

T.C.
VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI
YENİ TÜRK EDEBİYATI BİLİM DALI

***YENİ İNSAN* DERGİSİNİN SİSTEMATİK TAHLİLİ**

1963 – 1971

YÜKSEK LİSANS TEZİ

HAZIRLAYAN

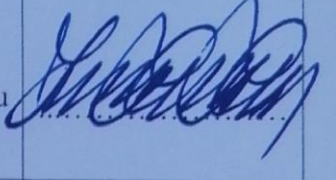
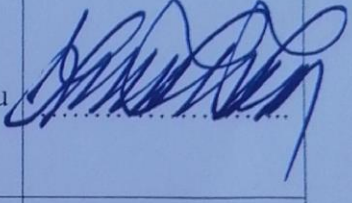
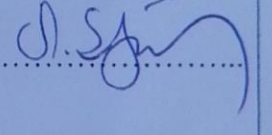
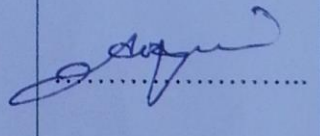
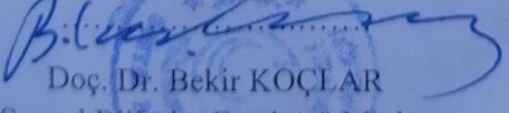
Melike ŞARAN ERGÜN

DANIŞMAN

Prof. Dr. Zeki TAŞTAN

VAN-2019

KABUL VE ONAY SAYFASI (EK-4)

Melike SARAN ERGÜN tarafından hazırlanan "...Yeni İnsan..." ..Dergisinin Sistemli Tahlili" adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından OY BİRLİĞİ / OY ÇOKLUĞU ile Yüzüncü Yıl Üniversitesi ...Yeni Türk Edebiyatı... Anabilim Dalında YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.	
Danışman: Unvanı Adı SOYADI Prof. Dr. Zeli TAŞTAN Anabilim Dalı, Üniversite Adı YYÜ Edebiyat Fakültesi Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum	
Başkan : Unvanı Adı SOYADI Anabilim Dalı, Üniversite Adı Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum	
Üye : Unvanı Adı SOYADI Dr. Öğr. Üyesi Servet Serçin Anabilim Dalı, Üniversite Adı Türk Dili ve Ed. Muş Alparslan Üni. Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum	
Üye : Unvanı Adı SOYADI Dr. Öğr. Üyesi M. Arif ERTEK Anabilim Dalı, Üniversite Adı YYÜ Edebiyat Fakültesi Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum	
Yedek Üye : Unvanı Adı SOYADI Anabilim Dalı, Üniversite Adı Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum	
Yedek Üye : Unvanı Adı SOYADI Anabilim Dalı, Üniversite Adı Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum	
Tez Savunma Tarihi:	/...../.....
Jüri tarafından kabul edilen bu tezin Yüksek Lisans Tezi olması için gerekli şartları yerine getirdiğini ve imzaların sahiplerine ait olduğunu onaylıyorum. Doç. Dr. Bekir KOÇLAR Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü	

ETİK BEYAN SAYFASI

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü **Tez Yazım Kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada;**

- Tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- Tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- Tez çalışmada yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi,
- Kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı,
- Bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu

Bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim. (30/09/2019)

Melike ŞARAN ERGÜN

Yüksek Lisans Tezi

Melike ŞARAN ERGÜN

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

Eylül, 2019

YENİ İNSAN DERGİSİNİN SİSTEMATİK TAHLİLİ

ÖZET

Bu çalışmada Türk edebiyatının 1960-70'li yıllarının önemli süreli yayınlarından biri olan ve Celal Sılay tarafından Ocak 1963'ten Eylül 1971'e kadar 105 sayı olarak çıkarılan *Yeni İnsan* dergisi ele alınmıştır. İncelemede *Yeni İnsan* dergisinin sistematik tahlili yapılarak, Cumhuriyet Dönemi Türk edebiyatına katkısı ve Türk dergicilik tarihi açısından önemi ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Çalışmamızın esas amacı günümüz okuruna resim ve yontu sanatlarında önemli eserler vermiş yerli ve yabancı sanatçıları tanıtmak, onların önemli eserlerini gündeme getirme, diğer taraftan *Yeni İnsan* dergisinin diğer edebiyat sanat dergilerinden farklı bir dergi olduğunu göstermektir. Yapılan çalışmada bir yandan bu farklılığı ortaya koymak, diğer yandan da günümüze kadar önemi fark edilmemiş olan *Yeni İnsan* dergisine hak ettiği değeri kazandırabilmek hedeflenmiştir. *Yeni İnsan* dergisinin 105 sayısında yer alan yazarlar, edebi türler tespit edilmiştir. Derginin sistematik tahlili yapılarak edebiyat tarihimizin bir dönemine ışık tutmak ve sonraki araştırmacılara yardımcı olmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yeni İnsan Dergisi, Celal Sılay, Sistematik Tahlili.

Sayfa Sayısı : 616

Tez Danışmanı : Prof. Dr. Zeki TAŞTAN

Master Thesis

Melike ŞARAN ERGÜN

VAN YÜZÜNCÜ YIL UNIVERSITY

SOCİAL SCIENCES INSTITUTE

September, 2019

SYSTEMATIC ANALYSIS OF THE YENİ İNSAN JOURNAL

ABSTRACT

In this study, one of the most important periodicals of Turkish literature in the 1960s and 1970s, the journal Yeni İnsan, published by Celal Sılay from January 1963 to September 1971, was published. In this study, the systematic analysis of Yeni İnsan magazine was made and its contribution to the Turkish literature in the Republican Era and its importance in terms of the history of Turkish journalism were tried to be revealed.

The main purpose of our study is to introduce the local and foreign artists who have given important works in painting and sculpture arts to today's readers, to bring their important works to the agenda and to show that Yeni İnsan magazine is a magazine different from other literary art magazines. In this study, it is aimed to reveal this difference on the one hand and to gain the value it deserves to Yeni İnsan magazine which has not been realized until today. The authors and literary genres in the 105th issue of Yeni İnsan magazine were identified. The systematic analysis of the journal aimed to shed light on a period of our literary history and to assist future researchers.

Key Words : Yeni İnsan magazine, Celal Sılay, Systematic Analysis.

Number Of Pages : 616

Thesis Advisor : Prof. Dr. Zeki TAŞTAN

İÇİNDEKİLER

ÖZET	iii
ABSTRACT	iv
İÇİNDEKİLER	v
KISALTMALAR DİZİNİ	vii
ÖN SÖZ	viii
GİRİŞ	1

1960-70'li Yıllarda Türkiye'de Siyasal, Sosyal ve Edebî Hareketliliğe Bir Bakış .	3
1960-70'li Yıllar Arasındaki Süreli Yayın Faaliyetlerine Genel Bir Bakış	9

1. YENİ İNSAN DERGİSİNİN İNCELENMESİ

1.1. <i>Yeni İnsan</i> Dergisinin Yayın Serüveni	17
1.2. <i>Yeni İnsan</i> Dergisinde Biçimsel Özellikler	19
1.3. <i>Yeni İnsan</i> Dergisinde Yazar Kadrosu ve Yazınsal Türler	21
1.4. <i>Yeni İnsan</i> Dergisinin Sistematik Dizini	23
1.4.1. Kronolojik Dizin	23
1.4.2. Yazar Soyadına Göre Dizin	92
1.4.3. Türlerle Göre Dizin	172
1.4.3.1. Anı	172
1.4.3.2. Arkeoloji	175
1.4.3.3. Bale	183
1.4.3.4. Bilim	190
1.4.3.5. Deneme	191
1.4.3.6. Deyim	192
1.4.3.7. Dil	194
1.4.3.8. Diyalektik	211
1.4.3.9. Düşün	212
1.4.3.10. Edebiyat	293
1.4.3.11. Eğitim	353
1.4.3.12. Ekonomi	357
1.4.3.13. Eleştiri	358
1.4.3.14. Fotoğraf	365
1.4.3.15. Günlük	366
1.4.3.16. İnceleme	367
1.4.3.17. Karikatür	371
1.4.3.18. Konuşma	371
1.4.3.19. Mimarlık	372
1.4.3.20. Mitoloji	375
1.4.3.21. Müzik	376
1.4.3.22. Öykü	379

1.4.3.23. Pantomima.....	394
1.4.3.24. Portreler.....	395
1.4.3.25. Resim	402
1.4.3.26. Sanat.....	441
1.4.3.27. Seramik	493
1.4.3.28. Sinema.....	494
1.4.3.29. Şiir.....	497
1.4.3.30. Tiyatro.....	555
1.4.3.31. Yontu.....	576

2. YENİ İNSAN DERGİSİNDEKİ TÜRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

2.1. Yeni İnsan Dergisi ve Düşünce.....	582
2.2. Yeni İnsan Dergisi ve Sanat.....	586
2.3. Yeni İnsan Dergisi ve Öykü.....	591
2.4. Yeni İnsan Dergisi ve Resim	593
2.5. Yeni İnsan Dergisi ve Edebiyat	596
2.6. Yeni İnsan Dergisi ve Tiyatro.....	600

SONUÇ	604

EKLER	606

KAYNAKLAR	613

ÖZGEÇMİŞ

TEZ ORJİNALLİK RAPORU

KISALTMALAR DİZİNİ

Bu çalışmada kullanılmış kısaltmalar, açıklamaları ile birlikte aşağıda sunulmuştur.

Kısaltmalar	Açıklamalar
ARK.	Arkeoloji
DİLB.	Dil Bilim
BL.	Bale
B.	Bilim
D.	Deneme
DYM.	Deyim
DŞN.	Düşün
EDB.	Edebiyat
EĞT.	Eğitim
EKO.	Ekonomi
E.	Eleştiri
FOTO.	Fotoğraf
İNC.	İnceleme
MÜZ.	Müzik
ÖYK.	Öykü
PRTR.	Portre
SAN.	Sanat
Ş.	Şiir
TİY.	Tiyatro

ÖN SÖZ

Dergiler birçok okuyucunun, edebiyat ve düşünce geleceğini etkileyen, onlara edebiyatı sevdiren ve onları yetiştiren önemli yayınlar olmuştur. Dergiler birçok şairin ve yazarın kendini ilk kez ifade etme şansı bulduğu ortamlar olmuştur. Edebiyat dergileri, bazen yazar kadrosuyla bazen de tek bir sanatçıyla zihinlerimizde önemli bir yer edinmiştir.

Tanzimat döneminde ilk örnekleri verildiği andan itibaren önemli bir yere sahip olan edebiyat dergiciliğimizin, en parlak dönemlerini yaşadığı 60'lı, 70'li yıllarda da farklı içeriklerdeki dergilerle birçok yazınsal türdeki çalışmalara yoğunlaştığını görürüz. Bu yıllar arasında çıkmış olan *Yeni İnsan* dergisinin Türk edebiyatına getirdikleri bu tezde incelenmiş, dergi biçim ve içerik yönüyle ele alınmıştır. *Yeni İnsan* dergisi hakkında bilgilerin yanlış ve eksik olması, maddi sıkıntılar içerisinde çıkan bu derginin döneminde gereken önemi görmemesi, *Yeni İnsan* dergisinin çalışma konusu olarak seçilmesinde etkili olmuştur.

105 sayıdan oluşan *Yeni İnsan* dergisinin, sayılarının tamamına İstanbul Beyazıt Kütüphanesinde ulaşılmıştır. Dergide edebi olan, olmayan tüm ürünler tasnif edilip derginin sistematik tahlili hazırlanmıştır. Bunun yanında dergide yer alan yazıların tematik incelemesi de özet şeklinde yapılmıştır. Tezin oluşturulmasında kitaplardan, süreli yayınlardan, tezlerden faydalanılmıştır. Dergi sayılarının tamamının elimizde olması zaman açısından kolaylık sağlamıştır. *Yeni İnsan* dergisinin sayfa sayılarında yer alan baskı hataları, 101. sayının eksik olması ve 92. sayı içeriğinin 93. sayıda tekrar basılması, derginin son sayılara doğru heyecanını yitirdiği izlenimi vermektedir.

Çalışmanın giriş bölümünde *Yeni İnsan* dergisinin doğduğu dönemin siyasal, toplumsal ve edebi koşullar ele alınmış; böylece derginin nasıl bir tarihsel süreçten geçerek ne tür toplumsal, siyasal koşullardan etkilendiği belirlenmeye çalışılmıştır. *Yeni İnsan* dergisinin çıkışına kadar edebiyat dünyasındaki süreli yayın serüvenine kısaca değinilmiş ve *Yeni İnsan* dergisinin yayımlandığı dönem hakkında fikir vermesi amacıyla bu yıllarda çıkan *Yeni Dergi*, *Papirüs*, *Diriliş* ve *Soyut* gibi süreli yayınlar kısaca tanıtılmıştır.

Birinci bölümde, *Yeni İnsan* dergisinin monografik özellikleri tespit edilerek yayın serüveni, biçim içerik yönünden mizanpajı, kadrosu ile yer alan türler hakkında bilgi verilmiştir. Birinci bölümde, *Yeni İnsan* dergisin sistematik dizinine yer verilmiştir. Sistematik dizin içinde, dergide yayınlanan tüm yazıların yazar adı, başlığı, yayım tarihi ve türüyle birlikte sınıflandırılması yapılmıştır. Bu bölümde, dergideki metinlerin yazar soyadına göre alfabetik dizini verilmiş ve alfabetik dizin içinde yazılar başlığa göre yine alfabetik olarak dizilmiştir. Türlerle göre de dizin verilmiş ve *Yeni İnsan* dergisinde yayımlanan tüm yazılar tür tasnifine göre sıralanmıştır. Yazılar türe göre dizin içinde kronolojik olarak dizilmiş; anı, arkeoloji, bale, bilim, deneme, deyim, dil, diyalektik, düşünce, edebiyat, eğitim, ekonomi, eleştirme, fotoğraf, günlük, inceleme, karikatür, konuşma, mimari, mitoloji, müzik, öykü, pandomim, portreler, resim, sanat, seramik, sinema, şiir, tiyatro ve yontu adları altında sınıflandırılmıştır. Bu sınıflandırmayla birlikte her yazının içeriği kimi alıntılarla desteklenmiştir.

İkinci bölümde, *Yeni İnsan* dergisindeki türlerin değerlendirilmesi yapılmıştır. Her türün kendi özelliklerine göre dergide kaç adet yer aldığı daha çok hangi konular üzerinde durduğu, yerli-yabancı yazarlara yer verilerek değerlendirilmiştir. Diğer yandan edebiyat ve sanat ile ilgili önemli görülen noktalar üzerinde durularak derginin önemi belirtilmiştir.

Yeni İnsan dergisinin yayımlandığı 1963 – 1971 dönemi, ülkemizde edebiyat ve sanat ortamında renkliliğin yaşandığı, çeşitli türlerden birçok eserin verildiği dönem olmuştur. *Yeni İnsan* dergisi yabancı yazarlardan yaptığı arkeoloji, resim, yontu gibi çevirileriyle Cumhuriyet dönemi başlayan bu çeşitliliğe sanatsal yönden önemli katkılar sağlamıştır. Çalışmamızda, sanatsal çalışmalara yer vermiş olan *Yeni İnsan* dergisini edebiyat dünyamıza yeniden hatırlatılmış ve derginin Türk edebiyatı tarihi açısından önemi vurgulanmıştır.

Çalışmanın hazırlanmasında geniş bilgi birikimi ile emeği geçen ve bana yol gösteren değerli hocam Prof. Dr. Zeki TAŞTAN ve benden desteğini esirgemeyen sevgili eşim Mehmet ERGÜN'e teşekkürlerimi sunarım.

GİRİŞ

Sanat ve edebiyatla ilgilenen insanlar arasında köprü kuran, bilgi alışverişini ve haberleşmeyi sağlayan, dönemin edebi tartışmalarına sundukları katkılar ve hepsinden önemlisi gelenekleriyle edebiyat dergilerinin edebiyatımızın yenilenmesinde, gelişmesinde, yeni şair ve yazarların yetişmesinde önemi büyüktür. Edebiyatın aynası olan dergiler, edebiyatın nabzının attığı mekânlardır. Bir nevi “Dergiler kültürel gelişimin ileri karakolları gibidir.” (Erdost, 1982: 9).

Edebiyatın tartışıldığı, edebî ürünlerin sergilendiği bir alan olan dergiler, aynı zamanda kendi yayımlandıkları dönemin edebiyatına da ışık tutmaktadırlar. Dolayısıyla dergilerin edebiyatımıza girdiği tarihten sonraki herhangi bir döneme dair yapılacak genel bir değerlendirmede, dergilerin yer almadığı bir değerlendirme eksik bir değerlendirme olacaktır (Açık, 2014).

Sadece şiir, öykü gibi edebiyatın bir alanına hapsolmayıp, sanatın bütün alanlarına ilgi göstermiş olması bakımından *Yeni İnsan* dergisinin, dönemin genel özelliklerinin ortaya konmasında katkısı görmezden gelinemez. “*Varlık, Mavi, Pazar Postası, Yeditepe, Hisar, Ufuklar, Yücel, Forum* gibi dergiler, yeni sanatçıların edebiyat dünyasında yer edinmesinde gösterdikleri çabalar, dönemin edebî ve siyasi tartışmalarına verdikleri katkılar ve hepsinden önemlisi gelenekleriyle oldukça önemlidir.” (Baycanlar, 2012: 288). 1963- 1971 yılları arası Türk edebiyatının hareketlilik kazandığı dönemin daha iyi anlaşılmasında ve daha doğru analiz edilmesinde *Yeni İnsan* dergisi önemlidir.

1963-1971 yılları arasında 105 sayı olarak *Yeni İnsan* adıyla çıkan aylık fikir ve sanat dergisi incelenerek 1963-1971 yılları arasında, derginin Türk edebiyat dünyasına getirdiklerinin yeri ve önemi vurgulanmaya çalışılmıştır.

Türk edebiyatının tarihsel gelişimi dikkate alındığında dergilerin edebiyat ortamının oluşumu, fikir ve sanat hareketlerinin meydana gelmesi ve genç yazarların edebiyata kazandırılmasında büyük katkıda bulunduğu anlaşılır.

Türk edebiyatında, Tanzimat'la birlikte görülen dergiler; edebiyat, yazar ve okur üçlüsü için kendini ifade etme ve kendini bulma yeridir. Bu sebeplerden, dergilerin incelenişi Türk edebiyatının gelişimini gözlemlemek gayretine katkı sağlayacaktır. *Yeni İnsan*, İstanbul'da yayımlanan aylık kültür ve sanat dergisidir. Derginin sahibi ve yazı işleri müdürü Celâl Sılay'dır. *Yeni İnsan* dergisinde; öykü, şiir, sinema, tiyatro, yontu, arkeoloji, resim, edebiyat, sanat ve düşünce üzerine yazılara yer verilir. Amacımız, 1963-1971 yılları arasında yayımlanan *Yeni İnsan* dergisini incelemek ve değerlendirmektir. Söz konusu araştırmanın edebiyata ve edebiyat araştırmacılarına kaynaklık etmesi hedeflenmektedir.

Yeni İnsan dergisinin ilk sayısı Ocak 1963'te İstanbul'da çıkar. Aylık fikir ve sanat dergisi olarak yayım hayatına başlayan dergi 1971 yılının Ekim ayına kadar devam eder. Toplamda 105 sayı çıkar. Celâl Sılay, çıkardığı bu dergi için adeta canını dişine takmıştır. *Yeni İnsan* okunmayan ve satılmayan bir dergidir. Ama Celâl'in son ümit kapısı ve biricik geçim kaynağı olmuştur.

Yeni İnsan dergisi Celâl Sılay'ın maddi durumu iyi olan insanlardan aldığı parayla çıkardığı bir dergidir. Sılay'ın çıkarmış olduğu dergiler arasında en uzun ömürlü dergi *Yeni İnsan* olmuştur. Derginin bu kadar uzun yaşaması da Celâl Sılay'ın gösterdiği azami gayretle mümkün olmuştur.

Yeni İnsan dergisinde tiyatro, şiir, anı, gezi yazısı, arkeoloji, deneme, eleştiri, yontu, öykü, sinema, resim gibi türler yer almıştır. Derginin sayfalarında İlhan Selçuk, Bedia Kösemihal, Burhan Arpad, Samim Kocagöz, Mesut Özata, Nermin Başağa, Sadi Faik İzer, Cahit Tanyol, Tahir Alangu, Turgut Uyar, İlhan Erdost, Aziz Nesin, Cemil Meriç, Celal Sılay, Muzaffer Aşkın, Zehra Ağralı, Ömer Madra, Cahit Sıtkı Tarancı, Ekin Duru, Orhan Kemal, Tuhan Selçuk, Tezer Özlü, Selahattin Hilav, Nurullah Ataç, Baha Gelenbevi, Ahmet Oktay, Tezer Özlü, Hilmi Ziya Ülken, Mehmet Menemencioğlu, Salahattin Hilav, Ercüment Kalmık, Günay Firüz, Cemal Tollu, Remzi Tevfik, Haldun Taner, Fazıl Hüsnü Dağlarca, Mustafa Seyit Sutüven, Oktay Rıfat, Cemal Süreya, Edip Cansever gibi sanatçıları görebiliyoruz.

Derginin yayımlandığı süreç, Türkiye'de siyasi, sosyal ve kültürel alanda farklı düşüncelerin tartışıldığı bir dönemdir. Bu sebeple *Yeni İnsan* dergisinin, bir

bütünlük halinde çalışılması, dönemin sanat ve edebiyat ortamına ışık tutacaktır. *Yeni İnsan* dergisi, özel sayıları ile Türk edebiyatı için oldukça önemlidir. Dergi, Cumhuriyet sonrası Türk edebiyatının gelişimi ve beslendiği kaynaklar hakkında da önemli bilgiler içerir.

Çalışmaya konu olacak *Yeni İnsan* dergisinin 1963-1971 yıllarına ait sayılarının bütün içeriği incelenmiştir. Çalışma sırasında öncelikle bütün yazılar özetlenerek fişleme yolu ile notlar alınmıştır. Böylece dergideki tüm yazıların içeriği belirlenmiştir. Yazılar, konularına göre tasnif edilerek; dergide hangi sanat-edebiyat konularına değinildiği saptanmıştır. Ayrıca dergideki edebî yazılar türlerine göre tasnif edilerek incelenmiştir. Bütün bunlardan sonra tür ve yazara göre sistematik bir dizin hazırlanmıştır. Elde edilen veriler ışığında *Yeni İnsan* dergisinin düşünsel, sanatsal ve yazınsal açıdan Türk kültürüne getirdiği nitelikler belirlenmiştir.

Derginin incelenmesinde, özellikle edebî ve düşünsel yazıların ağırlıklı olmasından dolayı, söz konusu yazılara önem verilerek dergide yayımlanan türlerle ilgili yazıların tümüne değinilmiştir.

Dergide inceleme yapıp dergilerin neşir tarihine önem verilemiş; böylece değerlendirmelerde siyasi, sosyal ve kültürel döneme de dikkat edilmiştir. Ele alınacak yazılar özet halinde değerlendirilip, önemli görünenlerden alıntılar yapılmıştır. Bu yazıların özellikle dönemi yansıtan yazılar olmasına, derginin tarzını ve sanat anlayışını yansıtmasına özen gösterilmiştir. Dergideki yazılardan alıntılar yapıp orijinal metne bağlı kalınmıştır.

1960-70’li Yıllarda Türkiye’de Siyasal, Sosyal ve Edebî Hareketliliğe Bir Bakış

Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de 20. yüzyıl siyasi, edebi ve sosyal değişimlerin yer aldığı bir dönemdir. 1963 yılında yayın dünyasında kendini gösteren *Yeni İnsan* dergisinin çıktığı dönem, on yıllık Demokrat Parti iktidarının 27 Mayıs 1960’ta bir askeri darbeyle sona erdiği döneme denk gelmektedir.

Türkiye’nin siyasi hayatında darbeler önemli bir yer teşkil etmiştir. Türkiye’nin demokratikleşmede karşılaştığı zorluklar, Cumhuriyetin kurulması ile

birlikte her şeyi ile yeni olan bir ülke ortaya çıkmadığını göstermiştir. Binlerce yıllık devlet geleneğinin ve siyasal kültürün etkisinin birden bire ortadan kalkmadığı, uygulamada aynı siyasal kültürün devam ettiği görülmüştür.

1950’de yapılan seçimlerde iktidara gelen Demokrat Parti, 1954 ve 1957 seçimlerini de kazandı. Demokrasinin kurumsallaşması için bu dönemde önemli adımlar atılmış olduğu halde, demokratik kurumlar gerekli olduğu kadar pekişmediler. Bu dönemde en başta iktidar-muhalefet arasındaki ilişkilerde bu kurumsallaşma yersiz kalmıştır. Türk siyasal kültüründe muhalefete olumlu gözle bakılmamıştır. Bundan dolayı çok partili döneme geçildikten sonra iktidar partilerinin muhalefete karşı tahammülsüz davrandıkları ve bunun da askeri darbelere giden yolda önemli bir etken olduğu söylenebilir (Dursun, 2005: 182-183).

27 Mayıs-12 Haziran arasında anayasanın olmadığı, çoğunluğunu sivillerin oluşturduğu bakanlar kurulu oluşturulmuş ve profesörlerden oluşan bilim kurulu anayasa değişikliğini hazırlamakla görevlendirilmiştir. 12 Haziran 1960-6 Ocak 1961 arasında geçici anayasa 27 Mayıs’tan sonraki dönemi kapsamak üzere yürürlüğe konmuştur. 6 Ocak 1961-25 Ekim 1961 arasındaki 15 Ekim 1961’de zaten genel seçimler yapılmıştır, yasama görevini MBK ve temsilciler meclisi birlikte yapmıştır (Tunçay vd., 1992: 197).

1961 Anayasası ile demokratik siyasal hayata geri döndükten sonra geçen 10 yıllık süre içerisinde, yeni oluşturulan düzen ihtiyaçlara cevap veremez hale geldiği için, bir restorasyona ihtiyaç duyuldu (Dursun, 2005: 187). 1969’da dünyanın birçok yerinde olduğu gibi Türkiye’de de gençler değişim talepleri ile sokaklara döküldüler (Dursun, 2000: 8). 12 Mart 1971 tarihinde Türkiye’de ikinci kez yaşanan ters dalga sonucunda demokrasiden otoriter yönetime geçildi. Bu kez işlem daha değişik bir yöntemle gerçekleştirildi. Genelkurmay Başkanı ve kuvvet komutanlarının birlikte imzaladıkları “muhtıra” radyodan okundu. Bu muhtırada komutanlar demokratik seçimlerle işbaşına gelmiş olan hükümetin istifasını ve Atatürkçü bir anlayışla anayasanın öngördüğü düzenlemeleri yerine getirebilecek güçlü bir hükümetin kurulmasını talep etmekteydiler. Eğer bu talepler yerine getirilmezse ordunun yönetime tamamen el koyacağı ihtar da yapılmaktaydı (Dursun, 2005: 187; Çavdar, 2004: 193; Turhan, 1991: 176-177). Bu muhtıra

Anayasaya uygun olmayan bir hareketti ve dolayısıyla bu demokrasi için değil, sistemin yeniden askerî kesimin istediği şekilde yapılanması olarak değerlendirilmektedir.

Müdahale hükümetinin ekonomi politikasının esasları, 1958 yılı istikrar programında ekonominin içine düştüğü sıkıntılardan kurtarılması için önerilen, fakat popülizmin etkisinde DP hükümeti tarafından sulandırılmış önlemlerin uygulamaya geçirildiği bir istikrar programı görünümü vermektedir (Cumhuriyet Gazetesi, 12 Temmuz 1960). Hükümet programında, kamu maliyesi alanında devlet bütçesinden başlayarak katma, özel idare ve belediye bütçelerinde tasarrufa gidileceği, bütçe samimiyeti ve denkliğinin sağlanacağı ifade edilmektedir. Bütçe açıklarının ve KIT'lerin finansman gereklerinin Merkez Bankası tarafından emisyon yoluyla karşılanması uygulanmasına son verilmesi, finansmanın sağlam mali kaynaklara dayandırılması gereği önemle vurgulanmıştır. Devlet başkanı Cemal Gürsel'in "...Merkez Bankası gerektiğinde hükümete hayır diyebilmelidir." sözünü bu konudaki kararlılığın bir işareti olarak değerlendirmek gerekir (Ergin, 1960: 5).

1960'lı yılların başından itibaren üniversitelerde faaliyet gösteren gençlik örgütlenmelerinin büyük kısmı, Türkiye'de sosyalizmin yayılması faaliyetlerini yürüten en aktif gruplar olarak görülmekteydi. Bu öğrenci grupları, gençlik ve öğrenci sorunlarının yanı sıra, işçi ve köylülerle de işbirliği yaparak sosyalizmi tanıtmaya, bu görüşe yönelik eylemlere önem veriyorlardı. Bu faaliyetlerin belli bir süre aksamasına neden olan 12 Mart Muhtırası'nın, 27 Mayıs Askeri Darbesinden farkı, parlamentonun kapatılmamış olmasıdır. Muhtıranın ilk isteği olan hükümetin istifası yerine getirilmiş, böylelikle 12 Mart ara rejim dönemi başlamıştır. 12 Mart Muhtırası ile beraber, üniversite gençlik örgütlerinin eylemleri yön değiştirerek anarşi ve terör hareketlerine dönüşmüştür (Kabacalı, 2007: 232).

Yukarıda verilen siyasal, ekonomik ve sosyal gelişmeler, *Yeni İnsan* dergisi üzerinde etkili olmuştur. 1960 darbe döneminin sosyal ve siyasal koşulları içinde doğan *Yeni İnsan* dergisi, özellikle 1967'de sayıları gittikçe artan sosyalizm örgütlenmelerin neden olduğu siyasal baskılar, ekonomik kriz, yoksulluk ve ideolojik çatışmalardan etkilenmiştir.

Çok hareketli ve gerilimli yıllar olarak tanımlanan ve 1960 Darbesi'nin yaşandığı 1950-1960'lı yıllar sanata da dolaylı veya doğrudan yansıyan bir dönemdir.

Tanzimat Edebiyatı döneminde, Nabizade Nazım'ın başlatıp (Karabibik 1890), II.Meşrutiyet döneminde Ebubekir Hazım Tepeyran'ın (Küçük Paşa 1910) ve Milli Edebiyat döneminde de Refik Halit'in (Memleket Hikayeleri 1919) sürdürdüğü öyküde ve romanda köye yer verme geleneği; Yakup Kadri'nin *Yaban* adlı romanıyla (1932) ve daha sonra toplumcu gerçekçiliği benimseyen kimi yazarlarca sürdürülür. Ancak artık köy romanı yazmak edebiyatta gerçekçi olmanın gerektirdiği bir tutum değil, bir siyasal tavrın edebiyata yansımasıdır (Kıbrıs, 2004: 87).

1960'lı yıllar yazar sayısının arttığı ve buna bağlı olarak konuların da çeşitlendiği dönemdir. İşçinin, köylünün, kasabalının ve şehirlerin kenar mahallelerindeki insanların sorunları ve cinsellik öyküye girmiştir. 1970'li yıllarda siyasal, toplumsal, günlük konular ele alınır, 1960'tan sonra gelişen siyasal olaylar, anarşik olaylar, bunlar karşısında halkın durumu dile getirilmiştir. Küçük insanın yaşam kavgası, kadının toplumdaki yeri, çocuklar için yazılan öyküler bu dönemde önem kazanmıştır. 1960'tan başlayarak geçirilen siyasal, toplumsal ve ekonomik bunalımlar, bunların sonuçları, yazarların ele aldığı konular arasında öne çıkar. 1960-70 yılları arasında dikkati çeken öykü yazarları olarak Mehmet Seyda, Leyla Erbil, Sevim Burak, Füzûzan, Tomris Uyar, Sevinç Çokum, Nedim Gürsel, Rasim Özdenören, Sevgi Sosyal, Celal Sılay... sayılabilir.

1970'li yıllarda ise dönemin önemli siyasi ve toplumsal olayları Türk hikayeciliği üzerinde etkili olmuştur. Yazarlar estetik kaygılardan uzaklaşarak ideolojilerini ön plana çıkaran eserler vermişlerdir. Hikayelerde daha çok siyasi, toplumsal ve günlük konular ele alınmıştır. Türk hikayeciliği, yeni hikayecilerin ve usta yazarların kaleme aldığı yeni eserlerle çeşitlenmiş ve zenginleşmiştir. Bu dönemde Adalet Ağaoğlu, Tomris Uyar, Füzûzan gibi yazarlar toplumcu gerçekçilik anlayışıyla hikayeler yazarken; Mustafa Kutlu, Sevinç Çokum, Rasim Özdenören gibi hikaye yazarları, dini ve milli duyarlılıkları yansıtan hikayeler kaleme alırlar.

1960'lı yıllara değin toplumcu gerçekçiliğin gittikçe ağır bastığı romanımızda, bu yıllardan sonra ele alınan konulardaki çeşitlenmeyle birlikte, roman yazma yönteminde de bir değişme, gelişme göze çarpar. 1960'tan başlayarak geçirilen siyasal, toplumsal ve ekonomik değişmeler, bunların sonuçları, yazarların üzerinde durup ele aldığı konular olarak görülmüştür. 1960-70 yılları arasında dikkati çeken yazarlar olarak Hasan İzzetin Dinamo (1909-1989), Mehmet Seyda (1919 - 1976), Rıfat Ilgaz (1911 – 1982), Yusuf Atılgan (1921 – 1989), Yaman Koray (1934 - 2006), Nezihe Meriç (1925 - 2009), Emine Işın (1938 - ...) ve Peride Celal (1915 - 2013) sayılabilir.

1960'lı yıllarda itibaren Türk romanında ideolojik bir yaklaşımla romanlarını sınıf çatışmasına dayandıran romancılar çoğunluktadır. Ancak bu romancılar, bir yarılarıyla ideolojik ve sınıfsal bir çatışmayı işlerken, bir yarılarıyla hümanist bir tavır sergilemişler. Bu tavrın arka planında ezileni, aşağılanana koruma içgüdüsünü de bünyesinde barındırdığı düşünülebilir. Romanlara bu açıdan bakıldığında ele alınan sorunların yöresel, etnik, dinsel ayrılıkların ötesinde uluslar üstü bir nitelik kazandığı görülecektir. Amaç, insanların ortak yarılarını ortaya çıkarmaya çalışmaktır. Bu tür romanlarda din ya da kültürel kimlik ikinci plandadır. Asolan kişilerin hangi sınıfa ait olduklarıdır (Gündüz, 2016: 784-800).

İkinci Yeni sonrası toplumcu şiir anlayışı varlığını sürdürür. 1960 sonrası umut ve yarına inanç, direnme ve isyan konuları şiire hakim olmuştur. İkinci Yeni sonrası toplumcu şiiri savunan şairlerle 1940 toplumcuları Nazım Hikmet gibi şiire toplumsal bir işlev yükleme bakımından ortaklıkları vardır.

Mensur alanda ürünler veren Celal Sılay, asıl ününü şiirleriyle yakalar. Aşk, ölüm, tabiat, din, şüphe, zaman, rüya, mutsuzluk, duyarlılık ve toplumsal çelişki gibi konularda şiirler yazmıştır (Nurullah, 2000). Celal Sılay 1930'lardan 1970'lere uzanan yıllarda, aykırı, sıra-dışı, hoyrat tavırları kırılmalı ve küskün tavırları ile şairler arasında kendini belli eder. Çeşitli aşkları ve bohem bir yaşamı olan şair hiçbir zaman aradığı hayatı bulamayan bir hayat çizgisinde yaşayıp kaybolmuştur. Arkadaşları arasında 'Napolyon Celal', 'Deli Celal' gibi isimlerle anılmıştır. Cemil Meriç, 'Celal, Türkiye'nin Oscar Wilde'ıdır.'- demiştir. Fakat ayrılığı ve başkaldırısıyla bazı benzer yönleri olsa da Ahmet Selami Sel takma adını kullanarak

Fazıl Hüsnü Dağlarca çizgisinde özgünlüğü yakalamış isimdir. “Herhangi bir akıma bağlı olmadığından yeterince değerlendirilmemiş, söyleyiş güzelliğine önem veren şiirler yazmış ve hayatının sonuna kadar bu uğurda çabalamıştır.” (Erişim Tarihi, 28. 08. 2012).

İç ve dış göç, gecekondulaşma, kültür farklılığı, kültürler arası çatışma, yabancılaşma, başlı başına sorunlardır. Yazarlar hem basın organları aracılığıyla konu ile ilgili yayınlar yapmışlar, hem de bu sorunları işleyen eserler üretmişlerdir. Bu konular, tiyatro yazarlığında da işlenmiş, yazılan eserler sahnelenerek seyirciye iletilmiştir. 1960 – 1970 döneminde, oyun seçiminde, hem yeni eserlere, hem tiyatro tarihinin belli başlı yapıtlarına hem de telif eserlere yer veren yenilikçi sanat tiyatroları kurulmuştur. Bu grubun öncüsü Kent Oyuncuları Topluluğu’dur. Gülriz Sururi–Engin Cezzar Topluluğu, Oraloğlu Tiyatrosu, Gen – Ar Tiyatrosu’nda faaliyet gösteren bazı topluluklar, II. Başkent Tiyatrosu, Ankara Drama Tiyatrosu da bu yolu izleyen öbür topluluklardandır. Söz konusu dönemde bulvar komedisi türündeki eserleri sahneleyen çok sayıda yeni topluluk kurulur Dormen Tiyatrosu, Ayfer Feray – Nisa Serezli Tiyatrosu, Ayfer Feray Tiyatrosu, Nisa Serezli – Tolga Aşkıner Tiyatrosu, Birleşmiş Oyuncular Meydan Sahnesi, II. Arena Tiyatrosu, Altan Karındaş – Cenk Güner Topluluğu, Alpago Tiyatrosu, Gong Tiyatrosu, Mücap Ofloğlu Tiyatrosu, Gen – Ar Tiyatrosu’nda faaliyet gösteren bazı topluluklar bu türde oyunlara yönelmişlerdir (Erkoç, 1993). Bu dönemin başında 1966’ya kadar Muhsin Ertuğrul’un yönetiminde olan İstanbul Şehir Tiyatrosu, kuruluşundan bu yana en verimli çağını yaşamış, tiyatro adamları bu süreci ‘İstanbul Şehir Tiyatrosu’nun altın çağı’ olarak belirlemişlerdir (Nutku, 1989: 478-483). 1960-1970 döneminin bir başka belirleyici özelliği ise, tiyatroya olan ilgideki artıştır. Tiyatrodan beklentileri olan aydın çevre, tiyatroya sorumluluklar yüklemiştir. Tiyatro seyircisini de içine alan geniş kitlede tiyatro sanatının sorumlulukları tartışılır. ‘Ettirmek’, ‘aydınlatmak’, ‘bilinçlendirmek’, ‘düşündürmek’, ‘tartışmak’, ‘eleştirmek’ gibi sanata yönelik amaçlar doğrultusunda tiyatronun işlevi tanımlanır. Tiyatroda ‘ulusallık’, ‘evrensellik’, ‘öz’, ‘biçim’ gibi kavramlar tartışılır, yapılan çalışmalar değerlendirilir (Erkoç, 1993).

Toplum için önemli olayların yaşandığı bu dönemde dergiler de çıkmaya devam etmiş; gazete ve dergilerin etkinliklerini arttırması da edebiyatın canlanmasında önemli rol oynamıştır. Özellikle dergiler, yazar ve şairler için olumlu ortamı hazırlamıştır (Ünlü, 2003: 723). *Yordam*, *Yeni Dergi*, *Şiir Sanatı*, *Papirüs*, *Hisar*, *Diriliş*, *Soyut* gibi dergilerle birlikte *Yeni İnsan* dergisi de bu edebi hareketlilikte yerini almıştır.

1960-70’li Yıllar Arasındaki Süreli Yayın Faaliyetlerine Genel Bir Bakış

Batı’da 17. yy.’da ortaya çıkan dergiciliğin ilkemize gelişi iki yüzyıl gecikme ile 19. yy.’da olmuştur. Bunun en önemli nedeni ise matbaanın ülkemize çok geç gelmesi dolayısıyla basın hareketlerinin ülkemizde çok geç başlamış olmasıdır. İlk gazetenin yayımlanmasından kısa bir süre sonra dergicilikte ülkemizde yaygınlaşmaya başlamıştır. Ülkemizde bilinen ilk Türkçe dergi 1849 – 1851 yıllarında yayımlanan ve bir tıp dergisi olan *Vaka– i Tıbbiye*’dir. 1862 yılında Münif Paşa tarafından kurulan ve fizik, tarih, kimya, felsefe, ruh, toplumbilim, tarih gibi konulara yer veren *Mecmua-i Fünûn* yayımlanmıştır. Bu dergi gerçek anlamda ilk dergi niteliği taşımaktadır. Bu dergi Tanzimat aydınlarının seslerini duyurabildikleri, her türlü pozitif bilime ve Batı dünyasındaki her türlü gelişmeye yer veren bir dergi özelliği taşımaktadır. Aynı dönemde *Mecmua-ı Fünûn* dergisine rakip *Mecmua-i İbritname* adıyla bir dergi çıkmıştır. “Üçüncü dergi, Ramazan 1863 tarihinde Mustafa Refik (Ayda) tarafından çıkartılan *Mir’at*’tır. *Mir’at*, üç sayı çıktıktan sonra kapanmıştır. Bu yılın bir diğer dergisi ise *Mecmua-i İber-i İntibah*’tır. Cemiyet-i Kitabet tarafından toplam sekiz sayı çıkabilmiştir.” (Acaroğlu, 1971: 229).

Osmanlı Tarihi’nde İstibdat Dönemi olarak anılan Abdülhamit’in otuz üç yıl süren yönetimi sırasında gazetecilik alanında bir durgunluk yaşanmış buna karşın halk kitlelerinin dergilere olan ilgisi artmıştır. Bu dönemin en önemli dergisi, 1891 yılında Ahmet İhsan (Tokgöz) tarafından, haftalık olarak yayımlanan *Servet-i Fünûn* dergisidir. Bu derginin lehine eski edebiyatı savunan *Malûmat* dergisi yayınlanmaya başlamıştır.

Mütareke ve Kurtuluş Savaşı döneminde çıkan dergi ve gazetelerin sayısındaki azalma devam etmiştir. Bu dönemde yayımlanan hemen hemen tüm

dergiler milli mücadelenin yanında yer almışlardır. Bu dönemin en önemli dergileri arasında *Aydınlık* (1921), *Dergah* (1921), *Aydede* (1920), *Kurtuluş* (1919), *Ümid* (1919), *Büyük Mecmua* (1919) yer alır.

Cumhuriyetle birlikte, dergi ve gazete sayısında artış başlamıştır. Bu dönemde yayımlanan önemli dergiler şunlardır: *Yeni Mecmua* (1923), *Milli Mecmua* (1923, fikir – edebiyat), *Haftalık Mecmua* (1925, magazin), *Hayat* (1926, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yayımlanan fikir dergisi), *Akbaba* (1922, siyasi mizah, Orhon Seyfi Orhon, Yusuf Ziya Ortaç), *Resimli Ay* (1924, kültür-magazin Zekeriya Sertel).

İkinci Dünya Savaşı yıllarında dergi sayısı düşmesine rağmen, savaştan sonra tekrar dergi sayılarında artış yaşanmaya başlanmıştır. “1943’te çıkan 142 dergiden 67’si aylık, 27’si haftalık, 27’si de 15 günlüktür. Daha sonraki yıllarda dergi sayısı şöyledir: 258 (1944), 287 (1945), 332 (1946), 379 (1947), 308 (1948), 449 (1949), 479 (1950). O yıl iktidar değişmesiyle süreli yayınlarda bir canlanma olur.” (Acaroğlu, 1971: 391).

1961 Anayasası ile demokratik hak ve özgürlükler yeniden düzenlenmiştir. Ülkenin içerisinde bulunduğu ortam, fikir ve edebiyat dergilerinin sayılarının artmasına olanak sağlamıştır. Celal Sılay’ın 1963-1971 yılları arasında çıkarmayı başardığı *Yeni İnsan* dergisi, bu demokratik ortamda çıkma şansını yakalamış dergilerdendir. Yalnız bu özgürlükçü ortam 12 Mart 1971 muhtırasına kadar sürebilmiştir.

Yeni İnsan dergisinin içinde yer aldığı 1960-1970 yılları arasındaki dönemde yayımlanmış sanat ve edebiyat dergileri şöyledir:

Türkçe (1960-1964 Fazıl Hüsnü Dağlarca, aylık/ 43 sayı), *Kitap Belleten* (1960-1964 Arslan Kaynardağ, aylık/ 43 sayı), *Papirüs* (1960-1970 Cemal Süreyya, aylık/ 51 sayı), *Diriliş* (1960-1992 Sezai Karakoç, aylık/263 sayı), *Su* (1961-1969 Hazım Zeyrek, aylık/ 78 sayı), *Ilgaz* (1961- 1981 İsmail Kaaahmetoğlu, aylık/243 sayı), *Değişim* (1961-1962 Özdemir Nutku, aylık/12 sayı), *Çağdaş* (1961-1965 Şahinkaya Dil, aylık/ 43 sayı), *Evrin* (1962-1964 M. Gündüz Badak, aylık/22 sayı),

Ataç (1962-1964 Şükran Kurdakul, aylık/30 sayı), *Türk Kültür* (1962 Türk Kültürü Arş Ens. Aylık), *Otağ* (1963-1964 Mubeccel İzmirli, aylık/15 sayı), *Dönem* (1963-1964 Hüseyin Contürk, aylık/24 sayı), *Yeni İnsan* (1963-1971 Celal Sılay, aylık/105 sayı), *Hisar* (1964-1980 İlhan Geçer.../277 sayı), *Eylem* (1964-1966 Şükran Kurdakul, aylık/34 sayı), *Devinim* (1965-1966 Haluk Aker, aylık/12 sayı), *Şiir Sanatı* (1965-1967 Kemal Özer, aylık/ 20 sayı), *Soyut* (1965 – 1977 Halil İbrahim Bahar, aylık/107 sayı), *Cep Dergisi* (1966-1969 Yaşar Nabi Nayır, aylık/ 29 sayı), *Yordam* (1966 -1969 Hüseyin Contürk, aylık/ 27 sayı), *Yeni Gerçek* (1967-1968 Aydın Hatipoğlu, aylık/11 sayı), *May* (1967-1970 Mehmet Ali Yalçın, aylık/ 31 sayı), *Sesimiz* (1969-1981 Remzi Aytekin, aylık/ 142 sayı), *Şiir/Hikaye* (1969 – 1969 Muhabat Baysal, aylık/ 3 aylık).

Yeni İnsan dergisinin yayın politikasını ve Türk edebiyat dergiciliğindeki konumunu netleştirmek için bundan sonraki kısımda, *Yeni İnsan* dergisiyle aynı dönemde yayımlanmış, önemli birkaç süreli yayın kısaca tanıtılmıştır.

Yeni Dergi

Yayıncılık hayatına Ekim 1964'te başlayan *Yeni Dergi*, kesintisiz bir şekilde 18 sayı yayınlanmıştır. 1975 yılına kadar düzenli bir yayıncılık faaliyeti gösteren ve “Aylık Sanat Dergisi” olarak çıkan *Yeni Dergi*’nin sahibi Metin Yasavul, yazı işleri sorumlusu Fuat Bengü, yöneticisi Memet Fuat, yönetim yeri ise De Yayınevi’dir. Derginin çıkış amacı başka dillerdeki sanat olaylarının, düşünce tartışmalarının dilimize aktarılması olarak belirtilmiştir.

Mehmet Fuat, çıkardığı derginin ilk sayısında başka sanat olaylarının, düşünce tartışmalarının Türkçeye aktarılacağını ve çeviriye ağırlık verileceğini açıklamıştır.

“*Yeni Dergi*, her şeyden önce, başka dillerdeki sanat olaylarını, düşünce tartışmalarını dilimize aktarmak amacını güdecek. Onun için de bu dergide daha çok çeviri yazılar okuyacaksınız. Ayrıca, sanatımızın sorunlarına yönelen, tartışma yaratacak nitelikte yazılara da geniş yer vereceğiz. Bu arada, toplu ya da paralel çalışmalar yapılmasını da destekleyerek çeşitli sayılarda özel sayılar düzenleyeceğiz.

Yeni Dergi, yazarların içlerinden geldiğince yazıp gönderdikleri yazıların bir araya getirilmesiyle çıkarılmayacak. Bir ön çalışmanın, bir görevlendirilmenin ürünü olacak. Böyle bir işte gerekli kadronun kimleri kapsayacağı şimdiden bilinmez, ama adlarını dergide görmeye alışık olmadığımız bazı bilim adamlarının bize yardım edeceklerini sanıyorum.” (Fuast, 1964: 2).

Yeni Dergi, 1964’ten 1967’ye kadar, sayfalarında yabancı dillerden çevrilmiş çeşitli sanatsal ve düşünsel tartışmaları, incelemeleri yayımlanarak okuru besler. Başka ülkelerde gerçekleşen düşünsel olaylarla kendi coğrafyası arasında bir “köprü” görevini üstlenir. Derginin her sayısı birbirinden önemli çevirilerle sayfalarını açarken, aynı zamanda dergi, sanatsal tartışmaların odağında yer alarak, dönemin yayımlanmakta olan diğer dergilerinden farklı bir konuma sahip olur (Doğan, 1997: 81).

Yeni Dergi, yayınlandığı dönem içerisinde oldukça nitelikli ve edebi yönü yüksek yayınlar yapmış ve bu yayınların çoğunu ise çeviri faaliyetleri oluşturmuştur. Yalnızca dönemin gereklerine cevaben yayınlanmamış olan *Yeni Dergi* günümüzde de hala okunabilir bir güncelliğe sahiptir. *Yeni Dergi* güncel olaylara bağlı kalmadığından yıllar sonra bile önemini koruyan bir dergidir. (Adatepe, 2010: 7).

1960 sonrası edebiyatımızın gelişmesinde önemli bir role sahip olan *Yeni Dergi*, Mayıs 1975’te 128. sayıda veda etmiştir.

Düzenli olarak yazı, şiir ve çevirileriyle dergide yer alan başlıca isimler şöyledir:

Oktay Rıfat, Behçet Necatigil, Cemal Süreya, İlhan Berk, Turgut Uyar, Edip Cansever, Ülkü Tamer, Ahmet Oktay, Kemal Özer, İsmet Özel, Selim İler, Tomris Uyar, Füzûzan, Orhan Duru, Adnan Özyalçın, Demir Özlü, Necati Cumali, Leyla Erbil, Şükran Kurdakul, Mehmet Fuat, Asım Bezirci, Fethi Naci, Mustafa Doğan, Murat Belge, Ayhan Gerçek, Mustafa Öneş, Ahmet Oktay, Selim İleri, Mehmet Ergün, Mehmet H. Doğan, Özdemir Utku, Mehmet Fuat, Gürkal Ayla, Ali Gevgilili, Sezer Tansuğ, Bertan Onaran, Murat Belge, Asım Bezirci, Yardunar Salman, Celal Üster, Oya Berk, Mehmet H. Doğan, Nur Deriş, Cevat Çapan.

Papirüs

Cemal Süreya dört sayı sürecek olan *Papirüs* dergisini ilk kez 1960'ta çıkarmıştır. *Papirüs*'ün ikinci dönemi 1966 Haziran'ında yine birinci sayıdan başlar ve 1970'in Mayısına kadar 46-47 sayı olarak noktalanır. Cemal Süreya on yıl sonra dergiyi bu kez üç aylık olarak çıkarmayı dener. Maaşından başka geliri olamayan Cemal Süreya, kimi eski okurlarının abone desteğiyle bir yıl içinde iki sayı çıkarır. Önce 12 Eylül fırtınası, ardından dergi masraflarının artması ardından *Papirüs* dergisinin serüvenini bir daha başlamak üzere sona erdirmiştir.

“Cemal Süreya, Ülkü Tamer ve ben güç günler geçiriyorduk o dönemde, özellikle para açısından. Cemal Süreya'nın bir akrabasından toplu bir alacağı vardı ama nedense bölük pörçük taksitlerle alabiliyordu. Ülkü Tamer ile benim elimize az buçuk bir para geçiyordu. Böyle bir durumda dergi çıkarma düşüncesi nereden doğdu? *Yeni Dergi*, piyasada büyük bir boşluğu zaten dolduruyordu. Yazılarımızı oraya verebiliyorduk. Ne var ki *Yeni Dergi*, çeviri ağırlıklıydı. Kusuru değil, özelliği idi bu. Bizse günler boyu süren konuşmalarımızın, ölçüp biçmelerimizin sonucunda ‘alışılmadık sorunlara eğilen’ telif yazı ağırlıklı bir dergiye gereksinim duyulduğunu saptamıştık.” (Uyar, 1992: 7).

Edebiyatımızın, özellikle Tanzimat'tan 1960'lara dek olan süreci irdelemeyi ve bu dönemi aydınlatmayı hedefleyen *Papirüs* dergisi, eski eserleri dönemin gözüyle yeniden değerlendirmeye alır. Edebiyatın ancak sürekli eleştiriyle diri kalabileceğine inanır. Tanzimatçıların hala Hececilerin yorumuyla anılmasına karşı çıkar. Bir yandan nesnel düşünce yazıları, öte yandan roman, şiir, hikaye gibi edebiyat ürünlerini eleştiren, değerlendiren yazılar derginin sayfalarında genişçe yer alır (Doğan, 1997: 92).

“İkinci Yeni'nin dağıldığı bir dönemde (1960'lar) çıkardığı *Papirüs* ile Cemal Süreya, hem İkinci Yeni arkadaşları ile yenilik rüzgarlarını arkasına alarak şiire giren, şiire hizmet etmek isteyen yandaşlarına toplanacakları bir ortam sunarken, hem de düşüncelerini rahatça söyleyebileceği bir zemin hazırlamıştır. Yeninin etkisini kaybettiğinin sanıldığı yıllarda bu etkiyi hem devam ettirmek, hem

de yazılan ve çizilenle daha bir yaygınlaştırmak... İşte *Papirüs* bunu yapmıştır ve bu bazı arkadaşlarıyla birlikte Cemal Süreya'nın eseridir.” (Cengiz, 2012: 69).

Papirüs dergisinin başlıca yazar kadrosunu başta Cemal Süreya olmak üzere, Ülkü Tamer, Edip Cansever, Turgut Uyar, Tomris Uyar, Muzaffer Buyrukçu, Metin Eloğlu, Ahmet Oktay, Gülten Akın, İlhan Berk oluşturmaktadır. *Papirüs* dergisinin yazar kadrosunu oluşturan diğer önemli isimler şöyledir:

Abdülbaki Gölpınarlı, A. Halim Uğurlu, A. Aşçı, Adnan Binyazar, A. Özyalçiner Çırakman, Afşar Timurçin, Ahmet Ada, Ahmet Gürsu, Ahmet Köksal, Ahmet Muhip Dıranas, A. Oktay, Asım Bezirci, Ataol Behramoğlu, Attila Özkırımlı, Atilla Tokatlı, Aziz Çalışlar, Aziz Nesin, Babür Kuzucu, Balaban Başaran, Bedii Faik, Behçet Necatigil, Cahit Irgat, Cahit Öztelli, C. Aksın, Can Yücel, Celalettin Çeitin, Cemal Süreya, Cengiz Bektaş, Ceyhun Atuf Kansu, Demir Özlü, Demirtaş Ceyhun, Doğan Işıksağan, Doğan Hızlan, Doğan Türker, Doğan Yel, Ece Ayhan, Edip Cansever, Yaşar Kemal, Yaşar Nabi Nayır, Sebahattin Kudret Aksal, Sedef Başçılar, Selahattin Hilav, Selami Güney, Selçuk Baran, Selim İleri, Sevgi Sabuncu, Sevinç İzat, Seyfettin Başçılar, Seyfettin Özdemir, Sezai Karakoç, Sezer Tansuğ, Sıddık Elbistan, Süreya Berfe, Süreya Kanıpak, Şennur Sezer, Şükrü Aktekin, Şükrü Usta, Tahir Alangu.

Diriliş

Kurucusu, başyazarı ve yayın yönetmeni Sezai Karakoç'tur. 1960-1992 yılları arasında toplam 396 sayı yayımlanan düşünce, edebiyat ve sanat dergisidir. Nisan 1960'da Ankara'da yayına başlamış, yayın hayatına İstanbul'da devam etmiştir. 7 yayın dönemi şeklinde aralıklarla yayımlanmıştır. Dergi Türkiye'nin modernleşme süreci üzerinde durarak toplumsal ve bireysel sorunların çözümü için İslâmî kaynaklara yeniden dönüşü savunmuştur.

Diriliş dergisi diriliş kavramını, başlangıçta düşünce dünyasına ve İslâm âleminin genel durumuna bir bakış tarzı olarak belirlenmiştir. Zaman içinde İslâm toplumlarının kendi gerçekliğinin farkına varabilmesi ve bu amaçla geçmişteki İslâm

kültüründen hareketle devletlerin ve toplumların yapılanması üzerine düşünceler geliştirmiştir.

“Bir noktada dergiyi çıkaranlar, Türkiye için de çözüm olarak İslâm’ı önerirler. Aslında, *Diriliş*’te edebiyat daha çok ikinci planda kalır, ön planda yer alan siyasettir, buna düşünce yazıları da eklenebilir; insanı, yaşamı kavramları sorgulayan yazılar.” (Doğan, 1997: 89).

Diriliş’te savunulan düşünceler hem resmi kültür siyasetiyle hem de Marksizm gibi Batı kökenli düşüncelerle bağdaşmayan bir tarzda gelişmiştir. Bundan dolayı her iki kesim tarafından da tepkiyle karşılanan dergi, yayımına ara verildiği zamanlarda bile, özellikle düşünce ve edebiyat alanlarında kesintisiz ve etkili bir fonksiyona sahip olmuştur. Kendisi dışındaki edebi anlayışları, yazarları ve dergileri de etkilemiştir.

Sezai Karakoç’un yanı sıra dergide Abdullah Hacıtahiroğlu , Rasim Özdenören, Cahit Zarifoğlu, Cahit Koytak, Ebubekir Eroğlu, Erdem Beyazıt, İsmail Kılıoğlu, Alaeddin Özdenören, İsmet Özel yazılarıyla ve şiirleriyle yer almıştır. Bunlara ek olarak T.S. Elliot, Virginia Woolf, S. Keirkegaard, Ali Nedvî, Osman Yahya, Mahmud Ahmed gibi isimlerden yazılar çevrilerek yayımlanmıştır.

Soyut

Aylık edebiyat dergisidir. Mayıs 1965’den Eylül 1977’ye kadar yayınlanan derginin sahibi Halil İbrahim Bahar’dır. *Soyut* dergisi gazete boyutunda çıkmış, sonra küçük boyda yayınlanmıştır. Bu süre içinde yerli yabancı birçok sanatçıya ev sahipliği yapmış ve birçok genç sanatçının sanatının tanınmasında etkili olmuştur. Toplamda 143 sayı olarak çıkan *Soyut* Dergisi ilk 36 sayısının ardından kapanmış ve aralık vermeden Yeni Dizi: 1. adıyla 1. Sayıdan itibaren 107 sayı daha çıkarılmıştır.

Soyut Dergisi şiir ağırlıklı olmakla birlikte genel olarak deneme, eleştiri, polemik, makale, öykü, röportaj, inceleme, özdeyiş, mensur şiir, biyografi, sohbet, mektup, anı gibi birçok türe ve kitap tanıtımları ile reklamlara yer verilmiştir. *Soyut* dergisinin adı ve amacı ile ilgili gelen eleştirilere karşı Halil İbrahim Bahar şöyle açıklama yapmıştır:

“İlk çıktığımız günden beri SOYUT adı edebiyat çevrelerinde yadırgandı. Bu ad altında soyut sanatın savunucusu olacağımız sanıldı. Oysa yazdıklarımızı yayımladıklarımızı okuyanlar böyle bir sav ortaya atmadıklarını görecekler. Sanatta soyut-somut ayrımı yapmadığımız ortadadır. SOYUT adını biz salt bir imge olarak seçtik. İlk sayımızda belirtmiştik. Sanatta, bilincin yaratıcı çabası soyutlama işlevi ile yürümektedir. Adımızı bundan ötürü aldık. Yoksa salt soyut sanat diye bir şey yoktur. İlk sayımızda Sezai Karakoç’un “SOMUT” adlı bir şiirini koyarken Yalçın Aslan’ın da “SOYUT” adlı bir şiirini koymuştuk. Asıl olan sanat ürünü ortaya koymaktır. Yoksa bu ürünlerin soyut-somut olması önde gelmez. Kanımızca bunlar doğal olmayan değerlendirmelerdir. Dergimiz bundan böyle de bu tip ayrımlar yapmayacaktır.” (Çetindağ, 2017).

Soyut dergisinde başta Halil İbrahim Bahar olmak üzere en çok görülen isimler İsmet Zeki Eyüboğlu, Muzaffer Buyrukçu, Sait Maden, Günel Altıntaş, Melih Cevdet Anday, Cemal Süreya, Özdemir Asaf, Zühtü Bayar, Ali Yüce, Hasan Hüseyin, Afşar Timuçin, Bülent Dalyancı, Yalçın Aslan, Salah Birsal ve Günel Altıntaş’tır.

1. YENİ İNSAN DERGİSİNİN İNCELENMESİ

1.1. *Yeni İnsan* Dergisinin Yayın Serüveni

1963 yılının Ocak ayında çıkmaya başlayan dergi, 1971 yılının Ekim ayına kadar yayımlanmaya devam etmiştir. Toplamda 105 sayı çıkmıştır. Celal Sılay, çıkardığı bu dergi için adeta canını dişine takmıştır. “İki yıl Pazar akşamlarımızı beraber geçirdik. Beraber doldurduk *Yeni İnsan*’ı. Okunmayan bir dergiydi bu, okunmayan ve satılmayan. Ama Celal’in son ümit kapısı ve biricik geçim kaynağıydı.”(Meriç, 2011: 132).

Yeni İnsan her ay düzenli olarak maddi zorluklara rağmen çıkarılmaya çalışılmıştır. Sanat ve edebiyat alanındaki çalışmalara yer vererek adını duyurmayı başarmıştır.

Yeni İnsan dergisi dönemin dergi baskısı şablonuna 34 x 25’e uygun olarak saman kağıdı üzerine basılmıştır. İlk sayılarında kalabalık olan yazar kadrosu son sayılarına doğru daralmıştır. Tabii ki bu azalma sayfa sayılarında da kendisini göstermiştir. Celal Sılay’ın *Yeni İnsan* dergisine 95. sayısından itibaren gereken önemi göstermediği kanaatindeyiz. Dergide 101. sayısının olmaması ve 92. sayı içeriğinin 93. sayıda tekrar basılması, bu düşüncemizi desteklemektedir.

Yeni İnsan dergisi, 1960 yıllarının siyasi taraflarına pek dokunmadan yaptığı çeviriler ve yayımladığı düşünce ve sanat yazılarıyla dönemin edebiyat ve sanat dergisi olmayı başarabilmiştir. Yalnız Celal Sılay dergiyi çıkarırken karşılaştığı maddi sıkıntılara katlanmak zorunda kalmıştır. Dergiyi çıkaracak parayı bulmakta zorluklar yaşamıştır. Dergiyi çıkarabilmek için maddi durumu iyi olan arkadaşlarından destek alan Celal Sılay hem dergiyi çıkarmış hem de geri kalanıyla geçimini sağlamaya çalışmıştır. Aziz Nesin, Celal Sılay’ın yaşadığı maddi sıkıntılar konusunda: “Hem içerik, hem biçim bakımından güzel dergiler çıkardı, ama hiçbirini iz bırakmadı. Çünkü amacı, bir sanat meraklısı zenginin koyduğu anaparayla dergi çıkararak kendi geçimini de sağlamak olduğundan, çıkardığı dergiler uzun yaşamlı olmuyordu. O dergiler, belli bir akımın yolunda ya da belli bir kuşağın sözcüsü de

olmamıştı. O denli çok dergi çıkarmıştır ki bunları saptamak zordur. Başkasının parasıyla dergi çıkarıyordu denilince, başkasının parasını yediği anlaşılmamalıdır. Aldığı para, emeğinin karşılığı bile değildi gerçekte.” (Nesin, 2009: 31).

Celal Sılay, *Yeni İnsan* dergisini çıkarmasındaki amacını her sayının ilk sayfasında “*Yeni İnsan*” imzasıyla açıklamıştır. *Yeni İnsan*’ın olgun, özgünlüğü yakalamış, çağın gereklerine akıl ve ruhuyla uyum sağlamış bireyler olarak tasarlamıştır. Celal Sılay 1. sayıda (Şubat 1963) bu konudaki düşüncesini ifade eder:

“Kendi kendisi ile çatışan bir *Yeni İnsan* var. Sosyal yapısı ile doğal yapısı arasında bocalayan, olağanüstü bir önemle gittikçe derinleşmektedir. Kendi kendisine karşı davranışı, olaylara karşı tutumu değişen insanı yenileştiren sebep, görüş açısının, şimdiye kadar bilinenden başka bir yere, ama tehlikeli bir yere saplanmasındadır.

Kişi, toplumun kültür ve gelenek kaynaklarına uygun bir eğitimle gelişir. Bugün, bu eğitimin hareket kaynağı değişmeden, kişisel görüşler çeşitli yönlerde çekilmektedir. Bu görüşü, önceleri ‘dışsal’ bir anlamda ele alabilirsek, bu gün buna ‘içsel’ bir görüş diyebiliriz. Kişinin dıştan içe çevrilmesi, dünün, içe kapanma zorunluluğuna benzemektedir.

Dünkü insanın ‘içsel’liğinde kendi ile bir uzlaşma bulunmaktaydı. Toplum, onun içe gömülmesini gerektirir ortamdaydı. Kişi de bundan gocunmuyordu. Böylece, toplum ile arasında sosyal denklem bozulmuyordu. Eski durumundan hoşnut olan bu insan, doğal yapısı ile dünkü koşulların içindedir. Ama onun, hem kendi kendisi ile hem de toplum ile denklemini bozan etkiler, sosyal yapısı üzerinde yapılan tehlikeli değişmelerden geliyor.” (Yeni İnsan, 1963: 1).

“Celal Sılay (1914-7 Eylül 1974). Türk şair, denemeci ve öykü yazarıdır. Bursa’da doğdu. Bursa Işıklar Askeri Lisesi’nin ilk ve orta bölümlerini bitirdi. İstanbul’da Hayriye Lisesi’nde ve İstiklal Lisesi’nde öğrenimini sürdürdü. Daha sonra İstanbul üniversitesi Edebiyat Fakültesi’nin felsefe bölümünde okudu. 1940-1951 arasında *Vatan*, *Tasvir-i Efkar*, *Her Hafta*, *Her Gün*, ve *Ticaret Postası* gazetelerinde çalıştı. 1952-1958’de *Yeni Gazete*’de ve 1959-1960’ta da *Her Gün*

gazetesinde Ahmed Selami Sel takma adıyla köşe yazıları yazdı. 1944'te dört sayı boyunca *İşte* ve 1956-1957 yıllarında da on beş sayı boyunca *Esi* dergilerini yönetti. 1952-1956 arasında toplam otuz sayı olarak çıkan *Doğu ve Batı* ile 1963-1971 arasında toplam yüz beş sayıyla okuyucusuyla buluşan *Yeni İnsan* dergilerini kurdu. Ayrıca *Yeni İnsan* yayınlarının da kurucusudur.” (Erişim Tarihi: 17.05.2019).

1.2. Yeni İnsan Dergisinde Biçimsel Özellikler

İçerik, yazı kalitesi ve yazar kadrosu ile beraber derginin dış görünüşü, kapağı, sayfa büyüklüğü ve kağıt kalitesi gibi unsurlar, dergilerin okuyucu gözündeki ilk çekicilik noktalarıdır.

Yeni İnsan, Ocak 1963'te çıkmaya başlamış, Eylül 1971'de çıkan son sayıyla yayım hayatına son vermiş bir dergidir. *Yeni İnsan*'ın yayımlanan tüm sayıları 34x25 cm ebatlarında çıkmıştır. *Yeni İnsan*'ın ilk sayılarında fazla olan sayfa sayıları, son sayılarına doğru giderek azalmıştır. Hatta dergilerin birçoğunda yer alan içerik bölümlerinde belirtilen sayfa sayılarıyla yazının bulunduğu sayfadaki sayılar birbirilerini tutmamaktadır.

Yeni İnsan dergisinin yayımlanan Ocak 1963 ile Şubat 1963 tarihli ilk iki sayısı 15 sayfa, Mart 1963 tarihli 3. sayısı ise 41 sayfa olarak çıkmıştır. Nisan – Mayıs 1963 tarihli 4-5. sayıları ile Haziran – Temmuz 1963 tarihli 6-7 sayıları tek nüsha halinde 41 sayfa olarak yayımlanmıştır. Dergide yayımlanan reklam logoları ile birlikte Ağustos 1963 tarihli 8. sayıdan Nisan 1970'e kadar yayımlanan *Yeni İnsan*'ın 88. sayısı kadar 34 sayfa olarak çıkmıştır. Mayıs 1970 tarihli 89. sayısından Şubat 1963 tarihli 98. sayısına kadar 25 sayfa olarak yayımlanmıştır. Mart 1971 tarihli 99. sayısından Eylül 1971 tarihli 105. sayısına kadar ise 16 sayfa halinde yayımlanmıştır.

Derginin ismi, “*Yeni İnsan*” logosu saman kağıdı üzerine her sayıda değişen mavi, siyah, kırmızı ve yeşil renkleriyle dergi kapağının 3 cm altında ve sağ üst köşesinde küçük harfli büyük puntolar halinde yer almıştır. Dergi isminin hemen alt kısmında büyük harfler ve küçük puntolarla siyah renkte “BİLİM SANAT DÜŞÜN EDEBİYAT” ifadesi yer almıştır. Dergi isminin sağ alt köşesinde derginin fiyatı, sol

alt köşesinde ay ve yılı ile her dergiye özel olarak basılan resimlerin hemen sol köşelerinde kaçınıcı sayı oldukları büyük harfler ve küçük puntolarla yazılmıştır. Derginin sadece 1’den 7’ye kadar olan sayılarında yazar adlarıyla içindekiler bölümü sıralanmıştır.

1.sayıdan 105. sayıya kadar her sayı içeriğine özel olarak; ‘Nusret Suman, Arp, Naum Gabo, Hans Hartung, Salvador Dali, Yves Tanguy, Fernand Leger, Victor de Vasserely, Matisse, Kasimir Malevitch, Antoine Pevsner, Zen-Ar, Mondrian, Zeki Faik İzer, Jean Miro, Henri Rousseau, Kandinsky, M.Ayataç, Modigliani, Yılmaz Merzifonlu, Goya, R.Dufy, İngres, Cihat Burak, Cezanne, Balaban, Pierre Bonnard, Alexandre Calder, Michelangelo, Leonardo da Vinci, Van Gogh, Tiziano Vecelli, Rafael Santi, Bazalin, Veronese, Picasso, Schlaminger, Kamil Dürüst, Muzaffer Bekem, Müzdan Arel, Romen Resim Sanatı, Çocuk Resimleri, Baha Budak, Buda, Ersin Alok, Barancusy, Doğal Yontu, Zen Sanatı Japon – Çin, Michl – Ang, Alev Gündüz, Nükhet, Erdal Alantar, Jale Yılmabaşar, Cemal Tollu, Gün Selçuk, J. Dewasne, P. Pindaros, Günay Alok, Mustafa Aslier, Magritte, Candeğer Furtun, Celal Esat Arseven, Füsün Onur, Mustafa Şekip Tunç, Belkis Sönmez gibi yerli ve yabancı ressamın resimleri yer almıştır.

Dış kapakta, dergi içerisinde tanıtılan her şahsiyetin ismi, yer aldığı sayı kapağına yazılmıştır.

Dergi kapağından sonraki sayfanın sol üst kısmına büyük punto ve küçük harflerle, siyah renkte derginin adı yazılmıştır. Dergi adının hemen altında büyük harflerle siyah ‘BİLİM SANAT DÜŞÜN EDEBİYAT’ ismi yer almıştır. Başlığının altında derginin yılı, cildi, sayıları ile yönetme yeri, sahibi, neşriyat müdürü, basımevi ve sayfa oranına göre fiyatı yer almıştır. Yine bu sayfada derginin içinde yer alan yazılar ile yazarları ve kaçınıcı sayfada bulundukları, bölümler halinde sıralanmıştır. İçindekiler kısmının sol alt tarafında ay ve yıl bilgisi yer almıştır.

Son olarak fiyat noktasından baktığımızda derginin ilk 3 sayısında fiyat 100 kuruş iken 4-9. sayılarda iki katına çıkarak 200 kuruş olmuş, 10-105. sayılarında ise 250 olarak artmıştır. İlk 3 sayılarında ilanların tek santimi 10 lira, yarım sayfa 600, tam sayfa 1000 liradır. Yıllık abonesi 1200, sayısı ise 100 kuruştur. 4-9. sayılarda

ilan santimi 10 lira, yarım sayfası 600, tam sayfası 1000 liradır. 6 aylık abonesi 1200, yıllık abonesi 2400, sayısı ise 200 kuruştur. 10-105. sayılarda ilan santimi 10 lira, yarım sayfa 600, tam sayfa 1000 liradır. 6 aylık abonesi 1500, yıllık abonesi 3000, sayısı ise 250 kuruşa çıkmıştır.

1.3. *Yeni İnsan* Dergisinde Yazar Kadrosu ve Yazınsal Türler

Yeni İnsan dergisinde sabit bir yazar kadrosunun olmadığını söyleyebiliriz. Esasen bazı yazarların dergide süreklilik arz etmesi doğal yoldan bir kadro oluşumunu ortaya çıkarmıştır. Derginin ilk sayıdan itibaren idari kadrosu neredeyse hiç değişmemiştir. Derginin sahibi olan Celal Sılay, dergide yazdığı yazı sayısı ile da önemli bir yere sahiptir.

1-7. sayılar arasında yazı işleri müdürü Ziya Tiryakioğlu'dur. Derginin 8-98. sayıları arasında yazı işleri müdürlüğünü Bülent Dalyancı üstlenmiştir. Son sayılar olan 99-105. sayılar arasında yazı işleri müdürlüğünü tekrar Ziya Tiryakioğlu yapmıştır.

Yeni İnsan dergisinde değişik türlerde eser vermiş pek çok sanatçının imzasına rastlarız. Bu sayılarda en çok eser veren sanatçılar başta Celal Sılay olmak üzere; Sadi Faik İzer, Hulusi Dosdoğru, Cemil Meriç, Cahit Tanyol, Hilmi Ziya Ülken, Ekin Duru, Orhan Kemal, Fikret Ürgüp, Bedia Kösemihal, Nermin Başağa, Gül Işık, Vaifro Sabatelli, M. Özata, Bülent Dalyancı, Berke Vardar, Mustafa Ashier, Oktay Akbal, Samim Kocagöz, Fazıl Hüsnü Dağlaca, Burhan Arpad, Demir Özlü, Mustafa Seyit Sütüven, Nurettin Ergin, Ş. Safa Erkün, Mehmet Seyda, İlhan Selçuk, Baha Gelenbevi, Merih Odman, Selçuk Turhan, Ercüment Kalmık, Bedi N. Şehsuvaroğlu, Melisa Erdönmez yer alırlar.

Bu isimlerin yanı sıra dergide yer alan diğer isimler; Nurullah Ataç, Nurullah Berk, Edip Cansever, Haldun Taner, Ahmet Oktay, Tezer Özlü, Nusret Umran, Berker Fethi, E. Dilman, Tevfik Fikret, Mehmet Menemencioğlu, Günay Firüz, Salahattin Hilav, Şüküfe Nihal, Cemal Süreyya, Nihat Acemi, Remzi Tevfik, Leyla Taner, Cahit Sıtkı Tarancı, Nermin Duru, Bedi Şehsuvaroğlu, Semih Tuğrul, Mustafa Şekip Tunç, Doğan Yel, Cemil Sait Barlas, Namdar Rahmi Karatay, Rikkat Köknar,

Behçet Necatigil, Haldun Taner, Nezahat Arkun, Rıfat Ilgaz, Özdemir Duru, Yaşar Kemal, Ahmet Muhip Dranas, Oktay Rıfat, Sait Faik Abasıyanık, Ferzan Gürel, Elif Naci, İsmail Oygur, Ulvi Nahit Akgün, Yavuz Görey, Hüseyin Hulki, Şazi Nurettin Kösemihal, Celal Esat Arseven, Dinçer Erimez, Eşref Üren, İ. Balaban, Fuat Göktaş, Fuat Kocataş, İsmail Oygur, Ziya Somar, Halil Kocagöz, Meral Çelen, Hüseyin Kasap, Burak Cihat, Osman Okyan, Mübeccel İzmirli, Jale Yılmabaşar, Güler Diler, Tanju Gökçöl, Hasan Kavruk, Hamdi Sezer, Burak Cihat, Necdet Altunay, Mehmet Salihoğlu, Sevinç İzat, Müzdan Arel, Hamdi Sezer, Kairn V. Bekem, Zeyyad Selimoğlu, Türker Acaroğlu, Çetin Altan, İnce Piriçoğlu, Mustafa Cezar, Musa Gerçekçi, Yener Ölmez, Hıfzı Topuz, Fuat Andiç, Güral Sözen, Sadi Çerkesi, Sadi Gencer, Ünal Sakman, Halil İbrahim Bahar, Zeki İsmet Eyüpoğlu, Ziya Tiryakioğlu, Tazer Özlü, Süleyman Velioğlu, Vâlâ Nurettin, Güner Esenova, Kıvanç Ertop, Nevzat Özmen, U. Bahadır Alkım, Tuğrul Tanyol, Emel Karapınar, Tülin Arık, Kamil Dürüst, Fügen Berkay, Mustafa Ayataç, Ömer Nida, Türkan İldeniz, Adnan Zentürk, Defne, Hüseyin Cöntürk, Üstün Akmen, Tarık Gökdenizler, Mahmut Belik, Nuri İyem, Mümtaz Işingör, Şaman Hüseyin, Özcan Başkan, M. Ali Dinçol, M. Ali Bilgetekin, Alev Gündüz, Cahit Irgat, Selim Turan gibi önemli isimlerdir.

Çeviri yazılarıyla önemli bir yere sahip olan *Yeni İnsan* dergisinde, çevirileriyle yer alan isimler; Teoman Aktüel, Nihat Acemi, Suna Lokman, Zehra Ağralı, Ekin Duru, Muzaffer Aşkın, Ömer Madram, Behçet Necatigil, Revza Özil, Sadi Faik İzer, Osman Mazlum, Oktay Akbal, Semra Ögel, C. Sıtkı Tarancı, A. Muhip Dranas, İlhami Karaca, Bedia Kösemihal, Celal Horosav, Nermin Başağa, Göksal Ayhal, Zeyyad Selimoğlu, Sevgi Nutku, Demir Özlü, A. Dilman, Hulusi Dosdoğru, Cemil Meriç, Berke Vardar, Fuat Andiç, Behin Aksoy, Hasan Kavruk, Nesrin Altınova, Fikret Ürgüp, M. Özata, Mahmut Ali Meriç ve Sema Güneysu'dur.

Dergide yer alan yabancı yazarlara ait yazılar ve yapılan çeviriler derginin sanat ve düşün yapısını temsil etmiştir. *Yeni İnsan* dergisinde şu yabancı isimler görülmüştür. Arts, Hegel, Landgrebe, Aujourdhui, Life, Jean Cocteau, Adli Moran, Connaissance, Georges Duthuit, S. Freud, Jean Paul Sartre, Georges Simenon, Renede Obalida, Pablo Picasso, Esi, Herriot, How to Understant, Aujourdhui Den, F. Gorgia Lorca, Johannes Fichs Abbottempa, Thomas Dylon, W. Hofmann, Franz

Kafka, Jerzy Grotowski, Diana Yamanlar, Albert Camus, Tristan Tzara, Ma'ari, Auguste Renoir, Egee James, Bazin Lovis.

Yazar ve eser sayıları dışında dergide yer alan yazı türlerinde de çeşitlilik görülmüştür. *Yeni İnsan* dergisinin 105 sayısında toplamda 32 farklı yazın türünün var olduğunu görürüz. Bunların içinde en büyük paya sahip olanlar düşün, edebiyat, sanat, resim ve yontu yazılarıdır. Düşün yazılarıyla hedeflenen insan tipi anlatılmaya çalışılmıştır. Sanat yazılarıyla dünya insanlık tarihinin geçmişten günümüze kadar geçirmiş olduğu sanatsal evreler araştırılıp sunulmuştur. Resim ve yontu sanatlarıyla ilgili yazılarda ise yabancı ve yerli sanatçılar tanıtılarak onların insanlığa verdikleri emek üzerinde durulmuştur.

Derginin önemli bir bölümünü de her dergide olduğu gibi çeşitli reklamlar ve tanıtımlar oluşturmuştur. Dergide bazı reklamların sürekliliği dikkat çekmektedir. Özellikle günümüzde dahi varlıklarını sürdüren İpana, Ziraat Bankası, İş Bankası gibi büyük firmaların reklamlarındaki süreklilik göze çarpmaktadır. Yine süreklilik gösteren Puro Güzellik Sabunları, Aspirin, Tekel, Ankara Sigorta, Santral Hazır Çorbaları, İstanbul Bankası Grundug 1965, Philips, Betebe Mozaikleri, Basın İlan Kurumu gibi reklamlar da yer almaktadır.

1.4. *Yeni İnsan* Dergisinin Sistemik Dizini

1.4.1. Kronolojik Dizin

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 1, Ocak 1963**

Bahar, Halil İbrahim, "Çiçek Üstündeki At", s.11, (ş.)

Berk, Nurullah, "Fernand Lecer ile Yarım Saat", s.8, (resim)

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Düşündüren sorular" s.7, (dşn.)

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Uygarlık dengesi" s.3, (dşn.)

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Yeni İnsan, Eğitimde reform", s.4, (dşn.)

Ferrier, Andre, "Le Corbusier < ahlakçı ve peygamber", (Çev. Ali Avni Önes), s. 6-15, (mimari)

İsimsiz, "Bir Edebiyat Anketi Üstüne", s.12, (edb.)

İsimsiz, "Ozanlık", s.5, (edb.)

İsimsiz, "Steinbeck'e Göre Nobel Ödülü", s.11, (edb.)

Le Monde, " <Yarının eleştirmesi trajik bir eleştirme olacaktır.", s. 13, (e.)

Odman, Merih, "Sonra Gelen", s.7, (ş.)

Seyit, Mustafa, "Zeytin Ağacı", s.5, (ş.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 2, Şubat 1963**

Akmen, Üstün, "Sevgi ötesi saatler", s.4, (ş.)

Bahar, Halil İbrahim, "Kabartmalar", s.10, (ş.)

C. D. Lewis, "Delosun Aslanları", (Çev. Ali Dinçol), s.6, (inc.)

Dalyancı, Bülent, "Yıldız gözü sen değilsin saçın eski değil", s.11, (ş.)

Esenova, Güner, "Tiyatro üstüne", s.12, (tiy.)

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Düşünme" s.5, 15. , (dşn.)

İsimsiz, "Aydına düşen görev", s.4, (dşn.)

İsimsiz, "Tehlikeli Değişme", s.3, (dşn.)

İsimsiz, "Sanatın çözümü", s.11, (san.)

Karakan, Hüseyin, " Dil sorununun nedeni", s.10, (dilb.)

Nurettin, Vala, " Edebiyat Durumumuz" s.12, (edb.)

Odman, Merih, "Makasçının Marul Tarlası", s.6, (ş.)

Sılay, Celal, "Doğa'dan bir parça", s.5, (ş.)

Velioğlu, Süleyman, "Sanat kaos'tan kaçıştır", s.7, (inc.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 3, Mart 1963**

Cansever, Edip, "Kapalı", s.7, (san.)

Chiera, Edward, "Ölü Şehir", (Çev. Ali M. Dinçol), s.12, (ark.)

Dalyancı, Bülent, "Yeni Kuşaktan Üç Şair", s.21, (e.)

Eserova, Güner, "Oyun ve yazarı", s.17, (tiy.)

Hartmann, Nicolai, " N. Hartmann ve şiir sanatı", (Çev. Sedat Umran), s.22, (dşn.)

İsimsiz, " ...Ve Niietzsche Salatayı Karıştırıyordu", (Nouvelles Litteraires'den Özetleyen, Emel Dilman), s.6, (dşn.)

Hartly, Anthony, " A. Camus'nün not defterinden", (Çev. Antbony Hartly), s. 10, (edb.)

İsimsiz, "Dilimizin", s.16, (dilb.)

İsimsiz, "Sanat Yapıtı", s.13, (san)

Özlü, Tezer, "Fortuna", s.11, 20. , (öyk.)

Selçuk, İlhan, " Edebiyat Çıkmazımız", s.4, 25. , (edb.)

Sılay, Celal, "Uyarmada Denge", s.26, (dşn.)

Tiryakioğlu, Ziya, " Yankısızlığımız", s.3, (dşn.)

Veligolu, P, "Resimde deformasyon", s.13, (Resim)

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963**

(Y. İ.), "Sanatlar birleşimi", s.22, (san.)

Camus, Albert, "Not defterinden 2." , s.14, (edb.)

Cansever, Edip, "Sanatçı ile politikacı", s. 8, (dşn.)

Cocteau, Jean, "Adalar", s.29, (ş.)

Ebre, Walter, "Miro", s.18, (resim)

Ernest, Balthasar, "Pantomima", s.30, (pantomima)

Eserova, Güner, "Yılda bir gün, umdukları", s.29, (tiy.)

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Laotse", s.39, (dşn.)

Horozcu, Oktay Rifat, "Düşünmek", s.9, (dşn.)

İsimsiz, "Yeni dilde düzen", s.33, (dilb.)

Kemal, Orhan, "Yaşar Kemal'in mektubu", s.10, (edb.)

Odman, Merih, "İnsan ve Evren", s.12, (dşn.)

Prevert, "Fener bekçisi ve kuşlar", s.22, (ş.)

Sakman, Ünal, "Yeni akımlar", s. 35, (e.)

Selçuk, İlhan, "Toplumsuz şairler", s. 6, (dşn.)

Sılay, Celal, "Kıtalaşıyoruz", s. 15, (dşn.)

Sollberger, Edmond, "Babil'in büyüklüğü", s. 34, (ark.)

Taner, Haldun, "Kafka ve evrensel gerçek", s.11, (edb.)

Tiryakioğlu, Ziya, "Uygarlık anlamı", s.5, (dşn.)

Umran, Sedat, "Yeni Alman şiiri", s.37, (ş.)

Yılmabaşar, Jale, "Bale", s.32, (bl.)

Zeltnek, Gerda, "Romanın durumu", s.16, (edb.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963**

(Y. İ.), " <Efkârı umumiye>", s.5, (dşn.)

Aksal, Sabahattin Kudret, "Şiirde biçim", s.9, (san.)

Andak, Selmi, " <Öp Beni Kate> ", s.27, (tiy.)

Arts, "Brague", s.22, (resim)

Arts, "J.Villon", s.20, (resim)

Ataç, Nurullah, " Ahmet Haşim'e veda", s.35, (e.)

Ataç, Nurullah, " Haşim'i yermişim", s.37, (e.)

Berk, Nurullah, "Akilleos'un Topuğu", s.17, (resim)

Cansever, Edip, "Geleceğin Şiiri", s.8, (san.)

Gelenbevi, Baha, "Modern Resim ve Foto", s.30, (foto)

Haldun, Taner, "Kafka ve Evrensel gerçek", s.11, (edb.)

Hegel, "Doğu Şiiri", s.14, (san.)

Landgrebe, "Sanat Felsefesi Sorunu", s.16, (san.)

Oktay, Ahmet, "Aykırı Bağlantılar", s.12, (edb.)

Özlü, Tezer, " Çağrı", s.33, (öyk.)

Selçuk, İlhan, "Sanat ve politika, s.6, (dşn.)

Seyda, Mehmet, "Az gelişmiş Ülke Sanatçısı", s.13, (edb.)

Sılay, Celal, " <Şairim> mi dedin", s.15, (san.)

Suman, Nusret (konuşma), "Yontu üstüne", s.28, (yontu)

Umran, Sedat, "Theodor Daeudler", s.16, (ş.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Dil Kurultayına girerken", s.26, 30., s.26, (dilb.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Türk Dünyası ve insanlık", s.10, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 8, Ağustos 1963**

Aujourdhui, "Resim sanatı çıkmaza mı girdi?", s.14, (resim)

Berker, Fethi, "Le Corbusier", s.28, (mimarlık)

Cansever, Edip, "Şiiri bölmek", s.8, (ş.)

Celal, Sılay, " Teknik ve sanat", s.5, (dşn.)

Dilman, E., "Eugene İonesco", s.26, (tiy.)

Fikret, Tevfik, "Sis", s.36, (ş.)

Gelenbevi, Baha, "Sinema üstüne", s.31, (san.)

İsimsiz, "Eğitimde reform", s.37, (eğt.)

İsimsiz, "Güzel sanatlar ve akademi", s.32, (san.)

İsimsiz, "Salahattin Mogol", s.27, (tiy.)

Menemencioğlu, Mehmet, "Kapalı anlamlı şiir", s.10, (ş.)

Selçuk, İlhan, " <İnşa>", s.6, (dşn.)

Seyda, Mehmet, "Bir <Baş yiyici>", s.11, (edb.)

Tollu, Celal, "Türk sanatı", s.13, (resim)

Ülken, Hilmi Ziya, "Yabancı bilginler ve Türk edebiyatı", s.9, (edb.)

Yeni İnsan, "Sabri Berkel", s.18, (resim)

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 9, Eylül 1963**

(Y.İ.), "Hajdu", s.26, (yontu)

Cansever, Edip, "Tragedya üstüne notlar", s.9, (edb.)

Ceylan, Ertuğrul, "Japon edebiyatı", s.14, (edb.)

Duru, Ekin ve Özdemir, "Dünya şiirleri", s.30, (ş.)

Duru, Ekin, "Tek İskarpın", s.33-34, (öyk.)

Firuz, Günay, "Delacroix", s.22, (resim)

Gelenbevi, Baha, "Eski tiyatro binaları", s.28, (tiy.)

Hilav, Salahattin, "Notre - Dame - De - Fleurs'den çeviri", s.8, (edb.)

İsimsiz, "İtalya'da tanınan genç bir şairimiz", s.31, (ş.)

Kalmık, Ercüment, "Sanatı anlamak", s.16, (san.)

Life, "George Brague", s.21, (resim)

Mihal, Şuküfe, "Yerle gök arasında", s.32, (ş.)

Odman, Merih, "İnsan ve Evren, 3", s.12, (dşn.)

Selçuk, Turhan, "...", s.7, (karikatür)

Seyda, Mehmet, "Sanatta ayıklamak", s.13, (san.)

Sılay, Celal, "Göz Çağı", s.12, (dşn.)

Süreyya, Cemal, "Göçebe", s.10, (ş.)

Tanyol, Cahit, "Şiir ve düşünce", s.6, (dşn.)

Tollu, Cemal, "Brague Brague'ın 40 yılı", s.19, (resim)

Yeni İnsan, "Doğu kafası, Batı kafası", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 10, Ekim 1963

Acemi, Nihat, "Van Gogh", s.26, (resim)

Cansever, Edip, "Yapay dil,yapay zenginlik", s.8, (edb.)

Cocteau, Jean, "Adalar", s.30, (ş.)

Erdönmez, Melisa, "Ve Boşluğun kanatları", s.35, (ş.)

Firuz, Günay, "Vaserley", s.22, (resim)

Gelenbevi, Baha, "Görmesini bilmek (selection'dan)", s.16, (san.)

Hilav, Selahattin, "Dostoyevsky (S. Freud'dan çeviri)", s.10, (edb.)

İsimsiz, "Bizde operet", s.32, (müz.)

İsimsiz, "Cocteau'nun ölümü üstüne (Cumhuriyet,)", s.30, (edb.)

İsimsiz, "Keşanlı Ali Destanı üstüne", s.33, (müz.)

İsimsiz, "Zenci Maskeleri", s.20, (san.)

Kalmık, Ercüment, "Resim, Yontu, Yapı birleşimi", s.18, (san.)

Kocagöz, Samim, "Kalıntılar", s.6, (dşn.)

Moran, Adli, "İgor strawinsky", s.31, (müz.)

Selçuk, Turhan, ".....", s.7, (karikatür)

Sılay, Celal, "<adamca>, dan parçalar", s.15, (ş.)

Sılay, Celal, "Orta yerdeki adam", s.15, (dşn.)

Strawinsky, İgor, "Yaratma özgürlüğü", (Çeviren,V.G.), s.12, (san.)

Tanyol, Cahit, "Şiir ve gerçek", s.6, (dşn.)

Tevfik, Remzi, "<Dünyada bulduğum>dan parçalar", s.35, (ş.)

Yeni İnsan, "Kırk Yıl", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 11, Kasım 1963

Yeni İnsan, "Eğitimde reform", s.31, (eğt.)

Connaissance'dan, "5000 yıllık yontular", s.26, (san.)

Cumhuriyet'ten, (S. T.), "Eğitim ve nüfus meselesi", s.30, (eğt.)

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Ben gece", s.9, (ş.)

Duthuit'den, Georges, "Henri Matisse, (özet)", s.22, (resim)

Freud, Sigmund, "Dostoyevsky", s.14, (edb.)

İsimsiz, "Brecht ile Konuşma", (çev. Teoman Aktüel), s.17, (tiy.)

İsimsiz, "Courtunnier", (çev. G. F.), s.24, (yontu)

İsimsiz, "Vincent Van Gogh'un mektupları", (Çev. Nihat Acemi), s.28, (resim)

Kalmık, Ercüment, "Avrupa' da Türk resim, yontu sergisi", s.18, (resim)

Kocagöz, Samim, "Bıktık dedikleri edebiyat", s.8, (edb.)

Paris, Jean, "Hamlet'de üç oğul", (çev. Suna Lokman), s.16, (tiy.)

Sartre, Jean Paul, "Kitap", s.10, (dşn.)

Selçuk, Turhan, ".....", s.7, (karikatür)

Seyda, Mehmet, "Çocuk romanı", s.13, (edb.)

Sılay, Celal, "Doğa'dan parçalar", s.11, (ş.)

Simenon, Georges, "Roman çağı", s.12, (edb.)

Taner, Leyla, "Bilinçli ile duygusal dinleyici", s.15, (müz.)

Tarancı, Cahit Sıtkı, "Şiirler", s.33, (ş.)

Ülken,Hilmi Ziya, "Türk Dünyası", s.6, (dşn.)

Yeni İnsan, "Atatürk anlamı", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 12, Aralık 1963**

Arpad, Burhan, "Çağdaş Türk romanı üstüne", s.8, (edb.)

Delaunay, R., "Van Gogh'un mektupları", (çev. Nihat Acemi), s.26, (resim)

Delaunay, Robert, "Sanatlar birleşimini (çeviri)", s.24, (san.)

Duru, Ekin, " Dünya şiiri(çeviri)", s.13, (ş.)

Firuz, Günay, "St. Gall denemesi (çeviri)", s.18, (san.)

Freud, Sigmund, "Dostoyevsky ve baba katilliği ", s.12, (edb.)

Gelenbevi, Baha, "Bizde ve Dünyada müze", s.28, (ark.)

Gide, Andre, "Sanat ve özgürlük üstüne (çeviri)", s.10, (san.)

Paris, İkean, "Hamlet'de üç oğul, 2 (Çeviri Suna Lokman)", s.16, (tiy.)

Obalida, Renede, " Işıktan daha güçlü halılar", s.11, (ş.)

Selçuk, Turhan, ".....", s.7, (karikatür)

Seyda, Mehmet, "Yasa dışı", s.33, (öyk.)

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", s.15, (ş.)

Sılay, Celal, "Yazarlık üstüne", s.14, (san.)

Süreya, Cemal, "Resim", s.9, (ş.)

Süreyya, Cemal, "Şair, yağmurdan söz etme ", s.9, (san.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Türk dünyası", s.6, (dşn.)

Yeni İnsan, "Mutlu ortan", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Klee", s.22, (resim)

Yeni İnsan, "Yeni sanat ve insan", s.17, (san.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 1, Ocak 1964**

Acemi, Nihat, "Van Gogh'un mektupları, 3", s.26, (resim)

L'oela, "Antoine Pevsner", (Çeviri, Zehra Ağralı), s.22, (yontu)

Arpad, Burhan, "Türk Basınının Yitirdikleri", s.10, (dşn.)

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Yarısı", s.9, (ş.)

Duru, Nermin, "Halide Edip!i kaybettik", s.33, (edb.)

Kalmık, Ercüment, "Altın bölüm", s.20, (resim)

Kocagöz, Samim, "Bilmek ya da bilmemek", s.8, (edb.)

Lesage, Laurent, "Yeni Fransız romanında şiir ve felsefe", (Çev. Suna Lokman), s.17, (edb.)

Malraux, Andre, "Sanat dünyası gerçeğin dünyasına indirgenemez", s.14, (san.)

Odman, Merih, "İnsan ve Evren, 4", s.12, (dşn.)

Picasso, Pablo, "Sanatı anlamayabilirsin", s.25, (resim)

Selçuk, Turhan, "Picasso'yu dilenci sandılar. (gazeteler)", s.7, (karikatür)

Seyda, Mehmet, "Yaratmak", s.13, (edb.)

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", s.15, (ş.)

Süreya, "Günübirlik dil", s.11, (edb.)

Şehsuvaroğlu, Bedi, "Mustafa Şekip Tunç", s.6, (dşn.)

Tuğrul, Semih, "İtalyan sinemasının eğitimi", s.28, (sinema)

Tunç, Mustafa Şekip, "Şiirin sırrı", s.31, (san.)

Yel, Doğan, "Çağdaş roman ve biz." s.16, (edb.)

Yeni İnsan, "Kara aydın", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 2, Şubat 1964

Arpad, Burhan, "Dilin Türkçeleşmesinde İstanbul lehçesi", s.8, (dilb.)

Barlas, Cemil Sait, "O liseliler ki", s.6, (dşn.)

C., "Şiir üstüne", s.14, (san.)

Gelenbevi, Baha, "İlk Türk filmi", s.28-29, (sinema)

İsimsiz, " Dünya'da tiyatro", (Çev. Ekin Duru), s.30-33, (tiy.)

İsimsiz, "Baudelaire ve resim", (Çev. Muzaffer Aşkın), s.22-23-24-25-26, (resim)

İsimsiz, "Çağdaş Türk resim ve yontu sergisi", s.27, (resim)

İsimsiz, "Işık - duvar", (Çev. Zehra Agra), s.20, (san.)

İsimsiz, "Sengai, (Zen - Ar)", (Çev. Ömer Madram), s.16-17-18, (san.)

Karatay, Namdar Rahmi, "Kitaplarım", s.37, (edb.)

Karatay, Namdar Rahmi, "Okumak", s.36, (edb.)

Köknar, Rikkat, "Modern sanat ve kadınlarımız", s.32, (san.)

Malraux, Andre, "Eser bir deney ve bir buluş aracıdır", (Çev. C.V.), s.10, (san.)

Necatigil, Behçet, "Mekik", s.9, (ş.)

Selçuk, İlhan, "Karikatür için", s.6, (karikatür)

Selçuk, Turhan, ".....", s.7, (karikatür)

Shaw, Bernard, "Ben artık izliyorum", (Çev.Ekin Duru), s.11, (tiy.)

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", s.15, (ş.)

Taner, Haldun, "Rahatlıkla", s.12-13, (öyk.)

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 3, Mart 1964

Arkun, Nezahat, "Şekip hoca", s.6, (dşn.)

Arpad, Burhan, "Düşünceden yoksunluk", s.10, (dşn.)

B. A., "Edebiyatçılarımız ve sanatçılarımız", s.32, (edb.)

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Dışarıdan gezen", s.11, (ş.)

Duru, Ekin, "Schweik ve ötesi", s.12, (tiy.)

Gelenbevi, Baha, "Hitit sanatı", s.22-23-24-25, (san.)

İsimsiz, "De Chirico", (Derleyen, Ömer Madra), s.26-27-39, (resim)

İsimsiz, "Matisse konuşuyor", (Çev.Muzaffer Aşkın), s.16-17-18, (resim)

İsimsiz, "Toulouse - Lautrec", (Çev. Zehra Ağralı), s.19-20-21, (resim)

Kemal, Orhan, "Sinemamızda konu", s.28-29, (sinema)

Kocagöz, Samim, "İlçede bir gün", s.13-14,38, (öyk.)

Rıfat, Ilgaz, "Her akşam", s.9, (ş.)

Selçuk, Turhan, ".....", s.7, (karikatür)

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", s.15, (ş.)

Sıtkı, Şahap, "Şubat gecesi", s.36-37-40, (öyk.)

Taner, Haldun, "Sorumluluğunu duyan bir yazar", s.8, (edb.)

Yeni İnsan, "İç - biçimlenme", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 4, Nisan 1964

Andriç, İvo, "Demetçikler", (Çev. Nihat Acemi), s.37-38-39, (öyk.)

Arpad, Burhan, "Müzikli Tiyatro gelişmeleri", s.8, (tiy.)

Arpad, Haldun, "Köpek ve sokak", s.35-36, (öyk.)

Balcıoğlu, Tevfik, "Türk Halk Tiyatrosu", s.12, (tiy.)

Cooking, M., "Baş kaldıran insan", (Çev. Muzaffer Aşkın), s.11, (dşn.)

Duru, Ekin, "İyi insan, kötü insan ya da < insan>", s.14, (tiy.)

Duru, Ekin., "Keşanlı Ali Destanı", (Eleştirme), s.14, (tiy.)

Erkün, Safa Ş. , "Toplum ve şair", s.13, (edb.)

İsimsiz, "Çamlıca Kız Lisesi öğrencilerinin resim çalışmaları", s.29-30, (resim)

İsimsiz, "Fauvisme", (Çev. M. A.), s. 22-23-24-25, (resim)

İsimsiz, "Mimarlık insanlık hizmetinde", (Çev. Zehra Ağralı), s.10, (san.)

İsimsiz, "Salvador Dali", (Derleme, Ömer Madra), s.20-21, (resim)

Kalmık, Ercüment, "Zeki Faik İzer", s.16-17-18, (resim)

Kocagöz, Samim, "Niçin Korkarlar?", s.6, (dşn.)

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", s.15, (ş.)

Taner, Haldun, "Rahatlık", s.9-28, (öyk.)

Yabancı basın, " Çağdaş Türk resim heykel sergisi", s.26-27, (resim)

Yeni İnsan, "Sanatta iç sorun", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 5, Mayıs 1964

Abasıyanık, Sait Faik, "Şahmerdan", s.32-33, (öyk.)

Akbal, Oktay, " <Lüzumsuz Adam> ın gerekliliği", s.11, (dşn.)

Andriç, İvo, "Demetçiler", (Çev.Nihat Acemi), s.36, (öyk.)

Arpad, Burhan, "Elikolu bağlı Türk Sanatçısı", s.13, (dşn.)

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Akağıt <şiiir>", s.9, (dşn.)

Duru, Ekin, "Laterna Majıka", s.31, (tiy.)

Duru, Ekin, "Sait Faik Abasıyanık", s.16, (dşn.)

Duru, Özdemir, "Abasıyanık", s.16, (dşn.)

Erimez, Dinçer, "Cemâl Tollu ile konuşma", s.26-27, (resim)

Erkün, Safa Ş., " Abasıyanık'ın şair yönü", s.17, (dşn.)

Gelenbevi, Baha, ".....", s.7, (foto.)

İktibas, "Tiyatromuzda yenilik", s.30, (tiy.)

İsimsiz, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), s.19-37, (tiy.)

İsimsiz, "Le Corbusier üstüne notlar", (Çev. Zehra Ağralı), s.18, (mimarlık)

Kalmık, Ercüment, "Kübizm", s.22-23-24-25, (resim)

Kemal, Yaşar, "Çok gülen çok ağlar", s.6-29, (dşn.)

Kocagöz, Samim, "Sait Faik'ten anılar", s.10, (dşn.)

Me- Se- Çe-, "Sait Faik Deyince", s.12, (dşn.)

Müridoğlu, Zühtü, "Çevre ve Sanat", s.20-21, (yontu)

Orhan, Kemal, "Sait Faik'in düşündükleri", s.8-29, (dşn.)

Sılay, Celâl, " Doğa'dan parçalar", s.15, (ş.)

Sılay, Celâl, "Zambaklı Adam, 3", s.14, (dşn.)

Yeni İnsan, "Değişen İnsan", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 6, Haziran 1964**

Acemi, Nihat, "Katethe Kollwitz", s.30-31, (resim)

Art, How To Understand Modern, "Resimde ve şiirde sürrealizm", (Çev. Zehra Ağralı), s.22-26, (resim)

Dranas, Ahmet Muhip, "Esenlik size", s.9, (ş.)

Duru, Ekin, "Labanotation", s.10, (san.)

Erkün, Safa Ş., "İki sanat olayı", s.11-31, (san.)

Gelenbevi, Baha, ".....", s.7, (foto.)

Gelenbevi, Baha, "Filimciliğimiz üstüne", s.29, (sinema)

İktibas, "Devlet Resim ve Heykel Sergisi", s.32-33, (resim)

İsimsiz, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), s.12-28, (öyk.)

İsimsiz, "Fahrünnisa Zeid", (Derleme, Dinçer Erimez), s.16-17-18, (resim)

İsimsiz, "Mondrian", (Çev. Zehra Ağralı), s.19, (resim)

İzer, Zeki Faik, "Haşim üstüne", s.8-19, (edb.)

Kalay, Necdet, "F. Ertaş resim sergisi", s.35-36, (resim)

Kocagöz, Samim, "Gümüş ile Zeliha", s.13-14, (öyk.)

Malraux, Andre, "Janus", (Çev. Muzaffer Aşkın), s.20-21, (san.)

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", s.15, (ş.)

Tanyol, Cahit, "Ahmet Haşim üzerine", s.6, (edb.)

Yeni İnsan, "Kişiliğimiz", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964

Aıçinger, İlse, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), s.30-36, (tiy.)

Aragon, "Elsa", (Çev. R.Tunç), s.11, (ş.)

Art, How To Understand Modern, "Dadaizm", (Çev. Muzaffer Aşkın), s.22- 25, (san.)

Berk, Nurullah, " <D> Grubu - sunuş- ", s.16, (resim)

Dağlar, Fazıl Hüsnü, "Türkü", s.9, (ş.)

Gürel, Ferzan, 'Yalçın', s.32, (öyk.)

İsimsiz, " <Susuz yaz>", s.29, (sinema)

Kemal, Orhan, "Eleştiri üstüne", s.8, (e.)

Kemal, Yaşar, "Arı", s.10-31, (öyk.)

Naci, Elif, " <D> Grubu", s.16, (resim)

Oygar, İsmail H., "Çağdaş Türk Seramikleri", s.26-27, (seramik)

Picasso, ".....", s.7, (desen)

Selçuk, İlhan, "Okumak", s.6, (edb.)

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", s.15, (ş.)

Vie, Science et, "Tarih Çatal Höyük'ten başlıyor", (Çev. Revza Özil), s.12-13, (ark.)

Yeni İnsan, "Tiyatromuzun 50. yılı", s.28, (tiy.)

Yeni, İnsan, "Sorunumuz", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 8, Ağustos 1964

Aichinger, İlse, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), s.28-29-37, (tiy.)

Akgün, Nahit Ulvi, "Sonra", s.6, (ş.)

Ataç, Nurullah, "Romancılarım (ulus'tan)", s.32-33, (e.)

C.S., "Yaratıcılık yerine taklitçilik", s.8, (edb.)

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Uçak türküsü", s.7, (ş.)

Doğu ve Batı'dan, "Hüseyin Rahmi'nin bir mektubu üstüne", s.30-31-38, (edb.)

Erkün, Safa Ş., "Sanat, bilim, teknik", s.10, (dşn.)

Görey, Yavuz, "Yer ve yontu", s. 26-27, (yontu)

İsimsiz, "Çöl sanatı", (Derleme, Sadi Faik İzer), s.12-13-14, (ark.)

İsimsiz, "Empresyonizm, 1", (Çev. Muzaffer Aşkın), s.22-23-24-25, (san.)

İsimsiz, "Guernica ve Picasso", (Derleme, Adil Moran), s.16-17, (resim)

İsimsiz, "Prevert'den şiirler", (Çev. Oktay Akbal), s.11, (ş.)

İsimsiz, "Sekizinci günün adamı", (Derleme, Osman Mazlum), s.18-19, (resim)

Kocagöz, Samim, "Romen, romancı", s.6, (edb.)

Menemencioğlu, Melâhat, "Çıplak ayaklı Netzke", s.9, (ş.)

Sılay, Celâl, "Aşk adamı, (Picasso)", s.15, (resim)

Yeni İnsan, "Bir sanat dalı üstüne uyarı", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 9, Eylül 1964

Arts, "Miro ile konuşma", s.21-29, (resim)

Berk, Nurullah, "Joan Miro", s.16-17-18, (resim)

C. S., "Edebiyatsız Çağ", s.6, (dşn.)

Ergin, Nurettin, "Öğrencilerimiz borçlu değil, alacaklı", s.14, (eğt.)

Esi, "Statik ve dinamik problemi", s.28-29-30, (yontu)

Herriot, "Yedinci ve sekizinci senfoniler", s.33-36, (müz.)

Hulki, Hüseyin, "Dokuzuncu senfoni", s.15, (müz.)

İsimsiz, "Empresyonizm, 2", (Çev. Muzaffer Aşkın), s.22-23-24-25, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Pop Art", s.12-13, (san.)

Kösemihal, Nurettin Şazi, "Sosyoloji ve Edebiyat", s.9-10-30, (edb.)

L'oeil, "Schöffer", (Derleme, Yavuz Görey), s.26-27, (yontu)

Milli Eğitim Bakanının demeci, "Eğitim Sorunumuz", s.31, (eğt.)

Prevert, "Aile", (Çev. Oktay Akbal), s.11, (ş.)

Sılay, Celâl, "Fahriye Sılay", s.7, (ş.)

Şehsuvaroğlu, Bedi, "Kültür merkezi Londra", s.9, (dşn.)

Yeni İnsan, "Detayın gereklilik sınırı", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 10, Ekim 1964

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Türkü", s.9, (ş.)

Ekin, Duru, "Bir Oyun Üstüne", s.10, (tiy.)

Ergün, Safa Ş., "Düşündüğünü yazamamak", s.8, (dşn.)

İsimsiz, "Ankaralı Sanatçıların Bildirisi", s.35-36-37-38-39-40, (müz.)

İsimsiz, "Resim, heykel müzesinde bir sergi", s.26-27-28-29-30-31, (resim)

İsimsiz, "Tiyatro ve Politika", (Çev.İsimsiz), s.15, (tiy.)

İzer, Faik Sadi, "Resim, Yontu, Yapı birleşimi", s.12-13, (san.)

Kemal, Orhan, "Dedi - Kodu (Doğu - Batı)", s.34, (edb.)

Kösemihal, Nurettin S., "Edebiyat ve Sosyoloji, 3", s.8, (edb.)

Painting, Beyond, (Max Ernst), "Sürrealiste göre sürrealizm", (Çev. Semra Ögel), s.22-23-24, (san.)

Understand, How to, "Hanri Rousseau", s.18-19-20-21, (resim)

Ürgüp, Fikret, "Atlı Kadın", s.16, (öyk.)

Y. İ., "Erdal Alantar", s.32-33, (resim)

Yeni İnsan, "Cumhuriyetimiz ve sanatımız", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 11, Kasım 1964

Arts, Le Gardin des, "Les Fleurs du Mal üstüne", s.22-23-24, (san.)

Baudelaire, "Şiirler", (Çev. C.S.Tarancı, A.M. Dranas, S.E..Suyavuşgil", s.25, (ş.)

Dağlarca, Fazıl Hüsni, "Cahit Sıtkı'ya Ağıt", s.8, (ş.)

Duru, Ekin, "İki Oyun", s.15-37, (tiy.)

Ergin, Nurettin, "Öğrenimde Yaş Haddi", s.14, (eğt.)

Erkün, Safa Ş., "Tarancı'nın vezin ve kafiye üstüne düşündükleri", s.9-10, (edb.)

Erkün, Safa Ş., "Tramvay", s.10, (ş.)

İsimsiz, "Bir Anıt Üstüne Rapor", s.28-29-30-31-36, (yontu)

İsimsiz, "Kandinsky", (Çev.Semra Ögel), s.20-21, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Paleolitik Avrupa", s.16-17, (san.)

Kemal, Orhan, "Batıya Beğendirmek", s.13-37, (edb.)

Litteraire, La Figaro, "Chirico", (Çev. İlhami Karaca), s.18-19, (resim)

Tanyol, Cahit, "Cahit Sıtkı Tarancı", s.6-8, (edb.)

Tarancı, Cahit Sıtkı, "Ben Aşk Adamıyım", s.11, (ş.)

Tarancı, Cahit Sıtkı, "Ziya'ya Mektuplar", s.12, (edb.)

Yeni İnsan, "Önemli Bir Yayın Aracı Üstüne", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 12, Aralık 1964**

Arseven, Celâl Esat, "Devlet ve Sanat", s.21, (dşn.)

Duru,Ekin,"Bizim Türküler", s.16, (müz.)

Erimez, Dinçer, "Plastik Sanatı Sergileri", s.36-37, (resim)

Erkün, Safa Ş., "Sanattan Yoksun Devlet", s.19, (dşn.)

İsimsiz, "Baudelaire'in mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), s.17-18-28, (edb.)

İsimsiz, "Paleolitik Avrupa, 2", (Çev.Sadi Faik İzer), s.26-27-28-29, (san.)

İsimsiz, "Shaw'ın mektubu", (Çev.Ekin Duru), s.15, (tiy.)

İsimsiz,"Ayataç ile konuşma", s.35, (resim)

Kocagöz, Samim, "Toplumun Sanattan Beklediği", s.10, (dşn.)

Kösemihal, Nurettin Şazi,"Samim Kocagöz'ün Romanı", s.11-12-29, (edb.)

Mathey, Francois,"Chagail", (Çev.İlhami Karaca), s.22-23-24-25, (resim)

Prof. Berkman, Tevfik, "8. Kanser Kongresi Münasebetiyle Moskova", s.13-14-30, (b.)

Selçuk, İlhan, "Edebiyata Saygı", s.8, (edb.)

Sütüven, Mustafa Seyyit,"İğ", s.9, (ş.)

Tanyol, Cahit,"Şiir ve Gerçek", s.6, (edb.)

Üren, Eşref,"Devlet ve Resim", s.21-33, (dşn.)

Yeni İnsan, "Uygarlık", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 1, Ocak 1965**

Balaban, "Üsen ile Nal", s.20-21, (öyk.)

Başıa, Nermin, "Ninette de Valois", s.26, (bl.)

Duru, Ekin, "Shaw'un Mektubu, 2", s.13, (tiy.)

Duru, Ekin, "Yeni Oyunlar", s.27, (tiy.)

Ergin, Nurettin, "1 milyon kişie 3 Üniversite", s.12, (dşn.)

Göktaş, Fuat, "Şiir Yönünden Dergilerimiz", s.28-29-30-31-32, (e.)

Hidayet, Cihangir, "Kabadayı Gazinosu", (Çev. Demir Özlü - Celâl Horasav), s.16-17-37, (öyk.)

İsimsiz, "Baudelaire'in mektupları, 2", (Çev. Bedia Kösemihal), s.14-15, (edb.)

İsimsiz, "Bauhaus", (Çev. Sadi Faik İzer), s.18-19, (s.)

Kocagöz, Samim, "İnanmak", s.10, (dşn.)

Sütüven, Mustafa Seyyid, "Gülün Çanağı", s.11, (ş.)

Tanyol, Cahit, "Aşk şiirleri", s.9, (ş.)

Tanyol, Cahit, "Dil ve Düşünce", s.8, (dşn.)

Tunç, Mustafa Şekip, "İç ben ile dış ben arasında", s.34, (dşn.)

Tunç, Mustafa Şekip, "Kendimi Ararken", s.7, (ş.)

Tunç, Mustafa Şekip, "Kuvvet ile Politika arasında", s.6-34, (dşn.)

Tunç, Mustafa Şekip, "Okuyucu ile Şair arasında", s.35, (dşn.)

Ürgüp, Fikret, "İstanbul'un gökyüzü", s.19, (ş.)

Yeni İnsan, "Gerilik - İlerilik", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 2, Şubat 1965

Duru, Ekin, "Direkler Arasında", s.28, (tiy.)

- Ergin, Nurettin, "Eğitimde Sevgi", s.10-39, (eğt.)
- İonesco, Eugene, "Eleştirmen", (Çev. Muzaffer Aşkın), s.12, (e.)
- İsimsiz, "Kıtalar tarihi: Meksika", (Çev. Sadi Faik İzer), s.26-27-38, (ark.)
- İsimsiz, "Shaw'ın Mektubu", (Çev. Ekin Duru), s.14, (tiy.)
- İsimsiz, "Stravinsky ve Bale", (Derleme, Nermin Başağa), s.15, (bl.)
- Kasap, Hüseyin, "J.Louis David", (Konuşma), s.20-21-25, (resim)
- Kemâl, Orhan, "Gene (Batı) üstüne", s.9-36, (edb.)
- Kocagöz, Samim, "Deniz Bitti", s.8, (edb.)
- Kocataş, Fuat, "Dize işlerini bitirdi mi", s.17-34, (edb.)
- Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in mektupları", s.16-34, (edb.)
- Oygar, İsmail H., "Picasso ve Seramik", s.22-23-24, (seramik)
- Ragon, Michel, "Yeni Realizm", (Çev. İlhami Karaca), s.18-19-34, (san.)
- Redgrav, Michael, "Oyunun Havasına Girmek", (Çev. Göksel Ayhan), s.28, (tiy.)
- Samar, Ziya, "Mustafa Şekip Tunç", s.6-7-35, (dşn.)
- Sarıgöllü, Kemal, "Öğretmen", s.11, (eğt.)
- Yeni İnsan, "Donkişot ve Galile", s.5, (dşn.)
- Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965**
- Arpad, Burhan, "Başını Kuma Sokan Edebiyatçılar", s.10, (edb.)
- Basın, "Tiyatro Hürriyetine İndirilen Darbe", s.30-37, (tiy.)
- Dağlarca, F. Hüsnü, "Türkü", s.9, (ş.)
- Ergin, Nurettin, "Eğitim ve Öğretim Sevgi", s.16-40, (eğt.)

Erdönmez, Melisa, ‘‘Alıştırmalar’’, s.29, (ř.)

Esselin, Martin,’’ Çöp Tenekelerini Unutan Artık’’, (Çev. Muzaffer Aşkın), s.14-37, (edb.)

İsimsiz, ‘‘Yılmaz Merzifonlu ile Konuşma’’, s.18-19-20-21, (resim)

İsimsiz, ‘‘Shaw’un Mektubu’’, (Çev. Ekin Duru), s.30, (tiy.)

İsimsiz, ‘‘Koreograf: Jerome Robbins’’, (Çev. Nermin Başağa), s.27, (bl.)

İsimsiz,’’ Kendi Ağzından Albert Camus’’, (Çev. Zeyyad Selimoğu), s.13, (edb.)

İsimsiz, ‘‘Baudelaire’in Mektupları’’, (Bedia Kösemihal), s.17, (edb.)

İsimsiz, ‘‘Fellini ile Konuşma’’, (Çev. İsimsiz), s.28-29, (sinema)

İsimsiz, ‘‘Kıtalar Tarihi: Peru’’, (Çev. Sadi Faik İzer), s.26-40, (ark.)

Kocagöz, Halil, ‘‘Büyük Sürek Avı’’, s.31, (ř.)

Ürgüp, Fikret, ‘‘İstanbul sabahı’’, s.33, (ř.)

Ürgüp, Fikret, ‘‘Aşı’’, s.32, (öyk.)

Sılây, Celâl, ‘‘Doğa’dan Parçalar’’, s.15, (ř.)

Tanyol, Cahit, ‘‘Dil ve Düşünce’’, s.7, (dşn.)

Yeni İnsan, ‘‘Yeni Akımlar’’, s.5, (dşn.)

Somar, Ziya, ‘‘Yakın Türk Düşüncesinde Mutlu Günler’’, s.7-8-34, (dşn.)

Kemal, Orhan, ‘‘Sanat ve Politika’’, s.12-36, (san.)

Akbal, Oktay, ‘‘İnsanın Değeri’’, s.11-38, (edb.)

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 4, Nisan 1965

Apollinaire,Guillauma, " Savaşırken", (Çev. Oktay Akbal), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.17, (ş.)

Başağa, Nermin, "Ankara Devlet Tiyatrosu Balesi", s.30, (bl.)

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt üstüne", s.16-39, (edb.)

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Dövünü", s.9, (ş.)

Ergin, Nurettin, "Eğitimde sevgi", s.13-35, (eğt.)

İyem, Nuri, "Bir Resim Sergisi Üstüne", s.26-27-38, (resim)

İzer, Sadi Faik, " Bilgin Breuil", s.28-29, (b.)

Jedding, Hermann, "R. Dufy", (Derleme, N. B.), s.22-23-24-25, (resim)

Kasap, Hüseyin, "Mimar Sinan", s.18-19-36, (mimarlık)

Kösemihâl, Bedia, "Baudelair'in mektupları", s.14-40, (edb.)

Tandoğan, Nevzat, "Michelangelo ve Sinan", s.20-21-25, (mimarlık)

Yeni İnsan, "Çağın insanı", s.5, (dşn.)

Arpad, Burhan, "Ankara Devlet Tiyatrosu Balesi", s.10-37, (tiy.)

Somar, Ziya, "Felsefesiz Türkün Bilinmez İnsan Kaderi", s.6-7, (dşn.)

Özlü, Demir, "Türkiye'de yazar - Okur ilişkileri", s.8-31, (dşn.)

Kemâl, Orhan, "Orhan Kemâl, Orhan Kemâl'i anlatıyor", s.11-12, (edb.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 5, Mayıs 1965**

Abasıyanık, Sait Faik, "Üçüncü Mevki", s.17-38, (öyk.)

Arpad, Burhan, "Bayram Sabahı", s.30-31, (öyk.)

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt üstüne", s.11-12-37, (edb.)

- Erdönmez, Melisa, "Şiir", s.25-32, (ş.)
- Ergin, Nurettin, "Eğitim ve Öğrenimde Sevgi, 4", s.18-19-35, (eğt.)
- Erimez, Dinçer, "Sergiler", s.33-34, (resim)
- Flemming, H.Theodor, "Belling", (Çev. Sevgi Nutku), s.22-23, (yontu)
- İzer, Faik Sadi, "Kıtalar tarihi: Mayalar", s.28-29, (ark.)
- Kasap, Hüseyin, "J.D.İngres", s.20-21-25, (resim)
- Kavruk, Hasan, "Rupet Stöckl ile Konuşma", s.26-27, (resim)
- Necatigil, Behçet, "Tankred Dorst ve Eseri", s.11-37, (tiy.)
- Özlü, Demir, "Bireysel Başkıldırma", s.9, (dşn.)
- Seyda, Mehmet, "Romanımızın Sorunları", s.10, (edb.)
- Somar, Ziya, "Felsefeden Ne Anlıyoruz", s.7-8, (dşn.)
- Tanyol, Cahit, "Bizim Kuşak", s.6, (edb.)
- Ürgüp, Fikret, "İstanbul Mayısları", s.15-36, (ş.)
- Yeni İnsan, "Sanattan Gerçeklik", s.5, (dşn.)
- Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 6, Haziran 1965**
- Çelen, Meral, "Fakir Baykurt", s.14-15-39, (edb.)
- Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Yavaş Karşı", s.17, (ş.)
- Den, Aujourd'hui, "Fernand Leger", s.22-23, (resim)
- Ergin, Nurettin, "İnsan Hakları", s.6-36-37, (dşn.)
- İsimsiz, "Şehir Operası ve Orkestra", s.30-31, (müz.)
- İzer, Sadi Faik, "Kaynaktan Zirveye Japonya", s.26-38, (ark.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in mektupları", s.20-21-36-37, (edb.)

Lorca, F. Garcia, "Şiirler", s.25, (ş.)

Özlü, Demir, "Cinsiyet Sorunu Üstüne", s.10-11, (dşn.)

Somar, Ziya, "Felsefe Kültürü", s.7-8-32-33, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Körkütük", s.9, (ş.)

Ürgüp, Fikret, "İstanbul Şiirleri", s.19, (ş.)

Yeni İnsan, "Yarı Aydınlar Yarışı", s.5, (dşn.)

Ürgüp, Fikret, "Cava'lı Bir Şair", s.18, (öyk.)

Başaga, Nermin, "İki Alman Koreografisi", s.16, (bl.)

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 7, Temmuz 1965

Burak, Cihat, "Üç Kesik Baş", s.20-21, (öyk.)

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Bilinç", s.15, (ş.)

Duru, Hamit, "Haksızlık Üstüne", s.33-17, (ş.)

İsimsiz, "Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), s.14-33-17, (edb.)

İsimsiz, "Yeni Tanıdığımız Çin", (Derleme, Sadi Faik İzer), s.22-23, (ark.)

Kocagöz, Samim, "-Fetret Devri", s.7, (dşn.)

Nadeau, Maurice, "S.Beckett'in <Oyunun Sonu> piyesi", (Çev.Demir Özlü), s.10-11, (tiy.)

<Mimarlık > Dergisi, "Cihat Burak", s.18-19, (resim)

Ürgüp, Fikret, "Sen Gideli", s.16-17, (öyk.)

Yeni İnsan, "Usağ - Özlem Bunalımı", s.5, (dşn.)

Dosdoğru, Hulüsi, "Sosyal Adalet - Sosyal Güvenlik", s.6-26, (dşn.)

Dosdoğru, Hulüsi, "Çilemiz İnsan Olmak", s.6-26, (ş.)

Kemal, Orhan, "Aydınlık Gerçekçilik", s.8-9, (edb.)

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt Üstüne Deneme", s.12-29, (edb.)

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 8, Ağustos 1965

Erdönmez, Melisa, "Alıştırmalar", s.(ş.)

İsimsiz, "Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), s.24-25-26-27, (edb.)

İzer, Sadi Faik, "Sanatla Faydayı Birleştiren Irk: Eskimolar", s.16-17, (san.)

İsimsiz, "Paul Gauguin", (Çev.Sait Faik İzer), s.18-19-20, (resim)

İktibas, "Bir İl Radyosu Vardı", s.31, (müz.)

Özlü, Demir, "Tuhaf Bir Öykü", s.14-15, (öyk.)

Ürgüp, Fikret, "Çivili Sandıklar", s.22, (ş.)

Yeni İnsan, "İmgelemsel Kuruma", s.5, (dşn.)

Dosdoğru, Hulüsi, "Türkiye'nin Envanteri", s.6-7-30, (dşn.)

Kemal, Orhan, "Balzac'cılık", s.8-9, (edb.)

İlgaz, Rifat, "Sanatçı Sömürüleri", s.10-11, (edb.)

Ergin, Nurettin, "Bilimle Kalkınan Ulus", s.12-13, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 9, Eylül 1965

Basın, "Nazım Hikmetin Ferhat ile Şirini", s.29, (tiy.)

Basın, "Tiyatrolarımızda Telif Eser", s.30, (tiy.)

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt Üstüne Deneme", s.14-31, (edb.)

Derleme, "Le Corbusier", s.8-20, (mimarlık)

Dosdoğru, Hulüsi, "Türkiye'de Sosyal - Ekonomik Dengesizlik", s.6-7-20, (dşn.)

F. İ. , "Cezanne", s.18-19-20, (resim)

Işık, Gül, Vaifro Sabatelli, "Dante Alighieri", s.9-10-11, (edb.)

İsimsiz, "Milâttan Önce Venüs", (Derleme, İzer Sadi Faik), s.16-17, (san.)

Kemal, Orhan, "Coni", s.21-22-23, (öyk.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", s.26-27-28, (edb.)

Özlü, Demir, "Sundurma Anı", s.12-13, (öyk.)

Sılay, Celâl, "Fahriye Sılay", s.15, (ş.)

Ürgüp, Fikret, "O Yerde", s.24, (ş.)

Yeni İnsan, "Uyarı", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 10, Ekim 1965

Basın, "1965 Nobel ödülü", s.12, (edb.)

Başağa, Nermin, "Uluslararası bale yarışması", s.22-23, (bl.)

Ergin, Nurettin, "Okulun değeri", s.28-29, (dşn.)

Işık, Gül, Vaifro Sabatelli, "Dante Alighieri üstüne", s.7-8-9, (edb.)

İsimsiz, "Leningrat balesi", s.22, (bl.)

İsimsiz, "sahnelerimiz", s.30-31, (tiy.)

İzer, Sadi Faik, "Afrika Sanatı", s.14-15, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Degas", s.18-19-20, (resim)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", s.24-25-26-27, (edb.)

Okyar, Osman, "Balaban", s.16-17, (resim)

Özlü, Demir, "Altın cetvelli saat", s.10-11, (öyk.)

Sılay, Celal, "Aşk şiirleri", s.13, (ş.)

Ürgüp, Fikret, "Aktüalite psikolojisi", s.6-31, (dşn.)

Ürgüp, Fikret, "Yaz yağmuru", s.21, (öyk.)

Yeni İnsan, "Kendine bencil-Topluma ortakçı", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 11, Kasım 1965**

Başaga, Nermin, "Kuğular Balesi", s.16-17, (bl.)

İsimsiz, "Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), s.26-27-28-29-30, (edb.)

İsimsiz, "Cahit Sıtkı Tarancı'dan Şiirler", s.21, (ş.)

İsimsiz, "Pierre Bonnard", (Derleme, S. Faik İzer), s.18-19-20, (resim)

İzmirli, Mübeccel, "Elif Naci ile Konuşma", s.14-15-20, (resim)

Kemal, Orhan, "Vay, Cânım Efendim!..", s.22-23-24-25, (öyk.)

Yeni İnsan, "Atatürk Anlamı", s.5, (dşn.)

Işık, Gül, D. Vaifro, "Dante Alighieri", s.6-7-8, (edb.)

İsimsiz, "Hint Uygarlığı", (Derleme, S. Faik İzer), s.11-12-13, (san.)

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt", s.9-10, (edb.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 12, Aralık 1965**

Başaga, Nermin, "Berlin Balesi", s.17, (bl.)

Dosdoğru, Hulusi, "Teneke", s.29-30, (tiy.)

Işık, Gül, D. Vaifro Sabatelli, "Dante'nin Evrenselliği", s.9-10-11, (edb.)

İsimsiz, "Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), s.23-24-25-26-27-28, (edb.)

İzer, Sadi Faik, "Alexander Calder", s.18-19-20, (yontu)

İzer, Sadi Faik, "İran Uygarlığı", s.12-13-14-15, (san.)

Kemal, Orhan, "Numaracı", s.21-22, (öyk.)

Özlü, Demir, "Boğuncun Gelişi", s.6-7-8, (edb.)

Yeni İnsan, "Düşündürücü", s.5, (dşn.)

Yılmabaşar, Jale, "Seramik Yapım", s.16-20, (san.)

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 1, Ocak 1966

Başaga, Nermin, "9. Senfoni Sahnesi", s.21, (bl.)

Diler, Güler, "Cezanne", s.14-15-16-17, (resim)

Dosdoğru, Hulusi, "Ana", s.28-29, (öyk.)

Işık, Gül, D. Vaifro, "Niccolo Machiavelli", s.8-9, (edb.)

İsimsiz, "Leonardo Da Vinci", (Derleme, S. Faik İzer), s.18-19-20, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Mısır Uygarlığı", s.10-11-12-13-31-32, (san.)

Kemal, Orhan, "İşsiz", s.22-23, (öyk.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", s.24-25-26-27-29, (edb.)

Tunç, M. Şekip, "Sanatın Fonksiyonu", s.6-7, (edb.)

Yeni İnsan, "Düşündürücü Yıla Giriş", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 2, Şubat 1966

Başıa, Nermin,"Balkanlarda Bale", s.15, (bl.)

Gökçöl, Tanju,"Gözlemleri 1", s.14-15, (edb.)

Işık, Gül, D. Vaifro Sabatelli," Machiavelli'nin "Yalnız Adam"ı, s.8-9, (edb.)

İzer, Sadi Faik, "Sümer Uygarlığı", s.10-11-12-13-30-31-32, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Michelangelo", s,18-19-20-21, (yontu)

İzer, Sadi Faik, "Sergiler", s.28-29, (resim)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları",s.22-23-24-25-26-27, (edb.)

Kavruk, Hasan,"Bonnard Üstüne", s.17, (resim)

M. H. D., "Van Gogh'ın Dramı", s.16-17, (resim)

Yeni İnsan, "Derinden Düzeye", s.5, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi,"İslâm Sosyalizmi", s.6-7, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 3, Mart 1966

Dosdoğru, Hulusi,"Deli Doktor", s.27-28, (öyk.)

Dosdoğru, Hulusi,"Van Gogh'un Dramı", s.16-17, (resim)

Erdönmez, Melisa,"Değişler", s.12-13, (ş.)

İsimsiz, "İlk Uygarlıklar", (Derleme, S. Faik İzer), s.8-9-10, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Benvenuto Cellini", s,18-19-20-21, (resim)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları",s.22-23-24-25-26, (edb.)

Miguel, Robert,"Küstah Şanslı Adam", (Çev. A.Dilmen), s.29-30, (edb.)

Sılay, Celâl,"Modern İnsanın Durumu", s.6-7, (dşn.)

Tunç, M. Şekip,"Kendimi Ararken", s.15, (ş.)

Y. İ., "Muhsin", s.11, (tiy.)

Yeni İnsan, "Adam", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 4, Nisan 1966

Akbal, Oktay, "Gelecekte Geçmiş", s.15, (edb.)

Arpad, Burhan, "Fritz Rabeck", s.21-23, (edb.)

Başağa, Nermin, "Nureyev'in Raymonda Balesi", s.22, (bl.)

Başağa, Nermin, "Mim Gösterisi", s.22-23, (bl.)

Dosdoğru, Hulusi, "Dostoyevsky", s.10-11, (edb.)

Işık, Gül, "Romano Morando", s.16-17-20, (resim)

Işık, Gül, D. Vaifro, "Machiavelli, "Yasak Kitap Principe", s.6-7-8, (edb.)

İzer, Sadi Faik, "Ana Tanrıçalar", s.12-13-14-32, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Sergiler", s.31-32, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Tiziano Vecelli", s.18-19-20, (resim)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", s.24-25-26-27-28-29-30, (edb.)

Sezer, Hamdi, "Sana", s.11, (ş.)

Sütüven, Mustafa Seyid, "Alan Çatısı", s.9, (ş.)

Yeni, "Çağ Köleliği", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 5, Mayıs 1966

Akbal, Oktay, "Dostluk Derken", s.13, (dşn.)

Başağa, Nermin, "Bilinçli Dansçılar", s.21, (bl.)

Burak, Cihat, "Dev Sanson", s.10-11-12-30, (öyk.)

Burak, Cihat, "Gürol Sezen", s.29-30-31-32-33, (resim)

Dosdoğru, Hulusi, "Shakespeare'in iç çatışmaları", s.6-7, (tiy.)

İsimsiz, "Alantar", s.17, (resim)

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar", s.14-15-16, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Rafael", s.18-19-20, (resim)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", s.24-25-26-27-28, (edb.)

Sılay, Celal, "Zamklı Adam", s.8-28, (san.)

Sutüven, Mustafa Seyid, "Savaş-Barış", s.9, (ş.)

Yeni Nisan, "Soyluluk", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Sait Faik'in Ölümünün 10.Yılı Üstüne Yazılar", s.22-23,(dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 6, Haziran 1966**

Altunay, Necdet, "Doğa'nın Getirdiği Mesaj", s.30-31, (e.)

Başaga, Nermin, "Devlet Balesi", s.15-22, (bl.)

Dosdoğru, Hulusi, "Elektronik Beyin", s.8-29, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Shakespeare'e Karşı Shakespere'ciler! 2", s.6-7, (dşn.)

Erdönmez, Melisa, "Elim Boşluğa Karşı", s.11, (ş.)

İsimsiz, "Giotto", (Derleme, S. Faik İzer), s.18-19-20, (resim)

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar", s.12-13-14, (san.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", s.23-24-25-26-27-28-29, (edb.)

Ocak Dergisinden, "Pembe Kadın Anadolu'da", s.21-22, (tiy.)

Sılay, Celâl, "Resim Üstüne", s.16-17, (san.)

Sılay, Celâl, "Roman ve Şiir Üstüne", s.9-10, (edb.)

Yeni Nisan, "Doğaya Aykırı", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 7, Temmuz 1966**

Ataç, Nurullah, "Yarına Kalmayınız", s.7, (dilb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Elektronik Beyin, 2", s.8, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "George Duhamel", s.10-11, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "John Keats'ın Dramı", s.9, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Tolstoy ve Bilim", s.12, (dşn.)

İsimsiz, "Paul Veronese", (Çev., S. Faik İzer), s.18-19-20, (resim)

İsimsiz, "966 Münih Balesi", (Derleme, Nermin Başağa), s.14-17, (bl.)

İzer, Sadi Faik, "Kuzey Avrupa Uygarlıklar", s.15-16-17, (san.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", s.21-22-23-24-25, (edb.)

Salihoğlu, Mehmet, "Niçin Öztürkçe", s.26-27-28, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Dil Üstüne", s.6, (dilb.)

Sutüven, Mustafa Seyit, "Rüzgâr", s.13, (ş.)

Yeni Nisan, "Dil", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 8, Ağustos 1966**

Abbottempo, Johannes Fuchs, "Eski Mısır'da Göz", s.20, (san.)

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", s.28-29, (e.)

Dosdoğru, Hulusi, "Özgürlük Savaşımız", s.21-22, (dşn.)

İzer, Sadi Faik, "Kuzey Avrupa Uygarlıklar", s.16-17, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Tintoretto", s.18-19, (resim)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", s.23-24-25-26-27, (edb.)

Onger, Fahir, "Tevfik Fikret'in Tarih-i Kadim'i", s.7-31-32, (edb.)

Özata, "Dil Üstüne", s.12, (dilb.)

Özata, "Phillis Wheatley", s.10-11, (edb.)

Özlü, Demir, "Sokaklarda Bir Avlu", s.13, (ş.)

Sılay, Celâl, "Kendisinde Eskiye", s.15, (ş.)

Sılay, Celâl, "Şiirde Yenilik", s.14, (edb.)

Sılay, Celâl, "Tevfik Fikret'in Ozanlığı", s.6, (edb.)

Sutüven, Mustafa Seyit, "Şıp Şıp", s.8-9, (ş.)

Yeni Nisan, "Edebiyat", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 9, Eylül 1966

Aslier Mutafta, "Soylu Biçim ve Kişilik", s.8-9, (san.)

Dosdoğru, Hulusi, "Yardım mı Dediniz?", s.5, (dşn.)

Işık, Gül, A. Sabatelli, "Modern Sanat Başlangıcı ve Giotto", s.6-7-30-31, (resim)

İsimsiz, "Realizmin Öncüsü Pierre Brueghel", (Çev. Hulusi Dosdoğru), s.12-13, (resim)

İsimsiz, "Albert Camus ve Veba", s.11, (prtr.)

İsimsiz, "Frederic Chopin ve Hastalıklı Yapısı", s.13, (prtr.)

İzat, Sevinç, "Kâğıttan Karanfiller", s.10-11, (öyk.)

İzer, Sadi Faik, "Bellini'ler", s.18-19-33, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Orta Avrupa İlk Uygarlıklar", s.16-17-33, (san.)

Özata, Mesut, "Türk Porseleni", s.14-15, (san.)

Yada, Sait, "El ve Halk Sanat Eğitimi", s.21, (san.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 10, Ekim 1966**

İsimsiz, "Andre Breton", s.29, (prtr.)

İzer, Sadi Faik, "Boticelli", s.18-19-31, (resim)

İsimsiz, "Dr. François Quesnay", s.24-25, (eko.)

İsimsiz, "Franz Kafka", s.13, (prtr.)

İsimsiz, "Gogol", s.23, (prtr.)

İsimsiz, "Limonlar", s.10, (ş.)

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar", s.17-32, (san.)

İsimsiz, "Maksim Gorki", s.20-21-22, (prtr.)

Özata, M., "Frederick Douglass ve İra Aldridge", s.14-15-16, (tiy.)

Özata, M., "Türk Porseleni 2 ", s.11, (san.)

Sezer, Hamdi, "Deniz Türküsü", s.18, (ş.)

Sılay, Celal, "Adamca'dan", s.26-27, (ş.)

Sutuven, Mustafa Seyit, "Yangının Külü", s.7, (ş.)

Yeni İnsan, "Bireysel Derinleşme", s.5, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Geyik ile Zürafa", s.6-28, (dşn.)

Işık, Gül, "Eugenio Montale", s.8-9, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "Sainte-Beuve", s.12-30, (prtr.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 11, Kasım 1966**

Akbal, Oktay, "Edebiyat Denen Şey", s.21, (edb.)

Altunay, Necdet, "Mallermê", s.10-11, (edb.)

Işık, Gül, "Bir Kazının Düşündürdükleri", s.8-9, (ark.)

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar Sibirya", s.24-25, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Vittore Carpaccio", s.18-19-20, (resim)

Oktay, Rıfat, "İngiliz Şiiri", s.6-7, (ş.)

Özata, M., "Türk Porseleni ", s.12-13, (san.)

Sılay, Celâl, "Sonra", s.26-27-28-29-30-31, (ş.)

Spire, Andre, "Çıplaklık", (Çev. Oktay Akbal), s.7, (ş.)

Yeni İnsan, "Picasso Üstüne", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 12, Aralık 1966**

Arel, Müzdan, (Şermin Melek), "Sergler", s.25-26, (resim)

Aşier Mutafta, "Günümüzün Resim Sanatı", s.6-7-26-27, (san.)

Başaga, Nermin, "Sahne Bilgisi Zorunluluğu", s.16-17-32, (bl.)

Burak, Cihat, "Sarhoşlar", s.28-29-30, (öyk.)

Dosdoğru, Hulusi, "James Joyce", s.15, (edb.)

Işık, Gül, A. Sabatelli, "Salvatore Quasimodo", s.10-11, (edb.)

İsimsiz, "Modern Yapı Sanatı", (Derleme, Hulusi Dosdoğru), s.12-13, (san.)

İsimsiz, "Tarihin Köprüsü Türkiye", s.22-23-24, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Rusya ve Sibirya'da Eski Sanat", s.20-21, (san.)

İzer, Sadi Faik,, "Padualı Mantegna", s.18-19-33, (resim)

Oktay, Rıfat,"National Galery", s.8-9, (anı)

Özata, M., "Daniel William", s.14-15, (prtr.)

Sezer, Hamdi,"Günüm", s.13, (ş.)

Yeni İnsan, "Beşinci yıla girerken", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 1, Ocak 1967

Altunay, Necdet, "Berholt Brecht", s.12-13, (tiy.)

Başağa, Nermin,"Nureyev Kararsız", s.22, (bl.)

Dosdoğru, Hulusi, "Piet Cornelis Mondrian", s.24-25, (resim.)

Erkün, Sefa,"Miras", s.23, (ş.)

Fournier, Alain,"Yazarların İçinden", (Çev. Oktay Akbal), s.10-11, (ş.)

Işık, Gül, A. Sabatelli,"Salvatore Quasimodo", s.6-7-30, (edb.)

İsimsiz, "Yunan Edebiyatı", (Derleme, Hulusi Dosdoğru), s.18-19-20-21, (edb.)

İzer, Sadi Faik, "Maurice Utrillo", s.16-17-31, (resim)

Oktay, Rıfat,"Büyük Düşler Kuralım", s.9, (edb.)

Özata, M., "Brooker T. Washington", s.23, (prtr.)

Sılay, Celâl," Rüzgârlarla Titreyen", s.15, (ş.)

Yeni İnsan, "Bireyin Toplum İçindeki Yeri", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 2, Şubat 1967

Akbal, Oktay, "Dağınık İzlenimleri", s.9, (edb.)

Altunay, Necdet, "Breht ile Sartre", s.12-13-24, (tiy.)

Başıa, Nermin, "Alman Balesi, Klaus Geitel", s.16-17, (bl.)

Bekem, Karin V., "Sanatçıya Çağı", s.25, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "966- 67 Dönem Oyunları", s.30-31, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Modern Sanat Yapıtı", s.26-27-28-29, (san.)

Dosdoğru, Hulusi, "Yunan Edebiyatı,2", s.18-19-20-21-22-23, (edb.)

Işık, Gül, A. Sabatelli, "Pirandello", s.6-7, (tiy.)

İsimsiz, "William Butler Yeats", (Derleme, Hulusi Dosdoğru), s.10-11, (ş.)

İzer, Sadi Faik, "Hakusaki", s.24, (resim)

Sütüven, Mustafa Seyit, "Yârin Çölünde Kum", s.15, (ş.)

Yeni İnsan, "Bireyin Toplum İçindeki Yeri", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 3, Mart 1967

Akbal, Oktay, "Şubat Sabahı", s.9, (edb.)

Beken, V. Karin, "Sergiler", s.30, (san.)

Dosdoğru, Hulusi, "Molier", s.14, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Yunan Edebiyatı", s.18-19-20-21-22-23-24, (edb.)

İsimsiz, "Montegne"(çev.), s.15, (edb.)

İsimsiz, "Türkiye, Tarihin Köprüsü", s.28-29, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Modigliani", s.16-17, (resim)

Özata, M. "Mozaik", s.27, (san.)

Selimoğlu, Zeyyad, "Napoli'yi Görmek", s.13, (öyk.)

Yeni İnsan, "Us, Dilin Anayasasıdır", s.5, (dşn.)

Işık, Gül, V. Sabatelli, "Pirandello", s.6-7-8, (tiy.)

Acaroğlu, Türker, "Vala Nurettin", s.10-11-12, (edb.)

Altan, Çetin, "Vala Nurettin", s.10-11-12, (edb.)

Selçuk, İlhan, "Vala Nurettin", s.10-11-12, (edb.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 4, Nisan 1967

Akbal, Oktay, "Türkülerdeki Yaşam", s.9, (edb.)

Başaga, Nermin, "İngiliz Balesi", s.14, (bl.)

Dosdoğru, Hulusi, "Macar Edebiyatı", s.18-19-20-21-22, (edb.)

Işık, Gül, V. Sabatelli, "Grazzia Deledda", s.6-7-8, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", s.24-25-26-27-28-29-30, (edb.)

Özata, M. "Henry Ossawa", s.11-30, (resim)

Özata, M. "Samarra,-Çini", s.10-31, (san.)

S., C., "İlişki Deyimleri", s.12-13, (diyalektik)

Sılay, Celal, "Mayıstan Mayıs", s.15, (ş.)

Taner, Haldun, "Vâ-Nû", s.16-17, (anı)

Yeni İnsan, "Kendi Toplumunun Adamı", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 5, Mayıs 1967

Dosdoğru, Hulusi, "Macar Edebiyatı", s.27-28, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Romen Edebiyatı", s.18-19-20-21-22-23, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Lysistrata", s.12-13, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Mitolojide Temmuz", s.8, (mitoloji)

Işık, Gül, V. Sabatelli, "Grazzia Deledda", s.6-7, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", s.29-30-31-32-33, (edb.)

Meriç, Cemil, "Fildişi Kule", s.9,(dşn.)

Özata, M. "Çinicilik", s.14, (san.)

Özata, M. "Rodin", s.16-17, (yontu)

Özata, M., "Paul Laurence Dunbar", s.10-11, (portr.)

Pirinççioğlu, İnce, "Turizmde Yeni Ülke: Romanya", s.24-25-26, (bl.)

Sılay, Celal, "Sarırdık Kızarıyoruz", s.15, (ş.)

Yeni İnsan, "İnsanın Kendi Kendine Kontrolü", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 6, Haziran 1967

Başaga, Nermin, "Nijinska'nın Dönüşü", s.16-17-31, (bl.)

Cezar, Mustafa, "Osman Hamdi (iktibas)", s.24-25, (resim)

Dosdoğru, Hulusi, "Gustave Courbert", s.12-13, (resim)

Dosdoğru, Hulusi, "Umut, İnsanın Korkuluğudur", s.9, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Walt Whitman", s.23, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Yahudi Edebiyatı (Derleme)", s.18-19-20-21-22, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Yitirilen Çiyiltepe", s.26, (tiy.)

Gerçekçi, Musa, "Meksika Sanatı Yaratıcıları", s.14-27, (san.)

Kavruk, Hasan, "Çocuk Resimleri ve Günümüz Sanatı", s.10-11-30, (san.)

Meriç, Cemil, "İran Edebiyatı", s.8-25,(edb.)

Meriç, Cemil, "Şair, (Dante üstüne)", s.6-7,(edb.)

Sılay, Celal, "Usulca Uzaklaşıyoruz", s.15, (ş.)

Yeni İnsan, "İnsanın Kendisini Benimsemesi", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 7, Temmuz 1967

Albere, "Edebiyat Sosyoloji (x)", (Çev. Ümit Meriç), s.6-9, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Arap Edebiyatı (Derleme)", s.18-19-20-21-22, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Hürriyet Meydanı", s.11, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "Mozart'ın Ölümündeki Sır", (Derleme)", s.8-9, (müz.)

İsimsiz, "Baudelaire'nin Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), s.28-29-30-31-32-33, (edb.)

İsimsiz, "E. Verharen", s.10-11, (prtr.)

İsimsiz, "Hugo West", s.11, (prtr.)

İsimsiz, "Tabi ki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu 1966-1967 yılsonu sergisi üstüne Okul Müdürü Safa Ş. Erkün açılış konuşması", s.23-24-25-26-27, (prtr.)

Meriç, Cemil, "Hyde Pare'da Sabas", s.7, (edb.)

Özata, M., "Çinicilik Mısır", s.16-17, (san.)

Özata. M., "Ralph Bunch", s.15, (prtr.)

Sılay, Celal, "Cemile'nin Elleri", s.12-13-14, (ş.)

Yeni İnsan, "Ussal Utanç", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 8, Ağustos 1967

Dalyancı, Bülent, "Kurşun Kuşa Tüy", s.24, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "Arthur Fleischmann", s.17, (yontu)

Dosdoğru, Hulusi, "Boş saat", s.13, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "İran Edebiyatı (Derleme)", s.18-19-20-21-22-23, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Maupassant", (Derleme)", s.12-13, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Sanat hem toplum, hem sanat için", s.14-32, (dşn.)

İsimsiz, "Ady Endre", s.27, (prtr.)

İsimsiz, "Baudelaire'nin Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), s.28-29, (edb.)

Meriç, Cemil, " Bu yangına her şeyini atacaksın", s.9, (dşn.)

Meriç, Cemil, "Kraliçenin Has Bahçeleri", s.6-7-8, (edb.)

Ölmez, Yener, "Veda Mektubu", s.27, (ş.)

Özata, M., "Rhages Çinicilik", s.16, (san.)

Özata. M., " Ralph Bunch", s.30-31, (prtr.)

Selimoğlu, Zeyyat, " Getto'da ölüm", s.10-11, (edb.)

Sılay, Celal, "Soytarı", s.15, (ş.)

Yeni İnsan, "Çağ Adamında Eylem", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 9, Eylül 1967

Dosdoğru, Hulusi, "Berlioz", (Derleme)", s.14-15, (müz.)

Dosdoğru, Hulusi, "Budha ve Budhizm", s.6-7-8, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Fin Edebiyatı (Derleme)", s.18-19-20, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Glokom", s.7, (ş.)

İsimsiz, "Baudelaire'nin Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), s.21-22-23, (edb.)

İsimsiz, "Klasik Felsefe ve Avrupa Burjuvazi", s.12-13, (dşn.)

Meriç, Cemil, "Çağımız ve Tagor", s.10-11-13, (edb.)

Ölmez, Yener, "Gecenin Altmış Dördü", s.17, (ş.)

Özata, M., "Çini: Rhages", s.16, (san.)

Özata. M., "Marian Anderson", s.17, (prtr.)

Sılay, Celal, "Adamca'dan", s.9, (ş.)

Sılay, Celal, "Bireylikten Kişiliğe", s.26-27-28-29-31-32, (dşn.)

Topuz, Hıfzı, "Fikret Mualla", s.24-25, (resim)

Yeni İnsan, "İnsanın Kendisi Olması", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 10, Ekim 1967

Andiç, Fuat, "Garcia Lorca", s.9, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "Hind Edebiyatı (Derleme)", s.18-19-20-21, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Kötü Oyunu Alkışlamak İyi Oyunu Yuhalamaktan Kötüdür", s.22, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Seramik Sergisi", s.24-25, (san.)

Goldmann, "Klasik Felsefe ve Batı Burjuvazisi", (Çev. Cemil Meriç), s.16-17, (dşn.)

İsimsiz, "1967 Nobeli Miguel Angel Asturias", s.12, (edb.)

İsimsiz, "Andre Maurois", s.13, (edb.)

Meriç, Cemil, "Gandhi", s.10-11, (dşn.)

Özata, M., "Çini (Rhages)", s.14, (san.)

Özata. M., "Marian Anderson", s.28-29, (prtr.)

Sılay, Celâl, "Şimdi Gittin Şimdi Geldin", s.15, (ş.)

Sözen, Gürol, "Sadi Diren'in Seramik Sergisi", s.26-27, (san.)

Strauss, C. L., "Yabanıl Düşünce", (Çev. Cemil Meriç), s.6-7-8, (dşn.)

Yeni İnsan, "Gevezelik", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 11, Kasım 1967

Cuvillier, Armand, "Durkheim Sosyolojisi", (Çev. Ümit Meriç), s.9-10, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Ayn Oyunları", s.11, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Eylem kozasını örmede düşüncenin", s.18, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "İtalyan Edebiyatı ", s.18-...32, (edb.)

Meriç, Cemil, "Saint-Simon ve Agust Comte", s.5-6-7-8, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Kar", s.11, (ş.)

Vardar, Berke, "Dilbilim Nedir", s.12-14, (dilb.)

Vardar, Berke, "Dilbilimde Yapı Kavramı", s.13-14, (dilb.)

Vendryes, Joseph, "Dil ve Düşünce", (Çev. Berke Vardar), s.15-16-17-23, (dilb.)

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 12, Aralık 1967

Dosdoğru, Hulusi, "Brancusi", s.8, (yontu)

Dosdoğru, Hulusi, "Doğal Cantular", s.6, (yontu)

Dosdoğru, Sabire, "İtalyan Edebiyatı", s.18-19, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Bityeniği-Polisler", s.24-25-26-27, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Devlet Ana ve Bozkırdaki Çekirdek", s.20-21-22-23, (e.)

İsimsiz, "Concourt Ödülü ve Piere de Kandıarcues", s.13, (dilb.)

Loel, Carcia, "Ağıt", (Çev. Fuat Andıç), s.9, (ş.)

Meriç, Cemil, "Yalan", s.7-8, (dşn.)

Meriç, Ümit, "Tristtan'la İseut", s.10-28, (edb.)

Özata, M., "Abraham Lincon", s.17, (prtr.)

Özata, M., "Samarkand", s.16-30, (san.)

Sılay, Celal, "Islak-Kuru", s.14-15, (ş.)

Strauss, Levi, "Doğu-Batı", (Çev. Cemil Meriç), s.5-6, (dşn.)

Şaman, H., "Tarih, Çizilecek Tablo Değil Çözülecek Sorundur", s.11, (:dşn.)

Vardar, Berke, "Dil ve Söz", s.12-13, (dilb.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 1, Ocak 1968**

Akbal, Oktay, "Voltair'ler Rousocau'lar", s.11, (dşn.)

Çerkesi, Sadi, "Ağaç", s.12, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "Başlangıçtan Bugüne Tiyatro Tarihi ", s.24....34, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Richter'den Pirandello'ya ", s.8-9, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Tevfik Fikret'i Anmak ", s.8-9, (edb.)

Dosdoğru, Hüseyin, "Avara Kasnak", s.16, (ş.)

Dosdoğru, Sabire, "İtalyan Edebiyatı", s.18-19-20, (edb.)

Duru, Nermin, "Fazıl Ahmet Üstüne", s.21, (edb.)

Gencer, Sadi, "Sembol, Dil ve Kavramlar", s.12-13, (dilb.)

Meriç, Cemil, "Büyücü Çırağı", s.10, (dşn.)

Şaman, Hüseyin, "İlk Robotlar", s.6-7, (dşn.)

Thomas, Dylan, "Şiir", s.13, (ş.)

Vardar, Berke, "Dil Gösterge", s.14-15, (dil)

Yeni İnsan, "Yabancılaşma", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 2, Şubat 1968**

Akbal, Oktay, "Maskeliler", s.9, (d.)

Başkan, Özcan, "Dil Biliminde En Son Eğilimler", s.10-11, (dilb.)

Çerkesi, Sadi, "Ak - Kara Arası...", s.11, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "Bertholt Brecht", s.12, (tiy.)

Dosdoğru, Sabire, "İtalyan Edebiyatı", s.18-19-20-21, (edb.)

Guerin, D., "Anarşizm", (Çev. Cemil Meriç), s.26-27-28-29-30, (dşn.)

Guerin, D., "Prudhon'un Felsefesi", (Çev. Meriç, Ümit), s.16-17, (dşn.)

İsimsiz, "Japon Resmi", (Çev. H. Dosdoğru), s.21-22-23-24, (resim)

Meriç, Cemil, "Son Putperestler", s.6-7, (günlük)

Odman, Merih, "Evrimin Yaşantımızdaki Değeri", s.13, (dşn.)

Sılay, Celâl, "İlişki Deyimleri", s.14-15, (dym.)

Vardar, Berke, "Yapısalcılığa Karşı Duygusal Bir Tepki", s.8, (dilb.)

Yeni İnsan, "Büyük Savlamalı Küçük İnsanlar", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 3, Mart 1968**

Akbal, Oktay, "Sözler, İnsanlar", s.9, (dşn.)

Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarihöncesi (1)", (Çev. Behin Aksoy), s.12, (ark.)

Çerkesi, Sadi, "Adak", s.14, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "Ayn Oyunları", s.16-17, (tiy.)

İsimsiz, "Japon Resmi 2", (Çev. Hulusi Dosdoğru), s.13-14-15, (resim)

Jeanrostand, "Bilim ve İnsan", (Çev. Cemil Meriç), s.18....26, (dşn.)

Kafka, Franz, "Kanun Önünde", (Çev. Zeyyat Selimoğlu), s.11, (öyk.)

Meriç, Cemil, "Kelimeler", s.6-7, (edb.)

Özata, M., "Abraham Lincoln", s.8, (prtr.)

Özata, M., "Çinicilik Satılık Graphiato", s.10, (san.)

Sılay, Celâl, "Adamca'dan Parçalar", s.28-29-30-31-32, (ş.)

Yeni İnsan, "Tepki", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 4, Nisan 1968

Başkan, Özcan, "Dilde Anlam Halkaları", s.14-15, (dilb.)

Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarihöncesi (1)", (Çev. Benih Aksoy), s.18-19-20-21, (ark.)

İsimsiz, "Levi Straus ile Konuşma", (İtalyancadan Çev. Berke Vardar), s.16-17, (konuşma)

Meriç, Cemil, "Abes", s.8, (edb.)

Meriç, Cemil, "İntelijansya", s.6-7, (dşn.)

Meriç, Ümit, "Rousseau'dan Önce Toplum Sözleşmesi Meselesi", s.9-10-11-12-13, (dşn.)

Sılay, Celâl, "En İyiye Gizlenen", s.27-28-29, (öyk.)

Yeni İnsan, "İnsan, Karşıtlarıyla Bütündür", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 5, Mart 1968

Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarihöncesi (2)", (Çev. Benih Aksoy), s.18-19-20-21-22-23, (ark.)

İsimsiz, "Yolculuk", s.28, (öyk.)

İzer, Sadi Faik, "Toaloas Lautnee", s.16-17, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Haç Nerede", s.24-25, (ark.)

Özata, M., "Çinicilik Sırlanmış Çömlekçilik", s.26-27, (san.)

Özata, M., "İlkel Sanat ve Doğu", s.14-15, (san.)

Sılay, Celâl, "Çimen üstü - Yıldız altı", s.11, (ş.)

Sılay, Celâl, "Sait Faik İçin", s.5-6-7, (anı)

Ülken, Hilmi Ziya, "Bursa Hatıraları", s.8-9-10, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 6, Haziran 1968**

Dinçol, Ali M., "Dil Araştırmaları", s.12-13, (dilb.)

Grespelle, J. P., "Zengin Olmak İsterseniz Resim Satın Alınız", (Çev. Hasan Karsuk), s.21-22-23, (resim)

İsimsiz, "Son İki Sergisiyle Hasan Kavruk", s.24-25, (san.)

İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata", s.18-19-20, (san.)

Maseene, Jean Luc, "Bizim Aşkımız", (Çev. Nesrin Altınova), s.26-27-28, (öyk.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri", (Çev. Berke Vardar), s.8-9-10-11, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Özgürlük Yorgunu", s.14-15-16-17, (öyk.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Bir Şair Edebiyat Tarihi", s.5-6-7, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 7, Temmuz 1968**

Akbal, Oktay, "Boşvermek", s.9, (edb.)

Balaban, İ., "Öküzün Doğumu", s.26-27, (öyk.)

Başkan, Özcan, " Enerji Aktarımı ve Dilde "Bildirim" İşlemi ", s.6-7-8, (dilb.)

Bilgetekin, M.Ali., " Masal", s.8, (ş.)

Gündüz, Alev, "Balâd", s.11, (ş.)

İzer, Sadi Faik, " İnsandan Sanata", s.18-19-20-21, (san.)

Özata, M., "T'ang Saltanatı (618 - 907)", s.16-17, (san.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri", (Çev. Berke Vardar), s.10-11-12, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Çimen üstü - Yıldız altı", s.14-15, (ş.)

Sılay, Celâl, "Küpesiz Kadın", s.23-24-25, (öyk.)

Yeni İnsan, "Bilinç Gerginliği Yerine Hayâl Gevşekliği", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 8, Ağustos 1968

Akbal, Oktay, "Karlı Bir Günde", s.14, (dşn.)

Hebdomadaire, Le Monde, "Mütehevvir Gençlerin Akıl Hocası Filozof Herkert Marcus ile

İzer, Sadi Faik, " 3000 Yıllık Mısır Mektupları", (Çeviri), s.22-23, (san.)

İzer, Sadi Faik, " İnsandan Sanata 3", s.18-19-20-21, (san.)

Konuşma", (Çev. Mahmut Ali, Konuşmayı Yapan, Pirre Viansson-Ponte), s.16-17, (dşn.)

Lambroso, Gino, "Kadın Ruhu", (Çev. Ümit Meriç), s.25-26-27-28-29-30-31, (inc.)

Meriç, Cemil, "Dergiler", s.13, (dşn.)

Meriç, Ümit, "Prudhon ve Sefâletin Felsefesi", s.6-7-8-9-10-11, (dşn.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri", (Çev. Berke Vardar), s.12, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Dil", s.15-17, (dilb.)

Yeni İnsan, "Toplum - Birey", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 9, Eylül 1968

Dalyancı, Bülent, "Kadife", s.17, (ş.)

Dalyancı, Bülent, "Seramik (J. Yılmabaşar) ", s.24-25, (san.)

Gündüz, Alev, "O", s.21, (ş.)

İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata 4", s.18-19-20-21, (san.)

Meriç, Cemil, "Hiciv", s.9, (dşn.)

Meriç, Cemil, "Quinze Vingt Geceleri", s.14-15, (anı)

Meriç, Ümit, "Prudhon ve Sefaletin Felsefesi 2 ", s.10-11-12-13-15, (dşn.)

Özata, M., "Çini", s.22-23, (san.)

Özata, M., "İlkel Beş Hanedan ve Kuzey Sung", s.16-17, (san.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 4 ", (Çev. Berke Vardar), s.28-29-30-31-32-33, (dilb.)

Vardar, Berke, "Dil Üstüne", s.5-6-7-8-9-29, (dilb.)

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 10, Ekim 1968

Irgat, Cahit, "İki göz Aydınlıkta", s.11, (ş.)

İzer, Sadi Faik, " Aton'a övgü", s.20-21-22, (ş.)

İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata 5", s.18-19-22, (san.)

Meriç, Cemil, "Sağ-Sol", s.5-6, (dşn.)

Meriç, Ümit, "Praudhon ve Sefaletin Felsefesi", s.12-13-14-15-31, (dşn.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 5 ",(Çev. Berke Vardar), s.23, (dilb.)

Ürgüp, Fikret, "Senaryo", s.16-17, (ş.)

Vardar, Berke, "Dil Üstüne", s.7-8-9-10-24-25-26-27-28-29-30, (dilb.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 11, Kasım 1968**

İzer, Sadi Faik, " Babam Zeki Faik İzer", s.27, (dilb.)

İzer, Sadi Faik, " İnsandan Sanata 6", s.24-25-26, (san.)

İzer, Sadi Faik, " Selçuk Gün ile Konuşma", s.16-17, (resim)

Meriç, Cemil, "Kitap", s.9-10, (dşn.)

Rostand, Jean, "Bilim ve İnsan 2", (Çev. Cemil Meriç), s.18-19-20-21-22-23, (dşn.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 6 ",(Çev. Berke Vardar), s.11-12-13, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Romanı", s.28-29, (edb.)

Sılay, Celâl, "Küpe Destanı", s.14-15, (ş.)

Touchard, "Siyasi Düşünceler Tarihi", (Çev. Ümit Meriç), s.5-6-7-8-26, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 12, Aralık 1968**

Irgat, Cahit, "Gece Yarıları", s.9, (ş.)

Işingöz, Mümtaz, "34.Venedik Bienali", s.14-15, (san.)

Meriç, Cemil, "Quinze-Vingts Geceleri 2", s.10-11, (edb.)

Özata, M., "Çinicilik-Mısır 1", s.24-25-26-27, (san.)

Özata, M., "Güney Sung ve Yuan", s.22-23, (san.)

Rostand, Jean, "Bilim ve İnsan 2", (Çev. Cemil Meriç), s.18-19-20-21, (dşn.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 7 ", (Çev. Berke Vardar), s.16-17-, (dilb.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Delevsky'ye Göre İlmin Gelişmesi ve Diyalektik", s.6-7-8, (dşn.)

Ürgüp, Fikret, "İçten Dışa", s.12-13, (edb.)

Yeni İnsan, "Sanatta Hoşagiderlik", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 1, Ocak 1969

Başkan, Özcan, "Bildirim'de Araç Bağlantısı", s.6-7, (dilb.)

İyem, Nuri, "P. Pimdaros", s.13, (resim)

Meriç, Cemil, "İdeoloji", s.26-27-28-29-30-31, (dşn.)

Özata, M., "Geç İran Çömlekçiliği", s.24-25, (san.)

Özata, M., "Ming - Ch'ing Devri' 1", (Çeviri), s.11-12, (san.)

Rostand, Jean, "Bilim ve İnsan Dokunulmazlığı", s.18-19-20-21-22-23, (dşn.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 8 ", (Çev. Berke Vardar), s.8-9-10, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Aşk Dialektiği, 2", s.14-15-16-17, (ş.)

Yeni İnsan, "İnsanın Dokunulmazlığı", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 2, Şubat 1969

Aslier, Mustafa, "Çocuk Kitaplarının Grafik Düzenlemesi", s.7-8-9, (san.)

Belik, Mahmut, "Meselelerimiz ve Sorunlarımız", s.6, (dşn.)

Gökdenizler, Tarık, "Sfenks", s.23, (ş.)

Gündüz, Alev, "Ürkek Bakış", s.21, (ş.)

Hofmann, W., "Modern Sanatta Gerçekçilik Karakteri", s.18-19-20-21-22-23, (san.)

Işingör, Mümtaz, "34. Venedik Bienali", s.10-11-12-27, (san.)

Lorca, Garcia, "Ağaçlar", (Çev. Fuat Andiç), s.13, (ş.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 9 ", (Çev. Berke Vardar), s.24, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Kuzu Gözünde Umut", s.15, (ş.)

Turan, Selim, "Sanat ve Toplum", s.14, (san.)

Ürgüp, Fikret, "Dr. A", s.16-17-29-, (öyk.)

Ürgüp, Fikret, "Tanıdığım Fikret Muallâ", s.25-26-27, (anı)

Yeni İnsan, "Değer Barometresi", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 3, Mart 1969

Akmen, Üstün, "Dikenler", s.24-25-26-27, (tiy.)

Aşier, Mustafa, "Soylu Sanatın Sırları", s.6-7, (san.)

Bekem, Karin V., "Yalnız Adam", s.9, (ş.)

Belik, Mahmut, "Fizik Hürriyet", s.28-29, (dşn.)

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", s.24-25-26-27, (e.)

Dalyancı, Bülent, "Değişler", s.7, (ş.)

Işingör, Mümtaz, "Günümüz Endüstri Dizaynı ve 14. Milâno Trenalesi Üstüne", s.16-17, (san.)

Jedlicka, G., "Albert Marguet", (Çev. Zeyyat Selimoğlu), s.8-9, (resim)

Lorca, Garcia, "Kocasını Aldatan Kadın", (Çev. Fuat Andiç), s.13, (ş.)

Özata, M., "İğretlik", s.12, (san.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 10 ", (Çev. Berke Vardar), s.10-11, (dilb.)

Sılay, Celâl, "İlişki Deyimleri Aşk Dialektiği 2", s.14, (ş.)

Ülken, Hilmi Ziya, "İslâmdan Önce Türkler Ne İnançta İdi", s.18-19-20-21, (dşn.)

Yeni İnsan, "Uygarlık Özgürlük", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 4, Nisan 1969

Anderson, Sherwood, "Yalnızlık", (Çev. Fikret Ürgüp), s.6-7-8, (öyk.)

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", s.22-23, (dilb.)

Dalyancı, Bülent, "Değişler", s.13, (ş.)

Gündüz, Alev, "Sonra Güleceğim", s.11, (ş.)

Gündüz, M., "Selçuk Taş İşçiliği", s.16-17, (san.)

Kafka, Franz, "Ölülerin Dâvetlisi", s.9, (öyk.)

Keim, Jean A. Mary Chamot Olive Cook, "Ming - Ch'ing Çağı", (Çev. M. Özata), s.10-11, (san.)

N. Bilimler, T.Tunçdoğan, B.Vardar, "Semantik Akımlar 1", s.18-19-20-21, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Aşk Dialektiği", s.14, (ş.)

Sılay, Celâl, "Gözlemci - Eylemci", s.24-25-26-27-28-29, (dşn.)

Sılay, Celâl, "Kıyıları Panayırı", s.17, (dşn.)

Ürgüp, Fikret, "Eski Yazı", s.12-13-26, (öyk.)

Ürgüp, Fikret, "Yaz", s.7, (ş.)

Yeni İnsan, "İnsanın Kendine Varması", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 5, Mayıs 1969**

Başkan, Özcan, "Yabancı-Dil ile Bildirimde Çifte -Düğüm", s.8-9, (dilb.)

Belik, Mahmut, "En Önemli Sorunlarımız", s.6-7, (dşn.)

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", s.24-25-26, (e.)

Kavruk, Hasan, "Amatör Ressamlar", s.13, (resim)

Kavruk, Hasan, "Picasso ile Konuştum", s.27, (san.)

Kavruk, Hasan, "Villon", (Çeviri), s.12-13, (resim)

N. Bilimler, T. Tunçdoğan, B. Vardar, "Semantik Akımlar 1", s.18-19-20-21-22-23, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 11 ", (Çev. Berke Vardar), s.10-11, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Zorunlu Somut (öykü)", s.14-15-16-17-28-29-30, (edb.)

Yeni İnsan, "Eylem Zorluğu", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 6, Haziran 1969**

Cöntürk, Hüseyin, "Şairler Sözlüğü", s.22-23, (e.)

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", s.26-27-28, (e.)

Defne, "Düşük", s.24, (öyk.)

Defne, "Saticının Ölümü", s.25, (tiy.)

Diana, "Andrê Malraux'nun Söylevi", (Çeviri), s.18-19-20, (dşn.)

Dr. D., "Thomas Robert Malthus", s.6-7-8, (dşn.)

İzer, Sadi Faik, "İstanbul Anıtlar 1", s.10-11-12, (san.)

Lorca, Garcia, "Lorca'dan Şiirler", (Çev. Fuat Andiç), s.13, (ş.)

Resul, Dağıstanlı, "Ölünceye Kadar", (Çev. F. Ürgüp), s.9, (ş.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri ", (Çev. Berke Vardar), s.16-17, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Süreyle Yarış", s.15, (ş.)

Ürgüp, Fikret, "F. Ürgüp'ten Şiirler", s.21, (ş.)

Ürgüp, Fikret, "Notlar", s.14, (e.)

Yeni İnsan, "Yarım Adam", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 7, Temmuz 1969

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", s.28-29, (e.)

Dalyancı, Bülent, "Kurtuluş ve Fetih Destanı", s.26-27-28, (e.)

Dalyancı, Bülent, "Usulca", s.11, (ş.)

Defne, "Atımın Ölümü", s.27, (öyk.)

Gündüz, Alev, "Uzak Tutkusu", s.14, (ş.)

Irgat, Cahit, "Davul ve Tokmak", s.15, (ş.)

İzer, Sadi Faik, "İstanbul Anıtlar 2", s.12-13-14, (san.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 8", (Çev. Berke Vardar), s.16-17, (dilb.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Felsefesi", s.10-11, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "İslâm'dan Önce Türkler Ne İnançta İdi 2", s. 6-7-8-9, (dşn.)

Ürgüp, Fikret, "Ankara Kalesi", s.17, (ş.)

Y. İ., "20. Yüzyıl Fransız Resim Sanatı, Resim Akımları, Ressamlar Üstüne", s.18-19-20-21-22-23, (resim)

Yeni İnsan, "Dil", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 8, Ağustos 1969

Aron, Raymond, "Endüstriyel Toplum", (Çev. Ümit Meriç), s.6-7-8-9, (dşn.)

Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarih Öncesi 3", (Çev. Behin Aksoy), s.10-11-23-24-25-26-27, (tarih)

Grotowsky, Jerzy, "Laboratuar Tiyatrosu", s.18-19-20, (tiy.)

İzer, Sadi Faik, "İstanbul Anıtlar 3", s.12-13-14, (san.)

Kavruk, Hasan, "20. Yüzyıl Fransız Ressamları", s.16-17, (resim)

Lorca, Garcia, "Portakal Ağacı", s.17, (ş.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 9", (Çev. Berke Vardar), s.21-22, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Aşk", s.15, (ş.)

Yeni İnsan, "Yazarlık", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 9, Eylül 1969

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", s.26-27-28-29-30, (e.)

Dalyancı, Bülent, "Saçları Leyla'nın", s.13, (ş.)

H.,M., "Cervantes", s.6-7, (edb.)

İzer, Sadi Faik, "İstanbul Anıtlar 3", s.10-11-12, (san.)

Rodinson, Maxime, "İslam ve Kapitalizm", (Çev. Mahmut Ali Meriç), s.18-19-20-21-22-23, (dşn.)

Sılay, Celal, "İhtimal ki", s.9, (ş.)

Sılay, Celal, "Şairim mi Dedin?", s.8, (edb.)

Üzgür, Fikret, "Bob Dylan", s.14-15, (ş.)

Yamanlar, Diana, "Salzbourg Festivali", s.16-17, (e.)

Yeni İnsan, "Öfke Eylemin Tohumudur", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 10, Ekim 1969

Aslier, Mustafa, "Yapmak, Görmek, Söylemek", s.6-7, (dşn.)

Cumhuriyet şairleri, "Şiirler", s.22-23-24-25-26-27-29, (ş.)

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", s.28-29, (ş.)

Dalyancı, Bülent, "Yangın", s.11, (ş.)

Dosdoğru, Hüseyin, "Giorgo Chirico", s.12-13-14, (resim)

Dosdoğru, Hüseyin, "Goethe", s.18-19-20-21, (edb.)

Odman, Merih, "Akasya", s.13, (ş.)

Sılay, Celal, "Cumhuriyet Şiiri", s.16, (ş.)

Sılay, Celal, "Günay", s.11, (resim)

Sılay, Celal, "Şiir Üstüne", s.17, (ş.)

Sılay, Celal, "Şu Elli Yıl", s.10, (dşn.)

Sılay, Celal, "Şuna Bak", s.15, (ş.)

Yeni İnsan, "Hırs, Utanç Frenini Koparır", s.5, (dşn.)

Zentürk, Adnan, "Küçük Asya İnsanı", s.8-9, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 11, Kasım 1969**

Ashier, Mustafa, "Sanata Götüren Oyun", s.6-7, (san.)

Dalyancı, Bülent, "Ay Ezgisi", s.13, (ş.)

Dosdoğru, Hüseyin, "Thomas More", s.12-13, (portr.)

Dosdoğru, Hüseyin, "William Morris", s.26-27,(prtr.)

İsimsiz, "Öykücülüğümüz 2", s.28-29, (inc.)

M.,A., "Yazının Doğuşu", s.14-30, (inc.)

Sılay, Celal, "Ölüm-Dirim", s.15, (ş.)

Sutüven, Mustafa Seyit, "Yeni İnsan", s.8-9-10-11, (ş.)

Ülken, Hilmi Ziya, "İslâm'dan Önce Türkler Ne İnançta İdi 3", s.18-19-20-21-22-23-24-25, (dşn.)

Yeni İnsan, "Hiza", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Türk El Sanatları", s.16-17, (resim)

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 12, Aralık 1969**

Ashier, Mustafa, "Yazının Doğuşu 2", s.16-17-28-29, (inc.)

Duru, Nermin, "Magritte", s.18-19-20, (san.)

Irgat, Cahit, "Thetis", s.9, (ş.)

İldeniz, Türkan, "Ozanlar Marştır", s.27, (ş.)

Odman, Merih, "Evrin Şiirleri 1", s.13, (ş.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri", (Çev. Berke Vardar), s.12-13, (dib.)

Sılay, Celal, "Kent Kaçağı", s.14, (dym.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Ali Turan", s.6-7-8-9-10-11-21-22-23-24-25, (dşn.)

Yeni İnsan, "Bilinç Mimarı", s.5, (dşn.)

Zentürk, Adnan, "Ölüm İç Güdüsü", s.26-27, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 1, Ocak 1970

Apollinaire, G., "Çingene", (Çev. Sema Güneysu), s.9, (ş.)

Ashier, Mustafa, "Yazının Doğuşu 3", s.16-17-29-30, (inc.)

Dosdoğru, Hüseyin, " Bilimsel İnceleme İnsan Ömrü Üzerine", (Derleme), s.18-19-20-21-22, (dşn.)

Dosdoğru, Hüseyin, " Schiller, Eugene Sue, François Rabelais", (Derleme), s.12-13-14, (prtr.)

Nida, Ömer, " Sana Bakmadan Yaşamak Ya Da Kölenin Günlük Orucu", s.22, (ş.)

Sılay, Celâl, "Kıl Kıpırdasa Kıyamet Kopacak", s.15, (dym.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Ali Turan 2", s. 6-7-8-9-10-11-23-24-25-26-27-28, (dşn.)

Yeni İnsan, "Ortak Gelişme", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 2, Şubat 1970

Ashier, Mustafa, "Kitabın Tarihçesi", s.25-26-27, (inc.)

Ayataç, Mustafa, "Plâstik Sanatların Durumu", s.11, (san.)

Dosdoğru, Hulusi, "Yunus", s.12-13-14-15-28, (öyk.)

Nida, Ömer, " Tiyatro Yönetmenliği ve Temel İlkeler", s.10, (tiy.)

Odman, Merih, "Özlem", s.17, (ş.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 16", (Çev. Berke Vardar), s.16-17, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Karşın", s.15, (ş.)

Sılay, Celâl, "Öfke İnsanın Kutsallığıdır", s.9, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Felsefesi 2", s.6-7-8, (san.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Bir Türk Sitesinin Kuruluşu", s.18-19-20-21-22-223-24, (dşn.)

Yeni İnsan, "İlimli Ortam", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 3, Mart 1970

Ashier, Mustafa, "Yazının Doğuşu 4", s.16-17, (inc.)

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", s.24-25, (İnc.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Arthur Schmitzler", s.11, (prtr.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Toplumcu Romantizm ve Nâzım Hikmet", s.9-10, (edb.)

İsimsiz, "Çocuk Resim", (Hasan Kavruk' la Konuşma), s.12-13-14, (san.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 17", (Çev. Berke Vardar), s.10, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Portre", s.15, (dym.)

Yeni İnsan, "Kuram - Toplum", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Yeni İnsan 1969", s.6, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 4, Nisan 1970

Ashier, Mustafa, "Yazının Doğuşu 4", s.16-17, (inc.)

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", s.24-25, (İnc.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Arthur Schmitzler", s.11, (prtr.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Toplumcu Romantizm ve Nâzım Hikmet", s.9-10, (edb.)

İsimsiz, "Çocuk Resim", (Hasan Kavruk' la Konuşma), s.12-13-14, (san.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 17", (Çev. Berke Vardar), s.10, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Portre", s.15, (dym.)

Yeni İnsan, "Kuram - Toplum", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Yeni İnsan 1969", s.6, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 5, Mayıs 1970**

Berkay, Fügen, "Sanat Ontolojisi", s.14-15-16-17, (san.)

Dürüst, Kâmil, "Aydın Sanat Haberleri", s.19-20-21, (sergi)

Gündüz, Alev, "Ak Yürekli Bir Dosta", s.9, (ş.)

Nida, Ömer, "İşçi Tiyatrosu", s.18, (tiy.)

Rys, Jean, "Sınırı Aşanlar", (Çev. Behçet Necatigil), s.11-12-13, (tiy.)

Sılay, Celâl, "Zamklı Adam", s.8-9-10, (anı)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", s.6-7, (san.)

Y. İ., "Candeğer Furtun Seramik Sergisi", s.17, (sergi)

Yeni İnsan, "Üçüncü Dönem", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 6, Haziran 1970**

Berkay, Fügen, "Sanat Ontolojisi", s.12-13, (san.)

Gabel, Joseph, "Max Weber", (Çev. Ümit Meriç), s.6-7-8-9, (san.)

Rys, Jean, "Sınırı Aşanlar", (Çev. Behçet Necatigil), s.22-23-24, (tiy.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", s.10-11, (san.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Roman", s.14-15-16-17-18-19-20-21, (dşn.)

Yeni İnsan, "Gizli Yarış", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 7, Temmuz 1970**

Arık, Tülin, "Dilbilimsel Coğrafya", s.14-15-16-17-18, (dilb.)

Berkay, Fügen, "Sanat Ontolojisi", s.10-11-12, (san.)

Dürüst, Kâmil, "Aydın Sanat Haberleri", s.22-23, (sergi)

Gündüz, Alev, "Haydi Yürü", s.11, (ş.)

Karapazar, Emel, "Küçükle Söyleşi", s.13, (öyk.)

Rys, Jean, "Sınırı Aşanlar 4", (Çev. Behçet Necatigil), s.19-20-21, (tiy.)

Sılay, Celâl, "Karşın 1", s.9, (ş.)

Sılay, Celâl, "Karşın 2", s.18, (ş.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", s.6-7-8, (dşn.)

Tanyol, Turgut, "Dolaşan Türkü", s.8, (ş.)

Yeni İnsan, "Kişiliğe Sahiplik", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 8, Ağustos 1970**

Berkay, Fügen, "Sanat Ontolojisi", s.8-9-10, (san.)

Duru, Nermin, "Anılar", s.11, (ş.)

Rys, Jean, "Sınırı Aşanlar 4", (Çev. Behçet Necatigil), s.11-12-13, (tiy.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", s.6-7, (dşn.)

Tanyol, Tuğrul, "Şiirler", s.7, (ş.)

Vardar, Berke, "Ferdinand de Saussure", s.14-15-16-17-18-19-20-21, (dilb.)

Yeni İnsan, "Hırs Yarışı", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 9, Eylül 1970**

Berkay, Fügen, "Sanat Ontolojisi", s.10-11, (san.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Romanya'da Eğitim", s.12-13, (edb.)

Saussure, Ferdinand, "Dil ve Söz Ayrımı", (Çev. Berke Vardar), s.8-9-17-18-19-20-21-22, (dilb.)

Sılay, Celâl, "Karşın ", s.7, (ş.)

Taner, Haltun, "Bir Yılın Hikayesi", s.14-15-16, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", s.6-7, (dşn.)

Yeni İnsan, "Denge", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 10, Ekim 1970**

Dosdoğru, M. Hulûsi, "Romanya'da Kalıntılar", s.12-13, (edb.)

Saussure, Ferdinand, "Gösterge Kuramı", (Çev. Berke Vardar), s.7-8-9-10-11, (dilb.)

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "Celâl Esat Arseven", s.14-15-16-17-18-19-20, (sanat)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", s.6, (dşn.)

Yeni İnsan, "Mutlu Ortam", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 11, Kasım 1970**

Arık, Tülin, "Sözcüklerin Serüveni", s.13-14, (san.)

Arık. T., "Beethoven Dramı", s.17-18, (san.)

Arık. T., "Cid'den", s.7, (ş.)

Arık. T., "Paganini", s.8-9, (san.)

Dürüst, Kâmil," Celâl Esat Arseven", s.10-11-12, (san.)

İsimsiz,"Bencillik", s.16, (dşn.)

Sılay, Celâl, "Merhaba 1953! ", s.14-15-16, (dşn.)

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "İstanbul Üniversite Kitaplığı", s.6-7, (dşn.)

Tanyol, Tuğrul, "Boşuna", s.9, (ş.)

Yeni İnsan, "Değerlendirme", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 12, Aralık 1970

Arık. T., "Berlioz", s.17-18, (dşn.)

Özmeriç, Nevzat, "Alâeddin Hakgüder Üstüne", s.17-18, (anı)

Sılay, Celâl, "Güneş Yürekli Adam ", s.12-13, (anı)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", s.6-7-8, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Gerçek Bir Dost", s.14-15-16, (anı)

Ülken, Hilmi Ziya, "Fikir Dostu", s.9-10-11, (dşn.)

Yeni İnsan, "Ben Yerine Biz", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 1, Ocak 1971

Alkım, U. Bahadır, Aslanapa, Oktay, "Kalıntıların Değeri", s.23, (kalıntı)

Alman Basını, "Leyla Pamir'in Konseri", s.13, (müz.)

Nida, Ömer, "Köle Senfonisi", s.12, (ş.)

Nida, Ömer, "Sofra Başındakiler", s.12, (dşn.)

Sılay, Celâl, "Köken ve Soyut ", s.10-11-17, (dşn.)

Sılay, Celâl, "Portre", s.22, (ş.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", s.6-7-8-9, (san.)

Ürgüp, Fikret, "Günay'a", s.9, (ş.)

Yeni İnsan (Ercüment Kalmık), "Kübizm", s. 14-15-16, (resim)

Yeni İnsan, "Özgürlük", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 2, Şubat 1971

1970 TRT Ödülleri, s.17-18-19-20

Aşkın, Muzaffer, "Fovizm", s.14-15-16, (san.)

Camus, A., "Başkaldıran İnsan", s.11-12, (dşn.)

Sılay, Celâl, "İlişki Deyimleri", s.13, (ş.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", s.6-7-8-9-10, (dşn.)

Yeni İnsan, "Birey'in Tek'liği", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 3, Mart 1971

Art, "Dadaizm", (Çev. Muzaffer Aşkın), s.10-11-12-13, (san.)

Saussure, Ferdinand, "Dilbilim Kavramları", (Çev. Berke Vardar), s.8-9, (dilb.)

Sılay, Celâl, "İşte Bir Adam", s.5-7, (dşn.)

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "Mustafa Şekip Tunç", s.6, (dşn.)

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "Müfide Ferid Tek ve Gaziantep", s.14-15-16, (dşn.)

Tzara, Tristan, "Olgunluk", s.13, (ş.)

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 4, Nisan 1971

Berkay, Fügen, "Eleştirim", s.8-9, (dşn.)

Egee, James, "Ninni", s.9, (ş.)

Lorca, Federico Garcia, "Nergis", s.14, (ş.)

Ma'ari, "Doğudan Şiirler", s.7, (ş.)

Özmeriç, Nevzat, "Mahalli Yapı", s.10-11-12, (san.)

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "Fikir ve Sanatta Batıya Yönelişimiz", s.6-7, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", s.13-14-15, (dşn.)

Yeni İnsan, "İnsansal Kavramlar", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 6, Haziran 1971

İsimsiz, "Kültür Bakanlığı", s.6-7-9, (dşn.)

Renoir, Auguste, "İmperyonizm", s.8, (san.)

Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Romanı", s.5-7, (dşn.)

Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Şairleri", s.13, (ş.)

Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Şiiri", s.14, (ş.)

Sılay, Celâl, "Köken", s.11, (edb.)

Yeni İnsan, "Elli Yılımız", s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 7, Temmuz 1971

Berkay, Fügen, "Eleştirim", s.8-9, (dşn.)

Egee, James, "Batıdan Şiirler", s.9, (ş.)

Lorca, Faderico Garcia, "Nergis", s.14, (ş.)

Ma'ari, "Doğudan Şiirler", s.7, (ş.)

Özmeriç, Nevzat, "Mahalli Yapı", s.10-11-12, (san.)

Şahsuvaroğlu, Bedi N., "Fikir ve Sanatta Batıya Yönelişimiz", s.6-7, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", s.13-14-15-16, (dşn.)

Yeni İnsan, "İnsansal Kavram", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 8, Ağustos 1971**

Ülken, Hilmi Ziya, "Yunus'ta İnsanlık ve Üniversalizm", s.6..15, (edb.)

Yeni İnsan, "Halk Yazarlığı", s.5, (dşn.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 9, Eylül 1971**

Başkan, Özcan, "Ana-Dil, Yabancı-Dil", s.10-11, (dilb.)

Ertop, Kıvanç, "Klasik ve Keynes'ci Ekonomi", s.6-7, (eko.)

Louis, Bazın, "Yunus Emre ve Dil Sorunu", s.8, (edb.)

Tanyol, Cahit, "Tanzimat ve Şinasi", s.12,-13, (edb.)

Yeni İnsan, "Köken", s.5, (dşn.)

1.4.2. Yazar Soyadına Göre Dizin

1970 TRT Ödülleri, *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1971, s.17-18-19-20

Abasıyanık, Sait Faik, "Şahmerdan", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.32-33, (öyk.)

Abasıyanık, Sait Faik, "Üçüncü Mevki", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.17-38, (öyk.)

Abbottempo, Johannes Fuchs, "Eski Mısır'da Göz", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.20, (san.)

Acaroğlu, Türker, "Vala Nurettin", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.10-11-12, (edb.)

Acemi, Nihat, "Van Gogh", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.26, (resim)

Acemi, Nihat, "Katethe Kollwitz", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.30-31, (resim)

Acemi, Nihat, "Van Gogh'un mektupları, 3", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.26, (resim)

Ağralı, Zehra, "Antoine Pevsner", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.22, (yontu)

Aichinger, İlse, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.30-36, (öyk.)

Aichinger, İlse, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.28-29-37, (tiy.)

Akbal, Oktay, " <Lüzumsuz Adam> ın gerekliliği", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.11, (dşn.)

Akbal, Oktay, "Dostluk Derken", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.13, (dşn)

Akbal, Oktay, "Gelecekte Geçmiş", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.15, (edb.)

Akbal, Oktay, "İnsanın Değeri", *Yeni İnsan*, S.4, Mart 1965, s.11-38, (edb.)

Akbal, Oktay, "Boşvermek", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.9, (edb.)

Akbal, Oktay, "Dağınık İzlenimleri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.9, (edb.)

Akbal, Oktay, "Edebiyat Denen Şey", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.21, (edb.)

Akbal, Oktay, "Karlı Bir Günde", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.14, (dşn.)

Akbal, Oktay, "Maskeliler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.9, (d.)

Akbal, Oktay, "Sözler, İnsanlar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.9, (dşn.)

Akbal, Oktay, "Şubat Sabahı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.9, (edb.)

Akbal, Oktay, "Türkülerdeki Yaşam", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.9, (edb.)

Akbal, Oktay, "Voltair'ler Rousocau'lar", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.11, (dşn.)

Akgün, Nahit Ulvi, "Sonra", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.6, (ş.)

- Akmen, Üstün, "Sevgi ötesi saatler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.4, (ş.)
- Akmen, Üstün, "Dikenler", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.24-25-26-27, (tiy.)
- Aksal, Sabahattin Kudret, "Şiirde biçim", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.9, (san.)
- Albere, "Edebiyat Sosyoloji (x)", (Çev. Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.6-9, (edb.)
- Alkım, U. Bahadır, Aslanapa, Oktay, "Kalıntıların Değeri", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1971, s.23, (kalıntı)
- Alman Basını, "Leyla Pamir'in Konseri", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1971, s.13, (müz.)
- Altan, Çetin, "Vala Nurettin", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.10-11-12, (edb.)
- Altunay, Necdet, "Berholt Brecht", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.12-13, (tiy.)
- Altunay, Necdet, "Breht ile Sartre", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.12-13-24, (tiy.)
- Altunay, Necdet, "Doğa'nın Getirdiği Mesaj", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.30-31, (e.)
- Altunay, Necdet, "Mallermê", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.10-11, (edb.)
- Andak, Selmi, " <Öp Beni Kate> ", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.27, (tiy.)
- Anderson, Sherwood, "Yalnızlık", (Çev. Fikret Ürgüp), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.6-7-8, (öyk.)
- Andiç, Fuat, "Garcia Lorca", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.9, (ş.)
- Andriç, İvo, "Demetçikler", (Çev. Nihat Acemi), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.37-38-39, (öyk.)
- Andriç, İvo, "Demetçiler", (Çev. Nihat Acemi), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.36, (öyk.)

Apollinaire, G., "Çingene", (Çev. Sema Güneysu), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1970, s.9, (ş.)

Apollinaire, "Savaşırken", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.17, (ş.)

Aragon, "Elsa", (Çev. R.Tunç), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.11, (ş.)

Arel, Müzdan, (Şermin Melek), "Sergler", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.25-26, (resim)

Arık, Tülin, "Sözcüklerin Serüveni", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1970, s.13-14, (san.)

Arık, Tülin, "Dilbilimsel Coğrafya", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1970, s.14-15-16-17-18, (dilb.)

Arık. T., "Berlioz", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1970, s.17-18, (dşn.)

Arkun, Nezahat, "Şekip hoca", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.6, (dşn.)

Aron, Raymond, "Endüstriyel Toplum", (Çev. Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.6-7-8-9, (dşn.)

Arpad, Burhan, "Çağdaş Türk romanı üstüne", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.8, (edb.)

Arpad, Burhan, "Fritz Rabeck", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.21-23, (edb.)

Arpad, Burhan, "Başını Kuma Sokan Edebiyatçılar", *Yeni İnsan*, S.4, Mart 1965, s.10, (edb.)

Arpad, Burhan, "Ankara Devlet Tiyatrosu Balesi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.10-37, (tiy.)

Arpad, Burhan, "Dilin Türkçeleşmesinde İstanbul lehçesi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.8, (dilb.)

Arpad, Burhan, "Düşünceden yoksunluk", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.10, (dşn.)

Arpad, Burhan, "Eli kolu Bağlı Türk Sanatçısı", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.13, (dşn.)

Arpad, Burhan, "Müzikli Tiyatro gelişmeleri", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.8, (tiy.)

Arpad, Burhan, "Türk Basınının Yitirdikleri", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.10, (dşn.)

Arpad, Burhan, "Bayram Sabahı", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.30-31, (öyk.)

Arpad, Haldun, "Köpek ve sokak", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.35-36, (öyk.)

Arseven, Celâl Esat, "Devlet ve Sanat", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.21, (dşn.)

Art, How To Understand Modern, "Dadaizm", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.22- 25, (san.)

Art, How To Understand Modern, "Resimde ve şiirde sürrealizm", (Çev. Zehra Ağralı), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.22-26, (resim)

Art, "Dadaizm", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1971, s.10-11-12-13, (san.)

Arts, "Brague", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.22, (resim)

Arts, "J.Villon", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.20, (resim)

Arts, Le Gardin des, "Les Fleurs du Mal üstüne", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.22-23-24, (san.)

Arts, "Miro ile konuşma", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.21-29, (resim)

Aslier Mutafa, "Günümüzün Resim Sanatı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.6-7-26-27, (san.)

Aslier Mutafa, "Soylu Biçim ve Kişilik", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.8-9, (san.)

Aslier, Mustafa, "Sanata Götüren Oyun", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.6-7, (san.)

Aslier, Mustafa, "Yazının Doğuşu 2", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.16-17-28-29, (inc.)

Aslier, Mustafa, "Çocuk Kitaplarının Grafik Düzenlemesi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.7-8-9, (san.)

Aslier, Mustafa, "Kitabın Tarihçesi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.25-26-27, (inc.)

Aslier, Mustafa, "Soylu Sanatın Sırları", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.6-7, (san.)

Aslier, Mustafa, "Yapmak, Görmek, Söylemek", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.6-7, (dşn.)

Aslier, Mustafa, "Yazının Doğuşu 3", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1970, s.16-17-29-30, (inc.)

Aslier, Mustafa, "Yazının Doğuşu 4", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1970, s.16-17, (inc.)

Aslier, Mustafa, "Yazının Doğuşu 4", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1970, s.16-17, (inc.)

Aşkın, Muzaffer, "Fovizm", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1971, s.14-15-16, (san.)

Ataç, Nurullah, " Ahmet Haşim'e veda", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.35, (e.)

Ataç, Nurullah, " Haşim'i yermişim", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.37, (e.)

Ataç, Nurullah, "Romancılarım (ulus'tan)", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.32-33, (e.)

Ataç, Nurullah, "Yarına Kalmayınız", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.7, (dilb.)

Aujourdhui, "Resim sanatı çıkmaza mı girdi?", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos, s.14, (resim)

Ayataç, Mustafa, "Plâstik Sanatların Durumu", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.11, (san.)

- B. A., "Edebiyatçılarımız ve sanatçılarımız", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.32, (edb.)
- Bahar, Halil İbrahim, "Kabartmalar", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.10, (ş.)
- Bahar, Halil İbrahim, *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.11, (ş.)
- Balaban, İ., "Öküzün Doğumu", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.26-27, (öyk.)
- Balaban, "Üsen ile Nal", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.20-21, (öyk.)
- Balcıoğlu, Tevfik, "Türk Halk Tiyatrosu", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.12, (tiy.)
- Barlas, Cemil Sait, "O liseliler ki", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.6, (dşn.)
- Basın, "1965 Nobel ödülü", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.12, (edb.)
- Basın, "Tiyatro Hürriyetine İndirilen Darbe", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.30-37, (tiy.)
- Basın, "Nazım Hikmetin Ferhat ile Şirini", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.29, (tiy.)
- Basın, "Tiyatrolarımızda Telif Eser", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.30, (tiy.)
- Başaga, Nermin, "Bilinçli Dansçılar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.21, (bl.)
- Başaga, Nermin, "Uluslararası bale yarışması", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.22-23, (bl.)
- Başaga, Nermin, "Ankara Devlet Tiyatrosu Balesi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.30, (bl.)
- Başaga, Nermin, "İki Alman Koreografisi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.16, (bl.)
- Başaga, Nermin, "Nureyev'in Raymonda Balesi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.22, (bl.)
- Başaga, Nermin, "9. Senfoni Sahnesi", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.21, (bl.)

Başıağı, Nermin, "Alman Balesi, Klaus Geitel", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.16-17, (bl.)

Başıağı, Nermin, "Balkanlarda Bale", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.15, (bl.)

Başıağı, Nermin, "Berlin Balesi", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.17, (bl.)

Başıağı, Nermin, "Devlet Balesi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.15-22, (bl.)

Başıağı, Nermin, "İngiliz Balesi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.14, (bl.)

Başıağı, Nermin, "Kuğular Balesi", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.16-17, (bl.)

Başıağı, Nermin, "Mim Gösterisi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.22-23, (bl.)

Başıağı, Nermin, "Nijinska'nın Dönüşü", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.16-17-31, (bl.)

Başıağı, Nermin, "Ninette de Valois", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.26, (bl.)

Başıağı, Nermin, "Nureyev Kararsız", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.22, (bl.)

Başıağı, Nermin, "Sahne Bilgisi Zorunluluğı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.16-17-32, (bl.)

Başkan, Özcan, "Ana-Dil, Yabancı-Dil", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1971, s.10-11, (dilb.)

Başkan, Özcan, "Dil Biliminde En Son Eğilimler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.10-11, (dilb.)

Başkan, Özcan, "Dilde Anlam Halkaları", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.14-15, (dilb.)

Başkan, Özcan, "Enerji Aktarımı ve Dilde "Bildirim" İşlemi " *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.6-7-8, (dilb.)

Başkan, Özcan, "Yabancı-Dil ile Bildirimde Çifte -Düğüm", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.8-9, (dilb.)

Baudelaire, "Şiirler", (Çev. C. S.Tarancı, A.M. Dranas, S.E..Suyavuşgil), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.25, (ş.)

Bekem, Karin V., "Sanatçıya Çağrı", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.25, (edb.)

Bekem, Karin V., "Yalnız Adam", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.9, (ş.)

Beken, V. Karin, "Sergiler", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.30, (san.)

Belik, Mahmut, "En Önemli Sorunlarımız", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.6-7, (dşn.)

Belik, Mahmut, "Fizik Hürriyet", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.28-29, (dşn.)

Belik, Mahmut, "Meselelerimiz ve Sorunlarımız", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.6, (dşn.)

Berk, Nurullah, " <D> Grubu - sunuş- ", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.16, (resim)

Berk, Nurullah, "Akilleos'un Topuğu", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran - Temmuz 1963, s.17, (resim)

Berk, Nurullah, "Fernand Lecer ile Yarım Saat", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.8, (resim)

Berk, Nurullah, "Joan Miro", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.16-17-18, (resim)

Berkay, Fügen, "Eleştirim", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1971, s.8-9, (dşn.)

Berkay, Fügen, "Eleştirim", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1971, s.8-9, (dşn.)

Berkay, Fügen, "Sanat Ontolojisi", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1970, s.14-15-16-17, (san.)

Berkay, Fügen, "Sanat Ontolojisi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1970, s.12-13, (san.)

Berkay, Fügen, "Sanat Ontolojisi", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1970, s.10-11-12, (san.)

- Berkay, Fügen, "Sanat Ontolojisi", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1970, s.8-9-10, (san.)
- Berkay, Fügen, "Sanat Ontolojisi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1970, s.10-11, (san.)
- Berker, Fethi, "Le Corbusier", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.28, (mimarlık)
- Bilgetekin, M.Ali., "Masal", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.8, (ş.)
- Burak, Cihat, "Dev Sanson", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.10-11-12-30, (öyk.)
- Burak, Cihat, "Üç Kesik Baş", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.20-21, (öyk.)
- Burak, Cihat, "Gürol Sezen", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.29-30-31-32-33, (resim)
- Burak, Cihat, "Sarhoşlar", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.28-29-30, (öyk.)
- C. D. Lewis, "Delosun Aslanları", (Çev. Ali Dinçol), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.6, (inc.)
- C. S., "Edebiyatsız Çağ", *Yeni İnsan*, S.8, Eylül 1964, s.6, (dşn.)
- C., "Şiir üstüne", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.14, (san.)
- C.S., "Yaratıcılık yerine taklitçilik", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.8, (edb.)
- Camus, A., "Başkaldıran İnsan", *İnsan*, S.2, Şubat 1971, s.11-12, (dşn.)
- Camus, Albert, "Not defterinden 2.", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan - Mayıs 1963, s.14, (edb.)
- Cansever, Edip, "Yapay dil, yapay zenginlik", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.8, (edb.)
- Cansever, Edip, "Geleceğin Şiiri", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran - Temmuz 1963, s.8, (san.)
- Cansever, Edip, "Kapalı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.7, (san.)
- Cansever, Edip, "Sanatçı ile politikacı", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan - Mayıs 1963, s. 8, (dşn.)

- Cansever, Edip, "Şiiri bölmek", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.8, (ş.)
- Cansever, Edip, "Tragedya üstüne notlar", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.9, (edb.)
- Celal, Sılay, "Teknik ve sanat", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.5, (dşn.)
- Ceylan, Ertuğrul, "Japon edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.14, (edb.)
- Cezar, Mustafa, "Osman Hamdi (iktibas)", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.24-25, (resim)
- Chiera, Edward, "Ölü Şehir", (Çev. Ali M. Dinçol), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.12, (ark.)
- Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarih Öncesi 3", (Çev. Behin Aksoy), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.10-11-23-24-25-26-27, (tarih)
- Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarihöncesi (1)", (Çev. Behin Aksoy), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.12, (ark.)
- Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarihöncesi (1)", (Çev. Benih Aksoy), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.18-19-20-21, (ark.)
- Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarihöncesi (2)", (Çev. Benih Aksoy), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.18-19-20-21-22-23, (ark.)
- Cocteau, Jean, "Adalar", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan - Mayıs 1963, s.29, (ş.)
- Cocteau, Jean, "Adalar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.30, (ş.)
- Connaissance'dan, "5000 yıllık yontular", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.26, (san.)
- Cooking, M., "Baş kaldıran insan", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.11, (dşn.)
- Cöntürk, Hüseyin, "Şairler Sözlüğü", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.22-23, (e.)
- Cumhuriyet şairleri, "Şiirler", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.22-23-24-25-26-27-29, (ş.)

Cumhuriyet'ten, (S. T.), "Eğitim ve nüfus meselesi", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.30, (eğt.)

Cuvillier, Armand, "Durkheim Sosyolojisi", (Çev. Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.9-10, (dşn.)

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt Üstüne Deneme", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.12-29, (edb.)

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt Üstüne Deneme", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.14-31, (edb.)

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt üstüne", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.16-39, (edb.)

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt üstüne", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.11-12-37, (edb.)

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.9-10, (edb.)

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.14-15-39, (edb.)

Çerkesi, Sadi, "Adak", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.14, (ş.)

Çerkesi, Sadi, "Ağaç", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.12, (ş.)

Çerkesi, Sadi, "Ak - Kara Arası...", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.11, (ş.)

Dağlar, Fazıl Hüsnü, "Türkü", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.9, (ş.)

Dağlarca, F. Hüsnü, "Türkü", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.9, (ş.)

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Ben gece", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.9, (ş.)

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Akağıt <şiir>", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.9, (dşn.)

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Cahit Sıtkı'ya Ağıt", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.8, (ş.)

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Dışarıdan gezen", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.11, (ş.)

- Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Dövünü", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.9, (ş.)
- Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Türkü", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.9, (ş.)
- Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Uçak türküsü", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.7, (ş.)
- Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Yarısı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.9, (ş.)
- Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Bilinç", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.15, (ş.)
- Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Yavaş Karşı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.17, (ş.)
- Dalyancı, Bülent, "Kadife", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.17, (ş.)
- Dalyancı, Bülent, "Seramik (J. Yılmabaşar) ", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.24-25, (san.)
- Dalyancı, Bülent, "Ay Ezgisi", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.13, (ş.)
- Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.28-29, (ş.)
- Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1970, s.24-25, (inc.)
- Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.22-23, (dilb.)
- Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1970, s.24-25, (inc.)
- Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.24-25-26, (e.)
- Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.26-27-28, (e.)
- Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.28-29, (e.)
- Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.26-27-28-29-30, (e.)

Dalyancı, Bülent, "Kurtuluş ve Fetih Destanı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.26-27-28, (e.)

Dalyancı, Bülent, "Saçları Leyla'nın", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.13, (ş.)

Dalyancı, Bülent, "Usulca", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.11, (ş.)

Dalyancı, Bülent, "Yangın", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.11, (ş.)

Dalyancı, Bülent, "Yeni Kuşaktan Üç Şair", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.21, (e.)

Dalyancı, Bülent, "Yıldız gözü sen değilsin saçın eski değil", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.11, (ş.)

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.28-29, (e.)

Dalyancı, Bülent, "Deyişler", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.13, (ş.)

Dalyancı, Bülent, "Kurşun Kuşa Tüy", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.24, (ş.)

Defne, "Atımın Ölümü", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.27, (öyk.)

Defne, "Düşük", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.24, (öyk.)

Defne, "Satıcının Ölümü", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.25, (tiy.)

Delaunay, R., "Van Gogh'un mektupları", (çev. Nihat Acemi), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.26, (resim)

Delaunay, Robert, "Sanatlar Birleşimi (çeviri)", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.24, (san.)

Den, Aujourd'hui, "Fernand Leger", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.22-23, (resim)

Derleme, "Le Corbusier", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.8-20, (mimarlık)

Diana, "Andr   Malraux'nun S  ylevi", (Çeviri), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.18-19-20, (d  n.)

- Diler, Güler, "Cezanne", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.14-15-16-17, (resim)
- Dilman, E., "Eugene İonesco", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.26, (tiy.)
- Doğu ve Batı'dan, "Hüseyin Rahmi'nin bir mektubu üstüne", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.30-31-38, (edb.)
- Dosdoğru, Hulusi, "966- 67 Dönem Oyunları", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.30-31, (tiy.)
- Dosdoğru, Hulusi, "Arap Edebiyatı (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.18-19-20-21-22, (edb.)
- Dosdoğru, Hulusi, "Arthur Fleischmann", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.17, (yontu.)
- Dosdoğru, Hulusi, "Aydın Oyunları", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.11, (tiy.)
- Dosdoğru, Hulusi, "Aydın Oyunları", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.16-17, (tiy.)
- Dosdoğru, Hulusi, "Başlangıçtan Bugüne Tiyatro Tarihi ", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.24-34, (tiy.)
- Dosdoğru, Hulusi, "Berlioz", (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.14-15, (müz.)
- Dosdoğru, Hulusi, "Bertholt Brecht", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.12, (tiy.)
- Dosdoğru, Hulusi, "Boş saat", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.13, (ş.)
- Dosdoğru, Hulusi, "Brancusi", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.8, (yontu)
- Dosdoğru, Hulusi, "Budha ve Budhizm", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.6-7-8, (dşn.)
- Dosdoğru, Hulusi, "Doğal Cantular", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.6, (yontu)
- Dosdoğru, Hulusi, "Elektronik Beyin", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.8-29, (dşn.)
- Dosdoğru, Hulusi, "Elektronik Beyin, 2", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.8, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Eylem kozasını örmede düşüncenin", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.18, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "Fin Edebiyatı (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.18-19-20, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "George Duhamel", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.10-11, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Geyik ile Zürafa", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.6-28, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Glokom", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.7, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "Gustave Courbert", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.12-13, (resim)

Dosdoğru, Hulusi, "Hind Edebiyatı (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.18-19-20-21, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Hürriyet Meydanı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.11, (ş.)

Dosdoğru, Hulusi, "İran Edebiyatı (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.18-19-20-21-22-23, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "İtalyan Edebiyatı ", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.18-32, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "James Joyce", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.15, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "John Keats'ın Dramı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.9, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Kötü Oyunu Alkışlamak İyi Oyunu Yuhalamaktan Kötüdür", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.22, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Macar Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.18-19-20-21-22, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Macar Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.27-28, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Maupassant", (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.12-13, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Modern Sanat Yapıtı", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.26-27-28-29, (san.)

Dosdoğru, Hulusi, "Molier", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.14, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Mozart'ın Ölümündeki Sır", (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.8-9, (müz.)

Dosdoğru, Hulusi, "Özgürlük Savaşımız", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.21-22, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Piet Cornelis Mondrian", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.24-25, (resim.)

Dosdoğru, Hulusi, "Richter'den Pirandello'ya ", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.8-9, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Romen Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.18-19-20-21-22-23, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Sainte-Beuve", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.12-30, (prtr.)

Dosdoğru, Hulusi, "Sanat hem toplum, hem sanat için", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.14-32, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Seramik Sergisi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.24-25, (san.)

Dosdoğru, Hulusi, "Shakespeare'e Karşı Shakespere'ciler! 2", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.6-7, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Shakespeare'in iç çatışmaları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.6-7, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Tevfik Fikret'i Anmak ", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.8-9, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Tolstoy ve Bilim", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.12, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Umut, İnsanın Korkuluğudur", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.9, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Walt Whitman", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.23, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Yahudi Edebiyatı (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.18-19-20-21-22, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Yardım mı Dediniz?", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.5, (dşn.)

Dosdoğru, Hulusi, "Yitirilen Çiyiltepe", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.26, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Yunan Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.18-19-20-21-22-23-24, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Yunan Edebiyatı,2", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.18-19-20-21-22-23, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "Lysistrata", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.12-13, (tiy.)

Dosdoğru, Hulusi, "Mitolojide Temmuz", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.8, (mitoloji)

Dosdoğru, Hulusi, "Ana", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.28-29, (öyk.)

Dosdoğru, Hulusi, "Arthur Schmitzler", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1970, s.11, (prtr.)

Dosdoğru, Hulusi, "Arthur Schmitzler", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1970, s.11, (prtr.)

Dosdoğru, Hulusi, "Deli Doktor", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.27-28, (öyk.)

Dosdoğru, Hulusi, "Dostoyevsky", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.10-11, (edb.)

Dosdoğru, Hulusi, "İslâm Sosyalizmi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.6-7, (dşn.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Romanya'da Eğitim", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1970, s.12-13, (edb.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Teneke", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.29-30, (tiy.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Toplumcu Romantizm ve Nâzım Hikmet", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1970, s.9-10, (edb.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Toplumcu Romantizm ve Nâzım Hikmet", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1970, s.9-10, (edb.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Van Gogh'un Dramı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.16-17, (resim)

Dosdoğru, Hulûsi, "Yunus", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.12-13-14-15-28, (öyk.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Çilemiz İnsan Olmak", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.6-26, (ş.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Sosyal Adalet - Sosyal Güvenlik", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.6-26, (dşn.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Türkiye'de Sosyal - Ekonomik Dengesizlik", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.6-7-20, (dşn.)

Dosdoğru, Hulûsi, "Türkiye'nin Envanteri", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.6-7-30, (dşn.)

Dosdoğru, Hüseyin, "Thomas More", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.12-13, (prtr.)

Dosdoğru, Hüseyin, "Avara Kasnak", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.16, (ş.)

Dosdoğru, Hüseyin, "Bilimsel İnceleme İnsan Ömrü Üzerine", (Derleme), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1970, s.18-19-20-21-22, (dşn.)

Dosdoğru, Hüseyin, "Giorgio Chirico", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.12-13-14, (resim)

Dosdoğru, Hüseyin, "Goethe", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.18-19-20-21, (edb.)

Dosdoğru, Hüseyin, "Schiller, Eugene Sue, François Rabelais", (Derleme), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1970, s.12-13-14, (prtr.)

Dosdoğru, Hüseyin, "William Morris", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.26-27, (prtr.)

Dosdoğru, M. Hulûsi, "Romanya'da Kalıntılar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1970, s.12-13, (edb.)

Dosdoğru, Sabire, "İtalyan Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.18-19, (edb.)

Dosdoğru, Sabire, "İtalyan Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.18-19-20, (edb.)

Dosdoğru, Sabire, "İtalyan Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.18-19-20-21, (edb.)

Dostdoğru, Hulusi, "Bityeniği-Polisler", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.24-25-26-27, (tiy.)

Dostdoğru, Hulusi, "Devlet Ana ve Bozkırdaki Çekirdek", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.20-21-22-23, (e.)

Dr. D., "Thomas Robert Malthus", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.6-7-8, (dşn.)

Dranas, Ahmet Muhip, "Esenlik size", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.9, (ş.)

Duru, Ekin ve Özdemir, "Dünya şiirleri", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.30, (ş.)

Duru, Ekin, "Dünya şiiri(çeviri)", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.13, (ş.)

Duru, Ekin, "Direkler Arasında", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.28, (tiy.)

Duru, Ekin, "İki Oyun", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.15-37, (tiy.)

Duru, Ekin, "İyi insan, kötü insan yada < insan>", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.14, (tiy.)

Duru, Ekin, "Labanotation", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.10, (san.)

Duru, Ekin, "Laterna Majika", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.31, (tiy.)

Duru, Ekin, "Sait Faik Abasıyanık", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.16, (dşn.)

Duru, Ekin, "Schweik ve ötesi", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.12, (tiy.)

Duru, Ekin, "Tek İskarpın", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.34, (öyk)

Duru, Ekin, "Shaw'un Mektubu, 2", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.13, (tiy.)

Duru, Ekin, "Yeni Oyunlar", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.27, (tiy.)

Duru, Ekin., "Keşanlı Ali Destanı", (Eleştirme), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.14, (tiy.)

Duru, Hamit, "Haksızlık Üstüne", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.33-17, (ş.)

Duru, Nermin, "Magritte", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.18-19-20, (san.)

Duru, Nermin, "Anılar", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1970, s.11, (ş.)

Duru, Nermin, "Fazıl Ahmet Üstüne", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.21, (edb.)

Duru, Nermin, "Halide Edip'i kaybettik", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.33, (edb.)

Duru, Özdemir, "Abasıyanık", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.16, (dşn.)

Duru, Ekin, "Bizim Türküler", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.16, (müz.)

Duthuit'den, Georges, "Henri Matisse, (özet)", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.22, (resim)

Dürüst, Kâmil, "Celâl Esat Arseven", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1970, s.10-11-12, (san.)

Dürüst, Kâmil, "Ayn Sanat Haberleri", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1970, s.19-20-21, (sergi)

Dürüst, Kâmil, "Ayn Sanat Haberleri", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1970, s.22-23, (sergi)

Ebre, Walter, "Miro", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.18, (resim)

Egee, James, "Batıdan Şiirler", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1971, s.9, (ş.)

Egee, James, "Ninni", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1971, s.9, (ş.)

Ekin, Duru, "Bir Oyun Üstüne", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.10, (tiy.)

Erdönmez, Melisa, "Ve Boşluğun kanatları", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.35, (ş.)

Erdönmez, Melisa, "Alıştırmalar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.29, (ş.)

Erdönmez, Melisa, "Şiir", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.25-32, (ş.)

Erdönmez, Melisa, "Alıştırmalar", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.(ş.)

Erdönmez, Melisa, "Değişler", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.12-13, (ş.)

Erdönmez, Melisa, "Elim Boşluğa Karşı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.11, (ş.)

Ergin, Nurettin, "Okulun değeri", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.28-29, (dşn.)

Ergin, Nurettin, "Eğitim ve Öğretim Sevgi", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.16-40, (eğt.)

Ergin, Nurettin, "1 milyon kişiye 3 Üniversite", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.12, (dşn.)

Ergin, Nurettin, "Eğitimde Sevgi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.10-39, (eğt.)

Ergin, Nurettin, "Öğrencilerimiz borçlu değil, alacaklı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.14, (eğt.)

Ergin, Nurettin, "Bilimle Kalkınan Ulus", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.12-13, (dşn.)

Ergin, Nurettin, "Eğitim ve Öğrenimde Sevgi, 4", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.18-19-35, (eğt.)

Ergin, Nurettin, "Eğitimde sevgi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.13-35, (eğt.)

Ergin, Nurettin, "İnsan Hakları", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.6-36-37, (dşn.)

Ergün, Safa Ş. , "Düşündüğünü yazamamak", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.8, (dşn.)

Ergin, Nurettin, "Öğrenimde Yaş Haddi", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.14, (eğt.)

Erimez, Dinçer, "Cemâl Tollu ile konuşma", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.26-27, (resim)

Erimez, Dinçer, "Plastik Sanatı Sergileri", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.36-37, (resim)

Erimez, Dinçer, "Sergiler", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.33-34, (resim)

Erkün, Safa Ş. , "Toplum ve şair", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.13, (edb.)

Erkün, Safa Ş. , "Abasıyanık'ın şair yönü", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.17, (dşn.)

Erkün, Safa Ş. , "İki sanat olayı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.11-31, (san.)

Erkün, Safa Ş. , "Sanat, bilim, teknik", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.10, (dşn.)

Erkün, Safa Ş. , "Sanattan Yoksun Devlet", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.19, (dşn.)

Erkün, Safa Ş. , "Tarancı'nın vezin ve kafiye üstüne düşündükleri", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.9-10, (edb.)

Erkün, Safa Ş. , "Tramvay", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.10, (ş.)

Erkün, Sefa, "Miras", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.23, (ş.)

Ernest, Balthasar, "Pantomima", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.30, (pantomima)

Ertop, Kıvanç, "Klasik ve Keynes'ci Ekonomi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1971, s.6-7, (eko.)

Esenova, Güner, "Tiyatro üstüne", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.12, (tiy.)

Eserova, Güner, "Oyun ve yazarı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.17, (tiy.)

Eserova, Güner, "Yılda bir gün, umdukları", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.29, (tiy.)

Esi, "Statik ve dinamik problemi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.28-29-30, (yontu)

Esselin, Martin, "Çöp Tenekelerini Unutan Artık," (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.14-37, (edb.)

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Düşündüren sorular" *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.7, (dşn.)

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Düşünme" *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.5, 15., (dşn.)

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Laotse", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.39, (dşn.)

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Uygarlık dengesi" *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.3, (dşn.)

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Yeni İnsan, Eğitimde reform", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.4, (dşn.)

F. İ. , "Cezanne", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.18-19-20, (resim)

Ferrier, Andre, "Le Corbusier < ahlakçı ve peygamber", (Çev. Ali Avni Önes), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s. 6-15, (mimari)

Fikret, Tevfik, "Sis", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.36, (ş.)

Firuz, Günay, "St. Gall denemesi (çeviri)", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.18, (san.)

Firuz, Günay, "Vaserley", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.22, (resim)

Firuz, Günay, "Delacroix", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.22, (resim)

Flemming, H.Theodor, "Belling", (Çev. Sevgi Nutku), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.22-23, (yontu)

Fournier, Alain, "Yazarların İçinden", (Çev. Oktay Akbal), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.10-11, (ş.)

Freud, Sigmund, "Dostoyevsky ve baba katilliği ", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.12, (edb.)

Freud, Sigmund, "Dostoyevsky", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.14, (edb.)

Gabel, Joseph, "Max Weber", (Çev. Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1970, s.6-7-8-9, (san.)

Gelenbevi, Baha, "Bizde ve Dünyada müze", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.28, (ark.)

Gelenbevi, Baha, "Görmesini bilmek (selection'dan)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.16, (san.)

Gelenbevi, Baha, ".....", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.7, (foto.)

Gelenbevi, Baha, ".....", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.7, (foto.)

Gelenbevi, Baha, "Eski tiyatro binaları", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.28, (tiy.)

Gelenbevi, Baha, "Filimciliğimiz üstüne", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.29, (sinema)

Gelenbevi, Baha, "Hitit sanatı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.22-23-24-25, (san.)

Gelenbevi, Baha, "İlk Türk filmi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.28-29, (sinema)

Gelenbevi, Baha, "Modern Resim ve Foto", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.30, (foto.)

Gelenbevi, Baha, "Sinema üstüne", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.31, (san.)

Gencer, Sadi, "Sembol, Dil ve Kavramlar", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.12-13, (dib.)

Gerçekçi, Musa, "Meksika Sanatı Yaratıcıları", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.14-27, (san.)

Gide, Andre, "Sanat ve özgürlük üstüne (çeviri)", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.10, (san.)

Goldmann, "Klasik Felsefe ve Batı Burjuvazisi", (Çev. Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.16-17, (dñn.)

Gökçöl, Tanju, "Gözlemleri 1", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.14-15, (edb.)

Gökdenizler, Tarık, "Sfenks", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.23, (ş.)

Görey, Yavuz, "Yer ve yontu", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s. 26-27, (yontu)

Grespelle, J. P., "Zengin Olmak İsterseniz Resim Satın Alınız", (Çev. Hasan Karsuk), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.21-22-23, (resim)

Grotowsky, Jerzy, "Laboratuar Tiyatrosu", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.18-19-20, (tiy.)

Guerin, D., "Anarşizm", (Çev. Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.26-27-28-29-30, (dñn.)

Guerin, D., "Prudhon'un Felsefesi", (Çev. Meriç, Ümit), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.16-17, (dñn.)

Gündüz, Alev, "Uzak Tutkusu", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.14, (ş.)

Gündüz, Alev, "O", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.21, (ş.)

Gündüz, Alev, "Sonra Güleceğim", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.11, (ş.)

Gündüz, Alev, "Ak Yürekli Bir Dosta", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1970, s.9, (ş.)

- Gündüz, Alev, "Balâd", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.11, (ş.)
- Gündüz, Alev, "Haydi Yürü", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1970, s.11, (ş.)
- Gündüz, Alev, "Ürkek Bakış", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.21, (ş.)
- Gündüz, M., "Selçuk Taş İşçiliği", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.16-17, (san.)
- Gürel, Ferzan, "Yalçın", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.32, (öyk.)
- H.,M., "Cervantes", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.6-7, (edb.)
- Haldun, Taner, "Kafka ve Evrensel gerçek", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.11, (edb.)
- Hartmann, Nicolai, "N. Hartmann ve şiir sanatı", (Çev. Sedat Umran), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.22, (dşn.)
- Hebdomadaire, Le Monde, "Mütehevvir Gençlerin Akıl Hocası Filozof Herkert Marcus ile", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968,
- Hegel, "Doğu Şiiri", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.14, (san.)
- Herriot, "Yedinci ve sekizinci senfoniler", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.33-36, (müz.)
- Hilav, Salahattin, "Notre - Dame - De - Fleurs'den çeviri", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.8, (edb.)
- Hilav, Selahattin, "Dostoyevsky (S. Freud'dan çeviri)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.10, (edb.)
- Hofmann, W., "Modern Sanatta Gerçekçilik Karakteri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.18-19-20-21-22-23, (san.)
- Horozcu, Oktay Rifat, "Düşünmek", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.9, (dşn.)
- Hulki, Hüseyin, "Dokuzuncu senfoni", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.15, (müz.)

İlgaz, Rifat, "Sanatçı Sömürüleri", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.10-11, (edb.)

Irgat, Cahit, "Gece Yarıları", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.9, (ş.)

Irgat, Cahit, "İki göz Aydınlıkta", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.11, (ş.)

Irgat, Cahit, "Davul ve Tokmak", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.15, (ş.)

Irgat, Cahit, "Thetis", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.9, (ş.)

Işık, Gül, "Eugenio Montale", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.8-9, (ş.)

Işık, Gül, "Romano Morando", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.16-17-20, (resim)

Işık, Gül, A. Sabatelli, "Modern Sanat Başlangıcı ve Giotto", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.6-7-30-31, (resim)

Işık, Gül, A. Sabatelli, "Pirandello", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.6-7, (tiy.)

Işık, Gül, A. Sabatelli, "Salvatore Quasimodo", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.6-7-30, (edb.)

Işık, Gül, A. Sabatelli, "Salvatore Quasimodo", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.10-11, (edb.)

Işık, Gül, D. Vaifro Sabatelli, "Machiavelli'nin Yalnız Adam'ı", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.8-9, (edb.)

Işık, Gül, D. Vaifro Sabatelli, "Dante'nin Evrenselliği", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.9-10-11, (edb.)

Işık, Gül, D. Vaifro, "Machiavelli, "Yasak Kitap Principe", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.6-7-8, (dşn.)

Işık, Gül, D. Vaifro, "Dante Alighieri", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.6-7-8, (edb.)

Işık, Gül, D. Vaifro, "Niccolo Machiavelli", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.8-9, (edb.)

Işık, Gül, V. Sabatelli, "Grazzia Deledda", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.6-7-8, (edb.)

Işık, Gül, V. Sabatelli, "Grazzia Deledda", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.6-7, (edb.)

Işık, Gül, V. Sabatelli, "Pirandello", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.6-7-8, (tiy.)

Işık, Gül, Vaifro Sabatelli, "Dante Alighieri üstüne", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.7-8-9, (edb.)

Işık, Gül, Vaifro Sabatelli, "Dante Alighieri", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.9-10-11, (edb.)

Işık, Gül, "Bir Kazının Düşündürdükleri", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.8-9, (arkeoloji)

Işingör, Mümtaz, "34. Venedik Bienali", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.10-11-12-27, (san.)

Işingör, Mümtaz, "Günümüz Endüstri Dizaynı ve 14. Milâno Trenalesi Üstüne", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.16-17, (san.)

Işingöz, Mümtaz, "34.Venedik Bienali", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.14-15, (san.)

İkmirli, Mübeccel, "Elif Naci ile Konuşma", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.14-15-20, (resim)

İktibas, "Devlet Resim ve Heykel Sergisi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.32-33, (resim)

İktibas, "Tiyatromuzda yenilik", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.30, (tiy.)

İktibas, "Bir İl Radyosu Vardı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.31, (müz.)

İldeniz, Türkan, "Ozanlar Marştır", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.27, (ş.)

İsimsiz, " ...Ve Niietzsche Salatayı Karıştırıyordu", (Nouvelles Litteraires'den Özetleyen, Emel Dilman), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.6, (dşn.)

İsimsiz, "<Susuz yaz>", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.29, (sinema)

İsimsiz, " A. Camus'nün not defterinden", (Çev. Antbony Hartly), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s. 10, (edb.)

İsimsiz, "Dünya'da tiyatro", (Çev. Ekin Duru), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.30-33, (tiy.)

İsimsiz, "Alantar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.17, (resim)

İsimsiz, "Andre Breton", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.29, (prtr.)

İsimsiz, "Bizde operet", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.32, (müz.)

İsimsiz, "Brecht ile Konuşma", (çev. Teoman Aktüel), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.17, (tiy.)

İsimsiz, "Cocteau'nun ölümü üstüne (Cumhuriyet.)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.30, (edb.)

İsimsiz, "Concourt Ödülü ve Pieyre de Kandarcues", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.13, (dilb.)

İsimsiz, "Courtunnier", (çev. G. F.), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.24, (yontu)

İsimsiz, "Dr. François Quesnay", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.24-25, (eko.)

İsimsiz, "Franz Kafka", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.13, (prtr.)

İsimsiz, "Giotto", (Derleme, S. Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.18-19-20, (resim)

İsimsiz, "Gogol", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.23, (prtr.)

İsimsiz, "Japon Resmi 2", (Çev. Hulusi Dosdoğru), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.13-14-15, (resim)

İsimsiz, "Keşanlı Ali Destanı üstüne", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.33, (müz.)

İsimsiz, "Kültür Bakanlığı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1971, s.6-7-9, (dşn.)

İsimsiz, "Leningrat balesi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.22, (bl.)

İsimsiz, "Leonardo Da Vinci", (Derleme, S. Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.18-19-20, (resim)

İsimsiz, "Limonlar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.10, (ş.)

İsimsiz, "Maksim Gorki", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.20-21-22, (prtr)

İsimsiz, "Modern Yapı Sanatı", (Derleme, Hulusi Dosdoğru), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.12-13, (san.)

İsimsiz, "Montegne" (çev.), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.15, (edb.)

İsimsiz, "Öykücülüğümüz 2", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.28-29, (inc.)

İsimsiz, "Paul Veronese", (Çev., S. Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.7 Temmuz 1966, s.18-19-20, (resim)

İsimsiz, "sahnelerimiz", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.30-31, (tiy.)

İsimsiz, "Son İki Sergisiyle Hasan Kavruk", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.24-25, (san.)

İsimsiz, "Türkiye, Tarihin Köprüsü", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.28-29, (san.)

İsimsiz, "Vincent Van Gogh'un mektupları", (Çev. Nihat Acemi), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.28, (resim)

İsimsiz, "William Butler Yeats", (Derleme, Hulusi Dosdoğru), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.10-11, (ş.)

İsimsiz, "Yolculuk", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.28, (öyk.)

İsimsiz, "Yunan Edebiyatı", (Derleme, Hulusi Dosdoğru), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.18-19-20-21, (edb.)

İsimsiz, "Zenci Maskeleri", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.20, (san.)

İsimsiz, "Baudelaire'in Mektupları", (Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.17, (edb.)

İsimsiz, "Fellini ile Konuşma", (Çev. İsimsiz), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.28- 29, (sinema)

İsimsiz, "Kıtalar Tarihi: Peru", (Çev. Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.26-40, (ark.)

İsimsiz, "Koreograf: Jerome Robbins", (Çev. Nermin Başağa), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.27, (bl.)

İsimsiz, "Shaw'un Mektubu", (Çev. Ekin Duru), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.30, (tiy.)

İsimsiz, "Yılmaz Merzifonlu ile Konuşma", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.18-19-20-21, (resim)

İsimsiz, "1966 Münih Balesi", (Derleme, Nermin Başağa), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.14-17, (bl.)

İsimsiz, "Ady Endre", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.27, (prtr.)

İsimsiz, "Ankaralı Sanatçıların Bildirisi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.35-36-37-38-39-40, (müz.)

İsimsiz, "Aydına düşen görev", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.4, (dşn.)

İsimsiz, "Baudelaire ve resim", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.22-23-24-25-26, (resim)

İsimsiz, "Baudelaire'in mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.17-18-28, (edb.)

İsimsiz, "Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.24-25-26-27, (edb.)

İsimsiz, "Baudelaire'nin Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.28-29-30-31-32-33, (edb.)

İsimsiz, "Baudelaire'nin Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.28-29, (edb.)

İsimsiz, "Baudelaire'nin Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.21-22-23, (edb.)

İsimsiz, "Bir Anıt Üstüne Rapor", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.28-29-30-31-36, (yontu)

İsimsiz, "Çağdaş Türk resim ve yontu sergisi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.27, (resim)

İsimsiz, "Çamlıca Kız Lisesi öğrencilerinin resim çalışmaları", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.29-30, (resim)

İsimsiz, "Çöl sanatı", (Derleme, Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.12-13-14, (arkeoloji)

İsimsiz, "De Chirico", (Derleyen, Ömer Madra), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.26-27-39, (resim)

İsimsiz, "Dilimizin", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.16, (dilb.)

İsimsiz, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.19-37, (öyk.)

İsimsiz, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.12-28, (öyk.)

İsimsiz, "E. Verharen", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.10-11, (prtr.)

İsimsiz, "Eğitimde reform", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.37, (eğt.)

İsimsiz, "Empresyonizm, 1", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.22-23-24-25, (san.)

İsimsiz, "Empresyonizm, 2", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.9 Eylül 1964, s.22-23-24-25, (san.)

İsimsiz, "Fahrünnisa Zeid", (Derleme, Dinçer Erimez), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.16-17-18, (resim)

İsimsiz, "Fauvisme", (Çev. M. A.), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s. 22-23-24-25, (resim)

İsimsiz, "Guernica ve Picasso", (Derleme, Adil Moran), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.16-17, (resim)

İsimsiz, "Güzel sanatlar ve akademi", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.32, (san.)

İsimsiz, "Hugo West", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.11, (prtr.)

İsimsiz, "Işık - duvar", (Çev. Zehra Ağralı), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.20, (san.)

İsimsiz, "İlk Uygarlıklar", (Derleme, S. Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.8-9-10, (san.)

İsimsiz, "İtalya'da tanınan genç bir şairimiz", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.31, (ş.)

İsimsiz, "Kandinsky", (Çev. Semra Ögel), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.20-21, (resim)

İsimsiz, "Klasik Felsefe ve Avrupa Burjuvazi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.12-13, (dşn.)

İsimsiz, "Le Corbusier üstüne notlar", (Çev. Zehra Ağralı), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.18, (mimarlık)

İsimsiz, "Levi Straus ile Konuşma", (İtalyancadan Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.16-17, (konuşma)

İsimsiz, "Matisse konuşuyor", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.16-17-18, (resim)

İsimsiz, "Mimarlık insanlık hizmetinde", (Çev. Zehra Ağralı), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.10, (san.)

İsimsiz, "Mondrian", (Çev. Zehra Ağralı), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.19, (resim)

İsimsiz, "Paleolitik Avrupa, 2", (Çev. Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.26-27-28-29, (san.)

İsimsiz, "Paul Gauguin", (Çev. Sait Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.18-19-20, (resim)

İsimsiz, "Pierre Bonnard", (Derleme, S. Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.18-19-20, (resim)

İsimsiz, "Prevert'den şiirler", (Çev. Oktay Akbal), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.11, (ş.)

İsimsiz, "Realizmin Öncüsü Pierre Brueghel", (Çev. Hulusi Dosdoğru), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.12-13, (resim)

İsimsiz, "Resim, heykel müzesinde bir sergi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.26-27-28-29-30-31, (resim)

İsimsiz, "Salahattin Mogol", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.27, (tiy.)

İsimsiz, "Sanat Yapıtı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.13, (san.)

İsimsiz, "Sekizinci günün adamı", (Derleme, Osman Mazlum), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.18-19, (resim)

İsimsiz, "Sengai, (Zen - Ar)", (Çev. Ömer Madram), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.16-17-18, (san.)

İsimsiz, "Shaw'ın Mektubu", (Çev. Ekin Duru), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.14, (tiy.)

İsimsiz, "Shaw'ın mektubu", (Çev. Ekin Duru), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.15, (tiy.)

İsimsiz, "Stravinsky ve Bale", (Derleme, Nermin Başağa), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.15, (bl.)

İsimsiz, "Şehir Operası ve Orkestra", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.30-31, (müz.)

İsimsiz, "Tabi ki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu 1966-1967 yılsonu sergisi üstüne Okul Müdürü Safa Ş.Erkün açılış konuşması", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.23-24-25-26-27, (prtr.)

İsimsiz, "Tarihin Köprüsü Türkiye", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.22-23-24, (san.)

İsimsiz, "Tehlikeli Değişme", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.3, (dşn.)

İsimsiz, "Tiyatro ve Politika", (Çev. İsimsiz), *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.15, (tiy.)

İsimsiz, "Toulouse - Lautrec", (Çev. Zehra Ağralı), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.19-20-21, (resim)

İsimsiz, "Yeni dilde düzen", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.33, (dilb.)

İsimsiz, "Yeni Tanıdığımız Çin", (Derleme, Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.22-23, (ark.)

İsimsiz, "Kendi Ağzından Albert Camus", (Çev. Zeyyad Selimoğlu), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.13, (edb.)

İsimsiz, "1967 Nobelî Miguel Angel Asturias", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.12, (edb.)

İsimsiz, "Albert Camus ve Veba", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.11, (prtr.)

İsimsiz, "Andre Maurois", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.13, (edb.)

İsimsiz, "Ayataç ile konuşma", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.35, (resim)

İsimsiz, "Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.14-33-17, (edb.)

İsimsiz, "Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.26-27-28-29-30, (edb.)

İsimsiz, "Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.23-24-25-26-27-28, (edb.)

İsimsiz, "Baudelaire'in mektupları, 2", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.14-15, (edb.)

İsimsiz, "Bauhaus", (Çev. Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.18-19, (san.)

İsimsiz, "Bencillik", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1970, s.16, (dşn.)

İsimsiz, "Bir Edebiyat Anketi Üstüne", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.12, (edb.)

İsimsiz, "Cahit Sıtkı Tarancı'dan Şiirler", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.21, (ş.)

İsimsiz, "Çocuk Resim", (Hasan Kavruk' la Konuşma), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1970, s.12-13-14, (san.)

İsimsiz, "Çocuk Resim", (Hasan Kavruk' la Konuşma), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1970, s.12-13-14, (san.)

İsimsiz, "Frederic Chopin ve Hastalıklı Yapısı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.13, (prtr.)

İsimsiz, "Hint Uygarlığı", (Derleme, S. Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.11-12-13, (san.)

İsimsiz, "Japon Resmi", (Çev. H.Dosdoğru), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.21-22-23-24, (resim)

İsimsiz, "Milâttan Önce Venüs", (Derleme, İzer Sadi Faik), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.16-17, (san.)

İsimsiz, "Ozanlık", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.5, (edb.)

İsimsiz, "Salvador Dali", (Derleme, Ömer Madra), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.20-21, (resim)

İsimsiz, "Sanatın çözümü", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.11, (san.)

İsimsiz, "Steinbeck'e Göre Nobel Ödülü", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.11, (edb.)

İyem, Nuri, "Bir Resim Sergisi Üstüne", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.26-27-38, (resim)

İyem, Nuri, "P. Pimdaros", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.13, (resim)

İzat, Sevinç, "Kâğıttan Karanfiller", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.10-11, (öyk.)

İzer, Faik Sadi, "Kıtalar tarihi: Mayalar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.28-29, (ark.)

İzer, Faik Sadi, "Resim, Yontu, Yapı birleşimi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.12-13, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Afrika Sanatı", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.14-15, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Alexander Calder", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.18-19-20, (yontu)

İzer, Sadi Faik, "Ana Tanrıçalar", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.12-13-14-32, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Bellini'ler", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.18-19-33, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Benvenuto Cellini", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.18-19-20-21, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Boticelli", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.18-19-31, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Degas", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.18-19-20, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Hakusaki", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.24, (resim)

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar Sibirya", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.24-25, (san.)

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.17-32, (san.)

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.14-15-16, (san.)

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.12-13-14, (san.)

İzer, Sadi Faik, "İran Uygarlığı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.12-13-14-15, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Kuzey Avrupa Uygarlıklar", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.15-16-17, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Kuzey Avrupa Uygarlıklar", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.16-17, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Maurice Utrillo", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.16-17-31, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Mısır Uygarlığı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.10-11-12-13-31-32, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Michelangelo", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.18-19-20-21, (yontu)

İzer, Sadi Faik, "Modigliani", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.16-17, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Orta Avrupa İlk Uygarlıklar", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.16-17-33, (san.)

- İzer, Sadi Faik, "Rafael", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.18-19-20, (resim)
- İzer, Sadi Faik, "Rusya ve Sibirya'da Eski Sanat", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.20-21, (san.)
- İzer, Sadi Faik, "Sergiler", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.31-32, (resim)
- İzer, Sadi Faik, "Sümer Uygarlığı", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.10-11-12-13-30-31-32, (san.)
- İzer, Sadi Faik, "Tintoretto", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.18-19, (resim)
- İzer, Sadi Faik, "Tiziano Vecelli", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.18-19-20, (resim)
- İzer, Sadi Faik, "Vittore Carpaccio", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.18-19-20, (resim)
- İzer, Sadi Faik, "3000 Yıllık Mısır Mektupları", (Çeviri), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.22-23, (san.)
- İzer, Sadi Faik, "Aton'a övgü", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.20-21-22, (ş.)
- İzer, Sadi Faik, "Babam Zeki Faik İzer", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.27, (dilb.)
- İzer, Sadi Faik, "Bilgin Breuil", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.28-29, (b.)
- İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata 3", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.18-19-20-21, (san.)
- İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata 4", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.18-19-20-21, (san.)
- İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata 5", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.18-19-22, (san.)
- İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata 6", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.24-25-26, (san.)

İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.18-19-20, (san.)

İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.18-19-20-21, (san.)

İzer, Sadi Faik, "İstanbul Anıtlar 1", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.10-11-12, (san.)

İzer, Sadi Faik, "İstanbul Anıtlar 2", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.12-13-14, (san.)

İzer, Sadi Faik, "İstanbul Anıtlar 3", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.12-13-14, (san.)

İzer, Sadi Faik, "İstanbul Anıtlar 3", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.10-11-12, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Paleolitik Avrupa", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.16-17, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Pop Art", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.12-13, (san.)

İzer, Sadi Faik, "Selçuk Gün ile Konuşma", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.16-17, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Sergiler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.28-29, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Toaloas Lautnee", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.16-17, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Padualı Mantegna", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.18-19-33, (resim)

İzer, Sadi Faik, "Haç Nerede", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.24-25, (ark.)

İzer, Sadi Faik, "Sanatla Faydayı Birleştiren İrk: Eskimolar", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.16-17, (san.)

İzer, Zeki Faik, "Haşim üstüne", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.8-19, (edb.)

İzer, Sadi Faik, "Kaynaktan Zirveye Japonya", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.26-38, (ark.)

Jeanrostand, "Bilim ve İnsan", (Çev. Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.18....26, (dşn)

Jedding, Hermann, "R. Dufy", (Derleme, N. B.), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.22-23-24-25, (resim)

Jedlicka, G., "Albert Marguet", (Çev. Zeyyat Selimoğlu), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.8-9, (resim)

Kafka, Franz, "Kanun Önünde", (Çev. Zeyyat Selimoğlu), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.11, (öyk.)

Kafka, Franz, "Ölülerin Dâvetlisi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.9, (öyk.)

Kalay, Necdet, "F. Ertay resim sergisi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.35-36, (resim)

Kalmık, Ercüment, "Avrupa'da Türk resim, yontu sergisi", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.18, (resim)

Kalmık, Ercüment, "Resim, Yontu, Yapı birleşimi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.18, (san.)

Kalmık, Ercüment, "Altın bölüm", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.20, (resim)

Kalmık, Ercüment, "Kübizm", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.22-23-24-25, (resim)

Kalmık, Ercüment, "Sanatı anlamak", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.16, (san.)

Kalmık, Ercüment, "Zeki Faik İzer", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.16-17-18, (resim)

Karakan, Hüseyin, "Dil sorununun nedeni", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.10, (dilb.)

- Karapazar, Emel, "Küçükle Söyleşi", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1970, s.13, (öyk.)
- Karatay, Namdar Rahmi, "Kitaplarım", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.37, (dşn.)
- Karatay, Namdar Rahmi, "Okumak", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.36, (dşn.)
- Kasap, Hüseyin, "Mimar Sinan", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.18-19-36, (mimarlık)
- Kasap, Hüseyin, "J.D.İngres", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.20-21-25, (resim)
- Kasap, Küseyin, "J.Louis David", (Konuşma), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.20-21-25, (resim)
- Kavruk, Hasan, "20. Yüzyıl Fransız Ressamları", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.16-17, (resim)
- Kavruk, Hasan, "Çocuk Resimleri ve Günümüz Sanatı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.10-11-30, (san.)
- Kavruk, Hasan, "Amatör Ressamlar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.13, (resim)
- Kavruk, Hasan, "Bonnard Üstüne", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.17, (resim)
- Kavruk, Hasan, "Picasso ile Konuştum", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.27, (san.)
- Kavruk, Hasan, "Rupet Stöckl ile Konuşma", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.26-27, (resim)
- Kavruk, Hasan, "Villon", (Çeviri), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.12-13, (resim)
- Keim, Jean A. Mary Chamot Olive Cook, "Ming - Ch'ing Çağı", (Çev. M. Özata), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.10-11, (san.)
- Kemal, Orhan, "Sait Faik ölümünün üstüne yazılar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.23, (dşn.)
- Kemal, Orhan, "Sanat ve Politika", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.12-36, (san.)

Kemal, Orhan, "Batıya Beğendirmek", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.13-37, (edb.)

Kemal, Orhan, "Dedi - Kodu (Doğu - Batı)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.34, (edb.)

Kemal, Orhan, "Eleştiri üstüne", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.8, (e.)

Kemâl, Orhan, "Gene (Batı) üstüne", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.9-36, (edb.)

Kemal, Orhan, "Sinemamızda konu", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.28-29, (sinema)

Kemal, Orhan, "Yaşar Kemal'in mektubu", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.10, (edb.)

Kemal, Orhan, "Aydınlık Gerçekçilik", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.8-9, (edb.)

Kemal, Orhan, "Balzac'cılık", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.8-9, (edb.)

Kemal, Orhan, "Coni", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.21-22-23, (öyk.)

Kemal, Orhan, "İşsiz", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.22-23, (öyk.)

Kemal, Orhan, "Numaracı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.21-22, (öyk.)

Kemâl, Orhan, "Orhan Kemâl, Orhan Kemâl'i anlatıyor", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.11-12, (edb.)

Kemal, Orhan, "Vay, Cânım Efendim!..", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.22-23-24-25, (öyk.)

Kemal, Yaşar, "Arı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.10-31, (öyk.)

Kemal, Yaşar, "Çok gülen çok ağlar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.6-29, (dşn.)

Kocagöz, Halil, "Büyük Sürek Avı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.31, (ş.)

Kocagöz, Samim, "Bıktık dedikleri edebiyat", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.8, (edb.)

Kocagöz, Samim, "Kalıntılar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.6, (dşn.)

Kocagöz, Samim, "Bilmek ya da bilmemek", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.8, (edb.)

Kocagöz, Samim, "Deniz Bitti", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.8, (edb.)

Kocagöz, Samim, "Gümüş ile Zeliha", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.13-14, (öyk.)

Kocagöz, Samim, "İlçede bir gün", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.13-14,38, (öyk.)

Kocagöz, Samim, "Niçin Korkarlar?", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.6, (dşn.)

Kocagöz, Samim, "Romen, romancı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.6, (edb.)

Kocagöz, Samim, "Sait Faik'ten anılar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.10, (dşn.)

Kocagöz, Samim, "Toplumun Sanattan Beklediği", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.10, (dşn.)

Kocagöz, Samim, "İnanmak", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.10, (dşn.)

Kocagöz, Samim, "-Fetret Devri", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.7, (dşn.)

Kocataş, Fuat, "Dize işlerini bitirdi mi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.17-34, (edb.)

Konuşma, (Çev. Mahmut Ali, Konuşmayı Yapan, Pirre Viansson-Ponte), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.16-17, (dşn.)

Köknar, Rikkat, "Modern sanat ve kadınlarımız", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.32, (san.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.24-25-26-27-29, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.24-25-26-27, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.22-23-24-25-26-27, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.22-23-24-25-26, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.24-25-26-27-28-29-30, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.24-25-26-27-28, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.26-27-28, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.24-25-26-27-28-29-30, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.29-30-31-32-33, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.23-24-25-26-27-28-29, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.21-22-23-24-25, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.23-24-25-26-27, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in mektupları", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.16-34, (edb.)

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in mektupları", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.20-21-36-37, (edb.)

Kösemihâl, Bedia, "Baudelair'in mektupları", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.14-40, (edb.)

Kösemihal, Nurettin S., "Edebiyat ve Sosyoloji, 3", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.8, (edb.)

Kösemihal, Nurettin Şazi, "Sosyoloji ve Edebiyat", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.9-10-30, (edb.)

Kösemihal, Nurettin Şazi, "Samim Kocagöz'ün Romanı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.11-12-29, (edb.)

Lambroso, Gino, "Kadın Ruhunu", (Çev. Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.25-26-27-28-29-30-31, (inc.)

Landgrebe, "Sanat Felsefesi Sorunu", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.13, s.16, (san.)

Le Monde, "Yarının eleştirmesi trajik bir eleştirme olacaktır.", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s. 13, (e.)

Lesage, Laurent, "Yeni Fransız romanında şiir ve felsefe", (Çev. Suna Lokman), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.17, (edb.)

Life, "George Brague", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.21, (resim)

Litteraire, La Figaro, "Chirico", (Çev. İlhami Karaca), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.18-19, (resim)

L'oeil, "Schöffer", (Derleme, Yavuz Görey), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.26-27, (yontu)

Lokman, Suna, "Hamlet'de üç oğul, 2 (çeviri)", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.16, (tiy.)

- Lorca, F. Garcia, "Şiirler", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.25, (ş.)
- Lorca, Faderico Garcia, "Nergis", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1971, s.14, (ş.)
- Lorca, Federico Garcia, "Nergis", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1971, s.14, (ş.)
- Lorca, Garcia, "Ağaçlar", (Çev. Fuat Andıç), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.13, (ş.)
- Lorca, Garcia, "Kocasını Aldatan Kadın", (Çev. Fuat Andıç), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.13, (ş.)
- Lorca, Garcia, "Lorca'dan Şiirler", (Çev. Fuat Andıç), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.13, (ş.)
- Lorca, Garcia, "Portakal Ağacı", *Yeni İnsan*, S.8, Aralık 1969, s.17, (ş.)
- Loirel, Carcia, "Ağıt", (Çev. Fuat Andıç), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.9, (ş.)
- Louis, Bazın, "Yunus Emre ve Dil Sorunu", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1971, s.8, (edb.)
- M. H. D., "Van Gogh'ın Dramı", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.16-17, (resim)
- M.,A., "Yazının Doğuşu", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.14-30, (inc.)
- Ma'ari, "Doğudan Şiirler", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1971, s.7, (ş.)
- Malraux, Andre, "Eser bir deney ve bir buluş aracıdır", (Çev. C.V.), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.10, (san.)
- Malraux, Andre, "Janus", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.20-21, (san.)
- Malraux, Andre, "Sanat dünyası gerçeğin dünyasına indirgenemez", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.14, (san.)
- Maseene, Jean Luc, "Bizim Aşkımız", (Çev. Nesrin Altınova), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.26-27-28, (öyk.)

Mathey, Francois, "Chagail", (Çev. İlhami Karaca), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.22-23-24-25, (resim)

Me- Se- Çe-, "Sait Faik Deyince", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.12, (dşn.)

Menemencioğlu, Mehmet, "Kapalı anlamlı şiir", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.10, (ş.)

Menemencioğlu, Melâhat, "Çıplak ayaklı Netzke", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.9, (ş.)

Meriç, Cemil, "Fildişi Kule", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.9,(dşn.)

Meriç, Cemil, "İran Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.8-25,(edb.)

Meriç, Cemil, "Şair, (Dante üstüne)", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.6-7,(edb.)

Meriç, Cemil, " Bu yangına her şeyini atacaksın", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.9, (dşn.)

Meriç, Cemil, " Hyde Pare'da Sabas", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.7, (edb.)

Meriç, Cemil, "Abes", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.8, (edb.)

Meriç, Cemil, "Büyücü Çırağı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.10, (dşn.)

Meriç, Cemil, "Çağımız ve Tagor", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.10-11-13, (edb.)

Meriç, Cemil, "Dergiler", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.13, (dşn.)

Meriç, Cemil, "Gandhi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.10-11, (dşn.)

Meriç, Cemil, "Hiciv", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.9, (dşn.)

Meriç, Cemil, "İdeoloji", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.26-27-28-29-30-31, (dşn.)

Meriç, Cemil, "İntelijansya", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.6-7, (dşn.)

Meriç, Cemil, "Kelimeler", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.6-7, (edb.)

Meriç, Cemil, "Kitap", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.9-10, (dşn.)

Meriç, Cemil, "Kraliçenin Has Bahçeleri", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.6-7-8, (edb.)

Meriç, Cemil, "Quinze Vingts Geceleri", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.14-15, (anı)

Meriç, Cemil, "Quinze-Vingts Geceleri 2", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.10-11, (edb.)

Meriç, Cemil, "Sağ-Sol", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.5-6, (dşn.)

Meriç, Cemil, "Saint-Simon ve Agust Comte", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.5-6-7-8, (dşn.)

Meriç, Cemil, "Son Putperestler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.6-7, (günlük)

Meriç, Cemil, "Yalan", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.7-8, (dşn.)

Meriç, Ümit, "Tristtan'la İseut", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.10-28, (edb.)

Meriç, Ümit, "Praudhon ve Sefaletin Felsefesi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.12-13-14-15-31, (dşn.)

Meriç, Ümit, "Prudhon ve Sefaletin Felsefesi 2 ", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.10-11-12-13-15, (dşn.)

Meriç, Ümit, "Prudhon ve Sefâletin Felsefesi", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.6-7-8-9-10-11, (dşn.)

Meriç, Ümit, "Rousseau'dan Önce Toplum Sözleşmesi Meselesi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.9-10-11-12-13, (dşn.)

Miguel, Robert, "Küstah Şanslı Adam", (Çev. A. Dilmen), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.29-30, (edb.)

Mihal, Şuküfe, "Yerle gök arasında", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.32, (ş.)

Milli Eğitim Bakanının demeci, "Eğitim Sorunumuz", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.31, (eğt.)

Mimarlık Dergisi, "Cihat Burak", *Yeni İnsan*, S.3, Temmuz 1965, s.18-19, (resim)

Moran, Adli, "İgor strawinsky", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.31, (müz.)

Müridoğlu, Zühtü, "Çevre ve Sanat", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.20-21, (yontu)

N. Bilimler, T.Tunçdoğan, B.Vardar, "Semantik Akımlar 1", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.18-19-20-21, (dilb.)

N. Bilimler, T.Tunçdoğan, B.Vardar, "Semantik Akımlar 1", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.18-19-20-21-22-23, (dilb.)

Naci, Elif, "<D> Grupu", *Yeni İnsan*, S.17, Temmuz 1964, s.16, (resim)

Nadeau, Maurice, "S.Beckett'in <Oyunun Sonu> piyesi", (Çev.Demir Özlü), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965,

Necatigil, Behçet, "Mekik", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, (ş.)

Necatigil, Behçet, "Tankred Dorst ve Eseri", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.11-37, (tiy.)

Nida, Ömer, "İşçi Tiyatrosu", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1970, s.18, (tiy.)

Nida, Ömer, "Sana Bakmadan Yaşamak Ya Da Kölenin Günlük Orucu", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1970, s.22, (ş.)

Nida, Ömer, "Tiyatro Yönetmenliği ve Temel İlkeler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.10, (tiy.)

Nida, Ömer, "Köle Senfonisi", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1971, s.12, (ş.)

Nida, Ömer, "Sofra Başındakiler", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1971, s.12, (dşn.)

Nurettin, Vala, "Edebiyat Durumumuz", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.12, (edb.)

Obalida, Renede, "Işıktan daha güçlü halılar", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.11, (ş.)

Ocak Dergisinden, "Pembe Kadın Anadolu'da", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.21-22, (tiy.)

Odman, Merih, "Akasya", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.13, (ş.)

Odman, Merih, "Evrin Şiirleri 1", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.13, (ş.)

Odman, Merih, "Özlem", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.17, (ş.)

Odman, Merih, "Evrin Yaşantımızdaki Değeri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.13, (dşn.)

Odman, Merih, "İnsan ve Evren, 3", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.12, (dşn.)

Odman, Merih, "İnsan ve Evren, 4", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.12, (dln.)

Odman, Merih, "İnsan ve Evren", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.12, (dşn.)

Odman, Merih, "Makasçının Marul Tarlası", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.6, (ş.)

Odman, Merih, "Sonra Gelen", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.7, (ş.)

Oktay, Ahmet, "Aykırı Bağlantılar", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.12, (edb.)

Oktay, Rıfat, "Büyük Düşler Kuralım", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.9, (edb.)

Oktay, Rıfat, "İngiliz Şiiri", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.6-7, (ş.)

Oktay, Rıfat, "National Galery", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.8-9, (anı)

Okyar, Osman, "Balaban", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.16-17, (resim)

Onger, Fahir, "Tevfik Fikret'in Tarih-i Kadim'i", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.7-31-32, (edb.)

Orhan, Kemal, "Sait Faik'in düşündükleri", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.8-29, (dşn.)

Oygar, İsmail H., "Çağdaş Türk Seramikleri", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.26-27, (seramik)

Oygar, İsmail H., "Picasso ve Seramik", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.22-23-24, (seramik)

Ölmez, Yener, "Gecenin Altmışdördü", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.17, (ş.)

Ölmez, Yener, "Veda Mektubu", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.27, (ş.)

Özata, M. "Çinicilik", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.14, (san.)

Özata, M. "Henry Ossawa", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.11-30, (resim)

Özata, M. "Mozaik", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.27, (san.)

Özata, M. "Rodin", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.16-17, (yontu)

Özata, M. "Samarra,-Çini", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.10-31, (san.)

Özata, M., "Abraham Lincon", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.17, (prtr.)

Özata, M., "Brooker T. Washington", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.23, (portr.)

Özata, M., "Daniel William", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.14-15, (prtr.)

Özata, M., "Paul Laurence Dunbar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.10-11, (prtr.)

Özata, M., "Samarkand", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.16-30, (san.)

Özata, M., "Türk Porseleni ", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.12-13, (san.)

Özata, M., "Türk Porseleni 2 ", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.11, (san.)

Özata, M., "Çini", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.22-23, (san.)

Özata, M., "Frederick Douglass ve İra Aldridge", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.14-15-16, (tiy.)

Özata, M., "Abraham Lincoln", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.8, (prtr.)

Özata, M., "Çini (Rhages)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.14, (san.)

Özata, M., "Çini: Rhages", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.16, (san.)

Özata, M., "Çinicilik Mısır", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.16-17, (san.)

Özata, M., "Çinicilik Satılık Graphiato", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.10, (san.)

Özata, M., "Çinicilik Sırlanmış Çömlekçilik", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.26-27, (san.)

Özata, M., "Çinicilik-Mısır 1", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.24-25-26-27, (san.)

Özata, M., "Geç İran Çömlekçiliği", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.24-25, (san.)

Özata, M., "Guney Sung ve Yuan", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.22-23, (san.)

Özata, M., "İğretilik", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.12, (san.)

Özata, M., "İlkel Beş Hanedan ve Kuzey Sung", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.16-17, (san.)

Özata, M., "İlkel Sanat ve Doğu", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.14-15, (san.)

Özata, M., "Ming - Ch'ing Devri' 1", (Çeviri), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.11-12, (san.)

Özata, M., "Rhages Çinicilik", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.16, (san.)

Özata, M., "T'ang Saltanatı (618 - 907)", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.16-17, (san.)

Özata, Mesut, "Türk Porseleni", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.14-15, (san.)

- Özata, "Dil Üstüne", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.12, (dil)
- Özata, "Phillis Wheatley", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.10-11, (edb.)
- Özata. M., "Ralph Bunch", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.15, (prtr.)
- Özata. M., "Ralph Bunch", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.30-31, (prtr.)
- Özata. M., "Marian Anderson", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.28-29, (prtr.)
- Özata. M., "Marian Anderson", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.17, (prtr.)
- Özlü, Demir, "Altın cetvelli saat", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.10-11, (öyk.)
- Özlü, Demir, "Bireysel Başkaldırma", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.9, (dşn.)
- Özlü, Demir, "Türkiye'de yazar - Okur ilişkileri", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.8-31, (dşn.)
- Özlü, Demir, "Boğuncun Gelişi", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.6-7-8, (edb.)
- Özlü, Demir, "Cinsiyet Sorunu Üstüne", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.10-11, (dşn.)
- Özlü, Demir, "Sokaklarda Bir Avlu", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.13, (ş.)
- Özlü, Demir, "Sundurma Anı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.12-13, (öyk.)
- Özlü, Demir, "Tuhaf Bir Öykü", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.14-15, (öyk.)
- Özlü, Tazer, "Fortuna", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.11, 20., (öyk.)
- Özlü, Tezer, "Çağrı", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.33, (öyk.)
- Özmeriç, Nevzat, "Mahalli Yapı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1971, s.10-11-12, (san.)
- Özmeriç, Nevzat, "Alaâddin Hakgüder Üstüne", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1970, s.17-18, (anı)

Özmeriç, Nevzat, "Mahalli Yapı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1971, s.10-11-12, (san.)

Painting, Beyond, (Max Ernst), "Sürrealiste göre sürrealizm", (Çev. Semra Ögel), *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.22-23-24, (san.)

Paris, Jean, "Hamlet'de üç oğul", (çev. Suna Lokman), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.16, (tiy.)

Picasso, ".....", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.7, (desen)

Picasso, Pablo, "Sanatı anlamayabilirsin", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.25, (resim)

Pirinçcioğlu, İnce, "Turizmde Yeni Ülke: Romanya", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.24-25-26, (bl.)

Prevert, "Aile", (Çev. Oktay Akbal), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.11, (ş.)

Prevert, "Fener bekçisi ve kuşlar", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.22, (ş.)

Prof. Berkman, Tevfik, "8. Kanser Kongresi Münasebetiyle Moskova", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.13-14-30, (b.)

Ragon, Michel, "Yeni Realizm", (Çev. İlhami Karaca), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.18-19-34, (s.)

Redgrav, Michael, "Oyunun Havasına Girmek", (Çev. Göksel Ayhan), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.28, (tiy.)

Renoir, Auguste, "İmperyonizm", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1971, s.8, (san.)

Resul, Dağıstanlı, "Ölünceye Kadar", (Çev. F. Ürgüp), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.9, (ş.)

Rıfat, Ilgaz, "Her akşam", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.9, (ş.)

Rodinson, Maxime, "İslam ve Kapitalizm", (Çev. Mahmut Ali Meriç), *Yeni İnsan*, S.7, Eylül 1969, s.18-19-20-21-22-23, (dşn.)

Rostand, Jean, "Bilim ve İnsan 2", (Çev. Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.18-19-20-21, (dşn.)

Rostand, Jean, "Bilim ve İnsan 2", (Çev. Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.18-19-20-21-22-23, (dşn.)

Rostand, Jean, "Bilim ve İnsan Dokunulmazlığı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.18-19-20-21-22-23, (dşn.)

Rys, Jean, "Sınırı Aşanlar 4", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1971, s.11-12-13, (tiy.)

Rys, Jean, "Sınırı Aşanlar 4", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1970, s.19-20-21, (tiy.)

Rys, Jean, "Sınırı Aşanlar", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1970, s.22-23-24, (tiy.)

Rys, Jean, "Sınırı Aşanlar", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1970, s.11-12-13, (tiy.)

S., C., "İlişki Deyimleri", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.12-13, (diyalektik)

Sakman, Ünal, "Yeni akımlar", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s. 35, (e.)

Salihoğlu, Mehmet, "Niçin Öztürkçe", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s. 26-27-28, (dilb.)

Samar, Ziya, "Mustafa Şekip Tunç", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.6-7-35, (dşn.)

Sarıgöllü, Kemal, "Öğretmen", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.11, (eğt.)

Sartre, Jean Paul, "Kitap", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.10, (dşn.)

Saussure, Ferdinand, "Dil ve Söz Ayrımı", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1970, s.8-9-17-18-19-20-21-22, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Dilbilim Kavramları", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1971, s.8-9, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri ", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.16-17, (dib.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 10 ", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.10-11, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 11 ", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.10-11, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 16", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.16-17, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 17", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1970, s.10, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 4 ", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.28-29-30-31-32-33, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 5 ", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.23, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 6 ", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.11-12-13, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 7 ", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.16-17-, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 8 ", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.8-9-10, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 8", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.16-17, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 9 ",(Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.24, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 9", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.21-22, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.8-9-10-11, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.10-11-12, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.12, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.12-13, (dilb.)

Saussure, Ferdinand, "Gösterge Kuramı", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1970, s.7-8-9-10-11, (dilb.)

Selçuk, Turhan, "...", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.7, (karikatür)

Selçuk, Turhan, ".....", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.7, (karikatür)

Selçuk, İlhan, "<İnşa>", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.6, (dşn.)

Selçuk, İlhan, "Edebiyat Çıkmazımız", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.4, 25., (edb.)

Selçuk, İlhan, "Vala Nurettin", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.10-11-12, (edb.)

Selçuk, İlhan, "Edebiyata Saygı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.8, (edb.)

Selçuk, İlhan, "Karikatür için", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.6, (karikatür)

Selçuk, İlhan, "Okumak", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.6, (edb.)

Selçuk, İlhan, "Sanat ve politika", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.6, (dşn.)

Selçuk, İlhan, "Toplumsuz şairler", *Yeni İnsan*, S.4-5 , Nisan-Mayıs 1963, s. 6, (dşn.)

Selçuk, Turhan, ".....", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.7, (karikatür)

Selçuk, Turhan, ".....", *Yeni İnsan*, S.12 , Aralık 1963, s.7, (karikatür)

Selçuk, Turhan, ".....", *Yeni İnsan*, S.2 , Şubat 1964, s.7, (karikatür)

Selçuk, Turhan, "Picasso'yu dilenci sandılar. (gazeteler)", *Yeni İnsan*, S.1 , Ocak 1964, s.7, (karikatür)

Selçuk, Turhan, ".....", *Yeni İnsan*, S.10 , Ekim 1963, s.7, (karikatür)

Selimoğlu, Zeyyat, "Napoli'yi Görmek", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.13, (öyk.)

Selimoğlu, Zeyyat, "Getto'da ölüm", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.10-11, (edb.)

Seyda, Mehmet, "Çocuk romanı", *Yeni İnsan*, S.11 , Kasım 1963, s.13, (edb.)

Seyda, Mehmet, "Yasa dışı", *Yeni İnsan*, S.12 , Aralık 1963, s.33, (öyk.)

Seyda, Mehmet, "Az gelişmiş Ülke Sanatçısı", *Yeni İnsan*, S.6-7 , Haziran-Temmuz 1963, s.13, (edb.)

Seyda, Mehmet, "Bir <Baş yiyici>", *Yeni İnsan*, S.8 , Ağustos 1963, s.11, (edb.)

Seyda, Mehmet, "Romanımızın Sorunları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.10, (edb.)

Seyda, Mehmet, "Sanatta ayıklamak", *Yeni İnsan*, S.9 , Eylül 1963, s.13, (san.)

Seyda, Mehmet, "Yaratmak", *Yeni İnsan*, S.1 , Ocak 1964, s.13, (edb.)

Seyit, Mustafa, "Zeytin Ağacı", *Yeni İnsan*, S.1 , Ocak 1963, s.5, (ş.)

Sezer, Hamdi, "Deniz Türküsü", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.18, (ş.)

Sezer, Hamdi, "Sana", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.11, (ş.)

- Sezer, Hamdi, "Günüm", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.13, (ş.)
- Shaw, Bernard, "Ben artık izliyim", (Çev. Ekin Duru), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.11, (tiy.)
- Sılay, Celal, "<Şairim> mi dedin", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.15, (san.)
- Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.15, (ş.)
- Sılay, Celal, "<adamca>, dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Adamca'dan Parçalar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.28-29-30-31-32, (ş.)
- Sılay, Celal, "Adamca'dan", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.26-27, (ş.)
- Sılay, Celal, "Adamca'dan", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.9, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Aşk Dialektiği", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.14, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Aşk Dialektiği, 2", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.14-15-16-17, (ş.)
- Sılay, Celal, "Aşk şiirleri", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.13, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Aşk", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.15, (ş.)
- Sılay, Celal, "Bireylikten Kişiliğe", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.26-27-28-29-31-32, (dşn.)
- Sılay, Celal, "Cemile'nin Elleri", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.12-13-14, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Romanı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.28-29, (edb.)
- Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Romanı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1971, s.5-7, (dşn.)
- Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Şairleri", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1971, s.13, (ş.)
- Sılay, Celal, "Cumhuriyet Şiiri", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.16, (ş.)

- Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Şiiri", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1971, s.14, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Çimen üstü - Yıldız altı", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.11, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Çimen üstü - Yıldız altı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.14-15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Dil", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.15-17, (dilb.)
- Sılay, Celal, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.11, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "En İyiye Gizlenen", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.27-28-29, (öyk.)
- Sılay, Celâl, "Gözlemci - Eylemci", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.24-25-26-27-28-29, (dşn.)
- Sılay, Celal, "Günay", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.11, (resim)
- Sılay, Celâl, "Güneş Yürekli Adam", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1970, s.12-13, (anı)
- Sılay, Celal, "Islak-Kuru", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.14-15, (ş.)
- Sılay, Celal, "İhtimal ki", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.9, (ş.)
- Sılay, Celâl, "İlişki Deyimleri Aşk Dialektiği 2", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.14, (ş.)
- Sılay, Celâl, "İlişki Deyimleri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.14-15, (dym.)
- Sılay, Celâl, "İlişki Deyimleri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1971, s.13, (ş.)
- Sılay, Celâl, "İşte Bir Adam", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1971, s.5-7, (dşn.)
- Sılay, Celâl, "Karşın", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1970, s.7, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Karşın 1", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1970, s.9, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Karşın 2", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1970, s.18, (ş.)

- Sılay, Celâl, "Karşın", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.15, (ş.)
- Sılay, Celal, "Kent Kaçağı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.14, (dym.)
- Sılay, Celâl, "Kıl Kıpırdasa Kıyamet Kopacak", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1970, s.15, (dym.)
- Sılay, Celâl, "Kıyıları Panayırı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.17, (dşn.)
- Sılay, Celâl, "Köken ve Soyut ", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1971, s.10-11-17, (dşn.)
- Sılay, Celâl, "Köken", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1971, s.11, (edb.)
- Sılay, Celâl, "Kuzu Gözünde Umut", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Küpe Destanı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.14-15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Küpesiz Kadın", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.23-24-25, (öykü)
- Sılay, Celal, "Mayıstan Mayıs", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Merhaba 1953! ", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1970, s.14-15-16, (dşn.)
- Sılay, Celal, "Orta yerdeki adam", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.15, (dşn.)
- Sılay, Celâl, "Öfke İnsanın Kutsallığıdır", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.9, (dşn.)
- Sılay, Celal, "Ölüm-Dirim", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Özgürlük Yorgunu", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.14-15-16-17, (öyk.)
- Sılay, Celâl, "Portre", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1971, s.22, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Portre", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1970, s.15, (dym.)
- Sılay, Celal, "Sarırdık Kızarıyoruz", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.15, (ş.)
- Sılay, Celal, "Soytarı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.15, (ş.)

- Sılay, Celâl, "Süreyle Yarış", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.15, (ş.)
- Sılay, Celal, "Şairim mi Dedin?", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.8, (edb.)
- Sılay, Celal, "Şiir Üstüne", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.17, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Şimdi Gittin Şimdi Geldin", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.15, (ş.)
- Sılay, Celal, "Şu Elli Yıl", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.10, (dşn.)
- Sılay, Celal, "Şuna Bak", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.15, (ş.)
- Sılay, Celal, "Usulca Uzaklaşıyoruz", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.15, (ş.)
- Sılay, Celal, "Yazarlık üstüne", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.14, (san.)
- Sılay, Celal, "Zamklı Adam", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.8-28, (san.)
- Sılay, Celâl, "Zamklı Adam", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1970, s.8-9-10, (anı)
- Sılay, Celâl, "Zorunlu Somut (öykü)", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.14-15-16-17-28-29-30, (edb.)
- Sılay, Celâl, "Doğa'dan Parçalar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Aşk adamı, (Picasso)", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.15, (resim)
- Sılay, Celal, "Doğa'dan bir parça", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.5, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.15, (ş.)

- Sılay, Celâl, "Fahriye Sılay", *Yeni İnsan*, S.9 , Eylül 1964, s.7, (ş.)
- Sılay, Celal, "Göz Çağı", *Yeni İnsan*, S.9 , Eylül 1963, s.12, (dşn.)
- Sılay, Celal, "Kıtalaşıyoruz", *Yeni İnsan*, S.4-5 , Nisan-Mayıs 1963, s. 15, (dşn.)
- Sılay, Celâl, "Rüzgârlarla Titreyen", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Sait Faik İçin", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.5-6-7, (anı)
- Sılay, Celâl, "Sonra", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.26-27-28-29-30-31, (ş.)
- Sılay, Celal, "Uyarmada Denge", *Yeni İnsan*, S.3 , Mart 1963, s.26, (dşn.)
- Sılay, Celâl, "Dil Üstüne", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.6, (dilb.)
- Sılay, Celâl, "Kendisinde Eskiye", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.15, (ş.)
- Sılay, Celâl, "Modern İnsanın Durumu", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.6-7, (dşn.)
- Sılay, Celâl, "Resim Üstüne", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.16-17, (san.)
- Sılay, Celâl, "Roman ve Şiir Üstüne", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.9-10, (edb.)
- Sılay, Celâl, "Şiirde Yenilik", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.14, (edb.)
- Sılay, Celâl, "Tevfik Fikret'in Ozanlığı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.6, (edb.)
- Sılay, Celâl, "Zambaklı Adam, 3", *Yeni İnsan*, S.5 , Mayıs 1964, s.14, (dşn.)
- Sılay, Celâl, "Fahriye Sılay", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.15, (ş.)
- Sıtkı, Şahap, "Şubat gecesi", *Yeni İnsan*, S.3 , Mart 1964, s.36-37-40, (öyk.)
- Simenon, Georges, "Roman çağı", *Yeni İnsan*, S.11 , Kasım 1963, s.12, (edb.)
- Sollberger, Edmond, "Babil'in büyüklüğü", *Yeni İnsan*, S.4-5 , Nisan-Mayıs 1963, s. 34, (ark.)

Somar, Ziya, ‘‘Yakın Türk Düşüncesinde Mutlu Günler’’, *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.7-8-34, (dşn.)

Somar, Ziya, "Felsefesiz Türkün Bilinmez İnsan Kaderi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.6-7, (dşn.)

Somar, Ziya, "Felsefeden Ne Anlıyoruz", *Yeni İnsan*, S5, Mayıs 1965, s.7-8, (dşn.)

Somar, Ziya, "Felsefe Kültürü", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.7-8-32-33, (dşn.)

Sözen, Gürol, "Sadi Diren'in Seramik Sergisi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.26-27, (sanat)

Spire, Andre, "Çıplaklık", (Çev. Oktay Akbal), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.7, (ş.)

Strauss, C. L., "Yabanıl Düşünce", (Çev. Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.6-7-8, (dşn.)

Strauss, Levi, "Doğu-Batı", (Çev. Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.5-6, (dşn.)

Strawinsky, İgor, "Yaratma özgürlüğü", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.12, (san.)

Suman, Nusret (konuşma), "Yontu üstüne", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.28, (yontu)

Sutüven, Mustafa Seyit, "Yangının Külü", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.7, (ş.)

Sutüven, Mustafa Seyid, "Alan Çatısı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.9, (ş.)

Sutüven, Mustafa Seyid, "Savaş-Barış", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.9, (ş.)

Sutüven, Mustafa Seyit, "Yeni İnsan", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.8-9-10-11, (ş.)

Sutüven, Mustafa Seyit, "Rüzgâr", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.13, (ş.)

Sutüven, Mustafa Seyit, "Şıp Şıp", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.8-9, (ş.)

Süreya, Cemal, "Resim", *Yeni İnsan*, S.12 , Aralık 1963, s.9, (ş.)

Süreya, "Günübirlik dil", *Yeni İnsan*, S.1 , Ocak 1964, s.11, (edb.)

Süreyya, Cemal, "Şair, yağmurdan söz etme ", *Yeni İnsan*, S.12 , Aralık 1963, s.9, (san.)

Süreyya, Cemal, "Göçebe", *Yeni İnsan*, S.9 , Eylül 1963, s.10, (ş.)

Sütüven, Mustafa Seyyid, "Gülün Çanağı", *Yeni İnsan*, S.1 , Ocak 1965, s.11, (ş.)

Sütüven, Mustafa Seyyit, "İğ", *Yeni İnsan*, S.12 , Aralık 1964, s.9, (ş.)

Sütüven, Mustafa Seyit, "Yârin Çölünde Kum", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.15, (ş.)

Şahsuvaroğlu, Bedi N., "Fikir ve Sanatta Batıya Yönelişimiz", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1971, s.6-7, (dşn.)

Şaman, H., "Tarih, Çizilecek Tablo Değil Çözülecek Sorundur", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.11, (dşn.)

Şaman, Hüseyin, "İlk Robotlar", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.6-7, (dşn.)

Şaman, Hüseyin, "İlk Robotlar", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.6-7, (dşn.)

Şahsuvaroğlu, Bedi, "Kültür merkezi Londra", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.9, (dşn.)

Şahsuvaroğlu, Bedi, "Mustafa Şekip Tunç", s.6, (dşn.)

Şahsuvaroğlu, Bedi. N., "Celâl Esat Arseven", *Yeni İnsan*, S.10, Eylül 1970, s.14-15-16-17-18-19-20, (san.)

Şahsuvaroğlu, Bedi. N., "Fikir ve Sanatta Batıya Yönelişimiz", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1971, s.6-7, (dşn.)

Şahsuvaroğlu, Bedi. N., "İstanbul Üniversite Kitaplığı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1970, s.6-7, (dşn.)

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "Mustafa Şekip Tunç", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1971, s.6, (dşn.)

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "Müfide Ferid Tek ve Gaziantep", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1971, s.14-15-16, (dşn.)

Tandoğan, Nevzat, "Michelangelo ve Sinan", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.20-21-25, (mimarlık)

Taner, Haldun, "Vâ-Nû", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.16-17, (anı)

Taner, Haldun, "Kafka ve evrensel gerçek", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.11, (edb.)

Taner, Haldun, "Rahatlık", *Yeni İnsan*, S.4, Mart 1964, s.9-28, (öyk.)

Taner, Haldun, "Rahatlıkla", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.12-13, (öyk.)

Taner, Haldun, "Sorumluluğunu duyan bir yazar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.8, (edb.)

Taner, Haldun, "Bir Yılın Hikayesi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1970, s.14-15-16, (dşn.)

Taner, Leyla, "Bilinçli ile duygusal dinleyici", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.15, (müz.)

Tanyol, Cahit, "Şiir ve gerçek", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.6, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Tanzimat ve Şinasi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1971, s.12-13, (edb.)

Tanyol, Cahit, "Dil ve Düşünce", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.7, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Ahmet Haşim üzerine", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.6, (edb.)

Tanyol, Cahit, "Aşk şiirleri", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.9, (ş.)

Tanyol, Cahit, "Bizim Kuşak", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.6, (edb.)

Tanyol, Cahit, "Cahit Sıtkı Tarancı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.6-8, (edb.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Felsefesi 2", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.6-7-8, (san.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1971, s.6-7-8-9, (san.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1970, s.6, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1970, s.6-7-8, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1971, s.6-7-8-9-10, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1971, s.13-14-15, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1970, s.6-7, (san.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1970, s.10-11, (san.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1970, s.6-7-8, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1970, s.6-7, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1970, s.6-7, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Gerçek Bir Dost", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1970, s.14-15-16, (anı)

Tanyol, Cahit, "Körkütük", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.9, (ş.)

Tanyol, Cahit, "Şiir ve düşünce", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.6, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1971, s.13-14-15-16, (dşn.)

Tanyol, Cahit, "Dil ve Düşünce", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.8, (dşn.)

- Tanyol, Cahit, "Estetiğin Felsefesi", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.10-11, (dşn.)
- Tanyol, Cahit, "Şiir ve Gerçek", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.6, (edb.)
- Tanyol, Tuğrul, "Boşuna", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1970, s.9, (ş.)
- Tanyol, Tuğrul, "Şiirler", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1970, s.7, (ş.)
- Tanyol, Turgut, "Dolaşan Türkü", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1970, s.8, (ş.)
- Tarancı, Cahit Sıtkı, "Şiirler", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.33, (ş.)
- Tarancı, Cahit Sıtkı, "Ben Aşk Adamıyım", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.11, (ş.)
- Tarancı, Cahit Sıtkı, "Ziya'ya Mektuplar", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.12, (edb.)
- Tevfik, Remzi, "<Dünyada bulduğum>dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.35, (ş.)
- Thomas, Dylan, "Şiir", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.13, (ş.)
- Tiryakioğlu, Ziya, "Yankısızlığımız", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.3, (dşn.)
- Tiryakioğlu, Ziya, "Uygarlık anlamı", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.5, (dşn.)
- Tollu, Celal, "Türk sanatı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.13, (resim)
- Tollu, Cemal, "Brague Brague'ın 40 yılı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.19, (resim)
- Topuz, Hıfzı, "Fikret Mualla", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.24-25, (resim)
- Touchard, "Siyasi Düşünceler Tarihi", (Çev. Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.5-6-7-8-26, (dşn.)
- Tuğrul, Semih, "İtalyan sinemasının eğitimi", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.28, (sinema)

- Tunç, M. Şekip, "Kendimi Ararken", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.15, (ş.)
- Tunç, M. Şekip, "Sanatın Fonksiyonu", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.6-7, (edb.)
- Tunç, Mustafa Şekip, "Şiirin sırrı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.31, (san.)
- Tunç, Mustafa Şekip, "İç ben ile dış ben arasında", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.34, (dşn.)
- Tunç, Mustafa Şekip, "Kendimi Ararken", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.7, (ş.)
- Tunç, Mustafa Şekip, "Kuvvet ile Politika arasında", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.6-34, (dşn.)
- Tunç, Mustafa Şekip, "Okuyucu ile Şair arasında", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.35, (dşn.)
- Turan, Selim, "Sanat ve Toplum", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.14, (san.)
- Tzara, Tristan, "Olgunluk", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1971, s.13, (ş.)
- Umran, Sedat, "Theodor Daeudler", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.16, (ş.)
- Umran, Sedat, "Yeni Alman şiiri", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.37, (ş.)
- Understand, How to, "Hanri Rousseau", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.18-19-20-21, (resim)
- Ülken, Hilmi Ziya, "Kar", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.11, (ş.)
- Ülken, Hilmi Ziya, "Türk dünyası", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.6, (dşn.)
- Ülken, Hilmi Ziya, "Bir Şair Edebiyat Tarihi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.5-6-7, (dşn.)
- Ülken, Hilmi Ziya, "Bursa Hatıraları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.8-9-10, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Dil Kurultayına girerken", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.26, 30. (dilb.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Türk Dünyası ve insanlık", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.10, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Yabancı bilginler ve Türk edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.9, (edb.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Ali Turan 2", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1970, s. 6-7-8-9-10-11-23-24-25-26-27-28, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Ali Turan", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.6-7-8-9-10-11-21-22-23-24-25, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Bir Türk Sitesinin Kuruluşu", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.18-19-20-21-22-223-24, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Delevsky'ye Göre İlmin Gelişmesi ve Diyalektik", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.6-7-8, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Fikir Dostu", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1970, s.9-10-11, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "İslâm'dan Önce Türkler Ne İnançta İdi 2", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s. 6-7-8-9, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "İslâm'dan Önce Türkler Ne İnançta İdi 3", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.18-19-20-21-22-23-24-25, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "İslâmdan Önce Türkler Ne İnançta İdi", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.18-19-20-21, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Roman", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1970, s.14-15-16-17-18-19-20-21, (dşn.)

Ülken, Hilmi Ziya, "Yunus'ta İnsanlık ve Üniversalizm", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1971, s.6..15, (edb.)

- Ülken,Hilmi Ziya, "Türk Dünyası", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.6, (dşn.)
- Üren, Eşref,"Devlet ve Resim", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.21-33, (dşn.)
- Ürgüp, Fikret, "Aktüalite psikolojisi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.6-31, (dşn.)
- Ürgüp, Fikret, "İçten Dışa", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.12-13, (edb.)
- Ürgüp, Fikret, "Yaz yağmuru", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.21, (öyk.)
- Ürgüp, Fikret, 'Aşı', *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.32, (öyk.)
- Ürgüp, Fikret, 'İstanbul sabahı', *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.33, (ş.)
- Ürgüp, Fikret, "Atlı Kadın", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.16, (öyk.)
- Ürgüp, Fikret, "Cava'lı Bir Şair", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.18, (öyk.)
- Ürgüp, Fikret, "Çivili Sandıklar", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.22, (ş.)
- Ürgüp, Fikret, "İstanbul Şiirleri", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.19, (ş.)
- Ürgüp, Fikret, "İstanbul'un gökyüzü", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.19, (ş.)
- Ürgüp, Fikret,"Senaryo", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.16-17, (ş.)
- Ürgüp, Fikret,"Ankara Kalesi", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.17, (ş.)
- Ürgüp, Fikret,"Dr. A", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.16-17-29-, (öyk.)
- Ürgüp, Fikret,"Eski Yazı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.12-13-26, (öyk.)
- Ürgüp, Fikret,"F. Ürgüp'ten Şiirler", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.21, (ş.)
- Ürgüp, Fikret,"Günay'a", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1971, s.9, (ş.)
- Ürgüp, Fikret,"İstanbul Mayısları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.15-36, (ş.)
- Ürgüp, Fikret,"Notlar", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.14, (e.)
- Ürgüp, Fikret,"O Yerde", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.24, (ş.)

- Ürgüp, Fikret, "Sen Gideli", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.16-17, (öyk.)
- Ürgüp, Fikret, "Tanıdığım Fikret Muallâ", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.25-26-27, (anı)
- Ürgüp, Fikret, "Yaz", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.7, (ş.)
- Üzgür, Fikret, "Bob Dylan", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.14-15, (ş.)
- Vardar, Berke, "Dil Üstüne", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.7-8-9-10-24-25-26-27-28-29-30, (dilb.)
- Vardar, Berke, "Dil Üstüne", *Yeni İnsan*, S.9, Ağustos 1968, s.5-6-7-8-9-29, (dilb.)
- Vardar, Berke, "Dil ve Söz", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.12-13, (dilb.)
- Vardar, Berke, "Dilbilim Nedir", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.12-14, (dilb.)
- Vardar, Berke, "Dilbilimde Yapı Kavramı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.13-14, (dilb.)
- Vardar, Berke, "Dil Gösterge", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.14-15, (dilb.)
- Vardar, Berke, "Yapısalcılığa Karşı Duygusal Bir Tepki", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.8, (dilb.)
- Vardar, Berke, "Ferdinand de Saussure", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1970, s.14-15-16-17-18-19-20-21, (dilb.)
- Veligölu, P, "Resimde deformasyon", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.13, (Resim)
- Velioğlu, Süleyman, "Sanat kaos'tan kaçıştır", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.7, (inc.)
- Vendryes, Joseph, "Dil ve Düşünce", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.15-16-17-23, (dilb.)
- Vie, Science et, "Tarih Çatal Höyük'ten başlıyor", (Çev. Revza Özil), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.12-13, (ark.)

- Y. İ., "Sanatlar birleşimi", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.22, (san.)
- Y. İ., "Eğitimde reform", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.31, (eğt.)
- Y. İ., "<Efkârı umumiye>", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.5, (dşn.)
- Y. İ., "20. Yüzyıl Fransız Resim Sanatı, Resim Akımları, Ressamlar Üstüne", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.18-19-20-21-22-23, (resim)
- Y. İ., "Erdal Alantar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.32-33, (resim)
- Y. İ., "Candeğer Furtun Seramik Sergisi", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1970, s.17, (sergi)
- Y. İ., "Muhsin", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.11, (tiy.)
- Y.İ., "Hajdu", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.26, (yontu)
- Yabancı basın, " Çağdaş Türk resim heykel sergisi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.26-27, (resim)
- Yada, Sait, "El ve Halk Sanat Eğitimi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.21, (san.)
- Yakın Türk Düşüncesinde Mutlu Günler'', *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.7-8-34, (dşn.)
- Yamanlar,Diana, "Salzbourg Festivali", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.16-17, (e.)
- Yel, Doğan, "Çağdaş roman ve biz." *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.16, (edb.)
- Yeni İnsan (Ercüment Kalmık),"Kübizm", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1971, s. 14-15-16, (resim)
- Yeni İnsan, "Atatürk anlamı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.5, (dşn.)
- Yeni İnsan, "Ben Yerine Biz", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1970, s.5, (dşn.)
- Yeni İnsan, "Beşinci yıla girerken", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Bilinç Gerginliği Yerine Hayâl Gevşekliği", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Bilinç Mimarı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Birey'in Tek'liği", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1971, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Bireyin Toplum İçindeki Yeri", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Bireyin Toplum İçindeki Yeri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Bireysel Derinleşme", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Büyük Savlamalı Küçük İnsanlar", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Çağ Adamında Eylem", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Değer Barometresi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Değerlendirme", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1970, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Denge", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1970, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Dil", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Elli Yılımız", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1971, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Eylem Zorluğu", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Gevezelik", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Gizli Yarış", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1970, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Halk Yazarlığı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1971, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Hırs Yarışı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1970, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Hırs, Utanç Frenini Koparır", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Hıza", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Ilımlı Ortam", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "İnsan, Karşıtlarıyla Bütündür", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "İnsanın Dokunulmazlığı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "İnsanın Kendi Kendine Kontrolü", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "İnsanın Kendine Varması", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "İnsanın Kendisi Olması", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1967, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "İnsanın Kendisini Benimsemesi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "İnsansal Kavram", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1971, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "İnsansal Kavramlar", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1971, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Kendi Toplumunun Adamı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Kendine bencil-Topluma ortakçı", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Kişiliğe Sahiplik", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1970, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Köken", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1971, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Kuram - Toplum", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1970, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Kuram - Toplum", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1970, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Mutlu Ortam", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1970, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Mutlu ortan", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Ortak Gelişme", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1970, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Öfke Eylemin Tohumudur", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Özgürlük", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1971, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Picasso Üstüne", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Sait Faik'in Ölümünün 10.Yılı Üstüne Yazılar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.22-23, (dşn.)

Yeni İnsan, "Sanatta Hoşagiderlik", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Tepki", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Toplum - Birey", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Türk El Sanatları", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.16-17, (resim)

Yeni İnsan, "Us, Dilin Anayasasıdır", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Ussal Utanç", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Uygarlık Özgürlük", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Üçüncü Dönem", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1970, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Yabancılaşma", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Yarım Adam", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Yazarlık", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Yeni İnsan 1969", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1970, s.6, (dşn.)

Yeni İnsan, "Yeni İnsan 1969", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1970, s.6, (dşn.)

Yeni İnsan, "Yeni resimde sanatçı yaratıcılık", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.22, (resim)

Yeni İnsan, "Yeni sanat ve insan", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.17, (san.)

Yeni İnsan, "Yeni Akımlar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Kırk Yıl", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Bir sanat dalı üstüne uyarı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Brague öldü", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.18, (resim)

Yeni İnsan, "Cumhuriyetimiz ve sanatımız", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Çağın insanı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Değişen İnsan", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Detayın gereklilik sınırı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Doğu kafası, Batı kafası", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Donkişot ve Galile", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Gerilik - İlerilik", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "İç - biçimlenme", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Kara aydın", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Kişiliğimiz", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Önemli Bir Yayın Aracı Üstüne", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Sabri Berkel", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.18, (resim)

Yeni İnsan, "Sanatta iç sorun", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Sanattan Gerçeklik", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Tiyatromuzun 50. yılı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.28, (tiy.)

Yeni İnsan, "Uyarı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Uygarlık", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Yarı Aydınlar Yarışı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Adam", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Atatürk Anlamı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Derinden Düzeye", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Düşündürücü Yıla Giriş", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Düşündürücü", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "İmgelemsel Kuruma", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Usanç - Özlem Bunalımı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.5, (dşn.)

Yeni Nisan, "Dil", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.5, (dşn.)

Yeni Nisan, "Doğaya Aykırı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.5, (dşn.)

Yeni Nisan, "Edebiyat", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.5, (dşn.)

Yeni Nisan, "Soyluluk", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.5, (dşn.)

Yeni İnsan, "Sorunumuz", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.5, (dşn.)

Yeni, "Çağ Köleliği", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.5, (dşn.)

Yılmabaşar, Jale, "Bale", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.32, (bl.)

Yılmabaşar, Jale, "Seramik Yapım", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.16-20, (san.)

Zeltnek, Gerda, "Romanın durumu", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.16, (edb.)

Zentürk, Adnan, "Küçük Asya İnsanı", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.8-9, (dşn.)

Zentürk, Adnan, "Ölüm İç Güdüsü", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.26-27, (dşn.)

1.4.3. Türlerle Göre Dizin

1.4.3.1. Anı

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 12, Aralık 1966**

Horozcu, O. Rifat,"National Galery", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.8-9, (anı)

Yazar, geziden döner dönmez bir şeyler yazmak istemediğini çünkü gezinin verimli olmadığını düşünmektedir. Yazar, Londra'ya gitmek için beklediği pasaport kuyruğunda Hintli bir kadının polislerin pasaportunu sorgulanmasına verdiği tepkiyi, hiç unutamayacağını belirtmektedir. Yazar, yazısında Londra'ya vardıktan sonra gezip gördüğü yerleri anlatacağını ve Hintli kadına da yer vereceğini ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 5, Mayıs 1968**

Sılay, Celâl, "Sait Faik İçin", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.5-6-7, (anı)

Yazıda, Celal Sılay Sait Faik Abasıyanık'ın 10. ölüm yıl dönümüne özel olarak yazdığı yazı yer almaktadır. Sait Faik'in okumuş, yaşantı geçirmiş biri olarak öğrendiklerini yaşamıyla birleştiren bir kişi olduğunu vurgulamaktadır.

" O yıllar... 1939 yılları... Elinizdeki defterin süre oltası olduğunu anlayamamıştım. Bir kenarında iliştigin pastane, birahanelerde yanına kim gelse, dürtülmüş gibi olurdun. İç yaşamından uyandıran kim olsa, önce irkilir, sonra o kimse kesilirdin. Hiç değilse, "Zamklı Adam" yazımda senin için: Ahmet'le Ahmet'sir, Mehmet'le Mehmet'leşir..." Diyebilmişim. Sanatçıyı herkesten ayırt eden de bu. Yeni anladım." (s.6).

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 9, Eylül 1968

Meriç, Cemil, "Quinze Vingts Geceleri", Yeni İnsan, S.9, Eylül 1968, s.14-15, (anı)

Yazar, 21 Aralık 19... tarihinde Quinze - Vingts hastanesinde hatıralarına sığınarak, geri gelmeyecek olan yıllarını anmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 2, Şubat 1969

Ürgüp, Fikret, "Tanıdığım Fikret Muallâ", Yeni İnsan, S.2, Şubat 1969, s.25-26-27, (anı)

Yazar, Galatasaray Lisesinde resim öğretmeni olan Fikret Mualla ile ilgili anıları anlatmaktadır.

"1950 sonunda Paris'e gitmiştim. Yeniden gördüm Fikret Mualla'yı. Masanın üzerinde kırmızı şarap ve yarı dolu bir bardak - İçer misin?

- Evet, demiştim.

Sonra guaşlarını göstermişti.

- Yapamıyorum, burada demişti." (s.26).

"Tanıdığım bir Fikret Mualla vardı. Belki anlamamıştım, ama görmüştüm. Gözümün önünde gitmez. Dimdik dururdu. Hızlı konuşurdu. Konuşurken başını bir tuhaf sallardı. Dudakları 'Olur mu bu?' yu anlatan kıvrımları bükülürdü." (s.26)

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 5, Mayıs 1970

Sılay, Celâl, "Zamklı Adam", Yeni İnsan, S.5, Mayıs, 1970, s.8-9-10, (anı)

Yazar, Zamklı Adam olarak nitelendirdiği, Sait Faik Abasıyanık ile ilgili anılarını şiirsel bir tarzda anlatmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 12, Aralık 1970

Özmeriç, Nevzat, "Alâeddin Hakgüder Üstüne", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık, 1970, s.17-18, (anı)

Yazıda, Nevzat Özmeriç çok değerli bir insan ve dostu olan Alâeddin Hakgüder'in 30.11.1970 yılında, hapis tümörleri hastalığı yüzünden hayatını kaybettiğini anlatmaktadır.

Sılay, Celâl, "Güneş Yürekli Adam ", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık, 1970, s.12-13, (anı)

Yazıda, Celal Sılay dostu Alâeddin Hakgüder'i kaybetmesinden duyduğu üzüntüyü şöyle dile getirmektedir:

"Hayat karşısında eğilenler gördüm. Öldüler ardından kalanları birbirlerine yakınlıştıran anılarıyla, varoluşun en güzelini yaşamaktadırlar. Şimdi Alâeddin diriliğin bu en güzeliyle aramızdadır." (s.12).

Tanyol, Cahit, "Gerçek Bir Dost", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık, 1970, s.14-15-16, (anı)

Yazıda, Cahit Tanyol'un dostu olan Alâeddin Hakgüder'in ölümü üzerine duygularını anlatmaktadır. Yazar, doğmanın ne kadar anlamsız, ölmenin daha da anlamsız olduğunu ve anlamlı olanın sadece bu iki uç arasındaki yaşantının olduğunu vurgulamaktadır.

Taner, Haldun, "Vâ-Nû", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.16-17, (anı)

Yazıda, Nazım Hikmet'in dostu olan, Ahmet Vala Nurettin (Va - Nü) in yazıları ve düşünceleri hakkında bilgi verilmektedir. Yazar, Vala Nurettin'in bilgiçlik taslamadan, kelimeleri atıp tutmadan, çok rahat ve akıcı bir üslupla toplumu uyarır şekilde yazdığını belirtmektedir.

"İrk, millet, mezhep dünya görüşü ayrılığının çok üstünde, katilin bilgisine kadar her insanda ilgilenecek şeyler olduğuna inanmıştı. Bu geniş acısı çoğu zaman yanlış yorumlandı." (s.16)

DEĞERLENDİRME

Anı, bir kimsenin başından geçen, kendi döneminde ortaya çıkan olay ve olguları bilgilerine, gözlem ve izlenimlerine bağlı kalınarak anlatılan yazı türüdür. *Yeni İnsan* dergisinde kimi isimler tarafında ara ara anı türünde yazılara yer verilmiştir. Yaşadıkları dönemde tanık oldukları gerçekleri anlatan yazarların varlığı, anı türünün önem derecesini artırmaktadır.

Yeni İnsan dergisinde toplam 9 adet anı türüne yer verilmiştir. Ancak *Yeni İnsan* dergisinde anı türü düşünce, sanat, edebiyat, resim gibi türler kadar yer almamaktadır.

Oktay Rifat Horozcu, Çemil Meriç, Fikret Ürgüp ve özellikle Celal Sılay'ın '*Zamklı Adam*' olarak nitelendirdiği Sait Faik'le olan anıları yer almaktadır. Nevzat Özmeriç, Celal Sılay ve Cahit Tanyol'un 30.11.1970 yılında kaybettikleri dostları olan Alaeddin Hakgüder için yazdıkları anıları da önemli yer tutmaktadır. *Yeni İnsan* dergisinde anılar şairlerin ve yazarların yaşamı ve birbirleriyle olan anılarını içermektedir.

1.4.3.2. Arkeoloji

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 3, Mart 1963

Chiera, Edward, "Ölü Şehir", (Çev. Ali M. Dinçol), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.12, (Ark.)

Yazıda, Babil Harabeleri anlatılmaktadır.

"Yirmi mi kadar uzakta Cutra höyüğü var. Bu şehir, yeraltı ve kötülük tanrısı Nergal'e adanmış Babil Harabeleri daha yakın. Kule etrafındaki ufak toprak yığınları ise Kiş'in, Mezopotamya'nın en eski şehirlerinden birinin, kalıntıları." (s.12).

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963

Sollberger, Edmond, "Babil'in büyüklüğü", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan - Mayıs 1963, s. 34-36 , (ark.)

Yazıda, Irak'ın güney yarısı, İsa'dan önce altı bin yıl öncesine kadar dayanan, yüksek uygarlık seviyesine ulaşmış Babil Medeniyetiyle ilgili bilgi vermektedir. Babil'in yazı sistemini geliştiren ilk medeniyet olduğu vurgulanmaktadır. Fakat bazı alimlerin kabul etmemesiyle ilk yazıyı kullanan medeniyetin Sümerler olduğu belirtilmektedir. Yazıda, Babil Medeniyetin, Nippur şehrinin sahibi tanrıların tanrısı Enlil'in yönettiği ifade edilmektedir. Şehir tanrılarının ana hâkim sayılmalarına rağmen, egemenliğin tabî idarecisi tapınağın başrahipleri olduğu vurgulanmaktadır. Yazıda, Nippur ve Ur şehirlerinde bulunan tabletlerde, Babil Krallığındaki eğitim sistemi ile bilgi elde edildiği belirtilmektedir. Tabletlerin birinde okula başlayan katibin anıları şöyledir.

"Mektebe giderdim, Tabletimi okur, kahvaltımı yedim. Tabletimi yapar, yazar, bitirirdim. Yazacağım satırlar önüme konurdu. Öğleden sonra tabletimi verirlerdi. Mektep kapanınca eve giderdim. Eve girerdim, babam otururdu. Tabletimi ona okurdum, sevinirdi. Karşısına geçerdim <susadım bana su ver, acıktım, bana yemek ver, ayaklarımı yıka yatağı ser, uyumak istiyorum.> Erken kaldır, geç kalırsam hocam der derdim. Uyanınca annemin önünde dururdum. Annem bana iki ekmek verirdi, mektebe giderdim." (s.36).

Babil toplumunda dikkati çeken diğer bir konunun da kadınlar olduğu belirtilmektedir. Teoride kalsa da kadınla erkeğin aynı haklara sahip oldukları anlatılmaktadır. Yazıda, Babillinin dünya görüşünün karamsar olduğu anlatılmaktadır. İnsanın ve dünyanın faniliğini çok önceden kavradıkları vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 12, Aralık 1963

Gelenbevi, Baha, "Bizde ve Dünyada müze", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.28, (ark.)

Yazar, müzecilik tarihinin başlangıcını, ilklerini, kurulum aşamalarını belirtmektedir. Özellikle ilk dönemlerde, Osmanlı'nın "Son yüzyılında müze müdürü Osman Hamdi Bey'in çıkarttığı asarîatîka kanunu mevcut olsaydı, bugün dünyadaki arkeoloji müzelerinin yüzde altmışı bomboş kalırdı." (s.28). Bu anlayış farklı ülkelerde görülmektedir. Bu anlayışın doğurduğu "Fakat müzeciliğe doğru asıl adım, asil kişilerin şatolarında <aile galorisi> ismini verdikleri uzun salonlarda ailenin büyüklerinin resimlerini, heykellerini, silahlarını teşhir şeklinde olmuştur." (s.28-29). Bu eserlerin sahipleri bir nevi vakıf olan bağışlarla bir araya gelip ilk resmi müzelerin çekirdeğini teşkil etmişlerdir. Bu şekilde, günümüze kadarki müzeler hakkında bilgi vermektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964

Vie, Science et, "Tarih Çatal Höyük'ten başlıyor", (Çev. Revza Özil), *Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1964, s.12-13-29, (ark.)*

Yazıda, uygarlık tarihinin 3500 yıl öncesine dayandığı bilgisi, J. Mellaart'ın Ankara'ya 300 km uzakta bulunan Çatalhöyük'te yaptığı kazılarda değişmiştir. Uygarlık tarihinin, 7000 yıl öncesinde dayandığı bilgisine ulaşıldığı vurgulanmaktadır. J. Mellaart, burada yaptı kazılarda o dönem yaşayan insanların anaerik bir toplum yapısına sahip olabileceği, tarımla uğraştıkları, ölümden sonraki yaşama inandıkları gibi birçok şey hakkında bilgi vermektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 8, Ağustos 1964

İsimsiz, "Çöl sanatı", (Derleme, Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1964, s.12-13-14, (ark.)*

Yazıda, Sahra Çölü'ndeki sığınaklarda ve mağaralarda yapılan araştırmalarda, çizilmiş resimlerin bulunduğu belirtilmektedir. Yazar, çizilen resimlerin o dönemin insanları hakkında bilgi verdiği ve Sahra Çölü'nün daha önceden çöl olmadığı, sonradan çölleştiği bilgisine ulaşıldığını ifade etmektedir.

"Şimdiye kadar yaşayan medeniyetlerin uzun bir geçmişi olduğunu biliyoruz. Bunların içinde mazisi olup da asrımızda mirasçısı bulunmayan bekli pek az

medeniyet kalmıştır. Bunlardan bir tanesi de son zamanlarda meydana çıkan Sahra medeniyetidir. Zengin ve dokunulmamış bu hazineyi bütün dünya milletleri paylaşmak isteyecektir." (s.12).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 2, Şubat 1965**

İsimsiz, "Kıtalar tarihi: Meksika", (Çev. Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.26-27-38, (ark.)

Yazıda, 1519 senesinde Amerika'da Meksika topraklarına ayak basan Avrupalıların, oradaki yerli halkı katletmeleri anlatılmaktadır.

"On altıncı asırda Aztekler Avrupa'daki herhangi bir devletin kuvvetine sahip idi. Bu kuvvet sayesinde edindiği zenginlik o sıralarda Küba'da yerleşmiş olan İspanyol'ların kulağına kadar geldi. 1519 senesinde Hernando Cortes Aztek'lerden nefret eden ve sahilde yaşayan yerlilerle birleşti. Kanlı muharebelerden sonra Aztek'leri mağlup eden ve İspanyol'lar eski medeniyete hürmet etmedi. Mabetler ve piramitler yıkıldı onun yerine halkı Hristiyanlaştırmak için gelen rahiplerin kurduğu kiliseler yükseldi. Vazifelerini yerine getirmeğe çalışan bu rahipler Aztek medeniyetini silmek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar ve büyük Aztek medeniyeti yok oldu. Asırlar sonra Meksiko şehri aynı yere kuruldu. Texcoco gölü kurutuldu, eski patikalar büyük bulvarlar haline geldi. Bugün artık eski Aztek şehrinin kalıntılarını tesadüfen şehir içindeki bir binanın temellerini kazarken bulabiliyoruz." (s.38).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965**

İsimsiz, "Kıtalar Tarihi: Peru", (Çev. Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.26-40, (ark.)

Yazıda, Pizarre ve Soto'nun emrinde bulunan 180 İspanyol askerin, 20.000 askere sahip olan İncas İmparatorluğunun bozguna uğratması anlatılmaktadır. Yazar, İncas İmparatorluğunun oluşumu, sanatı, inancı ve yaşamları hakkında bilgi vermektedir.

"İnsanların doğmadan önce, doğduktan sonra ve ölünce ne olacağını Güneşin Oğlu İnce tayin etmişti. Onun dışında bir düşünce, bir gaye düşünülemezdi. Hayatı İnce'ya aitti, o istediği zaman yaşar, istediği zaman itiraz etmeden ölmesini bilirdi." (s.40).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 5, Mayıs 1965

İzer, Faik Sadi,"Kıtalar tarihi: Mayalar", *Yeni İnsan, S.5, Mayıs 1965, s.28-29, (ark.)*

Yazıda, Hondurasdaantik Copan şehrinin bulunmasıyla eski Maya medeniyetine ait ilmi çalışmalar başladığı belirtilmektedir. Bu çalışmaları yürüten en önemli ismin Stephens'in olduğu vurgulanmaktadır. Yazar, aşağı yukarı İspanyolların gelişinden bir asır önce büyük Maya beldelerinin (Cocom de Mayapan ile Xiyu de Uxmal) birbirlerine düştüklerini ve çıkan muharebede şehirlerini harabe haline getirdiklerini belirtmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 6, Haziran 1965

İzer,Sadi Faik," Kaynaktan Zirveye Japonya", , *Yeni İnsan, S.6, Haziran 1965, s.26-38, (ark.)*

Yazıda, Uzak Doğu'da olan Japonya'nın Prehistoryası hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığımız belirtilerek, Japonya'nın geçmişiyle ilgili bilgiler verilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 7, Temmuz 1965

İsimsiz, Yeni Tanıdığımız Çin", (Derleme, Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1965, s.22-23, (ark.)*

Yazıda, Avrupalıların Çinlileri daha iyi tanımak için yaptıkları arkeolojik çalışmaları yer almaktadır. Yazar, Çin neolitiği hakkındaki bilgilerimizin mühendisinin, aslında İsveçli alim Gunnar Andersson olduğu belirtmektedir.

"Ataları Pleistosen'e dayanan Çinlilerin 500.000 senelik bir mazileri var. Peiping'in güneyindeki Tşeu K'eu Tien mağalarında bulunan Sinantropus

Pakinansis'in kalıntıları ile bugünkü Çinlilerin aynı ırktan olduğu ve bu ırkın Pitekanthropüs Erektüse nazaran tekamül etmiş, Neandertal insanından ise biraz geri kalmış olduğu yapılan incelemelerden anlaşıyor. İskeletlerin yanında araçlar olarak kaya parçalarını çok iptidai araçlar olarak kabul eden rahip Breuil ve arkadaşları böylece Çini ilk insanlara beşik olmuş ülkelerle aynı hizaya getiriyor." (s.22).

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 11, Kasım 1966

Işık, Gül, "Bir Kazının Düşündürdükleri", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.8-9, (ark.)

Yazıda; uluslararası kültür dünyasının dikkatini çeken, Bülbül Dağı'nın yamaçlarındaki kazılarda, Meryem Ana'nın ömrünün son yıllarını geçirdiğini söylenen kiliseye ait çalışmalar yer almaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 3, Mart 1968

Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarihöncesi (1)", (Çev. Behin Aksoy), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.12, (ark.)

Yazıda, Avrupa prehistorik arkeolojisinin cevap vermesi gereken iki temel soruya cevap aranmaktadır. Dört beş bin yıl evvel Avrupa'nın yerlileri ile Avrupa'ya çok benzer bir çevre olan Doğu Kuzey Amerika yerlilerinin sadece 400 yıl önce ve Yeni Gine'deki bazı yerli kabilelerin tamamen bugün düzeyde oldukları vurgulanmaktadır. Yazıda, niçin Kızılderililerin Papualar gibi cahil Taş Devri barbarları olarak kalmadıkları birinci sorusuyla, nasıl olur da Avrupalı barbarlar Doğulu ustalarını bugün olduğu gibi aşabilmişler, ikinci soruları sorulmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 4, Nisan 1968

Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarihöncesi (1)", (Çev. Benih Aksoy), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.18-19-20-21, (ark.)

Yazıda, prehistorik zamanlarda dahi Avrupa'daki barbar toplumların, son binyıl içinde belirginleşen Afrika ve Asya toplumları ile olan çelişme ve gelişmeler yer almaktadır.

"Fakat tabii, prehistoryanda tarihin geri kalan kısmı mutlak bir kronolojiye dünyanın her yanında arkeolojik olayların incelenebileceği yuvarlak bir başvurma çerçevesi ihtiyacı vardır. İdeal olarak bu dünyamızın güneşin çevresinde yıllar şeklinde belirtilmektedir." (s.19).

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 5, Mayıs 1968

İzer, Sadi Faik, "Haç Nerede", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.24-25, (ark.)

Yazıda, Lut Denizinin batısındaki Beytlchem'de Roma takvimine göre 747 - 749'da dünyaya gelen ve 30 - 32 yaşında ölen, Hz. İsa'nın mezarının nerede olduğuna dair varsayımlar yer almaktadır. Yazıda, Hz. İsa'nın çarmağa gerildikten iki yüz doksan yıl sonra yaşamış olan Helena'nın bu konudaki araştırmaları belirtilmektedir. Bu araştırmada Filistin topraklarında bozulmadan üç yüz yıl kalan haçların Hz. İsa'ya ait olup olmadığını belirten üç değişik görüş ifade edilmektedir.

Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarihöncesi (2)", (Çev. Benih Aksoy), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.18-19-20-21-22-23, (ark.)

Yazıda, Avrupa kıtasının Orta Kuşakta yer aldığı, ılıman bir iklime sahip olduğu ve coğrafi özellikleri belirtilmektedir. Pleistosen Buzul Devirleri zamanında ve Würn Buzuluna kadar Avrupa'yı bir kültüre hatta bir ırka bile rastlanılmadığı belirtilmektedir.

"Ayır buzul devresi esnasında Üst Paleolitik lama gelenekleri gelişimi, ünlü 'Solutreen kültürünün' yayılmasıyla kesilmiş gibidir. Bu kültürün sıkı şekilde bir endüstri olarak değinilmesi gerekir; çünkü çakmak taşı yongalarını inceltmekte yeni bir metot ve bunun uygulanmasıyla yapılmış üstün mızrak ve atıcı uçlarından başka bir şey değildir." (s.19).

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 8, Ağustos 1969

Childe, Gordon, "Avrupa Toplumunun Tarih Öncesi 3", (Çev.Behin Aksoy), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.10-11-23-24-25-26-27, (ark.)

Yazıda, Kuzey Avrupa'nın oluşumu ve Eski Doğu Avrupa'nın geçirdiği Neolitik evre hakkında bilgi verilmektedir.

"M.Ö., 4000 yılına doğru Okyanus düzeyindeki genel yükseliş sonunda Britanya'yı kıttadan İskandinavya'yı Danimarka ve Kuzey Almanya'dan ayırdı. Sonuç olarak Kuzey Avrupa'nın iklimi Boseal evrede olduğundan daha soğuk değil fakat daha nemli oldu; Danimarka ve Güney İsveç bugünkü Britanya veya Cornwall'la kıyaslanabilecek Atlantik bir iklimden faydalandı veya böyle baştan aşağı Kuzey Avrupa'da bu evreyi adlandırmak için oldukça şaşırtıcı olarak Atlantik terimi kullanılır." (s.11).

"M.Ö., 6000 ile M.Ö, 5000 arasındaki birkaç yöresel şekle ayrılmasına rağmen Maglemose kültürü Güney Britanya'dan Finlandiya'ya ve Doğu Baltık Cumhuriyetlerine kadar olan eski ovanın her yanında tanınabilir." (s.11).

DEĞERLENDİRME

Arkeoloji, eski çağlarda yaşamış insanların nerede ve nasıl yaşadıkları, ne yedikleri, ne giydikleri, neye taptıkları gibi sorulara cevap arayan ve eskinin günümüz yaşantısındaki etkilerini araştırmaktadır. *Yeni İnsan* dergisi de arkeolojik çalışmalara yer vererek insanların oluşturdukları toplumların dünyada geçirdikleri evrelere ışık tutmaya çalışmıştır.

Yeni İnsan dergisinde toplam 16 adet arkeoloji türüne yer verilmiştir. *Yeni İnsan* dergisinde arkeoloji türü çeviri yazılarıyla önemli yer edinmektedir.

Özellikle Ali M. Dinçol, Revza Özil, Benih Aksoy ve Sadi Faik İzer'in Gordon Childe, Edward Chiera, Scien et Vie ve ismi belli olmayan kişilerden yaptıkları çeviriler ile dünya insanlık tarihiyle ilgili geniş bilgilere sahip olmamızı sağlamaktadırlar.

Yeni İnsan dergisinde Edmond Sollberger gibi yabancı yazarların arkeolojik yazılarına da yer verilmiştir. Dergide arkeoloji türüne ait konular Babil Harabeleri, Çatal Höyük, Sahra Çölü, Meksika, Peru, Mayalar, Japonya , Çin, Avrupa toplumları gibi arkeolojik çalışmaları içermektedir.

1.4.3.3. Bale

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963**

Yılmabaşar, Jale, "Bale", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan - Mayıs 1963, s.32, (bale)

Yazıda, baleyi seyirciye etki eden müzikle, onların düşüncelerindeki hareketleri sahnede gösterme sanatı olduğu tanımlanmaktadır. Bu müziğe en uygun şekilde hareketlerin kompozisyonu bale sanatını ortaya çıkardığı vurgulanmaktadır. Yazıda, balerin ve baletlerin dokuz yıllık yorucu bir çalışma sonucu ritmik karakter dansları (Slav, Macar, Trantella, İspanyol v.s.) ile folklor, solfej, piyano, kostüm ve sanat dersleri alarak yetiştikleri ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 6, Haziran 1964**

Duru, Ekin, "Labanotation", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.10, (bale)

Yazıda, Rudolff tarafından geliştirilen "Labanotation" (Hareket Sistemi) anlatılmaktadır. Yazıda, "Labanotation" sayesinde sayfalar dolusu kelimelerin arasında tarif aramaya ve anlaşılmaz bir takım fikirlere varmaya gerek kalınmadığı belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 1, Ocak 1965**

Başaga, Nermin, "Ninette de Valois", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.26, (bl.)

Yazıda, ünlü İngiliz balerin Ninette de Valois bale sanatı anlatılmaktadır. Yazar, Ninette de Valois'in iyi bir balerin olduktan sonra kurduğu Vic Wells adlı balerin grubunun kavuştuğu şöhreti belirterek, Ninette de Valois'in, ülkemizdeki bale sanatının gelişimindeki katkısı vurgulanmaktadır.

"On yedi yıldan beri Türk balesini himayesi altında tutarak bugünkü gelişmiş seviyesine ulaştırmıştır." (s.26).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 2, Şubat 1965**

İsimsiz, "Stravinsky ve Bale", (Derleme, Nermin Başağa), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.15-34, (bl.)

Yazıda, balerin sanatının ustası olan İgor Stravinsky'nin Rusya'da ardından Fransa'da geliştirdiği, sanat yaşamı anlatılmaktadır. İlk eserlerinde Rus tesiri olan sanatçının 1919'da Paris'e yerleşmesiyle birlikte bu tesirin son olarak, Çaykovsky'e ithaf ettiği 'Le Baisse du Fee' (1928 Paris) eserinde görüldüğü belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965**

İsimsiz, "Koreograf: Jerome Robbins", (Çev. Nermin Başağa), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.27, (bl.)

Yazıda, seçkin bir koreograf olan Jerome Robbins'in aldığı eğitim ve sanatçıya ün kazandıran eserlerindeki koreografiler belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 4, Nisan 1965**

Başağa, Nermin, "Ankara Devlet Tiyatrosu Balesi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.30, (bl.)

Yazıda, Ankara Devlet Tiyatrosunda sahnelenen bale oyunları yer almaktadır. Bunlar:

"Dame Ninette de Valois, çalıştıran Gordon Aaitken, dekor: Refik Eren, Kostüm: Hale Eren, konu yalnızlık, oynayan Ayla Ünal. Kenneth Mav Millian'ın sunduğu ikinci oyun daha etkileyici dramatik balet idi <Kapandakiler>, müzik İsviçreli besteci Frank Martin'in, ilk kez İngiliz Kraliyet baleti tarafından 2 Ocak 1958'de sunuldu. Üçüncüsü ise Türk baleti, <Çeşme Başı> Türk fantezisi 1. perde 6 bölüm, koreografi - senaryo: Deme Ninette de Valois..." (s.30).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 6, Haziran 1965**

Başağa, Nermin, "İki Alman Koreografisi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.16, (bale)

Yazıda, Almanya'da koreografi alanında yetişen John Cranko ve Wolfgang Leistener adlı iki gencin başarılarına nasıl ulaştıkları anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 10, Ekim 1965**

İsimsiz, "Leningrat Akademik balesi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.22, (bl.)

Yazıda, dünyaca ünlü Rus Balesinin temeli olan, eski Petrograt'ta (Leningrad) kurulan, Leningrad balesinin günümüze kadar gelmesi ve ülkemizde de oynanması anlatılmaktadır.

Baş ağa, Nermin, "Uluslararası bale yarışması", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.22-23, (bl.)

Yazıda, Bulgaristan'ın Varna şehrinde ikincisi düzenlenen; Galina Ulunova, İngiliz Nazariyeci, Elizabeth Kennedy, Tatiana Veşeslova gibi Paris'ten ve Londra'dan gelen ünlü balerin ve eğitmenlerin jürisi olduğu ve Uluslar Arası Bale Yarışması hakkında bilgiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 11, Kasım 1965**

Baş ağa, Nermin, "Kuğular Balesi", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.16-17, (bl.)

Yazıda, 29 Ekim gala gecesinde sahnelenen dört perdelik "Kuğular Gölü" oyunu yer almaktadır.

"Dansçılar, gala gecesini: Odette - Od -ile ikili rol: Meriç Sümen, Prens Siegfried: Tanju Tüzel, iki büyük kuğu: Ayla Ünal Shirley Subaşı ve bütün topluluk..." (s.16).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 12, Aralık 1965**

Baş ağa, Nermin, "Berlin Balesi", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.17, (bl.)

Yazıda, Berlin'de düzenlenen şenliklerde sahnelenen bale oyunları yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 1, Ocak 1966**

Başağa, Nermin, "9. Senfoni Sahnesi", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.21, (bl.)

Yazıda, Bejart Brüksel'de Bethoven'in 9. Senfonisinin sahnelenmesi yer almaktadır. Yazar, duruş ve hareketlerin korkudan sevince, karanlıktan aydınlığa, yalnızlıktan bu evreni kapsayan kardeşlik konularına geçişi yansıtmaya çalışmaktadır.

"1965 yılın en ilginç koreografisi hiç şüphesiz Balanchine'nin "Don Quiote'ından başka, Maurice Bejart'ın sahneye uyguladığı ve yirminci asır Ballet'in tarafından icra edilen Beethoven'in 9. Senfonisi'dir. Bu balenin özel bir tarafı da Theatre de la Monnaie'de değil de Belçika Kraliyet Sirkinde sahneye konuludur." (s.21).

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 2, Şubat 1966**

Başağa, Nermin, "Balkanlarda Bale", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.15, (bl.)

Yazıda; Bulgaristan'da oynanan "Madara Atlısı", Yugoslavya'da oynanan Milko Klemen'in son balesi "Las Apasionada" ve Macaristan'da oynanan 9 Ekim 1965'te Erkel - Operasında Ference Farkas'ın "Kurnaz Öğrenciler" hakkında bilgiler verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 4, Nisan 1966**

Başağa, Nermin, "Nureyev'in Raymonda Balesi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.22, (bl.)

Yazıda, ilk kez 1898 yılında Petersburg'da Nureyev'in sahneye uyguladığı, "Raymonda" balesi anlatılmaktadır.

Başıa, Nermin, "Mim Gösterisi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.22-23, (bl.)

Yazıda, "Türk -Alman kültür işleri kurulu, Alman - Fransız tiyatro topluluğu 'Theatre de la Mandragore' ile Yeni Tiyatroda çok ilginç bir Mim - Gecesi düzenledi. Mimogtafilerin çoğunu yöneticileri Wolfram Mehning tarafından çizilmiş olan 10 sözsüz oyun bir mimodram gösterisi idi." (s.22). yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 5, Mayıs 1966**

Başıa, Nermin, "Bilinçli Dansçılar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.21, (bl.)

Yazıda, "Bir kez önce Almanya'nın Köln ve Bonn kentlerinde temsiller veren 'Nederlands Dans Theater' modern balenin ilgi çekici bir örneğidir. Aşağı yukarı yirmi yedi dansçıdan kurulu bir topluluk, Hollandalı Hans Van Manven ve Amerikalı Benjamin Harkavy tarafından yönetilmektedir. Çoğu kez bant müziğin eşliğinde dans etmekte olan bu genç bale sanatçıları çağdaş Avrupa balesinin en yeğin, etkin öğeleri sayılmaktadırlar." (s.21). yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 6, Haziran 1966**

Başıa, Nermin, "Devlet Balesi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.15-22, (bl.)

Yazıda, Devlet Tiyatrosu bale bölümü elliyi geçen kadrosuyla, her yıl birbirinden iyi bale gösteriler vermekte "Giselle", "Uyuyan Güzel", ve son olarak "Kuğular Gölü" klasik baleleri başarı ile oynadıkların gibi, karakter baleleri ile, müzik ve konuları Türk olan oyunlar da anlatılmaktadır. Geçen yıl "Çeşme Başı" ile bu türden yapıtlarla karşımıza çıkan Ankara Devlet Balesi bu yıl da geçen yıla göre daha olumlu olan "Sinfonietta" ve "Hançerli Hanım" baletlerinin turneye katıldığı anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 7, Temmuz 1966**

İsimsiz, "966 Münih Balesi", (Derleme, Nermin Başağa), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.14-17, (bl.)

Yazıda, 1966 yılında Bavyera Devlet Operası bale eserlerinin 16-20 Haziran tarihleri arasında Münich Nationaltheater'de festival süresince sahnelenmesi, yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 12, Aralık 1966**

Başağa, Nermin, "Sahne Bilgisi Zorunluluğu", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.16-17-32, (bl.)

Yazıda, başarısızlıkla sonuçlanan iki oyuna değinilmektedir, bunlar: Oscar Wilde'nin aynı adlı yapıtından Vaslav Orlikovsky ve Londra'da sahneye konan, Play of Dancers'tir. Yazar, bu talihsiz oyunlardan sonra sahneleri dolduran diğer oyunlar hakkında bildiler vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 1, Ocak 1967**

Başağa, Nermin, "Nureyev Kararsız", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.22, (bl.)

Yazıda; Nureyev'in koreografisini çizdiği, gelenekseli işleyen yetenekli genç Werner Henze'nin Viyana devlet operasında oynanan "Trancredi" oyunu anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 2, Şubat 1967**

Başağa, Nermin, "Alman Balesi, Klaus Geitel", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.16-17, (bl.)

Yazıda, "Berlin kentinin yıllardan beri çekimsemiş olduğu tutkuyu, Münich Tatyana Gysovsky'e gösterisi. National Theater'de Berlin Ensemble'nin yanında sahneye çıktığında o güne dek yoksun kaldığı coşkun sevinç çığlıklarını duyabildi. Bu oyun sezonu Tatjana Gysovsky Berliner Deutsche operasındaki ödevinde ayrıldı." (s.17). anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 4, Nisan 1967**

Başağa, Nermin, "İngiliz Balesi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.14, (bl.)

Yazıda, 1948'de kurulan Londra Festival Balesi topluluğunun Dr. Junan Braunschweig'in çabası ile olağanüstü bir başarıyla ulaştığı vurgulanarak, topluluğun sahnede sergilediği gösteriler hakkında bilgi vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 5, Mayıs 1967**

Pirinçcioğlu, İnce, "Turizmde Yeni Ülke: Romanya", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.24-25-26, (bl.)

Yazıda, Romanya'nın İkinci Dünya Savaşından sonra devlet hazinelerine gelir sağlamak için kaynaklar arandığı ve turizmin en zengin bir kaynak olacağı fikrinden birçok uzmanın birleştirdiği belirtilmektedir. Yazar, Romanya'nın turizm için gerekli olan planlamaları yaptıktan sonra, birçok turistini tatilini gerçekleştirdiği ülke konumuna geldiğini vurgulamaktadır.

"Eğlence merkezleri, kumarhanesi, spor tesisleri, alış-veriş yeri, yürüyüş sahaları ile mükemmel bir tatil merkezi. Burası daha ziyade orta halli turisti tam manasıyla tatmin edecek niteliklere sahip." (s.25)

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 6, Haziran 1967**

Başağa, Nermin, "Nijinska'nın Dönüşü", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.16-17-31, (bl.)

Yazıda, Diaghilev çağından günümüze gelen, neo-klasizm'in öncüleri olan "Les Noces" ve "Les Biches" balelerinin sahnede tekrar oynanması yer almaktadır.

DEĞERLENDİRME

Bale; dans, mimik, müzik, dekor sanatlarını kendi içlerinde birleştiren bir tiyatro gösterisi olarak tanımlanmaktadır. İtalya'da doğan balenin Türkiye'de ilk olarak 1931 yılında açılmış özel bir okulla resmen başladığı söylenebilir. *Yeni İnsan* dergisi de 1930'lu yıllarda başlayan bu sanatın 1960'lı yıllarda kat ettiği aşamalara

yer vermektedir. Bale oyununu oynayan, yazan yerli ve yabancı kişiler ile yapılan turneler yapılan hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlamaktadır.

Yeni İnsan dergisinde toplam 23 adet bale türünde yazı yer almaktadır. Bale türü dergide önemli bir yere sahiptir.

Yeni İnsan dergisinde, bale türü Jale Yılmabaşar, Ekin Duru ve özellikle Nermin Başağa'nın yazdığı yazılar ve çevirileriyle yer almaktadır. Nermin Başağa Türkiye'yi bale alanında Almanya'ya tanıtarak, oradaki dergilerde bale üzerine yazılar yazmıştır.

1.4.3.4. Bilim

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 12, Aralık 1964**

Prof. Berkman, Tefik, "8. Kanser Kongresi Münasebetiyle Moskova", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.13-14-30, (b.)

Yazıda, 1962'de Prof. Dr. Tefik Berkman'ın, Moskova'da toplanan 8. Uluslararası Kanser Kongresine, memleketimizi temsilen katıldığı belirtilerek, konuyla ilgili objektif, tarafsız ve realist gözlemleri yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 4, Nisan 1965**

İzer, Sadi Faik," Bilgin Breuil", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.28-29, (b.)

Yazıda, 14 Ağustos 1961'de 84 yaşında ölen, 2.000.000 senelik insanlık tarihini bizlere tanıtan ve hayatı boyunca 800'de fazla eser veren Rahip Breuil anlatılmaktadır.

"Afrika 2.000.000 senelik insan macerasını geçtiği kıta Prehistorik araştırma merkezi artık Asya'dan Güney Afrika'ya geçmiş bulunuyor, zira burada Asya'da bulunanlardan çok daha eski kalıntılar bulundu. Artık Sinantrop'tan önce OSTALOPİTEK'in yaşadığını biliyoruz." (s.29).

DEĞERLENDİRME

Bilim gözlemleyebildiğimiz, içinde yaşadığımız dünyayla ilgili sadece gözlem, deney ve mantığa dayanarak bilgi edinmektir. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 2 adet bilim türü ile ilgili yazı yer almaktadır. Ancak bilim türü anı, arkeoloji, şiir, düşünce, edebiyat, yontu, dil gibi yazı türleri kadar yer almamaktadır.

Yeni İnsan dergisinde bili türü Tefik Berkman'ın Moskova'da 8. Kanser kongresine katılarak edindiği kazanımlar ile Faik Sadi İzer'in Bilgin Breuil'in yaptığı çalışmaları konularını içermektedir.

1.4.3.5. Deneme

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 2, Şubat 1968

Akbal, Oktay, "Maskeliler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.9, (d.)

Yazar, binlerce maske kullanan insanlar arasında maskesiz biri olarak yaşayabilir miydi, buna dayanabilir miydi?.. Bu durum karşısında duyduğu rahatsızlığı vurgulamaktadır.

"Maskesini çıkarmış kahramanımız. Yorgun, bitkin... İşini yürütmüş, milleti aldatmış, tatlı tatlı becermiş becereceğini... 'Bakmayın aynalara, aynalar kirli Aynalar rezil olur yüzünüz' demiş. Necatigil. Yanılmış işte burada. Onların, o çok maskelilerin aynaya bakarken de kullandıkları maskeler vardır. Gerçek yüzleri yitip gitmiştir binlerce maske altında. Yüz yüzedirler onlar, yüzyüz..." (s.9).

Pirinçioğlu, İnce, "Turizmde Yeni Ülke: Romanya", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.24-25-26, (d.)

Yazıda, Romanya'nın İkinci Dünya Savaşından sonra devlet hazinelerine gelir sağlamak için kaynaklar arandığı ve turizmin en zengin bir kaynak olacağı fikrinden birçok uzmanın birleştirdiği belirtilmektedir. Yazar, Romanya'nın turizm için gerekli olan planlamaları yaptıktan sonra, birçok turistini tatilini gerçekleştirdiği ülke konumuna geldiğini vurgulamaktadır.

"Eğlence merkezleri, kumarhanesi, spor tesisleri, alış-veriş yeri, yürüyüş sahaları ile mükemmel bir tatil merkezi. Burası daha ziyade orta halli turisti tam manasıyla tatmin edecek niteliklere sahip." (s.25).

DEĞERLENDİRME

Bir yazarın özgürce seçtiği herhangi bir konu üzerinde kesin yargılara varmadan, kişisel görüş ve düşüncelerini serbestçe anlattığı yazılara deneme denir. Birçok yazarın sıklıkla kaleme aldıkları deneme türü *Yeni İnsan* dergisinde gereken önemi görmemiştir. Aslında dergide toplam iki adet yer almaktadır. Ama Celal Sılay bu tür yazıları ayrı başlık altında vermek yerine düşünce yazıları başlığı altında birleştirerek vermiştir.

Yeni İnsan dergisinde yayımlanan denemeler; Oktay Akbal'ın *Maskeliler* ve İnce Pirinçcioğlu'nun *Turizmde Yeni Ülke. Romanya* yazılarıdır. Bunlarda daha çok düşünce yazılarıdır ve toplum içindeki yalnızlık ile kalkınma konularını içermektedir.

1.4.3.6. Deyim

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 2, Şubat 1968**

Sılay, Celâl, "İlişki Deyimleri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.14-15, (dym.)

Yazar, insanların birbirleriyle kurdukları iletişimde akıl ile utanç arasında giden gelen insan davranışlarını belirtmektedir.

"Zor yorgunu zor dinci

Benzi kitap sarısı

Usu sözcük dolusu

Barışmayan darılmayan" (s.14).

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 1, Ocak 1970**

Sılay, Celâl, "Kıl Kıpırdasa Kıyamet Kopacak", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1970, s.15, (dym.)

Yazar, bu deyimlerde gerçek güzelliğin kendi içinde saklı olduğunu ifade etmektedir.

"Göze vuran ışıktan

Kendi aydınlığından güzel

Göz olsa

Dile düşmeyen sözden

susan dilden soylu

söz olsa

Avuca alınan elden

Sevgili elinden sıcak

el olsa" (s.15).

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 3, Mart 1970**

Sılay, Celâl, "Portre", *Yeni İnsan*, S.3, Mart, 1970, s.15, (dym.)

Yazıda, birlikten kuvvet doğacağı anlatılmaktadır.

"Yüz yüze dağ kesilir

Sırt sırta tüy düşürmez." (s.15).

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 4, Nisan 1970**

Sılay, Celâl, "Portre", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1970, s.15, (dym.)

Yazıda, birlikten kuvvet doğacağı anlatılmaktadır.

"Yüz yüze dağ kesilir

Sırt sırta tüy düşürmez." (s.15).

DEĞERLENDİRME

Gerçek anlamından az çok ayrı, kendine bir anlam taşıyan, ifadeyi daha zengin ve etkileyici kılmak amacıyla söylenen en az iki kelimedenden oluşan kalıplaşmış söz öbekleridir. Deyim türü *Yeni İnsan* dergisinde toplam dört adet yer almaktadır. Dergide deyim türünün içeriğini daha çok insan ilişkileri, insan ve doğa konuları oluşturmaktadır.

Yeni İnsan dergisinde deyim türünde Celal Sılay örnekler vermiştir. *Portre* adlı kitabından alıntılar yapmıştır.

1.4.3.7. Dil

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 2, Şubat 1963

Karakan, Hüseyin, " Dil sorununun nedeni", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.10, (dil)

Yazar, neden Türkçe sorusunu; gerici, ilerici ve ılımlı kavramlarına sorarak bu üç ana koldan Türkçe sorununu aydınlığa çıkarmayı istemektedir. Türklerin dünyaya yayıldıkları sürece dillerinin birbirinden koptuğunu, yeni ülkeler kurarak devlet yapılarının dilin önüne geçtiği belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 3, Mart 1963

İsimsiz, "Dilimizin Canlanması", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.16, (Dil)

Uygarlığın sağlanması, kelime dağarcığının geliştirilmesi ile olacağı vurgulanmaktadır. Yazar ve aydınların bu önemli noktaya dikkat etmeleri gerektiği ifade edilmektedir.

Yazıda, Osmanlı Sarayının halkına konaklarının panjurlarını kapamakla yetinmediklerini, Arap- Acem karması süslü karması bir dil kullanarak halktan

kopmuşluğu eleştirilmektedir. Ulusal gelişmenin tek aracı olan dilin, kuşaklar arasında anlaşmazlık bulundukça, o milletin geçmişiyle bu günü arasında bağ kurulamadığı anlatılmaktadır.

Orhan Veli'yi, Sait Faik Abasıyanık'ı benimseten, günlük konuşma dilini kullanmış olmaları olduğu belirtilerek, dili zorlamanın, düşünceyi kısırlaştırdığı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963**

İsimsiz, "Yeni dilde düzen", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.33, (dil)

Yazıda, yeni edebiyat, yeni bir dil ile gelişmesi, Türkçe üzerinde zorlu değişmelere yol açtığı belirtilmektedir. Yazıda, aydınların kimisinin, değişmenin ileriye vardırılmasını iyi karşılamadıkları vurgulanmaktadır. Onlara göre dilde yapılan değişmelerin şimdiden tutup tutmayacağına belli olamayacağı belirtilmektedir. Yeni neslin işittiklerini hemen benimsiyor olmalarının dilin değişmesi için sakıncalı olacağı belirtilmektedir. Yazar, Osmanlıcanın Arap, Acem kelimeleriyle kurulmuş kirli dilini temizlemek taze bir Türkçeyi dile getirmenin tek çıkar yol olduğu vurgulanmaktadır. Yazıda, 20 yılı aşan bir süreden beri gelen Türkleşme çabası, eskiye dönmek istemediğini göstermektedir. Tanzimatçıların o çetrefil, soğuk lisanı yerine, bugün sade, sıcak bir dil getirmek amacının aydından halka geçtiğini belirtmektedir. Yazıda, bu amacı sadece edebiyatçıların gerçekleştiremeyeceğini, buna bir düzen verilmesi gerektiği eleştirilerek, bilginlerinde karışmasıyla gerçekleşebileceği vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963**

Ülken, Hilmi Ziya, "Dil Kurultayına girerken", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.26, (dil)

Yazıda, yeni kültür çevresine giren milletler için; yeni bir dünya görüşü, yeni bir kavram, yeni bir kelime sistemi gerektiği vurgulanmaktadır. Dilimizin, bin yıl Arap Fars dillerinin etkisi altında olduğu ve şimdi de Batı dillerinin etkisi altında

olduğu belirtilmektedir. Yazıda, modernleşme zorunda olan milletimizin önünde artık Yunan - Lâtin dilleri bulunduğu ve artık Arapça dilini bırakıp Lâtin dillerine dönülmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Ancak her ilim terimine karşı bir de Türkçe terim bulunmalıdır ki halkın kullanabileceği bir dilin oluşması gerektiği vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 2, Şubat 1964

Arpad, Burhan, "Dilin Türkçeleşmesinde İstanbul lehçesi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.8, (dil)

Yazıda, Ziya Gökalp'ın, "dilde İstanbul hanımlarının Türkçelerini örnek alalım" sözünün önemi belirtilmektedir. Yazar, "Göç, litica: Sığınma, zül addetmek: Aşağı görmek, itminanbahş: İnandırıcı, şabih: Benzer, ilave..." gibi Türkçenin böylesi gülünç durumlardan kurtulmasından, halk ve aydın arasındaki anlaşmazlığın giderilmesinden duyduğu memnuniyeti belirtmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 7, Temmuz 1966

Ataç, Nurullah,"Yarına Kalmayınız", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.7, (dil)

Yazıda, kişisel çıkarlarımızı ve düşüncelerimizi bir tarafa bıkararak dilimizin gelişmesi, yenileşmesi, ileriye taşınması için elimizden geleni yapmamız gerektiği vurgulanmaktadır.

"Biz öyle bir çağda yaşıyoruz, dün en güzel şiirlerinin, en büyük yapıtlarının (eserlerinin) dilleri eskidiği için bugün okunamadıklarını görüyoruz, bundan biçerek bizim yazdıklarımızın da yarın okunmayacağını anlıyoruz. Ölümü yalnız etimizde değil, düşüncemizin etinde, yani dilimizde duyuyoruz. Ne yapalım? böyle bir çağda doğmuşuz." (s.7).

Salihoğlu, Mehmet, "Niçin Öztürkçe", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.26-27-28, (dil)

Yazıda, Türkçenin yabancı dillerin etkisinden kurtulup, kendi benliğini bulma süreci belirtilerek, Atatürk devrimlerinin Türkçeye doğru ve Batıya doğru olmak üzere iki temel düşünceye dayandığı belirtilmektedir. Yazar, Türkçenin Arapça, Farsça ve Batı dillerinin etkisi altında olduğunu ve bunlardan kurtulup kendi benliğini bulması gerektiğini vurgulamaktadır. Antoine Meillet bu konuda şöyle der:

"Benliğini duyan her ulus, özel bir uygarlık dili olmasını ister. Ulusal dil birliği, buna ermiş olanların elinde, tükenmez bir güçtür." (s.26).

Sılay, Celâl,"Dil Üstüne", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.6, (dil)

Yazıda; yeni edebiyatın yeni dille geliştiği, yeni söyleyiş biçimi geliştirdiği ve Türkçede yeni değişmelere yol açtığı vurgulanmaktadır. Yazar, bu değişimleri Türkçede yaşatmak, edebiyata yerleştirmek ve yaşama karışma işlemlerini kelimelere uygulaması gerektiğini belirtmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 8, Ağustos 1966**

Özata,"Dil Üstüne", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.12, (dil)

Yazıda, dillerin kendiliğinden doğmuş olduğu ve bu dillerde en önemli olan şeyin, kelimelerin yerli yerinde kullanılması olduğu vurgulanmaktadır. Yazar, Türkçede de kelimelerinin yerli yerinde kullanılması gerektiğini vurgulayarak, Türkçenin Orta Asya'dan günümüze kadar geçirmiş olduğu evreler hakkında bilgi vermektedir.

"Türk milletinin eski çağlarda Gök Türk ve Uygur olmak üzere iki alfabesi vardı. Lakin boylarının genişleyip, yayılması sırasında gittikleri yere göre Türkler; Sanskritçe, Mani, Arami, Nasturi hatta birçokları Bizans alfabesini kullanmışlardır. Dokuzuncu yüz yıldan önce Türkçede yabancı kelime yok gibidir. özdür. Güzel ve zengin bir şehir diline maliktir. Bunu Orhon yazıtlarıyla Divan-ı Lügat'it Türk göstermektedir." (s.12).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 11, Kasım 1967**

Vardar, Berke, "Dilbilim Nedir", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.12-14, (dil)

Yazıda, "Dilbilimin" insan dilini bilimsel yoldan incelediği belirtilerek, "insan dili" ve "bilimsel inceleme" kavramları üzerinde açıklama yapılmaktadır.

"<Bilimsel inceleme>, olguların nesnel gözlemini zorunlu kılar; gözlem alanı dışında kalan ve doğrulanamayacak olan ilkelerin işe karıştırılmamasını, dil dışı kaygılarla hiç bir yönde seçme yapılmamasını gerektirir. Dildeki eğilimleri belirlemek, dil olgularını kedine özgü yöntemlere dayanarak betimlemekle yetinir dilbilimci ve bu tutumuyla kuralları her şeyin üstünde tutan hormatif gramer başka şeydir, dilbilim başka şey." (s.12).

"İnsan dili <eklemlili dil> demektir. Eklemlili dil insanla arasında sesli göstergelerle (işaretle) anlaşma ve bildirişmeyi (communication) sağlama aracıdır." (s.12).

Vardar, Berke, "Dilbilimde Yapı Kavramı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.13-14, (dil)

Yazıda, insan bilimlerinin her dalında araştırma ve açıklamaların yapısal kavramın adı altında yapıldığı belirtilerek, modern düşünceyi kavrayabilmek için gerekli olduğu vurgulanmaktadır.

"Tek- zamanlı araştırma ilkesi ve yapısalcı görüş ilk defa ifadesini Ferdinand de Saussure (1857-1913) de bulmuştur. Bu İsviçreli dilbilimci oluşturduğu dil kuramına çok geniş bir uygulama alanı açmış, araştırmacılara insan bilimlerinin her dalında uygulanabilecek bir yöntem sunmuştur. Sözen kesin çizgilerle ayrılan dil bir dizgedir, Saussure'e göre. Yalnız kendi düzeni içinde ele alınması gereken, nedensiz göstergelerden örölü bir dizge." (s.14).

Vendryes, Joseph, "Dil ve Düşünce", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.15-16-17-23...31, (dil)

Yazıda; kelimenin düşünceyi nasıl çözümleyip nesnel kıldığını, onu hem akıl hem de toplum düzeyine nasıl aktardığı gösterilerek, dil göstergelerinin

nedensizliğini savunanların haklı çıkarıldığı ifade edilmektedir. Meillet bu konuda şunları belirtmektedir:

"Dildeki bütün olaylar toplumsal anlaşma düzenler. Bir kelimenin anlamı o kelimeyi meydana getiren fonemlerin ses özelliklerine bağlı olmadığı gibi belirtilen nesnenin niteliklerine de bağlı değildir. Ne var ki dili kullananlar zaman zaman kelimelerin ses yönüyle anlamları arasında doğal bir bağlantı kurup çağrışımları gerçeğin ifadesi olarak yorumlarlar. Çağrışım bağlantıları, fonemlerin anlatım değerleri bakımından seçildiği düşüncesini uyandırır. Bu türlü yanılgılar dil göstergesinin özelliğini bilmemekten doğar. Dil göstergesinin başlıca özelliği belirtilen nesneyle gerçekte hiç bir bağıntısı olmamasıdır. Dilden dile, çağdan çağa büyük ayrılıklar göstermesinin nedeni budur." (s.31).

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 12, Aralık 1967

Vardar, Berke, "Dil ve Söz", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.12-13, (dil)

Yazıda, dilbilim konusu belirlenmek için dil ve söz birbirinden ayrılarak açıklanmaktadır. Yazar, dili toplumsal bir olgu, sözü ise bireysel bir olgu olarak belirtmektedir. Dilin bütünselliğine karşılık sözü bölük pörçük, somut bir gerçek olarak vurgulamaktadır.

İsimsiz, "Goncourt Ödülü ve Pieyre de Mandiargues", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.13, (dil)

Yazıda, en iyi roman ve en iyi hikaye kitabına verilen Goncourt Ödülünün Andre Pieyre de Mandiargues'in "La Marge" romanına verildiği belirtilmektedir. Yazar, "La Marge" romanının konusunun, "büyük bir mutsuzluğa uğrayan adamın kendisini bekleyen kaçınılmaz sonu bir gün ertelemesi" olduğunu ifade edip, kitap hakkında bilgi vermektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 1, Ocak 1968

Gencer, Sadi, "Sembol, Dil ve Kavramlar", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.12-13, (dil)

Yazıda, insanların bütün yaşantısında sembolik bir ortam oluşturduğu, kavramları bu semboller yoluyla anladıkları ve düşündükleri belirtilmektedir. Yazar, düşünce alanında sembollerin kullanılması bilimi, duygu alanında kullanılması ise sanatı doğurduğunu ifade etmektedir.

Vardar, Berke, "Dil Gösterge", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.14-15, (dil)

Yazıda; Gösterge: "Biçim ve anlam ilişkisinin nedenselliğini "bağıl" olarak nitelendirmek gerektiği nesnel bir tutumdur.", Yapı: "Dilin yapısını, "çift ekleme" öğeleri arasında kurulan ilişki belirler.", Çift Ekleme ve Birimler:" Cümle düzeyinde birinci ve ikinci ekleme birimleri şöyledir, $C = M(F+F+F...) + M(F+F+F...) + M(F+F+F...)...$ hakkında bilgi verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 2, Şubat 1968**

Vardar, Berke," Yapısalcılığa Karşı Duygusal Bir Tepki", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.8, (dil)

Yazıda, yapısalcılığın bilim çevrelerinin dar sınırlarını aşarak geniş halk yığınlarına mal olma yolunda bulunduğunu belirtilmektedir. Yazar, yapısalcılığın her alanda egemen olmasına Mikel Dufrenne'in tepki ve meydan okuduğunu belirterek, bunun pek etkili olmayacağını vurgulamaktadır.

"Gerçek şu ki, Dufrenne'lere rağmen kervan yürüyecek. Claude Levi-Strauss, Sartre'ın yerine kuruldu bile. Yapısalcılık ancak kendi açtığı yolda aşılabilecek bir akım. Geriye dönüş çabalarıyla ve duygusal tepkilerle durdurulmayacak hiç bir zaman. Çünkü gücünü gerçeklerden alıyor." (s.8)

Başkan, Özcan," Dil Biliminde En Son Eğilimler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.10-11, (dil)

Yazıda, insan dili üzerinde durmuş olan modern dilbilimin dilin sadece dış görünüşü ve biçimi üzerinde işlendiği ve insan dilinin aktarmak istediği anlam yerine bu anlamın biçimi üzerinde durmuş olduğu vurgulanmaktadır.

"Mesela 'güzel" de bulunan sesler /g.ü.z.e.l/ şeklinde beş tane olduğu söylenmiştir. Bu sesler ise bu birliğin sadece biçimidir; bu birliğin anlamı ise bu kelimeyi duyanların kendi iç dünyalarına göre bundan anladıkları şeydir. Hemen herkes bu birlikteki seslerin beş tane olduğunu kabul ettiği halde bu birliğin anlamı herkese göre değişmektedir. " (s.10).

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 4, Nisan 1968

Başkan, Özcan," Dilde Anlam Halkaları", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.14-15, (dil)

Yazıda, dilde anlam noktaları değil, anlam halkaları olduğu vurgulanarak, dilde çekirdek anlam ve çevresel anlam olmak üzere iki ortak anlam belirtilmektedir.

"Türkçe konuşan hemen herkes "ayna" kelimesinin bu anlamında anlaştığı halde bazı köylülerin konuşmasında bu "ayna" kelimesi " röntgen" aleti anlamına gelmektedir. Burada "ayna" kelimesinin çekirdek anlamı olarak "yansıtıcı cam", çevresel anlamı olarak da "röntgen aleti" meydana çıkmaktadır. Çevresel anlam bir dili konuşan kimselerin hepsi tarafından bilinmeyebilir. Bu yüzden, bir kelime söylenince, çekirdek veya çevresel anlamlardan hangisinin anlaşılacağı kişisel yetişme şekline bağlı olmaktadır." (s.14).

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 6, Haziran 1968

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri", (Çev.Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.8-9-10-11, (dil)

Yazıda, modern dilbiliminin öncüsü Ferdinand de Saussure'ün yapısalcı incelemeler ve bu işlemlerin dayandığı noktaları ele alan kitabı " Genel Dil Bilim Dersleri" yer almaktadır.

Dinçol, Ali M., "Dil Araştırmaları", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.12-13, (dil)

Yazıda, dil araştırmalarının tarih bilimiyle iki yönden ilişkisi olduğu belirtilmektedir. Bunlardan ilki günümüzde artık konuşulmayan "l diller", ikincisi ise bu dillerin sadece birer biçimsel yapı olarak incelemesi olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 7, Temmuz 1968**

Başkan, zcan," Enerji Aktarımı ve Dilde "Bildirim" İşlemi ", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.6-7-8, (dil)

Yazıda, canlı veya cansız bir organizma üzerinde belli bir amaçla bir varlığı davranışını bilinçli olarak etkilem üzere yapılan enerji aktarımının bildirim işlemi olduğu belirtilmektedir.

"Bildirim işlemi

"bilgi" -----Kaynak-----

"bilinti"-----Verici-----"düğümleme"

"bilinti"-----Oluk-----"(bulanık)

"bilgi"-----Alıcı-----"zmleme"

-----Hedef-----" (s.7).

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri",(ev.Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.10-11-12, (dil)

Yazıda, dil bilimi üzerine yapılan tüm araştırmalarda karmaşık nesnel bir yığınla karşılaşıldığı belirtilerek, bu durumdan kurtulmak için filoloji, psikoloji, antropoloji, kuralsal dilbilgisi v.b. bütün dil bilimlerinin alanlarına girilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Yazar, bunun doğru olmadığını, tek çıkar yolun dilin toplumsal yönünü ele almak olduğunu ifade etmektedir. Ve toplumsal nitelikli dil nedir? Biz bunu hem kişisel hem toplumsal yönleri kapsayan dille nasıl anlarız? Soruları cevap aramaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 8, Ağustos 1968**

**Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri", (Çev. Berke Vardar),
Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1968, s.12, (dil)**

Yazıda, konuşanın kişisel düşüncesini ifade etmek için dil dizgisini kullanmasını sağlayan birleşmeleri ve bu birleşmeleri dışa iletmesini sağlayan zihinsel mekanizmayı birbirinden ayırmak gerektiği belirtilmektedir.

Sılay, Celâl, "Dil", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1968, s.15-17, (dil)

Yazıda, dil önce insanın çevresiyle beraber kendi kişiliğini tanımasını sağladığı, konuşmasıyla kurduğu bağları güçlendirerek toplum içinde anlam örgüsünü kurduğunu ifade edilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 9, Eylül 1968

**Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 4 ", (Çev. Berke Vardar),
Yeni İnsan, S.9, Eylül 1968, s.28-29-30-31-32-33, (dil)**

Yazıda, göstergebilimin amacının göstergelerin özelliğini ve yasalarını öğretmek olduğu belirtilerek, göstergebilimin yerini belirleme işinin psikologa düşeceği vurgulanmaktadır. Dilbiliminin görevi, göstergelere ilişkin olaylar arasında dilin özel bir dizge olmasını sağlayan şeyi tanımlamak olduğu belirtilmektedir. Dilin, yalnız kendi düzeni içinde ele alınması gereken bir yapısı olduğu belirtilerek, "Yapı ve Kavramı Yapısalcılık I" başlığı altında anlatılmaktadır.

Vardar, Berke, "Dil Üstüne", Yeni İnsan, S.9, Eylül 1968, s.5-6-7-8-9-29, (dil)

Yazıda, dil bir çok başlık altında incelenmektedir. Bunlar:

"Dil ve Dilbilim, Dil ve Söz, Dilde Gösterge, Dilin Çift - Eklekli kuruluşu ve Birimleri"

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 10, Ekim 1968

Vardar, Berke, "Dil Üstüne", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1968, s.7-8-9-10-24-25-26-27-28-29-30, (dil)

Yazıda, dilin birimleri arasında iki türlü bağıntı kurulduğu belirtilmektedir: 1. Sentagma bağıntıları, 2) Paradigma bağıntıları. Sentagma bağıntıları eylemli birimler arasında sözdizimi meydana getiren yatay bağıntılar olduğu, paradigmanın ise bir tek eylemli birimle eylemsiz birimlerin bağıntısı olduğu belirtilmektedir.

"Çocuk su içti cümlesini ele alalım. Bu cümledeki eylemli 'çocuk + su + iç - +- ti' monemler arasındaki bağıntılar da, /ç/+o/4/c/47u/4/k/.s/4/u/.i/+ç/+t/+i fonemleri arasındaki bağıntılar da sentagma bağıntıdır. Bunlar dilin yatay boyutunu meydana getirir." (s.7). Yazıda, dili açıklamak için 'Etimolojide Yöntem,Sözcük Yapımı ve Yeni Teknik Olanaklar, Dilbilimi Açısından Öz Türkçe Kelimeler yer almaktadır.

**Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 5 ",(Çev.Berke Vardar),
Yeni İnsan, S.10, Ekim 1968, s.23, (dil)**

Yazıda, dil yeteneğiyle ilgili incelemenin iki bölümü olduğu ve bunlardan biri özü bakımından toplumsal, diğeri ise dil yeteneğinin bireysel yanı, yani seslenimle söz olduğu belirtilmektedir. Bu yazıda daha çok ikinci bölüm üzerinde durulmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 11, Kasım 1968

**Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 6 ",(Çev.Berke Vardar),
Yeni İnsan, S.11, Kasım 1968, s.11-12-13, (dil)**

Yazıda, dilin iç düzeyini somut olarak gösteren dil ve yazı ilişkisi anlatılmaktadır. Yazı olmadı mı dilin daha çabuk değişeceği belirtilerek bazı durumlarda da değiştirmedeği vurgulanmaktadır.

"Prusya'nın doğusunda ve Rusya'nın bir kısmında konuşulan Litvanca ancak 1540 yılından buyana yazılı belgelerle tanınır. Ama bu geç devirde de Hint - Avrupa dilini genel olarak M.Ö. 3. yüzyıldaki Latinceye kadar iyi yansıtır." (s.13).

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 12, Aralık 1968

**Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 7 ",(Çev.Berke Vardar),
Yeni İnsan, S.12, Aralık 1968, s.16-17, (dil)**

Yazıda, yazı ile söyleyiş arasındaki uyumsuzluğu nedenleri ve sonuçları verilmektedir. Nedenleri olarak; yazının olduğu gibi kalma eğilimi (7.yüzyılda l. rei , lei rei, lei) ve bir ulusun başka bir ulusun alfabesini benimsemiş olması belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 1, Ocak 1969

Başkan, Özcan,"Bildirim'de Araç Bağlantısı", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1969, s.6-7, (dil)

Yazıda bildirim işlemi, bir yerden bir başka yere yapılan bir güç - aktarımı olarak belirtilmektedir. (Örneğin: Bir evden b,r başka yere mektup gönderilmesi, bir radyo stüdyosunda hazırlanan bir konser programının radyosu bulunan evlere iletilmesi gibi...) Yazar, kültür alanında daha çok tanınan Amerikalı Prof. Marshall McLuhan'ın haberleşme biliminin peygamberi kabul edildiğini vurgulamaktadır.

**Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 8 ",(Çev.Berke Vardar),
Yeni İnsan, S.1, Ocak 1969, s.8-9-10, (dil)**

Yazıda, sesleri yazılı biçimlerinden sıyırmak, bir takım yanlış kavramları ortaya çıkacağını ve bu yüzden söylenen seslerin filolojisini bilmek gerektiği vurgulanmaktadır. Ses filolojisi çok defa "fonetik" (fonoloji) terimini kullanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 2, Şubat 1969

**Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 9 ",(Çev.Berke Vardar),
Yeni İnsan, S.2, Şubat 1969, s.24, (dil)**

Yazıda; gösterge, gösterilen ve gösteren açıklanmaktadır. Kavramla işitimiş imgesinin birleşimine gösterge, kavram yerine gösterilen, işitimiş yerine de gösteren terimleri kullanıldığı belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 3, Mart 1969

**Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 10 ",(Çev.Berke Vardar),
Yeni İnsan, S.3, Mart 1969, s.10-11, (dil)**

Yazıda, gösteren ile gösterileni birleştiren dil göstergesinin keyfi bir bağ olduğu belirtilmektedir.

"Örneğin, 'kardeş' kavramının k-a-r-d-e-ş göstereniyle hiç bir iç bağıntısı yoktur; herhangi bir başka gösterenle de belirtilebilir; diller arasındaki ayrılıklar ve ayrı dillerin varlığı bu yargıyı destekler: 'öküz' kavramının göstereni, sınırın yanında (Fransa) b-ö-f (boeuf), bir yanında ise (Almanya o-k-s (Ochs))" (s.10).

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 4, Nisan 1969

**N. Bilimler, T.Tunçdoğan, B.Vardar," Semantik Akımlar 1", Yeni İnsan,
S.4, Nisan 1969, s.18-19-20-21, (dil)**

Yazıda, çeşitli alanlardaki değişik kullanımlar göz önünde bulundurulursa, 'Semantik' teriminin kapsadığı anlamın üç kesime ayrılacağı belirtilmektedir. Birinci kesim "Dilbilimsel Semantik", İkinci kesim "Felsefi Semantik", üçüncü kesim ise "Genel Semantik" olarak adlandırıldığı belirtilerek, bu terimler açıklanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 5, Mayıs 1969

**Başkan, Özcan,"Yabancı-Dil ile Bildirimde Çifte -Düğüm", Yeni İnsan,
S.5, Mayıs 1969, s.8-9, (dil)**

Yazıda, anadilinde anlam düğümünü çözmekle yetinebilen bir kimsenin, yabancı dilde ise ayrıca, dil düğümünü de çözmesi zorunluluğu belirtilmektedir.

"Bir insanın iki düğümü birden çözmesi ise, bir tanesi çözmekten çok daha güç olduğundan, yabancı dil öğrenen bir kimsenin daha büyük bir zorunluluk karşısında bulunduğu anlaşılır. Bazı kereler, anadilde yazılmış olan parçaları bile anlamakta güçlük çekildiğine göre, yabancı dildeki parçayı sökmenin güçlüğü ortadadır. Ne de olsa, yabancı dil, bir insanın anadili karşısına çıkmış bir ikinci dildir; ve bu bakımdan da anadil ile çatışma halindedir." (s.8).

N. Bilimler, T.Tunçdoğan, B.Vardar," Semantik Akımlar 1", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.18-19-20-21-22-23, (dil)

Yazıda, "Son yıllarda fonoloji ve mantıktan örnek alan birçok Batılı dilbilimci anlatım - içerik (gösteren - gösterilen) ilişkisi yerine içeriğin biçim yönünü ele alan çalışmalarıyla gösterge'nin gösterilen yanına yapısal bir bölümleme uyguluyor ve anlamın belirgin özelliklerini ortaya koymaya çalışıyor. Böylece en küçük anlam biriminin kelime, monem gibi biçimsel birimlerle denk düşmediği artık anlaşılmış bulunuyor." (s.19). belirtilmektedir.

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 11 ",(Çev.Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.10-11, (dil)

Yazıda, dilin eski kuşaklardan aktarıldığı ve olduğu gibi benimsendiği belirtilerek, Dil Göstergelerinin de neden her türlü değişime karşı koyduğunu açıklamaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 6, Haziran 1969**

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri ",(Çev.Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.16-17, (dil)

Yazıda, dilin sürekliliğini sağlayan zamanın etkisinin dil göstergelerini değişime uğrattığı vurgulanmaktadır. Bu durum dil göstergelerinin değişmez olduğunu da, değişken olduğunu da ifade edilmektedir.

"İşte birkaç örnek: Latince necare 'öldürmek' anlamına geliyordu, Fransızcada noyer biçimine girdi ve 'suda boğmak' anlamını edindi. Yeni işitim imgesi de kavram da değişti. Ama olayın iki yönünü birbirinden ayırmak gereksizdir. Kavramla gösterge arasındaki bağıntıdan bir değişme olduğunu ayrıntılara girmeden ortaya koymak yeterlidir." (s.16-17).

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 7, Temmuz 1969**

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 8",(Çev.Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.16-17, (dil)

Yazıda, dilin değişiminin zorunlu olmasının nedeni neye dayandığı, süreklilik nedenleri, zaman içinde bozulma nedenleri ve dilin evrensel yasanın dışında kalma nedenlerinin ne oldukları incelenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 8, Ağustos 1969**

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 9", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.21-22, (dil)

Yazıda, Dural bildirim ve Evrimsel bildirimin; değerlerle uğraşan bütün bilimlerdeki iç ikilik ile iç ikilik ve dilbilim tarihi olmak üzere ikiye ayrıldığı belirtilerek, bunlar hakkında bilgiler verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 12, Aralık 1969**

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.12-13, (dil)

Yazıda, dilbilim araştırmaları başlamadan önce dili inceleyenler, bir başka deyişle, geleneksel yöntemlerden yararlanan 'gramerciler' nasıl bir yol izlemişlerdir? Sorusuna cevap aranmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 2, Şubat 1970**

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 16", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.16-17, (dil)

Yazıda, bir tekille bir çoğul arasındaki bağıntının her dönem için yatay bir eksenle gösterilebilir olduğu, bir biçimden öbürüne geçilmesine yol açan her türlü olgu, dikey bir eksen üzerinde yer aldığı belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 4, Nisan 1970**

Saussure, Ferdinand, "Genel Dilbilim Dersleri 17", (Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1970, s.10, (dil)

Yazıda, çok zamanlı d,z,ye bağlanan olgular tek zamanlı dizide yer alan olgularla hiç değilse aynı türden midir? sorusuna cevap aranarak, örneklendirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 7, Temmuz 1970

Arık, Tülin,"Dilbilimsel Coğrafya", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1970, s.14-15-16-17-18, (dil)

Yazıda; Vossler, Croce, Bartoli gibi ülkücü dilcilerin, önceleri yeni dilbilim adı verilen dilbilimsel coğrafyanın kurallarını ortaya çıkardıklarını ve yeni dilbilim dillerinin yayılma alanlarını incelemeye başladıkları belirtilmektedir.

"Lehçe bakımından Fransa'da iç, İtalya'da beş büyük alan görülür. Yalnız İtalya'da sözü geçen bölgelerde bir şeyi belirlemek için ayrı sözcükler bulunduğu halde, Fransa'da hemen her yerde bir sözcük geçerli olmaktadır. Bu geçerli sözcüğün yanında başka eski kökenli sözcükler varsa da, onlar daha çok anlamlarını yitirerek, başka alanlarda özelleşmişlerdir.İtalya'nın belli başlı alanları: Piemonte, Lombardia, Venedik, Toscana, Romadır. İtalya'da, Fransa'daki gibi öbür kesimleri etkisi altına alan bir merkez yoktur. Torino, Milano, Venedik, Roma ve Napoli'nin de Floransa gibi yayılma alanları vardır. Roma ve Napoli alanları oynaklık bakımından birbirleriyle yarışırken, Kuzey İtalya alanları durgunluklarıyla dikkati çekerler. Burada, Fransa alanlarının hareketliliği görülmez." (s.16).

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 8, Ağustos 1970

Vardar, Berke,"Ferdinand de Saussure", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos, 1970, s.14-15-16-17-18-19-20-21, (dil)

Yazıda, bir buluşma noktası olan dilbiliminin, bütün araştırmacıları ortak bir yöntem olan dilde birleştirdiği belirtilmektedir. Etnolojide C. Levi - Strauss'un, tarih ve felsefede M. Foucault'nun, psikanalizde J. Lacan'ın, edebiyat eleştirisinde R. Barthes, dinler tarihinde G. Dumezil'in v.b. araştırmacılar örnektir. Bunların asıl amaçlarının, en nedensiz görünen olayların bile altında yatan temel yapıyı aydınlatmak, ana düzeni açıklamak olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 9, Eylül 1970**

Saussure, Ferdinand, "Dil ve Söz Ayrımı", (Çev.Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül, 1970, s.8-9-17-18-19-20-21-22, (dil)

Yazıda, hem kişisel hem toplumsal özellikler gösteren dil yetisinin kapsadığı alanın, dil ve sözün sınırlarını çizmek isteyen Saussure şöyle demektedir:

"Dil, hem dil yetisinin toplumsal bir ürünü, hem de bireylerde bu yetinin işleyebilmesi için toplumun benimsediği zorunlu anlaşmalar bütünüdür. Dil yetkisi tümüyle çok yönlü ve karmakarışıktır. Birçok alana açılır: Fiziki fizyoloji ve psikolojiyi ilgilendirdiği gibi bireysel ve toplumsal alanlara da girer. İnsana ilişkin olayların meydana getirdiği bütünlerden hiç birine yerleştiremeyiz onu. Çünkü dil yetisinin birliğini nasıl belirleyeceğimizi bilemeyiz." (s.8).

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 10, Ekim 1970**

Saussure, Ferdinand, "Gösterge Kuramı", (Çev.Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.10, Ekim, 1970, s.7-8-9-10-11, (dil)

Yazıda, Saussure'ün dil - söz ayrımında göz önünde bulundurduğu ikinci temel karşıtlığın, dural olgularla evrimsel olgular arasında ortaya çıkan ikililik üzerine durmaktadır. Yazıda; değerlerle uğraşan bütün bilimlerdeki iç ikilik, İç ikilik ve dilbilim tarihi ve iç ikiliğe örnekler verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 3, Mart 1971**

Saussure, Ferdinand, "Dilbilim Kavramları", (Çev.Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.3, Mart, 1971, s.8-9, (dil)

Yazıda, Berke Vardar'ın Ferdinand de Sansure ve Dilbilim Kavramları adlı kitabı incelediği belirtilerek, Türk okuruna tanıtmayı amaçladığı belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 9, Eylül 1971**

Başkan, Özcan, "Ana-Dil, Yabancı-Dil", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül, 1971, s.10-11, (dil)

Yazıda, Türkiye'nin yabancı dil öğrenme konusunda başarısız veya yetersiz kaldığı belirtilmektedir. Yabancı dil eğitimi anlayışının değiştirilerek, ve ancak ikinci bir dil olarak ele alınmasıyla, bu sorunun çözülebileceği vurgulanmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Dil insanlar arasında anlaşmayı sağlayan doğal bir araç ve kendi kanunları içerisinde yaşayan, gelişen canlı bir varlıktır.

Dil yazı türü *Yeni İnsan* derginde anı, diyalektik, deyim, sunu, deneme gibi türlere göre daha çok yer verilmiştir. Toplamda 50 adet yer almaktadır. *Yeni İnsan* dergisi dil türüne önem vererek, Türkçenin gelişim aşamaları ve grameri hakkında bilgiler vermektedir.

Hüseyin Karakan, İsimsiz, Hilmi Ziya Ülken, Burhan Arpad, Nurullah Ataç, Mehmet Salihoğlu, Celal Sılay, M. Özata gibi isimler dil yazı türü konulu yazılarında Türkçenin hakkettiği öneme kavuşması gerektiğini savunurlar. Bu isimler, Türkçenin Arapça ve Farsçanın etkisinden kurtulup şimdi de batı dillerinin etkisi altına girdiğini belirterek, Türkçe dilinin gelişmesi için gerekenlerin yapılması gerektiğini vurgulamaktadırlar.

Sadi Gencer, Özcan Başkan, M. Ali Dinçol, Celal Sılay, Tülin Arık'ın dil üzerine yazılarıyla Berke Vardar 'ın Ferdinand Saussure'den yaptığı çevirilerde dilbilimi konusu ile ilgili detaylı bilgiler verilmektedir.

1.4.3.8. Diyalektik

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 4, Nisan 1967

S., C., "İlişki Deyimleri", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.12-13, (diyalektik)

Diyalektik, diyalog ve etik kurallı bir şekilde tez antitezin ortaya konulmasıyla belli bir konu üzerinde ortak değerlerin inşası anlamına gelmektedir. Yazıda, diyalektik açıdan insandaki sonsuz isteğin anlamlandırılmaması vurgulanmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Kavramlar arasındaki zıtlıklardan yola çıkarak doğruya varma süreçlerini açığa çıkarılmasında bir yol olarak kullanılan düşünme ve araştırma yolu olarak tanımlanmaktadır.

Yeni İnsan dergisinde toplam bir adet yer almaktadır. Celal Sılay'ın yazdığı *İlişki Deyimleri* başlığı altında yer alarak, insanoğlundaki tükenen kaynaklara karşı sonsuz istek içinde olması konusunu içermektedir. Aslında deyimler türü başlığı altında da alabileceğimiz bu türü, dergi ayrı bir başlık altında sunulmasından ötürü bizde ayrı bir başlık altında vermeyi uygun gördük.

1.4.3.9. Düşün

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 1, Ocak 1963

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Düşündüren sorular" ,*Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.7, (dşn.)

Yazar, konuşması tek hece olan, düşüncesi derinlikten uzak yavan olan; sorgulamayan, var olanı kolay yollardan anlamaya çalışan tembel kafa karşısındadır.

" Sanat; düşünceyi harekete getirmeden sunuluyor. Resim, renge; müzik; sese; mimari; biçime salt somutu veriyor; şiirin somut üstüne gösterdiği kaygısı, yeni kafanın geçirdiği krizin açık delili." (s.7).

Zamanın insanlara sunduğu her şeyi insanların düşünmeden, kafalarını yormadan, kolaya kaçmalarını eleştirmektedir.

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Uygarlık dengesi", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.3, (dşn.)

Tekniğin hızlı ilerleyişi insanların bu hıza uyum sağlayamamalarına neden olmaktadır. Yaşamlarımızı kolaylaştıran bu araçlar eğer sanat ve kültürle bir uyum içinde olamazsa ortaya uygarlık dengesizliği çıkar. Yazıda, modern hızın uygarlığı,

çağımızın insanının kafasında oluşan tempoyla uyum sağladığı ölçüde yarar sağlayacaktır.

"Nasıl Versay duvarlarını süsleyen resimler, Fransızı kendi tarihi içinde düşündürebiliyorsa, nasıl Süleymaniye minarelerindeki incelik, Türkü, kendi ulusal sanatının inceliğinde gezdirebiliyorsa, günümüzün hızını kavramak da yine bu yol da çarelere başvurmakla elde edilebilir." (s.3).

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Yeni İnsan, Eğitimde reform", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.4, (dşn.)

Eğitim sistemindeki yanlışlığı dile getirmektedir. Lise eğitiminin, zihnin açılmasına yaradığını fakat gerçek hayata hazırlamakta yetersiz kaldığını eleştirmektedir. Gençliğin, aldığı eğitimle istediği bölümü okuma imkanlarının bulunmadığını, ilgi ve beceri alanlarına uygun olmayan bölümlere yerleştikleri vurgulanmaktadır. Okulu, hayatı kazandıran bir hale dönüştürmenin de ancak meslek liselerinin arttırılmasıyla gerçekleşeceği vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 2, Şubat 1963**

İsimsiz, "Tehlikeli Değişme", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.3, (dşn.)

Yazıda, insanın teknik araçlar karşısında kendi öz varlığını yakalama gücünden yoksun olduğu belirtilmektedir. Kendi içgüdüleriyle dış etkiler arasındaki ilişkiyi kurmakta zorlanmaktadır. Oysa bu teknik gelişmelere paralel olarak kendi yaratıcılığını geliştirebilirse kişisel gelişimini sağlamamış olacağı vurgulanmaktadır.

"Hayata "katılıcı" olmak yerine "bakıcı" bir duruma düşmesi yeni insan psikolojisinin yarınını gölgelemektedir." (s.3) Yazar, tehlikeli değişmeyle karşı karşıya olan insanları röntgenci , <bakıcı> psikolojisine sahip insanlar olarak nitelendirir. Sokakta bir kavga olsa bile bu insanların o kavgaya sadece bakmakla yetineceklerini eleştirmektedir.

İsimsiz, "Aydına düşen görev", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.4, (dşn.)

Yazar, toplumdaki değişimlerin yüzünden ulusumuzun kendi dilini, dinini, geleneğini ve tarihini rahatça özümseyemediklerini dile getirmektedir. İleri adımlar atan Kemalist devrim, dinsin sofuluk yerine laikliği, Arapça yerine Türkçeyi, Osmanlı yerine Türkiye'yi getirerek doğru yolu bulmuştur. Yazar, Batının ilericiliğine karşın doğunun gericiliği arasında sıkışan toplumda aydına ulaşmanın zorluğunu ifade etmektedir. Yapılan yeniliklerin oturması için toplumsal bir eğitim gerektiğini, bunu da kültürel kalkınmadan başka hiç bir şeyin başaramayacağını vurgulamaktadır.

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Düşünme", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.5, 15, (dşn.)

Yazar, bizlerin yaşayan, davranan bir varlık olarak özümüzü ancak düşünme yolu ile bulacağımız üzerinde durmaktadır. "Kişinin düşünen bir varlık olması, Dercartes'in anladığı biçimde, özünü düşünmekle gerçekleştirip bilgisine varabilmesi bu yol dolayısıyladır." (s.5).

Bütün uygarlıkların kaynağı yalnızca düşüncedir. Yazar, tarih alanında ileri durumda bir varlık göstermeyen, olduğu yerde kalan ve başkalarının düşüncelerinden geçinen ve özünü unutanlara karşı sitem etmektedir.

Yazar, düşünen kişilere yaratıcı gücün tadını tattıran Apollo'yu, düşünmeyen, olduğu yerde düşler sayıklayan, yalnız kendi doğrularını doğru kabul eden doğru insanına örnek verir.

"Apollu'nun ülkesinde aya füze atılırken doğunun yurdunda kadınların göbeklerine <dua> lar yazılıyor."(s.5).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 3, Mart 1963**

Sılay, Celal, "Uyarmada Denge", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.26, (dşn.)

Yazıda, yazarlar ve okurlar arasında gelişen bir anlam olduğunu ve bu anlamı kavrayabilmek için, yazarlarımızı, tutundukları düşünce acıları içinde incelenmesi gerektiği sorusu sorulmaktadır. Yazıda, okurlar arasında anlam gücünü yapan

yazarların dayandıkları temel kökler ise: gelenek, devrim ve uygarlık olduğu belirtilmektedir.

Tiryakioğlu, Ziya, " Yankısızlığımız", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.3, (dşn.)

Yazar, çocuğun psikolojik gelişimi ve eğitimi üstüne bilimsel bir eğilim geliştiremediğimizi eleştirmektedir. Kişinin hayatını sürdürmede biyolojik varlığının yanında, psiko-sosyolojik varlığını da geliştirmek zorunda olduğuna değinerek, yankısızlığı toplumsal nitelikten yoksunluk olarak görmektedir.

Hartmann, Nicolai, " N. Hartmann ve şiir sanatı", (Çev. Sedat Umran), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.22-16, (dşn.)

Yazıda, Nicolai Hartmann'nın şiir sanatı üzerine ele aldığı felsefi konuşmalara yer vermektedir. Yazıda, Wein, Ballauff, Hartmann, Behrens, Richert gibi isimlerin şiir sanatın dair yapmış olduğu konuşmalar işlenmektedir. Hartmann: "Bir şiirin içinin ne olduğunu ifade etmek hususundaki güçlük, bize belli bir tanımlamayı kabul ettirmektedir: bu iç şairin onu söylediğinden ve şiiriyle dile getirebildiğinden başka türlü söylenemez. Tıpkı değerlerin idrak edilişi gibi, bundan ozanın kendi anlayışına müracaat gerekir." (s.22).

Behrens: "Hayır, bu bana sadece Aljoska gibi şiirin yarattığı kahramanlar için muteber görünüyor. Fakat bütün olarak bir şiirin içi son derecede kişiseldir." (s. 16).

İsimsiz, " ...Ve Nietzsche Salatayı Karıştırıyordu", (Nouvelles Litteraires'den Özetleyen, Emel Dilman), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.6, (dşn.)

Yazıda, Priesley Batı insanının konfordan ziyade, edebi anlamda kurtuluşu aramaya ihtiyacı olduğunu söylemektedir. Yazarların görevinin de bu arayışta Batı insanına yardım etmeleri gerektiğini savunmaktadır.

"Priesley: Durmadan bir dünyadan öbür dünyaya geçen, bir yolunu kaybetme çağıdır, bu devir.Cennet ve cehennem arasında asılı duran Orta Çağ bahçesinden koparıp aldı ve insanoğullarına, bir altın kürenin üstünde yaşamakta olduklarını öğretti. Sırası ile Machaivel, Rablais, Montaigne, Shakespeare zamanlarını

aydınlatmışlardı. Cervantes de Fransa'nın İngiltere'nin ve İspanya'nın üstünde ışıldamış olan altın kürenin son parıltısı gibi durur." (s.6).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963**

Cansever, Edip, "Sanatçı ile politikacı", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s. 8, (dşn.)

Yazıda, sanatçılar, yaratıcılıklarına engel olduğu düşüncesiyle nasıl her şeye başkaldırıyorlarsa; politikacılarında, sanata özgü sorunlara el atmaktan geri durmadıkları belirtilmektedir.

"Brecht şöyle diyor: Savaşan toplum katları oldukça, toplum savaşan katlara bölündükçe, toplumun ortak sözcüsü olamaz." (s.8).

Politikacının sanatçıya karışmamasını, ama sanatçının da kendisini her şeyden bağımsız görmemesi gerekmektedir. Yazar, sanatın insanlığın karşılıklı etkileşimi yüceltme çabası içerisinde olması gerektiğini savunmaktadır.

Eyüpoğlu, İsmet Zeki, "Laotse", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.39, (dşn.)

Yazıda, M.Ö. altıncı yüzyılda yaşamış ve yaşadığı çevrede pek bilinmeyen, yalnız batılıların üzerinde çok durduğu Çin filozof ile Taoizm öğretisi ve ilkeleri anlatılmaktadır.

Horozcu, Oktay Rifat, "Düşünmek", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.9, (dşn.)

Yazıda, düşünce, akılda duygu ve düşünceler arasında kurulan ilişkiden meydana gelmektedir. Düşünceller arasındaki ilişkiyi akıla dayandırmadan kurarsak, düşünce düşünce olmaktan çıkarak hayal olacağı vurgulanmaktadır.

Yazıda, R. Mahmut Ekrem'in oğlu Nijat'ın ölümündeki gerçeği kabullenemeyerek onu hayal dünyasında var etmesi, düş ile gerçek arasındaki ilişki ifade etmektedir.

Odman, Merih, "İnsan ve Evren", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.12, (dşn.)

Yazıda, insan nerededir? Kişinin toplum içindeki yeri, özgürlüğü, tutsaklık alanı ne kadardır? Sorularına cevap aranmaktadır. Yazıda, yazar bu sorulara cevap ararken, gerçek özgürlüğe ulaşmayı istemektedir. Gerçek özgürlüğün politik görüşümüz, sosyal durumumuz, bilim, sanatla gerçekleştirebileceğini ifade etmektedir.

Selçuk, İlhan, "Toplumsuz şairler", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s. 6, (dşn.)

Yazıda, eski kuşak sanatçıların bellekleri, aruzun yardımı ile kuvvetlendiği ve sanatçılarımızın, eski edebiyatımızın seçmelerini küflü ama değerli sandıklarından çıkarıp kullandıklarını ifade edilmektedir.

"Örneğin Ataç böyle yapardı. Yazısının bir köşesinde bakarsınız Divan edebiyatından bir pırıltı... Sanki üstadın o güzel söyleyişinin tam orta yerinde konuşmayı ısıtmak için eski bir mangalın külleri karıştırılmış. Baki efendiden veya Fuzuli'den nâr gibi bir beyit.. Nail-i Kadim'den veya Nedim2den bir kaç örnek...

"Sen bihaber, hayalin ile gûşelerde biz

Ta subh olunca her gece ayş ü dem eyleriz" (s. 6).

Yazıda, yeni bir saray edebiyatı zevk ve anlayışının ortaya çıktığı ifade edilmektedir. Yazar, şairin halk seviyesine inmeden, halkı kendisine kadar yükseltmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Sılay, Celal, "Kıtalaşıyoruz", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s. 15, (dşn.)

Yazıda, sanatta kıtalaştığımız eleştirilmektedir. Gördüğümüz biçimler, duyduğumuz sesler, görgü kurallarımız, giyim biçimlerimiz; iş araçlarımız, ev araçlarımız ve bunlar gibi birçok halimizle Avrupalaştığımız vurgulanmaktadır. Yazar, uygarlık çarkı dışında kalmanın acı, ama çarkın hızına da hemen girivermenin doğru olmadığını savunmaktadır.

"Güzelle oyalanmışız ama, güzeli, sanatçı yaratıcılığa yüceltmeden zanaatçı detayları işlemiş. Bu yüzden uğraştığımız için (eşyası) üzerinde kalmışız. Bir kilime kaç renk dokunabileceğini, bir pirinç tanesine kaç dua yazılabileceğini düşünmüşüz. Bilincimizi düşündürecek yerde, eşyanın boyunu posunu ölçmüşüz. Eşya boylarını aşmanın kolay, usa yeni ufuklar açmanın zor olduğunu görmek istemiştik." (s.15).

Tiryakioğlu, Ziya, "Uygarlık anlamı", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.5, (dşn.)

Yazıda, toplumumuzun düzensizliği, yönsüzlüğü ve yetersizliği eleştirilmektedir. Yazar, Batının ilerlemesine karşın, Doğunun geri kalmasını dine bağlamaktadır. Din etkisinin bilimsel düşün ve davranış ortamını lüzumlu bulmamasından kaynaklandığını savunmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963**

(Y. İ.), " <Efkârı umumiye>", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.5, (dşn.)

Yazıda, Fransa kraliçesi Mari Antyanet'in süsü uğruna devletin milyonlarını bir gerdanlığa harcaması ve Fransa'da da Dreyfûs adındaki bir subayın haksız yere cezalandırması ifade edilmektedir. Bu haksızlıkları gören halk, kızgınlık içerisinde, o gerdanlığı idam ipine çevirmiş, Dreyfûs'ü da o yüzyılın önemli kişisi yapmışlardır. Yazıda, kişileri yetiştirenin toplum içindeki düzen olduğu belirtilerek, toplumsal gücün önemini vurgulamaktadır. Yazıda, toplumun belli bir kafa yapısı içinde olması, yeni bir felsefe sistemi kuracak adamı da böyle bir düzen içinde olan toplumun yetiştirdiği vurgulanmaktadır. "Afganistan'dan Kant, Habeşistan'dan Beethoven yetişmeyeceği gerçeğini belirtmek gibi örnekler, bu konuyu kabaca aydınlatır." (s.5).

Selçuk, İlhan, "Sanat ve politika, *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.6, (dşn.)

Yazıda, "Sanat ve politika" Henry de Montherlant'ın son romanı <Kaos ve Gece> Kahramanı, Celestino Marcilla'nın sanatı uğruna politikayla karşı karşıya

kalması anlatılmaktadır. Montherlant eserine niçin <Kaos ve Gece> adını verdiğini şöyle anlatıyor:

"- Kaos... Bu hayattır. Gece... bu hayattan öncesi ve sonrasıdır.

Öncesi ve sonrasını zaten bilemeyiz. Ama hayatın bir kaos olduğunu anlamak için, hem de çok belginlikle anlamak için Türkiye'de bir parça yaşamak yeter de artar. Politika denen nesnenin insan yaşayışı üzerinde Türkiye'deki kadar büyük etkiler yarattığı bir başka ülke zor bulunur. Burada politika kelimesini küçük anlamda kullanıyorum. Bizim memleketimizde yaşama savaşında mutluluğa ve refaha giden yolun üstünde politikanın bin tane trafik işareti yalnız kaosun arabasına yol vermektedir. Ve bu kaosun rüzgarında yürekleri düğüm olmuş insanlar yalnız pazar günleri değil, haftanın yedi günü bıçak darbelerini bekleyen boğalar gibi umutsuzca çıkışlar içinde çırpınmaktalar. Böyle bir hayatın arenasında seyreden trajediyi ölümsüz ölçüler içinde satırlara dizmek şüphesiz sanatçının işidir. Ama eğer yaşadığımız çağın anlamını, çevremizde geçen olayların bize neler söylediğini sökebiliyorsak bu mümkün. Sökemiyorsak politikaya dalmak faydasız. Politikadan kaçmak da..." (s.6).

Ülken, Hilmi Ziya, "Türk Dünyası ve insanlık", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.10, (dşn.)

Yazıda, toplumun insan kadar eski olduğu, insan toplumunu hayvan toplumundan ayıran başlıca belirli ögenin kültür olduğu vurgulanmaktadır. Bugünün kültürünü anlamak için, Batı önünde bir Orta Doğu, Uzak Doğu, Çin - Japon kültüründen, bir yerli Amerikan, Afrika kültürlerinden bahsetmeden, bugünün insanlığını anlamanın zor olduğu anlatılmaktadır. Türk dünyası da ilk çağdan beri Uzak ve Orta Doğu medeniyetleri arasında ve her birinin içinde büyük rol oynadığı belirterek, Türk dünyasının insanlık içindeki yeri vurgulanmaktadır.

" Dünya dil kültür çevrelerine göre birlikler kurmaya doğru gidiyor: Anglo - Sakson birliği, Avrupa birliği, Uzak Doğu birliği, Latin Amerika, Arap birliği bugünün Birleşmiş Milletler görüşünde kuvvetlenen birer gerçektir. Bu gerçek ister

istememez Türk dünyasının da bir dil - kültür birliği olarak düşünülmesinin gerektirir. (s.10).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 8, Ağustos 1963**

Celal, Sılay, " Teknik ve sanat", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.5, (dşn.)

Yazıda, gelişen teknolojiye ve çağa uyum sağlamanın sanata bağlı olduğunu belirtilmektedir. "Uygarlığın gidişinde denge sanatın elindedir." (s.5). Yazar, sanatta geri kalmış toplumların gelişen, modernleşen, çağa ayak uydurulamayacağını vurgulamaktadır.

Selçuk, İlhan, " <İnşa>", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.6, (dşn.)

Yazıda, Batı kültürünün üstünlüğünün sadece kültürel olmadığı; iktisadi, edebi bağımsızlıkların etkisi olduğunu vurgulamaktadır. "- Bir ağaç inşa edemezsiniz. Kültür bir ağaç gibi büyür. Ancak fidanı diker ve ona bakarsınız. Kendisine özgü müddetler içinde büyümesini beklersiniz. Ama ağaç gibi kültür de inşa edilmez." (s.6) Yazar, kültürü tüm yönleriyle ele alıp gelişen ülkelerin, gelişmeyen ülkelere her şekilde örnek olduğu nu belirtmektedir. Bizim ülke içinse; "Oradan bir mümeyyiz çıkıp da inayet buyurursa ve sihirli ellerini bizlere uzatırsa ne ala... Tıpkı Amerikan yardımını bekler gibi, sanatımıza batıdan uzanarak elleri bekler gibiyiz." (s.6). İfade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 9, Eylül 1963**

Odman, Merih, "İnsan ve Evren, 3", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.12, (dşn.)

Yazar, 'insan ve evrenin' iç içe geçmiş sonsuz maddelerini araştırarak, evrenin ve insanın anlamlandırılması ve çözülmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bunu da; atomun incelenmesiyle var olan veya var olabilecek enerjileri bulup kullanılması ile her geçen dönem ilerleyen bilgi birikimlerinin arttırılması ile gerçekleştirebileceğini vurgulamaktadır.

"Bugün bildiğimiz sandığımız birçok hadiseler dahi yarısının fizikçisi için çok hafif gelecek bir saflık numunesi olacaktır. Buna rağmen bugünün fizikçisinin deney, metot ve fikirlerinin tasavvurlarını fevkinde ilerlemiş olduğunu görmekteyiz." (s.12).

"Bugünkü bilgilerimize dayanarak gelenekteki felsefi doktrinlerini şimdiden tasavvur bile etmek çok müşküldür." (s.12).

Sılay, Celal, "Göz Çağı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.12, (dşn.)

Yazıda, teknolojinin insan yaşamı üzerindeki olumlu ve olumsuz etkileri belirtilmektedir. Yazar, kendi varlığının gereği kadar işe yaramadığını gören insanın, toplumdan soyutlandığını ifade etmektedir. İnsan, bu durumdan kurtulmak için;

"Modern insan, kendi içinde yeni bir kuruluşun hamurunu yoğurmaktadır. İşinde olsun, eğlencesinde olsun tekniğin çeşitli yerini araştırmaktan gelme bir tedirginlik günümüzün önemli bir konusu olarak karşımıza çıkar." (s.15).

"Oysa insan güneşte olmayan bir güze sahiptir. Şarlo'nun, <insan düşünebilir de güneş düşünemez>, dediği güç, işte modern insanın düşünme gücünü nerede, nasıl kullanacağı, araştırmanın tedirginliği içindedir." (s.15).

Tanyol, Cahit, "Şiir ve düşünce", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.6, (dşn.)

Yazar, şiir ve düşünce yazılarına yönelik, Türk Edebiyatının belli kalıplara bürünerek yazılmasını doğru bulmadığını ifade etmektedir. Edebiyatımızda, şiir yazılmasına rağmen, nesir alanında eserler verilmemesini, düşünceden yoksun bir edebiyat anlayışı, olarak gördüğünü vurgulamaktadır. Yazar, Türkçenin yüzyıllar boyunca Türk düşüncesini ifade etmekte yetersiz kaldığını belirtmektedir.

***Yeni İnsan*, "Doğu kafası, Batı kafası", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.5, (dşn.)**

Yazıda, Doğulu kafa anlayışının olaylara 'parça' gözüyle baktığı, Batılı kafa yapısının ise olaylara 'bütün' gözüyle bakıp yaklaştığı ifade edilmektedir.

"Kişisel olaylardan, toplumsal hareketlere kadar, her konu, ancak bütünü ile ele alınınca doğru kavramlara ulaşır. Bir insan, bir olayı yorumlarken duygusunun kılavuzluğuna tutsak olursa, bu kişi doğrudur. Ama bir olayın, bir hareketin, bir şeyin yorumu, kişisel duyarlığa tutsak olmadan ele alınabilirse daha güvenilir bir sonuca varılır." (s.5).

Yazıda, Doğulu duyarlılığının yanlış olduğu belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 10, Ekim 1963

Kocagöz, Samim, "Kalıntılar", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1963, s.6, (dşn.)

Yazar, bir ulusun kalıntılarını şöyle ifade etmektedir:

"Her ulusun aydınları, aydındır; bilgileri, bilgindir; sanatçıları, sanatçısıdır... Ne düşündüklerini söylemesini bilirler; bilmediklerini öğrenmek için sorarlar. En önemlisi, dinlemesini bilirler. İktisat koşulları, sosyal koşullar, politik kaynaşmaların aldığı akımların getirdiği özgürlükler, bazı uluslarda bu sözünü ettiğimiz seçkin topluluğun çoğalmasını, giderek kültür alanında, sanat ve bilim alanında öne geçmesini sağlar." (s.9).

"Fransız ulusu da kültür, sanat alanında 17. yüzyıldan beri öne geçmiş bir ulustur." (s.9).

"Bu fırsatı yine bilim sanat, politika adamlarının gücü ile yaratmasını becermiştir. 1789 İhtilâli!.." (s.9).

"Yalnız şu var: Fransız yarı aydınlar, gerçek aydınlarının yaptıkları, ettikleri ile mirasyedi paşazadeler gibi öğünürler. Alaycıdır." (s.9).

Sılay, Celal, "Orta yerdeki adam", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1963, s.15, (dşn.)

Yazıda, ortadaki adam, yaşadığı toplumun çıkarlarını savunan, toplum çıkarlarını tehdit edenlere karşı duran, kişiyi sembolize etmektedir.

"Örneğin, saray, çıkardığı her türlü zorunluluklarla yetinmemiş, dil ile de orta yerdeki adamla arasını açmıştır. Yobaz, salt uygarlık gidişini kösteklemekle kalmaz, o da dili ile orta sınıfa karşı koymak için çırpınır. Çeşitli etkilerin tutsağı olarak topluma dış bileyen bir alt sınıf varsa, bu sınıfın özel dili olan argo da, ortadaki adamla kendi arasına bir uzaklık koyma çabasının sığınağıdır." (s.15).

Yazıda, toplumun çoğunu aç, azını tok eden iki ayrı düşman parça ortaya çıkarsa, ortadaki adamın böyle yerlerde yaşam alanı bulamayacağı vurgulanmaktadır.

"Böyle bir durumda orta yerdeki adam barınamaz. Orta adamların barınamadıkları ülkelerde ise, sosyal denklemin değil, ulusal birliğin bile sözü edilemez." (s.15).

Tanyol, Cahit, "Şiir ve gerçek", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.6, (dşn.)

Yazıda, şiirde gerçek veya gerçeklik konusu vurgulanmaktadır. Yazıda, şairin, şiirin gerçeğini yakalamak için, kişisel düşüncelerinin yanı sıra, şiire sosyal bir misyonla yaklaşırsa gerçeği anlatmış olacağı belirtilmektedir. Aksi durumda kişisel düşünce ve fikirler devreye girdiğinde, şiir politikanın emrine girerek bir propaganda aracı haline geleceği ifade edilmektedir.

"O zaman sanatçı belli bir politikanın adamı olur ve gerçekliği böyle bir politikanın propagandasını yapmak sanır. Belli bir politik davranış savunan kimse, gerçek olanın dışına kalır. Ve sanatçı, toplumu bir uyacak, kendi işine yarayacak şekilde gerçeği yorumlar." (s.6).

***Yeni İnsan*, "Cumhuriyet'in Kırkıncı Yılı", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.5, (dşn.)**

Yazıda, Cumhuriyet'in kuruluşundan 1960'lara kadarki dönemde, ülkede ekonomik, kültürel, toplumsal ve edebi alanlarda yaşanan sıkıntılar anlatılmaktadır.

"40 yıl... Cumhuriyet'in kuruluşundan bu yana geçen yarım yüzyıla yakın bir süreden elde kalan, işte bu acı ve çetin denemelerdir; olumlu sonuçlara ulaşmak için bu denemelerden yararlanacağız." (s.5).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 11, Kasım 1963**

Sartre, Jean Paul, "Kitap", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.10, (dşn.)

Yazıda, "Sean - Paul Sartre'ın hatıralarından çocukluğuna ait seksen sayfalık kısmı <Temps Modernes> in ekim sayısında yayınlandı. Çocuk J - P. Sartre'ın kitaplar dünyasıyla ilk tanışmasına ait olan geçidi aşağıda özetliyoruz. Jean - Paul 4 yaşındayken babası ölür, annesiyle beraber büyük babasının evine taşınırlar. Büyük babasının bir kütüphanesi vardır. Jean - Paul daha okumak bilmediği gibi, kitapların neye yaradıklarını da pek kestirememektedir. " (s.10). anlatılmaktadır.

Ülken, Hilmi Ziya, "Türk Dünyası", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.6, (dşn.)

Yazar, Türklerin ve diğer kavimlerin millet olma şuurunu ele almaktadır.

"Geo-politik ve kültürel kökleri ilk çağa kadar uzanan milletlerin şuur kazanmış siyasi bütünler halinde en kuvvetli çağdaş cemiyetler olarak kuruluşu ancak son yüzyıllarda gerçekleşmiştir." (s.6).

***Yeni İnsan*, "Atatürk anlamı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.5, (dşn.)**

Yazıda, altı yüz yıllık ihtiyar imparatorluk ile, bu imparatorluğun ordularının birbirlerinden, öfke ile ayrılması belirtilmektedir. Atatürk ile o imparatorluğu ayıran nedenlerin başında gelen, vatan ve halktan bahsedilmektedir.

"Biz iyimserliğimizi Alman filozofu F.G. Fichte'nin meşhur bir sözü ile belirteceğiz: <İdeallerle menfaatler daima bir savaş halindedirler. Çoğu defa menfaatler üstün gelir. Fakat son galibiyet ideallerindir.> Atatürkçülük idealleri elbette galip gelecek ve bu vatan yükselecektir. Yeter ki savaşı terk etmeyelim." (s.5).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 12, Aralık 1963**

Ülken, Hilmi Ziya, "Türk dünyası", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.6, (dşn.)

Bu yazı önceki sayıdaki yazının devamıdır. Yazıda, Türkçülük hareketinin genç ve toy olduğuna değinilerek, gerçek manada 19. yüzyılda başladığı belirtilmektedir. Yazıda, Türkçülük hareketinin sistemleşmesi ve gelişmesi için iki unsur belirtilmektedir. Birinci hamle dilde Türkçülüktür.

"Türkçülük Kuzey Avrupa milletleri gibi önce dilde bağımsızlık için yapılan bir çaba ile başlamıştır. Dilde Türkçülük 19. yüzyıl sonunda ve bu yüzyıl başında (1898 - 1910) iki yola ayrılmıştır. 1. Ölçülü dilcilik: Süleyman Paşa, Müftüoğlu Ahmet Hikmet v.b., 2. Aşırı dilcilik: Fuat Köprülü başlarında geliyordu. Bu iki çığır uzun bir süre savaştı." (s.6).

İkinci davranış ise, tarih şuurunu derinleşmesindeki Türkçülüktür.

"Gökalp 1909'a kadar Diyarbakır'da <Dicle>, Diyarı Bekir>, <Peyınan > gazetesinde yazdığı yazılarda aynı <Osmanlı milleti> ni, Namık Kemal'den beri Türk aydınlarının mal ettikleri fikri savunuyordu. Fakat öteden tarih şuurı daha önce uyanmaya başlamıştı. Bu şuurda: a) Gerçekçi, b) Romantik veya hayalci olarak iki dala ayrılabilir. Birinci dalda Süleyman Paşa, Necip Asım, Şemsettin Sami, İkinci dalda Mustafa Celalettin Paşa, onun damadı emekli Ferit Enver Paşa v.b. vardır." (s.6).

Yeni İnsan, "Mutlu ortal", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1963, s.5, (dşn.)

Yazıda ozanları şiir, öykücüler öykü, romancıları roman yazmayan, ressamı resim, yontucuları yontu yapmayan, bir ülke için daha acı bir durum olamayacağı vurgulanmaktadır. Yazıda, bundan da acı durum, sanatçıların ve edebiyatçıların kendi uzmanlık işlerini bırakarak yönelmeleri olduğu belirtilmektedir. Toplum sorunlarının, sanatı yenmesi, sanat yapıtlarının azalmasına neden olduğu belirtilerek, bunun sanatçılar için bir ölüm, toplum için de mutsuz bir ortam olduğu vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 1, Ocak 1964

Arpad, Burhan, "Türk Basınının Yitirdikleri", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1964, s.10, (dşn.)

Yazıda, gazeteciliğin son on, on beş yılda yirmi kat arttığı belirtilerek, Türk basınında, 'düşün, görüş, kültür' politikalarının kaybolduğu vurgulanmaktadır. Yazıda, Türk basınında kaybolanın, 'görüş politikası olmadığı, kendine özgü düşünceleri olan ve bunları savunan yazarlarında kaybolduğu vurgulanmaktadır.

Odman, Merih, "İnsan ve Evren, 4", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.12, (dşn.)

Yazıda, atomun çekirdeği denilen yer, bütün bilimlerin ve ahlakın çekirdeği olduğu ifade edilmektedir. Yazar, insanoğlunun bulma ve öğrenme hırslarının, bütün amacı, akılda ve ahlakta Allah'ı bulmak olduğunu belirtilmektedir.

Şehsuvaroğlu, Bedi, "Mustafa Şekip Tunç", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.6, (dşn.)

Yazıda, 1882'de İstanbul'da doğan, Türk düşünce dünyasının önemli bir ismi olan, Mustafa Şekip Tunç anlatılmaktadır. Yazıda, Mustada Şekip Tunç'un yumuşak ve hassas bir tabiatı olduğu, güzel şiir yazdığı ve geniş bir kültüre sahip olduğu belirtilmektedir. Yazıda, modern psikolojinin bizdeki önderi, 'Freud ve Bergson'u' tanıtan, 'içgüdü' kavramlarını dahil eden kişi olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, "Kara aydın", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.5, (dşn.)**

Yazıda, düzenli toplumda kişi, salt kültürüne bakılmaması, kişiliğini oluşturan sosyal koşullarında değerlendirilmesi gerektiği belirtilmektedir. Bu anlayışa sahip toplumlarda ak aydın, kara aydın ayrımlarına varılamayacağı ifade edilmektedir. Yazıda, bizde kişi (yarı aydın), kendi toplumsal karakterini kazanmadan batı özentiliğine kapıldığı belirtilmektedir. Yarı aydının bildikleri sindirimsiz, özentiyi geçemediği için batılı olmadığı, kendi gerçeğinin dışında kaldığı için doğulu da olamayacağı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 2, Şubat 1964**

Barlas, Cemil Sait, "O liseliler ki", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.5, (dşn.)

Yazıda, yaşadığımız çağda insanlara ümmet fikri dayatıldığı vurgulanarak, ümmet demenin verilen emre körü körüne bağlılık ve düşünmekten yoksun insan toplulukları oldukları eleştirilmektedir. Yazar, ümmet değil, millet yolunu bulmanın lazım olduğunu savunmaktadır. Bunu da kan yoluyla değil şuur yoluyla olacağını belirtmektedir. Yazar, kan yoluyla millet kurmak isteyen Hitler'in Alman milletini ne hale getirdiklerini örnek vererek, düşüncesini desteklemektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 3, Mart 1964**

Arkun, Nezahat, "Şekip hoca", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.6, (dşn.)

Yazıda, Mustafa Şekip Tunç Hocanın psikolojik portresi, kişiliği ve bakış acısı anlatılmaktadır. Şekip Tunç'un felsefe ve psikoloji alanlarına getirdiği yenilikler, ilk batılı hamleleri ve özellikle 20.yüzyıl kafa ve görüşleri belirtilmektedir.

"Psikolojisi ile ilgili her leye bağlı idi, çok okuduğu halde bilgisini her cephesiyle hayattan alırdı. Herkesi, her şeyi, derin seziş ile özüne kadar görmeyi bilir, eşyayı bile manalandırırdı. Kısacası hayat onun için bütünü ile ve en ince teferruat ile bir laboratuardı, oradan edindiği intibaları, ince tahlil ve seziş ile zenginleştirdikten sonra, kitaplardan kristalize ederdi. Kitabı olmamak en büyük hususiyet idi." (s.6).

Arpad, Burhan, "Düşünceden yoksunluk", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.10, (dşn.)

Yazıda, Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşunu, birinci Dünya Savaşı dönemlerinde halkın çektiği yoksulluk ve sefaletle rağmen milletçe omuz omuza vererek mücadele etikleri belirtilmektedir. Yazar, kurulan Cumhuriyetin yeni bir sosyal düzeni umut ederken bunu gerçekleştiremediği, aynı şekilde adaletsizliğin, insan hakları ve ekonomik sıkıntıların devam ettiğini vurgulamaktadır.

"Tek parti yıllarında yetişmiş Birinci Cumhuriyet yönetimi aydınlarının sanatçı, politikacı ya da yüksek öğrenim üyesi olsun, düşünce adamı sorumluluğundan yoksun oluşudur, çoğunlukla." (s.10).

Yeni İnsan, "İç - biçimlenme", Yeni İnsan, S.3, Mart 1964, s.5, (dşn.)

Yazar, yazıda gelişen modern endüstrinin iç- biçimimiz üzerinde oluşturduğu veya oluşturabileceği etkileri vurgulamaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 4, Nisan 1964

Cooking, M., "Baş kaldıran insan", (Çev. Muzaffer Aşkın), Yeni İnsan, S.4, Nisan 1964, s.11, (dşn.)

Yazıda, Descartes'inkine benzer bir yöneme başvuru olarak, Descartes nasıl tam bir şüphecilikten hareket ederek kesin bilgiye varmağa çalışmışsa, Camus da tam ahlaksal şüphecilikten hareket ederek ahlaksal inanca vardığı vurgulanmaktadır. Yazar; başkaldırmanın değişiklik yarattığı, değişikliğin yeni bir düzen, yeni bir kutsal değerler, herkesçe kabul edilen inançlar sistemleştireceğini belirtmektedir.

Kocagöz, Samim, "Niçin Korkarlar?", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1964, s.6, (dşn.)

Yazıda, bu yurt için didinen, bu yurt için uykuları kaçan, bu yurt için varını yoğunu harcayan romancı ya da hikayecinin, memleket dışına çıktıklarında, memleket aleyhine mi konuştukları sorusu sorulmaktadır. Bu konuda Çetin Altan 18 Mart 1964 tarihli Milliyet'teki yazısında şöyle demektedir:

"Eski edebiyatçıların devlete yanaştığını, kimisinin vali, kimisinin sefir, kimisinin milletvekili olduklarından söz ettikten sonra, bugün baskı altında tutulanlar için dost doğru, haklı bir yargıya varıyor: (Çanak yalamadıkları, dalkavukluk etmedikleri ve Türkiye'ye sosyal tenkit fikrini getirdikleri için..." (s.6).

Yeni İnsan, "Sanatta iç sorun", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1964, s.5, (dşn.)

Yazıda, topluma verme yerine toplumdan alma yolunu tutanların modaya göre iş gördüklerini belirtmektedir. Yazıda, sanat için kayıp anlamına gelen bu tutum, bireyci anlayış olarak eleştirilmektedir. Bu durum birincisi, toplumsal gelişmeyi durdurduğu, ikincisi güzel anlamın ortaya çıkmasını engellediği ve toplumun gelişmesini durduğunu vurgulamaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 5, Mayıs 1964

Akbal, Oktay, " <Lüzumsuz Adam> ın gerekliliği", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.11, (dşn.)

Yazıda, Sait Faik'in yaşama çok önemi verdiği belirtilmektedir. Yazarın yaşama verdiği değeri şöyle ifade etmektedir:

"Balık tutmak, kahvede oturmak, yanımda çok sevdiğim köpeğim, insan tanımak, Beyoğlu'nda bir aşağı bir yukarı dolaşmak, arada içmek, hikaye yazmak, velhasıl hiçbir şeye bağlanmadan avare gezmek bütün gün, işte ben böyle bir hayattan zevk alırım, buna yaşamak derim." (s.11).

Yazar, Sait Faik'in "Lüzumsuz Adam" öyküsünde boş gezenin boş kalfası olup olmadığı krizine karşı, Sait Faik'in öykü yazmayı seven, sorumluluk sahibi biri olduğunu vurgulamaktadır.

Arpad, Burhan, "Eli kolu bağlı Türk Sanatçısı", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.13, (dşn.)

Yazıda, 11 Mayıs 1954 yılında sabaha karşı siroz hastalığından ölen, Sait Faik'in ölümü anlatılmaktadır. Yazar, Saik Faik'in ondan önce ölen birçok Türk sanat ve edebiyat adamı gibi düşüncesine karşı yönetimin ezdiği, canından bezdirdiği kişi olduğunu vurgulamaktadır. Sait Faik'in varlıklı bir anısından başka kimseye minnet etmediği, kalemini hiç bir çıkara satmadığı da vurgulanmaktadır.

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Akağıt <şiiir>", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.9, (dşn.)

"Nerede olursa ol, ne olursan ol Sait,

Yanında çocuklar, balıklar, kuşlar,

Düşündüğün gibisin." (s.9).

Yazar, Sait Faik'in ölümünün üzerinden on yıl geçtiğini belirterek, ona olan özlemini dile getirmektedir.

Duru, Ekin, "Sait Faik Abasıyanık", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.16, (dşn.)

Yazıda, Sait Faik'in yalnızlığa aşık olduğu; doğayı, hayvanları, insanları, içten sevdiği halde cemiyet hayatına katıldığı zamanlar içine kananı verdiği belirtilmektedir. Kendisini en rahat hissettiği zamanlar balıkçılarla, işçilerle, ustalarla, meyhanecilerle ve çocuklarla beraber olduğu anlar olduğu ifade edilmektedir.

Duru, Özdemir, "Abasıyanık", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.16, (dşn.)

Yazıda Sait Faik'in; 'Hikayelerinde çoğu 'ben' diye başlar, 'ben' diye biter. Oysa kendinden hiç mi hiç bahsetmez hikayelerinden, bütün yaşattığı insanlardır, bizlerdir. İnsanları alır kendi görüşünden aksettirir. İnsanları, insanlığı, onlara olan sevgisini verir yazılarına. O kadar insandır Sait çünkü." (s.6). karakteri anlatılmaktadır.

Erkün, Safa Ş., " Abasıyanık'ın şair yönü", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.17, (dşn.)

Yazıda, okurların çoğu Sait Faik'i hikayeci olarak tanıdığı, aslında onun edebiyat piyasasına şiir yazarak girdiği vurgulanmaktadır. Yazar, Faik'in hikayelerinin gerçekte, birer mensur şiir olduğuna ve şiirlerinde kısa beşeri hikaye kokusu verdiğine değinmektedir.

"Sait Faik, aslında aşk adamıydı, sevgi insanıydı. Ve aşk, Sokrates gibi, Mevlana Celaleddin'i gibi, Rimbaud ya da Oscar Wilde gibi, çarpık ve geçici duyguları, düzgün ve sonsuz bir yüzeyde yaşamasını ve yaşatmasını bilen bazı büyük sanatçılara öze bir aşıktı.

İstemem eski rüyalarındaki kadın resimlerini: Tombul ve beyaz.

Bana bir taze dişin, yazın kumsalda kızarmış, tüyü altın bacağı yeter." (s.17).

Kemal, Yaşar, "Çok gülen çok ağlar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.6-29, (dşn.)

Yazar, insanların, işçilerin yanında, onları sömürenlerin karşısında en öfkeli duran kişinin Sait Faik Abasıyanık olduğunu ifade etmektedir. Yazar, Said'in büyük gücünü iki nedene bağlamaktadır. Sanatını büyüten, sevmek ve kızmanın sonsuzluğunda olduğunu belirtmektedir.

"Nasıl bir dünya mı? Haksızlıkların olmadığı bir dünya. İnsanların hepsinin mesut olduğu, hiç olmazsa iş bulduğu, doyduğu bir dünya... Hırsızlıkların, başkalarının hakkına tecavüz etmeleri, bol bol bulunmadığı ne demek! Hiç olmadığı bir dünya! Sevmeye layık küçük kızların orospu olmadığı, geceleri hacı ağaların minicik kızları caddelerden yirmi beş lira pazarlıkla otellere götüremediği, her genç kızın namuslu bir delikanlı ile konuşabildiği, para için namus, ar, haya, hayat, gece, gündüz satılmadığı bir dünya... Muhammet tellallarının günde otuz lira kazanamadığı bir dünya. Sokaklarda sefillerin bulunmadığı bir dünya. Kafanın, kolunun çalışabildiği zaman insanın muhakkak doyabildiği, eğlenebildiği bir dünya içinde iyi şeyler söylemeye, doğru şeyler söylemeye salahiyetler. Kıvranan adamın, korkmadan ve yanlış tefsir edilmeden bu bir şeyleri söyleyebildiği bir dünya..." (s.6).

Kocagöz, Samim, "Sait Faik'ten anılar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.10, (dşn.)

Yazar, Sait Faik'in aramızdan ayırlalı on yıl olduğunu ve hemen her gün hikaye yazmağa başladığında Sait'i andığını belirtmektedir. Yazar, Sait'le 1939 - 1943 yılları arasında hemen hemen haftada üç dört gün buluştuklarına değinerek, Şekip Hoca, Hilmi Ziya Ülken, Ahmet Hamdi Tanpınar gibi fikir adamlarıyla sohbet ettiklerini anlatmaktadır. Samim Kocagöz, Sait Faik Abasıyanık'la yaşadığı bir anısını şöyle anlatmaktadır:

"Bir seferinde Fikret'in Tünel'e inen caddedeki bir hanın altındaki muayenehanesinde Sait'e çocuk gibi, kardeş gibi yalvardığını anımsıyorum. 'Hiç olmazsa haftada bir iç' Diyordu. Sait Faik, set görünürdü. Ama yufka yürekli, iyi yürekli bir kişiydi, sonunda Fikret'te 'peki kardeş' dedi. Ama çabuk unuttu sözünü.

Ölümünden iki yıl önce İzmir'den İstanbul'a bir gittiğimde saray sinemasının önünde karşılaştık. Çoktan beri birbirimizi görememiştik. İkimizde sevinç içindeydik. Sait 'Seninle bir yerde yemek yiyelim...' dedi sonra hemen ekledi: 'Bir meyhaneye gidelim', 'Sende içmiyorsun, ben de meyhanede ne işimiz var? ' diye sordum. İcini çekti: 'Olsun havasını koklarsınız eski günleri anarsınız.' karşılığını verdi." (s.10).

Me- Se- Çe-, "Sait Faik Deyince", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.12, (dşn.)

Yazıda, 1907 yılında Adapazarı'nda doğan, bütün ömrünü bazen Şişli'de Bulgar Çarşısı'ndaki apartmanında, çoğu zamanda Burgaz'daki köşklerinde anacığı ile geçiren ve 11 Mayıs 1954 Salı günü aramızda ayrılan Saik Faik anlatılmaktadır.

"Şimdi, onun, Tahir Alangu'nun 'Sait Faik için' adlı kitabının başına aldığı ve Müzesindeki bir odada okuduğumuz sözüne dönelim:

-Edebi eserler insanı yeni ve mesut, başka, iyi ve güzel bir dünyaya götürmeye yardım etmiyorlarsa neye yarar." (s.12).

"Sizce yaşamak nedir? diye soranlara:

- Balım tutmak, kahvede oturmak, yanımda çok sevdiğim köpeğim, insan tanımak, Beyoğlu'nda bir aşağı bir yukarı dolaşmak, arada içmek, hikaye yazmak, velhasıl hiçbir şeye bağlanmadan avare bütün gün. İşte ben böyle hayattan zevk alırım, buna yaşamak derim, diyor." (s.12).

Orhan, Kemal, "Sait Faik'in düşündükleri", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.8-29, (dşn.)

Yazıda, Orhan Kemal'in Sait Faik Abasıyanık'ı kaybetmesinden duyduğu ıstırap anlatılmaktadır. Ayrıca, ince ruhlu, tüm yapısı insan sevgisiyle dolu insanı tanımış olmanın verdiği mutluluğa da değinilmektedir.

"Ama 1940'lada asıl tanıdım, sevindimdi ben Sait Faik'i Bursa cezaevine yollanmıştım. Adana'dan başlayan 'şairliğim', Bursa cezaevinde sürüp gidiyordu. Bun arada Nazım Hikmet de gelmişti aynı cezaevine. Benim şiirden çok hikaye, hatta

romana yönelmemin daha verimli olacağına değinmişti. Bu arada Sabahaddin Ali, Sait Faik ve ötekileri tanıdım. Hatta ne yalan söyleyeyim, Sait Faik'teki yazışın etkisi altında kalmadım dersem gerçekten uzaklaşmış olurum." (s.8).

Sılay, Celâl,"Zambaklı Adam, 3", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.14, (dşn.)

Yazıda, "Bir kişi kalksın bir okumuşluk geçirsın, bu yetmiyormuş gibi bir de kalksın yaşamışlığa girsın. Zor iş bu. Balığın sudaki yüzerliğine, kuşun havadaki uçarlığına benzer bir yaşam. Sait'in ömrü böyle bir yüzerlik ile uçarlık içindeydi. Öğrendikleri, iç-güdüsünü bozamamış, olay, insan ve şeylerle olan haşır-neşirliği, onun, zamlı adam etmişti."(s.14). ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, "Değişen İnsan", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.5, (dşn.)**

Yazıda, yeni insandaki değişikliğin hareket psikolojisi olduğu vurgulanmaktadır. Bu hareket, yaşamı güzelleştirdiği, zevk ve kazanmanın birbirini desteklediği, yeni insanı hızlı dönen bir çarkın için aldığı vurgulamaktadır. Yazıda, bu çarkın dışına fırlamanın tek şartının toplumu çeki-düzene girmesi olduğu ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 6, Haziran 1964**

***Yeni İnsan*, "Kişiliğimiz", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.5, (dşn.)**

Yazıda, kişiliğimizi etkileyen geçmişi incelememiz gerektiği vurgulanmaktadır. Yazıda dipten çift kişilik getirdiğimize değinilerek, biri bizi gizliliği zorlayan Doğu etkileri, diğeri ise aydınlığa çağıran Batı uygarlığı olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964**

***Yeni İnsan*, "Sorunumuz", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.5, (dşn.)**

Yazıda, tekniğin piyasaya mal ettiği sanatın, bilinci elde ettiği ve sonucunda: Sanatın, sindirimsiz yığınlar üzerinde şaşırtıcı etkilerini çoğalttığı ve tekniğin hızlı ilerlemesi, sanatı daha da hızlı gelişmeye ittiğini vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 8, Ağustos 1964**

Erkün, Safa Ş., "Sanat, bilim, teknik", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.10, (dşn.)

Yazıda; sanat, bilim ve tekniğin insanoğlunun üç ayrı, çalışma ve yaratma alanı olduğu belirtilerek, birbirlerinden ayrıldıkları noktalar üzerinde, çoğu zaman yeterince durulamadığı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, "Bir sanat dalı üstüne uyarı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.5, (dşn.)**

Yazıda, müzik kişilik hamurumuzla karıştığında ve kişiliğimizin biçim almasında önemli bir sanat olduğu vurgulanmaktadır.

"Bir iç - dış etkilenmelerle yorumladığımız müzik, iç kişiliğimizi kuracak ya da yıkacak güçlü bir sanattır." (s.5).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 9, Eylül 1964**

C. S., "Edebiyatsız Çağ", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.6, (dşn.)

Yazıda, çağımızda iç disiplinin gevşemesinin nedeni, dışa doğru eğilimlerin baş döndürücü bir hızla artmasından kaynakladığı vurgulanmaktadır. Bunu engellemenin tek yolunun edebiyat olduğu belirtilmektedir.

"Gençliği, içi bomboş bir duruma sürükleyen dış çağrılarını frenlemek salt edebiyatın başaracağı bir iş olmuştur. Zira edebiyat kitabı sevdiren bir güce sahiptir." (s.6).

Şehsuvaroğlu, Bedi, "Kültür Merkezi Londra", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.8, (dşn.)

Yazıda, Prof. Dr. Bedi N. Şehsuvaroğlu'nun Londra'da altı ay süren bilimsel incelemelerinden yer almaktadır. Yazıda, Londra uygarlık anlamında incelenmiş kişilerin barındığı bir kent - kültür anlamında yeri nedir? Sorusunun cevabı verilmektedir.

Yeni İnsan, "Detayın gereklilik sınırı", Yeni İnsan, S.9, Eylül 1964, s.5, (dşn.)

Yazıda, sanat ve teknik alanında detayın çıkartılması, detaylara açılan savaşın giderek dış güzellikleri azaltan ve azlığı içe akıtan bir çıkmaza sapabildiğini belirtilerek, detayın gerekli olduğu vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 10, Ekim 1964

Yeni İnsan, "Cumhuriyetimiz ve sanatımız", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1964, s.5, (dşn.)

Yazıda, Cumhuriyet'le birlikte Batı uygarlığına eğilimin arttığını; şiir, roman, tiyatro gibi dalların Batı'nın taklidini yaptığı belirtilmektedir. Bunun sonucu olarak, sanatlarımızın köksüzleştiğini ve önemlerini yitirdiklerini gören yazarlarımızın, taklitten kurtulmaları gerektiği savunulmaktadır.

Ergün, Safa Ş., "Düşündüğünü yazamamak", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1964, s.8, (dşn.)

Yazıda, çağdaş anayasalar, düşünce ve yazı özgürlüğünü, kişiye istedikleri kadar tanımalarına rağmen, insanoğlunun gene de düşündüğünü yazmaktan çekindiği ifade edilmektedir. Yazar, insanları bundan alıkoyan şeyin, toplumdaki baskı ve kişisel çıkarlarımız olduğunu vurgulamaktadır. "Ya olduğun gibi görün , ya görüldüğün gibi ol." (s.8).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 11, Kasım 1964

Yeni İnsan, "Önemli Bir Yayın Aracı Üstüne", Yeni İnsan, S.11, Kasım 1964, s.5, (dşn.)

Yazıda, hiç bir ulusal toplumda, çoğunluk ile azınlık bizde olduğu kadar birbirinden zıt zevklere sahip olmadığı belirtilerek, radyonun bu çoğunluğu hoşnut etme zorunluluğu eleştirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 12, Aralık 1964

Yeni İnsan, "Uygarlık", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1964, s.5, (dşn.)

Yazar, tekniğin gelişimi aydın insanları düşünmeye ve duymayı çoğaltacak araçlara ulaşmayı sağladığı belirtilmektedir

"Gerçek uygarlık ulaşmak, tekniğin sağladığı kolaylıkları beden ve kafa paylarına denk düşürmekle elde edilebilir." (s.5).

Kocagöz, Samim, "Toplumsal Sanattan Beklediği", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1964, s.10, (dşn.)

Yazıda, sanatçı, topluma karşı kendisini sorumlu sayması gerektiği vurgulanmaktadır. Yazar, bugünün sanatçısının verdiği savaşın hesabını, geleceğin daha aydın Türkiye'sinin soracağını ifade etmektedir.

Arseven, Celâl Esat, "Devlet ve Sanat", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1964, s.21-33, (dşn.)

Yazıda, milletlerin medeniyet ölçülerinden en mühimi sanat olduğu ve sanatı medeniyetten, medeniyeti de sanattan ayrı tutmanın mümkün olmadığı vurgulanmaktadır. Yazar, sanatın yanında ülkemizdeki sanatçıların maddi sıkıntılarının giderilmesi gerektiğini, aksi taktirde sanat ve sanatçı diye bir şeyin varlığından söz edilemeyeceğini vurgulamaktadır.

"İnsanları organize eden ve cemiyetleri ileri götüren ancak ilimdir, parolası her yerde duyulmaktadır. Yani büyük Atatürk'ün <Hayatta en hakiki mürşit ilimdir> vecizesini onların çok daha anlamış olduklarını görüyoruz." (s.33).

Erkün, Safa Ş., "Sanattan Yoksun Devlet", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1964, s.19, (dşn.)

Yazıda, bir devletin devamlılığı savaşla değil, ancak kültür ve sanatla olabileceği belirtilmektedir.

"Sanattan mahrum bir milletin şahdamarlarından biri kopmuş demektir." (s.19).

Üren, Eşref,"Devlet ve Resim", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.21-33, (dşn.)

Yazıda, Batı'ya oranla bizde resmin gelişmemesinin nedeni, devlet tarafından destek görmemesinden kaynaklandığı vurgulanmaktadır.

"Kanuni Sultan Süleyman zamanında Saray nakkaş hanesi gibi bir müessese kurmak sanatkarlar arasında yapılacak bir seçim ve bir jüri intibatiyle oraya memleketin en mümtaz sanatkarlarından on ressam, on heykeltıraş ve on tezyinatçı almak ve bunlara <Devlet sanatkarı> unvanını vererek kendilerine refah yaşayabilecek miktarda kaydı hayat şartıyla bir aylık bağlamaktır." (s.33).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 1, Ocak 1965**

***Yeni İnsan*, "Gerilik - İlerilik", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.5, (dşn.)**

Yazıda, toplumun anlam gücünü yapan aydınların dayandıkları temel noktalar: gelenek, devrim, uygarlık gibi ana bölümler olduğu vurgulanmaktadır. Yazıda, aydınların yapması gereken, çağın gerçekleri içinde özgürlük ortamının tanıdığı ulusal içgüdüye, kendi gerçeğini göstermek olduğu ifade edilmektedir.

Tanyol, Cahit,"Dil ve Düşünce", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.8, (dşn.)

Yazıda, dil düşünen toplum için önemli olduğu belirtilmektedir. Yazar, eskiler için düşüncenin söz konusu olmadığını, sadece hüner göstermek için laf cambazlığı yapmak için dili kullandıklarını söyleyerek Divan sanatçılarını eleştirmektedir.

"Türkçe hiç bir zaman kendi başına bırakılmış değildir; ve bırakılamaz da... Dil düşüncedir. Düşünce insana özge bir şeydir. İnsanlar ve onların düşüncesi

geliştikçe dili de değişecektir. Oysaki yaşayabilmek için yeni bir kültür ve medeniyet çevresine girmek zorundayız. Be yeni kültür ve medeniyetin düşünce anahtarlarını Türkçede bulduğumuz zamandır ki, o artık bizim malımız olur." (s.8).

Ergin, Nurettin," 1 milyon kişiye 3 Üniversite", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.12, (dşn.)

Yazıda, Türkiye'nin geleceği için ilim ve tekniğin ve özellikle üniversite kurmanın önemi belirtilmektedir.Yazar, üniversiteye önem veren, Japonya'nın 95 sene içinde dünyanın en zengin bir memleketi haline gelmesi, örnek verilmektedir

Kocagöz, Samim,"İnanmak", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.10, (dşn.)

Yazıda, iki yazar arkadaşın, Türk gazeteciliğine ve Türk gazeteciliğini getirisine ilişkin düşünceleri yer almaktadır.

"Hiç düşünmeden bu karamsar arkadaşla karşılık verdim:

- İnsanın ve Türkiye'nin aydın geleceğine. Buna inanmamış olsam, bir tek satır yazmam. Bütün yazarlar da <Türk yazarlar> bu kanıdadır sanırım. Yoksa kimse yazı yazamaz. İnanmış direnen yazarı olmayan bir ulus, senin dediğin gibi çamura batar, bir daha kurtulamaz. Politikacısı da kurtaramaz. Bilimcisi de..." (s.10).

Tunç, Mustafa Şekip,"Kuvvet ile Politika arasında", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.6-34, (dşn.)

Yazıda, "Kuvvet" ve "Politika" kişileştirilerek, kuvvetin politika üzerinde, politikanın da kuvvet üzerindeki etkisi tartışılmaktadır.

"Her hak bir kuvvetse de her kuvvet bir hak değildir." (s.6).

Tunç, Mustafa Şekip,"İç ben ile dış ben arasında", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s..34, (dşn.)

Yazar, iç ben ve dış benini kişileştirerek, hangisinin insan yaşamında daha önemli bir yere sahip olduğunu göstermeğe çalışmaktadır. Sonunda iç benin de dış benin de insan da birleştiğini ve insanı var ettiğini ifade etmektedir.

Tunç, Mustafa Şekip,"Okuyucu ile Şair arasında", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.35, (dşn.)

Yazıda, şair ve okuyucu arasında, şiir ve dil tartışması yer almaktadır. Okuyucu, dil zamanla değiştiği için şiirinde eskidiğini söyler; şair buna karşı çıkarak, dil değişip gelişse de şiirin yine şiir olduğunu ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 2, Şubat 1965**

***Yeni İnsan*, "Donkişot ve Galile", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.5, (dşn.)**

Yazıda, kişinin insan olma mutluluğunu duyabilmesi için kendisinin toplum içindeki yerini bilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Yaşamına vereceği yön için böyle bir eğilişin önemli olduğu da vurgulanmaktadır.

"Ya bireyci tutumla Donkişot'luğa, ya da toplumcu sorumlulukla Galile'liğe gider." (s.5).

Samar, Ziya, "Mustafa Şekip Tunç", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.6-7-35, (dşn.)

Yazıda, ünlü Türk psikoloğu olan Mustafa Şekip Tunç'un, 1918 - 1950 arası felsefe kuşaklarının psikoloji kültürü üzerindeki etkileri açıklanmaktadır.

"Denilebilir ki ilk defa psikolojik kavrayış hayatımızın ifadesine yeni bir dil yapıyor, kelimeler ilk defa insan ruhunun derin tecrübelerine kadar sokulan bir ışıık kaynağı haline geliyordu." (s.6).

Türk kaderini yıllardır hayatları sulanmış kan damarlarında tıkanıp kalan yaşlı başlarla, hararetini ve dolaşım kuvvetini sadece taze damarlarda akmaktan alan başsız gençler arasındaki geçimsizlik gelmiyor muydu?" (s.7).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965**

Tanyol, Cahit, "Dil ve Düşünce", *Yeni İnsan*, S.3, Ocak 1965, s.6, (dşn.)

Yazıda, insanın kelimelerle düşündüğü ve kelimelerin bir düşünce aracı olduğu belirtilmektedir. Yazar, kelimelerin sadece bir düşünce aracı olmadığını, aynı zamanda, geçmiş kuşakların düşüncelerini, kanaatlerini, yaşantılarını yeni kuşaklara aktardığı belirtilmektedir.

"Şair toplumda ortak bir bilince ve algıya sahip kelimelerin dışına çıkamaz. Çıkarsa, yazdığı belli bir zümre arasında, bir çeşit kuşdili olur. Ölmeye ve unutulmaya mahkumdur. Bunun tipik örneği bizde <Servetifünun edebiyatı>dır. Bu edebiyatın bugün en ünlü şairleri dahi artık okunmuyor. Atları unutulmuş, bunun nedenlerini şairliklerini değil, başka taraflarda aramak gerek." (s.6).

Yeni İnsan, "Yeni Akımlar", Yeni İnsan, S.3, Ocak 1965, s.5, (dşn.)

Yazıda, yeni akım estetik düzeni kendi kökü üstüne kurması gerektiği vurgulanmaktadır. Dışarıdan etkilenecek benimsenen akımların, rengini topraktan alan ressamla, kelimesini kendi dilinden kullanmayan ozana benzediği vurgulanmaktadır.

Somar, Ziya, "Yakın Türk Düşüncesinde Mutlu Günler", Yeni İnsan, S.3, Ocak 1965, s.7-8-34, (dşn.)

Yazıda, Mehmet Emin Erişli'nin felsefeyle ilgili çalışmaları, düşünceleri anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 4, Nisan 1965

Yeni İnsan, "Çağın insanı", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1965, s.5, (dşn.)

Yazıda, yeni insanı eğiten ve hızla geliştiren bu çağın, yaşamın getirdiği yeni kurallarla, yeni inanı içe dönüklüğünden çekip çıkarması vurgulanmaktadır.

Somar, Ziya, "Felsefesiz Türkün Bilinmez İnsan Kaderi", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1965, s.6-7-34, (dşn.)

Yazıda, ülkemizdeki felsefe anlayışının değişmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Yazar, gençlerin felsefeye olan ilgilerini törpülemek yerine,

destek çıkmamız gerektiğini belirtilmektedir. Kendi felsefemizi oluşturacak genç kuşaklara olan ihtiyacımızı da ifade etmektedir.

"Felsefe, felsefemiz, onu bir türlü, toprağımızın demiri gibi ocağımızda dövemedik, ondan kafalarımızın boş tarlasına fikrimizin sapanını yapamadık, bir türlü felsefemizle hayatımızın kurak topraklarına tohum olup, hakikatlerimize, gerçeklerimize, kendi bağrımızdan baş ve yer veremedik, kendi toprağımızda yeşerip, kendi fikrimizin meyvesine erişemedik, kendimizi düşünmenin tadını alamadık..."(s.6).

Özlü, Demir, "Türkiye'de yazar - Okur ilişkileri", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.8-31, (dşn.)

Yazıda, Türkiye'de yazar-okur ilişkisinin kurulamadığını, bu açığı Batılı kitapları çeviri yapıp, özetleme kitaplarla ilişki kurmaya çalışan yazarların olduğu belirtilmektedir.

"Bir toplumun yarattığı edebiyat yapıtlarının tadına varabilmek, onlardan etkilenebilmek için, bir ölçüde o toplumun yaşantısını da kavrayabilmek gerekir." (s.8).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 5, Mayıs 1965**

***Yeni İnsan*, "Sanattan Gerçeklik", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.5, (dşn.)**

Yazıda; resmi soyutlaştıran, şiiri somutlaştıran anlatım aramalarının, sanatın öz-biçim estetiğini değiştirdiğini belirtmektedir. Şiirde duyguyu, resimde fotoğrafı atan bu araştırmanın, akıl üstüne yüklenen yoğun bir düşün birikmesinden geldiği vurgulanmaktadır.

Somar, Ziya,"Felsefeden Ne Anlıyoruz", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.7-8, (dşn.)

Yazıda, insanlık tarihinde karşılaşılan sorunların olduğu ve medeniyetleri bu sorunlardan, karanlıklardan kurtaranın savaşılan orduların olmadığı, felsefesi olan

toplumlar olduğu vurgulanmaktadır. Yazar, ÷lkemizin de kendi filozofunu, kendi felsefesini yaratıp daha aydın geleceklere ulaşılabileceğini ifade etmektedir.

"Türkiye'nin tanınması sorumluluğunu nice yıllardır (başka) larına yüklemiş olduğumuz gibi, felsefenin de zevkini, ancak (başka) larının emeğinden süzmekle (ilim ve felsefe) yapıyoruz kanısındayım." (s.8).

Özlü, Demir, "Bireysel Başkaldırma", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.9, (dşn.)

Yazıda, "Kierkegaard"ın; "toplumu kurtarmak ne toplumun işidir, ne de toplum örgütlerinin, bu sadece ve sadece bireyin işidir." sözünü Değişim Dergisinin yanlış olarak yazıp yorumladığını ifade etmektedir.

"Kierkegaard, birey için gerçekliği arıyordu. Birey için gerçeklik, ancak, onu kendi kendine etkinliğiyle elde ettiği ölçüde vardır." (s.9).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 6, Haziran 1965**

***Yeni İnsan*, "Yarı Aydınlar Yarışı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.5, (dşn.)**

Yazıda, gerçek aydınların kişiliklerini aşarak toplum için güzel ve doğru olanı bulmak için uğraştıkları belirtilmektedir. Yarı aydınların ise ortak bilincin yerini, bilgi yoksunluğu olan kişisel paycılığın aldığı belirtilerek, ortak gidişi aksatacağı vurgulanmaktadır.

Özlü, Demir, "Cinsiyet Sorunu Üstüne", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.10-11, (dşn.)

Yazıda, cinsiyetçiliğin ortaya çıkış sebepleri ele alınarak anlatılmaktadır. Yazar, cinsiyetçiliğin ortaya çıkış sebebini sosyal ve ekonomik yapıya dayandığını belirtmektedir.

"Cinsiyet sorunu, tarihin her çağında ve her toplumunda sosyal ve ekonomik yapıya sınıksız bağlı bir sorun olmuştur." (s.10).

Somar,Ziya,"Felsefe Kùltürü", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.7-8-32-33, (dşn.)

Yazıda; kendi filozofumuzun, düşünürümüzün düşünceleri, belli bir politikaya mal edilerek ötekileştirilmesi sonucunda, felsefemizin oluşamadığı ve bu alanda hep yabancı kişilere muhtaç olduğumuz vurgulanmaktadır. Yazar, felsefi kimliğimizi kazanıp bu derin boşluktan bir an önce eğitimle kurtulmamız gerekliliğini ifade etmektedir.

Ergin, Nurettin,"İnsan Hakları", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.6-36-37, (dşn.)

Yazıda, Devlet Memurlar Kanunu Tasarı ilmin ışığı altında hazırlanmamış olduğu için memurluk hayatına modern bir anlayış kazandırmadığı vurgulanmaktadır.

"İnsanların maddi manevi bir baskı altında siyasi insani haklarından mahrum edilerek çalıştırılmasından iyi sonuçlar alınamayacağını, insanlık, bir orta çağ boyunca tecrübe etmiş ve son asırlarda artık bu iptidai anlayışı terk etmiştir." (s.6).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 7, Temmuz 1965**

***Yeni İnsan*, "Usanç - Özlem Bunalımı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.5, (dşn.)**

Yazıda, insanı kendi iç çatışmasının tutsağı eden; toplumsal sorunlar karşısında sağlam duruşunu engelleyen, özlem -utanç bunalımının kişiyi bunalımlı, bireyci çıkmaz içinde sokması eleştirilmektedir.

Kocagöz, Samim,"Fetret Devri", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.7, (dşn.)

Yazıda, sanat alanında Fetret Devrinde olunduğu, sanatçıların üretim yapmadan sadece işin kolayına kaçıp Batıyı taklit yapmaları eleştirilmektedir.

"Yöresel, ulusal olmayan sanat evrensel olamaz. Bir yazar, bir şair de ulusunu çiğneyip geçemez. Sudan çıkmış balığa döner." (s.7).

Dosdoğru, Hulüsi,"Sosyal Adalet - Sosyal Güvenlik", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.6-26, (dşn.)

Yazıda, insanda güvenlik isteği olduğu belirtilerek, aslında tüm canlıların ömürleri boyunca güvenliklerini sağlamak istedikleri vurgulanmaktadır. Yazar, günümüzün insanının en büyük problemi yoksulluk problemi olduğunu ifade etmektedir. Endüstri çağındaki sanayileşmenin yarattığı işçi sınıfının sorunlarını, devletin kontrol altına alıp iş kollarını düzeltmesi, ekonomik gelişme ve sosyal güvenliklerini sağlaması gerektiğini vurgulamaktadır.

"Devlet, yurttaşlarına yalnız kurumsal adaleti sağlamakla yetinmez. Çalışanların hepsine, geçimlerine yetecek kadar ücretli iş bulmak da ödevidir. Ayrıca devlet yaşama koşullarının düzeltilmesi ve hayat standardının yükselmesini sağlamalıdır. Toplumsal güvenlik, önce, iş güvenliğidir." (s.26).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 8, Ağustos 1965**

***Yeni İnsan*, "İmgelemsel Kuruma", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.5, (dşn.)**

Yazıda, günün insanının yaşadığı çağın gerçeği ile kendi arasında denge kurup kuramadığını inceleme zorunluluğu ile karşı karşıya olduğu belirtilmektedir.

Dosdoğru, Hulüsi,"Türkiye'nin Envanteri", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.6-7-30, (dşn.)

Yazıda, Türkiye'nin kalkınma çabasının bir türlü başarıya ulaşamamasının sebebinin gerçek dışı düşünme olduğu belirtilmektedir. Yazar, kalkınmanın yolu halkı tanımak ve memleketin gerçekleri ile yüz yüze gelmek olduğunu ifade etmektedir. Ancak, yapılan bu çalışmaların başarı getireceğini vurgulamaktadır.

"Tek kurtuluş yolu; gerçeklerimizi öğrenip, memleketimize sahip çıkmaktır. Bu yüzden, gerçekler ne kadar acı ve yüz kızartıcı olurlarsa olsunlar, onları göz

önünden ayırmamak ve düzeltilmesi için, toplumca gerekeni yapmak zorundayız." (s.7).

Ergin, Nurettin,"Bilimle Kalkınan Ulus", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.12-13, (dşn.)

Yazıda, Japonya'nın kalkınma süreci anlatılmaktadır. Japonya, Amerika'nın maddi üstünlüğü ilimden teknikten ve yeni metotlardan kazandığını fark edip, yükseköğretimine önem vererek, bilimsel kalkınmalarını gerçekleştirmişler.

"Japonya, binlerce talebe vasıtası ile Garbın ilmini, tekniğini ve yeni metotlarını öğrenmiş ve Garbın fabrikalarında yetiştirdiği teknisyen ve işçilerle, mühendislerle, bugünkü muazzam sanayi kurmuştur. Modern ölçüde bir ihtisas kadrosu yaratılmadıkça, istiklale haiz bir yüksek öğrenim kurmadıkça kalkınma olmayacağını anlamak ne mühim bir anlayıştır." (s.12).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 9, Eylül 1965**

***Yeni İnsan*, "Uyarı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.5, (dşn.)**

Yazar, aydınları halkı anlamamakla ve kendi gerçeklerini görmemekle suçlamaktadır. Kurtuluşun Batı'nın taklidiyle olmayacağı, ancak kendi halkını tanıyan ve seven aydınlarla sağlanabileceği belirtilmektedir.

Dosdoğru, Hulusi,"Türkiye'de Sosyal - Ekonomik Dengesizlik", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.6-7-20, (dşn.)

Yazıda, Türkiye'deki gelir ve vergi adaletsizliği sayısal verilerle açıklanarak, Türkiye gelirinin büyük kısmının, sadece bir zümrenin elinde olduğu ve halkın ekonomik sıkıntılarla mücadele ettiği vurgulanmaktadır.

"Bu kazana, tez eden, sosyal adalet ve sosyal güvenlik unsurları yerleştirilemediği taktirde, içeride biriken korkunç basınçtan, patlayacak." (s.20).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 10, Ekim 1965**

***Yeni İnsan*, "Kendine bencil-Topluma ortakçı", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.5, (dşn.)**

Yazıda, yaşamın doğal kaynağı olan içgüdü ile toplumsal kuralların benimsenmesi, kişinin kendisi ile toplum arasındaki uzlaşma dengesini sağlayacağı belirtilmektedir.

***Ürgüp, Fikret*, "Aktüalite psikolojisi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.6-31, (dşn.)**

Yazıda; "Aktüalite"nin konusu fizyolojik, metafizik ve antropolojik yönlerden ele alınması gereken, bir geniş bir konu olduğu belirtilmektedir. Yazar, bu yazıda "Aktüalite"yi psikolojik ve psiko-dinamik yönlerden ele almaktadır. Schachyel, "Aktüel" idraki anlatırken bir hastasından şöyle bahseder:

"Melankolik bir kadın, yaşamaya değmez olduğu duygusundan kurtulamıyordur. Hepsi tatsız ve manasız geliyordur. Sevdiklerinin alakaları, mevsimlerin değişmesi, ümit verici olaylar, hiçbirisi ona yaşamak gücünü getiremiyordur. Can sıkıntısı bile hissetmiyordur ki o da yaşamayı değerlendiren bir duygu olabilir. Başka sebeplerle melankoliye düşmüş olan hasta, konvansiyonelin içinde boğuluyordur. İyiliğe doğru giderken, bir gün, hastane bahçesinde, yarı kurumuş bir yaprağı kemiren yeşil bir kurt görür ve gözlerini ayıramaz, büyülenmiş gibidir ve hayatı keşfeder, çünkü ilk defa görüyordur. O anda ruhu aydınlığa çıkmıştır." (s.6).

***Ergin, Nurettin*, "Okulun değeri", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.28-29, (dşn.)**

Yazıda, Yükseköğrenimin, bir memleketi kalkındırma ve ilmi iletme yapabilmesi için; tam bir mali, idari, ilmi bir hürriyet ortamının sağlanması gerekliliği vurgulanmaktadır.

"Oldukça kesif bir halde Avrupa'dan Amerika'ya 1620 senesinde göç eden insanlar, bir taraftan yaşamak için çeşitli savaşlar yaparken, 16 sene sonra, (1636) Harvard hususi üniversitesini kurdular. Bu müessese önceleri, dini ihtiyaçlara, cevap

veren bir müessese iken 17. asrın sonlarına doğru yeni bil ilmi metotlarla çalışmağa ve etrafına nur saçmağa başlayarak, 329 sene içinde, bugün gördüğümüz 4500 ilim adamının çalıştığı ve 1962 yılında 393.000.000 dolar geliri olan dünyanın en muhteşem, araştırmacı üniversitelerinden biri olduğu.” (s.28).

Yazar, memleketimizde yeni anayasamızın ışığında kurulan özel yükseköğretimlerin, Anayasaya aykırı olduğu iddiası, Anayasamızın 120. maddesinde: <Üniversiteler ancak Devlet eliyle kanunla kurulur> maddesi ile doğruladığını belirtmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 11, Kasım 1965

Yeni İnsan,"Atatürk Anlamı", Yeni İnsan, S.11, Kasım 1965, s.5, (dşn.)

Yazıda, altı yüz yıllık ihtiyar imparatorluk ile bu imparatorluğun genç generali Mustafa Kemal Atatürk, yer almaktadır. Atatürk'ün ekonomik, politik, sosyolojik alanda yaptığı devrimler anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 12, Aralık 1965

Yeni İnsan,"Düşündürücü", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1965, s.5, (dşn.)

Yazıda, köylü ile kentlinin birbirinden kopuk olmasının sebebi sarayın yaklaşımı ve tutumu olduğu vurgulanmaktadır. Cumhuriyetle birlikte köylü, kentli ile tanıştığı ve oluşmuş ayrılıkların kaynaşmayla ortadan kalktığı belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 1, Ocak 1966

Yeni İnsan,"Düşündürücü Yıla Giriş", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1966, s.5, (dşn.)

Yazıda, çağımız insanının hızla değişmesinin nedeni tekniğin yaşamımıza girmesi olduğu belirtilmektedir. Bu değişim toplumumuzu modern uygarlığa sanatla ulaştıracağı vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 2, Şubat 1966

***Yeni İnsan*, "Derinden Düzeye", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.5, (dşn.)**

Yazıda, konuşması tek heceli, davranışı kaba, ilgisi içten çok dışa, düşüncesi yavan ve dikkati kolaycılığa kaçan, bir kafa yapısı eleştirilmektedir.

***Dosdoğru, Hulusi*, "İslâm Sosyalizmi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.6-7, (dşn.)**

Yazıda, "Neden İslam uygarlığı, İslam kültürü kavramlarına kimse karşı çıkmıyor? Neden İslam sosyalizmi kavramı tartışmalara yol açıyor? " soruları tartışılmaktadır.

"Şeyh Bedreddin'in "Varidat" ını, Marx'ın "Kapital"i ile karşılaştırıp, birincinin, bu konuyu ikinciden çok önce kaleme almış olduğunu savunmak insanı ne kadar bilim dışı bırakırsa; Sosyalizm'in köklerini İslam'da başlatmaya kalkışmak da insanı o kadar gerçeklerden uzaklaştırır." (s.7).

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 3, Mart 1966**

***Yeni İnsan*, "Adam", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.5, (dşn.)**

Yazıda; adam, halkın ortak değerlerine önem verdiği, bireysellikten çok toplusalı yeğlediği, kendi hakkı ile karşı hak arasında ayırım yapmadığı ve anlayışıyla toplumu kucaklayan bir kişi olduğu belirtilmektedir.

***Sılay, Celâl*, "Modern İnsanın Durumu", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.6-7, (dşn.)**

Yazıda; modern insanın yaşamına yardımcı sandığı teknik araçlar karşısında alacağı yeri bulamadığı, "Yeni İnsan", iç-güdüleriyle dış etkilerin katılığı arasında sallandığı, yaşama etkin olarak girmek yerine, pasif durumda kalması gibi durumların insan yararını gölgelediği vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 4, Nisan 1966**

***Yeni İnsan*, "Çağ Köleliği", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.5, (dşn.)**

Yazıda, akılla duygu arasında kurulacak denge, insanın kendi içi olduğu vurgulanmaktadır. Yeni insanı çağın bu köleliğinden kurtarmanın yolu, insanın mayası olan duyguyu aşlamakla olacağı belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 5, Mayıs 1966

Yeni Nisan, "Soyluluk", Yeni İnsan, S.5, Mayıs 1966, s.5, (dşn.)

Yazıda, bireyin kendi içindeki savaşını sonuçlandırıp, kendi sorunları çözümledikten sonra toplumla düzeni bozmadan sorumluluklarını bilerek, yaşayabileceği belirtilmektedir.

Akbal, Oktay, "Dostluk Derken", Yeni İnsan, S.5, Mayıs 1966, s.13, (dşn.)

Yazıda, dostluğun güzel bir sözcük olduğu ve üzerine birçok şeyin yazıldığı belirtilmektedir. Yazar, kişinin kendisini bildiğinden bu yana dostluğu öteki duygulardan üstün tuttuğunu belirtmektedir. Hatta çoğu kez hayal kırıklığı yaşasa da yine de dostsuz bir yaşamı dostlu bir yaşama tercih ettiklerini ifade edilmektedir.

Yeni İnsan, "Sait Faik'in Ölümünün 10.Yılı Üstüne Yazılar", Yeni İnsan, S.5, Mayıs 1966, s.22-23,(dşn.)

Yazıda, Sait Faik Abasıyanık'ın ölümünün 10 yıl dönümüne özel olarak; Yaşar Kemal'in, Samim Kocagöz'ün, Orhan Kemal'in ve Burhan Arpad'ın yazdıkları düşünceler yer almaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 6, Haziran 1966

Yeni Nisan, "Doğaya Aykırı", Yeni İnsan, S.6, Haziran 1966, s.5, (dşn.)

Yazıda, çağımızın bunalımının us oburluğu olduğu belirtilmektedir. Bu us belli amaca yönelmedikçe; alıcı, sonsuz olan usu besleyerek, bilinçaltına biriktirmeleri arttıracak ve kişinin bunalıma girmesine neden olacağı vurgulanmaktadır.

Dosdoğru, Hulusi, "Elektronik Beyin", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.8-29, (dşn.)

Yazıda, "Cybernetics" kavramını 1948 yılında matematikçi Norbert Wiener tarafından kullanıldığı, 'insanın kafa gücünü kullanarak, yaptıklarını makineyle yapma' anlamına gelen bu kelimenin bilim çevrelerinde benimsendiği belirtilmektedir. Yazar; geleceğin insanının, kol ve kafa gücü ile yarattığı mekanik ve teknik çalışmaların, insana zaman kazandıracağını ve boş zamanını sanata, bilime ve doğaya ayıracağını ifade etmektedir.

Dosdoğru, Hulusi, "Shakespeare'e Karşı Shakespere'ciler! 2", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.6-7, (dşn.)

Yazıda, Shakespeare'in gösterilen kişi olmayıp, o dönemlerde yaşamış büyük bir düşünür olabileceği konusu tartışılmaktadır.

"Hukuk, tarih, politika, felsefe, sanat, dil zenginliği bakımlarından ayrı ayrı üzerinde durulması gereken bu yapıtları gereğince kavrayabilmek için yüksek edebiyat öğreniminden sonra bir kaç yıl salt bu konu üzerinde çalışılması gerekmektedir. Shakespeare adının da takma ada çok benzemesi bu konuda şüpheyi attırmıştır. Aynı çağda İngiltere'de yaşamış büyük düşünür, Francis Bacon'ın üzerinde durulmuştur." (s.6).

Yazar, bütün bu uydurmaların nedeninin asalet düşkünü İngilizlerin halktan bir adama dehayı yakıştırmadıklarından kaynaklandığını vurgulamaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 7, Temmuz 1966**

***Yeni Nisan*, "Dil", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.5, (dşn.)**

Yazıda, Dil'in insanlar arasındaki iletişim sağlayan bir yapı olduğunu, insanlarda ortak bilincin oluşması için kullanılan her sözcüğün gerçek olması ve uydurma olmaması gerektiği belirtilmektedir.

Dosdoğru, Hulusi, "Elektronik Beyin, 2", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.8, (dşn.)

Yazıda; Automation, insanın kol ve kafa çalışmalarının yerini makinelerin alması olarak ifade edilmektedir. Yazar, böylelikle insana var olan ihtiyacın azaldığını ve teknolojinin arttığını belirtmektedir.

"Automation, endüstri alanında üretimi artırmış, malın eskisine göre daha ucuza çıkmasını sağlamış ve üstelik sakat ve çürük olarak daha az fire vermiştir." (s.8).

Dosdoğru, Hulusi, "Tolstoy ve Bilim", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.12, (dşn.)

Yazıda, Tolstoy'un topluma ve bilime bakış açısı belirtilmektedir. Tolstoy, toplum saygını ile eğilince yazarın sorumluluğu arttığını, böylelikle ele aldığı konunun insana ve olaya değinen yönlerinden doğrunun yolunu açtığı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 8, Ağustos 1966**

***Yeni Nisan*, "Edebiyat", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.5, (dşn.)**

Yazıda, gözü geçim aracı edinen endüstrinin, insanın içyapısını değiştirerek; sözün yerini eyleme ve duygusal derinlikten, dinamik yayılmaya geçeceği vurgulanmaktadır.

Dosdoğru, Hulusi, "Özgürlük Savaşımız", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.21-22, (dşn.)

Yazıda, Tuğgeneral Hilmi'nin Osmanlı Paşası olan Mithat Paşayı ve Mahmut paşayı kendi askerlerine boğdurtması anlatılmaktadır. Yazar, yurdun korunması için görev alan askerlerin böyle korkunç cinayetler için kullanılmasını eleştirerek, Osmanlının düştüğü bu alçalmadan duyduğu üzüntüyü ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 9, Eylül 1966**

Dosdoğru, Hulusi, "Yardım mı Dediniz?", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.5, (dşn.)

Yazıda, doğal afetler karşısında insanlarda görülen yardımlaşma, hayvanlarda da içgüdüsel bir davranış olduğu vurgulanmaktadır. Yazar, ülkemizin genç bir yapıya sahip olduğu için meydana gelen depremlerde can ve mal kaybını önlemek için sağlam yapıların yapılması gerektiğini vurgulamaktadır. Depremlerden sonra yardımların sistemli ve kontrollü olması gerektiği ifade edilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 10, Ekim 1966

Dosdoğru, Hulusi, "Geyik ile Zürafa", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1966, s.6-28, (dşn.)

Yazıda Hulusi Dosdoğru, sahip olduğu ve pek memnun olmadığı ruh halini anlatmaktadır. Yazar; içi kan ağlarken, dıştan zorla sırtmanın çok zor olduğunu, canına kıyanları daha iyi anladığını belirtmektedir. Bu ruh halinden kurtulmanın yolunu yazarak bulduğunu belirterek, sanatların da insanların içlerini boşaltma isteklerinden doğduğunu ifade etmektedir. Yazar, yaşadığı ülkede istediğini yazamamasının verdiği huzursuzluğu, "Geyik ile Zürafa" hikayesini anlatarak ifade etmektedir.

"Sanırım, biz demokrasiyi, tıpkı zürafanın elektrik ampulünü, portakal sanarak, hart diye ısırması ile ve kül olması gibi anlıyoruz. O yüzden de, boyuna cereyana çarpılıp yerlere kapaklanıyoruz." (s.28).

Yeni İnsan, "Bireysel Derinleşme", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1966, s.5, (dşn.)

Yazıda, bireysel duygu, akılın toplumsal kalıbına sokulduğu ve kişi yerine toplum gücüne karışıp kaynaşması gerektiği belirtilmektedir. Bunu da sanatta ve edebiyatta bireysel derinleşmenin sağladığı vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 11, Kasım 1966

Yeni İnsan, "Picasso Üstüne", Yeni İnsan, S.11, Kasım 1966, s.5, (dşn.)

Yazıda, soyuta yoğunlaştırıldığı biçimi verebilecek en son esnekliğe ulaştırma çabasında olan Picasso, üstüne yazılmış yazıya yer verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 12, Aralık 1966**

***Yeni İnsan*, "Beşinci yıla girerken", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.5, (dşn.)**

Yazıda, üzerinde çalıştığımız bu derginin (*Yeni İnsan*) dördüncü yılını bitirip beşinci yılına girdiğini belirtmektedir. Plastik sanatlara ve görselliğine daha çok önem verileceği vurgulanmaktadır. Beşinci yıllla birlikte şiir ve müzik de yeni çalışmalara yer verileceği vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 1, Ocak 1967**

***Yeni İnsan*, "Bireyin Toplum İçindeki Yeri", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.5, (dşn.)**

Yazıda, bilim güçlendikçe insanın eyleme zorlandığı belirtilmektedir. Eylemin uygun davranışı sergilemesi bilinçli devreye soktuğu ve bireysellikten toplumsallığa gidişi hızlandırdığı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 2, Şubat 1967**

***Yeni İnsan*, "Bireyin Toplum İçindeki Yeri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.5, (dşn.)**

Yazıda, insan kendi içinde yaşadığı varlık sebebini, dış bağlantılarda ve onlara duyabileceği sorumlulukta bulabilirse, gerçek yerini bulmuş olacağı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 3, Mart 1967**

***Yeni İnsan*, "Us, Dilin Anayasasıdır", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.5, (dşn.)**

Yazıda; okuma, akıllı anlamsız boşluktan kurtararak, yaşamın derinliğine ilettiği belirtilerek, yaşamın bu derinliğinden yine okuyarak tat alınabileceği vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 4, Nisan 1967**

***Yeni İnsan*, "Kendi Toplumunun Adamı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.5, (dşn.)**

Yazıda, okumanın insanın eğilimlerine yön çizmeğe ve kendini kontrol etme becerisini geliştirdiği belirtilmektedir. Okuyan kişi taklit yapmak yerine kendi gerçeklerine döner ve toplumu için mücadele eden kişi olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 5, Mayıs 1967**

***Yeni İnsan*, "İnsanın Kendi Kendine Kontrolü", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.5, (dşn.)**

Yazıda, kontrolsüz teknikle üretilen bu hızlı tüketim kontrol edilmedikçe, modern insanın gerginliğinin artacağı belirtilmektedir. Bunun için insanın, kendi kendisini, ayarlaması gerektiği vurgulanmaktadır.

***Meriç, Cemil*, "Fildişi Kule", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.9, (dşn.)**

Cemil Meriç, şairin: "Kelimeler oynayacaksın, yalnız senin için raks edecekler sadece kelimelerle yaşayacaksın, fildişi kuleleri (Kendini toplumlardan soyutlayan insanın, içinde oluşturduğu dünya) sırtında taşıma zamanı senin olacak." olması gerektiğini belirterek, iyi bir şairin fildişi kulelerini taşıması gerektiğini vurgulamaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 6, Haziran 1967**

***Dosdoğru, Hulusi*, "Umut, İnsanın Korkuluğudur", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.9, (dşn.)**

Yazıda, dünyada en çekilmez acı, en taşınma yük; insanın ölümünü beklemesi olduğu belirtilmektedir. Yazar, insanın bütün hesaplarını, planlarını, geceyi gündüze katarcasına, ne zaman öleceğini bilmemesine dayandırmaktadır. Yani, "umut, yaşamın korkuluğu, ömrün sigortasıdır." ifade etmektedir.

Yeni İnsan, "İnsanın Kendisini Benimsemesi", Yeni İnsan, S.6, Haziran 1967, s.5, (dşn.)

Yazıda, insanın kendisini benimsemesi için toplum kurallarındaki doğru ve yanlış titizlikle ölçmesi gerektiği belirtilmektedir. Kişinin bunlara karşı sorumluluk duyarsa, kendi benliğinin farkına varabileceği vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 7, Temmuz 1967

Yeni İnsan, "Ussal Utanç", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1967, s.5, (dşn.)

Yazıda, bilimin usu üstün tutuğu, onu sınırlamadığı belirtilmekte; çünkü kendi sonsuzluğunun ona borçlu olduğunu vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 8, Ağustos 1967

Yeni İnsan, "Çağ Adamında Eylem", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1967, s.5, (dşn.)

Yazıda, tekniğin çağımızın insanının eylemi olduğu, yaşantısını iş ve eğlencesini tekniğin eline verdiği belirtilmektedir.

Meriç, Cemil," Bu yangına her şeyini atacaksın", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1967, s.9, (dşn.)

Yazıda, "yaşamak ağlamak, yaşamak sevmek. Yaşamak erimez. O yangına her şeyi atacaksın. Zamanını, gururunu, dehanı... ve kül olacaksın. İnsanlar, Homeros'un cennetindekiler gibi birer gölge, kucakladın mı kayboluyorlar. Yaşamaktan korkuyor insanlar, aşktan korkuyor, kinde korkuyor. Bilmiyorlar ki, yalnız yaşayanlar ölümsüzleşir. Alev alev yaşayanlar, çığlık çığlık yaşayanlar." (s.9). anlatılmaktadır.

Dosdoğru, Hulusi, "Sanat hem toplum, hem sanat için", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1967, s.14-32, (dşn.)

Yazıda, gerçek sanatçının basmakalıp kurallardan hem kişiliğini, hem içinde yaşadığı toplumu kurtarmaya çalışan; kadercilik algısını yok sayan bir önder kişilik olduğu belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 9, Eylül 1967

Yeni İnsan, "İnsanın Kendisi Olması", Yeni İnsan, S.9, Ekim 1967, s.5, (dşn.)

Yazıda, kişi kendisini yadırgama, benimseme davranışındaki tutum doğruluğuyla yakalayabileceği vurgulanmaktadır.

Sılay, Celal, "Bireylikten Kişiliğe", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1967, s.26-27-28-29-31-32, (dşn.)

Yazıda, beşinci cildini tamamlamak üzere olan "Yeni İnsan" dergisi, ilk sayısından başlayarak, elli yedinci sayıya kadar insanın yeni sorunlarını araştırmıştır. Bu yazıda, birbirleriyle ilgisi bakımından bu araştırmaları bir arada verilmektedir.

İsimsiz, "Klasik Felsefe ve Avrupa Burjuvazi", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1967, s.12-13, (dşn.)

Yazıda, "Klasik Felsefe ve Avrupa Burjuvazi" açıklamak için, Almanların düşünce sosyoloji adı verdikleri disiplin hakkında açıklamalar yer almaktadır.

Dosdoğru, Hulusi, "Budha ve Budhizm", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1967, s.6-7-8, (dşn.)

Yazıda; Budizm'in tarihsel kurucusu olan, Hindistan'ın Kuzey topraklarında doğup Budizm'i yayan Gaurama Buddha (İsa'dan önce 563-483) ve Budhizm anlatılmaktadır.

"Buddhizm, İsa'dan önce altıncı yüzyılda Gaurama Buddha tarafından kurulmuş bir indirdir. Kuzey Hindistan'da kurulmuş, kısa zamanda Asya'ya yayılmıştır. Yayılma İsa'dan sonra altıncı yüzyıla kadar sürmüştür. Bugün Burma halkının %90'ı Buddhist'dir. Çin Hindinin % 89'u, Seylan'ın % 60'ı, Japonya'nın %60'ı ve Çin'in

%17'si Buddhist'tir. Pakistan ve Filipinlerde de bir miktar Buddhist vardır. Endonezya ortasında da Müslümanlarla karışık olarak bir miktar Buddhist yaşardı." (s.6).

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 10, Ekim 1967

Yeni İnsan, "Gevezelik", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1967, s.5, (dşn.)

Yazıda, kelimenin akıldaki ortak ve değişmez yerine el attığı belirtilerek, edebiyatta gevezelik anlamına geldiği belirtilmektedir.

Strauss, C. L., "Yabanıl Düşünce", (Çev. Cemil Meriç), Yeni İnsan, S.10, Ekim 1967, s.6-7-8, (dşn.)

Yazıda, ilkel kavimlerin dillerinde soyut kelimelerin olmadığı düşüncesinin asılsın olduğu belirtilmektedir.

"Her dilin kendisine has zihni decoupage'ları var. On sekizinci asır Encyclopedie'sinde "nom" bendini yazan doğru söylüyordu az çok soyut kelimeler kullanma entelektüel ehliyetle ilgili değildir; her cemiyetin içinde ayrı ayrı konularla ilgili cemiyetler var. "Rasathaneye çıkınca her yıldızın ayrı bir ad aldığını görürsünüz." Magene'deki atların her biri ayrı bir isim taşır" Sonra yabani dillerde ağaç gibi soyut kelimeler olmadığı gerçek olsa bile kavak, meşe, çınar gibi isimler de bir conceot zenginliği ifade etmez mi? Bunlar da soyut kelimelerdir." (s.6).

Meriç, Cemil, "Gandhi", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1967, s.10-11, (dşn.)

Yazıda, Cemil Meriç'in Gandhi'nin 93. doğum yıldönümünde sesini dinlediği ve bu konuşmayı yaptığı belirtilmektedir.

"Gandhi, Hind'in ruhunu dile getirdiği için büyük ve ölümsüz; Hind'in ve İnsanlığın. Hem Doğu, hem Batı. Ama Doğu olduğunu unutmayan bir Batı. Politikayı bile ulvileştiren o büyük mücahidin derslerine herkesten çok biz muhtacız" (s.11).

Goldmann,"Klasik Felsefe ve Batı Burjuvazisi", (Çev. Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.16-17, (dşn.)

Yazıda, klasik batı düşüncesinin ortak vasıflarının Avrupa ülkelerinde görülen özellikleri belirtilmektedir. Yazar, milli kültürle felsefi düşünceye damgasını vuran burjuvanın; Almanya, İngiltere ve Fransa içinde en çok İngiltere'yi görüldüğünü vurgulamaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 11, Kasım 1967**

Meriç, Cemil,"Saint-Simon ve Agust Comte", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.5-6-7-8, (dşn.)

Yazıda, Comte'nin on sekiz yaşlarındayken Saint-Simon'la tanışıp onun öğrencisi olarak yola başladığını anlatmaktadır. Yazar, Comt'un ilerleyen yıllarda hocasından öğrendiği teorileri derinlemesine araştırarak yazdığını ve gittikçe hocasından ayrıştığını belirtmektedir. Saint- Simon'un ele aldığı konular ve geliştirdiği doktrinler kendi öğrencisi olan Auguste Comte yol göstericisi olduğunu belirtmektedir. Yazar, Simon'un düşünceleri üzerine temellenmiş bir düşünce geliştiren Comte'nin hocasına karşı nankörlük yaptığını ifade etmektedir.

"Saint- Simon'un sosyolojisinde ağır basan: İlerleme Comte'unkinde: düzen, Saint-Simon devletle toplumu birbirinden ayırır. Sosyalist düşüncenin belli başlı felsefelerinden biridir bu. Saint- Simon bu gün emeğe dayanan medeniyet adını verdiğimiz oluşun kurucularından biri. Comte'un eğilimi tam tersine o mantık birlik peşindedir. Donmuş bir mertebeler düzeninden yanadır. Her türlü eşitliğe düşmandır." (s.8).

Cuvillier, Armand, "Durkheim Sosyolojisi", (Çev. Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.9-10, (dşn.)

Yazıda, Durkheim'in sosyoloji ve Marksizm'le çatıştığı alanlar hakkında bilgi verilmektedir.

"Marx'la Durkheim arasında asıl ihtilaf şurada: Durkheim'e göre iktisadi hadiseler arızı olarak ve ancak bir taraflarıyla sosyal hadiselerdir. İktisadi

münasebetler insanları birbirinin dışında bırakır. Ekonomik aşağı yukarı yüzde yüz maddidir. Marksizm iktisadi hayatın böyle bir anlayışına karşı çıkar. Klasik iktisatçıların chrematistigue görüşünü reddeder. İnsan emeği, değer ölçüsüdür, der ve insanı makinenin eki haline getiren alienationla savaşıır." (s.10).

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 12, Aralık 1967

Strauss, Levi, "Doğu-Batı", (Çev.Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.5-6, (dşn.)

Yazıda, kin ve cehaletin arasına diktiği hayal duvarını ilimin çoktan yıktığı belirtilerek, Asya ve Avrupa insan beyninin büyük bilgini Claude Levi- Strauss'u bu konudaki düşüncelerine yer verilmektedir.

"...Asya ile Avrupa hiç değilse ortak medeniyetlerinin maddi yönleri bakımından birbirinin tersi; biri kazandıkça, öteki kaybetmiş, birlikte başlattıkları teşebbüsten hep Avrupa karlı çıkmış. Asya sefaletten sefalete sürüklenmiş. Avrupa'da nüfus artışı, ziraatla sanayi geliştirilmiş, kaynaklar tüketicilerden daha büyük bir hızla çoğalmış." (s.6).

Şaman, H., "Tarih, Çizilecek Tablo Değil Çözülecek Sorundur", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.11, (dşn.)

Yazıda, coğrafyaya dayanan tarih felsefesinin ilimlere büyük bir aydınlık getirdiği belirtilmektedir.

"Felsefe tarihinin konusu insan zekasıyla kanunları, tabiatla kanunlarıdır. İnsan zekası tabiatı damgalar, tabiat insan zekasını. Bürün olayların kaynağı insanla dış-dünya arasındaki bu alış-veriş. Tarihin görevi zekayla tabiat arasındaki karşılıklı tesirlerin kanunlarını bulmak. Yani Buckle'e göre tarih, çizilecek tablo değil, çözülecek problemdir." (s.11).

Meriç, Cemil, "Yalan", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.7-8, (dşn.)

Yazıda, "Yalan namusun, iffetin, güzelliğin... En şahane elbisen yalan. Ne kadar güzelsin. Olmak istediğini olmamak senin suçun değil ki." (s.8). dile getirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 1, Ocak 1968

Yeni İnsan, "Yabancılaşma", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1968, s.5, (dşn.)

Yazıda; kalabalıkta toplum birey arasında ilişkinin gevşediği ve kişiliğin beslenemediği belirtilmektedir. Kalabalığın birbirine yabancılaştırdığı insanın getirdiği sorun olarak sanı bunalımı gösterilmektedir.

Meriç, Cemil, "Büyücü Çırağı", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1968, s.10, (dşn.)

Yazıda, tanrının ölmesi ile dirilmeyen insan ifade edilmektedir. İnsanların tanrıyı öldürüp yerine insanı tanrılaştırdıkları belirtilmektedir.

Şaman, Hüseyin, "İlk Robotlar", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1968, s.6-7, (dşn.)

Yazıda; emek, iş, angarya manalarına gelen robot kelimesini 1935'de Fransızcaya Karel Çapek'in dahil ettiği belirtilmektedir. Yazıda, robotlar üzerine yazılmış romanlar ve robot üzerine yapılmış çalışmalar hakkında bilgiler verilmektedir. Yazar, bugünün robotları çehrece insana benzemediklerini, beyinleriyle insanımsı olduklarını ifade etmektedir.

Akbal, Oktay, "Voltaire'ler Rousseau'lar", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1968, s.11, (dşn.)

Yazıda, Victor Hugo'nun "93" romanında Kral taraftarı bir Markiyi; "Eğer Voltaire'i asmış, J.J. Rousseau'yu küreğe göndermiş olsalardı, bütün bunlar olmayacaktı." şeklinde konuşturduğu belirtilmektedir. Yazar, Voltaire ve Rousseau öldürülseydi dahi Fransız İhtilal'inin bir kaç yıl gecikeceğini ama yinede gerçekleşeceğini vurgulamaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 2, Şubat 1968

***Yeni İnsan*, "Büyük Savlamalı Küçük İnsanlar", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.5, (dşn.)**

Yazıda, büyük savlamalı küçük adamların getirdikleri her şey araştırmanın önünü tıkadığı ve düzen arayan toplumları ikileme düşürüp gelişmelerini engelledikleri vurgulanmaktadır.

***Odman, Merih*, "Evrimin Yaşantımızdaki Değeri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.13, (dşn.)**

Yazıda, bizi bugünkü durumumuzdan yarınki durumumuza evrim kurallarına uygun bir şekilde devreden bütün oluşumların amacının mutluluk olduğu vurgulanmaktadır.

***Guerin, D.*, "Anarşizm", (Çev. Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.26-27-28-29-30, (dşn.)**

Yazıda, anarşizm hürriyetçi sosyalizm ve otoriter sosyalizm olarak ikiye ayrıldığı belirtilmektedir. Ferdietçi anarşizm ile cemiyetçi anarşizm arasında birtakım büyük farklar var olduğu, fakat bu farkların sadece görünüşte olduğu belirtilmektedir. Anarşizm ele alıp geliştiren Proudhon ve Bakonin'in bu konu hakkında görüşlerine yer verilmektedir. Proudhon cemiyetçi anarşizmi, Bakon ise ferdietçi anarşizmi önemsedikleri vurgulanmaktadır.

***Guerin, D.*, "Proudhon'un Felsefesi", (Çev. Meriç, Ümit), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.16-17, (dşn.)**

Yazıda, düşüncelerini sonuçlandıramadan ölen Proudhon'nun, iktisadi meseleleri nasıl psikolojik meselelere icra ettiği incelenmektedir.

"Proudhon'nun teorisinde hürriyet büyük yer tutar. Klasik felsefe için güçlük hakaret noktasında. Ruh, ben psikolojik nokta birçok kuvvetler tarafından çekilir. Ruh maddi bir nokta gibi atılsa determinizm vardır. Tepki gücüne sahipse hürriyet yani bir dinamik meselesi." (s.17).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 3, Mart 1968**

***Yeni İnsan*, "Tepki", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.5, (dşn.)**

Yazıda, var olan düzene baş kaldırmayan toplumun bu düzen içinde yok olacağı vurgulanmaktadır.

Akbal, Oktay, "Sözler, İnsanlar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.9, (dşn.)

Yazar, peygamberlerin bile çoğu kez insanları anlamakta zorluk çektiklerini belirtmektedir. Giraudoux'nun Electra'sunda bir dilencisi şöyle konuşmaktadır:

"Ben bilgisiz bir kişiyim, insanların sözlerini anlamam, ama insanları anlarım." (s.9).

Yazar; şu parti lideri, şu milletvekili neler mi söylüyor? Vurun birbirlerine ve o kişileri böyle tanıyın, bundan başka bir yol olmayacağını ifade etmektedir.

Jeanrostand, "Bilim ve İnsan", (Çev. Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.18....26, (dşn.)

Yazıda, toplumda çağın bütün bilgisini kucaklayabilecek tek kimsenin kalmadığı belirtilmektedir. Yazar, ilim insanlarının bile kendi alanları dışında kalan birçok konu hakkında cahilce fikirler yürüttüklerini, hatta bu durumun bazı sahtekarların işlerine yaradığını eleştirmektedir. Filozof Jaspae'in bu konuda şöyle der:

"Bilimin mutlak gücüne inanan kimse, uzmanlar karşısında düze gelir ama başarısızlığa uğrar uğramaz hayal kırıklığına düşüp onlardan yüz çevirir ve şarlatanlara koşar 'Üfürükçülüğün rağbet bulmasında bunun da etkisi var.' (s.19).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 4, Nisan 1968**

Meriç, Cemil, "İntelijansya", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.6-7, (dşn.)

Yazıda, Julien Benda'nın iki savaş arası Fransa'sında gürültü koparan kitaplarında biri olan ve "Aydınların ihaneti" manasına gelen, eski ismiyle "Clers", (Rahip) yeni modern ismiyle İntelijansya hakkında bilgi verilmektedir.

"Demek İntelijansya ne rastgele bir aydınlar yığını, ne politika tahlillerine fetva hazırlayan bol maaşlı bir bürokrasidir. Teokraside İntelijansya olmaz. İntelijansya'nın iki vasfı var; putları kırmak ve yeni bir değerler levhası yaratmak. İntelijansya yükselen bir sınıfın şuurudur. Kalabalıkların sesini duyan ve sesini kalabalıklara duyuran bir avuç ılık - insan." (s.7).

Meriç, Ümit,"Rousseau'dan Önce Toplum Sözleşmesi Meselesi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.9-10-11-12-13, (dşn.)

Yazıda, toplum sözleşmesi hakkında teorilerin ilk olarak 17. yüzyılda hukukçular ve çeşitli siyasi yazarlar tarafından geliştirildiği belirtilmektedir. 17. yüzyılda yetişen Barbeyrac'ın absöütist Grotius ve Pufendrla liberal Locke'u kaynaştırmayı dnediği vurgulanmaktadır. Toplum sözleşmesinin, en güzel ifadesini Johannes Althusius'da bulduğu ve J. Rousseau'nun fikirleriyle yakınlık gösterdiği belirtilmektedir. İkisi de yalnız halka ait olan bir hükümdarlık hakkında söz etmektedirler.

"Toplum Sözleşmesi yahut Siyasi Hukukun İlkeleri

Eser iki büyük kısma ayrılır.

1. Hükümdarlık

a) Sosyal Anlaşma (1. Kitap)

b) Hükümdarlığın tabiatı ve sınırları (2. kitap)

2. Hükümet

a) Hükümetlerin teorik incelemesi (3. kitap)

b) Bir sitenin işleyişinin pratik incelemesi, Roma misali (4. kitap)" (s.10).

***Yeni İnsan*, "İnsan, Karşıtlarıyla Bütündür", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.5, (dşn.)**

Yazıda, insanın kendi yerini kendi yaşında bulabileceği belirtilmektedir. Yazıda; umutla hayal kırıklığının, sevinçle tasanın, şakayla öfkenin yarışını kazanmanın yolu, insanın bu karşıtlıkları bağdaştırması ve bütünleştirmesi olarak vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 5, Mayıs 1968

Ülken, Hilmi Ziya," Bursa Hatıraları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.8-9-10, (dşn.)

Yazar, bu mektubunda kendisinden ve günlerce gezip hayran olduğu Bursa'yı anlatmaktadır.

"Bir devir geliyor, bu eski erenler şehri, müderrisler ve kazaskerlerin sürgün yeri oluyor. Karaçelebi Zade Aziz Efendi menfa hayatını geçirdiği bu memleketi suya gark eden sayısız çeşmeler yaptırıyor. Bu akarsular gölgelik, havuzlu bahçeleriyle emsalsiz bir şehir mimarisini, asri belediyeçiliğin henüz yok edemediği bütün güzellikleriyle Bursa'yı yaratıyor." (s.10).

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 6, Haziran 1968

Ülken, Hilmi Ziya," Bir Şair Edebiyat Tarihi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.5-6-7, (dşn.)

Yazıda, edebiyat tarihine roman ve şair ve " 19. Asır Türk Edebiyatı Tarihi" eseriyle edebiyat tarihçisi olarak giren Ahmet Hamdi Tanpınar anlatılmaktadır. Yazar, Ahmet Hamdi'nin "19. Asır Türk Edebiyatı Tarihi" eserinin düşündürücü olduğunu belirterek, en dikkate değer tarafının ise giriş bölümünde olduğunu belirtmektedir. Bu bölümde Ahmet Hamdi Tanpınar'ın, yalnız son asır edebiyatımıza değil, bütün edebiyatımıza toptan baktığını ve bunlar hakkında toptan hükümler verdiğini ifade etmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 7, Temmuz 1968

Yeni İnsan, "Bilinç Gerginliği Yerine Hayal Gevşekliği", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1968, s.5, (dşn.)

Yazıda, halkımızın düşündürücü yayınlar yerine eğlendirici yayınları tercih ettikleri belirtilmektedir. Eğlendirici yayınların bilinç gerginliği yerine, hayal gevşekliği yarattıkları ve aydın ortamının kurulmasına engel olmaları eleştirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 8, Ağustos 1968

Yeni İnsan, "Toplum - Birey", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1968, s.5, (dşn.)

Yazıda, bireyin kendisini tanımasıyla toplum içindeki yerinin güçlendiğini belirtmektedir. Huyuyla psikolojik, kurallarla sosyolojik, varoluşuyla ekonomik v.b. bir araya gelmesiyle bireysel bütünlüğün yakalanacağı vurgulanmaktadır.

Meriç, Cemil, "Dergiler", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1968, s.13, (dşn.)

Yazıda, Fransa'da çıkmış ve 100.000 sayıya ulaşmış Revue des deux mondes adlı Emperyalist dergi ile Ribot'un çıkardığı ve felsefe dergisi olan Revue Philosophique dergileri hakkında bilgi verilmektedir. Yazar, bu dergilerin özgür düşüncüyü geliştirmek için çıkarıldıklarını, fakat bunu yerine getiremediklerini vurgulamaktadır. Yazar, Maupassant'ın hain bir nüktelerini belirtmektedir:

"Bir aydını küçülten üç şey var: akademi üyeliği, lejyon donör nişanı, Revue des deux Mondes yazarlığı." (s.13).

Meriç, Ümit, "Proudhon ve Sefaletin Felsefesi", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1968, s.6-7-8-9-10-11, (dşn.)

Yazıda, 15 Ocak 1809'da Besançon'da doğan Pierre Joseph Proudhon ve "sefalet felsefesi" anlatılmaktadır. Proudhon, fakir bir ailede dünyaya gelmiştir ve bu konuda şunları söylemektedir: "Besbelli fakir öleceğim. Ben de zengin olmak isterdim. Ama ben para kazanmanın yolları üzerinde titizim. Kaldı ki, dünyada fakirler oldukça, ben zengin olmuşum, neye yarar!" (s.6).

"Sorel 19. yüzyılda Fransa'nın en büyük filozofu diye tanıttığı Proudhon, günümüzde yalnız laik ahlakın yaratıcısı, diziler diyalektiğinin öncüsü olarak değil, sosyolojinin kurucularından biri olarak da kabul ediliyor. 'Sefaletin Felsefesi'

yazarının, iktisatçılardan çok sosyologları ilgilendirmesi bundan. 'Sefaletin Felsefesi' Proudhon'un en ciddi, en tanınmış eserlerinden biri. Türk okuyucusu Marx'ın bu kitap vesilesiyle kaleme aldığı sert tenkidi 1934'den beri tanımak fırsatını bulduğu halde asıl eserden haberdar değildir. 'İlmi' sosyalizmin moda haline gelişi yüzünden, Proudhon düşmanlarının kaleminden tanımaktadır. Bu çalışmanın amacı, reddiyesi yayımlanan bu büyük eseri ve o vesile ile Proudhon'un düşünce dünyasını ve kişiliğini daha yakından tanımaktır." (s.6).

Akbal, Oktay, "Karlı Bir Günde", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.14, (dşn.)

Yazıda, Fatih parkında karlar içinde söz verdiği arkadaşını beklerken, yetmiş yaşını geçmiş helvacının geçmişi ile ilgili yaptıkları sohbet anlatılmaktadır.

Konuşma", (Çev.Mahmut Ali, Konuşmayı Yapan, Pirre Viansson-Ponte), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.16-17, (dşn.)

Yazıda, Le Monda gazetesinin Herbert Marcusse'ün Paris'te bulunuşundan faydalanılarak yapılan görüşmeye yer verilmektedir.

"Soru- Sizin Marx ve Mao arasında bir yakınlık buluyorlar. 'Üç M' i bir arada anmaları sizde nasıl tepki uyandırıyor?

Cevap- Anlamıyorum. Marx'ı çok inceledim. Ama Mao? Gerçi bugün Ortodoks komünist olmayan her Marxiste, Maoistdir.Kitaplarımda eski Marxiste ideolojiyi muhafaza etmedim." (s.16).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 9, Eylül 1968**

Meriç, Ümit,"Proudhon ve Sefaletin Felsefesi 2 ", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.10-11-12-13-15, (dşn.)

Yazıda, iktisat kitabı sanılan "Sefaletin Felsefesi" kitabının, Prologue adını taşıyan giriş boyunca tanrıdan söz eden bir felsefe kitabı olmasına karşı oluşan şaşkınlık belirtilmektedir. Marx alaycı bir ifadeyle "Sefaletin Felsefesi"ni hakiki bir Tevrat olarak nitelendirdiği ve konunun tanrı ile insan ilişkilerini işlemesini

eleştirmektedir. Yazıda, "Sefaletin Felsefesi" kitabına toplu bir bakış atılarak "Esere toplu bir bakış, iki düşman mektep arasında, antitez ve oluş, bir Eklektizm mi, tarih dizi, kolektif akıl, aracı bir felsefe, ezeli düzene nasıl ulaşılacak, sosyomorfizm, sosyal ekonomi, Hümanizme karşı, değer ve emek, toplum ve organizma, Prometheus" bu başlıklar altında incelenmektedir.

Meriç, Cemil, "Hiciv", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.9, (dşn.)

Yazıda, hiciv'in tarihsel süreçteki gelişimi anlatılmaktadır.

"Bazen de tarih susar, hiciv konuşur. Zalimlere ecel teri döktüren o intikamcı ilahe, dem olur içli bir anne kadar munisleşir ve bir Don Kişot yaratır." (s.9).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 10, Ekim 1968**

Meriç, Cemil, "Sağ-Sol", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.5-6, (dşn.)

Yazar, hakikat ı bulan kişinin sırf başkaları farklı düşünüyorlar diye onu söylemekten çekindiklerini belirterek, insanları çıkarlarına göre davranmalarını eleştirmektedir.

"Sağ sol, Batıyla Doğu gibi kaypak, iki kavram. Sağ da, sol da tecanüsten mahrum. Bugün sağı temsil edenler, dün solu temsil ediyordu. R. Remond'a göre soldaki çeşitli temayülleri birkaç başlık altında toplamak mümkün. Önce ihtilal aleyhtarı bir sorun karşısında Fransız İhtilal' nin mirasını ve 89'un prensiplerini benimseyen liberal bir sol Liberaller 1830'dan itibaren Orlean'cılarla birlikte sağa geçerler." (s.6).

Meriç, Ümit, "Praudhon ve Sefaletin Felsefesi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.12-13-14-15-31, (dşn.)

Yazıda, Proudhon'a göre Anatominin iktisadı ayırıcı bir vasfı olduğu belirtilerek, iktisatçının her konuda reddedip edemeyeceği bir durumda olduğu belirtilmektedir. Yazar, "Sefaletin Felsefesi 3" Değer, İş Bölümü, Makineler, Rekabet, Vergi, Monopol, Milletlerarası Ticaret, Kredi, Mülkiyet başlıkları altında açıklamaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 11, Kasım 1968**

Meriç, Cemil, "Kitap", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.9-10, (dşn.)

Yazar, "Kitap, kainata açılan kapı. Ruh. yazının icadından sonra ölümsüzleşti. Granit homurdanır, mermer gülümser, yalnız kitap konuşur. Kitap kaybolmayan mazi. Kitap, binlerce yılın ötesinden gelen ve binlerce yıl öteye taşan ses. Kitap, bütün peygamberlerin mucizesi. Eflatun'u barbardan ayıran, okumuş olmak. Kitap, mağaramıza akseden ışık." (s.10). vurgulamaktadır.

Rostand, Jean, "Bilim ve İnsan 2", (Çev.Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.18-19-20-21-22-23, (dşn.)

Yazıda, "Ya bir de makineler düşünmeye kalkarsa, zamane bu umulur." diyen şairin kehanetinin gerçekleştiren E.N.İ.A.C den bahsedilmektedir. E.N.İ.C.A 'Elektronik Numaralı İnterpoler Automatic Computer' 1946'da iki yüz araştırmacının 2 yılda Amerika'da tamamladıkları bir icat anlatılmaktadır. Bu cansız ve akıllara durgunluk veren düşünürün saniyede çok zor denklemleri az bir enerji sarf ederek yaptığı belirtilmektedir.

"Bu makineler, bir uçağın karakteristiklerini seçmeye, kritik süratleri yahut da çapraşık rotaları hesaplamaya, gelgit saatlerini önceden kestirmeye, hava basıncının dağılışını açıkça göstermeye, bir molekülün şemasını tespitte bir kristal içindeki sayıların sırlarını araştırmaya, yeni mantık kombinezonlarını denemeye, bir faraziyenin uzak neticelerini meydana çıkarmaya, bir işletmenin masraflarını hesaplamaya, bir bütçenin tanzimine... yardım etmektedir." (s.19).

Touchard, "Siyasi Düşünceler Tarihi", (Çev.Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.5-6-7-8-26, (dşn.)

Yazıda, nasyonal sosyalizm ve faşizm'in birbirine benzedikleri ve bazı noktalarda ayrıştıkları belirtilmektedir. Dar manada Faşizm Musolini İtalya'sını, Nasyonal Sosyalizm de Hitler Almanya'sını temsil ettikleri vurgulanmaktadır.

"Faşizmle nasyonal sosyalizm eşitçi demokrasiye ve genel oya karşıdırlar. Mussolini sayı kanununa çatar. Sayı sadece sayı olduğu için insan cemiyetini idare

edemez. İnsanlar eşit değiller, önüne geçilemez, hayırlı bir eşitsizlik. <Deveyi iğnenin deliğinden geçirebilirsiniz ve seçim yoluyla büyük bir adam ortaya çıkaramazsınız > der Hitler." (s.7).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 12, Aralık 1968**

***Yeni İnsan*, "Sanatta Hoşa giderlik", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.5, (dşn.)**

Yazıda, sanatçının olanla yetinmediği, olması gerekeni aradığı ve sırf hoş giden olsun diye yerinde sayan biri olmadığı belirtilmektedir.

Ülken, Hilmi Ziya,"Delevsky'ye Göre İlimin Gelişmesi ve Diyalektik", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.6-7-8, (dşn.)

Yazıda Delevsky, Hegel - Marx diyalektiğini aşan bir ilim diyalektiğinden bahsetmektedir. Delevsky, zıtların birbirlerinin içinde uzlaşabildiklerin, fakat çelişkiler birbirlerinin içinde uzlaşamadıklarını vurgulamaktadır.

Rostand, Jean, "Bilim ve İnsan 2", (Çev.Cemil Meriç), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.18-19-20-21, (dşn.)

Yazar, insanın biyoloji yoluyla gelişiminin yanında bugünkü insanı eski insanlardan ayıran sosyal ve kültürel etkiler hakkında bilgi vermektedir.

"İnsan (insanüstü) haline getirmesini düşündüğümüz bu değişiklik elbette ki beyinde yapılacak. Düşüncenin özü hakkında çeşit çeşit görüşler ileri sürülüyor ama herkesin üzerine birleştirdiği bir nokta var. İnsan zihninin eşsiz niteliği beyin, büyük yapısı ve işleyişi." (s.19).

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 1, Ocak 1969**

***Yeni İnsan*, "İnsanın Dokunulmazlığı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.5, (dşn.)**

Yazıda, insanı çatık kaşlı eden bir çizgi olduğu ve her davranışın kaynağı olan bu ölçü, insanın kendi gerçeğini yansıttığı belirtilmektedir. İnsanın içsel yaşamında ulaşabileceği bu en yüksek aşama insanın dokunulmazlığı olarak gösterilmektedir.

Rostand, Jean,"Bilim ve İnsan Dokunulmazlığı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.18-19-20-21-22-23, (dşn.)

Yazıda, 1801'de Fransız yazar Robert le Jeune kaleme aldığı "Egalathropogenesie hakkında bir deneme" adlı kitabında büyük adam üretmenin sırlarını açıklamaktadır. Bu yazıda iyi bir insanın biyolojik ve kültürel oluşumu anlatılmaktadır.

" Robert le Jeune kaleme aldığı 'Egalathropogenesie hakkında bir deneme' adını taşıyan bu eserinde şöyle demektedir: Zeki çocuklar elde etmek, bir Arap atı, eğri bacaklı bir fino, nadide bir kanarya... elde etmekten daha güç değildir. Zeki bir kadınla zeki bir erkeği evlendirdin mi, işte size dahiler..." (s.18).

Meriç, Cemil,"İdeoloji", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.26-27-28-29-30-31, (dşn.)

Yazıda, ideolojinin bir mektep olarak 1989'da doğduğu ve altın çağını enstitüsünün kuruluşuyla başladığı belirtilerek, devletlerin ideolojik yaklaşımları anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 2, Şubat 1969**

***Yeni İnsan*, "Değer Barometresi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.5, (dşn.)**

Yazıda, anlatım aracının sözden fotoğrafa sıçramasıyla, romanın ekrana aktarılmasıyla güç ve gerçek arasındaki dinlendirici bağın koptuğu belirtilmektedir.

Belik, Mahmut, "Meselelerimiz ve Sorunlarımız", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.6, (dşn.)

Yazıda, devletlerin teknoloji yarışına girmelerinin hem iyi hem de kötü sonuçlar doğuracağı belirtilmektedir. Yazar aydın, iyi niyetli, şuurlu, insanların uygarlığımızın koruyucuları olmaları gerektiğini vurgulamaktadır.

"Pastuar, hastasına 'Sana ne kanaatlerin, ne de dinini soruyorum, ıstırabın nedir, onu söyle' demişti. Çevremizde kardeşlerimizi anlayalım kardeş demek farklı olmak demektir. Karşılıklı olarak farklarımızı anlamakla birleşmiş oluruz." (s.6).

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 3, Mart 1969

Ülken, Hilmi Ziya, "İslam'dan Önce Türkler Ne İnançta İdi", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.18-19-20-21, (dşn.)

Yazıda, Türklerin İslam'a ve Hristiyan dinlerinin yayılışından önceye ait olan Türk payen inançları ele alınmaktadır. On Oğuz boylarının Şamanizm, dokuz Uygur boylarının ise Hindistan'dan gelen Budizm ve İran'dan gelen Mani inançlarının etkisine girdikleri belirtilmektedir. Türk ve Uygur şehirlerinde Hanların Şamani oldukları halde yeni giren dinleri hoşgörüyle karşıladıkları, hatta inançlarını bırakmamak şartıyla bunları da kabul ettikleri vurgulanmaktadır. Yakut'ların inançları ve mitolojilerinden öğrenildiği üzere, Eski Türklerin Mani ve Budizm'den önce Gök ve Yer diye iki tanrıya inandıkları belirtilmektedir.

Yeni İnsan, "Uygarlık Özgürlük", Yeni İnsan, S.3, Mart 1969, s.5, (dşn.)

Yazıda, toplumsal özgürlüğü elde etmek için önce kişiliğimizi oluşturan geçmişini incelememiz gerektiği vurgulanmaktadır.

Belik, Mahmut, "Fizik Hürriyet", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.28-29, (dşn.)

Yazıda, fiziki hürriyetin temel hak ve özgürlüklere dahil olduğu ve onların başında geldiği belirtilmektedir. Yazar, modern devletlerin bireyin hak ve özgürlüklerini korumak zorunda olduğunu, fakat var olan anayasanın bu özgürlükleri garanti altına almadığını vurgulamaktadır.

"İstanbul şehrinin veya kaldırımlarının bugünkü durumunu, oto sahiplerinin ve amme otoritesinin tutumu sonucu kanun ve nizamlara aykırı temel insan hakları ve hürriyetleri çiğneyen sosyal disiplini ve düzeni tanımayan anarşik bir durumdur. Ferdi hürriyetleri teşkilatlandırmak ve garantilerini sağlamak, modern devlet,n başlıca görevi olduğunu tekrar hatırlatalım." (s.29).

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 4, Nisan 1969

Yeni İnsan, "İnsanın Kendine Varması", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1969, s.5, (dşn.)

Yazıda, insanın göze alabileceği en çetin savaş, kendisine varmak uğruna kendisiyle girişeceği savaş olduğu belirtilmektedir.

Sılay, Celâl, "Gözlemci - Eylemci", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1969, s.24-25-26-27-28-29, (dşn.)

Yazıda, "Ormanı yüzleştirecek, ağacı dolduracak, toprağı yeşertecek tohum, bu bir damlacık bilinçtedir Geri kalmış toplum yazarı, bu damlayı aşılamaktan başka şey düşünemez. Şimdiye değin, köy, kente getirildi. Roman, sahne, perde, köy sorunlarını işledi. Bu çaba aydının tasarım tazelemekten, burjuvayı kızdırmaktan, okuru eğlendirmekten öteye gidemedi. Dilin köylüleştirmek dekoru çadırılaştırmak konuyu zalim - mazlum'a çerçevelemek vermedi. Dekor ortaklığıyla girişilen bu uğraşta bir şey eksikti. Söz, eylemden gelmiyordu." (s.28). anlatılmaktadır.

Sılay, Celâl, "Kıyıları Panayırı", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1969, s.17, (dşn.)

Yazar, "Kıyıları Panayırı" (cinayetlerin panayırı) adı verilen, tarihten beri arenalarda insanı insana öldürtmenin bir eğlence biçimi olarak görülmesini eleştirilmektedir. Yazar, günümüze kadar süren bu vahşiliğin uygarlıktan uzak bir davranış olduğunu vurgulamaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 5, Mayıs 1969

Yeni İnsan, "Eylem Zorluğu", Yeni İnsan, S.5, Mayıs 1969, s.5, (dşn.)

Yazıda, eski çağların tenhaliğı, sayesinde toplum sorunlarının psikolojik moral ile düzelebildiğı, fakat günümüz kalabalığının bu etkiyi azalttığı belirtilmektedir. Yeni kuşakları dar çemberden kurtarmak için, bireyin için düzeninin sağlanması gerektiğı vurgulanmaktadır.

Belik, Mahmut, "En Önemli Sorunlarımız", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.6-7, (dşn.)

Yazıda, İnsanın dünyaya hükmetme kudreti veren fen ve teknolojisinin 18. yüzyıldan itibaren hızla gelişmesiyle, bugünkü dünyamızı tek bir dünya haline getirdiğı belirtilmektedir. Yazar, " Atom enerjisi hususunda bazı mütevazı sonuçlar elde edilmiştir. Bunda 6 yıl önce atmosferde ve atmosfer üstünde atom denemelerini yasak edilen anlaşma kabul edilmiştir; 6 ay önce de atom silahlarının yayılmamasını sağlayacak anlaşma 90 devlet tarafından imza edilmiştir. Tehlikeye nispetle mütevazı olmalarına rağmen, bunlar ciddi ve önemli adımlardır. Ümidimizi yitirmeyelim, fakat unutmayalım ki, Dünyanın bir numaralı sorunu çözümünü beklemektedir." (s.7). belirtmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 6, Haziran 1969**

***Yeni İnsan*, "Yarım Adam", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.5, (dşn.)**

Yazar, aydın insanın kendi toplumundaki sorunlardan Batı özentiliğine kaymasını, içinde bulunduğu gerçeğı kaybedeceği ve vatansızlaşacağı olarak ifade etmektedir.

Diana, "Andrê Malraux'nun Söylevi", (Çeviri), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.18-19-20, (dşn.)

Yazıda, Fransız düşünürü, Eğitim Bakanı Andre Malraux'un 1966'da Amiens Kültür Evinin açılışında, halk ve kültür evlerinin halkın kültürüne ve sanatına yararlı olması gerekçesi üstüne verdiği söylev özetine yer verilmektedir.

Dr. D., "Thomas Robert Malthus", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.6-7-8, (dşn.)

Yazıda, 1766'da Rookery'de doğan, tarih ve ekonomi profesörü olan Thomas Robert Malthus'un nüfus ilkesi ve toplum geleceği üzerine yaptığı çalışmalar anlatılmaktadır.

"Malthus'a göre insan sayısının artış oranı ile besin ürünlerinin artış oranı arasında korkunç bir tutarsızlık vardır. Bu tempo ile, dengesizlik hızla çoğalacak ve dünyada korkunç bir kıtlık baş gösterecektir. Malthus'a göre bu kadastrofa son vermek için, insanın sınırsız çoğalmasına (üremesine) engel olunmalıdır." (s.6).

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 7, Temmuz 1969

Yeni İnsan, "Dil", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1969, s.5, (dşn.)

Yazıda, dilin insanı toplum içindeki yerine anlamca yerleştirdiği, aynı sözcükleri söyleyenler arasında ortak bilinç oluştuğu ve bu güçle içsel çıkmazlarına çözüm yolu bulduğu belirtilmektedir.

Ülken, Hilmi Ziya, "İslâm'dan Önce Türkler Ne İnançta İdi 2", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1969, s. 6-7-8-9, (dşn.)

Yazıda, İslam ordularının 8. yüzyılda Türkistan'a geldikleri zaman Mazdeist Türklerle karşılaştıkları belirtilerek, İran mistisizminin Türkler arasında uzun yıllar etkili olduğu vurgulanmaktadır.

"Maniheizm, Mazdeism ile görünüşteki benzeyişine rağmen, esasta onun gibi bir kavmin dini değildi. Yeni bir hümanizm iddiasıyla doğmuştu. Başka dinlerden farklı olarak bir peygamberin vahyine dayanmıyordu. İslamiyet'in Yahudilik ve Hristiyanlığa Hak dini gözü ile baktığı halde bunu din saymaması ve uzun bir süre Maniler aleyhine takipte bulunması da bundan ileri geliyordu." (s.6).

"Alaeddin Cüveyni Tarih-i Cihangüşa'da Eski Türklerin Şamani olduklarını ve Böğü Han zamanında Buda dinini kabul ettiklerini, fakat bu dinin de Türkler arasında tam yayılmadığını söylüyor. Uygur metinlerinde de bu rivayeti destekleyen vesikalar görülüyor: Böğü Hanın Maniliği kabul vakası dikkate değer: ' Önce et yiyen kavim bundan sonra pirinç yiyecek, eskiden adam öldüren bu ülkede bundan sonra iyilik ve adillik hüküm sürecek" (s.8).

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Felsefesi", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.10-11, (dşn.)

Yazar sanat felsefesini şöyle açıklamaktadır:

"Sanat felsefesinin diğer eksiği de, her filozofun sanatlardan birisine önem vererek ondan elde ettiği yargıları diğer sanatlara yaymasıdır. Oysaki şekle önem veren plastik sanatlarla, müzik ve şiirin amaçları aynı olamaz. Mimari ve heykel 'saf form'a yönelir. Bu sanatlar maddeye 'form'u ne kadar üstün kılabilirlerse, estetik zevki o kadar verebilirler. Demek ki bunlar duyu verilerinin objesi olan maddeyi sahasına götürmek zorundadırlar." (s.10).

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 8, Ağustos 1969**

***Yeni İnsan*, "Yazarlık", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.5, (dşn.)**

Yazıda, yazarın her şeyden önce okurun ekonomik ve sosyal koşullarını tanıması gerektiği vurgulanarak, ister bireysel, isterse toplumsal sorunlara değinsin, okurun koşullarıyla uzlaşmadıkça gerçek yazının gereklerini yakalayamayacağı belirtilmektedir.

Aron, Raymond, "Endüstriyel Toplum", (Çev.Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.6-7-8-9, (dşn.)

Yazıda, sosyoloji alanının kendisini araması, bütün sosyologların ortak araştırdıkları biricik nokta olduğu ve bu noktanın tarifinin güç olduğu belirtilmektedir.

"O halde ilmi bir niyet sahibi olması sosyolojiyi tarife yetmiyor, konusunu ele alalım: Konusu başka disiplinlerin incelemediği fenomenlere eğilmek, Sosyologlara göre, aile, sosyal tabakalaşma, realitenin sektörleri arasındaki münasebetler, gibi fenomenler o zamana kadar hiç bir disiplin tarafından incelenmemekteydi. İhmal edilen, feda edilen bu fenomenler sosyologun özel konusudur." (s.7).

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 9, Eylül 1969**

***Yeni İnsan*, "Öfke Eylemin Tohumudur", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.5, (dşn.)**

Yazıda, iç veya dış gereksinimler uğruna yaptığı savaş, insanın diriliği olduğu ve bunların giderilebildiği oranda doyuma ulaşacağı belirtilerek, eyleme yol açanın da bu gereksinimler olduğu vurgulanmaktadır.

Rodinson, Maxime, "İslam ve Kapitalizm",(Çev.Mahmut Ali Meriç), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.18-19-20-21-22-23, (dşn.)

Yazıda; "Kapitalizm günümüzde Avrupa'da niye gelişmiştir de, Müslüman memleketlerde gelişmemiştir? Neden Avrupa Kapitalizmi bu kadar kolay Müslüman dünyasını istila edebilmiştir? Geçmişte ve şimdi, İslam Kapitalizmin mi, Sosyalizmin mi, Feodal tipten geri ekonominin mi gelişmesine müsaittir?" sorularının cevaplarına yer vermektedir. Yazıda, İslam Emirleri ve Orta Çağda İslam aleminin ekonomik faaliyetleri açıklanarak, İslam ve Kapitalizm ilişkisi açıklanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 10, Ekim 1969**

***Yeni İnsan*, "Hırs, Utanç Frenini Koparır", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.5, (dşn.)**

Yazıda, "Usu'un bu katları doğaya sığınarak alaşağı edilemez. Ne derin nefrettir bu. Biçime karşı açılan bu savaşta düşman kimdir? Yoksa bu kılıksız adamlar, biçimin bencilliğin zırhı, bencilliğin hırs hırsın da oburluk olduğunu ve gıdasını insandan aldığını biliyorlar mı? Yoksa hiçbir şey bilmeden intihar mı ediyorlar?" (s.5). belirtilmektedir.

Zentürk, Adnan, "Küçük Asya İnsanı", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.8-9, (dşn.)

Yazıda, insanoğlu ruhunu bir kısaç gibi sıkkan fiziki hududu yıkarak, hudutsuzluğun zevkini tatmaya başladığı ve hür olmanın yolunu yeğlediği belirtilmektedir.

"Dante'yi yetiştiren, Floransa mektebini kuran Latinler Mussolini, Beethoven'i, Göte'yi, Şirler'i yetiştiren Haydelberd'i kuran Germenleri Hitler, Puşkin'i, Caykovsky'i yetiştiren, Slavları Stalin, Oxford'u, Eton'u yaşatan, Skespeare'i, Carl Dikensi yaratan, Anglosaxon'ları zaman zaman kan içici birer zebani kesilen kralları bile öldüremedi. Öyle görünüyor ki Küçük Asya insanını kurtarmak bilim adamları yetiştirmemize kaldı." (s.9).

Sılay, Celal, "Şu Elli Yıl", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.10, (dşn.)

Yazar, kırk yedi yıl öncesine kadar Osmanlı yönetiminde yaşadıklarını belirterek, kırk yedi yıldan beridir de Cumhuriyet yönetimi altında yaşadıklarını vurgulamaktadır. Yazar, bizlere faydalar sağlayan kırk yedi yıllık Cumhuriyetin, memleket görevini üstlenecek kuşaklar yetiştireceğine inandığını ifade etmektedir.

Asher, Mustafa,"Yapmak, Görmek, Söylemek", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.6-7, (dşn.)

Yazıda, sanatın öğretilemediği ancak sanata giden yolların gösterildiği, bu yollardan birincisinin yapmak olduğu belirtilmektedir. İkincisinin yol görmektir. Yaşamış ve yaşayan sanat yolcularının yaptıklarını görmek olacağı vurgulanmaktadır. Üçüncü yol ise söylemektir. Yaptığını, gördüğünü söyleyebilmek ve onların bilincine varabilmek demektir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 11, Kasım 1969**

Ülken, Hilmi Ziya,"İslâm'dan Önce Türkler Ne İnançta İdi 3", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.18-19-20-21-22-23-24-25, (dşn.)

Yazıda, Mani inancıyla birlikte; Budizm, Mazdeizm ve Hristiyanlık inançlarının, Türklerin üzerindeki etkilerine yer verilmektedir.

"Maniliğe göre her şey aslında iki prensip vardır: İyilik - kötülük, ışık - karanlık. Onlar yaratılmamıştır, başlangıçsızdır, birbirleriyle ilişkisi yoktur. İyilik hayat ağacıdır: Doğu, batı ve kuzeyi kaplar. Kötülük ölüm ağacıdır: Güneyi kaplar. İki prensibi ayıran fark hükümdarla domuzun farkı kadar büyüktür. Fakat dünyada

birbirleriyle savaşıyor bu iki prensipten birincisi, sonunda ötekini yenecek ve aleme iyilik hakim olacaktır." (s.25).

Mani <Şabuhrahan> da şöyle diyor:

"Ölüm yaklaştığı zaman ilk insan Tanrıyı bir bilge şeklinde gönderir. Elinde su testisi, baştan çıkaran şeytan başka cinlerle görünür, Hakkın bilen kimse onları görünce bilge kılığındaki tanrıları yardımına çağırır. Onlar yaklaşırlar. Cinler bunu görünce kaçmak için dönerler. Hakkı bilen kimseyi alır, başına tacı koyarlar, elbiseyi giydirebilirler, eline sı testisini verirler. Onu ilk insana doğru götürürler ki burası ışıktır cennettir." (s.25).

Yeni İnsan, "Hiza", Yeni İnsan, S.11, Kasım 1969, s.5, (dşn.)

Yazıda, sanatçının yaptığı işten tat alması ve bu tadı düşünceye, şiire, resme, müziğe, yontuya ulaştırdığı belirtilerek, sanatçı ile sanat arasındaki dengenin sağlanmış olacağı vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 12, Aralık 1969

Ülken, Hilmi Ziya, "Ali Turan", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1969, s.6-7-8-9-10-11-21-22-23-24-25, (dşn.)

Yazıda, 24 Şubat 1864 yılında Bakü'nün Salyan şehrinde dünyaya gelen, Türkçülüğün ve Türk Sosyalizmin babası kabul edilen Doktor Hüseyin Zade Ali anlatılmaktadır.

"Ali Turan (bu yüzyıl başında Türk basın hayatında tanınan adıyla Hüseyin Zade Ali) geniş Türkçülüğün olduğu gibi Jaures tarzında idealist sosyalizmin de önderlerinden, hatta en bilgili önderi idi. Bu bakımdan, ilk 'Turan' şiirini yazan Hüseyin Zade Gökalp'la öncülük ederken, 1914 - 1918 savaşı arasında çıkan (1917 - 1918) 'Yeni Mecmua' daki fikir faaliyetine katılmadı. Milli iktisat, teşebbüsü koruma ve tesaanütçülük tezini savunan Tekin Alp imzası yanında onun bir satırı çıkmadı. Refik Halit'in 'Harp Zenginleri' ni edebi sohbet içinde yermekle kaldığı sırada, Gökalp 'İktisadi Vatanseverlik' ten bahsediyordu. Hüseyin Zade'nin ileri gelen

İttihatçılardan olmasına rağmen bu susuşunu açıklayan 1918 yılında Stockholm'daki sosyalist kongresine katılmadı." (s.7).

Yeni İnsan, "Bilinç Mimarı", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1969, s.5, (dşn.)

Yazıda, mesleği bilinçli mimarlık olan yazarların, toplumun düşündürücü güçleri oldukları için, bu sorumlulukla yükümlü oldukları belirtilmektedir.

Zentürk, Adnan, "Ölüm İç Güdüsü", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1969, s.26-27, (dşn.)

Yazar, Küçük Asya'ya hakim olan ve burada uygarlık kurmaya çalışan; Selçukluları, Osman Oğullarını, Timurları eleştirerek, uygarlık kuramadıklarını ve sadece kendi hegemonyaları uğruna tarih boyunca ölüm iç -güdüsünün esiri olduklarını vurgulamaktadır.

"Bir İngiliz Romeo - Juliet'te, intibak psikozunu yaşayabiliyor. Ve tiyatrodaki "ölümünü" kafî görebiliyor. Ve tiyatrodan çıktından sonra gerinerek 'oh yaşamak ne güzel şey' diyebiliyor. Fakat benim halkım Leyla - Mecnun'da, Ferhat ile Şirin'de, Aslı ile Kerem'deki ölmekle yetinmiyor." (s.27).

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 1, Ocak 1970

Ülken, Hilmi Ziya, "Ali Turan 2", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1970, s. 6-7-8-9-10-11-23-24-25-26-27-28, (dşn.)

Yazıda, Ali Turan 1916 Ocak ayında Berlin'de toplanan kongrede Türk kavimlerinin haklarının savunan raporu okuduğu belirtilmektedir. Orada Rusya Türklerinin haklarını savunma komite adıyla İstanbul'da seçilen dört kişilik komitenin de başkanı olarak bulunduğu belirtilmektedir. Yazıda, 14 Temmuz 1917'de Stocholm'deki sosyalist kongresine Türkiye adına resmi üye olarak karıldığı, milliyet ve çoğunluk meselesi üzerine Rossanof'la tartışmaya girdiği vurgulanmaktadır. Ali Bey şöyle demektedir:

"Osmanlı devletinde milliyet meselesi aynı tarzda dünya milletlerinin bağımsızlıklarını kazanmalarına bağlıdır. Osmanlı devletlerindeki milletlerin

bağımsızlığını kazanması için aynı zamanda Asya ve Arıkan'daki bütün kavimlerin bağımsızlıklarını kazanmaları, kolonilerin ortadan kalkması lazım gelir." (s.8-9).

Akçura şöyle devam ediyor:

"Bu manzumeye göre Hüseyinzade yalnız Pantürkizm'e değil, daha geniş olan Panturanizm'e taraftar olmak lazım gelir. Zaten kullandığı takma isim de bunu gösteriyor. Ali Beyin Turaniliği şiddetli ve ısrarlı değildir. Fakat onun şairane Turancılığı 1908'den sonra İstanbul'da diğer Turancıları, bu arada Ziya Gökalp'ı yaratmıştır." (s.28).

Yeni İnsan, "Ortak Gelişme", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1970, s.5, (dşn.)

Yazıda, çağın gelişmesinin ortaklaştığı belirtilerek, teknik araçların yer ve süre anlamını değiştirmesinden gelen bu ortaklığın yeni bir dünya insanının hamurunu kardığı belirtilmektedir.

Dosdoğru, Hüseyin," Bilimsel İnceleme İnsan Ömrü Üzerine", (Derleme), Yeni İnsan, S.1, Ocak 1970, s.18-19-20-21-22, (dşn.)

Yazıda, Kiyef'de doğan, Paris Pasteur Enstitüsünde bir süre çalışan ve insan biyolojik gelişimi ile ilgili çalışmalar yapan A. A. Bogomaletz ve çalışmaları yer almaktadır.

"Ünlü sanatçılar arasında da uzun yaşayanlar çoktur. Victor Hugo 83 yaşana dek yaşadı. Corneille ve İbsen 78'i bulmuşlardır. Titien 99 yaşında vebadan ölmüştür. Yine ünlü ressamlardan Tintoretto ve Le Lorrain 82 yaşına dek yaşamışlardır. Ressam Renoir 78'inde ölmüştür. Alman ressamı Waldeck 109'una dek yaşamıştır. Galile dünyanın güneş çevresinde döndüğünü buluşunda yaşı 70'di. Ünlü fizyolojist Pavlov 86 yaşında bir enfeksiyonda öldü. Ünlü Kazak ses sanatkarı Jambul 94 yaşında rahatça şarkı söylüyordu." (s.22).

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 2, Şubat 1970

Ülken, Hilmi Ziya,"Bir Türk Sitesinin Kuruluşu", Yeni İnsan, S.2, Şubat 1970, s.18-19-20-21-22-23-24, (dşn.)

Yazıda, İslam medeniyeti içinde Türk devletlerinin birbirine benzer tarzda kurdukları sitelere yer verilmektedir.

"Sitenin temel unsurlarından olan Türbe'ler bir hükümdar, bir vezir veya çok değerli bir ilim ve sanat adamı için yapıldı. Bunlara halkın üstün değer verdiği Evliya türbelerini de katmalıdır. Sultan Ahmet Türbesi, Köprülü Türbesi, Mimar Sinan Türbesi, Eyüp Sultan Türbesi gibi. Türbeler bazen bir hükümdar adına yapılmakla beraber o affeden birçoklarını, hatta başka tanınmış insanları da içine aldığı için Paris'teki Pantheon gibi rol oynamıştır. Konya'da Mevlana Türbesi, İstanbul'da Sultan Mahmut Türbesi gibi. Evliya Türbeleri halkın ziyaret yeri olması bakımından uzun zaman esaslı dini bir görev görmüşse de bana dininden ziyade sihri demek gerekir. Tek çekirdekli sitede büyük bir türbe, cami ve meydanla sitenin en mühim organını teşkil eder." (s.19).

Yeni İnsan, "İlimli Ortam", Yeni İnsan, S.2, Şubat 1970, s.5, (dşn.)

Yazıda, toplumda yaşanan gerginliklerin, psiko - sosyal bakımından yeni sorunlar meydana getirdiği belirtilmektedir.

Sılay, Celâl, "Öfke İnsanın Kutsallığıdır", Yeni İnsan, S.2, Şubat 1970, s.9, (dşn.)

Yazıda, huyun davranışlara yön veren içsel kaynak olduğu, soy - sople birlikte oluşumunu yetiştirme koşullarından aldığı belirtilmektedir. Yazar, huyun değişmeyeceği ve salt öfkeyle açığa çıktığını ifade etmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 3, Mart 1970

Yeni İnsan, "Yeni İnsan 1969", Yeni İnsan, S.3, Mart, 1970, s.6, (dşn.)

Yazıda, yazarlığın her şeyden önce okurun ekonomik ve sosyal koşullarını tanıması gerektiği; ister bireysel, ister toplumsal sorunlara değinilsin okurun koşullarıyla uzlaşmadıkça amacına ulaşamayacağı vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 4, Nisan 1970

Yeni İnsan, "Kuram - Toplum", Yeni İnsan, S.4, Nisan, 1970, s.5, (dşn.)

Yazıda, toplumun denenmiş kuramlarla yönetilebileceği gibi, kuramlarında toplumda denenebilirliği belirtilerek, kuramların katı toplumda esnenebildiği, esnek toplumlarda ise katılaşabildiği vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 5, Mayıs 1970

Yeni İnsan, "Üçüncü Dönem", Yeni İnsan, S.5, Mayıs, 1970, s.5, (dşn.)

Yazıda, inancın tapınakla beslenebildiği, ama giyotinle zorlanamazlığı belirtilmektedir. Bu ikisi arasında gerildikçe, inancın yerini kuşku alması beklenebildiği ve sonunda Galile gibi düşünürlerin bu gerçeği gördükleri vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 6, Haziran 1970

Ülken, Hilmi Ziya, "Roman", Yeni İnsan, S.6, Haziran, 1970, s.14-15-16-17-18-19-20-21, (dşn.)

Yazıda; roman kelimesinin anlamının nereden geldiği, konularının nasıl ortaya çıktığı, ilk roman örneklerinin yazıldığı iyi bir romanında, bulunması gereken ilkelerin neler olduğu hakkında bilgi vermektedir. Yazıda, romanın oluşumu ve geçirdiği evreler hakkında bilgi verilmektedir.

Yeni İnsan, "Gizli Yarış", Yeni İnsan, S.6, Haziran, 1970, s.5, (dşn.)

Yazıda, toplum ortak inançtan yoksun düştükçe gözü dönük adamların boy gösterdiği belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 7, Temmuz 1970

Yeni İnsan, "Kişiliğe Sahiplik", Yeni İnsan, S.7, Temmuz, 1970, s.5, (dşn.)

Yazıda, kuşkuyu kendi üzerine çevirmenin acısına katlanmadan, varlığın dadına doyulmayacağı belirtilmektedir. Bu mutlu tada ulaşmanın insanın elinde olduğu vurgulanmaktadır.

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1970, s.6-7-8, (dşn.)

Yazıda, sanat ve ahlak arasındaki ilişkinin, estetik bir heyecanın her devresine ait belirtisi ile ahlak arasındaki ilişki tespit edilmeye çalışılmaktadır. Yazar, sanat ve ahlak arasında ki problemi, ancak felsefi problem olarak düşündüğünü ve o zaman bir mana kazanacağını belirterek, bu ilişkileri bazı fikirler altında toplayarak vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 8, Ağustos 1970**

***Yeni İnsan*, "Hırs Yarışı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos, 1970, s.5, (dşn.)**

Yazıda, toplum sorunlarının, aklın cesareti frenleyerek araştıracağı çarelerle çözümlenebileceği belirtilmektedir. Bireysel başkaldırıların açtığı hırs yarışının, yaşadığımız çağda gereksiz kaldığı vurgulanmaktadır.

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos, 1970, s.6-7, (dşn.)

Yazıda, sanatın gayesinin kendi içinde olduğu ve sanatkarın bu gayeyi kendi içinde olan sanat eserini yaratmak için çeşitli gaye denemeleri içine geçmeğe mecbur olduğu vurgulanmaktadır.

"Şu halde ahlaki değer bir vasıta değeridir. Başka değer ise ona nazaran gaye değerlerdir. Eflatun, Aristo gibi klasik Yunan filozofları böyle düşünüyorlardı. Onlara göre, ahlaklılık içtimai hayata vücut ve ahenk verdiği için bize de saadet verir. " (s.7).

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 9, Eylül 1970**

Taner, Haldun, "Bir Yılan Hikayesi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül, 1970, s.14-15-16, (dşn.)

Yazar, Zekerya Setrel ve eşinin ülkücülük uğruna nasıl akıntıya karşı yüzmeyi rahat bir yaşama tercih ettiklerini anlatmaktadır.

"Yurt özlemi ağır bir hastalık gibi ikisinin de üzerine çökmüştü. Bu üzüntü onlarda yılların yaptığı tahribattan daha yıkıcı olmuştu. Sabiha Hanım çok hastaydı. O haliyle hatıralarını yazıyordu. Özsözünü heyecanla okudu. Yurt sevgisi, insan sevgisi, gerçek için mücadele azmi, çelik gibi sağlamdı. Bir vakitler tek başına yaptığı savaşı, 1961 Anayasasının sağladığı fikir özgürlüğü içinde şimdi yüzlerce gencin daha da rahat, atak sürdürülüşüne memnundu." (s.16).

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül, 1970, s.6-7, (dşn.)

Yazıda, üçüncü safha cemiyet üstü "Hypersocial" diyebileceğimiz öz ahlak safhası açıklanmaktadır. Burada ferdin şahsiyet olmak bakımından cemiyeti aşarak; ahlaklılığı bu gaye ve vasıta sisteminin unsuru olmaktan çıkaracağı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, "Denge", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül, 1970, s.5, (dşn.)**

Yazıda; düşüncenin kenara itildiği, eğlencenin baş tacı edildiği böyle dönemde, eğlencenin de sınırını aşarak; sözün yerini bağırsın, dansın yerini soyunuşun, hareketin yerini hız, hızın yerini de bunalım alacağı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 10, Ekim 1970**

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim, 1970, s.6, (dşn.)

Yazıda, sanatla ahlakın hür bir faaliyet olmakla birleştikleri ve her ikisinin de özgürlüğü şart koştukları belirtilmektedir. Bundan önceki yazılarda da sanat ve ahlakın gaye ilişkileri açıklandığı belirtilerek, bundan sonrasının bir yığın şaşkın fikirlerin oyunu olduğu ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, "Mutlu Ortam", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim, 1970, s.5, (dşn.)**

Yazıda; ozanları şiir, öykücüler öykü, romancıları roman yazmayan, ressamı resim, yontucuları yontu yapmayan ülke için, daha acı bir ortam olamayacağı vurgulanarak, mutlu bir ülke için sanata verilen önemin artması gerektiği savunulmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 11, Kasım 1970**

***İsimsiz*, "Bencillik", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım, 1970, s.16, (dşn.)**

Yazıda, bitirdiğini sandığımız her şeyin başındayız, seni ufaltan şey; sendeki kocamanlık olduğu anlatılmaktadır. Kim olduğunun öneminin olmadığını kendindeki bencilliği yenememekten sonra sıradanlaştığı anlatılmaktadır.

***Sılay*, Celâl, "Merhaba 1953! ", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım, 1970, s.14-15-16, (dşn.)**

Yazıda, Celal Sılay'ın 1953'te yazdığı bir yazısını tekrar yazmasını ve yazdığı yazıyı eleştirmesine yer verilmektedir.

"Şimdi okuyorum, bireysel bir öksüzlük var her sözünde. Çevreden edinebildikleriyle yetinme çaresizliği var. Çıkmazları inançla değil, umutla çözümleme çabası. Oysa bilinç inançla dolunca, yerinde duramaz olur. Tıkanırsa kokar. Kafayı yemeğe, yontmağa başlar. Dil, konuşurluğa dönüştü mü, tavsar artık, kelime üreticisi olur, yozlaşmanın iniş yoludur bu. Kendi dırıltısını kendi dinleyen durumuna indirir adamı." (s.15).

***Şehsuvaroğlu*, Bedi. N., "İstanbul Üniversite Kitaplığı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım, 1970, s.6-7, (dşn.)**

Yazıda, İstanbul'un fethinden sonra İstanbul'da kurulan; Manisa Sarayı Kitaplığı, İstanbul'da Eski ve Yeni Saraylarda kurulan kitaplıklar, Eyüp Sultan Külliyesi Medresesinde kurulan kitaplıklar, Fatih Külliyesinde Şahın Medreselerinde kurulan kitaplıklar, Fatih Cami dolaplarındaki kitaplıkları hakkında bilgi verilmektedir.

***Yeni İnsan*, "Değerlendirme", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım, 1970, s.5, (dşn.)**

Yazıda, eksik ve tam arasını açmaktaki titizliği oranında değerlendirilen yarışın, toplumun kültür katına göre gevşer ya da gerileceği belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 12, Aralık 1970**

***Yeni İnsan*, "Ben Yerine Biz", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık, 1970, s.5, (dşn.)**

Yazıda, insanoğlunun varoluşu ben'de değil, toplumda duyanları çağı olduğu vurgulanarak, toplumu tek düzelikten kurtardığı vurgulanmaktadır.

Ülken, Hilmi Ziya, "Fikir Dostu", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık, 1970, s.9-10-11, (dşn.)

Yazıda, Hilmi Ziya Ülken yazılarının sponsoru olan dostu, Alâeddin Hakgüder'in ölümü üzerine duyduğu üzüntü dile getirmektedir. Yazar, dostuyla "İnsan" dergisinde karşılaştıklarını ve "Hergün" adındaki bir gazeteyi çıkarmayı planladıklarını, fakat dostunun ölümüyle birlikte yaşanan para kısıntısı nedeniyle çıkaramadığını anlatmaktadır.

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık, 1970, s.6-7-8, (dşn.)

Yazıda, sanat ile örf, adet arasındaki bağlara ve sanat eserinin örf-adetle olan ilişkisine değinilmektedir. Bütün sanatların mahiyetinde müşterek olan şeyin ritim ve ölçü olduğu belirtilmektedir.

"İptidai ve lirik dediğimiz musiki ve dansların hepsinde örf ve adetlere ait duyguların ifade edildiğini görmekteyiz." (s.6).

Arık. T., "Berlioz", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık, 1970, s.19 -20, (dşn.)

Yazıda, Berlioz'un kendi yapılarını yönettiği bir konserde, milyonların ilahı Paganini isteği üzerine, Berlioz'dan temmuz İhtilal 'inde ölenlerin hatırasına "Matem Senfonisi" bestelediği ve asker kıyafeti giymiş 200 müzisyen karşısında elinde kılıçla yönettiği anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 1, Ocak 1971**

***Yeni İnsan*, "Özgürlük", *Yeni İnsan*, S.12, Ocak, 1971, s.5, (dşn.)**

Yazıda, hak verilmezse alındığı gibi özgürlüğün de, verilmeden alınması gerekliliği üstüne durulmaktadır.

Nida, Ömer, "Sofra Başındakiler", *Yeni İnsan*, S.12, Ocak, 1971, s.12, (dşn.)

Yazıda, devletin belli kademelerinde yer edinmiş isimlerin, bulundukları mevkileri tapuladıkları ve yenilere fırsat vermediklerini belirterek, Türk-İş Genel Başkanını eleştirmektedir.

Sılay, Celâl, "Köken ve Soyut ", *Yeni İnsan*, S.12, Ocak, 1971, s.10-11-17, (dşn.)

Yazar, her derginin başında yazdığı yazılardan bir kaçına yer vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 2, Şubat 1971**

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat, 1971, s.6-7-8-9-10, (dşn.)

Yazıda, Arap kabilelerinde şiir, örf ve adetlerin bir parçası olarak görüldüğü belirtilmektedir. Göçebe bir yaşam benimsedikleri için şiirlerinde göçebe ruhların bütün gurbet ve sılası hissedildiği ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, "Birey'in Tek'liği", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat, 1971, s.5, (dşn.)**

Toplum sorunlarından önce, insanın kendisini tanıması, eleştirmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Camus, A., "Başkaldıran İnsan", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat, 1971, s.11-12, (dşn.)

Yazıda, Albert Camus'un "Başkaldıran İnsan" adlı eserinin konusuyla ilgili bilgi verilmektedir. Camus'un ahlaksal şüphecilikten hareket ederek, ahlaksal inanca varmağa çalıştığı anlatılmaktadır.

"İnsan tabiat diye bir şeyin var olduğuna, bir insan herhangi bir duruma, bir duruma, bir düzene karşı içten bir başkaldırma duyduğu zaman, aynı anda bu durum ve düzenin kendi içerisindeki bir şeye aykırı düştüğünü, onu incittiğini, zedelediğini de hisseder." (s.12).

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 3, Mart 1971

Sılay, Celâl, "İşte Bir Adam", *Yeni İnsan*, S.3, Mart, 1971, s.5-7, (dşn.)

Yazıda; kendine yetebilen, her şeyin üstesinden gelebilen insanların bile ürktüğü, yalnızlık düşüncesi ifade edilmektedir.

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "Mustafa Şekip Tunç", *Yeni İnsan*, S.3, Mart, 1971, s.6, (dşn.)

Yazıda, Mustafa Şekip Tunç'un hayatı, kişiliği ve modern psikoloji alanında yaptığı katkılar hakkında bilgi verilmektedir.

"Yumuşak ve hassas bir tabiatı vardı. Güzel şiir yazardı. Kuvvetli bir kalemi ve çok geniş bir kültürü vardı. Modern psikolojisinin bizdeki önderi odur. Franf ve Bregson'u bu memlekete onun kalemi tanıtmıştır. Felsefe ve tıp terminolojisindeki hizmetleri de büyüktür. Mesele dilimizde yer eden (içgüdü) gibi birçok terim onundur." (s.6).

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "Müfide Ferid Tek ve Gaziantep", *Yeni İnsan*, S.3, Mart, 1971, s.14-15-16, (dşn.)

Yazıda, Kurtuluş Savaşında mücadele eden, Gaziantep'i kutlayarak, gazi unvanını almasını sağlayan Müfide Ferid'in yer almaktadır. 24 Mart 1971'de yaşamını yitiren Müfide Ferid'in, devleti için yaptığı çalışmalarla, devletinde sahip olduğu değere yer verilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 4, Nisan 1971

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "Fikir ve Sanatta Batıya Yönelişimiz", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1971, s.6-7, (dşn.)

Yazıda, tarihin yarının mimarlarını, bugünkü mekan içinde değil, zaman içinde verdiği kıymet belirtilmektedir. Yazar, Türklerin uzun asırlar medeniyete hüküm etmiş olmanın verdiği bir sarhoşlukla, Rönesans sonrası dünyasının meyvelerini değerlendirmekte diğer Avrupa milletlerinin iki buçuk asır gerisinde kaldığını ifade etmektedir.

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1971, s.13-14-15, (dşn.)

Yazıda, sanat ve ahlak arasında bir tezaadın olmadığı belirtilerek, Paulanet'in, "ahlak eski Yunanistan'dan şiirle başladı." sözü ile Yunan sanat ve ahlakı anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, "İnsansal Kavramlar", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1971, s.5, (dşn.)

Yazıda, yürekle kafanın ortaklığı sağladığı nokta insansal kavram olarak nitelendirildiği, sözcüğün sözlükten çıkarak yaşantıya katıldığı ve seçisi işleme ulaştığı belirtilmektedir.

Berkay, Fügen, "Eleştirim", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1971, s.8-9, (dşn.)

Yazar, sanatta kalıcı olanla olmayanın önceden ortak beğeni ve zamanın elemesinden önce değerini belirmesi gerektiğini vurgulayarak, ötesinin ise yalnızca gülünç bir çırpınış olacağını ifade etmektedir.

"Gerçek sanat eseri ölümsüzdür. Ölümsüzlüğünü de beraberinde getirir. Ama yalnızca ölümsüzlüğünü, gürültüsünü değil, zayıf güçsüz olan ölümlü olan, en yoğun sezgi ve yoklamanın ürünü olmayan gündelik kalır gider." (s.8).

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 6, Haziran 1971

***Yeni İnsan*, "Elli Yılımız", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran, 1971, s.5, (dşn.)**

Yazıda, elli yıl öncesine kadar Osmanlı olduğumuz, şimdi ise Cumhuriyetçi olmamız belirtilerek, bu iki hükümet şekli arasındaki farklar hakkında bilgi verilmektedir.

Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Romanı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran, 1971, s.8-9, (dşn.)

Yazıda, Kurtuluş tarihini anlatan, ulusal bütünü kapsayan romanlara rastlanılmadığı ve beraberinde yazarlarımızın toplumun temel sorunlarına eğilmiş olmaları belirtilmektedir. Yazıda; Halit Ziya Uşaklıgil, Halide Edip Adıvar, Osman Cemal Kaygılı, Mehmet Rauf, Kemal Tahir, Sait Faik Abasıyanık gibi roman yazarlarının, roman anlayışları hakkında bilgi verilerek, kitaplarının fiyatları yer almaktadır.

İsimsiz, "Kültür Bakanlığı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran, 1971, s.6-7, (dşn.)

Yazıda, kültürel kalkınmamızın daha etkin bir biçimde gerçekleştirilmesi için, eğitim ve kültür işlerinin birbirlerinden ayrılması için kurulacak Kültür Bakanlığına, Milli Eğitim Bakanlığının dahil olan genel müdürlükleri hakkında bilgi verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 7, Temmuz 1971**

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "Fikir ve Sanatta Batıya Yönelişimiz", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1971, s.6-7, (dşn.)

Yazıda, tarihin yarının mimarlarını, bugünkü mekan içinde değil, zaman içinde verdiği kıymet belirtilmektedir. Yazar, Türklerin, uzun asırlar medeniyete hüküm etmiş olmanın verdiği bir sarhoşlukla, Rönesans sonrası dünyasının meyvelerini değerlendirmekte diğer Avrupa milletlerinin iki buçuk asır gerisinde kaldığını ifade etmektedir.

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1971, s.13-14-15, (dşn.)

Yazıda, sanat ve ahlak arasında bir tezdin olmadığı belirtilerek, Paulanet'in, "ahlak eski Yunanistan'dan şiirle başladı." sözü ile Yunan sanat ve ahlakı anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, "İnsansal Kavramlar", Yeni İnsan, S.7, Temmuz, 1971, s.5, (dşn.)

Yazıda, yürekle kafanın ortaklığı sağladığı nokta insansal kavram olarak nitelendirildiği, sözcüğün sözlükten çıkarak yaşantıya katıldığı ve seçisi işleme ulaştığı belirtilmektedir.

Berkay, Fügen,"Eleştirim", Yeni İnsan, S.7, Temmuz, 1971, s.8-9, (dşn.)

Yazar, sanatta kalıcı olanla olmayanın önceden ortak beğeni ve zamanın elemesinden önce değerini belirmesi gerektiğini vurgulayarak, ötesinin ise yalnızca gülünç bir çırpınış olacağını ifade etmektedir.

"Gerçek sanat eseri ölümsüzdür. Ölümsüzlüğünü de beraberinde getirir. Ama yalnızca ölümsüzlüğünü, gürültüsünü değil, zayıf güçsüz olan ölümlü olan, en yoğun sezgi ve yoklamanın ürünü olmayan gündelik kalır gider." (s.8).

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 8, Ağustos 1971

Yeni İnsan, "Halk Yazarlığı", Yeni İnsan, S.8, Ağustos, 1971, s.5, (dşn.)

Yazıda, çok okumakla aydınlığı ulaşamadığı; birbirleriyle ilgisiz düşün, edebiyat, sanat yapıtlarını sindirilememesinin akla yön vermeyerek, yük olacağı vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 9, Eylül 1971

Yeni İnsan, "Köken", Yeni İnsan, S.9, Eylül, 1971, s.5, (dşn.)

Yazıda, sanatçının yaptığı işten haz alması, bunu okuyucunun anlayabileceği bir dille vermesi ve okuyucuyu düşünceden harekete geçirmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Toplumu sosyal, siyasal, ilimsel vb. konularda düşündürmek amacıyla yazılan kişisel ve ispatlanmış gerçekleri ele alan yazılardır. Bunlar: deneme, makale, eleştiri, anı, fıkra v.b yazılardır. *Yeni İnsan* dergisi düşünce yazılarını birkaç başlık dışındaki düşünce yazılarını ‘‘düşün’ başlığı adı altında vermiştir. Bizde düşünce yazılarını bu tek başlık altında, bütünsel olarak incelemeyi uygun gördük. *Yeni İnsan* dergisi okuyucusunu her konuda bilgilendirmek istediği için düşünce yazılarına ağırlık vermiştir.

Yeni İnsan dergisinde topla 272 adet düşün yazısı yer almaktadır. Düşün yazılarında; felsefe, makale, deneme, sanat, fıkra, düşünce tarihi, siyaset, anı, eleştiri, ekonomi, coğrafya, sosyoloji vb. bilimsel yazılar kaleme alınmıştır.

Yeni İnsan dergisinde yayımlanan düşün yazılarını; Celal Sılay, Fügen Berkay, Cahit Tanyol, Bedi N. Şehsuvaroğlu, İsimsiz, Ömer Nida, T. Arık, Hilmi Ziya Ülgen, Haldun Taner, Hüseyin Dosdoğru, Adnan Zentürk, Maxime Rodinson, Dr. D., Diana, Mahmut Belik, Cemil Meriç, Ümit Meriç, Oktay Akbal, Merih Odman, Hüseyin Şaman, Nurettin Ergin, Fikret Ürgüp, Samim Kocagöz, Ziya Somar, Demir Özlü, Mustafa Şekip Tunç, Eşref Üren, Safa Ş. Erkün, Celal Esat Arseven, Orhan Kemal, Me – Se – Çe , Yaşar Kemal, Özdemir Duru, Ekin Duru, Fazıl Hüsnü Dağlarca, Burhan Arpad, Nezahat Arkun, Cemil Sait Barlas, İlhan Selçuk, Ziya Tiryakioğlu, Oktay Rıfat Horozcu, İsmet Zeki Eyüpoğlu, Edip Cansever, isimleri yazmışlardır. Ayrıca, Nicolai Hartmann, Jean Paul Sartre, M. Cooking, Goldmann, Levi Strauss, Armand Cuvillier, C. L. Strauss, Jeanrostand, D. Guerin, Jean Rostand, Touchard, Albert Camus vs. yabancı yazarlarında düşün yazıları yayımlanmıştır.

Yeni İnsan dergisi her görüşten sanatçıya sayfalarını açmış bir dergidir. Toplumsal ve düşünsel konuların yanında bireyin toplum içinde düştüğü durum ele alınmıştır. Özellikle Celal Sılay’ın her derginin ilk 5. ya da 6. sayfalarında kendi düşüncelerini yer verdiği yazıları önemli yer tutmaktadır.

1.4.3.10. Edebiyat

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 1, Ocak 1963

İsimsiz,"Bir Edebiyat Anketi Üstüne", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.12, (edb.)

Yazıda, İnsanların ve yazarların Yahya Kemal'i, Orhan Veli'yi, Ahmet Haşım'i Sait Faik'i okumadıklarını, bu sanatçıları tanımadan sırf modaya uymak için toplum önünde kendilerini farklı göstermeleri eleştirilmektedir.

"Ahmet Muhip Dranas:

<En sevdiğim Türk şairi? İlle bir isim diye ısrar ederseniz; gerekli genişliğimi tam ifade edememekle beraber, sağ olanlar arasında bir isim bulmaya hatırlınız için gayret ederim ve sırf şair hüviyetiyle; bu isim, Necip Fazıl Kısakürek'tir, derim; oldu mu?>" (s.12).

İsimsiz,"Ozanlık", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.5, (edb.)

Yeni sanat akımlarını kolaydan zora, zordan kolayla götüren toplumun, gerçek sanat yapıtlarını anlamamalarındaki yetersizlik anlatılmaktadır. Ozan, ozanlar arası yarışta başarı ile çıkabilirse toplumla birlikte ozanın kişiliğinin de yararlı çıkacağı vurgulanmaktadır. Güçlü bir ozanın, toplumsal sorunları anlatabilmesinin şartı toplumdaki gerçeği tanımak olduğu da vurgulanmaktadır.

" Süleyman Efendi'yi aramıza karıştıran, denişindeki yenili değil, bu yeniliğin yadırganmayacak bir kalıba dökülüğü ve bu kalıba insani bir yerimizin - nasır acısı-ustaca sokuluğu idi. Burada yeni söylenişin, gerçek yönü de nasırda idi." (s. 5).

İsimsiz,"Steinbeck'e Göre Nobel Ödülü", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.11, (edb.)

Yazıda, 1962 Nobel edebiyat ödülünü kazanan Amerikan yazarı John Steinbeck, kendisiyle konuşma yapan Fransız gazetecisine, bu milletlerarası en büyük ödül hakkında düşüncelerini açıklamıştır. Yazara göre ödülünden önce, eserin

esasını vermesi gerektiğini beklemek gerektiğini savunmaktadır. İlerde yaşlandığında bu önemli esere zarar verme tehlikesinin olabileceğini vurgulamaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 2, Şubat 1963**

Nurettin, Vala, " Edebiyat Durumumuz" *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.12, (edb.)

Yazıda, günlük bir gazetenin edebiyatçılarımızla yaptığı konuşmaya yer vermektedir. Yazıda, Samim Kocagöz romana, Ahmet Mithat Efendi ile başlamış, sonrasında memleketçi edebiyatı oluşturan Halit Ziya ve Hüseyin Rahmi gibi yazarların izinden gittiğini söyler. Yakup Kadri Karaosmanoğlu ve Halide Edip Adivar gibi romancıların Cumhuriyet döneminin önemli ve en güçlü roman yazarları olduğunu belirtmektedir. Haldun Taner, her milletin edebiyatının o milletin kültür seviyesiyle orantılı olduğunu, söyler. Ne yazık ki edebiyatımızda dünyaca tanınan Stendhal, Bernar Shaw, Proust, Brecht gibi önemli bir isim çıkaramadığımızı vurgulamaktadır. Yazıda, Saik Faik Abasıyanık'ın da annesinin ölümü üzerine duyduğu büyük üzüntüyü kaleme alan bir yazıya yer verilmiştir. Yazıda, Ahmet Hamdi Tanpınar'ın ölüm yıldönümü anılarak şairin, "Şiir Tanpınar'a göre, bütün sanatların mayasıdır. Resim, heykel, müzik... sanatçının getirdiği her yapıtta insan ruhunun bir parıltısı vardır ki şiir odur." (s.13).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 3, Mart 1963**

Hartly, Anthony, " A. Camus'nün not defterinden", (Çev. Antbony Hartly), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s. 10, (edb.)

Yazar, Albert Camus'un 1935'te başlayarak hayatı boyunca düşüncelerini kaydetmek ve gelecekteki eserleri için bir skeç teşkil etmesi için, tuttuğu not defterinden bahsetmektedir. Yazıda, Albert Camus'un *Düğün*, *Tersi* ve *Yüzü* gibi ilk eserlerinden alınan anılar anlatılmaktadır.

"Nefis sükut anı. İnsanlar gürültülerini kestiler. Fakat evriminin türküsü yükseliyor, ve bodrumun dibine zincirlenmiş olduğum halde, memnunum, evet arzudan önce memnunum. Ölmezlik buradadır ve ben onu bekliyorum. Şimdi

konusabilirim. İstediğim biricik şey şimdi, mutluluk değildir, fakat sadece bilinçli olabilmektir. İnsanı dünyaya karşı, daha sağlam yapar, bu; ne var ki, bu dayanıklılığın erdiğini hissetmek için, bir zeytin ağcının altın tozları içinden belirmesini görmek, sabah güneşi altında parıldayan şeftalileri görmek yeter. Bana kalınca, sorumlu olduğum imkanların farkında oluyorum, onları bilincimle duyuyorum. Her yaşanan anın içinde, mucize değeri ve tükenmeyen gençliği bulunur." (s.10).

Selçuk, İlhan, " Edebiyat Çıkmazımız", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.4, 25., (edb.)

Yazar, Türkiye'de Batının vardığı anlamda bir akılcı düşünce sisteminin olmadığı. Türkiye'nin çağının içinde mi, gerisinde mi olduğu düşüncesi. Bazı genç yazarların çok zor durumda oldukları ve çok dar bir çevrede kendileriyle konuşmuş gibi yazdıkları sorularına cevap aramaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963**

Camus, Albert, "Not defterinden 2.", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.14, (edb.)

Yazıda, Albert Camun'nun not defterinden anıları anlatılmaktadır.

"Mayıs - Kendini, dünyadan koparmak.. Aydınlığına çevirirse, insan ömrünü harcamış olmaz. Bütün çabam, her durumda, talihsizlik hayal kırıklığı, tekrar değme noktasını bulabilmektir. Ve içimdeki bu kedere rağmen, ne büyük bir istek var sevmeğe karşı ve akşamın havası içimde, sadece görüntüsü bir yamacın." (s.14).

Kemal, Orhan, "Yaşar Kemal'in mektubu", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.10, (edb.)

Yazıda, Yaşar Kemal'in Cambridge'den 16 Ocak 1963 yılında gönderdiği mektubundan söz edilmektedir. Yazar mektubunda, İnce Memed kitabının birçok milletler tarafından taktir görmesine rağmen, kendi ülkesinde ilgi görmemesine şaşırtığını belirtmektedir. Yazıda, Yaşar Kemal'in Paris kitapçılarından yakınmasını şöyle anlatılmaktadır. "-Paris'teki kitapçılarla görüşmelerimde ümitsiz çıktım. Hiç bir

kimseden fayda yok. Tırnağın var ise başını kaşı. Kimseden kimseye fayda yokmuş. İşte böyle. Çok konuştum. Ağzıma geleni söyledim. İşte o kadar. Herkes, her kitapçı kemdi başının derdinde. Dönünce sana çok uğruna kendimizi harca baba harca etmişiz. Vay benim emeklerim.." (s.10).

Taner, Haldun, "Kafka ve evrensel gerçek", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.11-41, (edb.)

Yazıda, "Hastalık bizi ihtirasların baskısından korur. Onların tuzağından ve günahından uzaklaştırır. Bizi gerektiği gibi yaşamağa zorlar."(s.11). Yazar, Franz Kafka'nın da Proustlar, Dostoyevskiler kadar hasta ve içli olduğunu vurgulamaktadır. Yazar, Kafka'nın Proustlar ile aynı devirde yaşamalarına rağmen birbirlerinde haberdar olmayan, içli ve hasta çocuk kişiliklerine sahip yazarlar olduklarını ifade eder. Yazar, evrensel gerçek nedir kavramını ise evrende bir telaş içinde, oradan oraya koşuşturma peşinde olan insanların gerçeği olarak belirtir.

Zeltnek, Gerda, "Romanın durumu", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.16, (edb.)

Yazıda, yenilik kavramı, birbirinden değişik romancıların incelenmesinde yararlı bir kriter mi sorusuna cevap aranmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963**

Haldun, Taner, "Kafka ve Evrensel gerçek", *Yeni İnsan*, S.67, Haziran-Temmuz 1963, s.11, (edb.)

Yazının başı geçen sayıdadır. Yazının devamı anlatılmaktadır.

"-Her zaman hareket halindeyim. Tam hızıma kapılıp yukarı çıkınca, yukarıdaki kapının önüne varınca uyanıveriyorum, bir de bakıyorum ki dünya sularında karaya oturmuş kayığımın içindeyim." (s.11).

Yazar, Kafka'nın evrendeki problemini, hem dünya hem de dünya düzeninden kopmuş olmasına bağlamaktadır.

Okday, Ahmet, "Aykırı Bağlantılar", *Yeni İnsan*, S.67, Haziran-Temmuz 1963, s.12, (edb.)

Yazara göre şiir, evrenin sonsuz karmaşıklığı karşısında tek başına kalışın, yeni bir anlamda kendini aşmakta olan insan alinyazısının, düşüncede gerektiği vurgulanmaktadır. Bütün insanı sorumlu tutan sözün düşünceden bağımsız düşünülmemesi gerektiği belirtilerek, ister davranışta olsun şiirden bağımsız düşünülmemesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Seyda, Mehmet, "Az gelişmiş Ülke Sanatçısı", *Yeni İnsan*, S.67, Haziran-Temmuz 1963, s.13, (edb.)

Yazı, Birinci Adamın, Yeni ufukların 132. sayısında Orhan Duru'nun "Az gelişmiş ülke edebiyatı" adlı bir yazısı çıktı sorusunu, ikinci adama sorması ile devam eden yazıyı içermektedir.

"İkinci Adam: - Evet, gördüm ve okudum. Az gelişmiş bir ülke olarak edebiyatımız ve sanatımız denemeci olarak kalmaktadır. Her gün yeni denemeler yapılmakta, en aşırılarından en ılımlılarına kadar. Ama herkes bir yenilik arama peşinde. Çünkü edebiyatımız alıcısı olmayan kısır döngüsü içinde, kapalı edebiyattır." (s.13). Yazı, 'Az Gelişmiş Ülke' konulu, karşılıklı konuşma şeklinde devam etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 8, Ağustos 1963**

Ülken, Hilmi Ziya, "Yabancı bilginler ve Türk edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.9- 34, (edb.)

Yazar, Batının Türk Edebiyatı yazarlarının sanat anlayışlarını önemsememelerini eleştirmektedir. Yazar, Batının bu düşüncesini doğru bulmadığını, Türk Edebiyatını daha iyi durumda olduğunu vurgulamaktadır.

Kısaca, L. Bazin'in yeni Türk edebiyatına bakışı Türk sanat hayatını batılılara tanıtmak bakımından çok faydalı bir iş olmakla birlikte, kendine ayrılan bu dar yer içine dahi burada hatırladığımız ve daha birçok eksikleri sıkıştırmak mümkün olabilir. (s.34).

Seyda, Mehmet, "Bir <Baş yiyici>", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.11-38, (edb.)

Yazıda yazar; Laclos'un "Tehlikeli Alakalar" romanının yazılma nedenini anlatmaktadır. Romanda, Laclos'un çalışkan bir subay olduğunu ancak kendi alanında tanınmış, bir kişi olmak istediği ve bunun için mücadele ettiği anlatılmaktadır. Yazar, Laclos'un Napoleon'un topçu okuluna yazılarak yedi yıl savaşır. Fakat, savaşlar bir türlü bitmez ve Laclos'un başka bir yola başvurduğu belirtilmektedir.

"Yükselme tutkusuna bir başka kanal aramak zorundaydı; o zaman oturdu, <Tehlikeli Alakalar > ı yazmağa başlar. Bu durumunu Tilly'ye daha sonra açıkça anlatmıştır ve o da anılarında anlatır: Bana Laclos'nun aşağı yukarı söylediği şu oldu; Re adası Gazinosunda idim, mesleğimin bana ne saygınlık (itibar), ne de ilerleme getirmeyeceğini inceledikten sonra, kopartacağı gürültü ile beni sıra dışına çıkartacak ve ben geçip gittikten sonra da yeryüzünde bir yankısı kalacak bir yapıt bırakmağı kararlaştırdım." (s.38).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 9, Eylül 1963**

Cansever, Edip, "Tragedya üstüne notlar", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.9, (edb.)

Yazıda, tragedyanın varoluşu ve ne olduğuyla ilgili bilgi verilmektedir.

"Bana kalırsa o, kendini küllerinden bir daha bir daha yaratan Phoenix örneği, insanlığın da yeniden doğuşunu, direncini, yaşama tutkusunu hazırlayan korkulu bir düş alanı olmalı." (s.9).

"Aristoteles bir eylem olarak düşünür tragedyayı." (s.9).

"Ve tragedya, umudun yok görüldüğü yerde, bir umutlanma başkaldırısının altında yatan o korkunç dramların bütünüdür." (s.9).

Ceylan, Ertuğrul, "Japon edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.14, (edb.)

Yazıda, Japon Edebiyatına dair bilgi verilmektedir.

"Ünlü en zengin edebiyatlardan biri olan Japon edebiyatı ne yazık ki lisanların en gücüyle yazılmış ve bu yüzden, anlaşılması güç eserleri verilmiş." (s.14).

Yazıda, Japon edebiyatının anlaşılması zor, dilinin ise anlaşılmaz, kapalı bir dil olduğu vurgulamaktadır.

"Japon dili o derece sisli ve her türlü yoruma elverişlidir ki başlı kutsal kitapları, en orijinal şiirleri ve klasik çağın şaheserleri çağdaş Japonlar tarafından bile ancak şerhler vasıtasıyla anlaşılabilir." (s.14).

Hilav, Salahattin, "Notre - Dame - De - Fleurs'den çeviri", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.8, (edb.)

Yazıda, hayatı ve kişiliği üzerine pek az şey bilinen, ünü bir efsane gibi dillerde dolaşan, Fransız yazar Jean Genet'in yazılarından bir örneği verilmektedir. Yazıda, Jean Genet'in eserinin kahramanın olan " Notre - Dame" ın duruşma günü anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 10, Ekim 1963**

Cansever, Edip, "Yapay dil,yapay zenginlik", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.8, (edb.)

Yazıda, yapay dil ile yaratılan şiirlerin, salt şiirsel anlatıma özenmekten doğduğu belirtilmektedir.

"İster yaşadığı çağda, anlaşılsın, isterse daha sonraki çağlarda anlaşılsın, değerleri ortaklaşa bir beğeniyle onaylanan ozanlar yanında, bir de alttan alta işleyen, şiir tarihinin oluşumunda payları olmayan, gene de kendilerine aktüel bir önemlilik tanıyabileceğimiz ozanlar vardır." (s.8).

Yazar, bu şekilde oluşan yapay bir dilin, yapay bir zenginlik kazandırdığını vurgulamaktadır.

"Giderek <hiçbir şey> i anlamayan yatkın bir şiir dili kuruluyor ki, bu da bir bakıma sözlerle yeni bir süsleme sanatı yaratmak oluyor. Sonunda doğallıktan uzak, ağırlığına ağır, süslü mü süslü bir şiirler geçidi, günlük alımlılıktan bile yoksun, çıkışıyla birlikte yitip gidiyor. Bir şiir yüzlerce şiir, yüzlerce şiir bir şiir olup çıkıyor." (s.8).

Hilav, Selahattin, "Dostoyevsky (S. Freud'dan çeviri)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.10, (edb.)

Yazıda, 1925 yılında, Fülöp, Müller ve Eckstein; Moeller van den Bruck'un, Dostoyevski'nin toplu eserleri yayımına, <Ek ciltler > yayınlamaya başladıkları belirtilmektedir. Yazar, Karamazof Kardeşler'in ilk hazırlıklarını kapsayan cilde, Dostoyevski ve roman kahramanının psikolojik benzerliklerini gösterdiğini vurgulanmaktadır. Yazıda, Ek ciltlerin yazarları, Sigmund Freud'dan bu romanın ve yazarının ruhbilimini anlatan bir deneme yazmasını istedikleri ifade edilmektedir.

"Karamazof Kardeşler'deki babasının öldürülmesi ile Dostoyevski'nin babasını öldürülmesi arasındaki kesin benzerlik, bu büyük yazarın hayatını yazanlardan çoğunun gözünden kaçmamış ve onları <belli bir modern ruh bilim okulundan> söz etmek zorunda bırakmıştır. Gerçekten de, psikanaliz açısından onların sözünü ettiği modern ruhbilim okulu psikanalizden başkası değildir. Dostoyevski'nin babasının öldürülmesinin şiddetli bir travma olduğunu ve yazarın bu olaya gösterdiği tepkinin ise nevroz halinin bir dönüm noktası gibi görülebileceğini belirtmiştik. Bu görüşü psikanaliz bakımından temellendirmeğe kalkışırsam, psikanalizin diline ve teorilerine yabancı olan okurlarca anlaşılamamak tehlikesini yaratmış olacağımdan korkuyorum." (s.36).

İsimsiz, "Cocteau'nun ölümü üstüne (Cumhuriyet)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.30, (edb.)

Yazıda, Fransız sanat aleminin, bir gün içinde en ileri gelen simalarından ikisini kaybettiğini: "Jean Cocteau ve Edith Plaf." belirtmektedir. Yazıda, yetmiş dört yaşında hayatını kaybeden, kişiliği ile sanatı arasında sınıksız bağ kuran şair Cocteau'nun sanatı anlatılmaktadır.

"Çocuk yaşta sanat çevrelerine girdi. İlk şiir yazdı. Sonraları şiir sahnede ve perdede denedi. Onun ömrü boyunca şair ve diri tutan çağının gelişmeleri ile sanatı arasında denklem kurabilmesidir. Salt teknik gelişme ile de değil, yeni kuşaklarda da bağlantı kurmasını bildi. Cocteau, kişiliği ile sanatı arasında da sımsıkı bağ kurmuş yaman bir şairdi." (s.30).

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 11, Kasım 1963

Freud, Sigmund, "Dostoyevsky", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.14, (edb.)

Yazıda, babaya karşı davranışlarını ego ve süper egonun devreye girmesiyle gerçekleştiği vurgulanmaktadır.

"Babaya karşı duyulan nefret ve sevgi ile, iğdiş edilme tehlikesi dolayısıyla bu duyguların değişime uğraması üzerine yaptığım bu açıklamalar, psikanalizin yabancı olan okuyucuya tatsız ve inanılmaz düşünceler gibi gelebilir." (s.14)

"Böylece Dostoyevski'nin nöbetleri sara biçimini almıştır. Bunların, ceza bakımından, babası ile özdeşliği dile getirdikleri besbellidir. Ama babasının ölümü gibi korkunç bir hale de girmişlerdir." (s. 14).

Kocagöz, Samim, "Bıktık dedikleri edebiyat", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.8, (edb.)

Yazar, <Bıktık bu edebiyattan> diyen kişilere hep rastladığını ve bunların davranışlarının yanlış olduğunu eleştirmektedir.

"En az, yirmi yıldan beri durup durup <bıktık bu edebiyattan!> diyene kişilere, yazılara çok rastlandı. Bıktık! Denilen edebiyata çeşit çeşit ad verdiler: Toplumcu Edebiyat, Gerçekçi edebiyat, solcu edebiyat, köycü edebiyattır. Oysa edebiyatın şehirli, köylü diye ayrılması olasıya bir iş değildir." (s.8).

"Yazar, bildiğini, görebildiğini, duyup hissettiğini yazar. Yazar, bir toplumun sözcüsüdür." (s.8).

Seyda, Mehmet, "Çocuk romanı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.13, (edb.)

Yazıda, çocuk romanının özelliği ne olabilir, bu tür bir roman yazılabilir mi? Sorularına cevap aranmaktadır.

"Saydığım sayamadığım bütün bu yasaklar, bu koşullar, çocuklar için yazılacak romanı alabildiğine sınırlıyor. Bana kalırsa, ortada bir çocuk edebiyatı var ama, çocuk romanı yok zaten." (s.13).

Simenon, Georges, "Roman çağı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.12, (edb.)

Yazıda, salt roman çağının daha yaşanmadığını şöyle: "Bununla beraber, ben, roman çağını, salt roman çağını yaşayacağımızı, hatta şimdiden yaşadığımızı sanıyorum. Salt romanın ne demek olduğunu bilmiyorum. Bunun ne demek olduğunu duyuyorum. Ama tanımlanmasını sanıyorum." (s.12) ifade ederek, bu çağın geleceği ve yarınının roman olacağını vurgulamaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 12, Aralık 1963**

Arpad, Burhan, "Çağdaş Türk romanı üstüne", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.8-40, (edb.)

Yazıda, Cumhuriyet'in başlangıç yıllarında görülen ilginin, çeyrek yüzyıllık sessizlikten sonra yeniden görülmesinin nedenlerini vurgulamaktadır. Bu nedenler: 1930 - 1950 arası gittikçe <Dünya Edebiyatından Çeviriler>, Türk hikayesindeki büyük gelişmeler, Partilerin kurulması, Köy Enstitülerinin yetiştirdiği genç kesim, 1945'den sonra baskı tekniğinin gelişmesi ve ulaştırmanın daha kolaylaşması, 1950 iktidara gelen Demokrat Partisinin liberal economiciliği v.b. şeklinde belirtilmektedir.

Freud, Sigmund, "Dostoyevsky ve baba katilliği ", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.12-36-37, (edb.)

Yazıda, Dostoyevsky'nin kumar alışkanlığının başlama hikayesi anlatılmaktadır. Yazıda kumar alışkanlığı, Dostoyevsky'nin yaşamında önemli bir yer tuttuğu belirtilmektedir. Çünkü, bu vazgeçememe duygusu, çocukluk ve ergenlik çağlarında auto-erotic duygusunun, bastırılmasına bağlanmaktadır. Yazar, bu doygunluğu ortadan kaldırma çabası ile baba ve korku arasında bağlantı kurmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 1, Ocak 1964**

Duru, Nermin, "Halide Edip'i kaybettik", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.33, (edb.)

Yazıda, yazarlığı 1908'den sonra başlayan, düşünürlüğü, öğretmenliği ve Kurtuluş Savaşına katılış cesaretiyle örnek olan, Halide Edip Adıvar'ın öldüğü belirtilmektedir. Yazıda, Halide edip Adıvar'ın en güzel eserlerinde olan "Sinekli Bakkal" romanı anlatılmaktadır. "Sinekli Bakkal" romanının dilin, o dönemki İstanbul dili olduğu vurgulanarak, birçok yönden önemli olan romanın başka dillere de çevrildiği vurgulanmaktadır.

Kocagöz, Samim, "Bilmek ya da bilmemek", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.8, (edb.)

Yazıda, Demokrat Partilerin, İsmet İnönü'yü eleştirmeleri ve hatta <moruk> kavramını kullanmaları gibi davranışları eleştirilmektedir. Yazar, böyle kişilerin, Kurtuluş Savası'nı lise kitaplarında okumuş, not geçecek kadar, kulaktan dolma bilgisi olan kişilerdir olduklarını belirtir. Bu kişilerin Atatürk'ü ve çevresindekileri eleştirmelerini yanlış bulduğunu vurgulamaktadır.

"Sartre, <Sorunu olmayan insan için eleştiri kolaydır.> diyor. Bizde ekleyelim: Sorunu olmayan kişinin de yazı yazması, konuşması yersizdir. Zaten sorunu olmayan yazı yazamaz yazdım sanır. Bazı da yazıyorum, konuşabiliyorum diye yutturur." (s.8).

Lesage, Laurent, "Yeni Fransız romanında şiir ve felsefe", (Çev. Suna Lokman), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.17, (edb.)

Yazıda, Yeni Romanın şiir ve felsefe yolunda gittiğini düşünmenin yanlış olduğu vurgulanmaktadır.

"Üç avant-garde (öncü) yazar, Antoin Blondin, Jacques Serguine ve Arrabal da, ortak bir felsefe çizgisinden çıkıyorlar. Bunların romanlarında dünyayı bilinçsel bir çerçeveden yansıyan biçimiyle görüyoruz." (s.17).

Seyda, Mehmet, "Yaratmak", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.13, (edb.)

Yazıda, yaratma denen bir şeyin olduğu ve sanatçının da yaratıcı kişi olduğu belirtilmektedir. Yazıda, sanatçının fırçasından çıkan resim, çekiciyle küsküsünden çıkan yontu, kaleminden çıkan şiir, roman hikaye, bunların doğada eşi benzeri bulunmayan bir yaratıcının yarattığı şeyler olduğu vurgulanmaktadır.

"Tanrı evreni yarattı ve biz onu gördük. Beethoven'le Mozart yaşamasalardı, onların yarattıkları müziği duyup dinleyecek miydik? Onlar olmasaydı, müzikleri yeryüzüne hiç bir zaman gelmeyecekti. Sarının güzelliği Vincent van Gogh'da duruyor. Dostoyevsky olmadan Karamazof, Kardeşlerle, Prens Mişkin ve Raskalnikof'la; Balzac olmadan Gorio Baba ile; Gervantes olmadan Don Kişot'la tanışır mıydık? Peki ya Fabrice'le ya Sorel'le?" (s.13).

Süreya, "Günübirlik dil", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.11, (edb.)

Yazıda, Türkçenin bir yüzyıl içinde kendisini iki kez yenileyen bir dil olduğu belirtilmektedir. Yazar, Türkçenin yapısını koruması için, şiirin günübirlik dille ilgilerini iyice sağlamlaştırması gerektiğini vurgulamaktadır.

"Dil devriminin doğuracağı sarsıntıların serüveni içinde, şiir Eliot'un bir başka yazısında belirttiği <nesnel karşılığı> konuşma diliyle kurma ya da koruma durumunda kalacaktır." (s.11).

Yel, Doğan, "Çağdaş roman ve biz." *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.16, (edb.)

Yazıda, Alain Robbe ve Grillet yeni roman ve geleneksel roman arasındaki fark nedir sorularını sormaktadırlar.

"Alain Robbe ve Grillet'ye göre yeni roman herkesin ileri sürdüğü gibi bir okul değildir. Belli kurallardan, belli yöntemlerden hareket etmektedir. Nathalie Sarraute'un, Alain, Robbe Brillet'nin, Michel Butor'un yaptıklarındaki benzerlik mutlaka bir okulun varlığını göstermez. Yine ileri sürüldüğü gibi yeni roman nesnel değildir. Yüksek bir öznellik kesimine sahiptir." (s.16).

Yazar, yeni roman karşısında bizim yazarlarımızın durumu nedir sorusunu sormaktadır.

"Bize kalırsa Türkiye'de romana bir iki yıldır girme çabası var. Eski kuşak yazarlarından birçoğunun ise çağdaş romanın iyi birer okuru olmadıklarından ve yazılarından anlaşılmaktadır. Burhan Arpad gibi bazıları da gelişimine gözlerini kapamış, 1800 yılları romanı üstüne tünüyorlar. Yani ilk romanlar üstüne." (s.16).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 2, Şubat 1964

Karatay, Namdar Rahmi, "Kitaplarım", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.37, (edb.)

Yazıda, kitap sevenleri, kitap ve kitaplık üstüne düşündürecek nitelikler belirtilmektedir. Yazar, ömrünün büyük bir kısmının kitaplar arasında geçtiğini, halk arasında her nedense yayılmış olan destanı şöyledir:

"Bilmem ki ne olmalı, senin gayen, maksadım?

Fare gibi kitaplar arasında yaşadın...

Ne dans ettin, eğlendin, ne de sevdin kız, kadın

Kim dedi hey serseri gençliğine kıy diye

Geçti Borun pazarı, sür eşiği Niğde'ye!" (s.37).

Karatay, Namdar Rahmi, "Okumak", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.36, (edb.)

Yazıda, öleli yedi yıl geçen, negativist bir anlayışta yazdığı hicivlerle tanınan Namdar Rahmi Karatay'ın yaşamla insan arasındaki düşünceleri anlatılmaktadır. Yazar, Avrupa insanının 'Türk halkı asla okumaz' düşüncelerini değiştiremememizden yakınmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 3, Mart 1964

B. A., "Edebiyatçılarımız ve sanatçılarımız", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.30-31, (edb.)

Yazıda, birçok yazar ve sanatı anlatılmaktadır. Sait Faik Abasıyanık'ın Burgaz adasında yirmi yıldan fazla yaşadığı ve annesinin isteğiyle yaşadığı konağın, müzeye çevrildiği anlatılmaktadır. Orhan Kemal'in, romanlarının yanı sıra hikayeciliğini de sürdürdüğü belirtilmektedir. Burhan Arpad'ın Türk hikaye türüne getirdiği "Perde Arkası" ve "Komik Şehir" eserlerinde Türk hikaye türüne getirdiği biyografik hikaye başarısı anlatılmaktadır. Yaşar Kemal'in yeni romanı, "Akça Saz'ın Ağaları" hakkında bilgi verilmektedir. Haldun Taner'in müzikli tiyatro oyununu olan 'Keşanlı Ali Destanı'nın 31 Mart'ta başlayacağı belirtilmektedir. Refik Halit Karay'ın çoktandır tükenmiş olan eserlerinin yeniden basılacağı vurgulanmaktadır. Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın Heybeli adadaki köşkünün, İstanbul valiliği tarafından satın alınması ve yazarın 100. doğum gününü anma çalışmaları anlatılmaktadır.

Taner, Haldun, "Sorumluluğunu duyan bir yazar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.8, (edb.)

Yazıda, Alman yazar Wolfgang Weyrauch tanıtılmaktadır. Wolfgang sanatı toplumu bilgilendirmek, belli bir siyasi düşünceden uzak insanın, insanca yaşaması gerekliliğini anlatmaktadır. Yazar, bunun yanı sıra işlediği beşeri konulardan; kadın - erkek ilişkileri evlilik, bağlılık öykülerini konu almaktadır. Yalnız en sevdiği temalardan biri korku olduğunu ve eserlerini anlatınca da iç diyalog yöntemini sıkça kullanmaktadır.

"Kendi ulusunun son serüvenine, Nasyonal Sosyalizmin Almanya'yı nasıl bir bencilliğe sürüklediğine, ikinci Dünya savaşının insanları insanlıktan nasıl

çıkardığına, yenilginin yıkıcı tepkilerine, ruhlarda ve kafalarda yarattığı yıkıntıya Yahudi düşmanlığının yüz kızartıcı manzaralarına, Hiroşima'da patlayan atom bombasının bir basit Japon balıkçının vicdanındaki muhasebesine bütün bunlara her çeşit fanatizmden ön yargıdan uzak pergecini alabildiğine geniş açmış insancı bir pencereden bakıyor." (s.8).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 4, Nisan 1964

Erkün, Safa Ş. , "Toplum ve şair", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.13, (edb.)

Yazıda, sanat sanat içindir ya da sanat toplum içindir, kavramlarının artık bir öneminin olmadığı belirtilmektedir. Dünyada yaşanan savaşlar sonucu, çok zengin ülkeler ve fakir ülkelerin doğması, şairleri de toplum sorularını işlemeye itmiştir. Yazıda, Sabahattin Kudret'in bu konudaki düşüncelerini şöyle ifade etmektedir:

"Geçen gün misafirliğe gittiğimde. Nüfus istatistikleri gösteriyor ki, az gelirli halk tabakalarında, çocuk sayısı fazladır. Bu da öylesi, fakir bir aile. Fakirlik ayıp değil. Hem deniz kıyısında evleri var. Belki de denizi seyreder, avunurlar. Hiç olmazsa temiz hava alabilirler. Ama, ne gezer? Haliç de, artık Pierre Loti'nin Corne d'Ore'u değil. Endüstri kalıntılarının ve şehir kanalizasyonlarının sıvı birikintisi:

"Gerçi evlerinin önü deniz

Deniz değil kirli su

Çocukların yüzüne baktım

Ne bat kalmış ne beniz." (s.13).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 6, Haziran 1964

İzer, Zeki Faik, "Haşim üstüne", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.8-19, (edb.)

Yazıda, Zeki Faik İzer'in Akademide öğretmeni olan Ahmet Haşim ile olan anılarına yer verilmektedir.

"Ezbere şiir bilir misin? O yılları (1927) şiirlerini o zamanın gençliği kadar ben de bilirdim.

- Biliyorum. Dedim

- En çok beğendiğin şiiri oku.

En çok beğendiğim Haşim olduğu halde, imtihanda olduğum için söyleyemedim. Bunun üzerine Faruk Nafiz'in bir şiirini okudum. Kuru bir:

- Teşekkür ederim. Dedi.

Bu sınavdan bana 6 numara vermişti. Sınav bitti. Okulun koridorunda rastlaştık, koluma girdi.

- İnsan, ondan şiir okur mu? dedi." (s.8).

Tanyol, Cahit, "Ahmet Haşim üzerine", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.6, (edb.)

Yazıda, o dönem ki kuşağı etkileyen iki büyük şairin Ahmet Haşim ve Yahya Kemal Beyatlı olduğundan bahsedilmektedir. Yazar, Ahmet Haşim'in şiiri ele alış bakımından daha çok sevildiğini, Yahya Kemal'in ise biraz yukardan bakan bir şair olduğunu ifade etmektedir. Yazar iki şairin şiirlerini kıyaslayarak, Ahmet Haşim'in şiirlerinde iç dramı sezinlediğini vurgulamaktadır. Yahya Kemal'in "Vuslat" şiiri:

"Dört atlı gerdune getirirken dolu-dizgin

Sevmiş iki ruh ufku görürler daha engin

Sımaları gittikçe parıldar bu zaferler

Gök her tarafından donanır meşalelerle

Kanmaz en uzun puseye öptükçe susuzdur

Zira susatan zevk o dudaklarındaki tuzlar" (s.6)

Ahmet Haşim'in yazdığı "Vuslat" şiiri de şöyledir.

"Ateş gibi bir nehr akıyordu

Ruhumla o ruhun arasında,

Bahsetti derinden ona halim

Aşkın bu onulmaz yarasından,

Vurdukça bu nehrin ona aksi

Kaçtım o bakıştan, o dudaktan" (s.6).

Yazar, Yahya Kemal'in "Vuslat"ı hadım ettiğini, Ahmet Haşim'in ise daha erkeksi anlattığını belirtmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964**

Selçuk, İlhan, "Okumak", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.6, (edb.)

Yazıda, okuyacağımız kitabı değerlendiren bizim kişiliğimizin ve kültürümüzün yarattığı etki olduğu belirtilmektedir. Ve okumanın tek çare olduğu vurgulanmaktadır.

"Çok genç yaşlarda Kazanova'nın maceralarını okuyan kişi, eserin daha çok şehvet yönüyle ilgilenir. Ama yaşlı bir tarih profesörü bu pek ünlü kitabı, o devrin geleneklerine, adetlerine, yaşayışına ışık tutuyor diye beğenir. Bir Yahudi, Tevrat'ı inançla okur. Bir ateist şair, inancı çoktan bir yana bıraktığı için aynı kitabın şiirli üslubuna hayran kalabilir. Hamlet'i bir polis oyunu gibi seyredenler de vardır: Danimarkalı prensin buğulu duygularında Freud mesleğinin inceliklerine girişmek isteyenler de..." (s.6).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 8, Ağustos 1964**

Kocagöz, Samim, "Roman, romancı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.6, (edb.)

Yazıda, insanoğlunun ilk çağlardan beri, daha iyiyi daha güzeli istemesinden sanatın doğduğunu belirtmektedir. Yazar, sanat dallarında romanın nasıl oluştuğu ve romancının romanı nasıl meydana getirdiğini anlatmaktadır.

"Romancı, bilim inceleyemediği insan ve toplumun bilinmeyen ruhsal derinliklerini bulup meydana çıkarır." (s.6).

C.S., "Yaratıcılık yerine taklitçilik", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.8, (edb.)

Yazıda, var olan köklü sanat değerlerimizi sırf Batıyı taklit etmek amacıyla yitirildiğini vurgulamaktadır. Batının yaptığı her şeyi sindirmeden aldığımız belirtilerek, sadece Batı taklidi yapmamız eleştirilmektedir.

Doğu ve Batı'dan, "Hüseyin Rahmi'nin bir mektubu üstüne", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.30-31-38, (edb.)

Yazıda, 1936 yılında henüz bir lise öğrencisiyken, Merih Odman Hüseyin Rahmi Gürpınar'dan biyografisini istemektedir. Bunun üzerine yazıda, Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın yazdığı biyografisine yer verilmektedir.

"Onun neden büyük yazar olduğunu şimdi daha iyi anlıyor gibiyiz: Büyük sanatçı olmak için önce büyük insan olmak gerek." (s.30).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 9, Eylül 1964**

Kösemihal, Nurettin Şazi, "Sosyoloji ve Edebiyat", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.9-10-30, (edb.)

Yazıda, sanatın; müzik, resim, heykel, edebiyat, dans gibi birçok alanla ilişki halinde olduğu belirtilmektedir. Yazar, sanatçının kişiliğiyle, yapıtıyla kendisini saran iki çevreye etkisi olduğunu belirtmektedir. Yazar, sanatçının kişiliği ve yapıtıyla toplumsal çevre arasındaki bu etkileşimi sanat sosyolojisinin sağladığını ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 10, Ekim 1964**

Kemal, Orhan, "Dedi - Kodu (Doğu - Batı)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.17, (edb.)

Yazıda, Orhan Kemal (Doğu - Batı) dergisi için yazdığı bu yazıda, İstanbul'un gecekonduyla çevrildiği bu süre içinde etkisi daha da artan sorunu eleştirmektedir.

"İstanbul bir takım sulu boya resimlerinde ibaret değildir. İstanbul, İstanbul'un sadece adaları, göğü, denizi, Beyoğlu'su, içkisi, motoru, sandalı olamaz. İstanbullu derinlemesine, fakir semtleri, çalışan irili ufaklı insanlarıyla, onların geçim şartları, ıstıraplarıyla bilmek, tanımak demektir. Yoksa bir takım peyzajlardan öteye geçememiş, realiteyi değil de, kendi tasavvurlarını yazmayı edebiyat sanmış kimselerin iddialarına boş ver." (s.17).

Kösemihal, Nurettin S., "Edebiyat ve Sosyoloji, 3", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.6, (edb.)

Yazıda, edebiyat biliminin çok boyutlu ve karmaşık olduğu vurgulanarak, sosyolojinin; edebiyat olayı ile sosyal hayat karşısındaki karşılıklı ilişkiyi inceleyen bilim dalı olduğu belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 11, Kasım 1964**

Tanyol, Cahit, "Cahit Sıtkı Tarancı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.6-8, (edb.)

Yazıda, Cahit Tanyol Cahit Sıtkı Tarancı'nın ölümü üzerine duyduğu ıstırapı anlatmaktadır. Yazar, Cahit Sıtkı ile arasında zaman dışı, bir kişilik özdeşliği olduğunu belirtmektedir. Cahit Sıtkı Tarancı'nın şiirlerinin etkisi altında kaldığını şöyle ifade etmektedir.

"Onun şiiri nasılda imdadıma yetişmişti bir gün... Geceydi. İçim alabildiğine sıkılıyordu. Yıldızlardan iplik iplik ışık sızıyordu. Bulanık bir su gibiydim... İşte o günlerde Cahit Sıtkı'nın bir şiiri çıktı:

Bu akşam ilk olarak ağladım,

Bekar odamın penceresinde.

Hani ev bark, hani çoluk çocuk?

Ne geçti elime bu hayatın

Meyhanesinde, kerhanesinde?

Yatağım her gece böyle soğuk.

Saadet bu ömrün neresinde?" (s.6).

Yazar, Cahit Sıtkı Tarancı'nın şiirimize tatlı ve serin bir su gibi girdiğini ve yaygara koparmadan sadece kendi duygularını, korkularını işlediğini belirtmektedir.

Erkün, Safa Ş., "Tarancı'nın vezin ve kafiye üstüne düşündükleri", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.9-10, (edb.)

Yazıda, Cahit Sıtkı Tarancı'nın vezin ve kafiye üzerindeki görüşleri yer almaktadır. Yazar, Cahit Sıtkı Tarancı'nın dostu Ziya Osman Saba'ya yazdığı bir mektubunda vezin ve kafiye ilgili şunları söylemektedir:

"Hece vezninde , bir güzellik unsuru olarak kullanılmadıkları zaman, insanın canını sıkan kafiye ve vezin esaretinden kurtulup serbest veznin enginlerinde kulaç vurmaya başladığında sevindim; dedim artık Ziya daha serbest ve tabii konuşacak, hece veznindeyken Yedi Meşale'nin u sunî ve yapmacık edasını bırakacak, her mısrası ile 7 zait 7'ye sokmak gibi lüzumsuz bir gayretkeşlik göstermeyecek ve nihayet her şiirin bünyesine göre bir form bulmaya savaşıacak." (s.9).

Kemal, Orhan, "Batıya Beğendirmek", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.13-37, (edb.)

Yazıda, sanatçının düşündüklerini illaki Batı'ya aktarıp, Batı'nın fikrini almaya çalışması, yeri geldiğinde sırf Batı tarafından tanınmak için düşüncelerini değiştirmeleri eleştirilmektedir. Yazar, önce Batı'nın boş hayranlığından vazgeçilmesi gerektiğini belirtmektedir. Yazarların, kendi ülkelerinin düşünürleri

olduklarını unutmayıp, Batı'ya göre eskimişte olsa kendi öz benliğimizi, Batı tekniğiyle birleştirmemiz gerektiğini savunmaktadır.

Tarancı, Cahit Sıtkı, "Ziya'ya Mektuplar", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.12, (edb.)

Yazıda, Cahit Sıtkı Tarancı'nın dostu Ziya Osman Saba'ya yazdığı bir mektup yer almaktadır. Mektupta, Cahit Sıtkı, sevginin aşkın ne kadar güzel bir duygu olduğundan bahsetmektedir. Cahit Sıtkı, Ziya Osman'ın anne ve baba sevgisine duyduğu hasreti, hanımıyla gidermesini haklı bulduğunu, çünkü kendisinin de on yedi yaşlarında bir kız ile başlayan ilişkisinin, mutluluk verdiğini anlatmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 12, Aralık 1964**

Tanyol, Cahit,"Şiir ve Gerçek", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.6, (edb.)

Yazıda, "gerçekçi şiir" ile "gerçek şiirin" nasıl oldukları ve ne oldukları anlatılmaktadır. Yazar, gerçek şiirin bir yaratma olduğunu, şairin kendisini katarak yarattığını belirtmektedir. Gerçekçi şiir ise belli kalıplara göre yazmaya çalışmak olduğunu ve şiiri anlamsızlaştırdığını vurgulamaktadır.

"Şiir ve genel olarak bütün sanat dalları insanı gerçekleştirir. İnsanı gerçekleştirmeyen sanat, sanat değildir. Şiir gerçeği arayacak... Bütün gerçekler ancak insanın süzgecinden geçtikten sonra şiir de bir anlam kazanır. Bir şiir gerçeği kavrayabildiği ölçüde güzeldir. Şiirde güzellik ölçüsü <gerçek> tir." (s.6).

Selçuk, İlhan, "Edebiyata Saygı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.8, (edb.)

Yazıda, edebiyat yapmanın nasıl olması gerektiği, gerçek edebiyat yapan şairlerin Osmanlı döneminde istibdatta uğradığı, Atatürk dönemi haricinde bu durumun halende devam ettiği belirtilerek, edebiyatçıya saygı gösterilmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Kösemihal, Nurettin Şazi,"Samim Kocagöz'ün Romanı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.11-12-29, (edb.)

Yazıda, Samim Kocagöz'ün "Bir Karış Toprak" adlı romanında, göçebe yaşayan yürüklerin, yerleşik yaşama geçme süreçleri anlatılmaktadır.

"Kısacası Samim Kocagöz bu romanı Anadolu'muzda yüzlerce yüzlerce yıldan beri göçebe uygarlığından, çobanlıktan, toprağa yerleşme uygarlığına, çiftçiliğe geçiş olayından birini nesnel (objektif) ve gerçekçi bir görüşle çok renkli bir üslupla canlandıran gözümüzün önüne seren, bir sanat yapıtıdır."(s.29).

İsimsiz, "Baudelaire'in mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.17-18-28, (edb.)

Yazıda, Baudelaire'nin sevdiği dostlarına yazdığı birkaç mektuplar yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 1, Ocak 1965**

İsimsiz,"Baudelaire'in mektupları, 2", (Çev.Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.14-15, (edb.)

Yazıda, Baudelaire'nin belli tarihlerde; Edebiyatçılar Kuruluna, İmparatoriçeye, Alfred de Vigny'ye, Madam Sabatier'e yazdığı mektuplar yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 2, Şubat 1965**

Kocagöz, Samim, "Deniz Bitti", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.8, (edb.)

Yazıda, Suut Kemal Yetkin ve İlhan Berk'in milli benlikten yoksun oldukları belirtilerek, İlhan Berk'in Fransız edebiyatına öykünmesi eleştirilmektedir.

"İlhan Berk arkadaşşıma hiçbir dargınlığım öfkem olmadığını belirtmek isterim. Üstelik onun hırslı, gayretli çalışmalarını övmek gerek. Ne var ki tuttuğu yolun yanlış olduğunu söylemek zorundayım" (s.8).

Kemâl, Orhan, "Gene (Batı) üstüne", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.9-36, (edb.)

Yazıda, Rönesans'la birlikte gelişen Batının, az gelişmiş ülkeler üzerindeki etkisi anlatılmaktadır. Yazar, az gelişmiş ülkelerin Batının bilimini, sanatını, resmini, şiirini alıp kopyaladığını ve kendilerini geliştiremediklerini vurgulamaktadır. Az gelişmiş ülkelerin bundan kurtulması ve yeni Batıya ayak uydurmak gerektiğini ifade etmektedir.

"Demek oluyor ki Batı iki tane. Biri dejenere olmuş Batı, öteki bu Batı içinden çıkıp kurtulmağa çalışan, insan ve insan topluluklarının çıkarına uygun <Yeni Batı>. Bu yeni Batı'ya uymaktan başka kurtuluş yolumuz yok." (s.36).

Kösemihal, Bedi, "Baudelaire'in mektupları", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.16-34, (edb.)

Yazıda, Baudelaire 18 Ağustos 1857 tarihli mektubunda Madam Sebatier'ye olan aşkını anlatmaktadır. 31 Ağustos 1857 tarihli mektubunda da Madam Sebatier'in mektubuna karşılık vermektedir.

"Dün sana söylemiştim: Beni unutacaksınız, aldatacaksınız, hoşunuza gidenden de usanacaksınız. Bugün de şunu ilave ediyorum: Gönül işini budala gibi ciddiye alma, acı çekersin. Görüyorsunuz ya sevgili güzelim, kadınlar hakkındaki peşin fikrim pek hoş değil. Kısacası inanmam onlara. Güzel ruhunuz var ama nede olsa bir kadın ruhu bu." (s.16).

Kocataş, Fuat, "Dize işlerini bitirdi mi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.17-34, (edb.)

Yazıda, Edip Cansever'in dize konusundaki düşünleriyle dize işlevini yitirdi mi yitirmedi mi sorusu ele alınmaktadır. Yazar, dizenin işlevini yitirmediğini, şiiri şiir yapan bir birim olarak, işlevi sona erecek bir öge ya da birim olmadığını vurgulamaktadır. Edip Cansever yazısının bir yerinde şunları ifade etmektedir:

"Ya peki mısra nedir? Bir tanımı yok mu onun? Bence yok! Olsa olsa sezilmesi var... İşte mısra da sağduyu gibi, beğeni eğitimi, töre anlayışı gibi, bize önceden aşılarmış bir ön güzellik duygusu..." (s.17).

Yazar, dizenin işlevinin kalmadığını söylemenin kolay olmadığını belirtmektedir. Çünkü önceden aşılarmış bir güzellik duygusunun yerine ancak yenisi koyulabileceğini savunarak, bacadan atılan dizenin yerine tekrar döneceğini vurgulamaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965

Arpad, Burhan, ‘‘Başını Kuma Soka Edebiyatçılar’’, *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.10, (edb.)

Yazıda, sanatçılarımızın sıkıyönetimli dönemlerde bile seslerini duyurduklarını, sonra bu ses büyük şehirlerde yaşayan edebiyatçılarda gittikçe duyulmaz olduğunu vurgulamaktadır. Yazar, şehirli edebiyatçıların bir an öylesine "başını kuma soka" duruma gelmelerini ve sorumluluktan kaçmalarını eleştirmektedir.

"Türkiye'de yöneticiler, derebeyleri kalıntılarından gittikçe daha çok sermaye -iş çevrelerine kaymaktadır. Yirmi bel yıl önce pek cılız olan sermayeye-iş çevreleri ikinci savaş yıllarının Türkiye'si, sonraları da yabancı sermaye sızlamalarıyla, gittikçe güç bulmuştur. Basınının son dört yılda hemen daha çok toprak ağalarıyla uğraşmasını sessizce izleyen bu çevreler. Kendi çıkarları da tartışma konusu edilir edilmez, basın üzerinde ağır bir baskıya başladılar; yararları yerlerinden ettirdiler, gazeteleri kendi çıkarlarına uygun yeni bir yöne ittiler." (s.10).

Esselin, Martin,‘‘ Çöp Tenekelerini Unutan Artık’’, (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.14-37, (edb.)

Yazıda, Samuel Beckett'in işine büyük bir inançla sarıldığı ve ününü kimi yazarların üstünkörü övgüleri üstüne kurmadığı belirtilmektedir. Yazar, Samuel Beckett'in çağının en büyük yazarlarından biri olduğunu ve eserlerinin içerikleriyle ilgili bilgi verdiğini ifade etmektedir.

"Bu yalnızca Beckett'tin okurlarını ya da seyircilerini güldürebilen bir komedi yazarı olmasından ileri gelmez. Beckett'i çöp tenekesindeki adamla uğraşıp duran biri olarak tanımlamak orta malı basının türettiği en yanlış, en basmakalıp yargı yollarından biridir." (s.14).

İsimsiz,” Kendi Ağzından Albert Camus”, (Çev. Zeyyad Selimoğlu), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.13, (edb.)

Yazıda, Albert Camus "Karşılıklı anlayış olmadıkça özgürlük yoktur." demektedir.

"Hangi ırktan olursa olsun, bir insana yönetilen hakaret bütün insanlığın aşağılatılmasıdır." (s.13).

"Akan kan tarihi ileri de götürse savaş, daha fazla barbarlık, daha fazla sefalet yönünde bir aldatmadır. Şayet ölüm biricik hal çaresi ise o zaman doğru yolda değiliz demektedir. Doğru yolda yaşamaya götürür insanı güneşe..." (s.13).

İsimsiz, “Baudelaire’in Mektupları”, (Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.17, (edb.)

Yazıda, Baudelaire'nin sevdiği kadın olan, Madam Sabatir'e yazdığı mektup yer almaktadır. Madam Sabatier'e Pazar, 3 Ocak 1858'de şunları yazmaktadır:

"Bu güzel toplantıya bu akşam gelmeyeceğim için özür dilerim. Keyifsizim, üstelik bütün gün yolculuk hazırlıklarıyla uğraştım, yoruldum. Alenço'dan geçeceğim, sonra da belki, ileride oturmak için kiralayacağım deniz kenarındaki evimi göreceğim..." (s.17).

Akbal, Oktay, “İnsanın Değeri”, *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.11-38, (edb.)

Yazıda, Paul Satre'nin insanının değeri, Charres'ten daha değerli olduğu ve Sait Faik'in insanının değerinin, Süleymaniye Camisinden daha değerli olduğu vurgulanmaktadır. Yazar, insanın bir sanat yapıtından, bir sanat anıtından daha vazgeçilmez olduğunu belirtmektedir.

"Demek insanlık sevgisi olmadan girişilecek işler, yapılacak devrimler, atılacak adımlar verimsiz, sonuçsuz olacak. Bir insanın değerini Süleymaniye'den, Jokond'dan, Chartes katedralinden üstün saydığımız, buna iyice inandığımız zaman dünyanın çıkmazları düzelecek." (s.38).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 4, Nisan 1965

Kemâl, Orhan,"Orhan Kemâl, Orhan Kemâl'i anlatıyor", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.11-12, (edb.)

Yazıda, Orhan Kemal eleştirmenlerin yaklaşımlarını eleştirmektedir. Yazar, eleştirmenlerin eserlerine gerçekçi yaklaşmadığını, bir yerlere sadece yaranmak için eleştirdiklerini ve yazmasını engellemek istediklerini savunmaktadır.

"Okunmaz romanlar yazarak sizlerin istediğinizi yapıp, sizlerin zerrece değer vermediğim övgülerinizi kazanmaktansa geniş halk topluluklarının beğendiği, ne demek istediğimi anladığı romanlar yazmayı tercih ederim, ettim, bundan böyle de edeceğim." (s.11).

Kösemihâl, Bedia,"Baudelair'in mektupları", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.14-40, (edb.)

Geçen sayının devamıdır. Yazıda; 1833'te yargıç vekili ağabeyi M. Baudleair'e, 16 Temmuz 1839'da annesi Madam Aupick'e, 13 Ağustos 1839'da babası Mösyö Aupick'e yazdığı mektuplar yer almaktadır.

Çelen, Meral,"Fakir Baykurt üstüne", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.16-39, (edb.)

Yazar, "sanat sana için mi? Sanat toplum için mi? " tartışmasına açıklık getirmeye çalışmaktadır. Yazar, sanatçı dışında herkesin bu konuyla ilgilendiğini şöyle ifade etmektedir:

"Göle taş atan adamdır sanatçı, kıyıları doğru gittikçe genişleyen halkalar bir bakıma da ilgilendirmez onu. Yeni bir yaratmanın bilinçaltı - bilinç üstü hazırlığı, coşkusu içindedir." (s.16).

Yazar, bu soruyu "Soyut sanat mı? Somut sanat mı?" şeklinde tekrar sorarak, Fakir Baykurt üzerine yazacağı tezi anlatmaktadır.

"Bu sorular üstüne Fakir Baykurt'u incelerken çok düşündüm. Çünkü Fakir'de sanatçı toplum ilişkisinin vazgeçilmez kendi varlığının kaynağını benimseyen, iyiye doğru gelişen bir yön buldum. Fakir sanat için sanat diyenlerden biri değil, toplum için diyor... Her şey toplum için... Köprü, köprü için değil; yol, yol olsun diye değil; büyük, güzel binalar kendileri için değil, insanlar için... Ve insanların bütünü kapsayan toplumlar için..." (s.39).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 5, Mayıs 1965

Seyda, Mehmet, "Romanımızın Sorunları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.10, (edb.)

Yazıda, her şeyin değiştiği gibi romanında değişmesi gerektiği savunulmaktadır. Yazar, bu görüşün haklı ve haksız yanları olduğunu vurgulamaktadır.

"İşte bunlar. Romanımızın çıkmazdan kurtuluş çabasında karşılaştığı sorunlar işte bunlar. Haklıyı, haksızı zaman gösterecek ve bana öyle gelir ki, bu konuda hak, biraz ortada bir yerdedir." (s.10).

Tanyol, Cahit, "Bizim Kuşak", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.6, (edb.)

Yazıda, Yahya Kemal ve Ahmet Haşim'in getirdiği yeni şiir anlayışının bizim nesil tarafından benimsenerek, Türk şiirine yeni bir oluş kattığı belirtilmektedir. Böylece yeni Türk şiirinin oluştuğu ifade edilmektedir.

"Bizim kuşak şiiri, bilinçli şekilde bir duyuş, düşünüş temeline oturttu. Onu hem lavan-tellikten, hem avamfiripikten temizledi. Ve Türkçenin bilincine mal etti." (s.6).

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt üstüne", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.13-14, (edb.)

Yazıda, Fakir Baykurt'un Meral Çelen'e gönderdiği mektupta, kendi yaşantısı ve sanat anlayışı hakkında verdiği bilgiler yer almaktadır. Ayrıca ilerleyen sayfalarda, Fakir Baykurt'un, "Çilli" adlı bir eserinin içeriği yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 6, Haziran 1965**

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.14-15-39, (edb.)

Yazıda, Fakir Baykurt'un eserlerindeki anlatımı üzerine yapılan incelemeler yer almaktadır.

"Gerçekten Fakir Baykurt, bazen bir olayı olduğu gibi, hiçbir yanına dokunmadan düpedüz anlatmış, bazen de tam karşıt anlamda, bir ders, bir öğüt vermek istemiş. Bu tür öykülerde - hatta romanlarının bazı bölümlerinde - Fakir Baykurt bilerek, bilinçli olarak < Olan> ı <Olması gereken> e feda etmiş. Bence Fakir Baykurt'un en zayıf yanlarından biri bu. <Olan>la <olması gereken>, düşün hayatında da sanat hayatında da büyük yanlışlara yol acar." (s.14).

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in mektupları", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.20-21-34, (edb.)

Yazıda, 29 Haziran 1842-1843'te minik annesine, 3 Mart 1844-15 Temmuz 1844'te annesine ve 30 Haziran 1845'te annesi kadar sevdiği Matmazel Jeanne Lemer'e yazdığı mektuplar yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 7, Temmuz 1965**

Kemal, Orhan, "Aydınlık Gerçekçilik", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.8-9, (edb.)

Yazıda, toplumun iyi ve kötü yönlerini göz önüne alarak iyi olan yönlerini yazıp anlatmak gerektiği vurgulanmaktadır. Yazar, ancak bu şekilde toplumun aydınlanmış geleceğe ulaşabileceğini vurgulamaktadır.

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt Üstüne Deneme", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.12-29, (edb.)

Yazıda, Fakir Baykut'un yazdığı ilk romanı olan "Yılanların Öcü" eserinin tahlili yapılmaktadır.

İsimsiz, "Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.14-33-17, (edb.)

Yazıda, Baudelaire'nin Babylon ile karşılıklı mektupları yer almaktadır. Mektupta Babylon, Baudelaire'den para istemesi ve zor durumda olduğu anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 8, Ağustos 1965**

Kemal, Orhan, "Balzac'cılık", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.8-9, (edb.)

Yazıda; Orhan Kemal kendisini, Balzac ve Dostoyevski'yi küfretmeyle suçlayan şairlere; onları taklit etmenin yanlış olduğunu, her yazarın kendi toplumunun gerçeğini yaması gerektiğini söyleyerek, şair ve yazarları eleştirmektedir.

İlgaz, Rifat, "Sanatçı Sömürüleri", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.10-11, (edb.)

Yazıda, gerçek sanatçının hakkının verilmesini engelleyen, kendilerini kuşak sözcüsü, aydın savaşı ve lider süsü veren bir sürü sanat sömürücülerinin olduğu vurgulanmaktadır. Yazar, bu kişilerin halkla gerçek eser arasına girerek okuru yanıltıp, okurun gerçek eserlere ulaşmalarını engellediklerini ve sanatın sömürülmesine sebep olduklarını belirterek, bu kişilerin ortadan kaldırılması gerektiğini ifade etmektedir.

İsimsiz, "Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.24-25-26-27, (edb.)

Baudelaire, 30 Ağustos 1851'de annesi Madam Aupick'e yazdığı mektupta, annesine olan özlemi anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 9, Eylül 1965**

Işık, Gül, Vaifro Sabatelli,"Dante Alighieri", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.9-10-11, (edb.)

Yazıda; 1265 yılında doğan, Floransalı şair Dante Alighieri'nin bir yazar olarak değil, edebi kişiliği bakımından da bir uygarlık yapıcısı olarak ölmezliği ortaya koyulmaktadır. Vita - Nova adlı eserinde, Beatrice olan aşkını anlatmaktadır.

"Öyle nazlı öyle dürüst görünür ki,

Benim kadını başkalarına selam verdiğinde,

Bütün diller titreyerek önünde susar,

Gözlerse bakmaktan çekinir ona.

O ise övüldüğünü duyarak geçer,

İyilikle, tevazuuyla sarılı,

Öyle ki göklerden yeryüzüne

Mucize yaratmaya gelmişe benzer.

Bakanlara öyle nazlı görünür ki,

Bir tatlılık salar gözlerden yüreğe,

Duymadan anlayamaz kimse bunu.

Yüzünden tatlı, aşk dolu

Bir meltem yayılır da

"İç çek" diye gelir sanki kalbe. (Vita Nova, Kıs. 226)" (s.11).

Çelen, Meral, "Fakir Baykurt Üstüne Deneme", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.14-31, (edb.)

Yazıda, Fakir Baykurt'un "Irazca'nın Dirliği" adlı romanının içeriği anlatılmaktadır. Romanda, Irazca ve oğlu Kara Bayram'ın muhtarla olan mücadeleleri sonunda Kara Bayram'ın, köyü terk ettiği ve Irazca kadının köyde tek başına kalıp, muhtara galip geldiği anlatılmaktadır.

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.26-27-28, (edb.)

31 Ocak 1854, 14 Ağustos 1854, 22 Ekim 1854, 4 Ocak 1855 tarihlerinde mektupları annesi Madam Aupick'e göndermektedir. Mektuplarda, M. Ancelle'ye verdiği borcu ve annesinin kolera hastalığına yakalanmasını anlatmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 10, Ekim 1965**

Basın, "1965 Nobel ödülü", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.12, (edb.)

Yazıda, 1905'te Kazak köyü olan Kruyilin'de doğan Sovyet romancısı Mihail Şolohov'un, en ünlü romanı ve 1917 İhtilal inde, Kazak'ların hayatını anlatan dört ciltlik "Durgun Don" adlı kitabının Nobel Edebiyat Ödülünü kazandığı bilgisi yer almaktadır.

Işık, Gül, Vaifro Sabatelli, "Dante Alighieri üstüne", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.7-8-9, (edb.)

Yazıda, Dante Alighieri'nin 700. doğum yılı üstüne yazılmış yazılar yer almaktadır. Yazar, Dante'nin gençlik eseri olan, Vita Nova ve eserin kahramanı Beatrice'e değindikten sonra, Dante'nin ölümsüz eseri "Tanrısal Komediya"nın oluşum sürecini, içeriğini ve yarattığı değişimleri anlatmaktadır

"Dante'nin en çok faydalandığı kaynaklar Kutsal Kitap ile Aeneis olmuştur. Vergilius, Roma'nın yüceliğini anlatan en büyük ozan olduğundan Dante'nin bütün hayranlığını ve saygısını kazanmıştı. İşte Dante Vergilius'u ilk görüşünde şöyle selamlarken, Latin şairinin eserinin kendisi için ne büyük bir ilham kaynağı

olduğunu açıkça söylüyor: <Demek o Virgilio, öylesine geniş bir söz ırmağı yayan o kaynak sensin ha?> diye cevap verdim utançla." (s.7).

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.24-25-26-27, (edb.)

Yazıda; Baudelaire annesi Madam Aupick'e 11 Eylül 1896'da yazdığı mektupta, sıkıntı içerisinde olduğunu anlatmaktadır. Annesine 13 Eylül 1856'da yazdığı mektupta, onun eserinin yayınlamasına yardım ettiği ve sıkıntıdan kurtardığı için teşekkür etmektedir. Annesine 26 Kasım 1856'da yazdığı mektupta, Ancelle ile bir miktar para göndermesini istemektedir. Annesine 27 Aralık 1856'da yazdığı mektupta, gönderdiği para için teşekkür etmektedir...

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 11, Kasım 1965**

Işık, Gül, D. Vaifro,"Dante Alighieri", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.6-7-8, (edb.)

Yazıda, Dante Alighieri'nin 700. doğum yılı üstüne yazılmış yazıların devamı yer almaktadır. Yazıda, Dante'nin "İlahi Komedi" eserinin içeriği verilerek, Dante'nin kişiliği anlatılmaya çalışılmaktadır.

"Tanrısal Komedi'de Dante'nin iki yönü bulunduğunu, bir yandan göklerin yüceliğinde kaybolup giden insan, bir yandan da yazar ve yargıç olduğunu söylemiştir. Burada da Beatrice, oyuncu Dante için Vita Nova'daki meleksi kadın olmaya devam ediyor; ilk karşılaştıkları zaman eskim alev in belirtilerini tanıyor. Dante ara sıra da j-kadınca yönleriyle şekilleniyor, ya da hiç değilse şairimizin gözüne öyle görünüyor:

- Gözlerim onda tekrar yükselere bakacak gücü buldu ve yalnız kadınım la daha yüksek bir mutluluğa geçirildiğimi gördüm" (s.8).

Çelen, Meral,"Fakir Baykurt", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.9-10, (edb.)

Yazıda, "Yılanları Öcü"ünde sorun yanlış alınmış olduğundan, aynı yanlışlığın "Irazca'nın Dirliği"nde de devam etmesi eleştirilmektedir. Yazar, Fakir Baykurt'un "Irazca'nın Dirliği"ndeki mutlu sonu yanlış bulduğunu belirtmektedir. Fakir Baykurt'un konularını daha köylü olarak ele almak zorunda olduğunu vurgulamaktadır.

İsimsiz,"Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.26-27-28-29-30, (edb.)

Yazıda; Baudelaire annesi Madam Aupick'e 9 Temmuz 1857'de yazdığı mektupta, annesinin endişelerinin devam etmesi halinde hasta düşeceğinden korktuğunu yazmaktadır. Annesine 25 Aralık 1857'de yazdığı mektupta, son dönemlerde kendisini iyi hissetmediğini, hiçbir iş yapmak istemediğini ve makalelerinin içinde olduğu bir paketi mektubuyla beraber yollayacağını yazmaktadır. Annesine 11 Ocak 1858'de yazdığı mektupta, sıkıntıları olduğunu ve bunları annesinden niçin gizlediğini yazmaktadır. Annesine, 9 Şubat 1857'de yazdığı mektupta, psikolojisinin iyi olmadığını belirterek; annesinden güzel, onurlandırıcı birkaç kelime duymak istediğini, fakat annesinin böyle bir şey yapmadığını yazmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 12, Aralık 1965**

Özlü, Demir,"Boğunc'un Gelişi", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.6-7-8, (edb.)

Yazıda, Saldor'a ait "Boğunc'un Gelişi" adlı öykü yer almaktadır. Öyküde, kahramanın Boğunc'tan kurtulmayı düşünmemesi, tersine Boğunc'la mücadele etmek istediği ve ne kadar zor bir durum olduğu anlatılmaktadır.

Işık, Gül, D. Vaifro Sabatelli,"Dante'nin Evrenselliği", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.9-10-11, (edb.)

Yazıda, Dante Alighieri'nin 700. doğum yılı üstüne yazılmış yazıların ve Dante'nin evrenselliği yer almaktadır.

"Tanrısal Komedi'nin birleştirici prensibi üzerinde ne kadar tartışılsın; yine de böyle şüphe eden pek az eleştirici var. Bizin düşüncemize göre, bu birlik prensibini yine bütün hareketlerin ve dramların, düşüncelerin ve inançların ilk şartını meydana getiren bir noktada aramak gerekiyor: İnsanda, Dante'nin büyüklüğünü ve evrenselliğini de yine insanlığı bu kadar çok ve çeşitli yönü ile ele almasında ve yansıtmaya çalışmasında bulmak mümkündür. İnsanı Dante kendisi temsil ediyor eserinde..." (s.9).

İsimsiz,"Baudelaire'in Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.23-24-25-26-27-28, (edb.)

Yazıda; Baudelaire annesi Madam Aupick'e yazdığı mektupta, annesi tarafından hala sevildiğinden duyduğu mutluluğu ve annesi kıssa da yanına gelemeyişinin sebeplerini açıklamaktadır. Baudelaire annesi Madam Aupick'e 27 Şubat 1858'de yazdığı mektupta, Ancelle'nin M. Baudelaire'in adını karaladığını ve öcünü alacağını yazmaktadır. Baudelaire annesi Madam Aupick'e 27 Şubat 1858'de yazdığı mektupta, Ancelle'den özür dilemesini beklediğini yazmaktadır...

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 1, Ocak 1966**

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları" ', *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.24-25-26-27-29, (edb.)

Yazıda; Baudelaire annesi Madam Aupick'e 22 Ağustos 1858' de yazdığı mektupta, annesini rüyalarında hasta gördüğünü ve bu durumdan korktuğunu yazmaktadır. Yazıda; Baudelaire annesi Madam Aupick'e 19 Ekim 1858' de yazdığı mektupta ayın 21'de yanına geleceğini fakat çok kalamayacağını yazmaktadır.

Tunç, M. Şekip,"Sanatın Fonksiyonu", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.6-7, (edb.)

Yazıda, gerçek ve güzel olan sanatın her daim estetik olduğu ama estetik olan her şeyin sanat olamayacağı vurgulanmaktadır. Yazar, gerçek sanat eseri sahibinin ruhunu, mizacını ve karakterini yaşattığı için insanlığın yarattığı ölmez gerçek olduğunu ifade etmektedir.

Işık, Gül, D. Vaifro, "Niccolo Machiavelli", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.8-9, (edb.)

Yazıda, San Casciano, Machiavelli'nin sevdiği ve bir dönemler politikacısı olduğu Floransa'sına uzaklardan bakıp sürgün yılarının acısını gündüzün çevresindeki kır hayatına karışarak, geceleri de Hümanizma çalışmalarını yaparak geçirdiği yer olduğu belirtilmektedir. Yazıda, Niccolo Machiavelli politikadan uzaklaştırılıp sürgün yedikten sonra dostlarından bile fayda görmediği belirtilmektedir. Ama bu olaylar, onun yazar kişiliğinin gelişmesini engellemediği ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 2, Şubat 1966**

Gökçöl, Tanju, "Gözlemleri 1", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.14-15, (edb.),

Yazıda, iç ve dış betimleme tekniği kullanılarak, Tamer isimli bir adamın karındaki kadına yaşamını kısaca anlatması yer almaktadır. Tamer, insanlar arasında dışlanmış bir karakter olduğunu, sonradan küçük bir çocuk onunla iletişime geçtiğini ve tüm yaşamını değiştirdiğini anlatmaktadır. Kadın ise bunları dinledikten sonra Tamer'in o küçük çocuğa karşı vefasız olmasını eleştiren bir kağıt yazdığı ifade edilmektedir.

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.22-23-24-25-26-27, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 15 Mart 1860 ve 1 Nisan 1861 tarihleri arasında yazdığı mektuplar yer almaktadır.

Işık, Gül, D. Vaifro Sabatelli, "Machiavelli'nin "Yalnız Adam"ı, *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.8-9, (edb.)

Yazıda; Batı edebiyatında ve felsefe tarihinde önemli bir yeri olan, Yeniçağın en ünlü düşünürü ve Hümanizmacısı kabul edilen, devrinin eşsiz politikacısı olan Machivelli'nin "Principe" kitabı anlatılmaktadır. Machivelli "Principe" eserini şu cümlelerle Floransa Kralına adıyor:

"Çağımızın olaylarının uzun bir tecrübesinden, eskilerin de sürekli bir çalışmasından geçerek, büyük adamların işlemleri üstüne edindiğim bilgiyi uzun zaman düşünüp inceledim, bir kitapçıkta topladım. Yüksek katınıza sunuyorum... bu ufak armağanı benim yolladığım duygularla kabul buyurunuz. Şayet dikkatle okuyacak olursanız onda benim en yüce dileğimi bulacaksınız. Zatı şahanelerinin, size talihin ve bütün diğer olanaklarınızın vaat ettiği büyüklüğe erişebilmeleridir bu dilek." (s.8)

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 3, Mart 1966

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.22-23-24-25-26, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 6 Mayıs 1861 ve 1 Eylül 1861 tarihleri arasında yazdığı birçok mektup yer almaktadır.

Miguel, Robert, "Küstah Şanslı Adam", (Çev. A.Dilmen), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.29-30, (edb.)

Yazıda, "Küstah Şanslı Adam" olarak; çağdaşlarını, evlatlarını, karısını ve metreslerini gömen, 1902'de 100'üncü doğum yılını kutlayan, "Sefiller" romanının yazarı Victor Hugo ve aşkları anlatılmaktadır.

"Zaman zaman günahlarından bahseder. Jülyet'e saadetimizin gayri nizami olan tarafını Allah affeder. Çünkü aşkımızda mukaddes bir taraf ver." (s.30).

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 4, Nisan 1966

Işık, Gül, D. Vaifro, "Machiavelli, "Yasak Kitap Principe", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.6-7-8, (edb.)

Yazıda, Principe kitabının Florans'nın genç senyörü Lorenzo dei Medici'ye devlet yönetiminde yol göstermesi için hazırlandığı belirtilmektedir. Yazar, bu kitabın sade ama hükümdarlıkların nasıl ele geçirilip nasıl korunacaklarını, neden kaybettiklerini inceleyerek, eski ve yakın çağ tarihinden örnekler verdiğini vurgulamaktadır. Machiavelli, öldükten dört yıl sonra yayınlanan bu kitap,

politikanın özgürlüğünü ilan ediş i sebebiyle Katolik kilisesinin kara listesindeki yasaklı kitaplar arasına girdiğ i belirtilmektedir.

Akbal, Oktay, "Gelecekte Geçmiş", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.15, (edb.)

Yazıda, Einstein'ın geçmiş ve geleceğ e ait düşünceleri yer almaktadır. Oktay Akbal Einstein'ın düşüncelerini şöyle özetlemektedir:

"Geleceğ i düşüneceğ ime, içinde bulunduğ um anı yaşarım. Büyük adamların başarısı bu yüzden. Geçmiş i geleceğ i bir yana itmelerinden, şimdiki zaman bütün güçleriyle yaşamalarından. Mademki ş u andayız, yaşıyoruz, çalışıyoruz, kendimizi duyuyoruz, öyleyse ş u andan iyice yararlanmalıyız. Bu an, bir an sonra geçmiş e karışacaktır. Bunu bilmeli, duymalıyız." (s.15).

Arpad, Burhan, "Fritz Rabeck", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.21-23, (edb.)

Yazıda, aynı dili kullanan Avusturya ve Almanya toplumlarının apayrı bir edebiyat ve düşün anlayış ı olduğ u ifade edilmektedir. Yazar, Çağdaş Avusturya romanının parlak döneminin, Freud'un psikanaliz ile başladığ ını ve sonrasında Fritz Habeck gibi isimler geldiğ ini belirtmektedir. Fritz Habeck'in 1948'den önce dramları, sonra da romanları yayınladığ ını belirterek; Avusturya Devlet Armağ anını (1952), Viyana Ş ehri Gençlik Armağ anı (1952) ve Handel - Mazetti Edebiyat Armağ anı (1961) kazandığ ını ifade etmektedir.

Dosdoğ ru, Hulusi, "Dostoyevsky", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.10-11, (edb.)

Yazıda, Dostoyevski'nin sara hastası olduğ u belirtilmektedir. Yazar, Dostoyevski'nin kendisinde ilk sara belirtilerini, idam kararını gördüğ ü zaman meydana çıktığ ını ve o sırada 28 yaş ında olduğ unu belirtmektedir. Yazar, Dostoyevski'nin roman kahramanlarından bir kaçının da saralı olduğ unu ifade etmektedir.

"1879 - 1880'de yayınlanan "Karamazof Kardeşler'de Simerdiyakof saralı bir canavar olarak işlenmiştir." (s.10).

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.24-25-26-27-28-29-30, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 13 Kasım 1861 ve 11 Temmuz 1862 tarihleri arasında yazdığı birçok mektup yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 5, Mayıs 1966**

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'in Mektupları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.24-25-26-27-28, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 22 Eylül 1862 ve Kasım sonu 1863 tarihleri arasında yazdığı birçok mektup yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 6, Haziran 1966**

Sılay, Celâl,"Roman ve Şiir Üstüne", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.9-10, (edb.)

Yazıda, roman üstüne, "Röportaj, bir olayın az detay ve yazar kişiliği pek katılmadan yazılması olsa, roman, detayların çoğaltılması anlamına değil, yazarın kişiliği ile yüklü olmasına bağlanabilir. Ya Tolstoy'da olduğu gibi, "Savaş ve Barış" ın tümünü kucaklar; ya da Camus'de olduğu gibi, kişinin kendi kendisine, bir ikinci insan açısından bakabilmesi deneme ve zorluklarına girer." (s.9). anlatılmaktadır.

Yazıda; şiirin şairle uzlaşması, düşünce ile sesin, duygu ile sesin, konu ile sesin arasında bulunması gerektiği vurgulanmaktadır.

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.23-24-25-26-27-28-29, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 31 Aralık 1863 ve 26 Ağustos 1864 tarihleri arasında yazdığı birçok mektup yer almaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 7, Temmuz 1966

Dosdoğru, Hulusi, "George Duhamel", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1966, s.10-11, (edb.)

Yazıda, Fransız hekim George Duhamel'in ünlü bir yazar olduğu belirtilerek, sanat eserleri hakkında bilgi verilmektedir.

"George Duhamel hekimlikten sanata yönelmiş sanatçılardandır. Tek tek kişileri iyileştirmeye çalışmanın yetersizliğini, hele savaşlar karşısında anlamsızlığını kavrayan Duhamel toplumları yanlış yollardan çevirmek için kaleme sarılmıştır." (s.10).

Dosdoğru, Hulusi, "John Keats'ın Dramı", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1966, s.9, (edb.)

Yazıda, İngiliz şiirini lirizmin doruğuna ulaştıran veremli delikanlı, Jonh Keats'ın hayatı ve şiirleri yer almaktadır. Jonh Keats'ın kısacık ömrünü, duygu ve düşünce bakımından hastalığı gibi hızlı yaşadığı anlatılmaktadır.

"Pencereden giren şu ışık demeti, nasıl buradaki tozların havada yüzmekte olduğunu gösteriyorsa; şiir de tıpkı böyledir. İçimizi aydınlatır. Duygularımıza, düşüncelerimize ışık serper, diyordu." (s.9).

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1966, s.21-22-23-24-25, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 1 Ocak 1865 ve 9 Mart 1865 tarihleri arasında yazdığı birçok mektup yer almaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 8, Ağustos 1966

Sılay, Celâl, "Şiirde Yenilik", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1966, s.14, (edb.)

Yazıda; şiirin satırını uzatma, kısaltma, alışılmış söz kuruluşlarını değiştirme gibi biçim ile yapılmak istenen zorlamaların şiire yenilik getirmeyeceği

belirtilmektedir. Yazar ancak bu değişikliklerin şiirin özünden geldiği takdirde değer kazanacağını ifade etmektedir.

"Nasıl kızayım

Uykumu kaçırdığına,

Değirmene akan su!

Sesin öyle güzel ki

Duymak isterdim

Öldükten sonra bile!" (s.14).

Sılay, Celâl,"Tevfik Fikret'in Ozanlığı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.6, (edb.)

Yazıda; Tevfik Fikret'in eserleri, çağın varılması gereken hedefleri içeren bir amaç olarak gördüğü belirtilmektedir. Yazar, Tevfik Fikret'i bu sanıya itenin toplumun düzensiz gidişine çare bulmak sorumluluğundan geldiğini ifade etmektedir.

"Fikret ile Akif gönüldendi. Şekspir'in ağdalı dili ile gelen Hamid'i, soluğunun uzunluğu bile kurtaramamıştır. Yahya Kemal'i İmparator ozanlığına özendiren, içli Haşim'i de bu küçük heveslerin tutsağı ederek, Fransız sembolizmini Acem -Arap kelimelerinin karmasına düşüren hep bu toplum düzenini dışarıda aramanın düşünürlük yönleridir. Bu ulu düşünürlük o çağ ozanlarını, toplumun iç - düzenini aramak ve onarmaktan böylece alıkoyuyordu." (s.6).

Özata,"Phillis Wheatley", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.10-11, (edb.)

Yazıda, 1761'de Senegal'den Boston'a gelen, hali vakti yerinde olan Jonh Wheatley'in evine yerleşen, küçük Afrikalı şair Phillis Wheatley'in yaşamı ve sanatı anlatılmaktadır. Phillis Wheatley'in, iç savaş özgürlükle bittiği zaman G. Washington hakkında "Barışta Birincil" adlı şiiri şöyledir:

"Kuvvetli tesirinle sen, büyük, ileri bir başkan

İlahi hareketlerinin rehberliğinde her şey

Bir çelenk; parlayan, Altın, sen Washington,

Solmayan" (s.10).

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.23-24-25-26-27, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 4 Mayıs 1865 ve 3 Haziran 1865 tarihleri arasında yazdığı birçok mektup yer almaktadır.

Onger, Fahir, "Tevfik Fikret'in Tarih-i Kadim'i", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.7-31-32, (edb.)

Yazıda, Tevfik Fikret'in yıldönümü anmak ve çağını aşan, ilerici, devrimci bir şiir olan "Tarih-i Kadim" in uyandırdığı yankılar ve tepkiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 11, Kasım 1966**

Akbal, Oktay, "Edebiyat Denen Şey", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.21, (edb.)

Yazıda, Oktay Akbal edebiyatın gündelik yaşamın gerisine atıldığını ve nerdeyse hikaye, şiir, roman basan kimsenin olmamasını eleştirmektedir. Yazar, Akil Aksan'ın Fransa'da çıkardığı "Yeni Türk Şiir Antolojisi" sinden bahsederek, edebiyatın küçümsendiği bu dönemlerde, şiire yaklaşımından ötürü Akil Aksan'ı kutlamaktadır.

Altunay, Necdet, "Mallerme", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.10-11, (edb.)

Yazıda; hayatını Fransız okullarında İngilizce öğretmeni yaparak kazanan Sembolist şair Mallerme anlatılmaktadır. Yazar, Mallerme'nin öğretmenlik yıllarını geçirdiği "Provence", onun yüksek değerler kazanmasında etkili olduğunu ve

"Provence" şiiri Fransız gözünde daima içgüdüye yakın, esrarlı bir şey olarak kaldığını ifade etmektedir.

"Bizim görüp işittiğimiz ve bildiğimiz alem, ölümsüz olan gerçek dünyanın bozuntusundan başka bir şey değildir. Şiirin asıl amacı, bu ölmezliği vermek ve duyurmak olmalıdır. Şairin işi de bizim gördüğümüz eşyanın dokusundaki çatlakları tespit edip açarak, gerçeğin ötesindeki sonsuza ulaşmak, içine işlemektir. Yaşanabilecek tek gerçek saray taş duvarların öte yanındadır. Ama çatlaklar, taşlarla değil, bu taşları ören zihniyetimizin mantığındadır. (Mallarme)" (s.10).

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 12, Aralık 1966

Dosdoğru, Hulusi, "James Joyce", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.15, (edb.)

Yazıda, 2 Şubat 1882'de Dublin'de, Rathgar'de dünyaya gelen, İrlandalı bir ailenin çocuğu olan James Joyse'ye yer verilmektedir.

"T .S. Elliot, Joyce için, Milton'dan bu yana İngilizceyi en iyi kullanan yazar, demiştir. Joyce, çapı büyük olan sanatçılardan biridir. İngiliz ve İrlanda psikolojilerini yapıtlarında derinlemesine işlemiş ve hikaye ve romanları dünyanın başlıca dillerine çevrilmiştir." (s.15).

Işık, Gül, A. Sabatelli,"Salvatore Quasimodo", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.10-11, (edb.)

Yazıda; 1959 yılında Nobel Edebiyat ödülünü alan ve İtalya "Ermetizm"(1936 yıllarında kullanılmış, kapalı, anlaşılmaz şiir) şiirinin temsilcilerinden olan, İtalyan şairi Salvatore Quasimodo'ya yer verilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 1, Ocak 1967

Oktay, Rıfat,"Büyük Düşler Kuralım", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.9, (edb.)

Yazıda, Sait Faik Abasıyanık "Havada Bulut" adlı eserinde çocuklar gibi küçük hayaller kuralım ki büyük hayallerimiz gerçek gerçekleşsin, düşüncesi anlatılmaktadır.

İsimsiz, "Yunan Edebiyatı", (Derleme, Hulusi Dosdoğru), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.18-19-20-21, (edb.)

Yazıda, Batı kültürü adı verilen ileri kültürün tarihsel iki kaynağı olan: Eski Yunan kültürü ve Eski Roma kültürü hakkında bilgi verilmektedir.

Işık, Gül, A. Sabatelli,"Salvatore Quasimodo", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.6-7-30, (edb.)

Yazıda, Quasimodo'nun geleneksel "yalnız şair" figürlerinden en kusursuzunu yazan yazarlardan biri olduğu belirtilmektedir. Yazar, İkinci Dünya Savaşından sonra tutumunu değiştirip, bugün hayatı özlemle ya da metafizikte değil, toplumun gerçek olarak adlandırdığı çerçeve içinde şiirler yazmaya başladığını ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 2, Şubat 1967**

Akbal, Oktay, "Dağınık İzlenimleri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.9, (edb.)

Yazıda, Piaf'tan "Bu Aşktır" parçasından bahsedilmektedir. "Aşk tadayım diye sevgilim beni hep ağlatır", bir çocuk kapının önünde ağlıyor, şarkılar kitaplarda, şiirler plaklarda...bu şarkının bir yaz sabahında uyandırdığı karmakarışık izlenimler anlatılmaktadır.

Dosdoğru, Hulusi, "Yunan Edebiyatı,2", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.18-19-20-21-22-23, (edb.)

Yazıda; Thucydides, Herodot'un Yunan ve Bizans tarihini, Batıda Philistus (430-360) Siragüza'da, Sicilya tarihini, Ctesiaski İran ve Hint tarihlerini yazdıkları belirtilmektedir. Eski Yunan felsefesinin, H.z. İsa'dan önce dördüncü yüzyılda Platon, Sokrates, Aristoteles, Sophron, Protagoras, Gorgias gibi isimler tarafında en üstün seviyeye geldiği vurgulanmaktadır.

Bekem, Karin V., "Sanatçıya Çağrı", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.25, (edb.)

Yazıda; teknik gelişmelerin insanları köleleştirmesi, aşırı nüfus artışı, çok gelişmiş ve az gelişmiş ülkelerin varlığı ve doymak bilmeyen tutkular... insanlığın sonunu getirebileceği vurgulanmaktadır. Yazar, toplumlar arasındaki dengesizliği kaldıracak, insanları gerçeğe yüzleştirerek ve onlara önderlik yapacak kişilerin sanatçılar olduğunu ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 3, Mart 1967**

Akbal, Oktay, "Şubat Sabahı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.9, (edb.)

Yazar, gündelik yaşamındaki bir kesitten örnek vererek; mutsuz, güvensiz, sevgiden yoksun, umut kırıcı, herkesin kendi paçasını çamurdan kurtarmaya çalıştığı bir toplumu eleştirmektedir.

Dosdoğru, Hulusi, "Molier", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.14, (edb.)

Yazıda, (1622 -1673) Paris' de doğan, Moliere'nin insanın psikolojisinin karmaşık yapısını ele alarak çözümleyen eserleri yer almaktadır. Yazar, Moliere'nin güldürüsünü her şeyden önce gerçekçi ve insan karakterlerini, taşıdıkları adları ile ölümsüzleştiren bir güldürü olduğunu ifade etmektedir.

"(Hastalıklar Hastası) nda ; şarlatanları parmağına dolar. (Kadınlar Okulu) ve (Le Misanthrope) da güldürünün dozu bir yerde öyle bir noktaya varır ki, neredede ise drama geçecek hale gelir." (s.14).

Dosdoğru, Hulusi, "Yunan Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.18-19-20-21-22-23-24, (edb.)

Yazıda; Bizans Bilim, Bizans'ta Askerlikle İlgili Yapıtlar, Bizans'ta Hukuk, Bizans'ta Din Dışı Şiir Anlayışı, Çeşitli Konularda Bizans Edebiyatından Örnekler, Modern Yunan Edebiyatı (1453'ten sonra) yer almaktadır.

İsimsiz, "Montaigne"(çev.), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.15, (edb.)

Yazıda, 1533 yılında dünyaya gelen, ünlü Fransız düşünürü Mll de Gournay Montaigne anlatılmaktadır.

"Montaigne'in makalelerinin kapsadığı düşünceler kendisinden sonrakilere ışık tuttu. Montaigne daha sonraki yüzyıllardaki sanatçıların rehberi oldu. Montaigne'nin üslubunun gelişmesinde tanınmış Plutarch çeviricisi Jacques Amyot'un etkisi olduğu söylenir." (s.15).

Acaroğlu, Türker, "Vala Nurettin" *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, , s.10-12, (edb.)

Yazıda, ince ve ilginç görüşleriyle, doğal ve çekici deyişle geniş okuyucu kitlesine seslenmiş yazarlarımızdan olan; Asya, Avrupa, Afrika ülkelerini gezmiş, çevirileri hikaye ve romanlar yazmış Vala Nurettin anlatılmaktadır. Yazar, Vala Nurettin'i ilk Akşam gazetesinin üçüncü sayfasının, birinci sütununda her gün çıkan Va - Nu imzasıyla tanıdığını ve sonrasında ahabap olduklarını anlatmaktadır. Toplum sorunlarını eleştiren bir kişiliği olduğunu vurgulamaktadır.

Altan, Çetin, "Vala Nurettin Hayatı ve Eserleri", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.10-11-12, (edb.)

Yazıda, gazeteci, hikayeci ve romancı Vala Nurettin'in 1901'de İstanbul'da doğmuş ve 66 yaşında burada öldüğü belirtmektedir. Beyrut Valisi Mehmet Nureddin Beyin oğludur. Galatasaray Lisesi ve Viyana'da Ticaret Akademisinde okuduktan sonra 1925'te Moskova Üniversitesini bitiren Va- Nü 1926'da basın hayatına atıldığı belirtmektedir.

Selçuk, İlhan, " Bu Dünyadan Vala Nurettin Geçti", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.10-11-12, (edb.)

Yazıda, Vala Nurettin'in ölmeden önce çok sevdiği arkadaşı Nazım Hikmet'i anlatmak için yazdığı ve içinde kendisini de anlattığı "Bu Dünyadan Nazım Geçti" eseri yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 4, Nisan 1967**

Akbal, Oktay, "Türkülerdeki Yaşam", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.9, (edb.)

Yazıda, Karşlı Murat adlı bir işçinin İstanbul radyosunda yaptığı röportaj anlatılmaktadır. Yazar, Murat gibi binlerce gencin büyük kentlerde ekmek parası için çektikleri çileleri ifade etmektedir.

Dosdoğru, Hulusi, "Macar Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.18-19-20-21-22, (edb.)

Yazıda, Dünya'da Macarca konuşan 12 milyon insan olduğu belirtilerek, Macar dilinin Finno - Ugrian kökünden geldiği vurgulanmaktadır. Yazar, Macarca dilinin Acemce, Türkçe, Arapça, Slavca ve Alman dillerinin etkisinde kaldığını belirterek, 19.yüzyıl Macar edebiyatı hakkında bilgi vermektedir.

Işık, Gül, V. Sabatelli, "Grazzia Deledda", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.6-7-8, (edb.)

Yazıda, ünlü İtalyan yazar Grazia Deladda'nın hayatı ve eserleri yer almaktadır. Yazarın, ölümünden sonra Nobel ödülüne layık görülmesi en tartışmalı kararlardan biri olduğu belirtilmektedir. Yazar, Deladda'nın eserlerini yazarken birtakım sezişlerle, dağınık kavramlarla eserlerini yazdığını ifade etmektedir.

"Doğüstü denecek bir gücün itmesiyle hareket ediyordu. İnsan sarhoşken olduğu gibi. Acının, hayal kırıklığının, hayattan korkunun sarhoşluğuydu bu ve bütün şiddetli sarhoşluklar gibi de içinde bir burukluk, bir dehşet duygusu bıraktı." (Cosima'dan) (s.6).

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.24-25-26-27-28-29-30, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 26 Temmuz 1865 ve 27 Aralık 1865 tarihleri arasında yazdığı birçok mektup, 28 Ekim 1865'te dostu Edouard Manet'e yazdığı mektup, ile 2 Ocak 1866 'da dostu Sainte - Beuve'ye yazdığı mektuplar yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 5, Mayıs 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "Macar Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.27-28, (edb.)

Yazıda, 19. yüzyılın sonunda ve 20. yüzyılda gelişme gösteren Macar edebiyatı ele alınarak anlatılmaktadır.

Dosdoğru, Hulusi, "Romen Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.18-19-20-21-22-23, (edb.)

Yazıda, Romen edebiyatı Eski dönem 18. yüzyılda Romen edebiyatı ve ulusal uyanış dönemi olduğu belirtilmektedir. 18. yüzyılda Romen edebiyatında; yazılmış eserler, etkilenilen akımlar, yaşanmış olaylar ve yazarlar hakkında bilgi verilmektedir.

Işık, Gül, V. Sabatelli, "Grazzia Deledda", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.6-7, (edb.)

Yazıda, Nobel ödülü almış İtalyan yazar Grazia Deledda'nın eserleri ve eserlerindeki içerik, üslup ve düşünceleri hakkında bilgi verilmektedir.

"Kendisine Nobel ödülünü verenler şu açıklamayı yapmışlardı:

<... bu ödül kendisine idealist ilhamlı, doğduğu adayı tam bir berraklıkla anlatan, tüm insan problemlerini sağduyu ve sempati ile ele alan eserleri için veriliyor.>" (s.6).

Kösemihal, Bedia, "Baudelaire'nin Mektupları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.29-30-31-32-33, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 12 Ocak 1866 ve 10 Şubat 1866 tarihleri arasında yazdığı birçok mektup, 12 Ocak 1865'te Madam Victor Hugo'ya yazdığı mektup, ile 15 Ocak 1866 'da dostu Sainte - Beuve'ye yazdığı mektuplar yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 6, Haziran 1967**

Meriç, Cemil, "Şair, (Dante üstüne)", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.6-7, (edb.)

Yazıda; "Yurduna bir dil armağan etti Dante bir dil ve bir kitap. Rüyalarından biri Machiavel oldu, mısralarından biri Michel Ange. İtalya'ya bir dil armağan etti Dante, yani İtalya'yı yarattı. Ve Camoens gibi sefalet içinde öldü. Ve elli yıl sonra bir Tanrı olarak kalktı mezarından, bir bayrak oldu: İtalyan birliğinin bayrağı. Beş asır tek birlik tanımış İtalya, ilahi komedyanın gerçekleştirdiği edebi birlik. Tevrat, önce kelam vardı diyor, İtalyan milleti için de İlahi Komedya vardı. Yunanistan'da şiir, Homeros'du. İtalya'da Dante." (s.6). yer almaktadır.

Dosdoğru, Hulusi, "Yahudi Edebiyatı (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.18-19-20-21-22, (edb.)

Yazıda, Yahudi'lerin tarih boyunca çektikleri bunda sıkıntılara göğüs germelerini sağlayan kutsal kitapları "Talmud" hakkında bilgi verilmektedir. Yazar, "Talmud"un "Minşah" ve "Gemara" olmak üzere iki ana bölüme ayrıldığını belirtmektedir. Yazıda, Yahudi ve Filistin edebiyatları hakkında da bilgiler yer almaktadır.

Meriç, Cemil, "İran Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.8-25, (edb.)

Yazıda, bütün Asya kavimlerinin zaman zaman konakladıkları kervan saray; medeniyetlerin dört ağzı olan, kızgın çöller, karlı dağlar çevreleyen İran edebiyatı yer almaktadır. Yazar, İran edebi tarihine değindikten sonra, Firdevs'inin yazdığı altmış bin beyitlik destanı "Şehname" destanını anlatmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 7, Temmuz 1967**

Albere, "Edebiyat Sosyoloji (x)", (Çev. Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.6-9, (edb.)

Yazıda; edebiyat tarihinin hep insanları, hep eserleri incelediği, asırlar boyu yazarın psikolojisini ve sosyal bütünlüğünü önemsemedikleri eleştirilmektedir.

Yazar, Robert Escarpit'in " Edebiyat ve Sosyoloji" kitabında edebiyatı, bir zevk kaynağı olarak değil, sosyal bir fenomen olarak incelediğini belirtmektedir.

"Escarpit'nin küçük kitabı sosyolojik bir hülya. Bizi, hem gerçek hem de harikulade bir dünyaya götürüyor. Okumak ve kültür realite, onları ölçüye vurmak hayal. Her sayfada rakamlar, açıklamalar, kesin incelemeler. Mesela bu açıklamalardan 1965 Fransa'sında editörün yazarlar ve okuyucular üzerinde hakimiyet kurduğunu, hatta bir nevi diktatör kesildiğini öğreniyoruz. Görüyorsunuz: Escarpit'nin kitabı ilme de hayale de dayanıyor; hem sosyolojik hem tarihi. Üstelik aktüalite değeri de var." (s.9).

Dosdoğru, Hulusi, "Arap Edebiyatı (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.18-19-20-21-22, (edb.)

Yazıda, atasözleri ve şiirle başlamış olan ve yazılı edebiyatı yedinci yüzyılda İslam dininin kutsal kitabı "Kuran -ı Kerim"le başlayan Arap edebiyatı anlatılmaktadır. Yazar; İslamiyet önceki Arap şiiri, İslam'dan sonra Arap şiiri, Abbasiler dönemi, Batıdaki Arap şiiri, Yeni Arap edebiyatı hakkında bilgi vermektedir.

"Kaside türü, İslam'dan önce Arap aşiretlerin güçlü ozanları, panayırarda, çok tanrılı dinlerin en kutsal yeri sayılan Kâbe'de ezbere toplanan halka kasidelerini okuyarak şiir yarışmalarını düzenlemiştir. Bu yarışmalara yüzlerce ozan katılır ve sonra içlerinden en güçlüsü seçilerek kasidesi deve derisi üzerine yazılıp asılmış. Bu dönemin en güçlü ozanı Ümrül Kays'dır. Açık havada ezbere söylenen bir şiir türü de Nâsib'dir. Bu türde genellikle bir gezi anlatılır. Çölde, şair arkadaşı ile geçirdiği serüveni anlatır. Genellikle bu gezi ya at ya deve üzerinde yapılır. O, bu arada sevgisinden, sıkıntısından, hayvanlarından, fırtınadan, bahseder şiire doğal bir sürü görüntü girer." (s.19).

İsimsiz, "Baudelaire'nin Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.28-29-30-31-32-33, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 12 Şubat 1866 ve 17 Şubat 1866 tarihleri arasında yazdığı birçok mektup, 18 Şubat 1866'da dostu Ancelle'e yazdığı mektuplar yer almaktadır.

Meriç, Cemil,' Hyde Pare'da Sabas'', *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.7, (edb.)

Yazar; Dante'nin Beatrice'sini, Atman'ın Leyla ve Mecnun'unu, damdan düşen Nedim'i, Süleyman'a laf atan Dufour'u, Milton'un Kaybolmuş Cennet'ini şiirsel ve öykü tarzında anlatmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 8, Ağustos 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "İran Edebiyatı (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.18-19-20-21-22-23, (edb.)

Yazıda, İran'ın güney batısında yaşayanlara Fars dendiğini, Acem edebiyatı deyince de Acemce yazılmış bütün yapıtlar anlaşıldığı belirtilmektedir. Yazıda, Acem şiirinin doğuşu ve yayılışı ile ilgili bilgi verilmektedir.

"Acemler İslam dinini benimsedikten sonra dillerinde büyük bir yenileşme ve sadeleşme akımı başlamış ve bundan bütün dünya dillerini etkileyen modern Acemce doğmuştur. Farsça, sanat ve bilim dili olarak Afganistan, Türkiye'ye ve Müslüman Hindistan'a yayılmıştır. Bu yüzden Farsça yazılmış bütün yapıtla yalnız Acem asıllı sanatçıların öz malı değildir. Arapça Müslümanlığı yayanların ulusal dili olduğu, söz ve kalıp zenginliği bakımlarından da Acemceden hiç de aşağı kalmadığı halde, bilim ve sanat alanlarında Farsça kadar etkili olamamıştır." (s.19).

Dosdoğru, Hulusi, "Maupassant", (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.12-13, (edb.)

Yazıda, 1893 yılı Ocak ayın ayında çıldırarak, Paris'te akıl hastanesine yatırılan Maupassant'ın; Tanrının oğlu olduğunu haykırdığı ve sekizinci papa Leon'a mektuplar yazdığı belirtilmektedir. Yazar, Maupassant'ın uyuşturucuda kullandığını belirterek, hikayelerinde hiç delice bir anlatışın olmadığını vurgulamaktadır.

İsimsiz, "Baudelaire'nin Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.28-29, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 21 Şubat 1866 ve 26 Şubat 1866 tarihleri arasında yazdığı mektuplar yer almaktadır.

Meriç, Cemil,"Kraliçenin Has bahçeleri", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.6-7-8, (edb.)

Yazar; "İnsanları mevki peşinde koşturan övölme arzusudur derken hata mı ediyorum?" "Krallar, kraliçeler sohbetinize can atarken gidip seyisle çene çalar mısınız?", "Düşüncenin mabedine Avam giremez dedik. Avam kim?" sorularını sorarak okuyucuya vermek istediklerini belirtmektedir.

Selimoğlu, Zeyyat," Getto'da ölüm", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.10-11, (edb.)

Yazıda, Polonya Yahudilerinin lideri Bernand Goldstein, Nazi sisteminin Yahudileri katlettikleri günleri "Yıldızlar Tanıktır" eserinde dile getirdiği belirtilerek, bu eserin bir bölümü yer almaktadır.

"Getto'daki tedhiş hareketi yeni ve kanlı bir safhaya girmiştir. Hemen her Allah'ın gecesi, Naziler birkaç eve birden giriyorlar, düzinelerle insanı sokağa çıkartıp, sokakta öldürüyorlardı. Hatta Ari ırkından insanların yaşadığı kesimden getirilen bazı kimsele de ateş edilip öldürülüyordu. Bunların kimler olduğunu bilmiyorduk, hiç bir zaman da anlayamadık. Getto bir idam sahnesi haline girmişti." (s.11).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 9, Eylül 1967**

Meriç, Cemil,"Çağımız ve Tagor", *Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 9, Eylül 1967, s.10-11-13, (edb.)

Yazıda, Kalküta 1784'den beri bir parça Avrupa ve iki kıtanın kucaklaştığı belde olduğu belirtilerek, Tagore'un bu iki kültürü kaynaştıran adam olduğu belirtilmektedir.

"Gandhi ile Tagore çağdaş Hind düşüncesinin iki kutbu. İkisi de vatanseverdi, ikisi de feragatkâr. Aynı kutsal inançlar tutuşuyordu kalplerinde. Zor'a düşmandılar, sömürgeciliğe düşmandılar. Ama uçurum vardı aralarında: yaşayışları başkaydı, duyuşları başkaydı, anlayışları başka." (s.11).

Dosdoğru, Hulusi, "Fin Edebiyatı (Derleme)", Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 9, Eylül 1967, s.18-19-20, (edb.)

Yazıda, Fin edebiyatının Minna Cant (1844 - 1897) gerçekçi yapıtıyla başladığı belirtilmektedir.

"Finosic'i 3.500.000 insan konuşur. Finlandiya'da. Asıl Fince budur. Bu dili Skandinavya'nın ötesinde berisinde ve Sovyetlerde yaşayan bir kısım insanlarda konuşur. 19. yüzyılda kendine özgü bir edebiyata da sahip olmuştur. Karelian, Fin Sovyet sınırı arasında Karelya bölgesinde oturan halkın şivesidir. Ladoga'nın kuzeyinde sınırında yaşayan bir kısım halk Olonets adını alır." (s.19).

İsimsiz, "Baudelaire'nin Mektupları", (Çev. Bedia Kösemihal), Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 9, Eylül 1967, s.21-22-23, (edb.)

Yazıda; Baudelaire'in annesi Madam Aupick'e 5 Mart 1866 ve 30 Mart 1866 tarihleri arasında yazdığı mektuplar yer almaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 10, Ekim 1967

İsimsiz,"1967 Nobelî Miguel Angel Asturias", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1967, s.12, (edb.)

Yazıda; 1899'da Guatalama'da doğan, Guatamala'nın Paris Büyükelçisi olarak grev yapan ve 1967'de Nobel Edebiyat Armağanı kazanan yazar Miguel Angel Asturias hakkında bilgi verilmektedir. Kendisi Nobel'i aldığı zaman şunları söylemiştir.

"Bu ödül İspanya - Amerikan romanına sanat çevrelerinin verdiği önemi gösteriyor. Yalnız benim için değil, bütün Latin Amerika için bu ödül bir güç ve

övinç olmuştur. Bu Armağan Guatalama'nın bir kaç yüz yıllık kültürel geleneğini taçlandırmaktadır." (s.12).

İsimsiz,"Andre Maurois", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.13, (edb.)

Yazıda Burjuva düzenini en acı eleştiren, ama yıkılmasını da istemeyen, Fransa'nın dünya çapında en çok okunan romancısı Andre Maurois' anlatılmaktadır.

Dosdoğru, Hulusi, "Hint Edebiyatı (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.18-19-20-21, (edb.)

Yazıda, Hindistan'da çeşitli dillerin konuşulduğu belirtilerek, bu dillerin oluşturduğu edebiyat yer almaktadır.

"Hindin üstün epiği Bhagavadgita bütün Hint dillerinde anlatılmış, yazılmıştır. Modern Hint yazarlarından Rabindranath Tagore, Mohandas K. Gandhi, Jawaharal Nehru belli başlı bütün Hint dillerini bilir ve konuşmalarını, yazmaların bu çeşitli dillerde yaparlardı." (s.19).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 11, Kasım 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "İtalyan Edebiyatı ", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.18-19-20-21-22, (edb.)

Yazıda, Ortaçağı boylu boyuna dolduran, Latin edebiyatının İtalyan edebiyatının ana kaynağı olduğu belirtilmektedir. Sekizinci yüz yılda İtalyan dil ve edebiyatının büyük bir gelişme gösterdiği vurgulanmaktadır.

"15.yüzyılda pek çok bilgin Ortaçağın korkunç karanlığından ve ağır kurtulup, daha gerilere Eski Yunan'a bakışlarını çevirdiler. (Rönesans)" (s.22).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 12, Aralık 1967**

Meriç, Ümit, "Tristtan'la İseut", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.10-28, (edb.)

Yazıda, güzel aşk ve ölüm masalı olan "Tristan ile Kraliçe Iseut" masalı anlatılmaktadır. Yazar, asırlardır dilden dile dolaşmış ve Ortaçağı büyülemiş bu masalı Beroul ile Thomas'ın Fransız ozanlarına tanıttığını belirtmektedir.

"Cornouailles aşıklarının acıklı serüvenini, son terennüm eden şair: Josepli Bidier dinleyin bakalım bakın, birbirlerini hem ne büyük bir sevinç, hem ne büyük bir hüznle sevmişler ve sonra da nasıl birbirleri için aynı günde ölmüşler." (s.10).

Dosdoğru, Sabire, "İtalyan Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.18-19, (edb.)

Yazıda, geçen sayıda tanıtılan İtalyan edebiyatı hakkında bilgi verilmektedir.

"Floransa akademisini Cosimol de Medici kurdu. Bu akademi birçok seçkin bilgin yetiştirdi. Pico della Mirandola, Politan, Alberti en tanınmışlarıdır. Medici'lerden başka bunlar da akademi üyesidirler. Roma Akademisini Giulio Pomgonio Leto kurdu. Eski eserleri ve kitapları inceleyip amacı ile bu işe girişti." (s.19).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 1, Ocak 1968**

Dosdoğru, Hulusi, "Tevfik Fikret'i Anmak ", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.8-9, (edb.)

Yazıda; aydınlığın, özgürlüğün, kardeşliğin, bilgini, uygarlığın ve geleceğin yazarı Tevfik Fikret anlatılmaktadır.

"Tevfik Fikret; kurtuluşumuzu, birçok akli evvellerimiz gibi her ne pahasına olursa olsun, Batılılaşmada bulan bir yanlış inanca saplanmıştı. Akif yıkıntıyı önlemek için son bir gayretle, canı çoktan çekilmiş ümmetçiliğe tutunmaya çabalıyordu. Fikret kurtuluşu Batılılaşmada görüyordu. Aslında ikisi de yanılıyordu. Osmanlı yıkılışını ne ümmetçilik, ne de Batıcılık kurtarabilirdi. Tek kurtuluş gerçekçilikti. Ona da hiç kimse yanaşmıyordu." (s.9).

Dosdoğru, Sabire, "İtalyan Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.18-19-20, (edb.)

Yazıda; İtalyan Lirik Şiiri, Yergi Şiirleri, Tarih Yazarları, Secentismo, Arcadia, 18. yüzyıl İtalyan Edebiyatı v.b. yer almaktadır.

"Rönesans'a karşı İspanya'dan gelen bağınaz tepki İtalyan edebiyatında yeni bir bunalım yarattı. Baskıcı, bağınaz idareciler her özgürlüğü yok ettiler. Campanella'ya işkence edildi. Bruno yakıldı. İtalyan edebiyatı tarihinde bu bunalım dönemine (Secentismo) denilir." (s.19).

Duru, Nermin, "Fazıl Ahmet Üstüne", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.21, (edb.)

Yazar, batı düşüncesi ile doğu düşüncesini kendisinde bütünleştiren, Divan edebiyatı inceliklerini batı klasikleriyle kendisinde toplayan arkadaşı, Ahmet Fazıl Aykaç'ın ölümü üstüne yazdığı yazıya yer vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 2, Şubat 1968**

Dosdoğru, Sabire, "İtalyan Edebiyatı", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.18-19-20-21, (edb.)

Yazıda, 19. yüzyılda Napolyon ordularının işgali ile başlayan ve Fransız İhtilal'inin tesirleriyle devam eden İtalyan edebiyatı anlatılmaktadır. Yazıda, İtalyan yazarlar; Nicola Uzo Foseolo, Aleksandro Manzoni, Giacomo Leopardi, İppolito Nievo, Giosue Carducci, Giovanni Pascoli, Giovanni Verga, Gabr,ele D'annunzio haklarında bilgi verilmektedir.

"Napolyon'un yenilgisi ve İtalya'nın birçok kısmının Avusturya'nın dolaylı veya dolaysız egemenliği altına girmesi ile İtalyan milliyetçiliğinin uyanışı İtalyan edebiyatında, romanlarda, mısralarda politik yazı ve polemiklerde aksetmeğe başladı. Bu hareketin adı Romantizm'di ve ilk belirtileri Milano'da, (İl Conciliatore) adlı gazeteyi bir seneden fazla yaşatan bir gençler grubundan geldi ki bunlar vatansever ve edebi faaliyetlerini hapis ve sürgünlerle ödediler." (s.19).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 3, Mart 1968**

Meriç, Cemil, "Kelimeler", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.6-7, (edb.)

Yazıda, edebiyatın amacı hayatın bir anını kelimelere hapsedmek olduğu vurgulanmaktadır. Yazar, sanat yaratan her devrin ve her ülkenin insanında bu durumun olduğunu belirtmektedir.

"Biz gerçek sanatçının trajedisine dönelim: hayat yeni biçimler yaratır, sonsuz bir hayat oluşturur. Okuyucu alıştığını ister. Kimin için yazacağız? Kullanacağımız dil sokağın ama kelimeler söylenilmeyeni sile getirecek." (s.6).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 4, Nisan 1968**

Meriç, Cemil, "Abes", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.8, (edb.)

Yazıda, toplumların sadece kendilerini beğenmeleri ve kendileri dışındaki her şeyi yok etmeleri eleştirilmektedir.

"Bu arabanın frenlerini sen bozdun Narsis. Zaten nereye gidecektin ki? Eldorado'dan hıçkırık sesleri geliyor; ilim ütopayı çoktan yok etti. Bir yanında memelerinde süt bırakmadığın ihtiyar Asya, bir yanında genç ve şımarık Amerika. Birinin bakışları şikayet dolu, ötekinin küçümseyiş, Asya sefaleti içinde asil, Amerika asaletsizliği içinde mağrur. Biri ruh, biri madde." (s.8).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 7, Temmuz 1968**

Akbal, Oktay, "Boş vermek", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.9, (edb.)

Yazıda, hayatın sorunlarına takılmadan boş vererek yaşamak gerektiği belirtilmektedir. Yazar, boş veren insanlara karşı sorumluluk duygusundan ötürü bir türlü boş veremediğinden yakınmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 11, Kasım 1968**

Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Romanı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.28-29, (edb.)

Yazıda, kuruluşumuzu tarihi kaynaklarda anlatan romanlara rastlanılmadığı belirtilerek, yazarlarımızın (Yaşar Kemal, Peyami Safa, Sadri Ertem, Osman Celal, Samim Kocagöz v.b.) toplumsal sorunları işledikleri belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 12, Aralık 1968**

Meriç, Cemil,"Quinze-Vingts Geceleri 2", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.10-11, (edb.)

Yazar, Marksist görüşünden ötürü hapsedilmiş, özgürlüğü hayalleri yol olmuş kişinin dramını anlatmaktadır.

Ürgüp, Fikret, "İçten Dışa", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.12-13, (edb.)

Yazıda, Nesir ve İrfan adında iki kişinin birbirlerine yazdıkları mektuplar yer almaktadır. Bu kişiler insanların vurdumduymazlıklarına karşı olan hissiyatlarını dile getirmektedirler.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 5, Mayıs 1969**

Sılay, Celâl, "Zorunlu Somut (öykü)", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.14-15-16-17-28-29-30, (edb.)

Yazar bir mayıs akşamında Boğaziçi'nde bir lokantada sevdiği kadınla içki içtiği ve sonrasında kadının onu terk etmesinden duyduğu ıstırabı dile getirmektedir. Aylar sonra sokakta, sevdiği kadınla karşılaşmasından duyduğu utancı ve mutluluğu belirtmektedir.

"Vücut yaşamında birdenbire değişiyordun. Konuşmaların doğal ilkelliğe düşüyordu. Uşçu yönden soyut olan her söz, vücuda aktarılınca somutlaştırıyordu. Şaka uydurur, espri üretir, insanın hem kendisinde dinlemesini, hem çevresiyle geçinmesini sağlardı; imgelemiz us, yaşamı azımsardı. İşte şakaya gelmeyen buydu." (s.30).

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 9, Eylül 1969**

H., M., "Cervantes", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.6-7, (edb.)

Yazıda, İspanya'da Acala de Henare'de doğan, İspanyol roman yazarı ve ozanı, Don Quixote'un yaratıcısı olan Rodrigo de Cervantes anlatılmaktadır.

"1600 - 1608 arası Donkişot'u yazmaya verdi yaşamını. 1601'de üçüncü Philip tahta geçtikten sonra 1604'de Madrid'e döndü. 26 Ocak 1605'de 'El Ingenioso Hidalgo Don Quix ote de la Monchay' Madrid'de yayınlandı. Cervantes, Modern Roman çığırının ilk açıcısı ve öncüsüdür. İspanyol psikolojik kısa hikaye türünün de kurucusudur." (s.7).

Sılay, Celal, "Şairim mi Dedin?", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.8, (edb.)

Yazıda, bir sanatçının değerinin bulunduğu dönemden sonra anlaşıldığı belirtilmektedir.

"Abdülhak Hamit Tanzimat döneminin dahisi idi. O çevrede Karacaoğlan'ın adını anmak avamca sayılırdı. Şimdi o süslü Hamit'ten tek mısra kalmadı. Karacaoğlan'ın gücünde eksilme olduğunu söyleyebilir miyiz?" (s.8).

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 10, Ekim 1969**

Dosdoğru, Hüseyin, "Goethe", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.18-19-20-21, (edb.)

Yazıda, Frankfurt - on - Main'da dünyaya gelen ünlü roman yazarı Johann Wolfgang von Goethe anlatılmaktadır.

"Goethe - Gesellschaft 1885'te Weimar'da açıldı. Goethe çok yanlı bir dehadır. Gençliğinde Spinoza'nın etkisinde kalmıştır. Carlyle, Goethe'nin eserinde Fichte idealizminin renkli camları arkasından dünyaya bakış bulunduğunu belirtir. Wilhelm Meister ile Faust onun en erişilmez yapıtlarıdır. Goethe'nin Beethoven ile olan karşılaşmaları, huylarındaki uyumsuzluk üzerinde çok durulduğundan bu konuya değinmeyi istemiyoruz." (s.21).

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 3, Mart 1970**

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 4, Nisan 1970**

Dosdoğru, Hulûsi, "Toplumcu Romantizm ve Nâzım Hikmet", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1970, s.8 -9, (edb.)

Yazıda, Nazım Hikmet ve Romantizm kavramlarının ilk bakışta birbirleriyle çelişir gibi gelse de, deyişlerinin hemen hepsinde yer yer kendine göre bir romantizme rastlandığı belirtilmektedir. Bunun en somut örneği; Fransa'da (Romantik), Sovyetlerde (Romantika) adları altında daha öncede çevirileri yayınlanan, son yapıtı (Yaşamak Ne Güzel Şey Be Kardeşim)'i Nazım Hikmet'in en romantizmini yansıttığı ifade edilmektedir. Yazar, Nazım'ın maddeci dünya görüşünü benimsemiş ve bu uğurda ölene dek gözünü kırpmadan savaştığını, yaşamında ve deyişlerinde romantikleşmiş bir kişi olduğunu dille getirmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 9, Eylül 1970

Dosdoğru, Hulusi, "Romanya'da Eğitim", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos, 1970, s.12-13, (edb.)

Yazıda, Romanya'nın eğitim alanında yaptıkları değişikliklere yer verilerek, bu ülkede ikinci Dünya Savaşından önce eğitimin bir düzen altına alınmadığı ve sadece zenginlerin çocuklarının eğitim aldıkları belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 10, Ekim 1970

Dosdoğru, M. Hulusi, "Romanya'da Kalıntılar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim, 1970, s.12-13, (edb.)

Yazıda, sosyalizmden önce Romanya'da eğitimin deve kuşuna benzediği belirtilmektedir. Amerika ve diğer devletler tarafından sömürülen Romanya'nın, ancak 1940'larda endüstri alanında yaptığı çalışmalarla kedisini topladığı anlatılmaktadır. Roman'daki kalıntılar arkeolojik açıdan Neolitik çağdan kalma kalıntılar olduğu vurgulanmaktadır.

"1900'den önce G. İocilescu, Roma Dacia'sı üzerine bir kitap yazmıştır. 1914'en önce Romanya'da arkeolojik kazı yapılmamıştır. Romanya Neolitik çağın Chalealithic döneminin kalıntılarını bağrında saklamaktadır. Trak, Tessalya ve Ukrayna bu dönem karakterini gösterir kalıntılara rastlanır." (s.12).

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 6, Haziran 1971

Sılay, Celâl, "Köken", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran, 1971, s.11, (edb.)

Yazıda, her mesleğin alıcı bulduğu ortamda yetiştiği gibi yazarlığında, okurunu ortamda geliştirdiği belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 8, Ağustos 1971**

Ülken, Hilmi Ziya, "Yunus'ta İnsanlık ve Üiversalizm", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos, 1971, s.6..15, (edb.)

Yazıda, sesini insanlığa yükselten ilk Türk ozanı olan, bu yükselişi ile insanlık idealine göre şekillendiren milli ozan Yunus Emre yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 9, Eylül 1971**

Louis, Bazın, "Yunus Emre ve Dil Sorunu", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül, 1971, s.8, (edb.)

Yazıda, Yunus Emre'nin gördüğü tekke eğitimi dolayısıyla eserlerinde az da olsa, Arapça ve Farsça kelimelerin olması, onun dilinin sade olmadığı anlamına gelmediği ifade edilmektedir. 13. yüzyılın sonunda ve 14. yüzyılın başında Anadolu'da konuşulmakta olan Türkçenin, Yunus Emre'nin Türkçesi olduğu belirtilmektedir.

Tanyol, Cahit, "Tanzimat ve Şinasi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül, 1971, s.12,-13, (edb.)

Yazıda; Tanzimat'ın ekonomik açıdan sömürgeleşme, kültür bakımından yavanlaşma, fakat İbrahim Şinasi'nin açtığı çığır bakımından bir aydınlanma ve çağdaşlaşma hareketi olduğu belirtilmektedir. İbrahim Şinasi'nin, halkın ortak dili etrafında birleştirilmesi gerektiğini ve düşündüğü gibi yazması, yazdığı gibi düşünmesi gerektiğini belirtilerek, çıkardığı ilk gazeteyle de bunu uygulamaya çalıştığı vurgulanmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Edebiyat, kişinin duygu ve düşüncelerini, kendine özgü bir dil kullanarak, estetik kurallar çerçevesinde, yazılı veya sözlü olarak dile getirilmesidir. Edebiyat kavramı birçok edebiyatçı için ortak bir tanımlamada birleşmemiştir. Edebiyatın tanımlanmasını Platon, edebiyat genel anlamı ile hayatın yansıması olarak yapmıştır. Edebiyat, genel tanımıyla şiiri, öyküyü, romanı vs. türlerini kendi içinde barındırır. Yeni İnsan dergisinde ayrı başlıklar altında verilen bu türler, edebiyat türü başlığı adı altında ayrıca verilmiştir.

Edebiyat, *Yeni İnsan* dergisinde diğer yazınsal türler olan bale, tiyatro, yontu, müzik, günlük, ekonomi vs. göre daha çok edinmiştir. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 193 adet edebiyat yazı türü bulunmaktadır. Dergide yerli ve yabancı yazarlara ait edebi eserler hakkında bilgi verilmektedir.

Yeni İnsan dergisinde, isimsiz yazarlara ait yazılar ile Vala Nurettin, İlhan Selçuk, Orhan Kemal, Haldun Taner, Ahmet Oktay, Mehmet Seyda, Hilmi Ziya Ülken, Edip Cansever, Ertuğrul Ceylan, Salahattin Hilav, Samim Kocagöz, Burhan Arpad, Nermin Duru, Doğan Yel, Namdar Rahmi Karatay, Safa Ş. Erkün, Zeki Faik İzer, Cahit Tanyol, Nurettin Şazi Kösemihal, Fuat Kocataş, Oktay Akbal, Bedi Kösemihal, Meral Çelen, Rıfat Ilgaz, Işık Gül, Vaifro Sabatelli, Demir Özlü, M. Şekip Tunç, Tanju Gökçöl, Hulusi Dosdoğru, Celal Sılay, M. Özata, Necdet Altunay, Türker Acaroğlu, Cemil Meriç, Zeyyat Selimoğlu, Fikret Ürgüp isimlerine ait yazılar yer almaktadır. Ayrıca Anthony Hartly, Albert Camus, Gerda Zeltnek, Sigmund Freud, Georges Simenon, Laurent Lesage, Martin Esselin, Robert Miguel, V. Karin Bekem, Albere, Bazın Louis vs. yabancı yazarların yazılarına da yer verilmiştir.

1.4.3.11. Eğitim

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 8, Ağustos 1963**

İsimsiz, "Eğitimde reform", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.37, (eğt.)

Yazıda, öğrencilerin lise eğitimi süresince bir mesleğe hazırlanmadığı ve mezuniyetinde de istediği bölüme yerleşemediği için bir çaresizlik içinde kaldıkları vurgulanmaktadır. Yazıda yedinci Milli Eğitim Şûrası, gençliği hayata hazırlayacak

meslek okulları, teknik enstitüler açılması kararı aldıkları ifade edilmektedir. Bu karar ile gençlik ilkokul ile birlikte, çevresindeki meslekler üzerine yetiştirilmesi amaçlandığı vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 11, Kasım 1963

Yeni İnsan , "Eğitimde reform", Yeni İnsan, S.11, Kasım 1963, s.30-40, (eğt.)

Yazıda, Cumhuriyet devrinde nüfus hızının hızlı artmış olması ve buna karşın eğitim sisteminde ciddi değişikliklerin yapılmaması eleştirilmektedir. Yazar, 1938'den bu yana Atatürk'ün çizdiği eğitim yolunda yürünseydi ve artan köy nüfusu eğitilecek politikan terk edilmeseydi, eğitim sisteminin bu kadar sıkıntıya düşmeyeceğini vurgulamaktadır.

Cumhuriyet'ten, (S. T.), "Eğitim ve nüfus meselesi", Yeni İnsan, S.11, Kasım 1963, s.31-38, (eğt.)

Yazıda üniversite hocalarının, liselerden gelen öğrencilerin, eğitimden ve kültürden yoksun bir şekilde geldikleri vurgulanmaktadır. Yazar, mesleki ve teknik liselerin çoğaltılması gerektiğini savunarak, bu liselerde eğitim görecekt öğrencilerin tüm ihtiyaçların karşılanması gerektiğini ifade etmektedir. Böylece topluma yararlı daha iyi yetişmiş genç nüfusa sahip olunacağı vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 9, Eylül 1964

Ergin, Nurettin, "Öğrencilerimiz borçlu değil, alacaklı", Yeni İnsan, S.9, Eylül 1964, s.14, (eğt.)

Yazıda, öğrencilerimizi on üç farklı dersi ezberlemeye mahkum etmenin yanlış olduğu vurgulanmaktadır. En azından öğrencilerimize, bu dersleri geçmeleri için tek ders sınavı hakkı tanınarak, yükseköğretime geçişlerinin daha doğru olacağı ifade edilmektedir. Yazıda, disiplinli eğitim sisteminin yanlışlığını eleştirilerek, yapısalcı eğitim sisteminin daha başarı getireceğini savunulmaktadır.

Milli Eğitim Bakanının demeci, "Eğitim Sorunumuz", Yeni İnsan, S.9, Eylül 1964, s.31, (eğt.)

Yazıda, Milli Eğitim Bakanı Dr. Öktem'in, 1964-1965 eğitim- öğretim yılında okuyan; ilköğretim, orta öğretim ve lise öğrencilerinin artışıyla ilgili basına verdiği bilgiler yer almaktadır. Yazar, Bakanın verdiği rakamlara bakarak, 1964-1965 eğitim- öğretim yılında,okuyan öğrenci sayısının az olduğunu vurgulamaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 11, Kasım 1964

Ergin, Nurettin, "Öğrenimde Yaş Haddi", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.14-39, (eğt.)

Yazıda; aynı sınıflarda, büyük yaş farkları gösteren çocuklarla, normal yaştaki çocukların beraber bulunmalarına izin veren yönetmeliklerin tehlike yarattığı vurgulanmaktadır. Bu durum hem eğitimdeki başarının düşmesine hem de kötü alışkanlıkların yayılabilmesine imkan verdiği belirtilmektedir. Yazıda, bu konunun çözümüyle ilgili bilgilerde yer almaktadır.

"94. madde ise: Ortaokul ve Liselere bir yaş büyük veya bir yaş küçük öğrencilerin kabul edilmesi, Bakanlığın müsaadesine bağlıdır. Bir sınıfta iki yıl kalmak, dolayısıyla okuldan çıktıktan sonra öğrenimine dönmek için gerekli imtihanı kazananlar iki yaş da büyük olsa bu müsaadeden faydalanırlar." (s.14).

"Yaşları büyük olanlar için ayrı okullar düşünülmelidir. Ziraat, ticaret, sanayi okullarında bir veya iki yaş büyük çocukların kabulü düşünülebilir." (s.39).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 2, Şubat 1965

Ergin, Nurettin, "Eğitimde Sevgi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.10-39, (eğt.)

Yazıda, eğitim ve öğretimde başarının artmasını sağlayacak olanın sevgi olduğu vurgulanmaktadır. Öğretmenler öğrencilerini sevecekler, öğrenciler de öğretmenlerini ve birbirlerini sevecekler, böylelikle eğitimin ruhunun bu olduğu belirtilmektedir.

"Sevgi, ancak <sevgi toprağına> yetişir, filizler, meyveler verir. Sevgi, ihtiyaçlara hürmetkardır ve ancak sevgi gören insanlarda neşe, ferahlık, huzur,

hizmet aşkı doğar. Eğitimde, öğretimde çocuklara, gençlere sevgi kuağı açabilen bir maarif, insanlığın şeref, ve ümididir." (s.39).

Sarıgöllü, Kemal, "Öğretmen", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.11, (eğt.)

Yazıda, öğretmenin gençliğe ve gençliğimize yön veren bir rehber olduğu belirtilmektedir. Geçmişin karanlığında gizlenen gerçekleri, bu günün ve yarınımızın şartlarına göre düzenleyen öğretmenin olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965**

Ergin, Nurettin, "Eğitim ve Öğretim Sevgi", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.16-40, (eğt.)

Yazıda, demokratik eğitim ve eğitimin en belirgin hususlarından biri, gençlik için huzur verici bir yüksek tahsilin sağlanması olduğu vurgulanmaktadır. Yüksek öğrenimin, sevgi havası yaratması için gençliğe huzur vermesi, hürriyet içinde samimi hava içinde gelişmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

"Japonya, kendisini bir ilme keşfin (atom bombası) nın mağlup ettiğini ve harp sonrası kalkınmasını mevcut üniversiteleri sayesinde yaptığını, terakkisini ilme, tekniğe, güzel sanatlara inanışından doğduğunu biliyor, memleketi, gençliğine huzur veren yolda yürüyor ve Japon üniversitelerinden her yıl binlerce mutlu talebe mezun oluyor." (s.40).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 4, Nisan 1965**

Ergin, Nurettin, "Eğitimde sevgi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.13-35, (eğt.)

Yazıda, vatandaşlık terbiyesinin esası, ruhu olan sevgiyi eğitim - öğretimde hakim kılmak gerektiği belirtilmektedir. Eğitim ve öğretim, çocukların ilgi ve kabiliyetlerine göre düzenlenerek verilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Ancak bu şekilde; huzur duyup, sevecekleri meslekleri yapmalarını sağlamayı onlara temin etmiş olacağımız belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 5, Mayıs 1965**

Ergin, Nurettin, "Eğitim ve Öğrenimde Sevgi, 4", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.18-19-35, (eğt.)

Yazıda, ezber öğrenimi ve sözlü yoklamaları kaldıran, onun yerine laboratuvar ve kütüphane çalışmalarını koyan; çocuğu araştırmaya yönelten bir eğitim sisteminin, sevgiye bir pencere açacağını belirtmektedir.

DEĞERLENDİRME

Yeni İnsan dergisinde eğitim yazıları sınırlı olmasına rağmen, değindiği konular güncelliğini günümüzde dahi kısmen de olsa korumaktadır. Özellikle meslek liselerinin niteliklerinin artırılması gerektiği vurgulanmaktadır. Ayrıca o dönemki eğitim sisteminde yapılan yanlışlıklar eleştirilmektedir.

Yeni İnsan dergisinde toplam 11 adet eğitim ile ilgili yazı yer almaktadır. Bu yazılar isimsiz kişiler, Nurettin Ergin, Kemal Sarıgöllu'ye ait yazılar ile birkaç gazete yazılarından ibarettir.

1.4.3.12. Ekonomi

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 10, Ekim 1966**

İsimsiz, "Dr. François Quesnay", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.24-25, (eko.)

Yazıda Physiocratique düşünce tarzının kurucusu olan, 14 Haziran 1694 doğan ve 16 Aralık 1774'te ölen, liberal ekonominin ana prensiplerini formüleştiren François Quesnay'a yer verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 9, Eylül 1971**

Ertop, Kıvanç, "Klasik ve Keynes'ci Ekonomi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül, 1971, s.6-7, (eko.)

Yazıda, klasik makro teorisinin ve para teorisinin esasları hakkında bilgi verilmektedir. Endüstriyel kapitalizmin gelişmesiyle ortaya çıkan ekonomik krizlerin en şiddetlisinin, 1929 yılında ABD'de esham - tevilat borsasının çökmesiyle patlak verdiği ve kısa zamanda bütün endüstri ülkelerine yayıldığı belirtilmektedir. Bu krizden sonra klasik teorisinin yerini Keynes'ci teoriye bıraktığı anlatılmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Ekonomi, ihtiyaçları karşılayacak malların üretim ve tüketim faaliyetlerini inceleyen, sınırsız olan insan ihtiyaçlarının kıt kaynaklarla karşılanmasını inceleyen sosyal bir bilim olarak nitelendirilmektedir. *Yeni İnsan* dergisinde toplam iki adet ekonomi yazı türüne yer verilmiştir. *Yeni İnsan* dergisi, *Physiocratique* ekonomi düşüncesinin kurucusu Dr. François Quesnay ile *Klasik ve Keynes'ci Ekonomi* modellerine yer vermektedir.

1.4.3.13.Eleştiri

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 1, Ocak 1963**

Le Monde," <Yarının eleştirmesi trajik bir eleştirme olacaktır.", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s. 13, (e.)

Konuşmada İspanyol asıllı, İsviçre doğumlu, fakat dil ve kültürce Fransız olan Manuel de Djeguez'in geliştirdiği eleştirel metodu üç klasik yazar üzerinde uygulamaktadır. Bu üç yazar: Bosuet, Pascal, Chateaubriand'dır.

"Bu üç büyük yazar bağlanarak Satre ya övgüde bulunmak istedim. Fikirleri ve tarzları bize eskimiş görüldüğü halde hala bizi etkiliyorlarsa cümlelerinden, o kıyısında yürünen sonra doldurulan, sonra hakim olunan uçurumun ürpertişini duymuş olmamızdandır. Çağımızın formüle ettiği o trajikle kapışmış olarak, her birinin kendi tarzlarında karşılık vermiş olmasındandır. Şuna inanıyorum ki yarının edebi eleştirmesi, formalizm, moralizm, historisizm yüzyıllarından sonra eserlerinde kendilerini esrar gibi sunacak üslup olmayacağından üslubu sorup arayan trajik bir eleştirme olacaktır." (s.13).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 3, Mart 1963**

Dalyancı, Bülent, "Yeni Kuşaktan Üç Şair", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.21, (e.)

Yazar, denemesinde sanatlarını en iyi anladığı ve kendileri hakkında bazı değer yargılarına kolaylıkla varabilme rahatlığını kendinde bulduğu üç genç yazarı eleştirmektedir.

Sennur Sezer: Toplumsal sorunlara yer verdiği ve teknik acıdan kusurlu olduğunu eleştirmektedir.

Yalçın Kaya Suner: 1931 yılında İzmir'de doğan yazarın, şiir uğraşısıyla sesini yeterinde duyuramadığı. Sessiz sedasız çalışmaları ve çekingen tutumunun, şiirlerinin pek tanınmamasına neden olmasını eleştirmektedir.

Günel Altıntaş: Ölçülü bir tekniğinin oluşu ve cinsel sorunlara eğilimi. Kelime oyunlarına kaçarak, gramer kullarını önemsemeyişini eleştirmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963**

Sakman, Ünal, "Yeni akımlar", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.35, (e.)

Yazıda, bir kaç yıl öncesine kadar, başkasının yapıtından esinlenmenin doğru olmadığına, bugün ise birbirine benzer sanatçı olmanın başta gelen şartlar olması eleştirilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963**

Ataç, Nurullah, " Ahmet Haşim'e veda", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.35, (e.)

Yazıda, Ahmet Haşim'in şiir anlayışı anlatılmaktadır. Yazar, Ahmet Haşim'in güzellikler şairi olmasını ve başka konularla ilgilenmemesini bir dönem doğru bulduğunu fakat şimdi bunu doğru bulmadığını belirtmektedir. Yazar, Ahmet Haşim'in şiirlerinin güzel bulduğunu fakat, şairimizin şiire rehberlik etmemesini eleştirdiğini belirtmektedir.

Ataç, Nurullah, " Haşim'i yermişim", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.37, (e.)

Yazar, Ahmet Haşim'i sağlığında överken ölümünden sonra yermesi söylentilerini, haklı bulmadığını belirtmektedir. Yazar, bir akşam Muallim Mektebinde Ahmet Haşim için yapılan bir toplantıda bulunduğunu belirtmektedir. Toplantıda, herkesin Ahmet Haşim'i överken kendisinin de söylediği bir iki söz üzerine karşılaştığı muameleyi hak etmediğini vurgulamaktadır. Nurullah Ataç'ın Ahmet Haşim için söylediği bir iki söz şöyledir:

"Haşim, musikiyi pek anlamazdı, kafiyelerinin bozuk olması da belki ondandır. Evine gidenler bilirler ki musiki diye, İran'dan getirttiği acayip bir plağı çalar dururdu.; hepimize bir fena gelirdi, ama hatırını kırmamak için dinlerdik. Ahmet Haşim acından öldü diyorlar. Yalandır. Hepimiz biliyoruz; Haşim dolma yerken öldü, böbrekleri bozuktu, karaciğeri bozuktu da onun için... Sanat adamıdır; gönlü ile değil, kafası ile çalışırdı." (s.38).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964

Kemal, Orhan, "Eleştiri üstüne", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.8, (e.)

Yazıda, gevşek toplumlarda çoğu zaman yerginin yerini övgü, övgünün yerini de yergi aldığı belirtilmektedir. Bu yapının yanlışlığını, okuyucuyu da uyarmanın ustalara kalması sorunu, Orhan Kemal tarafından acı bir dille eleştirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 8, Ağustos 1964

Ataç, Nurullah, "Romancılarım (ulus'tan)", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964,s.32-33, (e.)

Yazıda, Nurullah Ataç'ın roman okuma serüveninin nasıl başladığı, ilk önce hangi romanları okunduğu ve en çok hangi yazarların etkilendiği anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 1, Ocak 1965

Göktaş, Fuat, "Şiir Yönünden Dergilerimiz", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.28-29-30-31-32, (e.)

Yazar, edebiyat dergilerimizin 1965 Ocak sayılarını önüne alıp, bu dergilerde yayınlanmış şiirleri incelemekte ve eleştirmektedir. Bu dergiler; Türk Dili Dergisi, Varlık Dergisi ve Yeni Dergi'dir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 2, Şubat 1965**

İonesco, Eugene, "Eleştirmen", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.12, (e.)

Yazıda yazar, eleştirmenin kendi keline mahkum olduğunu; duygularını, zihniyetini, içinde yetiştiği çağın zihniyetini, isteklerini ve ön yargılarını dile getirmesi gerektiğini vurgulanmaktadır.

"Birçok başka şeyler arasında, kullanılan ölçüler de eleştirinin objektif olmasını önler, bu ölçüler ister estetik, ister ahlaki ya da felsefi doğmalar olsun. Oysa, gördüğümüz gibi, eleştirici eserin karşısında ölçülerini denemek zorunda olduğu halde ölçüleriyle eseri dener ve böylece onu kendi doktrinine esir etmiş olur." (s.12).

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 6, Haziran 1966**

Altunay, Necdet, "Doğa'nın Getirdiği Mesaj", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.30-31, (e.)

Yazıda, Nadir Sılay'ın bize "Doğa" ile vermek istediği mesajlar yer almaktadır. Yazar; "Doğa"da son yirmi beş yıl- otuz yıl moda olan yalancı Hümanizmaya, halkçılık taslayan yakıştırma köylü ağlarına, sosyal realizmi edebiyat sayanlara, adaletsizlik ve eşitsizlik kalıplarının içini dolduramayanlara karşı eleştiriler yapmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 8, Ağustos 1966**

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.28-29, (e.)

Yazıda, "Yordam" ve "Soyut" dergilerin hakkında bilgiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 12, Aralık 1967**

Dostdoğru, Hulusi, "Devlet Ana ve Bozkırdaki Çekirdek", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.20-21-22-23, (e.)

Yazıda, Osmanlının aşiretten devlet haline gelişini konu alan, Kemal Tahir'in görüşlerini yansıtan destansı- romanları "*Devlet Ana*" ve "*Bozkırın Çekirdek*" i yer verilmektedir. Yazar, "*Devlet Ana*" romanında, memleket sorunlarını işlemiş eşsiz bir eser olduğunu belirtmektedir. "*Bozkırın Çekirdek*"i romanında ise kendi gerçeklerimizi bilmeden Batılılaşmaya zorlanmak, uçsuz bucaksız bir bataklık olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 3, Mart 1969**

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.22-23, (e.)

Yazıda; *Yeni Dergi*, *Yordam*, *Soyut*, *Türk Dili*, *Meltem*, *Eflatun*, *Varlık* dergileri ile ilgili bilgiler verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 4, Nisan 1969**

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.22-23, (e.)

Yazıda; *Papirüs*, *Yordam*, *Soyut*, *Ankara Sanat*, *Güney* dergileri ile ilgili bilgiler verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 5, Mayıs 1969**

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.24-25-26, (e.)

Yazıda; *Papirüs, Dost, Türk Dili, Varlık, Ankara Sanat, Yelken, Hisar, Eflatun, Umut Yolu* dergileri ile ilgili bilgiler verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 6, Haziran 1969**

Cöntürk, Hüseyin, "Şairler Sözlüğü", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.22-23, (e.)

Yazıda, dokuz şairin yayınladıkları şiirleri hakkında bilgi verilerek, edebiyatımıza getirdikleri olumlu olumsuz katkıları ele alınmaktadır. (Ahmet Ada, İlker Akçay, Necip Arslan, Kandemir Başar, Günfer Çelikman, Tekin Elagöz, Melisa Erdönmez, Sıtkı Salih Gör, İsmet Yalazkan,)

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.26-27-28, (e.)

Yazıda; *Yordam, Yeni Dergi, Yedi Tepe, May, Yelken*, dergileri ile ilgili bilgiler verilmektedir.

Ürgüp, Fikret, "Notlar", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.14, (e.)

Yazar, yaşamı boyunca karşılaştığı farklı durumlar karşısındaki, olumlu olumsuz yaşantıları hakkında bilgi vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 7, Temmuz 1969**

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.28-29, (e.)

Yazıda; *Yeni Ufuklar, Yeni Dergi, Dost* dergileri ile ilgili bilgiler verilmektedir.

Dalyancı, Bülent, "Kurtuluş ve Fetih Destanı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.25, (e.)

Yazıda, Cahit Tanyol'un "*Kurtuluş ve Fetih Destanı*"nda Osmanlı-Türk devletinin tarih perdesine çıkışını, gerçekçi bir şekilde belgelere dayanarak, tarafsız bir şekilde dile getirmesine yer verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 9, Eylül 1969**

Yamanlar, Diana, "Salzburg Festivali", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.16-17, (e.)

Yazar, her yıl temmuz ağustos aylarında Salzburg'da düzenlenen opera festivalinde, edindiği izlenimleri dile getirmektedir..

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.26-27-28-29-30, (e.)

Yazıda; *Papirüs, Yordam, Yeni Dergi, Soyut, Dost, Varlık, Yeditepe, Güney, Ankara Sanat*, dergileri ile ilgili bilgiler verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 10, Ekim 1969**

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.28-29, (e.)

Yazıda; *Yeni Dergi, Soyut, May* dergileri ile ilgili bilgiler verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 3, Mart 1970**

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.3, Mart, 1970, s.24-25, (e.)

Yazıda; *Yenitepe, Şiir - Hikaye, Soyut, Güney, Ankara Sanat, Türk Dili* dergileri ile ilgili bilgiler verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 4, Nisan 1970**

Dalyancı, Bülent, "Dergiler Arasında", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1970, s.24-25, (e.)

Yazıda; *Yenitepe, Şiir - Hikaye, Soyut, Güney, Ankara Sanat, Türk Dili* dergileri ile ilgili bilgiler verilmektedir.

DEĞERLENDİRME

Bir sanat eserini çeşitli ölçütler çerçevesinde değerlendirmek, bir bütün olarak ele alıp her yönüyle ortaya koymak, anlaşılması ve değerinin belirlenmesini sağlamak amacıyla yazılan yazılardır. *Yeni İnsan* dergisi birçok yazarın görüşlerine yer açmıştır. Özellikle Bülent Dalyancı o dönemin süreli yayınları olan *Soyut, Güney, Yenitepe, Türk Dili, May, Papirüs, Yordam* vs. dergileri hakkında bilgi vererek değerlendirmelerini yapmıştır.

Yeni İnsan dergisinde toplam 25 adet eleştiri yazı türü yer almaktadır. Bu yazılar Bülent Dalyancı, Ünal Sakman, Nurullah Ataç, Orhan Kemal, Fuat Göktaş, Necdet Altunay, Hulusi Dosdoğru, Hüseyin Cöntürk, Fikret Ürküp vs. yerli yazarlar ile Le Monde, Eugene İonesco gibi yabancı yazarlara ait yazılar da yer almaktadır.

1.4.3.14. Fotoğraf

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963**

Gelenbevi, Baha, "Modern Resim ve Foto", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.30, (foto)

Yazıda, fotoğraftan doğan sinemanın yedinci güzel sanat olduğunu, ne yazık ki, caba göstermeyen fotoğraf sanatçıların yüzünden, fotoğrafın sekizinciliği bile elinden kaçırabileceğinden yakınılmaktadır.

Yazar, diğer güzel sanatlar içinde, sinemadan da evvel, fotoğrafın en yakın bulunduğu kolun resim olduğunu vurgulanmaktadır. Yazıda, fotoğraf ve modern resim arasındaki durum ve tutum şu hikayeyle ifade edilmektedir.

"Bir gün Amaurey Duval İngres'in atölyesine gider; üstadı antik bir heykelin büyük çapta bir fotoğrafını hem seyreder, hem de (Ne güzel, aman ne güzel) dediğini ve talebelerine dönerek (Efendiler, şu fotoğraf ne harikulâde bir şey) diye ilâve ettiğini duyarak şaşar. Amaury bütün cesaretini toplayarak, fotoğraf gibi

mekanik ve şimik bir kayd âletinin yaptığı bir işe nasıl hayran olunabileceğini, gayet ölçülü cümlelerle sorar. Üstad: (Bakın efendiler, içinizde hanginiz şu hataları bütün incelikleriyle ifade etmeğe muktedirdir, evet efendiler, fotoğraf güzel bir sanattır.) der ve sonra biraz esefle ve kendi kendine söyler gibi: (Evet ama... bunu itiraf etmek biz ressamalara düşmez.) diye ilâve eder." (s.32).

DEĞERLENDİRME

Fotoğraf ışıklı yazı anlamına gelen ve sözcüklerin birleşmesinden meydana gelmiş bir kelimedir. *Yeni İnsan* dergisinde toplam bir adet yer almaktadır. Dergide resim ve sinema türlerinin varlığı fotoğraf türünün sınırlı sayıda yer almasına neden olmuştur. *Yeni İnsan* dergisinde sadece Baha Gelenbevi'ye ait *Modern Resim ve Foto* başlıklı bir yazı yer almaktadır.

1.4.3.15. Günlük

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 2, Şubat 1968

Meriç, Cemil,"Son Putperestler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.6-7, (günlük)

Yazıda, "Büyücü, esrarengiz homurtularla tabiat kuvvetlerini susta durdurmak sevdasında vazgeçip tabiatı harf harf, satır satır hecelelemeye başladıktan sonradır ki, homo faber mucize üstüne mucize yarattı. Biz hala dışındayız ilmin. Hepimiz mucizelere inanıyoruz. Bir Mesih bekliyoruz, bir Mesih, bir Mehdi, bir kahraman. Kimimiz tarih öncesindeyiz, kimimiz ortaçağda. Kurtarıcı bizi yirminci yüzyıla kanatlandıracak, yirminci yüzyıla yani tarihe. Siyah derililerin putlarını kırdığı bir çağda putperest bir intelijonsaya. Zavallı ormanda uyuyan güzel! Seni uyandıracak şehzade doğmadı henüz, doğmayacak da." (s.6). anlatılmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Günlük, bir kişinin önemli ve kayda değer bulduğu olaylar, gözlem, izlenim, duygu, düşünce ve hayallerini günü gününe tarih belirterek anlatılan yazı türüdür. *Yeni İnsan* dergisinde sadece bir adet yer alan günlük yazı önemli bir yer tutmamıştır. Cemil Meriç'in, yazdığı *Son Putperestler* yazısından ibarettir.

1.4.3.16. İnceleme

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 2, Şubat 1963**

C. D. Lewis, "Delosun Aslanları", (Çev. Ali Dinçol), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.6- 11, (inc.)

Yazar, bir sükut uzmanı olduğunu, önce kaç çeşit sessizlik olduğunu ifade eder. Bu sükutun, yorgun andaki sükut, mecburu olan sükut, musikiden sonraki sükutu vb. olarak sıralar.

Delosun Aslanlarını, "Seyahatte kendimi, kısa bir süre zamanın dışında, benim taş aslanlarımın içine birikip de onlardan yayılan aktif sükuta eş bir zamansızlık içinde hissettim. Acelemiz yoktu. Hedefimizin önemi olmadan, yollardan sonraları ayrılmaz birer parçamız haline gelecek görüntüleri, sesleri, kokuları ve tatları toplaya toplaya denizlerde dolaştık."(s.11). şeklinde dile getirmektedir.

Velioğlu, Süleyman, "Sanat kaos'tan kaçıştır", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.7, (inc.)

Yazıda, eski toplumsal kurumların insanı bir bütün olarak kavradığını, kendi içine alarak ortak kültürü oluşturan insan tavrı vardır. Ama günümüz toplumunda kurumlar arasında bir dayanışma bir birliktelik ve bütünlüğün olmadığına değinilir. Yazar, sanat çalışmalarının iç kargaşalıkları sakinleştirdiğini, insanlara dinsel ve akılsal bir bütünlük sağladığını ortaya koymaktadır. Yani bilincin ve içgüdülerin yeniden düzenlenmesiyle sanatın tedavi edici yönü belirtilir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 8, Ağustos 1968**

Lambroso, Gino, "Kadın Ruhu", (Çev. Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.25-26-27-28-29-30-31, (inc.)

Yazıda, kadının kişiliğini yaratan, kadına erkeğinden farklı bir çehre kazandıran yönelişlerin, aşk ile kadının omuzlarına yüklenen misyon anlatılmaktadır.

"Ne lüzum var inkara: Erkek başka kadın başka. Bir roman alın elinize. Eski veya yeni bir şiir alın. Kadın kahramanların yerine erkek oturtun. Mesela Tevrat'la İncil'in kadınlarını bir an erkek olarak düşünün: Rebaeka, Noemi, Ruth, Marie, Madeleine... bakın onları... Balzac'ın Eugenir'sini, W. Scottun Rebecca'sını, Dickens'in Dorrit'ini erkek farz edin. Karşınıza nasıl gülünç, nasıl hilkat garibesi çehreler çıkacak." (s.26).

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 11, Kasım 1969

İsimsiz, "Öykücülüğümüz 2", Yeni İnsan, S.11, Kasım 1969, s.28-29, (inc.)

Yazıda; Afet Muhteremoğlu ve Gün Zileli'ye sorulan üç soru ile bu sorulara verdikleri cevaplar yer almaktadır.

"Soruşturma:

1 - Günümüz öykücülüğünde bir gelişim mi, yoksa bir tıkanma mı var sizce?

2- Her yıl öykü dalında verilmekte olan "Sait Faik Abasıyanık" üzerine bu yıl da çok sözler edilip, jüri yargılarının tutarlılığı tartışma konusu oldu. Bu konuda söyleyeceğiniz veya söylediklerimize ekleyecek bir şey var mı?

3 - Öykücülüğümüzde "Sait Faik" sonrası gelişimi belirler misiniz?" (s.28)

M., A., "Yazının Doğuşu", Yeni İnsan, S.11, Kasım 1969, s.14-30, (inc.)

Yazıda, güzel sanatların başlangıcının M. E. 10000 yıllarına dayandığı tahmin edilerek, mağara duvarlarındaki resimler olduğu belirtilmektedir. Mağara resimlerinin ilk örneği, İspanya'daki Altamira mağaralarında olduğu vurgulanmaktadır. Yazar, ilk köy şehirlerin kurulmasıyla birlikte yazının ilke defa Mezopotamya ve Eski Mısır'da doğduğunu belirtmektedir.

"Mezopotamya ile Mısır arasında kalan Suriye ve Filistin bölgesinde yaşayan halklar her iki kültürden etkilenmişlerdir. Toprakları Mısır ve Mezopotamya kadar verimli olmayan bu halk (Fenikeliler, sonraları İbraniler) iki bölge arasında ticari

aracılık yaparak yaşamıştır. Bu arada çivi yazısı ve hierogliften faydalanarak Finikeliler ilk alfabeyi yapmışlardır. (M. E. 1400 yıllarında)" (s.30).

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 12, Aralık 1969**

Asher, Mustafa, "Yazının Doğuşu 2", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.16-17-28-29, (inc.)

Yazıda, Eski Yunanlıların M. Ö. 9. asırda Fenike yazısını alıp ona sesli harf ilave ettiklerini ve soldan sağa yazdıkları belirtilmektedir. Yunan yazısını, M.Ö. 7. asırda Romalıların aldığı ve hafif değiştirmelerle Roma Kapitalist denen büyük harf yazısını yazdıkları ifade edilmektedir. Roma Kapital yazısı, iskeleti taş üzerine yazma tekniği ile yazılan yazı olduğu belirtilmektedir. Avrupa'da baskı yazılarının gelişmesi anlatılarak, ilk baskının 1440 yılında dizilmiş harflerle ilk kitabı Johannes Gutenberg'in bastığı belirtilmektedir. Matbaa yazısı olarak, kurzif, ilk defa 1500 yılında, Venedik'te Aldus Manutius tarafında hazırlandığı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 1, Ocak 1970**

Asher, Mustafa,"Yazının Doğuşu 3", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1970, s.16-17-29-30, (inc.)

Yazıda, Almanya'nın yazıyı moda süsçülüğünden kurtarmak için büyük propaganda yaptığı belirtilerek; Mimar, ressam, grafiker ve şairler tipografi sanatını, içine düştüğü zevksizlikten kurtarmak için dergiler çıkardıkları vurgulanmaktadır. Yazıda Otto Eokmann, Peter Behrens, Emil Rudolf Weiss gibi sanatçılar 20. asrın başında bu yenilik hareketinin öncüleri oldukları belirtilmektedir. Yazıda, matbaa yazılarının sınıflandırılması; 1. Antik Yazılar (Serifli antik yazılar, Medyevel, Klasik Egytienne, Serifsiz antik yazılar, Groteks, Post - Versal), 2. Kırık Yazılar (Gotik, Şuabaker, Fraktur) olarak yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 2, Şubat 1970**

Asher, Mustafa,"Kitabın Tarihçesi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.25-26-27, (inc.)

Yazıda; Mezopotamya'da toprak tabletlerin yazı malzemesi olarak kullanıldığı belirtilerek; Mısır, Yunan ve Roma devirlerinde taş levhalar ile Yunan ve Roma'da kurşun tabletler yazı malzemesi olarak kullanıldığı ifade edilmektedir. Eski Çin'de de bambus çubukları yazı malzemesi olarak kullanıldığı belirtilmektedir. Bugünkü anlamda kitap sanatının doğması için daha yumuşak ve hafif araçlara ihtiyaç duyulmaktadır. Eski Yunan ve Hindistan'da yapraklardan başka keten bezlerinin de yazı malzemesi olarak kullanıldığı belirtilerek; papirüs, pergament ve kağıt buluşları hakkında bilgiler verilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 3, Mart 1970

Asher, Mustafa,"Yazının Doğuşu 4", *Yeni İnsan*, S.3, Mart, 1970, s.16-17, (inc.)

Yazıda, kitapla birlikte kitap resmi de başladığı belirtilerek, okuma yazma bilmeyenlere de metin arasına serpiştirilmiş resimlerle olaylar anlatılmak istendiği vurgulanmaktadır. Yazıda, M. S., 5. asra ait, Bizans'tan kalma resimli dini kitapların Viyana'da olduğu belirtilmektedir.

"İnisiyal: Matbaacılığın icat edildiği on yıla kadar o kitaplarda başlık bilinmiyordu. Bu yüzden kitaplarda ilk sayfa ve ilk harfe büyük önem verilirdi. İlk harf ve ilk sayfa bilhassa zengin bir şekilde süslenirdi."(s.16 - 17).

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 4, Nisan 1970

Asher, Mustafa,"Yazının Doğuşu 4", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1970, s.16-17, (inc.)

Yazıda, kitapla birlikte kitap resmi de başladığı belirtilerek, okuma yazma bilmeyenlere de metin arasına serpiştirilmiş resimlerle olaylar anlatılmak istendiği vurgulanmaktadır. Yazıda, M. S., 5. asra ait, Bizans'tan kalma resimli dini kitapların Viyana'da olduğu belirtilmektedir.

"İnisiyal: Matbaacılığın icat edildiği on yıla kadar o kitaplarda başlık bilinmiyordu. Bu yüzden kitaplarda ilk sayfa ve ilk harfe büyük önem verilirdi. İlk harf ve ilk sayfa bilhassa zengin bir şekilde süslenirdi." (s.16 - 17).

DEĞERLENDİRME

Yeni İnsan dergisinde inceleme yazıları sınırlı sayıda yer alsa da birçok konuya değinmiştir. Toplam 10 adet yer almaktadır.

Yeni İnsan dergisinde inceleme yazı türünde yazılar yazan isimler; Mustafa Ashier, Süleyman Velioğlu ile çeviri yazılar yazan Ali Dinçol ve Ümit Meriç'tir.

İnceleme yazıları daha çok sanat, kadın-erkek ilişkisi, öykücülüğümüzün bugünkü yeri, yazının doğuşu gibi konuları içermektedir.

1.4.3.17. Karikatür

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 6, Şubat 1964

Selçuk, İlhan, "Karikatür için", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.6, (karikatür)

Yazıda, karikatür nedir sorusuna: "Çizgilerin soyutlamasında mizahın geometrisine varmaktadır." cevabı verilmektedir. Yazar, modern sanat, sanat fikriyle güzellik fikrinin birbirinden ayrıldığı gün doğduğunu belirtmektedir.

DEĞERLENDİRME

Karikatür, ele aldığı konuları komik veya iğneleyici olması için abartan ve çarpıtan resim türüdür. *Yeni İnsan* dergisi resim, yontu, fotoğraf gibi türlere önem veren bir dergidir. Özellikle İlhan Selçuk ve Turhan Selçuk'a ait karikatür resimleri önemli bir yere sahiptir.

1.4.3.18. Konuşma

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 4, Nisan 1968

İsimsiz, "Levi Straus ile Konuşma", (İtalyancadan Çev. Berke Vardar), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.16-17, (konuşma)

Yazıda, Levi - Strauss ile yapılan konuşma yer almaktadır.

"Şimdi sonuç niteliğinde bir soru sormak istiyorum. Kişisel deneylerinizden bir hayat kuralı çıkardınız mı?

Öğrenmiş olduğum tek kural hayatın çok önemli olduğu, izlemeye çalıştığım tek ilke, hayatta kaldığım sürece mümkün olduğu kadar az sıkılmak. Eğer çalışıyor, hem de çok çalışıyorsam, bunun nedeni, en az çalışırken sıkılmamdır." (s.17).

DEĞERLENDİRME

Düşünce ve duyguların, başkalarına sözlü olarak bildirilmesine konuşma ya da sözlü anlatım denir. *Yeni İnsan* dergisinde sadece bir adet yer alan konuşma türü önemli bir yere edinememiştir. Sadece Berke Vardar'ın isimsiz bir yazardan çevirdiği 'Levi Stauss ile Konuşma' yer almaktadır.

1.4.3.19. Mimarlık

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 1, Ocak 1963

Ferrier, Andre, "Le Corbusier < ahlakçı ve peygamber", (Çev. Ali Avni Önes), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s. 6-15, (mimarlık)

Le Corbusier, bir mimar olduğu kadar ahlakçı bir peygamberdir. Modern hayata en iyi biçimleri yapan bunu da aklın saf ışığından geçirip insan hizmetine sunan ütöpik sosyalistlerin mirasçısıdır. Yazıda tabiat, köyler yok edilmekte. Bunların yerini insan doğasına uygun olmayan binaların alması eleştirilmektedir.

"Le Corbusier 'nin dehası işte budur. Güneş siperlerinden, Le Corbusier gerekli olmadığı yerde dahi kullanılan estetik bir fayda sağlamayı bilmiştir." (s.15).

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 8, Ağustos 1963

Berker, Fethi, "Le Corbusier", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.28, (mimarlık)

Yazıda, Corbusier 1930'dan beri mimari alanda yaptığı buluşlarla Fransız tabiatını değiştirdiğine değinilmektedir. 1914 de Corbusier'in bir deha buluşu ile

modern evin planını çizdiği belirtilmektedir. Bütün yirminci asır mimarisinin bu plandan ilham aldığı vurgulanmaktadır.

"Corbusier Hindistan'da bir merkezi hükümet, Moskova'da bir bakanlık, Vili'de bir kır evi, Bizerte'de bir villa Cenova'da apartmanlar inşa etmiştir. Meksika'nın ultra - modern şehri tamamen onun teorileri üzerine kurulmaktadır. Brezilya'da, Corbusier'nin izleri, yolları devri içindedir." (s.29).

"Şimdi, seneler geçti, Fransa harabelerle doldu ve neo-klasik bir stille, folklorik bir biçimde yeniden inşa edildi. Corbusier, büyük katedralleri inşa edenler canlansalardı yeni iken beyaz olan kiliseler ve modern Paris'i görünce şöyle söyleyecekler diyor:

"- Ne o, çeliklerinizle, çimentolarınızla, makinelerinizle, tekniğinizle, ilminizle, beşerili ve insani olan bir şey yapamadınız mı?.. Bizler, yontulmuş taşlarla ve çimentosuz, üst üste koymakla şu katedralleri yaptık." (s.30).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 5, Mayıs 1964

İsimsiz, "Le Corbusier üstüne notlar", (Çev. Zehra Ağralı), Yeni İnsan, S.5, Mayıs 1964, s.18, (mimarlık)

Yazıda, Le Corbusier Üstüne biyografik notlar anlatılmaktadır. Yazar, kendisi için değerli olan iki eserinden bahsetmektedir. Bunlardan birisi, Marsilya'daki 1600 işçi barındıran Michelet Binası, diğeri eseri ise 'Modulor' denilen altın bölümü olduğunu belirtmektedir. Yazar, 'Modulor' altın ölçüyü,

" Yani yerden göbek hizasına kadar, göbekten baş, baştan da kalkık kolun parmak uçlarına kadar olan mesafeler, Modulor'un derecelerini vermektedir. En küçük ev eşyasından, en büyük şehir planına kadar her çeşit projenin gerçekleşmesinde Modulor yararlı bir şekilde uygulanabilir." (s.18) şeklinde ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 4, Nisan 1965**

Kasap, Hüseyin, "Mimar Sinan", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.18-19-36, (mimarlık)

Yazıda, Osmanlı Devleti'nin kuruluşu ve devlet sistemi kısaca bahsedildikten sonra 1512 yıllarında devşirme olan ve Osmanlı mimarisine damga vuran Mimar Sinan ve sanatı yer almaktadır. Yazıda; Mimar Sinan'ın çıraklık dönemi eserim dediği 'Şehzade Camii', kalfalık dönemi eserim dediği (1550-1557) "Süleymaniye Camii", kalfalık dönemi eserim dediği (1569-1575) "Selimiye Camii" eserleri hakkında bilgi verilmektedir.

Tandoğan, Nevzat, "Michelangelo ve Sinan", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.20-21-25, (mimarlık)

Yazıda, birisi İslam diğeri Hristiyan mimari sanatın önemli isimleri olan; Mimar Sinan ve Michelangelo Buandrotti yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 9, Eylül 1965**

Derleme, "Le Corbusier", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.8-20, (mimarlık)

Yazıda, birçok sanat alanında kendisini kabul ettirmeyi başaran ünlü mimar Corbusier'in sanat anlayışı hakkında bilgiler yer almaktadır.

"Corbusier'i ayrı ayrı mimar, ressam veya dekoratör olarak düşünmek imkansızdır. Onun asrımızın estetiğe yön veren üstün insan olarak görmeli ve hatırlamalıyız." (s.20).

DEĞERLENDİRME

Mimarlık, insanların yaşamını kolaylaştırma adına yapılan mekanları tasarlanma işidir. *Yeni İnsan* dergisinde bu tür sanatlar önemli yer tutmaktadırlar. Mimarlık tütüne ait ilk yazıda ünlü mimar Le Corbusier'in mimarlık sanatına ait çeviri yazıları yer almaktadır. Toplamda altı adet yer alan mimarlık türü yazılarında

nl mimarımız olan Mimar Sinan'ında mimarlık sanatı hakkında bilgiler verilmektedir.

Yeni İnsan dergisinde, mimarlık sanatıyla ilgili Nevzat Tandoğan, Hüseyin Kasap, Fethi Berker, ayrıca isimsiz kişilerden ve Andre Ferrier'den çeviriler yapan Zehra AĞralı, Ali Avni'ye ait yazılar yer almaktadır.

1.4.3.20. Mitoloji

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 5, Mayıs 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "Mitolojide Tammuz", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.8, (mitoloji)

Yazıda, mitolojideki Tammuz mitinin Yunan, Eski Mısır, Mezopotamya ve eski Anadolu uygarlıklarında ne anlama geldikleri hakkında bilgi vermektedir. Görülüyor ki, efsanelere varıncaya dek insanlığın zincirleme olarak birbirinden etkilendikleri belirtilmektedir.

"(Tammuz); Asur ve Geldanlı erkek tanrılarından biriydi. Her yıl ölür ve sonra yine dirilir. (Tammuz), yada (Dumn -Zİ) lp, ölüp drlen yararlı bir tanrıydı." (s.8).

DEĞERLENDİRME

Efsaneler bilimi anlamına gelen mitoloji, *Yeni İnsan* dergisinde yeterli öneme sahip olamamıştır. Aslında diğer türlerde kısmen de olsa değinilen bu tür, dergide sadece bir başlık altında verilmiştir. Sadece bir adet olarak yer almaktadır. Hulusi Dosdoğru'ya ait olan bu yazıda *Mitolojide Tammuz* kavramının birçok toplumlarda ne anlama geldiği hakkında bilgi verilmektedir.

1.4.3.21. Müzik

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 10, Ekim 1963**

İsimsiz, "Bizde operet", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.32, (müz.)

Yazıda, Türkiye'deki müzikli tiyatronun başlangıcını bulmak için Tanzimat'tan önce İstanbul'a gelen Fransız ve İtalyan operetlerine kadar gidilmesi gerektiği belirtilmektedir. Türklerin müzikli oyun yazıp oynamaları ise Tanzimat'tan sonraya rastladığı ifade edilmektedir. Yazıda, ilk tiyatronun Güllü Agop tiyatrosu olduğu, ilk müzikli oyun bestecilerin ise Dikran Çuhacıyan ile Haydar Bey oldukları vurgulanmaktadır.

İsimsiz, "Keşanlı Ali Destanı üstüne", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.33, (müz.)

Yazıda Keşanlı Ali Destanı, müzikal komedisi yazarı Haldun Taner ile yapılan konuşma anlatılmaktadır.

Moran, Adli, "İgor strawinsky", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.31, (müzik)

Yazıda, müzikçilerin oluşturduğu ve korkunç bir ad taktıkları Dodekafoni akımı ve temsilcileri anlatılmaktadır. Nazi rejiminden kaçan ve aynı şehirde yaşamalarına rağmen birbirlerini tanımayan, Dodekafoni akımının iki büyük temsilcileri İ. Strawinsky ile Schoenberg anlatılmaktadır. Yazıda, Dodekafoni ile ilgili eseri çalındığı zaman bir gazetecinin Strawinsky'e sorduğu soruya, müzisyenin verdiği cevap şöyledir.

"Benim için müzik doğal bir görevdir, ben sadece bu görevi yerine getiririm. Beste yapıyorum çünkü bu iş için yaratılmışım. Bunu yapmazsam olmaz." (s.31).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 11, Kasım 1963**

Taner, Leyla, "Bilinçli ile duygusal dinleyici", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.15, (müz.)

Yazıda, müziğin asıl özü ile hiç ilgilenmeyen, sadece sonuçtan hareket eden dinleyicilerin tipik duygusal dinleyici olduklarına değinilmektedir. Bu pasif tepkiler, bilinçli aktif bir dinleyicinin tepkilerinden farklı olduğunu belirtir. Yazar, aktif bir dinleyicinin her şeyden evvel bir müzik yapıtının içindeki ses ve zaman ölçülerini hesaba katması gerektiğini vurgulamaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 9, Eylül 1964**

Herriot, "Yedinci ve sekizinci senfoniler", (Çeviren, Atiye Eymur, Zeynep Mustafa), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.33-36, (müz.)

Yazıda, 1810'larda yaşamış Beethoven'ın yaşamı ve müzik sanatı anlatılmaktadır.

Hulki, Hüseyin, "Dokuzuncu senfoni", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.15, (müz.)

Yazıda, Herriot'nun Beethoven adlı kitabında alınan Dokuzuncu Senfoninin gelişimiyle ilgili bilgiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 10, Ekim 1964**

İsimsiz, "Ankaralı Sanatçıların Bildirisi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.35-36-37-38-39-40, (müz.)

Yazıda, Müzik ve Temsil Sanatları alanlarında yurdumuzun çeşitli meselelerini görüşmek üzere bir danışma kurulu topladığı ve düşünceleriyle toplumda farkındalık yaratmayı hedefledikleri vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 12, Aralık 1964**

Duru, Ekin, "Bizim Türküler", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.16, (müz.)

Yazıda, Saray Sinemasında gerçekleşen bir konser ve konserde sahneye çıkan sanatçıların söylediği Anadolu türkülerinin, toplum dertlerini dile getirmeleri anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 6, Haziran 1965**

İsimsiz, "Şehir Operası ve Orkestra", , *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.30-31, (müz.)

Yazıda, Müzik ve Sahne Sanatları Kurultayının toplanıp; Şehir Orkestrası, Operası ve Konservatuarının Milli Eğitim Bakanlığına bağlanması konusu görüşüleceği belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 8, Ağustos 1965**

İktibas, "Bir İl Radyosu Vardı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.31, (müz.)

Yazıda, o dönemki iktidarın kendi çıkarları için antenlerin biri Ankara, diğeri ise İstanbul'da dikilen, "İstanbul İl Radyosu" kurdukları belirtilmektedir. Yazar, "İstanbul İl Radyosu" küçüktü, yayın bölgesi dardı, plakları azdı ama dinleyicisinin bol olduğunu ifade etmektedir. Yazar, TRT yetkililerinin reform amacıyla "İstanbul İl Radyosu" adını değiştirip, "İstanbul Radyosu İkinci Programı" ismiyle kuruluş amacını çiğneyen karaktere yönelmesini eleştirmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 7, Temmuz 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "Mozart'ın Ölümündeki Sır", (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.8-9, (müz.)

Yazıda, 1829'da bir İngiliz yayınevi sahibi Vincent Nonello ve eşi Mari'nin Mozart'ın sağ kalan yakınlarını görmeye gittiklerinde, dev sanatçının zehirlenmiş olabileceğini yazdığı satırlar yer almaktadır. Yazar, Mozart'ın ölümünde sanat kıskançlığının rol oynayıp oynamadığı üzerinde durmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 9, Eylül 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "Berlioz", (Derleme)", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.14-15, (müz.)

Yazıda; 11 Aralık 1803'de Fransa La Côte Saint - Andre köyünde dünyaya gelen, ölümünden ancak 50 yıl sonra sanat çevrelerince değeri anlaşılan, Fransız bestecisi Berlioz ve sanatı anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 1, Ocak 1971**

Alman Basını,"Leyla Pamir'in Konseri", *Yeni İnsan*, S.12, Ocak, 1971, s.13, (müz.)

Yazıda, Türk Alman dostluk cemiyeti tarafından tertip edilen ve Leyla Taner tarafından 22 Ocak 1971'de Heidelberg Giein Bergseeel'de verilen konser hakkında bilgi verilmektedir.

DEĞERLENDİRME

Seslerin birtakım duygu ve düşünceleri belli kurallar çerçevesinde, uyumlu bir şekilde dile getirilmesine müzik denir. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 13 adet yer almaktadır. *Yeni İnsan* dergisi, Türkiye'deki müzikli tiyatronun başlangıcı olan *Keşanlı Ali Destanı*, Dodekafoni akımı, müziğin asıl olan özü ve müzik dehası olan Beethoven'in müzik sanatı hakkında bilgi vermektedir.

Yeni İnsan dergisinde müzik yazı türünde Hulusi Dosdoğru, Ekin Duru, Hüseyin Hulki, Leyla Taner gibi isimlere ait yazılar yer almaktadır. Ayrıca yabancı yazarlar Adli Moran, Herriot'a ait yazılara da yer verilmiştir.

1.4.3.22. Öykü

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 3, Mart 1963**

Özlü, Tazer, "Fortuna", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.11, 20. , (öyk.)

Fantastik tarzda yazılan bir öyküdür. Yazıda, şehrin kargaşasından korkup kendisini yalnızlığın kollarına bırakan şehir insanının dramı anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963**

Özlü, Tezer, " Çağrı", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.33, (öyk.)

Yazıda fantastik bir öykü anlatılmaktadır. Kendi benliğinden uzaklaşan ve ölümü korkular içinde bekleyen yalnız insanın dramını anlatmaktadır. Hikaye kahramanı günlük hayat içerisinde karşılaştığı sıradan şeylere karamsar bir tavırla yaklaşmakta ve ölmesi gerektiğini inanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 9, Eylül 1963**

Duru, Ekin, "Tek İskarpın", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.33-34, (öyk.)

Öyküde, Ekin Duru'nun başından geçen gerçek bir olay anlatılmaktadır. Öyküde Ekin Duru'nun, bilincini kaybederek, bir hanın dar bir boşluğundan düşüşü, sonrada hastanede geçirdiği altı ayı anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 12, Aralık 1963**

Seyda, Mehmet, "Yasa dışı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.33, (öyk.)

Yazıda öykü kahramanının, giden sevgilinin gidişini kabullenemeyişi anlatılmaktadır. Kahraman, öykü boyunca sevgili yanındaymış gibi hayaller kurar, fakat sonradan gerçek olmadığını anlar ve derin bir yalnızlığa gömülür.

"Kuşkulu ve ürkek, ilkin sağ, sonra sol gözünü araladı. Nereden, ama durup dururken nereden biliyordun gittiğini?.. İyice biliyordu ki gitmiştir, - < Tam vaktinde...> diyen sesindeki kırık döküklüğü yeniden kavıyordu." (s.35).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 2, Şubat 1964**

Taner, Haldun, "Rahatlıkla", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.12-13, (öyk.)

Öyküde, seçim siyaseti işlenmektedir. Partililerin sırf seçilebilmek için çevirdikleri düzenbazlıklar anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 3, Mart 1964

Kocagöz, Samim, "İlçede bir gün", Yeni İnsan, S.3, Mart 1964, s.13-14,38, (öyk.)

Öyküde, ilçede yaşanan belediye seçimleri öncesinde, partiler arasındaki çekişmeler, seçim çalışmalarının seçime katılanların heyecanları, bir mahallede yaşanan seçim hileleri ve seçim günü anlatılmaktadır.

Sıtkı, Şahap, "Şubat gecesi", Yeni İnsan, S.3, Mart 1964, s.36-37-40, (öyk.)

Öyküde ressam olan bir gencin, şubat gecesinde kız arkadaşıyla yaşadığı anları anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 4, Nisan 1964

Andriç, İvo, "Demetçikler", (Çev. Nihat Acemi), Yeni İnsan, S.4, Nisan 1964, s.37-38-39, (öyk.)

Öyküde, kahramanı İbro Belova'da zengin bir konakta dünyaya geldiği fakat savaşın başlamasıyla savaşa katılan İbro, geri döndüğünde hiçbir şeyi bıraktığı gibi bulamaz. Malını mülkünü yitiren İbro, girdiği işlerde de dikiş tutturamayınca devamında yaşadığı sıkıntılar İbro'yu bir hamal arabasında "demetçik" satmaya mahkum eder. Bu öykünün devamı bir sonraki sayıdadır.

Arpad, Haldun, "Köpek ve sokak", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1964, s.35-36, (öyk.)

Öyküde, kışın hayvanların yiyecek bulmadıkları için bitkin düştükleri ve insanların bu duruma kayıtsız kaldıkları eleştirilmektedir.

"Ürkek bakışlı sokak köpeğinin bir çöp arabasında görüldüğü günün akşam gazetelerinde korkunç haberleri vardır. Amma, insanları ısırmasın diye öldürülmüş bir sokak köpeğinden söz açan tek satır yoktu." (s.36).

Taner, Haldun, "Rahatlık", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1964, s.9-28, (öyk.)

On dördüncü sayıdaki "Rahatlıkla" öyküsünün devamıdır. Öyküde, Erzurum Üniversitesinde gönüllü olarak çalışan Doç. Mazlum İnal'ın seçimlerde seçilme süreci anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 5, Mayıs 1964**

Abasıyanık, Sait Faik, "Şahmerdan", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.32-33, (öyk.)

Öyküde Salih, Abdurrahman, Şaban, Ali adında üç işçinin iskelenin altına bir giyotini andıran Şahmerdan'ı kurları anlatılmaktadır. Öykü, işin verdiği zorlukla birbirlerine sinirlenen işçilerin öyküyü kötü sonla bitirdikleri vurgulamaktadır.

Andriç, İvo, "Demetçiler", (Çev.Nihat Acemi), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.36, (öyk.)

Geçen sayıdaki öykünün devamıdır. Öyküde, İbro damadının yakalandıktan sonra dağa çıktığını öğrenir. Damadının ardından içeri alınan kızını da görmeye gittiğinde onunda öldürüldüğünü öğrenir. Hepten yıkılan İbro'yu artık hayata bağlayan hiç bir şey kalmamıştır. İbro dertlerini unutmak için kendisini içkiye daha çok verir. Demetçik sattığı bir gün yönetimi ele geçiren ordunun geçiş törenlerine denk gelir. Ve ordunun başında damadı vardır. Ordu İbro'nun damadına ve kızına iltifatlar ederek yüceltmeleri, İbro'yu tekrar yaşama bağlar.

İsimsiz, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.19-37, (öyk.)

Yazıda, 1921 yılında Avusturya'da doğan kadın yazar, Ilse Aichinger'in 16 Aralık 1953'te Stuttgart radyosunda oynanan Düğmeler oyunu verilmektedir. Oyunda, düğme yapımı atölyesinde çok az bir ücrete çalışan işçilerin, bu düğmeler hakkındaki düşünceleri anlatılmaktadır. Bu oyunun sonu gelecek sayıdadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 6, Haziran 1964**

Kocagöz, Samim, "Gümüş ile Zeliha", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.13-14-37-38, (öyk.)

Köy öykücüsü olan Samim Kocagöz bu öyküsünde kan davasının rezil durumunu eleştirmektedir. Öyküde askerden gelen Gümüş elini kana bulamak istememektedir. Amca kızı Zeliha ile İzmir, Ankara, Adan İstanbul gibi büyük şehirlere kaçmaya planladıkları anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 6, Haziran 1964

İsimsiz, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.12-41, (öyk.)

Önceki sayıdaki oyunun devamıdır. Oyunda, haftalık kazançları bir düşmenin fiyatından az kazanan işçilerin dramı anlatılmaktadır. Kuru sıcak ve yapay ışık altında günlerce çalışan işçilerden biri olan, Jean'ın hastalanıp işe gelmediği anlatılmaktadır. Oyunun devamı bir sonraki sayıdadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964

Gürel, Ferzan, 'Yalçın', *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.32, (öyk.)

Öyküde Yalçın'ın tayini, yıl ortasında Bursa'ya çıkar. Buna çok üzülen Yalçın, arkadaşlarıyla vedalaşır ve gençliğinin geçtiği bu şehre, tekrar geri dönme umuduyla bu şehirden ayrıldığı anlar anlatılmaktadır.

Kemal, Yaşar, "Arı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.10-31, (öyk.)

Yazar öyküde kırmızı, sarı parlak halkalı, eşek arılarının (kızılca arıları) insanlar üzerindeki etkileri, avlanmaları v.b. belgesel niteliğinde anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964

Aichinger, İlse, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.30-36-37-38, (öyk.)

Bir önceki sayıdaki oyunun devamıdır. Öyküde kuru sıcak ve yapay ışık altında çalışan ve durmadan sesler duyup korkan Ann'ın artık psikolojisinin bozulmadı anlatılmaktadır. Sonu gelecek sayıdadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 10, Ekim 1964

Ürgüp, Fikret, "Atlı Kadın", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1964, s.16, (öyk.)

Yazıda, fantastik bir öykü yer almaktadır. Arkadaşları arasında olan bir gencin, bulunduğu ortamdan sıyrılıp, rüya alimindeymiş gibi hayallere dalması ve hayallerindeki özgür ortama kavuşması anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 1, Ocak 1965

Hidayet, Cihangir, "Kabadayı Gazinosu", (Çev. Demir Özlü - Celâl Horasav), Yeni İnsan, S.1, Ocak 1965, s.16-17-37, (öyk.)

Yazıda, gazinoya giden öykü karamanı, gazinoda gördükleri karşısında hayretler içinde kaldığı ve gördüklerini anlamlandırmaya çalıştığı anlatılmaktadır.

"Kabadayı gazinosuna baktım. Sahnede Hint dansı devam ediyordu, iki kadın, biri erkek - biri kadın rolündeydi. Düğüm Hasan tanıştırılıyordu. Polisler masalar arasında dolaşıyorlardı. Oranın her sürekli gürültüsü, ısıklar, bağrıışlar ve bazen bira şişelerinin kırılışı duyuluyordu; mikrofon, kulağı yırtacak biçimde Hint havasını yayıyordu; Kabadayı gazinosu, aceleci, sert, çılgın gürültüsü ile bir geceyi daha..." (s.37).

Balaban, "Üsen ile Nal", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1965, s.20-21, (öyk.)

Öyküde, Üsen adlı bir çocuğun hayali (nal, at, özgürlük) anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965

Ürgüp, Fikret, "Aşı", Yeni İnsan, S.3, Mart 1965, s.32, (öyk.)

Öyküde, askerler ve siviller arasında bulaşıcı bir hastalığın yayıldığı belirtilmektedir. Kumandan ve sivil memurların bu hastalığı araştırıp çözüm yolu aradıkları anlatılmaktadır. Çözüm yolu bulamayan kumandanlar derhal işini bilen bir doktor talep ederler. Doktor gelir gelmez işe başlar. Ama sanıldığı gibi tedavi içinde değil askerleri öldürmek için gelen bir düşman askeridir. Öykünün sonunda birçok askeri öldüren doktor kaçarken yalanlanması anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 5, Mayıs 1965**

Abasıyanık, Sait Faik, "Üçüncü Mevki", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.17-38, (öyk.)

Yazıda, üçüncü mevki öyküsü anlatılmaktadır. Öyküde, İstanbul'dan Kayseri'ye trenle yolculuk yapan bir yolcunun, yol boyunca gördükleri ve yaşadıkları anlatılmaktadır.

Arpad, Burhan, "Bayram Sabahı", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.30-31, (öyk.)

Öyküde, fabrikada işçi olarak çalışan Enver Gürkol'u iş çıkışında kara paltolu, kırmızı boyun atkılı adamların götürüp sorguya çekmeleri anlatılmaktadır. Kırmızı boyun atkılı adamlar, Enver Gürkol'u döverek: "Bu partiye girmeni kimler kışkırttı, partide çalışmak için kimlerden para aldın?" sorularına cevap almağa çalışmaları ve sonra da salıvermeleri anlatılmaktadır. Öyküde çok partili döneme geçişte yaşanan sıkıntılar eleştirilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 6, Haziran 1965**

Ürgüp, Fikret, "Cava'lı Bir Şair, *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.18, (öyk.)

Öyküde, insanların başına her han bir kaza gelebileceği ve birkaç kaza atlatan insanların artık kolay kolay ölmeyecekleri hissine nasıl kapıldıkları anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 7, Temmuz 1965**

Ürgüp, Fikret, "Sen Gideli", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.16-17, (öyk.)

Öyküde, "Sen Gideli" adlı öyküde sevgilinin ölmesinden duyulan ıstırap anlatılmaktadır.

Burak, Cihat, "Üç Kesik Baş", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.20-21, (öyk.)

Fantastik bir öykü anlatılmaktadır. Üç başı olan ve yönetim kurulu tarafından üç başı da kesilen Hidayet Arganot'un başsız bir şekilde idamı edilmesi anlatılmaktadır. Öyküde, çok yönlü düşünen yazar ve düşünürlerin düşünmelerine, bazı kesimler tarafından izin verilmemesi eleştirilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 8, Ağustos 1965**

Özlü, Demir, "Tuhaf Bir Öykü", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.14-15, (öyk.)

Öyküde, ölen sevgiliye ait anıların, on yıl sonra tekrar canlanması ve anlatıcının bütün benliğini sararak, anlatıcıya ıstırap vermesi tasvir edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 8, Ağustos 1964**

Aichinger, İlse, "Düğmeler", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.28-29-37, (öyk.)

Bir önceki sayıdaki öykünün devamıdır. Öyküde, Ann Jean adı verdiği düğmelerin satılmasını istemez. Sırf bunun için yalan söyleyip düğmelerin peşine düşer. Sonunda yalan söylediği ortaya çıkan Ann işten kovulur. Ann' ın yanında olan, ona yardım eden arkadaşı John da işten kovulmak zorunda kalması öyküde anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 9, Eylül 1965**

Özlü, Demir, "Sundurma Anı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.12-13, (öyk.)

Öyküde, kalabalıklar içindeki büyük yalnızlığını unutmaya çalışan kişinin, çocukluk anılarına sığınması anlatılmaktadır.

Kemal, Orhan, "Coni", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.21-22-23, (öyk.)

Yazıda; ufak tefek, kara kuru, koca burunlu, korkak ve kendini güçsüz zanneden, içine kapanmış, dünyaya, insanlara, çevresindeki her şeye küsmüş, cani lakaplı bir kişinin öyküsü anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 10, Ekim 1965**

Özlü, Demir, "Altın cetvelli saat", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.10-11, (öyk.)

Öyküde kişi iç monolog tekniğiyle iç çözümleme yapmaktadır. Anılar kişide, mutluluktan çok ıstırap hissi uyandırması anlatılmaktadır.

Ürgüp, Fikret, "Yaz yağmuru", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.21, (öyk.)

Öyküde, bilinç akışı tekniği uygulanmaktadır. Yaz yağmuru, şehirdeki tüm kötülükleri, pislikleri ve günahları temizleyen sembol olarak kullanılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 11, Kasım 1965**

Kemal, Orhan, "Vay, canım Efendim!..", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.22-23-24-25, (öyk.)

Öyküde, İstanbul'da Paris lokantalarını anımsatan bir mekana giren adam; bu mekanda, sessiz bir ortamda kendisiyle konuşmayı ümit etmektedir. Ancak, tanımadığı bir adam "Vay efendim, canım..." diyerek yaklaştığını görüp, sessiz ortamı bozması belirtilmektedir. Bu kişinin asıl amacı, lokantadaki herhangi birini tanıyormuş gibi davranıp yediği yemekleri bedavaya getirmek olduğu anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 12, Aralık 1965**

Kemal, Orhan, "Numaracı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.21-22, (öyk.)

Öyküde; altmış yaşlarında, zamanında tek yumruğuyla adam öldürmüş bir adamın, lokantanın önünde iyi giyimli insanlara kendisini acındırarak karnını doyurması anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 1, Ocak 1966**

Dosdoğru, Hulusi, "Ana", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.28-29, (öyk.)

Öyküde, kocası ağanın oğlu tarafından öldürülen kadın, oğluyla İstanbul'a gelir. Oğlunu zengin bir ailenin yanına verdikten sonra kocasının intikamını alır ve on beş yıl hapse mahkum olur. Kadın hapisten çıktıktan sonra oğlunun ondan utandığını öğrenince gururu kırılan kadın oğlunu terk eder ve kimsesiz bir şekilde öldüğü anlatılmaktadır.

İsimsiz, "Sergiler", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.30-31-32, (öyk.)

Öyküde; İşsiz bir adamın, iş ararken sokakta rastgele karşılaştığı, biri kuyumcu diğeri ise doktor olan arkadaşlarının içkili kafadayken işsiz adama iş sözü vermeleri ve sabah olunca hiç bir şey hatırlamamaları anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 3, Mart 1966**

Dosdoğru, Hulusi, "Deli Doktor", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.27-28, (öyk.)

Öyküde, "Hasta olan bir köylü kasabaya doktora gider. Partizan bir doktora denk gelir. Doktor köylüye hastalığından önce hangi partiye oy vereceğini sorar. Neye uğradığını şaşırان köylü bir parti ismi söyler. Doktor istediği parti ismini vermeyen köylüyü darp edip, yaka paça dışarı atar ve savunduğu partiye oy vermeyeni tedavi etmeyeceğini söyler. Köylü şikayetçi olur ama kimse inanmaz ve köylü yaşadığıyla kalır." insanların kendisinden olmayana hoşgörü göstermemesi eleştirilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 5, Mayıs 1966**

Burak, Cihat, "Dev Sanson", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.10-11-12-30, (öyk.)

Öyküde, esrarengiz bir bilim adamıyla karşılaşma ve bilim adamının akıl almaz bir şekilde hayvan, bitki genleri üzerinde yaptığı değişik incelemeler anlatılmaktadır. Hücre yaratma becerisini kazandığı ve hücreleri ölümsüzleştirdiğini dile getiren adamın, Dev Sansın adlı bir köpek meydana getirdiği belirtilmektedir.

Öykünün sonunda bilim adamının yarattığı köpek, onu parçalayarak öldürdüğü anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 9, Eylül 1966**

İzat, Sevinç, "Kâğıttan Karanfiller", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.10-11, (öyk.)

Bira içen iki arkadaşın oturdukları mekana ilgilerini çeken, kırılı yaşlarda bir adamın elinde karanfillerle gelip oturması ve masasına gelen bayan arkadaşıyla kısa ve sessiz konuşmalarından sonra kalkıp girmeleri anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 12, Aralık 1966**

Burak, Cihat, "Sarhoşlar", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.28-29-30, (öyk.)

Öyküde, meyhanede içen sarhoş adamların ağız kavgaları anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 3, Mart 1967**

Selimoğlu, Zeyyat, "Napoli'yi Görmek", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.13, (öyk.)

Öyküde, bir fabrika işçisinin çalıştığı fabrika dahil sahip olduğu her şeyden şikayet ettiği anlatılmaktadır. İşçi bir gün hastalanır ve yatalak olur. Sonrada nefret ettiği fabrikanın duvarlarına bile bakarak hasta yatağında mutlu olmaktadır. Öykü, insan elindekilerin değerini ancak onları kaybedince anlıyormuş, mesajını vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 3, Mart 1968**

Kafka, Franz, "Kanun Önünde", (Çev. Zeyyat Selimoğlu), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.11, (öyk.)

Öyküde, adam uzun yıllar boyunca kapı bekçisini ikna edip kanundan içeri girmeye çalışmaktadır. Kapı bekçisinin son sözleriyle, kanuna ulaşmak için girmeye çalıştığı kapının doğru kapı olmadığını anlamaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 4, Nisan 1968**

Sılay, Celâl, "En İyice Gizlenen", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1968, s.27-28-29, (öyk.)

Öyküde, kişi kendi kendisiyle girdiği iç savaşı betimleyerek anlatmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 5, Mayıs 1968**

İsimsiz, "Yolculuk", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.28-31, (öyk.)

"Benim mi Allah'ım çizgili yüz

Ya gözler altındaki mor halkalar,

Niçin böyle düşman görünürsünüz,

Yıllar yılı dost bildiğim aynalar?" (s.28).

Öyküde, Cahit Sıtkı Tarancı'nın da belirttiği gibi insanoğlu doğumundan itibaren farkında olmadığı bir yolculuğa başladığı ve son anda birkaç feryatla doyamadığı dünyasını terk ettiği anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 6, Haziran 1968**

Sılay, Celâl, "Özgürlük Yorgunu", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.14-15-16-17, (öyk.)

Yazar, iç monolog ve bilinç akışı teknikleri kullanarak, yitirilen sevgilinin onsuz bir özgürlük kazanmasından duyduğu hüznü dile getirmektedir.

Maseenee, Jean Luc, "Bizim Aşkımız", (Çev.Nesrin Altınova), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.26-27-28, (öyk.)

Yazıda, Fransız edebiyatında aşkın savunucusu olan Roger Peyrefitte'in "*Bizim Aşkımız*" eseri ile ilgili yapılan konuşmaya yer verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 7, Temmuz 1968**

Sılay, Celâl, "Küpesiz Kadın", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.23-24-25, (öyk.)

Yazar, kendisini terk eden sevgilisini yıllar sonra bir pastanede gördüğünü ve sessizce onu seyrettiğini anlatmaktadır.

Balaban, İ., "Öküzün Doğumu", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1968, s.26-27, (öyk.)

Öyküde, köyde yaşayan fakir bir ailenin ineğinin öküz doğurması ve bunun sonucunda evin erkeklerinin artık çalışmak için gurbete gitmelerine gerek kalmadığı belirtilerek, bu durumdan duydukları sevinç anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 2, Şubat 1969**

Ürgüp, Fikret, "Dr. A", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.16-17-29-, (öyk.)

Öyküde, deniz kenarında bir balıkçı köyüne yerleşen doktorun muayenesinin karşısına Paris'ten diplomalı Azrail adında bir doktorun muayenesini açtığı anlatılmaktadır. Azrail adındaki doktora uzak yollardan bile hastaların geldiği ve bir gelenin bir daha gelmediği anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 4, Nisan 1969**

Anderson, Sherwood, "Yalnızlık", (Çev. Fikret Ürgüp), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.6-7-8, (öyk.)

Öyküde, çocukluğuna takılıp kalan Enonck Robinson'un, çevresindeki insanlarla konuşmak yerine, duygularını resme aktaramadığı tercih ettiği ve odasına kapanıp hayali arkadaşlarıyla yaşamını sürdürmesi anlatılmaktadır.

Kafka, Franz,"Ölülerin Davetlisi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.9, (öyk.)

Öyküde, "Ölülerin çağrısına gitmiştim." derken ölülerin diyarına gittiğini ve orada tanıdığı eski bir Yahudi kızıyla denk geldiğini anlatmaktadır. Kızın kendisini ölüler diyarında gezdirdiğini ve kendisinin burada kalmasını istediğini anlatılmaktadır.

Ürgüp, Fikret,"Eski Yazı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.12-13-26, (öyk.)

Öyküde, "Bütün acılar dertlere çare bulunacak. İnsanlık ailesi rahat nefes alacak. Ama bütün cefaları çekmiş olan bizlerin adımız bile anılmayacak. Bir zaman yaşanmış olan hayatların ve bütün çekilenlerin izi kalmayacak yeryüzünde. Ne istediklerini bilmeyen, inançsız yaratıklar arasında yaşama çabasında kendimizi tükettik." (s.12). öldükten sonra unutulmaktan korkan yazar, insanlara olan hezeyanını dile getirmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 6, Haziran 1969**

Defne,"Düşük", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.24, (öykü)

Öyküde, hamile olan kadının doğum öncesinin son demlerinde, doğum yapmaktan duyduğu tedirginliği anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 7, Temmuz 1969**

Defne,"Atımın Ölümü" *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.27, (öyk.)

Öyküde, aniden açılan kapıdan içeriye giren zayıf ve güçsüz bir atın hikayesi anlatılmaktadır. Atı sahiplenen adam, atı iyileştirdikten sonra atı ile yürüyüşe çıktığı ve atın şahlanması ile adamı yere atıp kaçıp gitmesi ve bir daha da dönmemesi anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 12, Aralık 1969**

Sılay, Celal, "Kent Kaçağı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.14, (öyk.)

Yazar, bir kadının gözlerinde hayallerini bulduğunu ifade etmektedir

"İç yaşantı öylesine yoğunlaşmalıydı ki, dış yaşantı yavanlaşsın, göz boşalsın. Onun tarlada kırdı aradığını bu kadın nerede nasıl bulmuş olabilir? O gizleri yeniden görmek, içlerine derinliklerine dalarak anlamalıydı onu.

Gün doğmadan kendi gitti.

Gün kararırken kıra döndü...

Aylar sürdü bu gidiş geliş." (s.14).

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 2, Şubat 1970**

Dosdoğru, Hulusi,"Yunus", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.12-13-14-15-28, (öyk.)

Öyküde, varlıklı bir ailenin çocuğu olan Yunus'un; eşitsizliğe, insanın insanı sömürmesine karşı olduğu için ailesini terk ederek, şehre yerleştiği anlatılmaktadır. Şehirde düşünceleri uğruna yaşayan Yunus'un vereme yakalandığı ve arkadaşına ölmeden önce "Anadolu'da toprak ve mülkiyet ilişkileri" adlı çalışmasını bitirmesini isteyip sonra da öldüğü anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 7, Temmuz 1970**

Karapazar, Emel,"Küçükle Söyleşi", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1970, s.13, (öyk.)

Öyküde bahar ayının güneşli bir gününde, bir ağacın altında oturup bebeği ile oynayan küçük kızın yanına giden adamın, küçük kızla yaptığı kısa bir söyleşi anlatılmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Öykü, *Yeni İnsan* dergisinde üzerinde durulan türlerden biridir. Birçok genç yazarın öykülerinin yayımlanmıştır. Dergideki öykülerde, günlük hayatta karşılaştığımız sıradan tipler anlatılmıştır. *Yeni İnsan* dergisinde daha çok fantastik

tarzda öyküler karşımıza çıkmıştır. Yazarlar öykülerinde iç monolog, bilinç akışı, iç çözümleme gibi teknikleri de daha çok kullanmışlardır.

Yeni İnsan dergisinde yerli yabancı birçok yazara ait öyküler yayımlanmıştır. Öyküleri yayımlana yerli yazarlarımız; Tazer Özlü, Ekin Duru, Mehmet Seyda, Haldun Taner, Samim Kocagöz, Şahap Sıtkı, Haldun Arpad, Sait Faik Abasıyanık, Ferzan Gürel, Yaşar Kemal, Fikret Ürgüp, Cihangir Hidayet, Balaban, Burhan Arpad, Cihat Burak, Demir Özlü, Orhan Kemal, Hulusi Dosdoğru, İsimsiz, Sevinç İzat, Zeyyad Selimoğlu, Celal Sılay, Defne, Emel Karapazar. Öyküleri yayımlanan yabancı yazarlar; İvo Andriç, Franz Kafka, Jean Luc Maseene, Sherwood Anderson.

Yeni İnsan dergisinde yayımlanan öykülerde en çok karamsarlık konuları işlenmiştir. Yalnızlık, ölüm, boşluk, yabancılaşma, yoksulluk, Anadolu insanının gerçekleri, köydeki insanın çektiği sıkıntılar, kenar mahalle insanları, sarhoşlar gibi temalara önem verilmiştir.

1.4.3.23. Pandomima

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963

Ernest, Balthasar, "Pandomima", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.30, (pandomima)

Yazıda, pandomimanın vücudun sessiz oyunu olduğu anlatılmaktadır. Sessiz çığlık olarak da belirtilmektedir. Yazıda çehrelerin maskeler arkasında gizlendiklerine veya kalın beyaz çizgilerle stilize edilen sanat olarak ifade edilmektedir. Yazıda, pandomim sadece sessiz oyuna değil, çok defa bale sınırına da yaklaştığı vurgulanmaktadır. "Fransız Maximilien Decroux'un öyle röportajları vardır ki bunların mimografisi, balenin sahasına nüfuz etmiş bulunmaktadır." (s.4).

DEĞERLENDİRME

Pandomim, sözsüz oyun ya da mim sanatı, en basit anlatımıyla sözsüz tiyatro oyunudur. *Yeni İnsan* dergisinde yabancı yazar, Balthasar Ernest'e ait olan "Pandomima" başlıklı bir pandomima türü yer almaktadır. *Yeni İnsan* dergisinde

Tiyatro ve bale türlerinin pandomima türü alanına yakın olmaları, pandomimanın önemli bir yere sahip olmasını engellemişlerdir.

1.4.3.24. Portreler

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 9, Eylül 1966**

İsimsiz, "Albert Camus ve Veba", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.11, (prtr.)

Yazıda, Albert Camus'un 1947'de yayınladığı "Veba" adlı eserinin, Batı sanat çevrelerine getirdiği yeni bir bakış açısı yer almaktadır.

"Camus 'Veba' da Cezayir'i anlatır. Olay, Oran'da geçer. Camus 'Veba'yı yazmadan 'Veba'nın belli başlı tarihteki salgınlarını (Homer, Tukidid, Daniel Defoe, Manzoni... v.b. , okuyarak temelinden kavramıştır." (s.11).

İsimsiz,"Frederic Chopin ve Hastalıklı Yapısı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.13, (prtr.)

Yazıda, Frederic Chopin'in hastalıklı olduğu ve hastalıkları yüzünden çektiği acı ve ıstıraplar anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 10, Ekim 1966**

İsimsiz, "Franz Kafka", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.13, (prtr.)

Yazıda; 1 Temmuz 1883'de Prag'da doğan ve Prag Alman Üniversitesinde hukuk okuyan, Alman Yahudi asıllı romancı ve hikayeci Franz Kafka'ya yer verilmektedir.

Dosdoğru, Hulusi, "Sainte-Beuve", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.12-30, (prtr.)

Yazıda, 23 Aralık 1804'de Boulogne - sur- Mer'de dünyaya gelen, büyük Fransız eleştircisi Charles Augustin Sainte Beuve hakkında bilgi verilmektedir.

"Sanatçı, sanatçı derinlikte anlaması, yapıtların birbiriyle etkilenmesindeki çetrefili ayırarak değerlendirmesi ve çağın koşulları içine yerleştirerek, toplumla sanat arasındaki bağlantıların kaba ile incisini ayırması vb... nitelikleri yüzünden Saint Beuve, Fransız edebiyatını diri tutan adam olmuştur." (s.12).

İsimsiz, "Maksim Gorki", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.20-21-22, (prtr.)

Yazıda; 1838'de Volga üzerinde eski bir kent olan Nijni -Novgorod'da doğan, çocukluğu yoksulluk içinde geçen, asıl adı Aleksı Maksimov'e Peşkov olan Rus yazar Maksim Gorki'ye yer verilmektedir.

"Gorki'nin hikayeleri, çoğunlukla başından geçenleri anlatmıştır. Gorki'nin ünlü piyesi "Ayak Takımı Arasında" gerçeklerin tiyatroya aktarılışıdır. 1902'de yazmıştır. Gorki, bütün çalışanların dayanılmaz sömürülüşünü ve yoksulluğunu olanca acılığıyla ortaya koymuş; toplumun altın alta işleyip duran kangrenleşmeye yüz tutmuş çibanlarını deşmiştir." (s.20).

İsimsiz, "Gogol", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.23, (prtr.)

Yazıda, 31 Mart 1809'da Poltava dolayında Sorohnski'de dünyaya gelen, büyük Rus romancısı ve piyes yazarı Nikolay Vasilyeviç Gogol'a yer verilmektedir.

"En son romanı 'Ölü Canlar' adlı büyük epik romanını ikinci ve son bölümünü yazmaya başladı. Sinirleri bozuldu. 1847'de yayınlandı kızgındı. Çünkü büyük Rus eleştiricisi Belinski daha önce bir yazısında Gogol'u "Çıkarı uğruna Hristiyanlığı yalancı çıkarmakla suçlamıştı." (s.23).

İsimsiz, "Andre Breton", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.29, (prtr.)

Yazıda, 18 Şubat 1896'da Fransa'da doğan, Clgla - Popie'deki malikanesinde asım krizinden dolayı 70 yaşında ölen, Sürrealizmin kurucularından olan Andre Breton anlatılmaktadır. Andre Breton, tıpta talebe iken 1915'de askere alınan yazarın, ordunun ruh ve sinir durumlarını araştırmak için görevlendirildiği ve bu sayede S. Freud'u etrafıca inceleme imkanı bulduğu belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 12, Aralık 1966**

Özata, M., "Daniel William", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.14-15, (prtr.)

Yazıda, 1858 yılında Pennsylvania'nın Holburgun'da, anne-babası hür zencilerden dünyaya gelen Daniel hale Williams'a yer verilmektedir. Chicago'da yalnız beyazların okula öğrenci olarak kabul edildiği bir okula, tıp öğrencisi olarak girmeyi başardığı ve Amerika'da zenciler için hasta bakıcılık okulunu ilk olarak açmış isim olduğu belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 1, Ocak 1967**

Özata, M., "Brooker T. Washington", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.23, (prtr.)

Yazıda, Amerika'da fakir bir ailenin siyahi çocuğu olarak dünyaya gelen Brooker'in hayatta karşılaştığı zorluklar ve kazandığı başarıları anlatılmaktadır. Brooker, çocuk yaşta çalışmaya başladığı için okuyamadığını ve çevresindeki tüm siyahilerinde okuma fırsatı bulamamasını eserlerinde eleştirmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 5, Mayıs 1967**

Özata, M., "Paul Laurence Dunbar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.10-11, (prtr.)

Yazıda, Amerika'da yoksul bir siyahi ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Paul Lourence Dunbar'a yer verilmektedir.

"Paul Laurence Dunbar dört roman dört ciltlik kısa hikaye ve birçok da makale yazmıştır. Bunlar en iyi dergilerde yayınlamıştır. Ve okuyucu çemberi gayet genişti. Şöhretini daha çok şiirleri sağlamıştır. Ölümünden sonra da okunmağa devam edilmiş ve sevilmiş, bugün de hala sevilmektedir." (s.11).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 7, Temmuz 1967**

İsimsiz, "E. Verharen", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.10-11, (prtr.)

Yazıda; 21 Mayıs 1855'de, Scheldt ırmağı üzerindeki küçük Saint Amand les - Puers kasabasında doğan, Fransızca yazan Belçikalı ozanların büyüğü E. Verharen ve şiir sanatı yer almaktadır.

İsimsiz," Hugo West", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.11, (prtr.)

Yazıda; 23 Ekim 1883'de Cordoba'da doğan, asıl adı Gustavo Martinez Zuvirai olan, Arjantin'in dünyaca en tanınmış romancısı Hugo Wast anlatılmaktadır.

İsimsiz," Tabiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu 1966-1967 yıl sonu sergisi üstüne Okul Müdürü Safa Ş.Erkün açılış konuşması", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.23-24-25-26-27, (prtr.)

Yazıda, 1966-1967 yılsonu sergisi üstüne Okul Müdürü Safa Ş. Erkün'ün açılış konuşması yer almaktadır.Konuşmada; okulun 10. yılına girdiği, turistik çalışmalar yaptığı, Türk halk sanatlarında yerli motifler kullandığı belirtilmektedir.

"Yüksek okulumuzda bu yıl: Mobilya İçmimarlık Bölümünden 11, Dekoratif Resim Bölümünden 15, Grafik Sanatlar Bölümünden 9, Seramik Sanatlar Bölümünden 15, Tekstil Sanatlar Bölümünden 12 kişi olmak üzere, 62 mezun vermiştir." (s.24).

Özata. M.," Ralph Bunch", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.15, (prtr.)

Yazıda, 7 Ağustos 1904'de bir berberin oğlu olarak Detroit şehrinde doğan, Nobel Barış Ödülünü kazanan ilk kara derili Ralph Bunch anlatılmaktadır.

"Summa Cum Laude, son sınıf birinci olarak diploma töreninde ayrılış söylevinde bulunan öğrenci. Ralph Bunch, Filistin arabulucusu olarak dünya barışına yaptığı hizmetten ötürü, Nobel barış armağanını aldı. Yeryüzünde ilk Nobel alan kara derili Ralph Buch'dir." (s.15).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 8, Ağustos 1967**

Özata. M.," Ralph Bunch", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.30-31, (prtr.)

Yazıda, 1928'de Harvard Üniversitesinde sanat derecelerini birincilikle almış, Amerika'nın zenci sanatçılarından Ralph Bunch anlatılmaktadır. Ralph Bunch, Amerika'da mütareke bölümü yönetmeni olarak dünyadaki milyonlarca insanın meseleleriyle uğraşmaktadır.

İsimsiz, "Ady Endre", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.27, (prtr.)

Yazıda, 22 Kasım 1877'de Erdmindszent'te doğan, asil bir aileden gelmesine rağmen köylüler arasında özentisiz bir ömür süren, Macarların en büyük lirik ozanı Ady Endre anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 9, Eylül 1967**

Özata. M., "Marian Anderson", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.17, (prtr.)

Yazıda Philadelphia'da küçük, kırmızı tuğlalı bir evde dünyaya gelen, Amerika'nın en çok tanınmış zenci şarkıcısı Marian Anderson hakkında bilgi verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 10, Ekim 1967**

Özata. M., "Marian Anderson", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.28-29, (prtr.)

Bir önceki yazının devamı olan yazıda, Amerika'nın en çok tanınmış zenci şarkıcısıdır Marian Anderson hakkında bilgi verilmektedir.

"Arkadaşları Marian Andersson'un çok alçak gönüllü olduğunu söylerler. Gezilerini her hangi bir hizmetkarı veya sekreteri olmadan yapar, dikiş makinesini yanında taşır, kendi dikişini kendi dikermiş. 1941' de Philadelphia'dayken 10.000 dolar isteyerek halk 'kabiliyetli sanatçılar için' bir tesis kurmuştur. Ve buradan şimdi genç müzisyenlere her yıl burs verilir." (s.29).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 12, Aralık 1967**

Özata, M., "Abraham Lincoln", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.17, (prtr.)

Geçen sayının devamı olan yazıda, İllinois'de hukuk ve politika alanlarında başarı göstermiş ve bunu da kurnazlığına, pratik zekasına borçlu olan Abraham Lincoln anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 3, Mart 1968**

Özata, M., "Abraham Lincoln", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.8, (prtr.)

Yazıda, A. Lincoln'un New Salem'de otururken Ann Rutledge adında birisi ile tanıştığı ve 1835'te Ann Rutledge'nin 19 yaşında ölmesi üzerine A. Lincoln'un yaşadığı dram anlatılmaktadır. Yazar, A. Lincoln'un İncil'e çok düşkün olduğunu ve iyi bildiğini belirtmektedir. Ayrıca; Shakespeare'in şiirlerini, John Stuart Mill'in metafizik çalışmalarını, Robert Burns ve Lord Byron'un şiirlerini beğendiğini ve halk tiyatrolarına gitmeyi ihmal etmediğini ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 11, Kasım 1969**

Dosdoğru, Hüseyin, "Thomas More", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.12-13, (prtr.)

Yazıda, 7. Şubat. 1478'de Londra'da dünyaya gelen, "Ütopya"nın yazarı, İngiliz başvekili Sir Thomas More'un yer almaktadır.

"Thomas More, (Kiliselerin başı, kralların üstü kanun bakımından Parlamentodan, daha fazlasını yapamaz) cümlesinden zındıklığının ispatlandığı anlamı çıkarılıp ölüm cezasına çaptırıldı. 1. 7. 1535'te kafası cellat tarafından kesilerek idam edildi." (s.13).

"Ütopya hayali bir ülkedir ki orada bütün bu haksızlıklar ortadan kaldırılmıştır ne kölelik, ne krallık. (Monarşi) yoktur. (Utopia)" (s.13).

Dosdoğru, Hüseyin, "William Morris", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.26-27, (prtr.)

Yazıda; Walthamstow'da, Elm Hovse'da dünyaya gelen, İngiliz ozanı ve artisti William Morris anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 1, Ocak 1970**

Dosdoğru, Hüseyin," Schiller, Eugene Sue, François Rabelais", (Derleme), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1970, s.12-13-14, (prtr.)

Yazıda; 10 Kasım 1759'da Marbach'da doğan Alman yazar Friedrich Schiller, 26.01.1804'de Paris'te doğan cerrah ve yazar olan Eugene Sue ile Fransız bilim sanatına yenilik getiren ilerici olan zamanın büyük hekimlerinden François Rabelais yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 3, Mart 1970**

Dosdoğru, Hulûsi,"Arthur Schmitzler", *Yeni İnsan*, S.3, Mart, 1970, s.11, (prtr.)

Yazıda, 15 Mayıs 1862'de Viyana'da doğan, yapıtlarında psişik olayları determinist süzgeçten geçiren, Sigmund Freud'le aynı zamanda yaşamış olan Arthur Schmitzler anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 4, Nisan 1970**

Dosdoğru, Hulûsi,"Arthur Schmitzler", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1970, s.11, (prtr.)

Yazıda, 15 Mayıs 1862'de Viyana'da doğan, yapıtlarında psişik olayları determinist süzgeçten geçiren, Sigmund Freud'le aynı zamanda yaşamış olan Arthur Schmitzler anlatılmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Portre, resim, fotoğraf, heykel ve benzeri sanat türlerinde bir kişinin yüzünün ve yüz ifadesinin betimlenmesiyle oluşturulan eserdir. *Yeni İnsan* dergisi de özellikle bu alanlarda kendisini daha çok göstermiştir. Birbirine yakın olan resim, yontu,

portre v.b türler *Yeni İnsan* dergisinde yerli ve yabancı yazarların eserlerinin içeriğine göre ayrı ayrı ele alınmışlardır.

Yeni İnsan dergisinde toplam 25 adet portre yazı türünde eserlere yer verilmiştir. En az yontu ve resim sanatları kadar önemli bir yere sahiptir.

Yeni İnsan dergisinde ilk yayımlanan portre, İsimsiz bir yazara ait olan *Albert Camus ve Veba* adlı yazıdır. Çoğunlukla isimsiz yazarlara ait olan eserler kendisini gösterir. Dergide Hulusi Dosdoğru, M. Özata, Hüseyin Dosdoğru'ya ait birçok portre örneği de yer almaktadır.

1.4.3.25. Resim

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 1, Ocak 1963**

Berk, Nurullah, "Fernand Lecer ile Yarım Saat", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.8. (resim)

Yazıda değişen Batının, hiç değişmeyen adetleri, kuralları, insanlarıyla geçmiş kazançlarına sadık kalındığı ve yaşanan ihtilâller karşısında bile bu değerlerini koruyabildikleri anlatılmaktadır. Doğu ise bunların aksine her savunulan gelenek anarşiye dönüştürülmüş. Ve bugün olanın yarın yok edilmişliği vurgulanmıştır.

"Nejat, Mualla, Avni Paris modern resim akımı içinde adlarını duyurmayı başarmış ressamlarımız arasında yerlerin olan sanatçılarımızdandır. Nurullah Berk'in Fernand Leger ile ölümünden bir süre önce yaptığı bu konuşmayı, Fransa'da resim anlayışı ve ressamlarımızın başarısı üstüne bir anlam vermesi için yayınlıyoruz." (s.8).

Yazar, Andre Lhote'nin resimde kendisini tekrarlamakla yetindiğini, Fernand Leger'in ise durmadan resmini yenilediğini dile getirmiştir. Leger'in Picasso kadar şöhretli olduğunu ayrıca vurgulamaktadır.

"İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi öğretim üyelerinin çoğu, Fransız ressamlardan Lhote, Levi, Leger'in ekollerinden gelişmiştir. Bu, birbirine ayrı ekoller, ressamlarımız arasın da estetik ve teknik zevk ayrımları doğurmuştur..

Leger'in yukarıdaki eseri, (Fernand Leger - 1954) bize sızan resim anlayışları üstüne bir düşünce verebilir." (s.9).

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 1, Ocak 1963

İsimsiz, "Modern Resim", Yeni İnsan, S.2, Şubat 1963, s.8, (resim)

Yazıda, modern resim sanatını duygudan daha çok düşüncenin beslediği belirtilmektedir. Düşüncenin sanat yapması günümüzün sanatıdır "Figüratif resim anlayışından non-figüratif bir anlayış salt düşünce ile varılır." (s.8).denilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 3, Mart 1963

Veliçolu, P, "Resimde deformasyon", Yeni İnsan, S.3, Mart 1963, s.13, (resim)

Yazıda, doğanın değişen süre ve eylemlere rağmen hep aynı düzende devam etmesi vurgulanmaktadır. Bu düzen ile aynı biçimcilik, insanı hayran eder fakat çabuk bıktırıp, usandırmaktadır. Burada anlatılma istenen, doğanın muhteşemliği değil, insanın doğa ile arasında gelişen alışverişin sonunda kazanılan iç dünya olduğudur. Yazıda doğanın sanatçının, duygu dünyasında geçirmiş olduğu deformasyonun çıkış noktası ifade edilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963

Ebre, Walter, "Miro", Yeni İnsan, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.18, (resim)

Yazıda, 20 Nisan 1893 tarihinde Barcelona'da dünyaya gelmiş Joan Miro'nun resim anlayışı işlenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963

Arts, "Brague", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.22, (resim)

Yazıda, 1882 yılında Paris yakınında Argenteuil - sur - Seine de dağan ve on yedi yaşında resim yapmaya başlayan G. Brague'nin resim sanatı anlatılmaktadır. Yazıda Brague'ın resme getirdiği, empresyonizm renkliliğine tepki olarak eşyanın ağırlılığını duyurmaktadır. Yazıda, ünlü sanat eleştircisi Andre Parinaud'nun, Georges Brague'la yaptığı sohbetin önemli bölümlerine yer verilmektedir.

Arts, "J.Villon", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.20, (resim)

Yazıda, seksen yedi yaşında elinde palet ve tuval karşısında ölen, resim yapmağı bir yaşam felsefesi haline dönüştüren, resim sanatının ünlü rssamı, J. Villon anlatılmaktadır.

Berk, Nurullah, "Akilleos'un Topuğu", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.17, (resim)

Yazıda, Akilleos'un Topuğu hikayesi şöyle anlatılmaktadır.

"Thetis ve Pele'nin oğlu Akilleos, Mirmidon'ların kralı idi. Doğduğu zaman anası onu, topuğundan tutarak, ölmezliğe ve dokunulmazlığa kavuşması için Styx nehrine batırdı. Ama günlerden bir gün Apollon onu, nehir sularının değmediği topuğundan vurarak öldürdü. Böylece <Akilleos'un topuğu>, sağlam bit yapılışın zayıf, çürük parçasını gösteren bir rumuz, bir sembol sözü oldu." (s. 17).

Yazıda, ressamların durmadan bir yenilik peşinde koştukları ve bu yeniliklerin tükendiği zaman ne yapacakları eleştirmektedir. Yazar, sonunda ateş çemberi içine düşmüş akrepler gibi kendi kendilerini sokup zehirleyeceklerini ifade etmektedir.

Yazar, geçmişi köklü olan resim sanatının neden böyle tarumar hale düştüğünü Akilleos'un topuğuna bağlamaktadır. Hiçbir sanat, yeteneksiz, bilgisiz kişiler elinde harcanamazken, resim sanatının böyle kişiler elinde itibarsızlaştırılmasına kızmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 8, Ağustos 1963**

Aujourdhui, "Resim sanatı çıkmaza mı girdi?", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.14, (resim)

Yazıda, resim ve güzel sanatların birbirleri arasında farklılaşmayı başlatan akımlarının, sanat zevkimizi zayıflattığını vurgulanmaktadır.

"Resimde ve heykelde karşılıklı iki dil çıktı figüratif dille absrait dil. Bu iki dil, birbirinden tamamen ayrı bir mantığın ve heyecanın ifadesi vasıtası olmaktadır." (s.14).

Yazar; resimin, güzel sanatın öteki dallarıyla birleşerek insanı, ulaşması güç yüceliklere erdireceğini savunmaktadır.

Tollu, Celal, "Türk sanatı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.13, (resim)

Yazar, Türkiye'nin plastik sanatlar tarihinin çok geçmişe dayanmadığını vurgulamaktadır. Yazar, İslam dininin yanlış tefsir edilmesinden dolayı, dini ve askeri ihtiyaçların doğduğunu ifade etmektedir. Yazar, Doğunun mimarlık alanında oldukça gelişmesine rağmen, plastik sanatlarda gelişmesinin, Mustafa Kemal Atatürk dönemine denk gelmesini eleştirmektedir.

***Yeni İnsan*, "Sabri Berkel", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.18, (resim)**

Yazıda, 1909'da Üsküp doğan, Belgrad ve Floransa Güzel Sanatlar Akademisinde okuyan ve İstanbul Güzel Sanatlar Akademisinde resim öğretmenliği yapan, Sabri Berkel'in resim sanatı anlatılmaktadır. Yazıda, Sabri Berkel, resmi, süs ile sanat arasında araştırdığı belirtilmektedir. Yazarın, ulaşacağı yerin derinlikte olmadığını resme ilk başladığı ilk yıllarda kavramış olduğu ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 9, Eylül 1963**

Firuz, Günay, "Delacroix", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.22, (resim)

Yazıda, Delcroix'nın 100 yıl önce resme getirdiği yenilikler ve ikinci dünya savaşı sonrası resim sanatının insan ruhu üzerindeki etkilerini, Aujordhui şu şöyle açıklamaktadır:

"Birinci Dünya harbi dadaizme, sürrealizme gibi Pschopatholog ile ilgisi apaçık ekolleri ortaya attı. 39 - 44 harbi se <Tachisme > i körüklerdi. Tachisme sanatkarı içine düştüğü komplekslerden kurtaran otomatikleşmiş refleksten ibaret bütün tandansların başında gelmektedir. Böylece sanatkar eseri ile toplumun öldürücülüğünü açıklamakta ve aynı zamanda bu korkunç maceranın kendi içinde bıraktığı bütün kötü izleri söküp atmak istediğini sanatı ile ifadeye çalışmaktadır." (s.22).

Yazıda Delacroix'nın 3 Ağustos 1863 yılında, ölümünden on üç gün önce, vasiyeti anlatılmaktadır.

Life, "George Brague", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.21, (resim)

Yazıda, Argenteuil'de doğan, 1917'de resmin, hikayesi olan bir gerçeği değil, resmin anlatılması gerektiğini söyleyen, Brague'ın resim sanatı anlatılmaktadır. Yazıda sanatçının, tabiatı gördüğü değil, kendi gördüğünü resmettiği ifade edilmektedir. Resme ne şiir, ne dram, ne de herhangi bir edebiyat şekli karıştırmadan, sırf resmin kendi gerçeğine ve kanunlarına uygun değerler kattığı vurgulanmaktadır.

Tollu, Cemal, "Brague Brague'ın 40 yılı", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.19, (resim)

Yazıda, kübizmden söz açılında akla gelen ilk ismin Picasso olduğu vurgulanmaktadır. Fransızların ise buna, her nedense pek sinirlendiklerini ve Picasso'nun karşısına Brague'ı çıkardıklarını anlatmaktadır.

Yazıda, 1882'de Paris civarında Argenteuil'de dünyaya gelen, kübizm yapımcılarından olan Brague'ın hayatı ve sanatı anlatılmaktadır.

"İlk Cubist tecrübelerinde Brague Cezanne'dan ilham aldı. Onun basite irca edilmiş teferruatsız resimleri Brague'da daha da ileri giderek tabiatın özünde mevcut acayip şekiller dünyasını keşfe yol açtı. İlkın realiteye bağlı kalan Brague sonraları tamamen Perspektifi resimlerinden atarak şekilleri öylesine tuvalin üstüne açarak yaydı ki, bakıldığı zaman eşyanın dört tarafı birden görüldü. Brague daha da ileri

giderek eşyanın sathlarını birbirlerinden ayırarak onlarla daha tesirli bir desen meydana getirmek üzere yeniden terkip etti." (s.21).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 10, Ekim 1963**

Acemi, Nihat, "Van Gogh", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.26, (resim)

Yazıda, Nihat Acemi'nin çeşitli kaynaklardan derlediği, ressam Van Gogh'un hayat öyküsü anlatılmaktadır. Yazıda, 'Yeni İnsan Dergisinin' bir sonraki sayılarında yayınlanmaya başlanacak, Van Gogh'un kardeşi Theo ile arkadaşları Rappard, Guguin ve Emil Bernard'a yazdığı mektuplara da değinilmektedir.

Firuz, Günay, "Vaserley", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.22-23-24 (resim)

Yazıda, Vasarely 1955'te biçim ile rengin, kendi anlamınca plastik birimler içindeki ilkeleri biçimleyerek, biçim ve rengi iki ayrı fakat tamamlayıcı faktör olarak sınırladığı belirtilmektedir.

"Vasareyl'nin bu çeşit plastik birim anlayışı içinde yarattığı ilk örnek tabloları, karşıt veya uyumlu, siyah- beyaz, siyah renk, beyaz renk, renk-renk olabilirliğinin sayısız morfolojik güçlülüğünü taşır." (s.24).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 11, Kasım 1963**

Duthuit'den, Georges, "Henri Matisse, (özet)", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.22, (resim)

Yazıda, on dokuzuncu yüzyılın başına kadar Cezanne'nin etkisinde kalan Matisse katıldığı Fauve sergisinde kendi kişiliğini yansıttığına değinilmektedir. Fauve diye adlandırılanın bir avuç tablo olduğu vurgulanır. Yazıda, Fauve'nin 1905'te Paris'te sergilenmesi, Delacroix'nın Chio'nun öldürülüşü, Manet'nin Olympias'ı, Monet'nin dumanlı istasyonu kadar büyük bir tepki yarattığı belirtilmektedir.

İsimsiz, "Vincent Van Gogh'un mektupları", (Çev. Nihat Acemi), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.28, (resim)

"Mektup Van Gogh tarafından 1880 senesi Eylül ayında Borinagen madenleri arasında yaşadığı zaman kardeşi Theo'ya yazılmıştır. O sırada 27 yaşında bulunuyordu. Esasen bundan sonra sadece daha on sene yaşamıştır. (Ölümü 1890)" (s.28).

Yazıda, Van Gogh'un kardeşi için yazdığı ilk mektup olduğu belirtilmektedir. Yazıda, bu mektubun önemi, sanatçının kesin olarak ressam olmaya karar vermesi olduğu vurgulanmaktadır. Ayrıca, sanatkarın sanat ve hayat hakkındaki görüşlerini içeren hususlar anlatılmaktadır.

Kalmık, Ercüment, "Avrupa'da Türk resim, yontu sergisi", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.18-19-20, (resim)

Yazıda, Cumhuriyet'in kuruluşundan bu yana devlet, çağdaş resim ve heykel sanatçılarımızın yapıtlarını bir araya toplayarak tertip edilen sergi belirtilmektedir. Yazar, bu yazının yirmi Eylül'de Brüksel'de açılan, Paris, Berlin, Roma ve Viyana'da sergilenecek olan yapıtlar üzerine yazılmış bir değerlendirme olduğunu ifade etmektedir.

Yazıda, "İmzalar Türk ama resimleri Avrupalı, neden bunlarda şark havası sezilmiyor." (s.18). Avrupalıların, Türk resminde doğu stili görmek istemeleri bizleri Avrupalı görmemeleri eleştirilmektedir.

"Türkiye'nin kültür tarihinde ilk defa olarak Türk sanatı Avrupa'nın en ileri sanat hareketleri ile paralel ve baş başa bir çaba göstermektedir. Son yıllarda muntazam iştirake başladığımız Venedik ve Sao Paulo Biennalleri, başka uluslar arası sanat gösterileri ve en son Brüksel'de açtığımız Çağdaş Türk Resim ve Heykel sergilerinde elde ettiğimiz sonuçlar bunu ispat etmektedir." (s.19-20).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 12, Aralık 1963**

***Yeni İnsan*, "Klee", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.22, (resim)**

Yazıda hareketçi, şaşırtıcı, esprici, hareketli ve şair kimliğine sahip olan Klee'nin resim sanatı anlatılmaktadır.

"Klee'nin dünyası nasıl bir dünya. Kapalı bir dünya önce. Oraya ancak şiirin, müziğin bir de matematiğin yardımıyla girilebilir. Kandinsky de yeni bir evrenin kapısını çalmıştı. Mondrian da mutlak gerçeğin dolaylarındaydı. Ancak Kandinsky biraz kişi dışıydı. Mondrian fazla nesneldi. Öte yandan Kandinsky bizi evrenine çok severek götürmek geleneğindedir. Mondrian ise kendi evrenine çağırılmaz pek." (s.22).

Delaunay, R., "Van Gogh'un mektupları", (çev. Nihat Acemi), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.26, (resim)

Yazıda, Van Gogh bu sayıdaki mektubunu, arkadaşı Rappard'a yazmıştır. Mektupta Van Gogh arkadaşı Rappard'a, aralarındaki samimiyete dayanarak, aşık olduğu kadından ayrılması gerektiğini vurgulamaktadır.

"Hiç olmazsa samimiyim ve farkına varmadan benimle mutabakat halindesin; sevgilinin biraz evvel ikiyüzlü dediğim kadınlardan biri olduğunu , farkına varmadan kabulleniyorsun.... Samimiyetle elini sıkır, her zaman senin tanıdığın Vincent olduğumu temin ederim." (s.27).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 1, Ocak 1964**

Kalmık, Ercüment, "Altın bölüm", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.20, (resim)

Yazıda, evrenin düzenini insanoğlu kendi içinde duyduğu ve evrenin bir parçası olarak bu düzenin içinde olduğu vurgulamaktadır. Yazıda, insanoğlunun ilk var olduğundan beri bu düzeni araştırmış anlamlandırmaya çalıştı belirtilmektedir. Sanat eserinin insanoğlunun bu evren düzenini sezişinden başka bir şey olmadığını belirtilmektedir.

"Eski Yunan filozof ve matematikçilerinden Pythagoras, bu rasyonun rakamlarla ifade edilebileceğini ileri sürdü. Ona göre uzay bir adet mikyas idi.

Pythagoras evreni bir matematik düzen içinde bir bütün olarak kabul edilmekte idi." (s.21).

Picasso, Pablo, "Sanatı anlamayabilirsin", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.25, (resim)

Yazar, insanların neden, bir kuşun ötüşünü, geceyi ya da bir doğal güzelliği anlamağa çalışmayıp, iş sanat eserine gelince herkesin anlamaya çalışmasının nedenini sorgulamaktadır. Yazar, içgüdülerinden ve fikirlerinden çıkan duyguları, nasıl olurda bir başkası anlayabilir yada tahlil etmeye çalışır, anlayışını eleştirmektedir.

Acemi, Nihat, "Van Gogh'un mektupları, 3", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.26, (resim)

Yazar, bu mektubunu arkadaşı, ressam Van Rappard'a yazmıştır. "Van Gogh'un mektubunda şunu anlatmaktadır:

"İdealim birçok modele sahip olmak ve sadece onlarla çalışmaktır. Birçok fakir ve muhtaç, kış günlerinde veya işsiz kaldıkları zamanlar bana gelmelidir onlar için benim atölyem emniyetli barınak olmalı. Her zaman sıcak bir yer ve içki bulacaklarının doyurulacağını emin olmalıdırlar. Şimdilik bu arzumu küçük çapta gerçekleştiriyorum, belki ileride istediğim gibi olur. Şimdilik az modelle istifa ediyorum. Onlarsız yapamam hatta bir tekinden dahi vazgeçemem." (s.27).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 2, Şubat 1964**

İsimsiz, "Baudelaire ve resim", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.22-23-24-25-26, (resim)

Yazıda, Baudelaire'nin ressam bir babanın oğlu olduğu, duvarları resimle dolu bir evde büyüdüğü belirtilerek resmin, hayatına karışan bir sanat olduğu vurgulanmaktadır. Yazıda Baudelaire'in erginlik çağlarında, Louvre'un ve resim sergilerinin yolunu tuttuğu belirtilmektedir.

İsimsiz, "Çağdaş Türk resim ve yontu sergisi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.27, (resim)

Yazıda, Fransız basınının Paris'te Şehir Müzesinde açılan, <Bugünkü Türk Sanatı> Sergisi üstüne yapılan eleştiriler vurgulanmaktadır. 'Arts' dergisinde çıkan bir yazıda Raymond Charmet şöyle demektedir:

"Karaburçak ve Burak'taki motiflerin biraz safça birikimini, bölmeli ayırımı olan temayülü Doğu ruhuna bağlamak mümkün. Fakat bu Türk ressamlarının büyük bir çoğunluğu açıkça soyut üsluba taraftar, bazıları geometrik (Bingöl), bazıları lirik (Turan Erol). Bununla beraber yakından incelenirse hepsinde İslam sanatının göz kamaştırıcı arabeskleri modern bir anlayışa aktaran, Doğulu niteliği inkar edilmez şekilde belirli bir renk uyumları duygusu (Erbil Tamer) ve simetrik ritimler keşfediliyor. Görülüyor ki, en modern sanat bile insanlığın derin hassasiyetini meydana getirmiş yüzlerce yıllık heyecanlardan ve deneylerden faydalanmaktan geri kalmamaktadır." (s.27).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 3, Mart 1964**

İsimsiz, "De Chirico", (Derleyen, Ömer Madra), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.26-27-39, (resim)

Yazıda, resim sözlüğüne <metafizik> (fizikötesi) kelimesini getiren De Chirico, şöyle belirtmektedir:

"Maddenin durgunluğu ve duygusuz güzelliği bana fizikötesi gelir. Yine, renklerinin açıklığı, parlaklığı ve boyutlarının tamlığı ile tüm bulanıklığı ve çapraşıklığı yadsıyan nesneler fizikötesidirler." (s.26).

İsimsiz, "Matisse konuşuyor", (Çev.Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.16-17-18, (resim)

Yazıda, Matisse'in bir hukukçu olacağını, sonradan İsviçre manzaralarını gösteren renkli kartpostalları kopya etmekte olan biriyle karşılaştığı belirtmektedir. Yazar, resim yapmaktan artık vazgeçemediğini ve bunu geliştirmek için Paris'e gittiğini anlatmaktadır.

"1896' da Güzel Sanatlar Okulunda öğrenci iken Quai St. Michel'de bir oda tutmuştum. Bitişik odada, empresyonistlerin, hele Sisley'in etkisi altında kalmış Very adında bir ressam daha oturuyordu. Bir yaz onunla birlikte Britany'ye gittik. Onunla yanı başında çalışırken, onun ana renklerle benim eski ustalardan kalma paletimle elde edebileceğimden çok daha fazla ışıklılık elde edebileceğine dikkat ettim. Bu, gelişmemde ilk aşama oldu. Louvre etkisinden kurtulmuş ve renklere yönelmiş olarak Paris'e döndüm." (s.17).

İsimsiz, "Toulouse - Lautrec", (Çev. Zehra Ağralı), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.19-20-21, (resim)

Yazıda, sıkı geleneklere bağlı, sert ahlak kuralları içine hapsedilmiş olan, 19. yüzyıl Avrupa ve Amerika'sının gitgide kuvvetlenen orta sınıfın baskısı altında olduğu vurgulanmaktadır. Yazıda, özellikle 19. yüzyılın son yarısında uyanan tepkiler Toulouse - Lautrec'in kişiliğinde en kesin değişimi bulduğunu vurgulamaktadır. Yazıda, iyi, kötü, doğru, yanlış yönleriyle insanların gözünü açan Toulouse - Lautrec'in resim alanında, önemli bir yeri olduğu vurgulanmaktadır.

"Viktorya çağının kötüyle ilgisi dinsel ve ahlaki öğütlerde bulunmak, kötünün moralini yapabilmek içindi. Toulouse - Lautrec'in kötüyle ilgisi ise, onun sanatçı gözüyle nesnel olarak inceleyebilmek içindi. Aynı şeyi Baudelaire 1857'de yayınlanan <Les fleurs de mal> ile şiirde, Manet ve Degas <Absent içenler> ile resimde, Emile Zola <Nana> siyle romanda, <Lla Maison de Tellier>deki fahişeleriyle de Maupassant kısa öykülerinde yapıyorlardı." (s.19).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 4, Nisan 1964**

İsimsiz, "Çamlıca Kız Lisesi öğrencilerinin resim çalışmaları", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.29-30, (resim)

Yazıda, Çamlıca Kız Lisesi öğrencilerinin yaptıkları resim çalışmaları verilmektedir. Çamlıca Kız Lisesi öğrenciler: Müjgan Sılay, Necla Yalçiner, Sakavet Ünal, Nevin Ceviz, Fahriye Alisipahi.

İsimsiz, "Fouvisme", (Çev. M. A.), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s. 22-23-24-25, (resim)

Yazıda, vahşi hayvan anlamına gelen fovizm'in, renklerin etkisini arttırmak; parlak, çarpıcı, doygun renkleri birbirine karıştırmaktan kaçınan bir sanat olduğu belirtilmektedir. Yazar fovizm'in 1398 yılında doğduğu, Marguet'in "Gün Batımı, Louvre ve Paris'i, Matisse'in "Toulousedan peyzaj"ı ilk örneklerini içerdiği vurgulanmaktadır. Yazar, fauve'culuğu ayrı ayrı sanatçıların aynı anda ortaya çıkardıkları bir sanat hareketi olduğunu da belirtmektedir.

"Akademi'nin gözden düşüşü, impresyonizm'in silinmesi, Cezanne, Gauguin, Van Gogh, Toulouse Lautrec ve Post - Impresyonistlerin (bu arada Cross ve Signac, daha önce Seurat'nın) verdikleri örnekler bir 'sanat iklimi' yaratmış ve bu birçok ressamın bahçesinde aşağı yukarı aynı anda çiçeklerini veren Fauve'culuğun olgunlaşmasına yol açmıştır." (s.23).

İsimsiz, "Salvador Dali", (Derleme, Ömer Madra), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.20-21, (resim)

Yazar, gerçekçi sürrealizmin temsilcisi olan Salvador Dali'in resim sanatı ile ilgili bilgiler vermektedir.

Yazıda, Salvador Dali'nin "Mantıksal söz imgelerini sonsuz bir dikkatle somutlaştırdığı, katı nesneleri eriterek yumuşak nesneler haline getirdiği, çılgın, erotik bir fantezinin ürünleri olan oyuncular sahneye çıkardığı" (s.20). vurgulanmaktadır. Yazıda, Salvador Dali'in kendi içinin gizemli dünyasını birtakım çılgın ruh halleriyle yüzeye çıkararak, dünyayı değersiz kılmaya çalıştığı ifade edilmektedir.

Kalmık, Ercüment, "Zeki Faik İzer", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.16-17-18, (resim)

Yazıda, yazarın sekiz yıl önce, Beyoğlu'nda ressam Zeki Faik İzer ile ayak üstü yaptığı sohbet anlatılmaktadır.

"- Nasıl, çalışıyor musunuz diye sormuştum?

- Pek çalıştığı yok, hem çalışmanın bir gayesi olmayınca çalışmak için bir sebep de kalmıyor. Demişti." (s.16).

Yazıda, Zeki Faik İzer'in sanat kişiliğini oluşturan, empresyonizmin spontane cıvıltısı, cubismein şekil endişesi ve yapı sağlamlığı vurgulanmaktadır.

Yabancı Basın, "Çağdaş Türk resim heykel sergisi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.26-27, (resim)

Yazıda, devlet tarafından tertiplenen çağdaş Türk resim- heykel sergisinin, Fransa'dan sonra Batı Almanya'da açılması ve Alman basınında çıkan yazılar verilmektedir.

"Dün, Lützowplatz'daki Haus'da, ilk defa olarak, <Bugünkü Türk Sanatı> sergisi açılmıştır. 70 kadar Türk ressamı ve heykeltıraşlarının eserleri, üç hafta süre ile bu sergide teşhir edilecektir. Bu sergi Paris'ten doğru Berlin'e, buradan da sıra ile Viyana ve Roma'ya gidecektir. Bu Uluslararası turne Türk Dışişleri ve Milli Eğitim Bakanlıklarının himayesindedir." (s.27).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 5, Mayıs 1964**

Erimez, Dinçer, "Cemâl Tollu ile konuşma", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.26-27, (resim)

Yazıda, Cemal Tollu'nun resim heykel müzesinde retrospektif bir sergi açıldığı belirtilmektedir. 1 Mayıs Güzel Sanatlar Akademisinde 'Tollu atölyesinde yetişenler' eski ve yeni çalışmalarını sergiledikleri ifade edilmektedir.

Kalmık, Ercüment, "Kübizm", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.22-23-24-25, (resim)

Yazıda, kübizm çağımızın bilim, teknik ve düşünce akımlarının sağlam temelleri kurulmuş, hissi olmaktan çok fikri bir sanat akımı olduğuna değinilmektedir. Fakat 1941 yılında birinci Dünya Savaşı'nın başlamasıyla kübizm çalışmalarının son buluşu vurgulanmaktadır. Picasso bu konuda şunu demektedir:

"Biz Kübizme başladığımız zaman aklımızda Kübizm yapmak diye bir şey geçmedi, bu içimizdeki ifadeden başka bir şey değildi." (s.23). Brague ise şöyle söylemektedir:

"Benim için Kübizm, kabiliyetlerimi resim sanatına dilediğim gibi aktarabildiği bir yaratma yoludur." (s.23).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 6, Haziran 1964

Acemi, Nihat, "Katethe Kollwitz", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.30-31, (resim)

Yazıda, Alman kadın sanatçı Kaethe Kolwitz'in şehrimizde tertip edilen sergisinden bahsedilmektedir.

"Kollwitzin grav rlerindeki hacimler, çizgiler, satırlar, siyah - beyaz unsurların hiçbiri sadece estetik endişe ile tertip edilmiş değildir. Bu yüzden onun eserlerinde sanatı yalnız başına aramak beyhudedir. Işık cambazlığı, siyah - beyaz sihirbazlığı onun gravürlerinde bulunmaz. O bilmece gibi resim yapmaz." (s.30).

Art, How To Understand Modern, "Resimde ve şiirde sürrealizm", (ev. Zehra Ağralı), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.22-26, (resim)

Yazıda, gerçeküstücülük akımında şairlerin resamlara önderlik etmiş oldukları belirtilmektedir. Paris'te gerçeküstücülük akımının lideri Fransız şair Andre Breton, sürrealist şiirin birden ortaya çıkmadığı köklerinin ta 19. yüzyıla kadar dayandığını belirtmektedir. Yazıda, Sürrealist edebiyat akımını doğrudan etkileyen iki önemli şairin, Arthur Rimbaud ve Isidore Ducasse olduğu belirtilmektedir.

Kalay, Necdet, "F. Ertaş resim sergisi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.35-36, (resim)

Yazıda 1938 yılında İstanbul'da doğan, 1945'te akademik eğitimini Celal Esat Arseven ve Zeki Kocamemi'ninde alan F.Ertaş'ın, açtığı resim sergisine yer verilmektedir.

İktibas, "Devlet Resim ve Heykel Sergisi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.32-33, (resim)

Yazıda, "Devlet Resim ve Heykel Sergisi" üstüne Akşam gazetesinde çıkan yazılar yer almaktadır.

İsimsiz, "Fahrünnisa Zeid", (Derleme, Dinçer Erimez), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.16-17-18, (resim)

Yazıda, Paris'teki eğitimi sonrasında İstanbul Güzel Sanatlar Akademisinde N. İsmail Efendinin yanında çalışmalarını sürdürmüş Fahrünnisa Zeid'in Maçka'daki evinde açtığı sergisi hakkında bilgi verilmektedir.

"Fahrünnisa Zeid parlak tuvallerini yaratır ve garip biçimli taşlarını bezerken hiç bir peşin düşünce gütmüyor, iç tanrısını konuşturuyor ve fırçasından şark halılarını andıran arı renk uyumlarında orantılı olanları doğurduğu görülüyor." (s.16).

İsimsiz, "Mondrian", (Çev. Zehra Ağralı), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s. 19, (resim)

Yazıda akademik Realizm'den Empresyonizm'e, oradan da Fauvizm'e geçmiş ve 1910-1911 arası Kübizm'den etkilenmiş Hollandalı olan Houdrian'ın, (1872) kendine has, abstre resim tarzı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964**

Berk, Nurullah, " <D> Grupu - sunuş- ", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.16, (resim)

Yazıda Plastik Sanatlarımız alanında, tarafsız eleştiricilerin azlığı sonucu bu sanatları pek ilerleyemediği belirtilmektedir. Yazar, Çağdaş Türk ve Heykelinin önemli bir dönüm noktası olan D- Grubuna 'Yeni İnsan' dergisinin sayfa ayırmasında duyduğu memnuniyeti ifade etmektedir.

Naci, Elif, " <D> Grupu", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.16, (resim)

Yazıda, D Grubunun kurucularında olan Elif Naci'nin D Grubunun kuruluşuyla ve açtıkları sergilerle ilgili bilgiler verilmektedir. Yazar, eskiden Galatasaray Lisesinde senede bir kez birkaç ressamın resimlerinin sergilendiğini, fakat Beyoğlu'nda geçen hiç bir kişinin ilgisini çekmediğini belirtmektedir. Sonradan Avrupa'da eğitim görüp yurda dönen yeni neslin bir araya gelip Ressam ve Heykeltıraşlar Birliği'ni kurduklarını belirtmektedir. Ayrıca Türkiye'de halka abstreyi, plastik sanatları getiren D Grubu olduğunu da vurgulamaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 8, Ağustos 1964

Sılay, Celâl, "Aşk adamı, (Picasso)", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1964, s.15, (resim)

Yazıda, Picasso'nun resim sanatının İspanya ve Dünya sanatına olan etkisi ve gelişimi ifade edilmektedir.

İsimsiz, "Guernica ve Picasso", (Derleme, Adil Moran), Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1964, s.16-17, (resim)

Yazıda, 28 Nisan 1937 tarihinde iç savaş sırasında Alman uçaklarının "Begue"ların kutsal şehri Guernica'yı vahşice yok ettikleri vurgulanmaktadır. Picasso bu saldırganlığa bir öfke ve dehşet çılgılığıyla Geurnica resimiyle karşılık verdiği belirtilmektedir.

" Picasso eserin sembolizmini açıklarken: <Boğa insanlıktan çıkmayı ve karanlığı... at da halkı temsil etmektedir.> demişti." (s.17).

İsimsiz, "Sekizinci günün adamı", (Derleme, Osman Mazlum), Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1964, s.18-19, (resim)

Yazıda, sanatın toplumu anlatan bir araç olduğu belirtilerek, Picasso'nunkinin bir adamın sanatı olduğu ifade edilmektedir. Yazar, Picasso'nun sanata, yeni bir bakış açısı getirdiğini ve ortaya çıkan Kübizm akımını benimseyerek sürdürdüğünü belirtmektedir. Yazar, Picasso'nun aynı zamanda Sürrealist akıma göre de çizdiğini vurgulamaktadır.

"Çalışması daha da çok rahat. Bir şaheser yapmak için oturmuyor işinin başına. Sevdiği şeye uğraşmak için oturuyor. Bir yontu mu çıkaracak, taş olur, odun olur ilk maddesi, hiç önemi yok. Bir tablo mu yapacak, hangi kağıtta çalışacağı önemli değil." (s.20).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 9, Eylül 1964

Arts, "Miro ile konuşma", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.21-29, (resim)

Yazıda 20 Nisan 1893'te Barcelona'da dünyaya gelen, İspanyol ressam Joan Miro'un sanat yaşamı anlatılmaktadır.

Berk, Nurullah, "Joan Miro", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.16-17-18, (resim)

Yazıda, çağdaş sanatın en özgür temsilcilerinden biri olan ve resimde disiplinsiz bir özgürlük olamayacağını savunan Joan Miro'un sanat hayatına yer verilmektedir.

"Miro Kübizm ve Sürrealizm'den bir soyutluğa gidince da tam soyut olmadı. Soyut sanat ansiklopedilerinde yeri yok bu ressamın. Tablolarında boyuna tabiattan, insanlarda, objelerden hatırlatmalar var. Çoğu zaman bunlar çocuksu bir saflıkla resmedilmiş olur." (s.17).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 10, Ekim 1964

İsimsiz, "Resim, heykel müzesinde bir sergi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.26-27-28-29-30-31, (resim)

Yazıda, Resim - Heykel Müzesinin çalışmalarını ve bu müzede yapıtlarını sergileyen ressamlar tanıtılmaktadır. Çeşitli kuşaklar arasından gelen ve çeşitli akımları tutan bu sanatçıların sergisi, önemli bir sanat hareketi değerinde olduğu belirtilmektedir.

Understand, How to, "Hanri Rousseau", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.18-19-20-21, (resim)

Yazıda, Rousseau'nun hayatının sonuna kadar primitif görünümlü resimler yaptığı belirtilerek, bunun sanatçının kabiliyetsizliğinden kaynaklanmadığı ifade edilmektedir. Yazar, bunun nedenini anlayabilmek için Rousseau'nun sanatsal kişiliğine ve yaşamına bakılması gerektiğini savunmaktadır.

"Henri Rousseau, 20 Mayıs 1844'te Fransa'nın Kuzey Batısında, Laval'de çok fakir bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. 18 yaşında Rousseau'nun Meksika'ya gittiği söylenir. Rousseau'nun <jungle> resimlerinde, tropikal Meksika ormanlarından ve Meksika'nın primitif renklerle dolup taşan pazar yerlerinden esinlendiği ve onların etkisi altında kaldığı söylenir." (s.19).

Y. İ., "Erdal Alantar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.32-33, (resim)

Yazıda, genç Türk ressamı Erdal Alantar'ın sanatı ve sanat yaşamı anlatılmaktadır. Yazıda, Erdal Alantar üstüne Paris'te çıkan bir kaç yazıya da yer verilmektedir.

"Lettres Françaises: Alantar, tedrici açılma, koyulaşma veya kontrastlarla; turkuaz ve kırmızının hakim olduğu abstre tuvaler teşhir ediyor. Bütününe sert bir valör anlayışı hakim. Boyası yer yer kalın, yer yer ihtizaslı." (s.33).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 11, Kasım 1964**

Litteraire, La Figaro, "Chirico", (Çev. İlhami Karaca), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.18-19, (resim)

Yazıda, yetmiş altı yaşındaki Giorgio de Chirico'un Venedik'te San Stefano galerisindeki resim sergisi ve içeriği yer almaktadır. Yazıda; çok yüzlü, durmadan maske değiştiren, ne zaman ne yapacağı tam kestirilmeyen Giorgio de Chirico'ya sorulan sorular ve cevaplar da yer almaktadır.

İsimsiz, "Kandinsky", (Çev.Semra Ögel), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.20-21, (resim)

Yazıda Almanya'da Franz Marc, Auguste Macke, Paul Klee ile tanışan ve bu ressamlarla birlikte Blaue Reiter - Mavi Atlı grubunu kuran Vassily Kandinsky'in

resim sanatı verilmektedir. Yazar, Vassily Kandinsky'in soyut estetiği birdenbire değil, gerçekçi çalışmalardan sonra benimsediğini belirtmektedir. Vassily Kandinsky'in, 1910'da soyut denemelerle ilgili şunları yazmaktadır:

"Sanatta yeni bir çığır açılıyor. Bu çağ kendine uygun bir çığır açacaktır. Resim sanatı, bundan böyle kendi bünyesine, kendi yapısına has elemanlar kullanacak, onların etki kudretine dayanacaktır. Çizgiler, renkler, renklerin sıcak, soğuk etkileri, sükun ya da hareket doğurucu karakterleri, düzler, eğriler, nokta ve yuvarlaklar, bütün bunlar resim sanatının kendine has elemanlarıdır. Bütün bunlar yeni resmin başlıca araçları olacaktır." (s.20).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 12, Aralık 1964

Mathey, Francois,"Chagail", (Çev.İlhami Karaca), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.22-23-24-25, (resim)

Yazıda, 1920'li yıllarda Rusya'da sanatçıların yaşamasına izin vermeyen rejimden, Litvanya Bakanı J. Baltrusaitis'in yardımıyla Kovno'ya kaçan Chagall ve sanatı yer almaktadır. Yazar, Paris'te büyük ilgi gören sanatçının şiir anlamında yaptığı resimlerle de şairlerin ilgisini çektiği ve ününün daha da yayıldığı vurgulanmaktadır.

İsimsiz,"Ayataç ile konuşma", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.35, (resim)

Yazıda, 1925 Urfa doğumlu olan Mustafa Ayataç 'ın, resim sanatına dair yapılan konuşma yer almaktadır.

"Aynı zamanda figüratif ve non-figüratif resim yapıyorsunuz, bunun sebeplerini anlatır mısınız?

- Ben resimlerimde Non- Figüratif denemeler yaptım. Fakat gördüm ki, ekseri insan tesadüflerin esiri oluyor ve netice itibariyle boşlukta buluyor yaptıklarıyla kendisini. O halde ne yapmak icap ediyorsa insan kendisini o yönde bulmalıdır. Bende <yeni figüratif akımı> kendime mizaçlarıma uygun buldum, çalışmalarında

yaşadığım toplumun karakter ve mizacındaki esprisini resmetmeği gaye edindim." (s.35).

Erimez, Dinçer, "Plastik Sanatı Sergileri", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.36-37, (resim)

Yazıda, "Celalettin Eröge, Ulviye Cenani, Semih Balcıoğlu, Mustafa Ayataç, Orhan Tamer, Yaman Tüzcet" in resim sanatlarıyla ilgili bilgiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 2, Şubat 1965**

Kasap, Küseyin, " J.Louis David", (Konuşma), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.20-21-25, (resim)

Yazıda, Rönesans hareketinin başlattığı dünyada siyasi fikirlerin oluşturduğu Fransız Devrimi ile orta çağı yok edip, yeni ufuklar açan teknik inkılaplar anlatılmaktadır. Yazar, 30 Ağustos 1748'de Paris'te dünyaya gelen, Fransız İhtilal'inin hem kurbanı hem de kahramanı olan, Jacque Louis David'in resim sanatını ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965**

İsimsiz, "Yılmaz Merzifonlu ile Konuşma", *Yeni İnsan*, S.3, Ocak 1965, s.18-19-20-21, (resim)

Yazıda, ünlü sanatçı olan Yılmaz Merzifonlunun sanatı ve sanat başarıları üzerine yaptığı konuşma yer almaktadır.

"Sanatı karşılıksız algı, bencilik çemberinden kurtuluş sözleriyle yorumlayan Yılmaz Merzifonlu, öğrenci çağında iken bile, sanatçı kişiliğini renk üstüne kurduğu egemenlikle belirtmişti." (s.18).

"Sanat bir teselli, bir kurtuluş, bir azattır. Sanat, insanı yalnız belirsiz sıkıntıdan ve belgin ıstıraptan kurtarmakla kalmaz, karşılıksız algıya alıştıran varlığımızı bencilik çemberlerinden kurtarır." (s.20).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 4, Nisan 1965**

İyem, Nuri, "Bir Resim Sergisi Üstüne", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.26-27-38, (resim)

Yazıda, resim ve sergisi üstüne yapılan ilk çalışmalar yer almaktadır. Yazar, Meşrutiyet'in ilk yıllarında Ressam Ali Rıza Hocanın Üsküdar gazinosunda açtığı sürekli sergi ile 10 Aralık 1915 'te kurulan Osmanlı Ressamlar Cemiyeti'nin, 1 Aralık 1916 yılında Galata Saray Lisesinde ilk kez halka resim sergisi açtıklarını ifade etmektedir. Yazar, kırk dokuz yıl önce başlayan bu çalışmaların, Cumhuriyet döneminde de devam ettiğini şöyle belirtmektedir:

"Bu olgu karşısında şu sonuca varıyorum, çeşit çeşit, boy boy karşıt güçlerle çarpışan Devrim'imizin, yine de yaşamının her katında böylesine olumlu sonuçlar doğuran yanı yöreleri olmasaydı; bugün ne P. Platonidis, ne başkaları giderek halka açılan Türk resmi diye bir varlık söz konusu olamazdı bile. İnanalım ki her olumlu deviniş, ancak devrimimizin sağladığı dövün ve duyu eylemi ile olmuştur." (s.38).

Jedding, Hermann,"R. Dufy", (Derleme, N. B.), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.22-23-24, (resim)

Yazıda; zarif çizgi oyunları ve canlı berrak aydınlık yapıtlarında insancıl olan, 23 Mart 1953'te Forcaguiet'de ölen, Fransız "Dixhuitieme"nin zarif temsilcisi olan, Raoul Dufy'in resim sanatı anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 5, Mayıs 1965**

Kasap, Hüseyin,"J.D.İngres", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.20-21-25, (resim)

Yazıda, 29 Ağustos 1780'de Monteban'da doğan, 19. asrın en kudretli David kuşağı olan, Empresyonizm'de harikalar yaratan Jean Daminigue İngres'in resim sanatı anlatılmaktadır.

Kavruk, Hasan,"Rupet Stöckl ile Konuşma", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.26-27, (resim)

Yazıda, Türk Alman Kültür Merkezinin İstanbullu sanatçılarımızı ve sanatseverlerimizi, ressam Rupert Stöckl ile bir araya getirdiği belirtilerek, onunla yapılan konuşma yer almaktadır.

"9 Ekim 1923'de Münih'te doğan sanatçı evvela dekorasyon sanatçılığı, tahsil ettikten sonra kendisini didaktik olarak yetiştirmiş ve bugünkü anlayışının ilk adımını 1951 -1952 yıllarında atmıştır. Münih, Frankfurt /M. Hamburg Duesseldorf, Paris, Milano, Roma ve Turin'de özel sergiler açmıştır." (s.26).

"-Soru: Çalışmalarınızda soyut etki mi yoksa Modern Figüratif mi hakim?

Cevap: Tabiatla olan bağlantım hiç bir zaman direkt değildir. Bu daima en direkt etki oluyor. Buna rağmen de bu etki bilinçsizdir." (s.26).

Erimez, Dinçer,"Sergiler", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.33-34, (resim)

Yazıda; İsmail Oygur'ın seramik sergisi, Özdemir Altan'ın seramik sergisi, Muhsin Kut'un seramik sergisi ve Necdet Kalay'ın seramik sergileri hakkında bilgiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 6, Haziran 1965**

Den, Aujourd hui, "Fernand Leger", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.22-23-24, (resim)

Yazıda 1955 senesinde ölen, dünyaya dostluk ve kardeşliği tuval üstünde gösteren, çağın dilini kullanan ve kişiliğini Kübizmden geçerek bulan Fernand Leger'in sanatı anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 7, Temmuz 1965**

<Mimarlık > Dergisi, "Cihat Burak", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.18-19, (resim)

Yazıda; Bayındırlık Bakanlığı Yapı İşleri Proje Tanzimi Fen Heyeti eski müdürü olan, Le Corbusier'in tarif ettiği gibi bir medyum özellikle de Türk çağdaş

kültür tarihini naif resimleriyle yazmağa çalışan, Cihat Burak ve sanatı Yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 8, Ağustos 1965**

İsimsiz, "Paul Gauguin", (Çev.Sait Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.18-19-20, (resim)

Yazıda; Paris ihtilal senesi olan 1848'de dünyaya gelen, büyük sıkıntı ve sefaletlerle geçmiş elli beş seneden sonra 8 Mayıs 1903'de dünyaya gözlerini yuman, ünlü ressam Paul Gauguin'in sanatı anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 9, Eylül 1965**

F. İ. , "Cezanne", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.18-19-20, (resim)

Yazıda, Empresyonizm'in ustası veya empresyonizme karşı olan bir reaksiyonun kurucusu ve savunucusu olan, ünlü ressam Paul Cezaanne ve sanatı anlatılmaktadır.

"Ressamın çizdiği form veya portre, hatlar, çizgi, renk bu onun için bir oyun vesilesi olmalı. Ressam tabiatın karşısında geçmiş ile olan bütün fikir bağlarını ve şahsi alışkanlıkları, onu bozabilecek her hatırayı unutmalı, yalnızca renklerin heyecanını duymalı." (s.19).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 10, Ekim 1965**

Okyar, Osman, "Balaban", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.16-17, (resim)

Yazıda, 1921'de dünyaya gelen İbrahim Balaban'ın resim sanatı ve açtığı dördüncü resim sergi yer almaktadır.

İzer, Sadi Faik, "Degas", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.18-19-20, (resim)

Yazıda; 19 Temmuz 1834'te doğan, İtalyan aristokrasisine mensup, Edgar - Hilaire - Germain de Gas'ın (1870 tarihinden beri Degas olarak imza atıyordu) yaşamı ve resim sanatı yer almaktadır.

"Kuvvetli şahsiyetin etkisi devam ediyor ve İngres gibi tarihi tablolar ressamı olmayı arzuluyor. 1860 senesinde erkekleri dövüşe davet eden Ispartalı kızları, 1861'de Orlean şehrinin felaketlerini resmediyor. Bir fark ile geçmişİ Güstave Moreau gibi yeniden yaşatmaya çalışmıyor, aksine geçmişİ yakın bir gelecek olarak görmeye çalışıyor." (s.18).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 11, Kasım 1965

İsimsiz, "Pierre Bonnard", (Derleme, S. Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.18-19-20, (resim)

Yazıda; 3 Ekim 1867'de Fontenay -Aux - Rosse'de dünyaya gelen, hukuk fakültesini terk edip, Güzel Sanatlar Akademisine başlayan ünlü ressam Peierre Bunnard'ın sanatı yer almaktadır.

İzmirli, Mübeccel,"Elif Naci ile Konuşma", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.14-15-20, (resim)

Yazıda, Mübeccel İkmirli Topkapı Müzesi gezisinde Elif Naci ile tanıştığını belirtmektedir. Yazar, bu tanışmadan üç yıl sonra Elif Naci'nin, 1965'te Galatasaray Türk Ticaret Bankası Sanat Galerisinde açmış olduğu ve on yıllık bir aradan sonra düzenlediği serginin kapanış töreninde bir gece yemeğinde yapılan konuşmalarına yer vermektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 1, Ocak 1966

Diler, Güler,"Cezanne", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.14-15-16-17, (resim)

Yazıda aslen Cesena'lı olan, 19 Ocak 1839'da dünyaya gelen, ve Empresyonist ressamlar arasında kendisini renklerin çizgisindeki düzene kabul ettiren Paul Cezanne ve sanatı yer almaktadır.

İsimsiz, "Leonardo Da Vinci", (Derleme, S. Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.18-19-20, (resim)

Yazıda, 1452'de Floransa yakınlarındaki Vinci kasabasında dünyaya gelen, Bernardo da Vinci isimli asilzadenin gayrı meşru çocuğu olan, Leonardo Da Vinci ve resim sanatı yer almaktadır.

"Din yönünden Hristiyan'dan çok bir filozoftu. Onun inancı tanrının içinde yaşadığı kainat hazinelerini etüt etmektir. Milano'da kurduğu akademi sayesinde dünya Beltraffio (1467 -1516) Cesar da Sesto, Andrea Socario (1458 - 1530) Lorenzo di Credi (1414- 1537) Bernardino Luini (1470-1530) Antonio Bazzi (1479 - 1554) gibi ünlü ressamı kazandı. Bu da onun mirasından bizlere düşen paydır." (s.20).

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 2, Şubat 1966**

Kavruk, Hasan,"Bonnard Üstüne", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.17, (resim)

Yazıda; resimlerinde sekiz yaşında bir çocuğun saf, duru dinamizmi olan, 24 Ocak 1947'de 80 yaşında ölen, Pierre Bonnard ve resim sanatı yer almaktadır.

M. H. D., "Van Gogh'ın Dramı", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.16-17, (resim)

Yazıda, yirminci yüzyılın başlarında Fransa'da doğan Favvism'i ve Almanya'da Ekspresyonist Brücke grubunu etkileyen, Fransa Post - Empresyonist resim çağının ölümsüz ismi olan, Hollanda doğumlu Van Gogh ve sanatı yer almaktadır. Yazar, Van Gogh'un muazzam resim çalışmalarının ressamın yaşamına mal olduğunu belirtmektedir. Günlerce yemek yemeden, içmeden; günlerce kırlarda güneşin altında yaptığı çalışmaların bir süre sonra ressamın akıl sağlığını bozduğunu ifade etmektedir.

"1889'da Saint Remy tımarhanesine yatırıldı. 1890 Mayısında Auvers'e geldi. Dr. Gachet ile dost oldu. 37 yaşında bir gün bulunduğu klinikte kendi canına kıyarak

öldü. Van Gogh deha ile çılgınlığın nöbetlerinde kendini gösterdiği dev sanatçılardan biridir." (s.17).

İzer, Sadi Faik, "Sergiler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.28-29, (bale)

Yazıda, Muhsin Kut - Afife Bilek - Ahmet Kapınak - Meral Kılıç - Naime Saltan - Kristin Saleri - Hasan Kavruk - Erdoğan Değer - Kuzgun Acar gibi isimlerin resim, yontu, seramik ve foto alanlarında açıkları sergileri hakkında bilgiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 3, Mart 1966**

Dosdoğru, Hulusi, "Van Gogh'un Dramı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.16-17, (resim)

Yazıda; 37 yıllık yaşantısını, iç dünyasının sıkıntılarıyla geçiren, deha ile çılgınlık arasında kalan, resim sanatının ölümsüz ismi Van Gogh hastalığı üzerine yazılmış birçok yazıdan sadece biri yer almaktadır.

"Dr. Lange - Eichbaum Van Gogh'un resimlerin inceleyerek, hastalığın daha çok sara olabileceğinde direktmektedir. Sanatçı duygu ve inançlarındaki aşırılığı, karakterinin dalgalı, fırtınalı bir deniz gibi inişli çıkışlı baş döndürücü çalkantısı, sara teşhisini doğrulamaktadır." (s.17).

İzer, Sadi Faik, "Benvenuto Cellini", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.18-19-20-21, (resim)

Yazıda; 1500 senesinde Floransa'da dünyaya gelen, hatıralarında cinayet maceralarına sıkça yer veren, Rönesans'ın cüretkar insanı Benvenuto Cellini ve resim sanatı hakkında bilgiler verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 4, Nisan 1966**

Işık, Gül, "Romano Morando", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.16-17-20, (resim)

Yazıda, İtalyan ressam Romano Morando ile yapılan konuşma yer almaktadır.

"Bir bar iskemlesine ilişivermiş 'Kırmızı Kadın', ne omzuna dökülen saçlarında ne yüzünde hiç bir kadınca yön kalmamış artık, yalnız ümitsizce kasılmış eller ve boşluğa dikili bir korkulu, ezilmiş bakış; bir kadın değil bu, bir yıkıntıdan arta kalan son parça, hiç bir zaman olmayacak bir şeyin umutsuz bekleyişi. Morando'nun sembolizminde zaten eller ve bakış en önemli elemanlarda; bütün çaresizliği veren çoğu zaman ellerin o asabi kasılığı." (s.17).

İzer, Sadi Faik, "Tiziano Vecelli", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.18-19-20, (resim)

Yazıda, 1477 yılında İtalya'nın Tirollerinin ucundaki küçük Pieve Di Cadore kendide dünyaya gelen Tiziano Vecelli ve resim sanatı yer almaktadır. Michelangelo, Tiziano Vecelli'nin resim sanatı için şöyle demektedir:

"Tiziano'nun renkleri ile tarzı çok hoşuma gidiyor, yalnız ne yazık ki Venedik'te ise desen çizmek ve daha derin etütler yapmakla başlanmıyor. Tiziano'un artistik bilgisi ile form cesareti doğal yetenekleri kadar güçlü olsa idi kimse ne ona yetişebilir ne de aşabilirdi." (s.18).

İzer, Sadi Faik, "Sergiler", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.31-32, (resim)

Yazıda, Fatma Pamir- Zerrin Kehnemuyi- Gürol Sözen- Marta Tözge- Arsu Pekin- Yaşar Yenice- W. G. Casel- Adnan Çoker- A. Herciyan'ın açtıkları sergileri yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 5, Mayıs 1966**

İsimsiz, "Alantar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.17, (resim)

Yazıda, 1910'da beri soyut sanatın öncüleri olan Kandinsky, Klee, Mondrian, Malevich'den etkilenen, ulusunun sanatıyla Paris ekolünün tesirlerini yapıtlarında birleştiren Alantar'ın sergisi anlatılmaktadır. Yazar, Alantar'ın eserlerinde soyut

Ekspresyonist özellikler görüldüğünü belirterek, eserlerinin büyük kare tuvaler olgun ve dinamik eserlerin habercisi olduğunu belirtmektedir.

İzer, Sadi Faik, "Rafael", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.18-19-20, (resim)

Yazıda, Rönesans sanatçıları gibi mesleğinin tek yönüyle yetinmeyip; resim, mimar ve heykeli bir araya getiren ve 6 Nisan 1483 yılında dünyaya geldiği sanılan Raffaello Santi ve sanatı anlatılmaktadır.

"Santi'nin en çok sevdiği konu Madonna'lardı. Roma sanatının etkisinde kaldığı devrede yine aynı konuya dönüyor. Foligno Bakiresi (1511), Balıklı Bakire (1513), İskemleli Bakire, Şamdanlı Bakire, Kutsal Aile ile birinci Fraçois'in Bakiresi adı verilen tablo. (1518) Bütün bakire tablolarında Floransa'da uzun zaman etüt edip sevdiği Vinci'nin etkisi kolaylıkla hissediliyor." (s.20).

Burak, Cihat, "Gürol Sezen", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.29-30-31-32-33, (resim)

Yazıda, ressam Gürol Sezen ile resim sanatı üzerine yapılan konuşma yer almaktadır.

"Epey süreden beri figüratif çalışıyorsunuz. Modern resim sanatının soyutu sürdüğü çağımızda, figürün yeri sizce nedir?

Resim olanakları sanatçının nereye alıp götürür bilinmez. Bu, sanatçının kişisel durumlarına ve olanakları yorumlayışına bağlı. Sanatçı ve resim. Bu ikili olayda sanatçı kendinden önceki ve içinde bulunduğu akımları bilmek zorunluluğundadır." (s.29).

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 6, Haziran 1966**

İsimsiz, "Giotto", (Derleme, S. Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.18-19-20, (resim)

Yazıda; Rönesans kapılarını açan, İtalyan resminin babası sayılan, 1266 yılında Floransa yakınlarındaki Vespignano kasabasında dünyaya gelen, asıl ismi Ambrogio di Bandine olan Giotto ve sanatı anlatılmaktadır.

"Giotto ölümünden sonra İtalya'ya iki yüzyıl boyunca hükmedecek bir sanattın yaratıcısı olmuştur. Kuvvete varmak için çoğu zaman zarafeti feda eden, fakat Rönesans'ın kapılarını açan ilk ressam, mimar ve heykeltıraştı. Talebelerini sıralamak için de 15. yüzyılın ortalarına kadar yaşamış olan bütün ressamların isimlerini saymak icap eder." (s.20).

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 7, Temmuz 1966

İsimsiz, "Paul Veronese", (Çev., S. Faik İzer), Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1966, s,18-19-20, (resim)

Yazıda; Piero di Gabriele isimli heykeltıraşın on çocuğundan yedincisi olan, Verona kendinde 1528 yılında dünyaya gelen, Paul Veronese ve sanatı yer almaktadır.

"Birçok sanatçı için Veronese Venedik Ekolünün en büyük ressamıdır. Kişiliğinin Giorgione, Tiziano veya Tintoretto'ya üstün olduğunu söylemeyiz. O bütün üstünlüğünü bu sanatçılardan sonra gelmiş ve kendisinden önce gelmiş olanlardan nelerin alınacağını çok iyi bilmiş olmasına burçludur." (s.19).

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 8, Ağustos 1966

İzer, Sadi Faik, "Tintoretto", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1966, s,18-19, (resim)

Yazıda, 1518 yılında Venedik'de dünyaya gelen, babasının mesleğinden ötürü Tintoretto (küçük boyacı) adıyla bilinen, Jacupo Robusti ve resim sanatı yer almaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 9, Eylül 1966

İzer, Sadi Faik, "Bellini'ler", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.18-19-33, (resim)

Yazıda, on beş ve on altıncı yüzyılda yaşamış olan Bellini ailesinin Venedik ekolüne verdiği üç sanatçı yer almaktadır. Yazar, Venedik ekolünün Bellini'lere çok şey borçlu olduğunu ve bu üç sanatçının: Baba Jacopo Bellini ile iki oğlu, Gentile Bellini ve Giovanni Bellini olduklarını belirterek sanatları hakkında bilgi vermektedir.

Işık, Gül, A. Sabatelli, "Modern Sanat Başlangıcı ve Giotto", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.6-7-30-31, (resim)

Yazıda, Modern resmin mimarı olan Giotto'nun yaşamı ve sanat alanında ilerleyişi yer almaktadır. Yazar, Giotto'nun modern sanat alanındaki çalışmaları ve çağın gereksinimlerini en iyi şekilde canlandırması, büyük bir sanatçı olduğunu kanıtladığını vurgulamaktadır.

"Giotto'nun getirdiği yeniliklerden biri de mimari yapıların birer şematik yıldızlı çerçeve olmaktan çıkıp fon olarak belirmesinde. Ama ressamın buralarda henüz bir natüralist anlatıma varmış olmasını beklemek yersiz ve ev yapıları oyuncaksı, metafizik olarak kalıyor yine. Zaten Giotto'nun bütün fonunda ve doğasında hayalsi bir şeyler seziliyor hala, çünkü sanatçının önünde insanla doğa daha eşit bir duruma gelememişler. Çevre henüz fon olarak kalıyor, asıl konu hala yalnız insan, tek gerçek insanın gerçeği." (s.7).

İsimsiz, "Realizmin Öncüsü Pierre Brueghel", (Çev. Hulusi Dosdoğru), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.12-13, (resim)

Yazıda, 1568-1625 tarihleri arasında yaşamış Hollandalı ressam, Jan Brueghel (Lakabı kadife Brueghel) ve Brueghel ailesinin sanatına yer verilmektedir. Jan Brueghel'in resimlerinde daha çok bitkisel ve hayvansal konular işlediği; dinsel, tarihsel konulara değindiği vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 10, Ekim 1966**

İzer, Sadi Faik, "Boticelli", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.18-19-31, (resim)

Yazıda, 1445 yılında Floransa'da dünyaya gelen ve Botticelli ismi ile tanınan Alessandro di Mariano Filipopi'ye ve resim sanatına yer verilmektedir.

"Boticelli asıl etkisinde kaldığı başka birisi vardı. Düşünebileceği gibi ressam değildi bu kişi. Yazar olan ünlü Dante. (Botticelli'nin yazara karşı olan sevgisi ve duygusu o derece büyüktü ki bir duruşma sırasında Dante için bilgisizce siz eden kişiyi hakimlere aldırış etmeden paylamıştı) Onun tüm yazılarını okumuş, resimlerle değerlendirmeye çalışıyordu. Sanki Dante'nin resimdeki sözcüsü olmuştu. Filippo Lippi'nin yetiştirdiği ve Dante'nin etkilediği sanatçı yeteneklerini değerlendirmeyi çok erkenden başardı Medicis'lerin sayesinde." (s.18).

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 11, Kasım 1966**

İzer, Sadi Faik, "Vittore Carpaccio", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.18-19-20, (resim)

Yazıda, 1455'te Venedik'te dünyaya gelen, asıl adı Scarpazzo'dan gelme Scarpa olan ve kendi isteğiyle Vittore Carpaccio'yu kullanan ressamın sanatı ve yaşamı anlatılmaktadır.

"Carpaccio çağını zamanımıza en iyi aksettirebilmiş olan sanatçılardan bir tanesidir. Kendisinden en sok söz konusun ettiren Azize Ursule efsanesi kompozisyonunun Hans Memling'in (1430 -1494) kinden daha üstün olamadığı tartışması bir kenara itilecek olursa, bize Venedik'i olduğu gibi yansıtması bakımından ayrıca önem taşır. Aşırı yüklü olarak bulabileceğimiz dokuz kompozisyona bakarak Carpaccio'nun etrafını görmeyi Bellini'lerden öğrendiğini düşünebiliriz. Fakat her halde Bellini'ler de Carpaccio da ağabeyleri Gentile do Fabrion'nun (1370 ? -1427) zengin kompozisyonlarından etkilenmiştir." (s.19).

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 12, Aralık 1966**

İzer, Sadi Faik,, "Padualı Mantegna", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.18-19-33, (resim)

Yazıda; Rönesans sanatçılarından olan, 1431'de şiir ve savaş ilahlarının yaratıldığı kent olan, Padua yakınlarındaki İsola di Cartuna köyünde dünyaya gelen, Padualı Mantegna'ya yer verilmektedir.

Arel, Müzdan, (Şermin Melek), "Sergiler", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.25-26, (resim)

Yazıda, Müzdan Arel'in Şehir Galerisinde sergilenen iki eseri yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 1, Ocak 1967**

İzer, Sadi Faik, "Maurice Utrillo", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.16-17-31, (resim)

Yazıda, Maurice Utrillo adlı ünlü ressamın yaşamındaki dramı anlatılmaktadır. Utrillo çocuk yaşlarından beri tanıştığı alkolü bir türlü bırakamadığı ve kaç kez kliniğe yatırılrsa da ayyaşlıktan kurtulamadığı belirtilmektedir. Fakat bu alkol bağımlılığı onun resimde ün kazanıp zenginleşmesini engellemediği vurgulanmaktadır.

"İçkiyi durmadan artırıyor. Nihayet 1916 yılının Ağustos ayında Ville Juif Islahathanesine kapatılıyor. Azgın hastaların kapatıldığı hücreye konuyor ama boyalarını alabiliyor yanına." (s.17).

Dosdoğru, Hulusi, "Piet Cornelis Mondrian", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.24-25, (resim)

Yazıda; nonfigüratif resmin öncülerinden olan, 7 Mart 1872'de Amersfoort'da doğan, Piet Cornelis Mondrian'ı yer vermektedir. Yazar Mondrian'ın plastik sanatlardan, resimlerden başka hiç bir şeyle uğraşmadığını belirtmektedir. Ama onun modern mimarlığa, sanat üzerinde yazdığı yazılar ve resimler ile öncülük ettiğini vurgulamaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 2, Şubat 1967**

İzer, Sadi Faik, "Hakusaki", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.24, (resim)

Yazıda, 1760 yılında Katsu Shika'ya bağı Honjo'da dünyaya gelen, Japon sanatçı Hakusaki ve resim sanatı yer almaktadır.

"Altı yaşında resim yapma hastalığına tutuldum. Elli yaşına doğru birçok resim bastım, fakat yetmiş yaşına kadar yaptıklarımı sevmem. Ancak yetmiş üç yaşında kuşların, balıkların ve bitkilerin doğru formuna vardım. Böylece seksen yaşına doğru çok ilerlemiş olacağım. Doksan yaşında varmak istediğim derinlikte olacağım. Benim kadar uzun yaşayacaklara söylüyorum baksınlar sözümü tutuyor muyum diye. Bu sözler benim tarafımdan yetmiş beş yaşında yazılmıştır. Esliden Hokusai, bugün Guakiyo - Rodjin (Resim delisi ihtiyar)" (s.24).

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 3, Mart 1967

İzer, Sadi Faik, "Modigliani", Yeni İnsan, S.3, Mart 1967, s.16-17, (resim)

Yeni İnsan, 1965 Ocak sayısında Modigliani üstüne verilen bilgiyi, bu yazıda sanatçının öteki yönlerini de değinmek için verildiği belirtilmektedir. Yazıda, 12 Temmuz 1884 yılında İtalyan'ın Livorno kentinde dünyaya gelen Modigliani ve sanatı yer almaktadır.

"Modi, aradığı hakiki aşkı bulmuştu, değişiyordu, alkolü ve esrarı azaltmıştı. Artık kahvehanelerde nara atmıyordu. Uzun sarı örgülü saçlı Jeanne'nın yanında resim yapıyor, en verimli anlarını yaşıyor. 1918-1919 kışı kötü verem başlıyor. Verem son haddinde, devamlı kan geliyor. Durumun kötüye gittiğini anlayan, her arkadaşı Zborowsky, onu Jeanne ile beraber Güneye Cagnes ve Nic'e gönderiyor. Arada kızları da olmuştur. Güney Modi'nin günden güne çökmesini önleyemiyor. Tekrar Paris'e geliyorlar. Artık günlerinin sayılı olduğunu biliyor. Nitekim 1920 yılı Şubat ayında Hopital Dela Chariteye kaldırılıyor ve aynı ayın yirmi dördünde gözleri kapanıyor." (s.17).

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 4, Nisan 1967

Özata, M. "Henry Ossawa", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1967, s.11-30, (resim)

Yazıda, Amerika'da yaşayan bir piskoposun zenci oğlu olarak dünyaya gelen ressam Henry Ossowa'nın yaşamı ve resim sanatı anlatılmaktadır. Yazar, Henry'nin ünlü bir ressam olmasına rağmen zenci olmasından dolayı Amerika'ya gidemediğini belirterek, Avrupa'da yaşamını ve sanatını devam ettirdiğini ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 6, Haziran 1967**

Cezar, Mustafa, "Osman Hamdi (iktibas)", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.24-25, (resim)

Yazıda; 1842 yılında İstanbul'da dünyaya gelen, müzeye yaptığı arkeolojik çalışmaları ile Güzel Sanatlar Akademisini kuran, kültür sanat insanlarımızdan olan Osman Hamdi hakkında bilgi verilmektedir.

"Durup dinlenmeden çalışan bu çok yönlü büyük adam, şeref dolu hayat sahifeleri ortasında memlekete Arkeoloji Müzeleri ve Güzel Sanatlar Akademisi gibi iki müesse kazandırmış, Türk resim değerler katmış bir kimse olarak nihayet 24 Şubat 1910'da hayata gözlerini yumdu. Hamdi Bey, memleketine yaptığı büyük kültür hizmetinin huzur uykusunu, vasiyeti gereğince defnedildiği Gebze'ye bağlı bulunan deniz sahilinde Eskihisar köyündeki malikanesinin bahçesinde çam ve servilerin gölgelediği bir tepecikte uyumaktadır." (s.25).

Dosdoğru, Hulusi, "Gustave Courbert", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.12-13, (resim)

Yazıda; resimde Realizm akımının en güçlü öncülerinden olan, Fransız devriminin bütün dinamizmini içinde taşıyan eserler veren devrimci ressam Gustave Courbert anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 9, Eylül 1967**

Topuz, Hıfzı,"Fikret Mualla", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.24-25, (resim)

Yazıda; 19 Temmuz gecesi Güney Fransa'nın bir kasabasında 63 yaşında ölen, ülkemizin yetiştirebildiği en büyük ressamlarından olan, Fikret Mualla ve resim sanatı anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 2, Şubat 1968**

İsimsiz, "Japon Resmi", (Çev. H.Dosdoğru), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.21-22-23-24, (resim)

Yazıda, dünyaca ünlü Japon estamlarının nasıl doğduğunu anlamak için Japon resim sanatına yer verilmektedir. Yazar, Japonların M.Ö. yedinci yüzyılda Budizm'e girdiklerini ve Asya'nın duygu ve düşüncelerinin böylece Japon sanatına dahil olduğunu belirtmektedir. Yazıda; Mommoyama Dönemi(1568-1615), Kamakura Dönemi Japon Ressamları (1185-1333), Keion (13. yüzyılda), Moku-An Rei-en (1348), Nobuzane (1176 - 1268), Bunsei, Bombo (1344-1420), Dasoku (15. yüzyılda), Gei - Ami'ye (1431 -1485) yer verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 3, Mart 1968**

İsimsiz, "Japon Resmi 2", (Çev. Hulusi Dosdoğru), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.13-14-15, (resim)

Yazıda; Papaz Zen, Tosa Mitsunubo, Papas Sokyū, No- Ami, Sensshu, Sesson, Keishoke Shokei, So-Ami, Hideyori, Koetsu, Ko-i, Kyuhaku, Mitsunobu, Niten, Sanraku, Sansetsu, Takanobu, Tohaku, Yusho, Buncho, Bunson, Choki, Denzen, Eishi, Tanaka Totsugen, Goshun, Gyokudo, Harunobu, Hiroshige, Hogai, Hoitsu, Hokusai ressamı hakkında bilgiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 5, Mayıs 1968**

İzer, Sadi Faik, " Toaloas Lautnee", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.16-17, (resim)

Yazıda; 1864 yılında Albi'de dünyaya gelen, köklü ve zengin bir aileye sahip olan ressam Henri de Toulouse - Lautrec - Motfa'nın iyi başlayan yaşamının alkol bağımlılığı yüzünden kötü bitmesi anlatılmaktadır.

"15 Temmuz'da Paris'ten ayrılırken arkadaşlarına: 'Beni bir daha görmeyeceksiniz' derken bile neşeli görünmeye çalışıyordu. Ağustos ortalarında felç oldu, kendisini annesinin yanına Malmöre şatosuna götürdüler. Bu olayların seyrini değiştirmede, 9 Eylül'de gözlerini kapadı. Arkasında 600 yağlı boya, 330 litografya, 30 afiş ve binlerce desen bıraktı." (s.17).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 6, Haziran 1968**

Grespelle, J. P., "Zengin Olmak İsterseniz Resim Satın Alınız", (Çev. Hasan Karsuk), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.21-22-23, (resim)

Yazıda, tablo alım satımı zamanımızın en karlı işlerinden biri olduğu belirtilmektedir. 1900 yılında 500 frank eden bir Cezanne tablosunun bugün 300 milyon frank'a satıldığı vurgulanmaktadır. Yazar, eğer paranız varsa genç ressamlardan yirmi tuval satın alınmasını ve on yıl sonra bu tuvallerin çoğunun onları zengin edeceğini dile getirmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 11, Kasım 1968**

İzer, Sadi Faik," Selçuk Gün ile Konuşma", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.16-17, (resim)

Yazıda İzmir'de doğan, İstanbul Şişli Terakki ve Yüksek İktisat ve Ticaret Mektebinden sonra resim hayatına atılan Selçuk Gün'ün resim ve sergileriyle ilgili konuşması yer almaktadır.

İzer, Sadi Faik," Babam Zeki Faik İzer", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.27, (resim)

Yazıda, son on yıllık çalışmalarını takdim eden sergisinin 1 Kasım 1968'de Devlet Güzel Sanatlar Akademisinde sergilendiği belirtilerek, yazarın kendi resim sanatına ait düşünceleri yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 1, Ocak 1969**

İyem, Nuri,"P. Pimdaros", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.13, (resim)

Yazıda, Plndaros Platonidis'in daha önceden açtığı sergi Nuri İyem tarafından Yeni İnsan'ın geçen sayılarında eleştirildiği ve yapılan eleştirinin bir kısmının yer aldığı belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 3, Mart 1969

Jedlicka, G., "Albert Marguet", (Çev. Zeyyat Selimoğlu), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.8-9, (resim)

Yazıda, ünlü çağdaş ressamlarla yaptığı konuşmalar ve bu ressamlar üzerine yazılarıyla ün yapmış yazar, G. Jedlicka'nın "Paris Günlüğü" adlı eserinde alınmış yazıya yer verilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 5, Mayıs 1969

Kavruk, Hasan,"Villon", (Çeviri), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.12-13, (resim)

Yazıda, 1857'de Eure'nin Damirolle kasabasında dünyaya gelen ve başarıyı 60 yaşında iken genç ressamların taktirleriyle kazanan Jasgues Villon ve resim sanatı anlatılmaktadır.

"Villon'un sanatı ve sanatta yapmak istediği şeyler, varmak istediği hedef şöyle nitelenebilir: J. Villon Kübizm, Kübizm'in diğer ustalarının bertaraf ettiklerini düşündükleri Empresyonist hareketi getiren sanatçıdır. Diğer taraftan Villon, Kübizme movement (Hareket) getirmiştir." (s.13).

Kavruk, Hasan,"Amatör Ressamlar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.13, (resim)

Yazıda, geçen sayıda bir eseri kapakta yayınlanan Melantois'in kendini biçimlerine kaptırmış amatör bir ressam olduğu anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 7, Temmuz 1969

Y. İ., " 20. Yüzyıl Fransız Resim Sanatı, Resim Akımları, Ressamlar Üstüne", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.18-19-20-21-22-23, (resim)

Yazıda. 20. yüzyıl Fransız resim sanatına hakim olan akımlar ile bu akımlara mensup olan ressamlar hakkında bilgiler yer almaktadır.

"Neo Empresyonizm: Sıgnac, Cross, Luce. Nabiler: Bernard, Serusier, Denis, Vuillard, Bonnard, Vallotton. Fovizm: Matisse, Marouet, Dufy, Vlaminck, Derain, Friesz, Van Dongen. Kubizm: Braque, Picasso, Gris, Villon, leger, Lhote, Delaunay. Soyut: Kupka, Bissiere. Sürrealizm: Picabia, Masson, Miro, Tanguy, Man Ray, Chagall. Ekspresyonizm: Valadon, Utrillo, Laurencin, Dufresne, Laprade, Pougny. Naifler: Bauchant, Vivin, Bombois, Rimbert." (s.18).

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 8, Ağustos 1969

Kavruk, Hasan, "20. Yüzyıl Fransız Ressamları", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.16-17,(resim)

Yazar, elli Fransız yazarın resimlerinin yer aldığı serginin, ülkemizde her yönüyle öğretici olması için Empresyonistlerin ve Empresyonizmin halka tanıtılması gerektiğini vurgulamaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 10, Ekim 1969

Sılay, Celal, "Günay", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.11, (resim)

Yazar; kendisini kırmak uğruna kimseyi kırmayan, iç yaşantısında çalkantılar yaşadığı halde topluma karşı hep güler yüzlü olan, Günay'ın iç yaşamını anlatmaktadır.

Dosdoğru, Hüseyin, "Giorgio Chirico", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.12-13-14, (resim)

Yazıda, 10 Temmuz 1888'de Yunanistan'da İtalyan bir ana-babadan dünyaya gelen ve İtalya'nın yetiştirdiği en güçlü ressam olan Giorgio Chirico anlatılmaktadır.

"Ölmüş değerleri, yaşamıyor görünen renk ve biçimde dile getirme çabası ve organikle organik olmayanı birlikte verme özlemi. İşte Chirico'nun resim anlayışı" (s.12).

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 11, Kasım 1969**

***İnsan*, "Türk El Sanatları", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.16-17, (resim)**

Yazıda, Türk El Sanatları olan: Halı, Kilim, Çevre, Oya, Kese, Kumaş, Çini, Minyatür, Hat, Ebru, Cam, Deri sanatları hakkında kısaca bilgiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 12, Aralık 1969**

***Duru, Nermin*, "Magritte", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1969, s.18-19-20, (resim)**

Yazıda, 21 Kasım 1928'de Belçika'nın Lessines şehrinde dünyaya gelen Dne François Ghislain Magritte'in resim sanatıyla ilgili bilgiler yer almaktadır. Yazıda, Magritte ölümünden bir yıl önce tüm eserlerinin sergilenmesini istediğini, fakat ömrü yetmediği için bu isteğini eşinin yardımıyla 1969'da Londra'da, İngiliz Belçika Kültür Merkezinin sergilediği belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 1, Ocak 1971**

***Yeni İnsan* (Ercüment Kalmık),"Kübizm", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak, 1971, s. 14-15-16, (resim)**

Yazıda, Kübizmin mucidinin Picasso ve Brague olduğu, ikinci Dünya Savaşının (1941) başlamasıyla da Kübizm çalışmalarının son bulduğu anlatılmaktadır. Celal Sılay, yazının başında *Yeni İnsan* dergisinde emeği geçen Ercüment Kalmık'a teşekkürlerini sunmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Resim sanatı, özlem, duygu ve düşüncelerin, belirli estetik kurallar çerçevesinde, iki boyutlu bir düzlem üzerine yansıtılmasına dayanan sanat dalıdır. *Yeni İnsan* dergisi estetik sanatlara önem veren bir dergidir. Özellikle resim sanatı alanına ait yayımladığı yazılarla Türk edebiyatında önemli bir yer kazanmıştır.

Yeni İnsan dergisinde toplam 117 adet resim sanatı türüne ait yazılar yer almaktadır. Dergide yer alan birçok yazı türüne göre daha fazla yayımlanmıştır. *Yeni İnsan* dergisi resim sanatı alanında dünyada ve ülkemizde yaşamış ve bu alanda önemli eserler vermiş kişilerini tanıtarak, resim sanatımızın gelişmesinde katkı sağlamıştır.

Yeni İnsan dergisinde Nermin Duru, Hüseyin Dosdoğru, Celal Sılay, Hasan Kavruk, Nuri İyem, Sadi Faik İzer, Hıfzı Topuz, Mustafa Cezar, M. Özata, Müzdan Arel, A. Sabatelli, Işık Gül, Cihat Burak, M. H. D., Güler Diler, Mübeccel İkmirli, Osman Okyar, Dinçer Erimez, Hüseyin Kasap, Nurullah Berk, Elif Naci, Necdet Kalay, Nihat Acemi, Ercüment Kalmık, Firuz Günay, Cemal Tollu, P. Velioğlu'na ait yazılar ile Zeyyat Selimoğlu'nun 'Jedlicka'dan, Hasan Kavruk'un 'J. P. Grespelle'den, Hulusi Dosdoğru'nun isimsiz kişilerden, Said Faik İzer'in isimsiz, İlhami Karaca'nın 'Francois Mathey'den, Figaro La Litteraire'den' Semra Ögel'in isimsiz kişilerden, Osman Mazlum'un isimsiz kişilerden, Adil Moran'ın isimsiz kişilerden, Zehra Ağralı 'nın isimsiz kişilerden, Dinçer Erimez'in isimsiz kişilerden, Ömer Madra'nın isimsiz kişilerden, Muzaffer Aşkın'ın isimsiz kişilerden, Nihat Acemi'nin isimsiz kişilerden çevirdikleri resim sanatı türüne ait yazılar yer almaktadır. Ayrıca Aujourd Den, How to Understand, Arts, Pablo Picasso, R. Delaunay, Georges Duthuit, Life, Aujourdhui, Walter Ebre gibi yabancı yazarlara ve resamlara ait yazılarda yer almaktadır.

1.4.3.26. Sanat

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 2, Şubat 1963**

İsimsiz,"Sanatın çözümü", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.11, (san.)

Yazıda, "Ressamın, renkler arası yakışığı düzeyde işlemesi; müzisyenin, sesler arası boşluğu melodi dışında araması; şairin diltikler arası ritme öz karıştırmaması neden." (s.11). günümüzün insanı bu anlaşılmazlığın nedenini soruyor. Sanatçılar ise bu durum karşısında anlaşılmamaktan dert yanmaktadırlar. Yazar, sanatçının topluma küsmemesi gerektiğini vurgulamaktadır. Asıl yapmaları

gereken yeniliğin özentiden değil de gereken bir yerden geldiğini anlatmaları gerektiğini ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 3, Mart 1963**

Cansever, Edip, "Kapalı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.7, (San.)

Yazar, eski şiirleri daha iyi anladığımızı ya da daha az bir çabayla anladığımızı sandığımızı belirtmektedir. Eski şiirlerin bir kaç mısrasını ezberleyerek kapalı anlamlarına inmememizi eleştirmektedir. Yazar, insanımızın eski şiiri kolay bulup yeni şiiri kapalı bulmalarında ki çelişkinin nerden kaynakladığını anlamaya çalışmaktadır. "Her şiir, aynı zamanda bir şiir tarihidir. Şiirde gerekircilik, yalnız özel söz biçimleri için değil; daha çok, şiire şiir sezgisi, şiir ekini ile bakıp da görebileceğimiz değerler için geçerlidir. Öyleyse kapalı sözcüğünü sık sık kullanmaktan kaçamayanlar, ya şiirde alttan alta işleyen gerekirciliği ayırt edemeyenler, ya da, kötü örnekler iyi niyetle bakan kimselerdir." (s. 7).

Yazının devamında yazar, eskinin belli kapalı kalıplarına alışmış insanımızı, eskinin köklerinden ayırmanın zor olduğu belirtilmektedir. Ve şöyle devam etmektedir: "Günlük sözlerin anlamını yitirdiğiniz yerde, o kapalı dediğiniz şiirdeki açıklığı görmek, artık sizin için bir sürpriz olmayacaktır." (s. 7).

İsimsiz, "Sanat Yapıtı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.13, (San.)

Yazıda şiir, resim ve sanatlarının yenileşmek yolunda caba gösterdikleri vurgulanarak, "Bu değişme nedir? Nasıl bir anlayışın malıdır?" sorularına cevap aranmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963**

(Y. İ.), "Sanatlar birleşimi", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan - Mayıs 1963, s.22, (San.)

Yazıda, sanat birleşimi; sanatı doğa üstülükten alarak doğaya ulaştırmaya çalışmak olduğu vurgulanmaktadır. Yazar bu birleşimde amaç olarak, somut olan

sanatların soyuta, araçları soyut sanatların da somuta yönelmeleri olduğunu belirtilmektedir.

"Resim, figür koşulları içinde kaldıkça duvarın düzlüğü ile uzlaşmaz. Duvarın figürsüzlüğü ile figüratif bir resmi uzlaştırmak, fon - figüratif resimle uzlaştırmaktan daha zordur. Resim ile duvar böyle bir uzlaşmaya varınca olağanüstülük kalkar. Buna da sanatların birleşimi deniyor." (s. 22).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963**

Aksal, Sabahattin Kudret, "Şiirde biçim", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran - Temmuz 1963, s.9, (san.)

Yazıda şiirin öğelerinin sözcükler olduğu, sözcüklerin ise bir düşünceyi, duygu yükünü taşımaları, şiirin bir özü taşıdıklarını gösterdiği anlatılmaktadır.

Cansever, Edip, "Geleceğin Şiiri", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran - Temmuz 1963, s.8, (san.)

Yazıda, geleceğin şiiri nasıl olacak soruna cevap aranmaktadır. Şiirin salt biçimsel çabalara dayanan, yersellikten uzak, köksüz, yapay şiir akımları, çoğu kez beklenmedik zamanlarda ortaya çıkmaktadır. Şairlerimiz tarafından ise bu yenilik, hemen kabullendiği belirtilmektedir. Şairlerimize, önceleri şaşırtıcı gelen bu yenilik, eskime dönemine girdimi şairlerimizin hemen direnmeyi bıraktıkları vurgulanmaktadır. Yazıda, şiirimizdeki biçim denemelerindeki bu değişikliğin sorgulanmadan kabullenilmesi eleştirilmektedir.

Hegel, "Doğu Şiiri", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran - Temmuz 1963, s.14, (san.)

Yazıda Doğu hep tanrıcılığında, şairin davranışı üzerinde gerçekten durulmaya değer bir nitelik taşıdığı belirtilmektedir. Yazıda, yaratılmış her şeyde tanrısali görmeğe çalışan ve onu varlıklarda gören şairin öz varlığından sıyrılarak yaratıcıda kendilerini bulmayı ifade etmektedir. Yazar, Celâleddini- Rumi'nin şiirlerini insanın kendi benliğini mutlak olarak bir yana bırakıp, Allah aşkını bütün yönleriyle işlemesini bu konuda örnek olarak vermektedir. Doğu şairi, acı çektiği ve

mutsuz olduğu zaman, çektiği acı da mutsuzluğuunda alını yazısını değiştirmediğini kabullenerek, çektiği acıdan mutluluk duyduğunu belirtmektedir. Doğu şairi Hafız şiirinde sevgiliden şöyle bahsetmektedir.

"Sevgilinin yanına gelişi seni sevdirdiği için,

Duyduğuun acıların içinde bir mum gibi yanmalısın erinç duymalısın bundan" (s.14).

Sılay, Celal, " <Şairim> mi dedin", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran - Temmuz 1963, s.15, (san.)

Yazıda, sanatçı kişiliğini bir şiirden öteki şiire değişe değişe denemesi, şiire sanatçı kişiliğini koyması gerektiği vurgulanmaktadır. Ayrıca şairin, anlamadan yaptığı şiirin değerı olmayacağını şöyle belirtmektedir.

"Fotoğrafçı, sandalyenin yüz yerden fotoğrafını çekebilir. Sandalye değişmez. Ressam, sandalyenin bir yerden resmini yapar. Sandalye değişir. Senin sandalyen kelimedir. Kelimeyi değiştirecek gücün var mı?" (s. 15).

Landgrebe, "Sanat Felsefesi Sorunu", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran - Temmuz 1963, s.16, (san.)

Yazıda, estetikle metafizik arasındaki karşıtlık Batının sanat hakkındaki düşünceinin temeli olduğu belirtilmektedir. Yazıda, sanatın her defasında güzel olanı aramasına karşın, felsefenin gerçeğin peşinde olması, sanat ve felsefe arasındaki sorununu ifade etmektedir. "Felsefi bilginin gerçeğinin, sanatın duyuşal görünende belirli kıldığı gerçeğin üzerinde olduğu kabul edilirse de sanatın bu mertebeler düzeninde Yunan kültürü ile ilintili olarak yerini muhafaza eder." (s.20).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 8, Ağustos 1963**

Gelenbevi, Baha, "Sinema üstüne", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.31, (san.)

Yazıda, senaryoda gerçekten çok doğrunun bulunması gerektiği, sanatta yanılmalara yer olmadığı belirtilmektedir. Sinemada, duyguyu uyandıran yapıta film denmesinin şartı, düşünceyi geliştirmek olduğu belirtilmektedir. Yazıda, rejisörün sanatçı olarak düşünmesiyle, teknisyen olarak çalışmasını denkleştirip film sanatını, geliştirmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

İsimsiz, "Güzel sanatlar ve akademi", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.32, (san.)

Yazıda, güzel sanatlar akademisi yapı, resim, yontu, süsleme, dekorasyon bölümlerinden kurulmuş olup, her yıl yurdun her köşesine bu konularda bilgi ve zevk ulaştırdıkları belirtilmektedir. Önemli olan bu sanatın bizdeki yerinin bilinmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Yazıda, Türk'ten bu konularda aydın yetiştirmenin soyut alaturkacılıktan sıyrılması ile gerçekleşebileceği vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 9, Eylül 1963**

Kalmık, Ercüment, "Sanatı anlamak", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.16, (san.)

Yazıda, teknik araçların resim anlayışını sokağa çıkardığı belirtilerek, dünkü kapalı anlamdan kurtulduğunu, bu kurtuluşun sanata bir açıklık getirdiği ifade edilmektedir. Yazar, anlaşılmakta güçlük çekilen sanatın anlaşılır kılınması için; göz, sezgi ve bilgi unsurlarını birleştirerek, sanat eserlerinin anlaşılmazlığının kalkacağını vurgulamaktadır.

Seyda, Mehmet, "Sanatta ayıklamak", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.13-36, (san.)

Yazar, bazı sanatçılar üzerinden konuşarak, sanatçıların belirli kalıplardan çıkmamalarını şöyle eleştirmektedir.

"Şairlerin bir gün artık iyi yapıtlar veremez duruma düşmeleri olağandır, bunu biliyorum. Ama yine de içim burkuluyor. Akgün için, onun bu yeni şiirlerini görmezliğe gelemiyorum. Bunları okuduktan sonra o ilk sevdiğim şiirlerinin de değerlerinden yitirdiklerini duyar gibi oluyorum." (s.13).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 10, Ekim 1963**

Gelenbevi, Baha, "Görmesini bilmek (selection'dan)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.16, (san.)

Yazıda, yazarın Ernst Haas'ın televizyon programında: "Bakılanın güzelliğine varmak, hakikatlerine nüfuz etmek, manasına girmek için, şeklinin teferruatına inmek ve bunları tek tek resimleyip gözden geçirmek; bunu yaparken de bütünü unutmak lazımdır, tıpkı vizörden bakan fotoğrafçı gibi, yani kısacası hurdayı çerçeveleyerek." (s.16). söylediği bu söz üzerine etkilenecek, Ernst Haas'ı görmeğe gider. Yazıda, yazarın Ernst Haas ile görüşmesinde edindiği izlenimler anlatılmaktadır.

İsimsiz, "Zenci Maskeleri", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.20, (san.)

Yazıda, Afrika sanatını yansıtan zenci dans maskesi anlatılmaktadır. Maskenin, özellikle Afrika'nın Batı ve Ekvator bölgelerine yerleşmiş halklarda görüldüğü belirtilmektedir. Yazıda, İslâmlığı benimsemiş bölgelerde artık kullanılmadığı, yalnız dini ayinlerde kullanıldığı ifade edilmektedir. Afrika kabilelerinin, tek Allah inandıkları ve tanrıyla aralarında arabulucu olacak kişiler seçtikleri belirtilmektedir. Bu üstün yetenekli kişiler, maskelerle yaşamın her türlü alanına yön verdikleri belirtilmektedir. Yazıda, bir kısmı toprak ayinlerinde, ekim hasadını yönetir. Diğer bir kısmının ise vahşi hayvanlarda ürünleri, düşmanlara karşı korudukları belirtilmektedir.

"Günümüzün primitiflere karşı ilgisi, bir bakıma içinde bulunduğu evrimin yansımasıdır. Sert üslupla abstre maskeler, non figüratif yaratıcıyı tüm etkiledi. Mistik kaynaklı, ustan çok içgüdü ile yapılmış maskenin batı sanatçısına diriliği ve yaratıcılık özgürlüğünü ilettiği kaçınılmaz bir gerçektir." (s.21).

Kalmık, Ercüment, "Resim, Yontu, Yapı birleşimi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.18, (san.)

Yazıda, sanat için sanat yapanların sanatı zorlamaya başlayarak yeni bir estetiğin peşinde oldukları ifade edilmektedir. Böylece resim, heykel ve mimarinin

sınırlarının iç içe geçtikleri ve ortak alan oluşturdıkları vurgulanmaktadır. Yazar, sanatların birleşmesinin kimliklerini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya olacaklarını belirterek, alışılmamış bir estetiğe de ulaşma şansının doğacağını vurgulamaktadır.

"Resim sanatının sınırlarını zorlayıcı fikirlerin ilk defa temelini atan sanatçılardan biri bundan birkaç hafta ölen, yirminci yüzyılın büyük sanatçılarından olan G. Bague'dir, Bague, Picasso ile beraber Kübizm denemelerine başladığı zaman çocukluğunda babasından öğrendiği bazı marifetleri alanında da kullanmak fırsatını buldu." (s.18).

Strawinsky, İgor, "Yaratma özgürlüğü", (Çeviren,V.G.), *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.12, (san.)

Yazıda, kurala uymayan sanatçının, karşıt davranışlarıyla övüldüğü ve zorlamayı bıraktığı vurgulanmaktadır. Bununla birlikte, zorlamayla birlikte özgürlükte de yaratma ilkesi bulma umutlarının yol olduğunu vurgulamaktadır.

" En iyi örneği alalım: Füg örneğini. Biliyorsunuz ki, bu yetkin biçimin, yani füğ'ün ötesinde, müziğin pek anlamı yoktur. Şimdi sorarım size: Füg sanatçının kurala uymasını gerektirmez mi ve bu uymada, yaratıcı olarak kendi özgürlüğünü geliştirmiş olmaz mı? Leonardo Da Vinci der ki: 'Güç, zorlamayla doğar özgürlükle ölür.'" (s.12).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 11, Kasım 1963**

Connaissance'dan, "5000 yıllık yontular", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.26, (san.)

Yazıda, Dicle ve Fırat bölgesindeki Sümer, Nil kıyılarındaki Mısır uygarlığından sonra arkeologların karşılaştığı üçüncü ve en eski uygarlık olan, İndüs vadisi anlatılmaktadır.

"Kathjava ve Rajastan yarımadaalarında, yüze yakın şehir bulunmuştur. Ahmet - Abadın altmış kilometre uzaklığındaki Lothalde yapılan kazılar, özellikle kapı süsleri ile dikkati çeken, üçüncü bir İndüs uygarlığını ortaya çıkarmıştır. Bu kazılarda üç binden fazla eski yapıt elde edilmiştir. Bikanara dolaylarında, Kaliganlean'da

başlanan araştırmalarla Mahenjo - daro ve Harappa'daki şehircilik kuralları ile yapılmış dördüncü bir ülke bulunmuştur. Yapılan hesaplar bu şehrin 5000 yıllık, yani milattan önce 31. yüzyıla ait olduğunu gösteriyor." (s.27).

Yazıda İndüs uygarlığı niçin ortadan kalkmış, bunun hala bilinemediği belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 12, Aralık 1963

Delounnay, Robert, "Sanatlar birleşimi (çeviri)", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.24, (san.)

Yazıda, Prof. Robert Delounnay'ın kitabından yapılan çeviri olduğu belirtilmektedir. Yazıda, Prof. Robert Delounnay, abstre sanat görüşü üstüne yazdıkları ve non - figüratif akımları temelleri anlatıldığı ifade edilmektedir.

Firuz, Günay, "St. Gall denemesi (çeviri)", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.18-19-20, (san.)

Yazıda, sanat yapıtının çağdaş mimariye katılma konusu, New York'ta Ekim ayında yapılan konferansta tartışıldığı ve Paris'teki UNESCO yapısı, mimarlık ve sanat karışımının en başarısız örneği olarak gösterildiği vurgulanmaktadır. Yazıda, bu alanda en başarılı örneği, 80.000 kişilik nüfusa sahip, İsviçre kentinin başardığı belirtilmektedir. Bu yapıt ise; " Constance gölüne yakın, barok stilli kütüphanesi ile ün salmış Saint - Gall, bir üniversite yapısını bitirmek üzeredir. Yüksek ekonomi ve sosyal bilimler akademisi." dir.

"Sanatçı, genellikle mimari kendisini çok geç düşündüğü için suçlandırmakta idi. Mimar sanatçıdan yalnız bir süsleyici olarak yararlanmak istiyordu. Walter Förderer daha projesini hazırlarken plastik sanatçıya geniş bir yer ayırdı. Arada tıpkı orkestra solist gibi, plastik sanatı öne, mimarlığı arka plana geçirdiği oldu." (s.19).

Gide, Andre, "Sanat ve özgürlük üstüne (çeviri)", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.10, (san.)

Yazıda, sanatın hasta çağlarda bile özgürlüğü aradığı ve kolayca yaratılmak istenmediği belirtilmektedir. Yazıda, A. Gide'nin sanat yapıtlarını; kolay, acele, hazırlıksız yaratmağa karşı olduğu belirtilmektedir. Yazıda, yazarın bir yapıtı oluşturmak için önce kafasında düşünüp, olgunlaşmasını beklediği vurgulanarak, yapıtına hız vermenin zararlı olacağı düşüncesi ifade edilmektedir.

"Rönesans'ın verimli çağında Skespeare Ronsard, Petrargue'ın (Sonnet) kalıbı kullanması, Dante'nin (Üçte bir) vezinler araması Bach'ın (fugue) sevgisi, Beethoven'in son yapıtlarında kaygılı bir (fugue) araması gibi." (s.10).

Sılay, Celal, "Şiir üstüne, 1", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.14, (san.)

Yazıda, şairin olağanüstü sezgi ile kurduğu şiirin içyapısı, daha sağlam bir yapı içerisine gizlendiği vurgulanmaktadır. Yazar, sanatçının bilinç ile sezgi arasında oluşturduğu yapıtı, akıl kurallarından gererken, sanatçının kendisinin bile farkına varmadığı bir ustalık yarattığını vurgulamaktadır.

Süreyya, Cemal, "Şair, yağmurdan söz etme ", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.9, (san.)

Yazıda, şairin yazarken düşündüğü. Hatta önce yazıp sonra düşündüğü vurgulanmaktadır. Şiirde önce kelime, sonra kavramın geldiği belirtilmektedir. Yazıda, Düzyazıda kavramlar ve kelimeler bir akıl çizgisi sınırı içinde oluştukları ve çağrışımların bir yönü olduğu vurgulanmaktadır. Şiirde ise çağrışımların çok az belli bir yönünün olduğu belirtilerek, daha esnek olduğu ve önceden mi arkadan mı geleceği kestirilemediği vurgulanmaktadır.

"Düzyazı adamı ve yağmuru söylüyor. Şiir de o öyle. Ama ne diyor şiir sever: "Şair! Bize yağmurdan söz etme. O yağmuru yağdır." Böyle diyor. Şair yağmuru yağdıran mı oluyor yani. Belki. Değilse bile yağdıracakmış gibi olandır. Şiir bide olandır. Düzyazı bizde kalandır." (s.9).

***Yeni İnsan*, "Yeni sanat ve insan", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.17, (san.)**

Yazıda biçimleri kıran, bozan, onlara yeni bir düzen vermek isteyen, yeni sanat anlayışı belirtilmektedir. Yazar bu değişimin, çağımız insanının içinde yıkılan ölçüleri hesaplamamasını ve insana bir alışma süresi tanımamasını eleştirmektedir.

"Resim çizgiye, yuvarlağa paydos etti. Yüksek musiki içte bulduğu ritmi, şimdi dışta arıyor. Tiyatro kelimededen kurtulmak istiyor. Şiir, hecelerle karışmak yolunu deniyor. Mimari süsten kutuya, heykel, kitle anlamından titrem kurallarına kaçıyor." (s.17).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 1, Ocak 1964

Malraux, Andre, "Sanat dünyası gerçeğin dünyasına indirgenemez", *Yeni İnsan, S.1, Ocak 1964, s.14, (san.)*

Yazıda, akordun insanı müziğin dünyasına, bir kaç dize şiir dünyasıyla karşılaştırıp şaşırttığı, renklerin bir araya gelmesiyle insanın sanat dünyasına girdiği belirtilmektedir. Bu dünya, yüceltilmiş tabiatüstü bir dünya değil, gerçeğin dünyasına indirgenemeyen bir dünya olduğu, ifade edilmektedir.

Tunç, Mustafa Şekip, "Şiirin sırrı", *Yeni İnsan, S.1, Ocak 1964, s.31, (san.)*

Yazar, şiiri kelimelerle yapılmış bir büyü olarak görenler için şiirin bir sır olduğunu belirtmektedir. Yazıda, şaire mükemmel eserler vücuda getirten ve okuyanlarda hayranlık uyandıran bu sırrın öğrenilmesi ve öğretilmesinin olmadığı vurgulamaktadır.

"Çünkü şiirin sırrı şairin kendisidir. Ve o bu sırrın her çıkışında onunla temasa gelmekte, vücudunu duymakta ve nihayet bu vecde bir vücut vermektedir. Şiir dediğimiz bu vücut ne sadece bir kalıp, ne de bir şekil, ne de sadece bir seyyaledir. Bunların birbirlerinden ayrılamaz bir surette kaynaşıp birleştiği estetik bir varlık, değişmez ve ölmez bir ruhtur." (s.31).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 2, Şubat 1964

C., "Şiir üstüne", *Yeni İnsan, S.2, Şubat 1964, s.14, (san.)*

Yazıda şiirin şairle uzlaşması, düşünce ile sesin, duygu ile sesin, konu ile sesin arasında denge kurabilmesine bağlı olduğu belirtilmektedir. Gerçek şiir, sezginin dili aşarak, kendine biçim arama zorunluluğundan doğduğu vurgulanmaktadır. Yazıda, soyutu taşıdığı anlamı bozmadan somuta çevirmek, sanatın estetiği üstüne de egemenliğini gerekli kıldığı vurgulanmaktadır.

İsimsiz, "Işık - duvar", (Çev. Zehra Agra), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.20, (san.)

Yazıda, Fransa'nın kasabasındaki bir yapı içinde ressam Manessier ile İsviçreli mimar Hermann Baurel'in birlikte beton ve camdan belirli ölçülerden faydalanarak bir pencere duvar oluşturmaları anlatılmaktadır. Böylelikle mimarlık ile güzel sanatlar arasında sıkı bir bağlantı kurulmuş ve iş birliğinin sağlanmış olacağı vurgulanmaktadır.

"Artık duvarı vitrail olarak kullanmak gerekmiyordu. Manessier elindeki beton ve cam malzemeyi ölçülü şekilde kullanarak yapının çeşitli bölümleri arasında başarılı bir denge kurmasını bildi. Güçlü bir çalışma ile elde ettiği bu denge sonucunda istediği duvarın yavaş yavaş meydana geldiğini gördü. Bu duvar, Sainte Therese'in, İsa'nın ve Saint Face'ın (Kilise azizliğine adanmış) yaşantılarına ait öyküleri niteliğindedir. Sevinçli ve aydınlık bölümleri İsa'nın, daha ciddi bölümler ise Saint Face'ın sözlerini hatırlatmaktadır." (s.20).

İsimsiz, "Sengai, (Zen - Ar)", (Çev. Ömer Madram), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.16-17-18, (san.)

Yazıda, resim yapılırken hiç bir şeyin düşünülmemesi, her şeyi daha iyi ve doğal yapacağı belirtilmektedir.

"Rafaey'e <Hiç bir şey düşünmemek, Budist okulun temel ilkesi de budur.> iyi ya da kötüyü düşünmediğin zaman, senin doğumundan dahi önce sahip olduğun gerçek yüzün nerede kalır?" (s.16).

Yazıda, 'Zen'e göre ne iyi vardır ne kötü ne doğru vardır, ne yanlış. Yazar, Zen disiplini içinde karşılaşacağımız en büyük korkunun sahte bir içten gelme güdüsü olacağını belirtmektedir.

"Çin ve Japon ressamaları arasında bir kıyaslama yapalım. Mu - chi (13. yüzyıl) de Sengai (18. yüzyıl) de Zen artistleridir. Mu-chi de profesyonel eğilim fazla iken Sengai daha çok bir Zen üstadıdır. Çünkü sanatı tamamlayıcı nitelik taşır ve kendisi sanatın ötesine gider. Mu-chi'nin resimleri kozmik ruhun hareketlerini taşır. Tüm yalnızlık ve aristokratik inceleme: Çin Zen'lerinin bu niteliği Mu-chi'yi karakterize eder. Sengai ise karşıtıdır." (s.18).

Kökner, Rikkat, "Modern sanat ve kadınlarımız", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.32, (san.)

Yazıda kadınlarımızın, büyük devrimden bu yana, uygarlık anlamında olağanüstü gelişme gösterdikleri vurgulanmaktadır. Duygulu ve güzel sezgili olan kadınlarımızın, bu duygusal yönleri modern sanat kavramlarına yardım ettiği belirtilmektedir. Yazıda verilen konuşmada, yeni sanat, değişmekte olan yeni bir insan yapısının değişikliğine omuz silkmemesini gerekliliği vurgulanmaktadır.

Piyeste: " Herkesin dilediği gibi konuşup düşündüğü söyleyebildiği samimi bir arkadaş toplantısındayım. En az lise tahsilli 7-8 hanım, aralarında bir tarihçi, bir doktor, bir profesör, iki yazar var. Özellikleri de, kültürlerine daha bir şeyler katmak, bildikleri iki, üç yabancı dile bir yenisini eklemek amacıyla hala öğrencilikten vazgeçmemiş olmaları." (s.32).

Malraux, Andre, "Eser bir deney ve bir buluş aracıdır", (Çev. C.V.), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.10, (san.)

Yazıda Karamazovların, Illusions Perdues'nün Dostoyevsky'yi, Balzac'ı nasıl buyrukları altına aldıkları belirtilerek, önemli olanın sanatçının buyruk altına girmesi değil, kendini buyruk altına alan şeyi geçmesi olduğu ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 3, Mart 1964**

Gelenbevi, Baha, "Hitit sanatı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.22-23-24-25, (san.)

Yazıda, Hititlerin eski Yunanı etkilemiş bir uygarlık meydana getirdikleri ifade edilmektedir. Batı basınında yeni anlaşılan bu önemli gerçeğin etkisiyle yayınlar yapılmaya başlandığı vurgulanmaktadır. Fransa'daki şaşkınlığa ait bir örnek şöyledir:

"Louvre Müzesinin bir encümeni olan Luvı Mektebi profesör Ekrem Akurgal'dan sergi ile alakalı bir konferans vermesini rica eder; ve basıp dağıttığı davetiyelerde <Hitit> ismi yanına bir yıldız koyarak, kartonun altına şu açıklamayı yapar: "Hititler Etrüsk ve Yunan medeniyetlerini etkileyen medeniyetlerdir." demek zorunda kalır. Koskoca Luvr Mektebi. Anadolumuza hayırlı olsun Neo-Hititliği." (s.25).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 4, Nisan 1964**

İsimsiz, "Mimarlık insanlık hizmetinde", (Çev. Zehra Ağralı), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.10, (san.)

Yazıda; mimar, mühendis, ressam Le Corbusier'ın mimarlık ve şehirciliğin, insan yaşamının rahatlığı ve estetikliği üzerindeki etkileri açıklanmaktadır. Le Corbusier kendin ağzından şöyle ifade etmektedir:

"Makine çağının, dünyamızda yarattığı Chaos'dan, eşyanın kederli, karanlık ve çirkin görünüşünden kurtulmak için şairin tanımladığı, gülen, berrak ve güzel, bir gökyüzüne doğru yönelmek gerekiyordu. Bu maksatla, 1919'da L'esprit Nouveau ekolünü, Vermee ve Ozenfant ile beraber kurduk." (s.10).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 6, Haziran 1964**

Erkün, Safa Ş., "İki sanat olayı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.11-31, (san.)

Yazıda, Cemal Tollu'nun sergisinin Resim ve Heykel Müzesinin salonunda, Bedri Rahmi Eyüboğlu ile Fahrünnisa Zeid'in sergilerinin Akademi binasının büyük salonunda açıldığı bilgisi verilmektedir.

Malraux, Andre, "Janus", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.20-21, (san.)

Yazıda, sanatçının amacının kozmosun o zamana kadar işlenmemiş olanlarına bir anlam kazandırmak olduğu vurgulanmaktadır.

"Onun biçimleri birer yaratma, stili ise bir keşiftir. Fakat hangi keşif bir amaçla yapılır? Atom bombasının kışkırttığı bütün araştırmalar, zincirleme tepkiden doğmuştur. Elektrik lambaları yakmak için keşfedilmediği gibi, Gotik heykel de Hristiyanlığı etkilemek için keşfedilmemiştir. Büyük keşiflerin altındaki maya, aklın kavrayabildiği alanları genişletme, kozmosun hamlığına bir anlam kazandırabilmek umududur." (s.21).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964**

Art, How To Understand Modern, "Dadaizm", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.22- 25, (san.)

Yazıda, 14 Temmuz 1916 Tristan Tzara'nın manifestosunu okuduğu ve sanatla, felsefeyle, bilim ve psikolojiyle alay eden Dadaizm anlatılmaktadır. Dada, Birinci Dünya Savaşının yarattığı büyük sarsıntı ve şiddetli huzursuzluğu temsil ettiği vurgulanarak, savaşa karşı kuralsızlığı benimsediği vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 8, Ağustos 1964**

İsimsiz, "Empresyonizm, 1", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.22-23-24-25, (san.)

Yazıda, Rönesans'tan sonra bilimsel bilgilerin artması ile birçok dalda gelişmeler görülmeye başladığı belirtilerek, dünyanın gerçeğe en yakın ve doğru resmi yapabilme döneminin başladığı ifade edilmektedir. Yazar, Manet'in bu türde

resimler yaptığını ve dönemin ressamlarıyla çalıştığını vurgulanarak, bunun sonucunda Empresyonizm akımının ortaya çıkışı ve gelişimi anlatmaktadır.

"Küçük ayrıntılara pek aldırmadan, genel izlenimi, hızlı fırça darbeleriyle hemen kanevasına geçirmek zorundadır, bütün mesele, parçaları, ayrıntıları değil, bütünü, genel izlenimi tespit etmektir." (s.24).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 9, Eylül 1964

İsimsiz, "Empresyonizm, 2", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.22-23-24-25, (san.)

Yazıda, fotoğraf makinesi icat edilmeden önce hemen bütün önemli kişiler ömürlerinde bir kere dahi olsa ressamın önüne oturdukları belirtilmektedir. Ancak fotoğrafçılığın 19. yüzyılda ortaya çıkmasıyla ressamlar artık eskisi gibi rağbet görmedikleri belirtilmektedir. Yazar, fotoğrafçılığın gelişmesi aynı zamanda, modern resim sanatının tutunup gelişmesini hızlandığını belirtmektedir. Yazar, Empresyonizm'in gelişmesinde etkili olan diğer bir unsurunda Japon renkli baskılar olduğunu belirterek, Empresyonizm'in Paris'i Avrupa'nın sanat merkezi haline dönüştürdüğünü vurgulamaktadır.

İzer, Sadi Faik, "Pop Art", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.12-13, (san.)

Yazıda, endüstri sahasında başarılar kazanan Amerika'nın sanat yönünün zayıf kaldığı ve Avrupa ile devamlı bu konuda yarıştığı belirtilmektedir.

"Rauschenberg'in gümüş tepsi içinde sunduğu sanayi artıkları son adı Pop Art, aslında Avrupa için yeni bir konu değil. 1945 senesinde Marcel Duchamp Newyork'a geliyor ve Galeri 291 tarafından benimseniyor. Aynı sıralarda Picabia fotoğrafçı Man Ray, Arthur Cravan ve Marcel Duchamp birleşiyorlar. İleride Avrupa'da kuracakları bir cereyanın temelleri olan Ready-Mades'i kuruyorlar." (s.12).

Yazar, endüstri atıklarını eserlerinde kullanan Pop Artçılar'ın mevcudiyetlerini ne zamana kadar sürdürebileceklerini merak ettiğini ifade etmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 10, Ekim 1964

İzer, Faik Sadi, "Resim, Yontu, Yapı birleşimi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.12-13, (san.)

Yazıda; ressam, heykeltıraş ve mimarların ortak çalışmalarının durduğu hatta yok denecek kadar az olduğu vurgulanmaktadır. Yazıda, 1963'te Newyork'ta toplanan mimar, ressam, heykeltıraşlardan ortak bir çalışma alanı doğabilecek mi sorusuna cevap aranmaktadır.

Painting, Beyond, (Max Ernst), "Sürrealiste göre sürrealizm", (Çev. Semra Ögel), *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.22-23-24, (san.)

Yazıda, Sürrealistler için " daima değişen bir rüya gerçeğinin ressamıdır" dendiği belirtilerek, sınır sahasında serbest, cesur ve tabii bir tarzla hareket etmeleri ve onlara kapalı hiçbir hayat sahasının olamaması anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 11, Kasım 1964

İzer, Sadi Faik, "Paleolitik Avrupa", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.16-17, (san.)

Yazıda, Avrupa'da 1864 yılında Tarn'da Bruniguel mağarasında Paleolitik bir sanat olduğu belirtilerek, sonraki yıllarda da bu alanda yapılan birçok araştırmalara anlatılmaktadır.

Arts, Le Gardin des, "Les Fleurs du Mal üstüne", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.22-23-24, (san.)

Yazıda, "Les Fleurs du Mal"ın 100. yıldönümü sebebiyle "Bibliothèque nationale"de Baudelaire'in yaşantısını ve eserlerini tanıtmak için açılan sergi yer almaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 12, Aralık 1964

İsimsiz, "Paleolitik Avrupa, 2", (Çev. Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.26-27-28-29, (san.)

Yazıda, Avrupalıların son keşfettikleri beşinci kıta olan Avustralya ve güneyinde yer alan Tasmanya adası anlatılmaktadır. Bu adalarda, taş devrini yaşayan topluluklar bulunduğunu ve Avrupalıların bunları katlettiği anlatılmaktadır. Yazıda, Avustralya ve Tasmanya adalarında bulunan yerli halk ile ilgili nüfusları, yaşayış ve inanışları, yaşadıkları bölgeler hakkında bilgiler yer almaktadır.

"Avustralya prehistoryası hakkındaki bilginiz elde bulunan çok sayıda dokümanlara rağmen henüz kafi miktarda gelişmiş değildir. Şimdilik Neolitik devirden önce kıtada yerleşme izlerine rastlanmamıştır. En eski insan kalıntısı M. Ö. 7000 senesine ait olduğu yapılan Radyo Karbon testlerinden anlaşılan Keilor kafatasıdır." (s.26).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 1, Ocak 1965

İsimsiz, "Bauhaus", (Çev. Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.18-19, (san.)

Yazıda, Hollanda da kurulan Bauhaus'un, oluşumu, gelişimi özellikle mimari, resim, mobilyacılık v.b. birçok alanda başarıları ve dünyaca tanınması anlatılmaktadır.

"Bauhaus'un yasası şöyle diyordu: Ressamı, heykeltıraşı ve mimari ile bir araya getirecek olan abideleri yükseltebilmek için hep beraber çalışmamız, sanatkarlar arasındaki seviye farklarını kaldırmamız, yeni bir yasanın temellerini atmamız lazım. Ancak o zaman bu eserler gökyüzünde yeni bir inancın sembolü olarak milyonlarca işçinin elleri üzerinde yükselecek." (s.18).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 2, Şubat 1965

Ragon, Michel, "Yeni Realizm", (Çev. İlhami Karaca), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.18-19-34, (san.)

Yazıda, Pierre Restany'nin realizm akımının ilk örneklerini toplayarak, "Yeni Realizm" adını verdiği ve manifestosunu 1960'da yayınladığı yeni akıma yer verilmektedir. Paris'te düzenlenen üçüncü festivalde, Yeni Realizm'e Michel Ragon

tarafından yer verildiği belirtilmektedir. Yeni realizm manifestosunda Pierre Restany şunları belirtmektedir:

"Yeni realizm Avrupa olayı olarak şüphesiz son yılların artistik gelişiminde tepkici bir hızla sıkıştıyordu. Bu grup soyut lirizmin stilistik değişik cümlelerinin baş döndürücü bir hızla birbirlerinin yerine geçtiğini gören 30 -40 yaşlarında artistlerden meydana gelmiş, New - York'ta hareketle boyama belirli eskimesi hazır yapılmış (rady-madde) ile geçiştirilirken, Paris'te yeni realistler lekecilik abartmalarıyla sıkıldılar, işlenmemiş kaba sanattan çıkmış natüralist mizahtan çekiniyorlar resmi olmayan anlamsızlığı istemiyorlar." (s.19).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965

Kemal, Orhan, ‘Sanat ve Politika’, *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.12-36, (san.)

Yazar, sanatçıların politikayla uğraşmalarını yadırgamayarak çağın getirisi olduğunu vurgulamaktadır. Yazar politikacı değil sanatçı olduğunu belirterek, birçok sanatçının devirlerin değişmesiyle onlarında değiştiğini vurgulamaktadır.

"Kennedy bir gün beyaz saraya sanatçılar davet etmiş. Davetlilerden pek çoğu gitmiş, birçoğu koşmuş. Ama içlerinden biri de bir tel çekmiş Başkan:

- Siz kim oluyorsunuz Bay Kennedy ki, beni ayağımıza çağırabiliyorsunuz?

Gibi bir tel. Bu sanatçı, Kennedy'nin koskoca bir Cumhurbaşkanı olduğunu bilmiyor muydu elbette. Neden böyle davrandığını soranlara:

- Cumhurbaşkanı'nın ayağına gidip çene çalarak vakit kaybedeceğime romanımı yazarım..." (s.12).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 6, Haziran 1965

İzer, Sadi Faik," Kaynaktan Zirveye Japonya", , *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.26-38, (san.)

Yazıda, Uzak Doğu'da olan Japonya'nın Prehistoryası hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığımız belirtilerek, Japonya'nın geçmişiyle ilgili bilgiler verilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 8, Ağustos 1965

İzer, Sadi Faik,"Sanatla Faydayı Birleştiren Irk: Eskimolar", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.16-17, (san.)

Yazıda; M. S. 894 senesinde Avrupalıların Eskimo denen Hintliler ile Gröenland'da ilk karşılaşmaları anlatılmaktadır. Yazar, yapılan araştırmalarda Eskimoların birkaç bin sene öncesinde Prehistoryaları (Bering Denizi Medeniyeti) oldukları bilgisini, Amerikalı Collins'e borçlu olduğumuzu vurgulamaktadır.

"Eskimolar teknik dünyasında üstat sayılırlar. Ayrıca form anlayışları yüksektir. Her araç başlı başına sanat eseri sayılabilir. Silah, alet, araçların hepsi fonksiyonuna göre elde çok iyi durabilecek şekilde hesaplanmış ve işlenmiştir. Bu üslup o kadar ileri gitmiştir ki teknik ile süsü birbirinden ayırt etmek çok zor oluyor. Yontma tekniği ne kadar ileri olursa olsun heykel ekseriyetle geometrik motiflerle takviye edilmiştir. Eskimo gravür yaparken yalnız dekoratif motifleri yan yana getirmiyor, bir olayı anlatıyor aynı zamanda. Stilize desenler peş peşe geliyor. Olaylar ancak bu piktogramları çözebilenler için süsten başka ikinci bir değer taşıyor." (s.17).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 9, Eylül 1965

İsimsiz,"Milâttan Önce Venüs", (Derleme, Sadi Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.16-17, (san.)

Yazıda, fildişinden yontulmuş kadın Venüslerinin taşıdığı manaları anlamlandırma çalışmaları yer almaktadır.

"Daha yukarıda bahsettiğimiz bütün kadın heykelleri hiç şüphesiz ana tanrıçaya tapan ve Fransa'nın Güneybatısından Sibiry'a'nın Baykal gölüne kadar uzanan bölgede mamut avcılığı ile geçinen insanların yaptığı idollerdi. Bu heykellerde kendilerini yaratan, kabilenin inkişafına yarayan seksüel kudreti, av bereketini ve mekanların koruyucu meleşini görüyorlardı. Paleolitiğin bu inancı

Orinyasiyenlerden sonra gelen zamanlarda devam etmedi. Fakat olan Ana tanrıça inancını hazırlamakta büyük rol oynamıştır." (s.17).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 10, Ekim 1965**

İzer, Sadi Faik, "Afrika Sanatı", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.14-15, (san.)

Yazıda, siyah Afrika sanatından ilkel olarak bahsetmenin yanlış olduğu vurgulanarak, siyah Afrika sanatının Mısır, İran veya Çin sanatlarından geril değil değişik olduğu belirtilmektedir. Yazar, tanıdığımız Afrika sanatının kalıntılarının 200 seneyi geçmediğini, çünkü sıcak iklim ve beyaz karıncalar çoğu tahta olan sanat eserlerinin uzun süre yaşamalarına izin vermediklerini ifade etmektedir.

"Afrika sanatı asrımızda Fovizm, Kübizm, Ekspresyonizm, ve Sürrealizm gibi dört büyük sanat hareketini etkiledi. Picasso, Derain, Vlaminck ve Matisse zenci sanatının keşfini aralarında paylaşamadılar." (s.14).

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 11, Kasım 1965**

İsimsiz,"Hint Uygarlığı", (Derleme, S. Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.11-12-13, (san.)

Yazıda, Orta Doğuda parlamış ve gelişmiş medeniyetlerden biri olan Hint medeniyeti anlatılmaktadır. Yazıda İndüs vadisinde, tren hattı döşemesinde ve lojman yapımlarında rastlantı sonucu ortaya çıkan kalıntılar, Mohenjo - Daro hakkında bilgi vermektedir. Yapılan araştırmalarda, Mohenjo - Daro halkının İran, Mezopotamya, Doğu Akdeniz medeniyetleri ile ticari ve kültürel temaslarda bulundukları vurgulanmaktadır.

"Heykel M. Ö. , üçüncü asırdan itibaren başlıyor ve uzun zaman devam edecek olan bir üslubun izlerini şimdiden hissettiriyor. Aşırı dekor, yüklü figürler, dolgun hacimler ve yumuşak pozlar. M. Ö. , birinci asırdan itibaren Buda heykelleri başlıyor. M. S. birinci ile dördüncü asırlar arasında iki heykel ekolü beliriyor. Mathura ve Amaravati." (s.12).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 12, Aralık 1965

İzer, Sadi Faik, "İran Uygarlığı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.12-13-14-15, (san.)

Yazıda, İran yaylasında 7000 yıl önce yaşamış toplulukların zaman içerisinde geçirmiş oldukları arkeolojik araştırmalar sayesinde takip etmenin kolaylaştığı belirtilerek, İran uygarlığı ve sanatı anlatılmaktadır. Yazar, İran ikliminin Paleolitik insanın yaşamasına elverişli olmadığını belirterek, İran'a ait medeniyet izinin M. Ö. 4000 ile 3500'e inen, Susa diye isimlendirilen kalıntılar olduğunu ifade etmektedir.

Yılmabaşar, Jale, "Seramik Yapım", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.16-20, (san.)

Yazıda, insanların ilk çağlardan bu yana kile; elle, torna ve döküm yolu ile şekillendirdiği, tırnak veya camla çizerek yüzeyde desenler yaptıkları belirtilmektedir. Bugün ise kil, levha halinde suçuk veya tornada şekillendirilip, boyandığı vurgulanmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 1, Ocak 1966

İzer, Sadi Faik, "Mısır Uygarlığı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1966, s.10-11-12-13-31-32, (san.)

Yazıda, François Champollion'un (1790 - 1832) sayesinde tanımağa başladığımız Mısır Uygarlığı yer almaktadır.

"Herodot M. Ö., 4550 tarihlerine doğru Mısırda bulundu. Heliopolis, Tep ve Menfis rahiplerinin yardımı ile firavunların listesini yaptı. Buna göre ilk firavun Menesdi, onun 340 isim takip ediyordu. Her asır için dört isim kabul edecek olursak bütün firavunların 8,5500 sene hüküm sürdükleri ortaya çıkıyor. Böyle bir sistemi kabul etmek imkansız. İkinci olarak M.Ö., 280 senelerine doğru Mısırlı rahip Manethon (Mısır Tarihi) adı ile yazdığı eserde firavunları 31 sülaleye ayırdı. Egiptologlar tarafından benimsenen bu sistem bazı ilavelerle halen kullanılmaktadır." (s.10).

"Eski Mısır'da Newton ve Einstein ile boy ölçüşebilecek ileri zekalı alimler vardı. Tarihi zamanların hemen başlarında yaşamış olan bu üstün insanlardan bir tanesi tesadüfen tanıyoruz. Bu şahıs üçüncü sülalenin hemen ilk sıralarını işgal eden firavun Zeser'in veziri İmhotep'ti." (s.12).

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 2, Şubat 1966

İzer, Sadi Faik, "Sümer Uygarlığı", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.10-11-12-13-30-31-32, (san.)

Yazıda, Güneydoğu Anadolu'da başlayan ve Basra Körfezine dökülen Fırat ve Dicle nehirlerinin geçtikleri topraklara can vermesi ve bu topraklarda uygarlıkların doğmasını ve gelişmesini sağladıkları belirtilmektedir. Yazar, bütün dünyanın Mezopotamya'da yaşamış olan uygarlıklardan 1843 senesinde Musul'da konsolosluk mensubu P. E. Bottan'ın Kuyuncuk'ta (Niniv) yaptığı keşifler sayesinde haberdar olduğumuzu ifade etmektedir. Yazar, M.Ö. , 4000'e doğru Sümer'lerin bu toprakları işgal ederek yeni ve gelişmiş bir uygarlık kurduklarını belirtmektedir.

"Ur - Nammu'nın Sümer ve Akada hakim olmasından sonra burada bir Rönesans başlangıcı oluyor. Üçüncü sülale zamanının sanatkarı Sargon devrinden kalma estetiklerden istifade etme yoluna gitti ise de yine eski geleneksel sanat kurallarına döndü. Bu devirde diorit büyük maharet ile yontuluyor ve cilalanıyor. Bu tekniğin en güzel örneklerini Ur - Namnu ve oğlu zamanında yaşamış olan Gudea'nın heykelleri veriyor." (s.12).

"Yazının icadı Sümer'de tarihi ve edebi eserlerin çıkmasına sebep oldu. Bu sayede kralların icraatları, zaferleri, kanunları, din gelenekleri, Mitoloji kapılarını bizlere açtı. Eski örnekleri sade bir dilde anlatılan olaylar zaman geçtikçe Homer destanları ile yarışabilecek değerde eserler çıktı. Bunlar Tufan ve Gılgamış destanlarıdır. İlk olarak 1872 senesinde George Smith (1840 -1876) tarafından okunan Gılgamış destanından bahsederek Sümer edebiyatını ve Mitolojisini tanıyabiliriz." (s.13).

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 3, Mart 1966

İsimsiz, "İlk Uygarlıklar", (Derleme, S. Faik İzer), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.8-9-10, (san.)

Yazıda, M.Ö., 10.000 yıllarında Güney Avrupa'dan buzulların çekilmeye başlamasıyla insanın yaşayabileceği bir tabiat oluşabildiği belirtilmektedir. Avrupa'da bu değişiklikler olurken, Yakın - Doğu'daki hayat düzeni ise bozulmadan devam ettiği belirtilmektedir. Arap, Suriye, İran çöllerinin sınırladığı bölgede buğday ve arpanın kendiliğinden yetişmesi insanları tarıma ve tabiatın esiri durumundan kurtarıp hükmetmeye başladığını ifade etmektedir. Yazıda, ilk uygarlıkları oluşumu ve gelişimiyle ilgili bilgiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 4, Nisan 1966**

İzer, Sadi Faik, "Ana Tanrıçalar", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.12-13-14-32, (san.)

Yazıda, insanoğlunun dünyadaki tüm oluşumları anlamlandırmak için tanrılar yarattıkları, sonradan kadının doğurganlığını fark edip, bir insan yaratması ve yine onu kendi bedeninde beslemesi, insanların diğer tanrıları bırakıp kadını tanrı kabul etmelerini sağladığı belirtilmektedir. Paleolitik çağda Fransa'nın Güney Batısından, Sibirya'da Baykal gölüne kadar uzanan bölgede ortaya çıkarılan taş ve kemik yontularında iri göğüslü, geniş kalçalı ana tanrıça figürleri ortaya çıktığı vurgulanmaktadır. Yazıda, dünyanın üzerinde oluşmuş tüm medeniyetlerin kadını bir bereket tanrıçası olarak gördükleri ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 5, Mayıs 1966**

Sılay, Celal, "Zamklı Adam", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.8-28, (san.)

Yazar, Sait Faik ile yaşadıkları anıları ve Sait Faik'in kişiliği hakkında bilgiler yer almaktadır.

"Kelimeler, onun yazılarında canlı kaldı. Yazıya yaşam vererek yazdı. Ölçüsü var mıydı, ama şaşmazdı. Kiminle konuşursa, içinden geldiği gibi konuşurdu. Pervası yoktu. İnandığı duygularla, düşüncelerle özgür yaşadı. Haksızlık karşısında küplere bindi. "Adam sendeci" olmadı. Bu yüzden olayların ve kişilerin üstüne yürüdü.

Başkaları adına çok zaman kendi keyfini kaçırdı. Doğru adına gönül tanımadı. Tok sözlü olduğu için sevdik onu. Duymadan yazmadığı için sevdik onu. Bilmeden söylemediği için sevdik onu." (s.8).

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.14-15-16, (san.)

Yazıda, dünyada tarihinde yaşanan iklim değişikliklerinin insan yaşamında da değişiklik meydana getirdiği belirtilmektedir. Son Wurm, buz devrinde iri gövdeli hayvanların yerini daha küçük ve hızlı giden hayvanların aldığını ifade etmektedir. Yazar, bu değişimlerin insanları yerleşik hayata geçirdiklerini ve ilk uygarlıkların ortaya çıktıklarını belirterek, bu uygarlıklar arasında büyük farklar olduğunu vurgulamaktadır. Mezopotamya, Mısır ve Anadolu tarıma başlarken, Avrupa'nın doğadan gelen etkileri yüzünden, uzun dönemler karanlıkta kaldığı belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 6, Haziran 1966**

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.12-13-14, (san.)

Yazıda, Uzak Doğuda meydana gelen göçler devamlı bir kaynaşma ve itişme halinde oldukları belirtilmektedir.

" Çok eski çağlarda Sumatra ile Cava bitişikti, 400 kilometre uzakta olan Dorneo Adası da bu kara parçasına bitişikti. Sumatra, Cava, Borneo'da Asya anakarasına Malakka Yarımadası ile bağlı idi. Zaman ile çöküntüler olmuş ortaya bugünkü birbirinden uzak, yakın adalar ortaya çıkmıştır." (s.12).

Yazar, madenin Güney -Doğu Asya'ya M.Ö. 1.000 yıllarına doğru geldiğini ve Bronzdan hemen sonra demiri bulduklarını belirtmektedir. Bunu da ilk kez Hollandalı rahip Rumphius aracılığıyla öğrenildiğimizi ifade etmektedir.

Sılay, Celâl,"Resim Üstüne", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.16-17, (san.)

Yazıda; günümüzde düşüncenin sanat yapması gerektiği, figüratif resim anlayışından non-figüratif bir anlayışı salt düşünce yolu ile varılabileceği vurgulanmaktadır.

"Picasso, bir düzine sürrealist arkadaşları arasında birtakım düşüncelere ulaşmıştı, önce gerçeğin tam bir tanımlanması yapılmış, sonra gerçeğin kavramına yandan, alttan üstten girme yolları aranmış..." (s.16).

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 7, Temmuz 1966

İzer, Sadi Faik, "Kuzey Avrupa Uygarlıklar", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1966, s.15-16-17, (san.)

Yazıda, Kuzey Avrupa'da yaşayan uygarlıkların nasıl tespit edildiği açıklanmaktadır. Yazar, daha sonra yapılan araştırmalarda Prehistorya'nın en eski çağında yaşamış olan insanların, toplu halde yemek yedikten sonra artıklarını attıkları kümeler bulunduğunu belirtmektedir. Artıklara bakılarak bu uygarlığın, avcılıkla yaşamlarını devam ettirdikleri ifade edilmektedir.

"Kuzey Avrupa insanların sofrası oldukça zengin sayılırdı. Çömleklerinde balıkların ve kuşların her türlü pişiyor. Ayrıca bulunan fındık kabukları ve elma çekirdeklerinden bu yemişlerin yabana atılmadığı anlaşıyor. Kadınların başlıca görevi bu uygarlıklara has açık ocaklarda yemek hazırlamaktı." (s.17).

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 8, Ağustos 1966

İzer, Sadi Faik, "Kuzey Avrupa Uygarlıklar", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1966, s.16-17, (san.)

Yazıda, Oestfolo'da Skager - Rak denizine bakan kayalıkların yüzeylerindeki resimlerin, 1869 yılında Bror Emil Hildbrand'ın araştırmaları sonucu, M. Ö., 1500 yıllarında Bronz çağına ait olduğu belirtilmektedir. Yazıda, Bronz çağda yaşamış Kuzey Avrupa Uygarlıkları'nın savaşa önem vermedikleri ve sanat, kültür alanlarında altın çağlarını yaşadıkları anlatılmaktadır.

Abbotempo, Johannes Fuchs, "Eski Mısır'da Göz", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1966, s.20, (san.)

Yazıda, görme yeteneği Mısırlıları büyülediği ve bu alanda sanatsal eserler verdikleri belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 9, Eylül 1966**

Asher Mutafta,"Soylu Biçim ve Kişilik", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.8-9, (san.)

Yazıda, soylu bir eser yaratmak için kişinin kendi eserini oluşturması gerektiği vurgulanmaktadır. Yazar, çağımızda daralan çevrede kendi eserini ver etmek için iyi bir araştırmacı olması gerektiğini ifade etmektedir.

İzer, Sadi Faik, "Orta Avrupa İlk Uygarlıklar", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.16-17-33, (san.)

Yazıda, Profesör Keller'in otuz yıl süren araştırmaları sayesinde Orta Avrupa'nın Prehistorik çağlardaki göller üzerinde evler kuran insanlar olduğunu herkese tanıttığı belirtilmektedir.

Özata, Mesut," Türk Porseleni", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.14-15, (san.)

Yazıda, Anadolu'ya gelen çömlek çalışmalarının İran'dan geldiği ve 1514'de Sultan Selim Tebriz'i aldığı zaman birtakım İranlı sanatçıların İstanbul'a yerleştikleri belirtilmektedir. Yazar, Türk porselenleri İran ve Suriye desenleriyle karşılaştırılıp tartışıldığını belirterek, bu etkiye bir de Çin porselen sanatının etkisi olduğunu vurgulamaktadır.

Yada, Sait,"El ve Halk Sanat Eğitimi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1966, s.21, (san.)

Yazıda, geri kalmış ülkelerde yabancı endüstrinin yerli sanatları ezerek ortadan kaldırdığını, milletleri sefalet ve ekonomik sömürülüşüne yol açtığını

vurgulamaktadır. Yazar, bu durumlardan kurtulmak için büyük bir gayretle kurulan Mesleki ve Teknik Liseler hakkında bilgiler vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 10, Ekim 1966**

Özata, M., "Türk Porseleni 2 ", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.11, (san.)

Yazıda, Çin ve İran çömleklerindeki çeşitli örnekler karşılaştırıldığında, İznik'te de 16. yüzyıla ait yapılan araştırmalarda bu alanda önemli eserler bulunduğu vurgulanmaktadır. Yazar, Dr. Martin'in İznik dolaylarında ve Şam'da bulduğu tabaklar ve parçalarda Türklere has süslemeler görüldüğünü belirtmektedir.

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.17-32, (san.)

Yazıda; yapılan araştırmalarda, Afrika ile Avrupa arasında köprü görevi gören İber yarım adasına ilk insanların nerden ve nasıl yerleştikleri ve bu insanların yaşamları, sanatları hakkında bilgi verilmektedir.

"Yaptıkları resimler sayesinde bundan 15.000 yıl önce yaşamış olan İspanyol'ların gelenek ve düşüncelerini rahatlıkla izleyebiliyoruz. İspanya'da Orta Avrupa Orinyasiyen'lerin yaptıkları yontular yoksa da bulunan resimler onları aramayacak güzellikte. İspanya'nın Preristorik sanatı iki gruba ayırmamız doğru olur. 1. Doğu İspanya ekolü, 2. Şematik sanat..." (s.17).

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 11, Kasım 1966**

Özata, M., "Türk Porseleni ", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.12-13, (san.)

Yazıda, çok renkli Türk çömleğinde rengin parlaklığı ve desenin sadeliğinin cami duvarları dahil birçok alanda kullanıldığı belirtilmektedir.

"Türk küvaz, yeşil, yaprak yeşili, kaygan beyaz, taslaklar içinde de siyah boyalar vardır. Bazılarında altın kaplama ilave edilmiştir. Desenler yuvarlak olarak,

beyaz üzerine siyah, şeffaf bir şekilde, bazen de mavi, yeşil, kırmızı, nadiren kaygan, kestane rengi, alabalık veya lavanta çiçeği mavisi olarak yapılmıştır. Desenler sonuncu örneklerde kaygan beyazdır, renkler ilave edilmemiştir. Tabaklarda ise, ortalarında alelade kökler, sümbüller, güller yaygın bir şekilde bulunur." (s.12).

İzer, Sadi Faik, "İlk Uygarlıklar Sibirya", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.24-25, (san.)

Yazıda, buz çağının sonuna doğru insanların yaşamaya başladıkları Sibirya'daki uygarlıkları yer almaktadır. İlk buluşların 1899'da Krasnoiarsk yakınlarındaki Afantovagora'da olduğu ve daha sonra 1933'te Baykal Gölü civarında Bielaya akarsuyunun aolundaki İrkutsk istasyonu bulunduğu vurgulanmaktadır. Bu dönemlere ait alt Paleolitik kalıntılara rastlanmadığı, fakat üst Paleolitik kalıntıların çok zengin olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 12, Aralık 1966**

Asher Mutafta,"Günümüzün Resim Sanatı", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.6-7-26-27, (san.)

Yazıda, dünya kapalı kültür çağı çevrelerinin tarihi karıştığı, alış-verişteki kolaylık ve hızın "Dünya- Kültür" çağını aştığı vurgulanmaktadır. Yazıda, Avrupa ve Asrımızın sanatı ile gelişim süreçleri yer almaktadır.

İsimsiz, "Modern Yapı Sanatı", (Derleme, Hulusi Dosdoğru), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.12-13, (san.)

Yazıda, 1800'den bu yana mimarinin üç şart yerine getirmek için uğraştığı vurgulanmaktadır. Bunlardan birincisi, yararlılığı en geniş ölçüde göz önünde bulundurmak; ikincisi, sağlamlılığı, dayanıklılığı düşünmek; üçüncüsü, estetiği sağlamak olduğu ve bu üçü bir araya gelerek modern mimariyi oluşturduğu belirtilmektedir. Yazıda, Eski Yunan ve Roma yapı sanatından, Gotik mimariye geçişte ne gibi faktörlerin rol oynadığı ve Hristiyanlık içinde patlak veren Protestanlık mezhebinin etkileri üzerine yapılan incelemeler yer almaktadır.

İsimsiz, "Tarihin Köprüsü Türkiye", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.22-23-24, (san.)

Yazıda, Dünya'yı bütünüyle tanımak isteyenlerin gittikçe çoğaldığı ve çoğalmanın gittikçe kolaylaştığı bir zamanda Türkiye'nin her bakımdan sahip olduğu değerler dünyanın dikkatlerini çektiği vurgulanmaktadır. Yazıda, BP.'nin bu amaçla meydana getirdiği filmin Londra'da yarattığı etkiler belirtilmektedir. Filmin Türkiye'de ilk gösterisi 15 Aralık 1966 günü Ankara'da Dedeman Oteli salonunda yapıldığı belirtilmektedir.

İzer, Sadi Faik, "Rusya ve Sibirya'da Eski Sanat", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.20-21, (san.)

Yazıda, Rusya'nın güneyinde Kafkasların kuzeyinde Hazar denizi ile Karadeniz arasındaki bölgelerde yapılan kazılarda rastlanan mezarlar anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 2, Şubat 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "Modern Sanat Yapıtı", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.26-27-28-29, (san.)

Yazıda, Şikago okulu anlatılmaktadır. "20 yüzyıl (1900-1930) ve sonrası: 19. yüzyıl anıtsal yapıtları Paris'in Eiffel kulesi, Şikago'daki gök delenler, 20. yüzyılın yapı sanatını etkilerdiler. Modernizm iki ana takım olarak gelişti. Bunlardan biri Mekanik Fonksiyonalizm olarak adlandırılanıdır. Bu akımın etkisi ile yer yer binalar yapılmıştır. Kaliforniya'da Grene kardeşler, Gilli ve batıda Bernard Maybeck (1862-1957) bu akımı sürdürdüler." (s.26). Yazıda, Frank Lloyd Wright'in doğa ile yapı sanatını organik bir bütün olarak birleştiren sanatçı olduğu belirtilerek, Avrupa'daki gelişen mimari elişim anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 3, Mart 1967**

Özata, M. "Mozaik", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.27, (san.)

Yazıda, ilk örneklerine Mısır ve İran'da rastlanan, mozaikler hakkında bilgi verilmektedir. Yazıda, duvar-çini süslemelerinde yakın doğu, sırlanmış çömlek

mozaikler kullanıldığı belirtilmektedir. Buna örnek olarak, Susa'da Tchaameenian frizleri gösterilmektedir.

"Mozaik, önceleri Mevr'de, Sultan Kalan'ın eski Selçuk şehrinde, ayrıca Horasan'ın Meş'et'inde; 13. yüzyılın Tebriz'de, 14. yüzyılın başında Sultaniva'da, 1113'de Semerkant'ta Timurlenk'in mezarında ve yine aynı şehirde en geç 1598'e kadar görülür." (s.27).

İsimsiz, "Türkiye, Tarihin Köprüsü", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.28-29, (san.)

Yazıda, Asya ile Avrupa'yı birleştiren İstanbul ile Asya'dan Avrupa'ya uzanan Anadolu yarımadası, bu iki kıtanın birbiriyle buluştuğu ve etkilendiği topraklar olduğu belirtilmektedir. Yazıda, İşte bu hazineler toprağı "Türkiye, Tarihin Köprüsü" filmiyle dünyanın gözleri önüne serilmesi anlatılmaktadır.

"Samaratıan Film Şirketinin çevirdiğı "Türkiye, Tarihin Köprüsü" filmi, dokümantar filim dalında Oscar'a aday gösterilmiştir." (s.29).

Beken, V. Karin, "Sergiler", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.30, (san.)

Yazıda; Kültür - Alman Kültür derneğinde sergilenen, Max Pöpler'in sergisi ile Şehir Galerisinde; Burhan Altar, Türkan Göksan, Atıfe Hançerliğılu'nun sergiledikleri yağlı boya resimleri hakkında bilgi verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 4, Nisan 1967**

Özata, M. "Samarra,-Çini", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.10-31, (san.)

Yazıda, Halife Mu'tasım'ın Bağdat'ın gürültüsünden tozundan usandığı için Bağdat'tan 60 mil uzakta Dicle'nin kenarında 838'de lüks bir saray yaptırdığı ve Samarra şehrini oluşturduğu belirtilmektedir. Daha sonra yapılan araştırmalarda Samarra'da kullanılan çokça çini örnekleri görüldüğü ve yapılan kıyaslamalarla en iyi, en güzel ve en başarılı çinilerin Samarra çinileri olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 5, Mayıs 1967**

Özata, M. "Çinicilik", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.14, (san.)

Yazıda, Brahminabad'a yapılan araştırmada Samarra tarzı çömleklerin ve çinilerin bulunduğu belirtilmektedir. Brahminabad çinilerinin daha çok masalarla süslü olduğu vurgulanmaktadır.

"Medinat-az-zafra kazılarında bulunan parlak Brahminabad çömlekleri bir hayli farklıdır. Samarra tiplerinin; parlak ve satılık olanları Semerkant işçiliğiyle beraber bugün Vivtoria ve Albert Museum'dadır." (s.14).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 6, Haziran 1967**

Gerçekçi, Musa, "Meksika Sanatı Yaratıcıları", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.14-27, (san.)

Yazıda; 23 Kasım 1883'de Civdad Guzman'da, Jalisco'da doğan ressam Jose Clemente Orozco, 8 Temmuz 1886 Meksika'da Guanajuato'da doğan devrimci ressam Rivera, 29 Aralık 1896'da Shihuahua'da doğan muralist grafik sanatçısı David Alfrado Siqueiros, 1899'da Meksika'da doğan muralist ve sehpa ressamı Tamayo Rufino ve sanatları yer almaktadır.

Kavruk, Hasan, "Çocuk Resimleri ve Günümüz Sanatı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.10-11-30, (san.)

Yazıda, Empresyonistleri takip eden yıllarda (Fauviam) cereyanının ortaya atılmasında, çocuğun çiğ ve frapan renkleri yan yana ve üst üste serbestçe koyması bunları akla getirmiş olduğu belirtilmektedir. Yazar, bugünün büyük ustaları eserlerini yaratırken bir taraftan da çocuk resimlerinden etkilendiklerini vurgulamaktadır.

"Bugün hayatta olmayan Pierre Bunard, Raoul, Dufy, Menry Matiese, Gebrges, Rouault gibi dev sanatkarlardan tutu da... Yaşayan kalburüstü çağdaş ressamların hemen ekserisi çocuk resimlerinin etkisinde kalarak eser vermişler ve o saf, samimi büyüünün etkisinden kendilerini kurtaramamışlardır." (s.11).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 7, Temmuz 1967**

Özata, M., "Çinicilik Mısır", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.16-17, (san.)

Yazıda, Mısır'ın antik şehirlerinden biri olan Kahire'nin güneyinde yer alan Fostat harabelerinde Arap devrinden kalma çömlek buluntuları hakkında bilgi verilmektedir.

"... Kazılarda bulunmuş diğer bir Brahminabad kasesi, kaidesi yayvan ve kabarık güzel bir kırmızı ve üzeri kafes şeklinde kaygan ve beyaz, üzerine desenler ise manganez kahverengi; kırmızısı, sarı yağlı boya olarak yapılmıştır. Sıralanışında da sır altı tekniği kullanılmıştır." (s.17).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 8, Ağustos 1967**

Özata, M., "Rhages Çinicilik", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.16, (san.)

Yazıda, 14. yüzyılda terk edilmiş, Doğunun en meşhur ve en büyük antika harabelerinden (Ravy) Rhages harabeleri ile orada bulunan çini eserleri hakkında bilgi verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 9, Eylül 1967**

Özata, M., "Çini: Rhages", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.16, (sanat)

Yazıda, Rhages'in 13. -14. yüzyıllarda büyük çömlekçiliğin ikinci devri ve Moğolların çini sanatına bulundukları etki yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 10, Ekim 1967**

Özata, M., "Çini (Rhages)", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.14, (san.)

Yazıda, "En iyi parlak Rhages resimleri ut, lavta çalanlarla geniş parçalar halinde tasvir edilmiştir. Bu 1210 tarihini taşıyan Eumorfapulos'un koleksiyonunda ki meşhur Şirin tabağıyla kıyaslanabilir. Diğer örnek ise standart olup, üzerinde bir süvari vardır ve ağaçlarla ayrılmıştır. Bu işçiliğin Rhages çok renkli desenlerle akrabalığı meydandadır." (s.14). hakkında bilgi verilmektedir.

Dosdoğru, Hulusi, "Seramik Sergisi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.24-25, (san.)

Yazıda, 30 Eylül 1967'de Güzel Sanatlar Akademisinde açılan iki seramik sergisi ile memleketimizde yapılan Uluslar Arası Seramik Akademisinin büyük kongresi hakkında bilgi verilmektedir.

Sözen, Gürol, "Sadi Diren'in Seramik Sergisi", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.26-27, (san.)

Yazıda, Alman Kültür Merkezi galerisinde Sadi Diren'in sergilenen seramik çalışları ile Sadi Diren ile yapılan konuşma yer almaktadır.

"Soru: Seramikte sanat ve zanaatın sınırı nedir?

Cevap: Seramik; biçim, renk ve tekniğin birleşimi olduğuna göre, biçim ile heykele, renk ile resme, teknik ile endüstriye bağlıdır. Bir seramikte sanat ile zanaatların sınırları bu faktörler arasındaki dengenin sağlamlığı ile ilgilidir." (s.27).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 12, Aralık 1967**

Özata, M., "Semerkant", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.16-30, (san.)

Yazıda, onuncu yüzyılda Semerkant'ta yapıldığı sanılan ve çoğu Rusya ile Victorin, Albert Müzelerinde bulunan çömlekler hakkında bilgi verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 3, Mart 1968**

Özata, M., "Çinicilik Satılık Graphiato", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.10, (san.)

Yazıda; ovmak resimlemek, kayganlık vermek ileri bir çömlekçiliği göstermektedir. Yakın Doğu'daki bu satılık işçiliğin ne zaman tam olarak başladığı ve çeşitlendiği bilinmediği vurgulanmaktadır. Mısır, Efes, Selanik, Kırım ve Bizans'ta 10. ve 11. yüzyıllardan biraz önce örnekleri bulunduğu belirtilmektedir. Çeşitli yerlerde de Rhages, Veramin, Zanjan, Hamadan, Amul gibi hiç bir yerde bu satılık işçiliğin yapıldığına işaret olabilecek tek tuğla ocağın görülmediği vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 5, Mayıs 1968**

Özata, M., "Çinicilik Sırlanmış Çömlekçilik", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.26-27, (san.)

Yazıda, Doğu iklimine ait soğuk suyla hazırlanan gözenekleri çömleklere sırlanmamış çömleklere dendiği belirtilmektedir. Yazıda, çamurun ipleri kaygan cam borudan geçirilip kalıptaki oyuklara sıkıştırılarak şekil verilen teknik Barbotine anlatılmaktadır. Bu Barbonite tekniğinin ilk olarak 9. yüzyılda Samara ve Beni Hammad Kal'asında bulunduğu belirtilerek, bu sanatla ilgili buluntular yer almaktadır.

Özata, M., "İlkel Sanat ve Doğu", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.14-15, (san.)

Yazıda, Hindistan'dan Çin'e Budizm yayılmaya başladığı zamanlarda Çin'de Konfüçyüs ve Taoist inançları hakim olduğu belirtilmektedir. Budizm'le birlikte bu inançların da devam ettikleri belirtilmektedir. Bu devirlerde yapılan resimlerin daha çok mabet duvarlarını süslemede kullanıldıkları ve Budizm'in etkisinde kaldığı vurgulanmaktadır. Yazar, İ. S. birinci yüzyılda Hint, Pers ve Gandharan sanatlarına da ait çalışmalar görüldüğünü belirtmektedir. Daha sonradan Çin resim sanatının dini konulardan sıyrılarak, günlük konulardan yararlandığı ve T'ang saltanatına kadar devam ettiğini ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 6, Haziran 1968**

İsimsiz, "Son İki Sergisiyle Hasan Kavruk", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.24-25, (san.)

Yazıda, 1919'da Akseki'de doğan ve birkaç yıl resim öğretmenliği yaptıktan sonra Milli Eğitim Bakanlığı tarafında 1947'de Paris'e resim eğitimi için gönderilen Hasan Kavruk'a yer verilmektedir. Hasan Kavruk'un açtığı resim sergileri ve bu sergileri üzerine yaptığı konuşma yer almaktadır.

İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1968, s.18-19-20, (san.)

Yazıda, sanatın nereden ve ne zaman ortaya çıktığını anlamak için insana eğilmek gerektiği vurgulanmaktadır. Yazar, yeryüzü cennetini arayan alim veya öyle geçinen kişilerin Adem ve Havva'nın ne zaman yaratıldığını bulmaya çalıştıklarını ve mukaddes kitaplara yöneldiklerini belirtmektedir.

"Çok geriye gitmeye gerek yok bundan 121 yıl önce ünlü Jeolog Elie de Beaumont 1847'de Arkeolog Boucher de Perthes yontma taş koleksiyonunu Flourens müzesine hediye etmek istediğini duyunca bu harekete karşı çıkmaktan çekinmeyerek "Yontma taşlar Romalılar zamanında kalmadığı üstelik insanların büyük fillerle çağdaşlaşmasına imkan yoktur" demişti." (s.19).

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 7, Temmuz 1968

İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1968, s.18-19-20-21, (san.)

Yazıda, 19. ve 20. yüzyıllarda bilim adamları insanlık tarihini anlamak için kutsal kitaplarda yer alan Adem ve Havva hikayelerine karşı çıkarak, arkeolojik çalışmalara başladıkları belirtilmektedir. Yazıda, bilim adamlarının jeologların yardımıyla yaptıkları arkeolojik kazılarda insanlık tarihiyle ilgili buldukları ilk bulgular yer almaktadır.

"Mimari deyince aklımıza yalnızca düşünce ve emeğin karşılığı olan yapılar geliyor. Oysa doğa elinden çıkmış, insanların sığınıp yaşayabildiği her mekanı da mimari yapı olarak kabul etmemiz gerekiyor. Tek farkla ki birincisi ihtiyaç karşılığı ortaya çıktığı için Fonksiyonel, ikincisi doğa tarafından tesadüfen var edildiği için organik. Bunlar kaya altı sığınakları ile mağaralardır." (s.20).

Özata, M., "T'ang Saltanatı (618 - 907)", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1968, s.16-17, (san.)

Yazıda, 618-907 yılları arası Çin'de hüküm sürmüş T'ang hanedanında üstün bir sanat olarak görülen resim sanatı ve sanatçıları hakkında bilgi verilmektedir. Yazar, T'an hanedanında resmin yanında heykeltiricilik, çinilerlik ve şiir sanatlarının da

geliştiğini belirtmektedir. T'ang Hanedanından sonra gelen Sung (960- 1280) hanedanlığında resim sanatının daha da geliştiğini vurgulamaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 8, Ağustos 1968

Hebdomadaire, Le Monde,"Mütehevvir Gençlerin Akıl Hocası Filozof Herkert Marcus ile

İzer, Sadi Faik," 3000 Yıllık Mısır Mektupları", (Çeviri), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.22-23, (san.)

Yazıda, 3000 yıllık mektuplar yer almaktadır. Mektupta, Firavun'un karısına bir türlü yaranamadığından yakınmaktadır. Sonraki mektuplarda ise Firavun karısına, Merimes'e iyi bakmasını ve kendisini İskenderiye'de gelip görmesi gerektiğini anlatılmaktadır.

İzer, Sadi Faik," İnsandan Sanata 3", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1968, s.18-19-20-21, (san.)

Yazıda insanlık sanatı; tarihlendirme, çıkış ve dağılışı, resim, eller, Realizm, insan, şematizm gibi kavramları ele alınarak anlatılmaktadır.

"Bir süre sonra insanların kendilerine de önem vermeye başladıklarını görüyoruz. Hayvan figürlerinin yanında insanlar yer almaya başlıyor. Bu insanlar devamlı bir hareket ve dinamizm içerisinde. Resimler hep av sahnelerini gösteriyor. İnsanlar ok atarak, mızrak saplayarak dağ keçilerini, Ren geyiklerini, Bizonları kovalıyorlar. Hiç fil yok. Demek ki, bu nesil tükenmiş bu devrede veya başka yerlere kuzeye göç etmiş." (s.19).

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 9, Eylül 1968

Özata, M.," Çini", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.22-23, (san.)

Yazıda, İran'da Sultanabad'daki kazılarda çeşitli çömlekler bulunduğu ve buradaki çömlek işçiliğinin Pers çömlekçiliğinin gölgesinde kaldığı belirtilmektedir.

Özata, M., "İlkel Beş Hanedan ve Kuzey Sung", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.16-17, (san.)

Yazıda, T'ang hanedanlığının düşmesiyle birçok sanatçının köylere kaçtıkları ve oralarda doğayı konu alan birçok resim yaptıkları vurgulanarak, bu resimlerin Budizm, Taoist ve Neo - Konfüçyüs etkilerinde olduğu belirtilmektedir. Yazıda, T'ang hanedanlığı ve sonrasında gelen hanedanlıklar döneminde yetişen ressamlar hakkında bilgi verilmektedir. ("Ching Hao", "Kuan T'ang", "Li Ch'eng", İmparator "Hui - Tsung")

İzer, Sadi Faik, "İnsandan Sanata 4", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.18-19-20-21, (san.)

Yazıda, Paleolitik çağın insanının resimden heykele nasıl geçtiği yer almaktadır.

"Gelenek değişmedi ve yeni din anlayışının ortaya çıkması ile heykel de gelişmeler gösteriyor. Bilhassa Ana Tanrıça fikrinin Avrupa'da yerleşmesi ile küçük figürlerin ortaya çıktığını görüyoruz. Küçük kafalı, iri göğüslü, şiş karınlı bu kadın heykelleri Blazi Rossi, Savignano, Aussel, Grotte du Pape, Grimaldi, Kostienki, Willendorf, Sieuil, Lespugue, Turcas'da ortaya çıkarıldı." (s.19).

Dalyancı, Bülent, "Seramik (J. Yılmabaşar) ", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.24-25, (sanat)

Yazıda, Jale Yılmabaşar ile seramik sanatı üzerine yapılan konuşma yer almaktadır.

"Bundan sonra seramikte nasıl bir aşama yapacaksınız?

Yeni yarışmalara katılarak, Türkiye'yi ve Türk seramikçiliğini tanıtacağım. Bundan sonraki sergimi yepyeni tekniklerle Amerika'da açmağı düşünmekteyim." (s.23).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 10, Ekim 1968**

İzer, Sadi Faik," İnsandan Sanata 5", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.18-19-22, (sanat)

Yazıda, Fransa'nın Deniz Alplerinde Bego Dağı ile Camonica vadisinde bulunan ve üst Paleolitik dönemine ait resimler hakkında bilgi verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 11, Kasım 1968**

İzer, Sadi Faik," İnsandan Sanata 6", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1968, s.24-25-26, (san.)

Yazıda, M.Ö. 6750 yıllarında Konya'nın 50 km güney batısında yer alan İ. Mellaart'ın bulduğu Çatal Höyük hakkında bilgi verilmektedir. Yazar, Çatal Höyükte Paleolitik bir geçmişe dayandığını, fakat buna kanıt olabilecek herhangi bir duvar resmi bulunmadığını belirtmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 12, Aralık 1968**

Özata, M.,"Çinicilik-Mısır 1", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.24-25-26-27, (san.)

Yazıda, Fostat harabelerinde bulunan, erken devre ait olan ve yakut renginde olan satılık çömlekleri üzerindeki resimler hakkında bilgi verilmektedir. Mısır satılıklarının şeffaf mavi, tek renkli oldukları ve yaprak yeşili rengi sırlanmış fosfatların da harap olduğu belirtilmektedir. Yazıda, Fostat harabelerinde bulunmuş satılık çömlekler yer almaktadır.

Özata, M.,"Güney Sung ve Yuan", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.22-23, (san.)

Yazıda, Çin'in Moğolların eline geçmiş olan Güney Sung bölgesindeki resimleri ile bu resimleri en çok etkileyen, Ma Yüan ve resim sanatı hakkında bilgi verilmektedir.

İşingöz, Mümtaz, "34.Venedik Bienali", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.14-15, (san.)

Yazıda 20 Haziranda açılan, 35 devletin çeşitli kuşaktan 185 sanatçısının yapıtlarını sergiledikleri 34. Venedik sanat binaları hakkında bilgi verilmektedir. Sergiler, devletlere ait pavyonlarda gösterilmektedir. İspanyollara, Belçikalılara, Meksikalılara (İhtiyar Rufuno Tamayo), Arjantinlilere (David Lameslas) ve Amerikalılara (Rauben Nakiya) ait eserler sergilendiği belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 1, Ocak 1969**

Özata, M., "Geç İran Çömlekçiliği", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.24-25, (san.)

Yazıda, 6. ve 7. yüzyıllarda, çömlekçiliğin 3. devrinde teknik olarak aynı fakat satılık olanların daha sağlam ve süsleme şekillerinin daha gelişmiş olduğu belirtilmektedir. Yazıda, İran üslubunu etkileyen iki unsur olduğu belirtilmektedir. Bunlardan ilk Anadolu'da Türklerin kurduğu parlak çömlekçilik, diğeri de Çin'den gelen etki olduğu belirtilmektedir. İran çömlekçiliğinin özelliği, parlak zemin üzerine yapılan resim ve bunun üzerine parlak silisle sıralamaları olduğu vurgulanmaktadır.

Özata, M., "Ming - Ch'ing Devri' 1", (Çeviri), *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.11-12, (san.)

Yazıda, Çin sanat tarihinde değeri küçük olmasına rağmen resim sanatında önemli gelişmeler gösteren, Ming ve Ch'ing hanedanındaki ressamlar ve resim sanatları anlatılmaktadır. (Ressamları; Lü Chi, Che ve Wu, Tai Chin, Shen Chou, Su T'ung-po v.b.)

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 2, Şubat 1969**

Turan, Selim, "Sanat ve Toplum", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.14, (san.)

Yazıda; sanatçı topluma karşı ağzından çıkana dikkat eden, karanlıkta el yordamıyla zorluklar içinden ilerleyen, bilimsel araştırma yapan ve topluma öncülük eden bir vasfa sahip olduğu ifade edilmektedir.

Hofmann, W., "Modern Sanatta Gerçekçilik Karakteri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.18-19-20-21-22-23, (san.)

Yazar, sanatta gerçeklik kavramının değişmesini sanatın en önemli ürünü saydığını ve bu oluşumun başlangıcını Collage, Montage, Ready-made'lere bağlamaktadır. Yazar, Kandinsky'nin "Şekil Sorunu Üzerine" adlı yazısında bu konudaki teorik görüşlerini dile getirmektedir.

Işingör, Mümtaz, "34. Venedik Bienali", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.10-11-12-27, (san.)

Yazıda "34. Venedik Bienali'nde " düzenlenen sergide; İsveç, Almanya, İsviçre, Kanada, Yugoslavya, Mısır, Rusya, Çekoslovakya, Polonya, Romanya, Finlandiya, Danimarka, Avusturya, Yunanistan, Uruguay, Japonya, İngiltere, Fransa gibi ülkelerin sergileri için ayrılmış pavyonlarda sanatçıları ve sergileri tanıtılmaktadır.

Asher, Mustafa, "Çocuk Kitaplarının Grafik Düzenlemesi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.7-8-9, (san.)

Yazıda, her çocuk kitabı grafik sanatının bir göstergesi olduğu vurgulanarak, bizim ülkemizde gereken önemi görmediği belirtilmektedir. Yazar; Çocuk sanatçı fantezisine imkan veren bir hoşgörü'ye sahiptir, Çocuk kitapları öznel değerlerle kişisel fanteziye imkan verir, Çocuk kitabında metni teşkil eden sözlü ifade unsurları ile grafik unsurları eşit değere sahiptir, Çocuk kitaplarında grafik düzende sanatçı bağımsızdır, Çocuk kitapları soylu resim sanatının insan hayatına giriş kapısı, sanat eğitiminin başlangıç yeridir başlıklarıyla düşüncelerini dile getirmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 3, Mart 1969**

Asher, Mustafa, "Soylu Sanatın Sırları", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.6-7, (san.)

Yazıda, sanatın insanların en soylu, en kalıcı yanını yansıttığı ve eserlerin insanları yücelttiği belirtilmektedir.

"Doğrusu soyluluk sınırının dışında kalan eserlerin yapıcılarını kınayacak değilim. İnsan bu sınırın dışında eser yapma cesareti veya bilinçsizliği içinde ise, ondan sanat pazarında çekingenlik beklenemez. En büyük parsayı toplamak için aynı cesaret ve bilinçsizlikle ortaya atılması olağandır. Asıl kınanacak durum, en büyük parsaların, sanatı koruma gibi bir istekle, soyluluk sınırı dışındaki alanda dağılmasıdır." (s.7).

Işingör, Mümtaz,"Günümüz Endüstri Dizaynı ve 14. Milano Trenalesi Üstüne", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.16-17, (san.)

Yazıda, teknolojinin gelişmesi insanlık için iyi ve kötü sonuçları doğurduğu belirtilmektedir. Yazar, endüstriye yatırım yapan düşüncenin amacının ihtiyacı karşılamak olmadığı, elinde olan malı yepyeni bir dizayn ile toplama sürdüğü vurgulanmaktadır.

Özata, M., "İğretilik", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.12, (san.)

Yazıda, takma saçın tarihçesi yer almaktadır. Takma saç ilk olarak merasimlerde, tiyatro veya buna benzer yerlerde, çok erken çağlarda, kadın ve erkekler tarafında Mısır'da temizlik, rahatlık ve süs amaçlı kullanıldığı belirtilmektedir. Takma saçın Yunanistan'a İran'dan geldiği belirtilerek, Danimarka'da ise (M.Ö. 1500-1800) Bronz devrine ait, gömülü bulunduğu vurgulanmaktadır.

"İnsanların takıp takıştırdığı yalnız bu kadarla mı kalıyor? Takam göz, takma böbrek, takma diş, kadınsa takma göğüs, kalbe takılan pil v.b. Daha da kim bilir neler yapılacaktır? İğretileri takabilmek ne denli zor, onu kullananlar bilir ama, her halde iğretelerin içinde en zor olanı (akıl) olsa gerek." (s.12).

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 4, Nisan 1969**

Keim, Jean A. Mary Chamot Olive Cook, "Ming - Ch'ing Çağı", (Çev. M. Özata), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.10-11, (san.)

Yazıda, Çinlilerin resim sanatına katkı sağlayan ünlü ressamı hakkında bilgi verilmektedir. Özellikle Çin resim sanatına altın çağını yaşatan Ming ve Ch'ing hanedanlığı anlatılmaktadır.

Gündüz, M., "Selçuk Taş İşçiliği", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.16-17, (san.)

Yazıda, Selçuklu devletinin sanat alanındaki başarıları ile taş işçiliği mimarisindeki ustalıkları belirtilmektedir. Kendine has bir özelliğe sahip eserlerinin, Anadolu'nun her yerinde bulunduğu vurgulanmaktadır.

"Tarih içinde pek kısa süreli olan Anadolu Selçuk devletinin ömrü, sanat alanındaki büyük atılışıyla onu yüzyıllar ötesine fırlatmış ve kendisini bu yönden, ölümsüzlüğünü, ister istemez, geleceğe kabul ettirmiştir." (s.17).

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 5, Mayıs 1969**

Kavruk, Hasan, "Picasso ile Konuştum", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1969, s.27, (san.)

Yazar Malaga'da doğmuş olan, 1900 Şubat ayında 19 yaşında Barcelona'ya gelen ve ailesinden izin almadan Paris'e giden ressam Pablo - Diego - Jose - Fransisco -de Paule -Juan - Mepomuceno - Crispin - Crispiano -de la Santissima Trinidad Ruiz Picasso'ya olan hayranlığını dile getirmektedir.

"Beni sanat hayatıma açılan pencerelerden biri olan o günü hiç unutamam. Hat sanatımızın, çiniliğimizin ve Türk el sanatlarının çağdaş Türk resminin kişiliğinde oynayacağı büyük rolün ilk habercisi herhalde Picasso değildir. Fakat mühim olan, bizden çok uzaklarda bizi bizden daha iyi tanıyan bu sanat devinin bu tavsiyesinin aydınlığı ve heyecanıdır." (s.27).

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 6, Haziran 1969**

İzer, Sadi Faik, "İstanbul Anıtlar 1", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.10-11-12, (san.)

Yazıda, Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u aldıktan sonra, hocası Akşemseddin hazretlerinin isteği ile Emeviler zamanında İstanbul kuşatmasında şehit düşen, Eba Eyyub-ül Ensari Halit Bin Zeyd'in mezarını bulmak olduğu belirtilmektedir. İslam aleminin ikinci 'Kabe'si olarak kabul edilen bu yere, önce türbe sonra da Eyüp Sultan Cami yaptırıldığı belirtilmektedir. Yazıda; Eyüp Sultan Cami, Eyüp Sultan Cami Türbesi ve çevresi ile Eyüp Sultan Caminin çevresinde bulunan türbeler hakkında bilgi verilmektedir. Evliya Çelebi camiyi şöyle anlatmaktadır:

"Bir kubbelidir, mihrap tarafından yarım kubbesi daha vardır; lakin o kadar yüksek değildir. Caminin içinde amut yoktur; orta kubbe etrafında metin kemerler vardır. Sağ ve solunda iki minaresi vardır. Haremin üç tarafı hücrelerle müzeyyendir. Ortasında cemaat maksuresi vardır. Bu maksure ile kabr-i Eba Eyyüp beyninde asumane ser çekmiş." (s.10).

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 7, Temmuz 1969

İzer, Sadi Faik," İstanbul Anıtlar 2", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1969, s.12-13-14, (san.)

Yazıda, İstanbul'un anıtları olan Ayasofya Cami, Tophane Çeşmesi, Davut Paşa Camii, Davut Paşa Türbesi ile bu anıtların kim tarafından, kaç yılında yapıldıkları ve nasıl değişimler geçirdikleri hakkında bilgi verilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 8, Ağustos 1969

İzer, Sadi Faik," İstanbul Anıtlar 3", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1969, s.12-13-14, (san.)

Yazıda; Süleymaniye Camisinin mihrabı önünde bulunan Kanuni Sultan Süleyman Türbesi, Kanuni Türbesinin biraz ötesinde sekizgen planlı olan Hürrem Sultan Türbesi, Mimar Sinan Türbesi ile büyük Türk mimari Mimar Sinan'ın yaptığı Süleymaniye Cami yer almaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 9, Eylül 1969

İzer, Sadi Faik," İstanbul Anıtlar 3", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1969, s.10-11-12, (san.)

Yazıda; Fatih Cami, Beyazıt Türbesi, Selçuk Hatun Türbesi, Büyük Reşit Paşa Türbesi, Beyazıt Mektebi, Beyazıt Kervansarayı, Sultan Ahmet Cami hakkında bilgiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 11, Kasım 1969**

Asher, Mustafa, "Sanata Götüren Oyun", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.6-7, (san.)

Yazıda, değişik bir oyun oynayıp eser bırakanların bazı özellikler olduğu, bu özellikleri olanların kaidelerine uygun bir oyun oynadığı ve bu oyunun da kalıcı olduğu vurgulanmaktadır. Özellikler şunlardır:

"- Elemanla ilgili imkanları ve teknik imkanları sezen bir bilinçaltı düşünme süratı.

- Diğer soylu oyuncuların oyun kaidelerini belirleyen aydınlık bir düşün görüşü.

- Elementer sonuçlarla çeşitleme bağlantıları kurabilecek yapıcı bir düşünme kabiliyeti.

- Aydın düşünce ile bağlı bir inanma ve irade kuvveti." (s.7).

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 2, Şubat 1970**

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Felsefesi 2", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.6-7-8, (san.)

Yazıda, şiirin materyalinin kelime olduğu ve kelimelerle hem duyu verisini, hem de objelerin tespit edildiği vurgulanmaktadır. Yazar, kelimeler ister dış dünyayı, ister iç dünyayı gösterebilir, bize yerini aldıkları eşya ve olayın kendisini vermediğini ifade etmektedir. Gerçeğin şiirin belirtisi haline geldiğini Yunus Emre şöyle dile getirir:

" <Bir ben vardır ben de benden içeri> dediği aleme benzer. Çünkü şiir söze bir çeşit algı özelliği kazandırır. Daha doğrusu sanatçı alemi Kant'ın zaman ve mekan formu ile idrak ı etmeğe, eşyanın kokusunu duymağa mecburdur." (s.7).

Ayataç, Mustafa,"Plâstik Sanatların Durumu", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.11, (san.)

Yazıda, plastik sanat alanında eksik olmamızın sebebi, ressamlarımızın kendi değerlerine sırt çevirip, Avrupa'yı taklit etmelerinden kaynaklandığı belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 3, Mart 1970**

İsimsiz,"Çocuk Resim", (Hasan Kavruk' la Konuşma), *Yeni İnsan*, S.3, Mart, 1970, s.12-13-14, (san.)

Yazıda, İstanbul Galatasaray'daki Yapı Kredi Bankasının Sanat Galerisinde 31 Aralık 1969 günü açılıp 24 Ocak 1970 günü akşamına kadar devam eden ve "Çocuk Gözüyle Yurdumuz" adını taşıyan serginin gördüğü büyük ilgi belirtilmektedir. Yazıda, Çağdaş Türk Ressamlarından Hasan Kavruk'un 30 yılda öğrencilerine yaptırıp toplattığı sergisiyle ilgili yapılan konuşmaya yer verilmektedir.

"Soru: Sergide kaç ressamın eserleri teşhir ediliyor ve aşağı yukarı kaç resim var?

Cevap: Sergide 180 küçük ressamın küçük mezuniyet tezi resimlerden örneklerle birlikte 203 adet eseri teşhir edilmektedir." (s.13).

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 4, Nisan 1970**

İsimsiz,"Çocuk Resim", (Hasan Kavruk' la Konuşma), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1970, s.12-13-14, (san.)

Yazıda, İstanbul Galatasaray'daki Yapı Kredi Bankasının Sanat Galerisinde 31 Aralık 1969 günü açılıp 24 Ocak 1970 günü akşamına kadar devam eden ve "Çocuk Gözüyle Yurdumuz" adını taşıyan serginin gördüğü büyük ilgi

belirtilmektedir. Yazıda, Çağdaş Türk Ressamlarından Hasan Kavruk'un 30 yılda öğrencilerine yaptırıp toplattığı sergisiyle ilgili yapılan konuşmaya yer verilmektedir.

"Soru: Sergide kaç ressamın eserleri teşhir ediliyor ve aşağı yukarı kaç resim var?

Cevap: Sergide 180 küçük ressamın küçük mezuniyet tezi resimlerden örneklerle birlikte 203 adet eseri teşhir edilmektedir." (s.13)

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 5, Mayıs 1970

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs, 1970, s.6-7, (san.)

Yazıda, Paul Valery'in "La Fousse Morte" adlı şiirinde, nesir diliyle Pitiçgri'lin bile söylemeye cesaret etmediği şeyleri söylediği belirtilerek, en adi ve bayağı duyguların sanatkarın hüneriyle kudret kazandığı ve nesrin zirveye oturduğu vurgulanmaktadır. Yazar, gerek ahlak ve gerekse sanatın "kötüyü" reddettiklerini ve sanatın kötüyü reddetmek suretiyle, ahlakın gayesine hizmet etmiş olduklarını ifade etmektedir.

Y. İ., "Candeğer Furtun Seramik Sergisi", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs, 1970, s.17, (san.)

Yazıda, Candeğer Furtun'un Ankara Or - An yapı endüstri merkezi salonunda kişisel seramik sergisinde, sanatçının sergilenen yeni eserlerine yer verilmektedir.

Berkay, Füçen, "Sanat Ontolojisi", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs, 1970, s.14-15-16-17, (san.)

Yazıda, sanat antolojisi; bir sanat eserini yaratma olduğu ve o eserin yaratıldığı andan itibaren var olduğu belirtilmektedir. Yazıda, sanat ontolojisi halk şiirinin varlık yapısı bakımından ele alınmaktadır.

"Sanat Ontolojisinin bir şiirde bize teklif ettiği tabakalar şöyle sıralanıyor. Temelde 'ses' tabakası ve ardından gelen, onun üzerine kurulan 'anlam' seferi. Bu

seferde kendi içinde tabakalı. Önce, salt kelimelerin anlamı (semantik tabaka), sonra nesne tabakası (bir başka adıyla obje tabakası, bir takım olaylar örgüsünü real ya da irreal obje ve kişilikleri taşır.) Bu tabakadan sonra karakter (ruhi özellik) ve insanın ölüm karşısındaki (ya da kaçınılmaz kader karşısındaki diyelim) tavrını belirleyen alın yazısı tabakaları. Bu sonuncusu metafizik bir tem işlemeli her zaman, Sanat Ontolojisinin bir teklifi de bu." (s.15).

Dürüst, Kâmil,"Ayn Sanat Haberleri", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs, 1970, s.19-20-21, (san.)

Yazıda; Taksim Sanat Galerisinde (Mustafa Pilevneli, Nesteren Tamer resim sergisi, Fûrya Korel seramik sergisi, Birol resim sergisi), Şehir Galerisi (Barbaros Gürsel Fotoğraf Sergisi, Grup 5 Fotoğraf Sergisi, Erdoğan Köseoğlu, Perihan Balcı, Hindistanlı Ressam), Türk Alman Kültür Merkezinde (Gültekin Çizgenin Projeksiyonlu Konferansı, Meslekler, Anadolu Düzeni, Modern Dizyan Sergisi), Galatasaray Galerisi (Türk İslam Sanatlarında Ağaç İşçiliği, Anadolu Ev ve Sokakları, Resim ve Heykel Müzesinde) sergileriyle ilgili bilgiler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 6, Haziran 1970**

Berkay, Fügen,"Sanat Ontolojisi", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran, 1970, s.12-13, (san.)

Yazar, Halk şiiri üzerinde etkili olan Arap ve Fars dillerinin etkisine rağmen toplumda bir anlaşma aracı olan dilin, burada en yalın Türkçe sembolleriyle karşımıza çıktığı belirtilmektedir. Halk şairlerinde bir toplum anlayışının bulunduğu ve toplumun bozuk ve eksik yanlarının insafsızca hicvedildiği vurgulanmaktadır.

Gabel, Joseph,"Max Weber", (Çev. Ümit Meriç), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran, 1970, s.6-7-8-9, (san.)

Yazıda, Weber'in din sosyolojisi düşüncesinin, Marx'ın din olayı hakkındaki yorumuna zıtmış gibi tanıtıldığı anlatılmaktadır. Weber'in düşüncesindeki dinin etkisi incelendiğinde Marx'çı bir anlayışla pekala bağdaşabildiği belirtilmektedir.

Weber'in tezleri, tanınmış olan Herbert Marcuse, Erich Fromm ve Calvin yazarların düşünceleri ile ifade edilmektedir.

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran, 1970, s.10-11, (san.)

Yazıda, sanatın ahlakla çatışmadığı, esasen yapılan münakaşaların çoğu meselenin yanlış kurulmasında kaynaklandığı anlatılmaktadır. Estetik heyecanla, estetik sanat kavramlarının farklı olduğu belirtilerek, estetik heyecanın, sanatın kendisi değil benle ben olmayanın karışması olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 7, Temmuz 1970**

Berkay, Fügen, "Sanat Ontolojisi", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1970, s.10-11-12, (san.)

Yazıda, sanat ontolojisi bakımından halk şiirimizin varlık yazısı yer almaktadır. Yazıda, halk şiir geleneğinin duru bir Türkçe üzerine kurulduğu; mistik, inanan ve kadere rıza gösteren, destan niteliği taşıyan halk şiirleri yazıldığı belirtilmektedir.

"Mistik konulu şiirlere verilebilecek ikinci bir örnek Pir Sultan Abdal'dan:

Gelin yiyelim içelim

Bu güzellik geçer bir gün

Alem yaran yaran olmuş

Alim sırrın açar bir gün." (s.10).

"Mistik konulu şiirlerden sonra Destan niteliği taşıyan örnek:

Şiir Koroğlu'nun

Düşman geldi tabur tabur dizildi

Alnımıza kara yazı yazıldı

Tüfek icat olundu mertlik bozuldu

Eğri kılıç kında paslanmalıdır." (s.11).

Dürüst, Kâmil,"Ayn Sanat Haberleri", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1970, s.22-23, (san.)

Yazıda; Güzel Sanatlar Akademisinde Ziya Keseroğlu Resim Sergisi, Resim ve Heykel Müzesi Galerisinde Alınan Ressam Hangerberg'in Sergisi, Ressam Traye'nin Resim Sergisi, Taksim Sanat Galerisinde Agop Aradın Resim Sergisi, Yapı ve Kredi Bankası Galerisinde Çin ve Japon Porselenleri Sergisi, Şehir Sergisinde Ergun'un Fotoğraf Sergisi yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 8, Ağustos 1970**

Berkay, Fügen,"Sanat Ontolojisi", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos, 1970, s.8-9-10, (san.)

Yazıda, Türk halk şiirinde önemli konularından biri de ölüm teması olduğu belirtilmektedir. Ölüm temiiyle birlikte özlenen yere ya da insana, insanların anında kavuşamamalarının, şairleri karamsarlığa sürüklediği belirtilmektedir. Halk şiirlerinin sade bir dille yazıldığı ve bu temalı şiirlerde on birli ve sekizli hece ölçüleri kullanıldığı vurgulanmaktadır. Yunus Emre'nin karamsarlık konulu şiiri:

"Bir garip ölmüş diyeler

Üç gün sonra duyalar

Soğuk su ile yuyalar

Şöyle garip bencileyin." (s.10).

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 9, Eylül 1970**

Berkay, Fügen,"Sanat Ontolojisi", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos, 1970, s.10-11, (san.)

Yazıda, sanat ontolojisi bakımından halk şiirimizin varlık yazısında, yazar düşüncelerini şöyle ifade etmektedir:

"Sanat eserlerini Ontoloji bakımından ulvi, güzel ve hoş olmak üzere derecelendirmek mümkün. Tabakaların verilen plandaki derinliği içermediği hallerde, eser sadece hoş diye niteleniyor. Ne var ki hoş olmakla olmaktan kurtulamıyor. Sanat Ontolojisinin de bu üç hal genel olarak 'Güzel' in iç ayrı belirimi olarak ortaya konmaktadır." (s.10).

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 10, Ekim 1970

Şehsuvaroğlu, Bedi. N., "Celâl Esat Arseven", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim, 1970, s.14-15-16-17-18-19-20, (san.)

Yazıda, 1272-1875'de İstanbul'da Beşiktaş'ta dünyaya gelen, Sultan Abdülaziz'in Sadrazamlarından Ahmet Esat Paşa'nın oğlu Celal Esat Arseven anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 11, Kasım 1970

Arık, Tülin, "Sözcüklerin Serüveni", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım, 1970, s.13-14, (san.)

Yazıda, her kelimenin bir yaşamı olduğu anlatılmaktadır. Kelimeler insanlar gibi doğduğu ve öldüğü belirtilmektedir. Yazıda, kelimelerin alanlarının değişiklik gösterdiği ve zamana göre değişebilirliği anlatılmaktadır.

Arık. T., "Beethoven Dramı", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım, 1970, s.17, (san.)

Yazıda, çektiği bütün acılardan kurtulmak için tek yol olarak yaşamına son vermeği düşünen Beethoven'ın, ailesine yazdığı Heilingensetadt vasiyetnamesinin özü yer almaktadır.

Arık. T., "Paganini", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım, 1970, s.8-9, (san.)

Yazıda, ünlü İtalyan bestecisi, keman virtüözü Niccolo Paganini ve yaşantısı hakkında bilgiler yer almaktadır. Paganini hastalığını araştırmak isteyen Geoffroy

Saint Ailaire'nin, Bay Verona Kraliyet Müzik Akademisi Yönetim Müdürlüğüne yazdığı mektuba yer verilmektedir.

Dürüst, Kâmil," Celâl Esat Arseven", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım, 1970, s.10-11-12, (san.)

Yazıda, ünlü Türk ressamı Celal Esat Arseven'in hayatı, öğrenim durumu, sanatı ve sanat alanındaki çalışmalarıyla sanatımıza katkıları hakkında bilgi verilmektedir. Eflatun'un bahçesi için söylediği "Akademos" adının, Celal Esat'ın evi içinde geçerli olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 1, Ocak 1971**

Tanyol, Cahit, "Estetiğin Yetersizliği", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak, 1971, s.6-7-8-9, (san.)

Yazıda, sanatın örf -adet ile olan ilişkisini tespit edilip, onun örf ve adetin nasıl ayrılmaz bir parçası olduğunu belirtmek amaçlanmaktadır.

Alkım, U. Bahadır, Aslanapa, Oktay, "Kalıntıların Değeri", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak, 1971, s.23, (san.)

Yazıda, Ekrem Akurgal'ın "Türkiye'nin Eski Uygarlıkları ve Ören Yerleri" kitabının önemine değinilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 2, Şubat 1971**

1970 TRT Ödülleri, *Yeni İnsan*, S.2, Şubat, 1971, s.17-18-19-20

Yazıda, 1970'te TRT ödülleri kazananlar yer almaktadır.

Aşkın, Muzaffer,"Fovizm", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat, 1971, s.14-15-16, (san.)

Yazıda, Fauve'culuğun ayrı ayrı sanatçıların aynı anda ortaya çıkardıkları bir sanat hareketi olduğu belirtilmektedir. Empresyonizm'in gözden düşmesiyle;

Cezanne, Gauguin, Van Gogh v.b. verdikleri eserlerle Fauve'culuğun olgunlaştığı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 3, Mart 1971**

Art,"Dadaizm", (Çev. Muzaffer Aşkın), *Yeni İnsan*, S.3, Mart, 1971, s.10-11-12-13, (san.)

Yazıda, soyut resim akımının ortaya çıkmasında Cezanne'nin desenlerinin etkili olduğu ve Kübizm'inde bu tarz resmi devam ettirdiği belirtilerek, Dadaizm'inde bu noktada ortaya çıktığı vurgulanmaktadır. Dadaizm'in Birinci Dünya Savaşının yarattığı büyük sarsıntının ve kişilerde meydana getirdiği şiddetli duygusu huzursuzluğu temsil ettiği belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 4, Nisan 1971**

Özmeriç, Nevzat,"Mahalli Yapı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan, 1971, s.10-11-12, (san.)

Yazıda, mahalli şartlar bakımından Türkiye'nin değişik ortamlar diyarı olduğu ve ormanlık bölgeleriyle bozkır, kayalık, sahil, ova ve bu yerlerde bulunan malzemeler, sosyal yaşantılarının bir parçası olarak mahalli sanatın doğduğu kentler oluştuğu anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 6, Haziran 1971**

Renoir, Auguste, "İmperyonizm", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran, 1971, s.8,(san.)

Yazıda, İmpresyonizm'i doğuran isimlerden olan Manet'in; "Açık havada tabiata bakarsak, değişmez renkleriyle ayrı ayrı ve belirli bir takım nesneler değil, fakat gözlerimizin içinde, daha doğrusu zihnimizde birbirine karışan parlak renk tonları cümbüşünden başka bir şey göremediklerini keşfettiler." (s.8). anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 7, Temmuz 1971**

Özmeriç, Nevzat, "Mahalli Yapı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1971, s.10-11-12, (san.).

Yazıda, mahalli şartlar bakımından Türkiye'nin değişik ortamlar diyarı olduğu ve ormanlık bölgeleriyle bozkır, kayalık, sahil, ova ve bu yerlerde bulunan malzemeler, sosyal yaşantılarının bir parçası olarak mahalli sanatın doğduğu kentler olduğu anlatılmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Güzellik karşısında duyulan heyecan ve hayranlığı uyandırmak için insanın kullandığı yaratıcılıktır. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 153 adet sanat yazı türü yer almaktadır. Dergide önemli bir yere sahiptir. Aslında sanat kavramı geneli ifade etmektedir. Resim, mimarlık, edebiyat, yontu, müzik v.s. Ama dergide tarihi medeniyetler ile onların sanatları hakkında bilgi vermesi, sanat kavramını daha özele indirgenmiştir.

Yeni İnsan dergisinde isimsiz kişilere ait sanat yazılarıyla Edip Cansever, Sabahattin Kudret Aksal, Celal Sılay, Baha Gelenbevi, Ercüment Kalmık, Mehmet Seyda, Günay Firüz, Cemal Süreyya, Mustafa Şekip Tunç, Rikkat Köknar, Safa Ş. Erkün, Sadi Faik İzer, Semra Ögel, Orhan Kemal, Mustafa Aslier, Mesut Özata, Sait Yada, Hulusi Dosdoğru, Musa Gerçekçi, Hasan Kavruk, Gürol Sözen, Bülent Dalyancı, Mümtaz Işingör, Selim Turan, M. Gündüz, Cahit Tanyol, Mustafa Ayataç, Fügen Berkay, Kamil Dürüst, Bedi N. Şehsuvaroğlu, Tülin Arık, Muzaffer Aşkın, Nevzat Özmeriç'e ait sanat yazıları yer almaktadır. Ayrıca Hegel, Landgrebe, İgor Strawinsky, Connaissance, Robert Delounnay, Andre Gide, Andre Malraux, Le Gardin des Arts, V. Karin Beken, Monde Le Hebdomadaire, W. Hofmann, Auguste Renoir gibi yabancı yazarlara ait yazılarda yer almaktadır.

1.4.3.27. Seramik

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964**

Oygar, İsmail H., "Çağdaş Türk Seramikleri", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.26-27, (seramik)

Yazıda, Selçuklu ve onun devamı olan Osmanlı seramik sanatı tanıtılarak, endüstriden sonra 19. yüzyılda modern fayansçılığa ve porselen imaline girişildiği belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 2, Şubat 1965**

Oygar, İsmail H., "Picasso ve Seramik", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.22-23-24, (seramik)

Yazıda Picasso'nun; resme, heykele, gravüre kattığı ruhu, seramiğe de katması anlatılmaktadır. Yazar, Fransa'da bulunduğu süre boyunca Picasso ile tanışmayı umut ettiğini, Picasso'nun açtığı tüm sergilere katıldığını, fakat yakından tanıma fırsatı bulamadığını belirtmektedir.

"Picasso 1947 -48 yılında meydana getirdiği bu eserlerin orijinallerini Antik müzesine verdikten sonra Madura atölyesine mahdud sayıda teksir hakkı gibi bir anlaşma ile bu eserleri teksir edilmesini kabul etmiştir. Vaularis bu gün Picasso demektir. Meydanında heykeli. mabedinde resmi ve Pere - Faresin matbaası Picasso'nun Vaularid'teki dünyasıdır. Vaularis seramikçileri Picasso için bize bir altın madeni getirdi derler. Bu ünlü sanatçı ile bütün imkanları aradığım halde maalesef yakından tanımak mümkün olmadı." (s.24).

DEĞERLENDİRME

Seramik yüksek ısıda pişirilmiş, topraktan yapılan vazo, çanak, çömlek gibi günlük işlerde kullanılan kapların genel adıdır. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 2 adet seramik yazı türü yer almaktadır. *Yeni İnsan* dergisinde seramik türü yazıların daha çok sanat başlığı adı altında yer almaları, seramik yazı türünün iki yazı ile sınırlı kalmasına neden olmuştur.

Yeni İnsan dergisinde seramik alanında İsmail H. Oygar'ın yayımladığı 'Çağdaş Türk Seramikleri' ile 'Picasso ve Seramik' yazıları yer almaktadır.

1.4.3.28. Sinema

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 1, Ocak 1964**

Tuğrul, Semih, "İtalyan sinemasının eğitimi", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.28, (sinema)

Yazıda, İtalya'da her şeyin hızlı bir şekilde değiştiği belirtilmektedir. Bahtsız insanları, verimsiz toprakları ile Güney İtalya'sı; mutlu insanları, verimli toprakları ile zengin Kuzey İtalya'sı olduğu ve Güney İtalya'sının gelişiminin daha zor olduğu belirtilmektedir. Yazıda, İtalyan sineması, İtalya ülkesinin sorunları üzerine eğilen, eleştiren sağlam yapıli bir sinema olduğu ifade edilmektedir. İtalya, savaş sonrası düşünen, araştıran güçlü bir sinema yapısına sahip olduğu vurgulanmaktadır.

"1949'da 'La Terra Trema'yı çevirdiği sırada İtalyan umutsuzluk içinde, sürekli korkular içinde kıvranıyordu. Visconti bu filminde ne korkuyu gizlemiş, ne de umutsuzluğu maskeleyemeye yeltenmiştir. Bununla beraber 'La Terra Trema' tümü ile umutsuzluğun, korkunun savunmasını yapan bir film değildi. Visconti'nin bazı değerlere bel bağladığı açıkça belli oluyordu. Filmin kadın kişisi Lucia 'ya güvendiğini, Lucia'nın sembolleştii sevgiye, aşk, insan tutkusuna güvendiğini ortaya koyuyordu." (s.29).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 2, Şubat 1964**

Gelenbevi, Baha, "İlk Türk filmi", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.28-29, (sinema)

Yazıda, elli yıl önce Türk filmi Almanya'da çevrildiği sırada, Avrupa'da sinema ilkel çağını yaşadığı, bugün ise Batı sinemasının hızına bir türlü yetişemememiz eleştirilmektedir.

Yazar, 1917 de Almanya'da iki Türk genci: Birisi Sadrazam Esad Paşa'nın oğlu sanatçı Celal Arseven, diğeri ise CHP sinema arşivini tanzim eden operatör Kenan Erginsoy'u belirterek, oynanan sinemalarıyla ilgili bilgi vermektedir. Kısaca:

"Şehre inen iki kız kardeşe kötü bir adam (Faut) musallat olur. Filmdeki Margörit'in Göte'ninkine benzer. Faut Margört'in ölümünden sonra kız kardeşinin peşini bırakmaz, fakat ölünün hayaleti buna mani teşkil eder." (s.29).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 3, Mart 1964**

Kemal, Orhan, "Sinemamızda konu", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.28-29, (sinema)

Yazıda, sinemacılarımızın imkan bulurlarsa; bize has, bizi veren, bizim sesimizle konuşan Türk sinemasına ulaşacakları belirtilmektedir. Yazıda, sinemacılarımızın elini kolunu bağlayan filmlerinin kötü olmasından ziyade, anti-demokratik yönetmeliklerin olduğu vurgulanmaktadır. Yazar, bu yönetmelikler yüzünden sinemamızın çok dar bir düşün acısı içinde kalıp gelişemediğini eleştirmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 6, Haziran 1964**

Gelenbevi, Baha, "Filimciliğimiz üstüne", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1964, s.29, (sinema)

Yazıda, İstanbulluların yaz ayı oldu mu tatil maksadıyla film çekmedikleri eleştirilmektedir. Yazar, kışın çekilmiş 110 filmin eleştirilmeye çalışıldığını ancak içlerinde sadece iki tanesinin eleştirilmeye layık olduğunu vurgulamaktadır. Eylül 1963 ile Mayıs 1964 arasında seyredilmiş 36 filmin bir kaç cümlesi şöyledir:

"-Öyle bir diyalog duyduk ki mimlemeğe gerek: cümleleri arayan telaşlı kelimeler, yavan fikirler etrafında toplanmağa uğraşan şaşkın cümleler...

- Böyle pejmürde kılık tarihi film yapan rejisörün, prodüktörün, aksesuarcının, işlemeli üç kur taşıması bir milletin çocukları olduklarına bin şahit lazım." (s.29).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964**

İsimsiz, " <Susuz yaz>", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1964, s.29, (sinema)

Yazıda, 'Susuz Yaz' kısa filminin Batı'da birinciliğe kazanması belirtilerek, filmciliğimiz üzerinde olumlu etkilere yol açacağı vurgulanmaktadır. Yazıda, kıt ekonomik koşullar altında, teknik araç yoksulluğunda v.b. ortaya konan bu filmde, Batı'yı ilgilendirenin ne olduğu sorusuna yanıt aranmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965**

İsimsiz, "Fellini ile Konuşma", (Çev. İsimsiz), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.28-29, (sinema)

Yazıda, İtalyan Fellini ile yapılan bir konuşmaya yer verilmektedir. Yazar, Fellini'yi sinemada yeni gerçekliğe ihanet etmekle suçladığını belirtmektedir. Fellini'ni ise İtalyan sinemasının çok ihtiyacı olan sihirli fantastik denilen yeni gerçekliği yarattığını dile getirmektedir. Fellini:

"- Zannedersem sonu olmayan bir problem içindeyiz. Benim filmlerimin çoğunu kiliseye karşı kabul ediyorlar. Ne saçmalık. Tıpkı benim dinsiz olduğumu söyledikleri gibi." (s.29).

DEĞERLENDİRME

Görüntülerin ışıkla bir perdeye düşürülerek hareketli görüntüler elde edilmesi temeline dayanan sanat dalıdır. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 6 adet sinema yazı türü yer almaktadır. Dergide çok fazla yer almamıştır.

Yeni İnsan dergisinde Semih Tuğrul, Baha Gelenbevi, Orhan Kemal ve isimsiz kişilere ait yazılar yer almaktadır. Türk sinemasının o dönemdeki durumu ve geleceğine dair bilgiler ve eleştiriler yer almaktadır.

1.4.3.29. Şiir

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 1, Ocak 1963**

Bahar, Halil İbrahim, " Çiçek Üstündeki At", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.11, (ş.)

"Sarılalım olmadığımıza olmadığımız kadar

Çok daha güzel olmak için bir hançere gidelim" (s.11).

Kendi içindeki yalnızlıktan sıyrılıp benliğindeki mutluluğu yakalamayı umut etmektedir.

Odman, Merih, "Sonra Gelen", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.7, (ş.)

"Fakat; bekleyen ben değilim.

Artık seni. Ve sen değilsin gelen..." (s.7).

Çaresizlik ve bıkkınlık konuları işlenmiştir.

Seyit, Mustafa, "Zeytin Ağacı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1963, s.5, (ş.)

"Zeytin ağacı olası, baharı tükenmeyici

zengin,yoksul sofrasına, ayırt ile konmayıcı" (s.5).

Zeytin ağacı, tüm insanlığın eşit bir yaşam sürmesi imgeseli olarak ele alınmıştır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 2, Şubat 1963**

Odman, Merih, "Makasçının Marul Tarlası", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.6, (ş.)

"Vagon kömür çakıl ortasından yeşertmeye çalışır

Makasçının marul tarlasında" (s.6).

Şehrin beton yığınların arasında, umutlarını yeşertmeye çalışan işçi anlatılmaktadır.

Sılay, Celal, "Doğa'dan bir parça", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.5, (ş.)

"Dal rüzgarda sallanır, haydi kapı açılsın

kapı açılsın, kapı açıldı." (s.5).

Gerçekleşmesi umut edilen bir durumun gerçekleşmesi istenmektedir.

Dalyancı, Bülent, "Yıldız gözü sen değilsin saçın eski değil", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.11, (ş.)

"Öp dudağımı gün ertesi,

kar yaşın donmadan, Saçın eski değil.

Sen değilsin." (s.11).

Nesir tarzda yazılmış, aşk, hayal ve hasret konuları işlenmektedir.

Bahar, Halil İbrahim, "Kabartmalar", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.10, (ş.)

"Birkaç karanfil Haşim'den

O da akşam suları" (s.10).

İnsanın içindeki sıkıntı, akşam suları olarak sembolize edilmektedir.

Akmen, Üstün, "Sevgi Ötesi Saatler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.4, (ş.)

"..bitsin isteme bitmeyecek

gözlerimiz karanlığa alıştı işte güneş." (s.4).

Sıkıntılara karşı kabullenilmiş çaresizlik anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963**

Cocteau u, Jean, "Adalar", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan - Mayıs 1963, s.29, (ş.)

"Majorgue'un Palma Adasında

Herkes bahtiyardır." (s.29).

Şiirde, şairin bulunduğu ortamın güzelliklerinden duyduğu sevinci dile getirilmektedir.

Prevert, "Fener bekçisi ve kuşlar", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan - Mayıs 1963, s.13, (ş.)

"Binlerce kuş uçuyor fenere doğru

Binlercesi düşüyor yere, binlercesi çarpıyor." (s.13).

Şiirde aydınlık, güzel günlere ulaşma çabası ve bu yoldaki zorluklar anlatılmaktadır

Umran, Sedat, "Yeni Alman şiiri", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan - Mayıs 1963, s.37, (ş.)

Yazıda 1869'da doğup 1945'te ölen, modern Alman gökçe yazınının en gözde kadın ozanlarından olan Else Lsker Schöler 'in yaşamını ve şiirlerini konu etmektedir. Yazıda ki şiirleri: "Varış, Ayrılık, Dolunay, Ayrılık, Bir Aşk Şarkısı" dır.

"Fakat sen akşamla aslâ gelmedin

Yıldızlardan mantomla oturup bekledim." (s. 37).

Şiirde, sevgiliye duyulan büyük özlem anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963**

Umran, Sedat, "Theodor Daeudler", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.16, (ş.)

Yazıda, 1876 yılında Triestede doğan, Theodor Daeubler'in yaşamı ve şiir anlayışı anlatılmaktadır. Yazıda, anne babasının Alman olduğu, iyi bir eğitim gördüğü, yirmi beş yıl Avrupa'nın çeşitli kentlerinde yaşayan biri olduğu anlatılmaktadır. Sanatçının eserlerinde, gezdiği memleketleri anlatan, bohem mizaçlı bir şair olduğu anlatılmaktadır. Daeunler'in, lirik şiirlerindeki hissiyatı veren şiirinin çevirisi şöyledir.

"Babil'in eski temposunda çıplak dans ediyor...

Tüm alevleri silkindi mi? ince

Soluk uçlarında veda eden ve ateşten sayıklayan çocuğun;

yoksa göçtü mü dünyadan?" (s.16).

Doğanın canlılığına rağmen, Mezopotamya'nın kavurucu sıcaklığı anlatılmaktadır. Zıtlıkla anlatılmaktadır.

Yazının devamında, dış izlenim akımının ilk sanatkarı olan, Vincent Van Gogh da anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 8, Ağustos 1963

Cansever, Edip, "Şiiri bölmek", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.8, (ş.)

Yazar, gerçek benimizle yüz yüze gelmedikçe, kendi kişiliğimizden günden güne daha da uzaklaşacağımızı ifade etmektedir. Böyle devam ettikçe şiiri, ozanın sezgilerine, güdülerine bağlayamayacağımızı vurgulamaktadır. Yazar, bireysellikten kurtulabildiğimiz zaman, dramatik şiire yönelmemiz gerektiğini belirtmektedir.

Fikret, Tevfik, "Sis", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.36, (ş.)

Yazıda, Fatih'in kişilik gücü, Ak Şemseddin'i Aşsa bile, Sinan'sız, Baki'siz Kanuni muhteşem olamazdı. O muhteşem imparatorluğun çöküşünü durdurmak için, Süleyman'ın torun sultanlarından çok, Baki'nin torun ozanları çırpınmıştır." (s.35) Belirtilmektedir. Yazıda, Tevfik Fikret'in de bunlardan biri olduğu vurgulanmaktadır. Yazıda, Tevfik Fikret çağı, kitabı, varılması gereken bir uç nokta olarak görmektedir. Yazıda, şairi bu düşünceye iten, toplumun düzensiz gidişatına, estetik bir incelikle, çare arama sorumluluğu olduğu vurgulanmaktadır.

"Ey taze kadın, ey onu tağkibe koşan genç;

Ey mader-i hicran-zede, ey hem-ser-i muğber;" (s.36).

İstanbul'u, iffetini kaybetmiş bir kadına benzetmektedir.

Menemencioğlu, Mehmet, "Kapalı anlamlı şiir", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.10, (ş.)

Yazar, hermetik davranış ile sürrealist davranış arasındaki başlıca farkları belirtmektedir. Yazıda, kapalı anlamlı şiirlerde, sürrealist şiirler kadar bol imaj olmadığını anlatmaktadır. Bunun yerine şiirin metafizik yapısına girmesine yardım eden, sükût kelimeleri olduğunu vurgulamaktadır. Yazar, Eluard'ın hermetik şair olarak şu şiirini örnek vermektedir.

" <Gözlerimiz birbirimize>

Işık gönderir

Ve sükût olur

Tanımayalım kendimizi

Boşlukta tekrar yaşayalım" (s.10).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 9, Eylül 1963**

Duru, Ekin ve Özdemir, "Dünya şiirleri", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.30, (ş.)

"Çocukların uyuduğu ya da uyandığı zaman

Ruh rahatlamakta, kalp kırılmaktadır. " (s.30).

Çocuklarına olan sevgiyi anlatmaktadır. Fakat sonrasında, çocuklarının gelecekleri için duyduğu ifade etmektedir.

"Sen minicik, ben kocaman

Sevgi çiçeğim" (s.30).

Aşk konusu ve doğa sevgisi işlenmektedir.

"Ben mi istedim

Doğmayı, yaşamayı, yaşlanmayı" (s.30).

Yaşamaktan duyduğu memnuniyetsizliği anlatmaktadır.

“Bu dünya eskiden beri acı mıydı?

Yoksa yalnız benim için mi" (s.30).

Her şeyin üstüne geldiği belirtilerek, yaşadığı dünyadan hoşnutsuzluğunu dile getirmektedir.

İsimsiz, "İtalya'da tanınan genç bir şairimiz", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.31, (ş.)

Yazıda, 1944'te Ankara'da doğan ve şiirleri İtalyan profesörü tarafından beğenilen Gül Işık'tan bahsedilmektedir.

"Rüzgarda kımıldıyor kırılmış ümit

Yalnızlığın çehresi mevsimler ardından." (s.31).

Yalnızlık, korku ve aşk konularına yer vermektedir.

Mihal, Şüküfe, "Yerle gök arasında", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.32, (ş.)

"Yerle gök arasında bir amansız kavga, bu!

Bir kapak açılmış da yeraltı zindanından," (s.32).

Doğanın insanla olan amansız kavgası işlenmektedir.

Süreyya, Cemal, "Göçebe", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.10, (ş.)

"İstanbul'da minarelerin lirik olduğunu, köprülerinse diyalektik

Acemi bir bulut bozuyor bütün görüntüyü eski bir şarkı gibi" (s.10).

Aşk, yalnızlık, toplum konusu ile aşk konusunda platonik bir görüşten, gerçek bir aşka yöneliş anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 10, Ekim 1963**

Cocteau, Jean, "Adalar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.30, (ş.)

"Majorgue'un Palma Adasında herkes bahtiyardır.

Buzlu limon şerbeti içilir sokaklarında." (s.30).

Palma, Marguise ve Caroline adalarının huzur verici güzellikleri anlatılmaktadır.

Erdönmez, Melisa, "Ve Boşluğun kanatları", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.35, (ş.)

"Çok bağırıp uyusak şu kumlukta

kim inanır kim inanır insanların oyununa" (s.35).

İnsanların iki yüzlülüğünden, yalnızlığa isteği vurgulanmaktadır.

Sılay, Celal, "<adamca>, dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.15, (ş.)

"Adam dediğin gündüz adam ve gece

Usça dolu duyguca" (s.15).

Kendini bilen, her zaman sağlam duruşa sahip insanı işlemektedir.

Remzi, "<Dünyada bulduğum>dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1963, s.35, (ş.)

"Gerçi sen yarattın, dünya bendedir;

sevdiğim yanımda, bir de ben varım," (s.35).

Sevgilinin yanında olmasının verdiği mutluluğu dile getirmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 11, Kasım 1963**

Dağlarca, Fazıl Hüsni, "Ben gece", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.9, (ş.)

"Ben geceyim, milyon, milyon geceyim,

Orta Asya'yım saldırgan kızıl tuğları varsı ya" (s.9).

Şiirde, Babil uygarlığının binlerce yıllık geçmişini işlemektedir.

Sılay, Celal, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.11, (ş.)

"Gün güneşlik içinde

Gün döne döne" (s.11)

Bir dönüşümü ve yeniden doğuş anlatılmaktadır.

Tarancı, Cahit Sıtkı, "Şiirler", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.33, (ş.)

"Öldük, ölümden bir şeyler umarak,

Bir büyük boşlukta bozuldu büyü," (s.33).

Ölüm korkusu ve ölüm sonrasına karşı duyduğu tereddütleri işlemektedir.

"Gitti gelmez bahar yeli;

arkılar yarıda kaldı" (s.33).

Yazar günlerin geçiciliğine karşı hoşnut olmadığını belirtmektedir.

"Hani ev bark? Hani çoluk çocuk?

Ne geçti elime bu hayatın meyhanesinde," (s.33).

Pervasızca yaşanan bir yaşam sonuncunda, elde edemedikleri için yakınmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 12, Aralık 1963**

Duru, Ekin, " Dünya şiiri", (çeviri)", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.13, (ş.)

"Sevgimiz, arzumuz, nefretimiz

Eşiği geçtiğimiz anda

Kalmıyor parçası içimizde" (s.13). (Ernest Dowson)

Dünyanın geçici olduğu, öldükten sonra hiç bir şeyin öneminin olmadığı vurgulanmaktadır.

Yaz Gecesi

"Bambunun kokusu odama doluyor

Vahşi ay bahçemi kucaklıyor." (s.13). (Tu Fu)

Doğa sevgisi işlenmektedir.

Jıs Se Rahamı Apar Jag

"Bu kuş benim içimdedir

Ne renkli ne de renksizdir." (s.13). (Kabir)

Neşe ve ölüm konuları işlenmektedir.

Obalida, Renede, " Işıktan daha güçlü halılar", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.11, (ş.)

Nesir tarzında yazılmış şiir örneğidir. Öykü, Bedu - Bridenne adlı küçük bir öyküyü anlatmaktadır.

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.15, (ş.)

"El seni yargılıyor, bir suç işlemeye gör

Bak nasıl dolanıyor, avuç avuç içinde." (s.15).

İnsanların ikiyüzlülüğü belirtilerek, insanların birbirlerine karşı samimiyetsizliği işlenmektedir.

Süreya, Cemal, "Resim", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.9, (ş.)

"Bir şair Ahmet Arif

Toplar dağların rüzgarlarını" (s.9).

Şairin, dahil olduğu dünya, bu dünyanın geçiciliği ve şaire verdiği ıstırap anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 1, Ocak 1964**

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.15, (ş.)

"Kan damar damar kan döndükçe

Can damar damar can yaşadıkça" (s.15).

Eti kanı canı olan insanı ve yaşama döngüsünü anlatmaktadır.

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Yarısı", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1964, s.9, (ş.)

"Onun yarısı balıktı, yarısı gök,

Benim yarım aydınlıktı, yarım ölüm" (s.9).

Yaşam ve tükeniş konuları işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 2, Şubat 1964**

Necatigil, Behçet, "Mekik", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.9, (ş.)

"Ve gider, suya verip de gider

sinsi otlar, kızgın gök, has bahçe." (s.9).

Doğa ve sokak anlatılmaktadır.

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.15, (ş.)

"Can kan içinde, kan can içinde

At ayak üstüne, ayak nal üstüne" (s.15).

Tekerleme tarzında yazılmış şiirdir. Bir dönüşüm ve nedenselliği anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 3, Mart 1964**

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Dışarıdan gezen", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.11, (ş.)

"Bir ülke, yarısı çırıl çıplak

Yarısının yiğidi ekmek, tuz." (s.11).

Ülkenin içinde bulunduğu sıkıntılar anlatılarak. Bunların görmezden gelinmemesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Rıfat, Ilgaz, "Her akşam", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.9, (ş.)

"Düşlere harcarız bütün paramızı

O masal her akşam sıyrılır kanından." (s.9).

Umutsuzluk konusu işlenmektedir.

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.15, (ş.)

"Ayakta durmak arzusu adam oğlunun

Havada hava aramanın suda su" (s.15).

Doğadaki insanın elinde olanla yetinmeyip, daha fazlasını elde etmeye çalışması anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 4, Nisan 1964

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1964, s.15, (ş.)

"Çin'de hayvan Hint'de tanrı

Sakal keçi için, meme meçi için" (s.15).

Kavramların insan ihtiyaçlarına göre yüklendiği manalar anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 5, Mayıs

Sılay, Celâl, " Doğa'dan parçalar", Yeni İnsan, S.5, Mayıs 1964, s.15, (ş.)

"Bir yeşil yeşillik dada dal

Bir şırl şırlılık suda su" (s.15).

Doğanın güzellikleri anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 6, Haziran 1964

Dranas, Ahmet Muhip, "Esenlik size", Yeni İnsan, S.6, Haziran 1964, s.9, (ş.)

"Çirkindiniz ilkin, tek ve pis

Irmak oldunuz sizde yundum" (s.9).

Doğanın yeniden canlanmasıyla kötülüklerin yok olması anlatılmaktadır.

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", Yeni İnsan, S.6, Haziran 1964, s.15, (ş.)

“Mayısta ağaç gördünüz mü ?

Her sabah yeşeren yaprakları" (s.15).

Baharın gelişi ve doğanın canlanması anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 7, Temmuz 1964

Aragon, "Elsa", (Çev. R.Tunç), Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1964, s.11, (ş.)

"İşte otuz yıldır ben senin ayaklarındaki bu gölgeyim

Senin topraklarında dönen sadık kara bir köpeğim" (s.11).

Ayrılığın verdiği ıstırap anlatılmaktadır.

Dağlar, Fazıl Hüsnü, "Türkü", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1964, s.9, (ş.)

"Daldır yeşeririm, sana mı sana.

Daldır yeşeririm, sana mı sana." (s.9).

Şiirde tüm yolların sevgilide buluştuğu ve sevgilide buluşan yolların, yeniden güzelleştiği anlatılmak

Sılay, Celâl, "Doğa'dan parçalar", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1964, s.15, (ş.)

"Yeryüzü yeşilliğiyle mavi bir suda damlası

indiğini görmeliydiniz gökten yere döne döne" (s.15).

Yeniden canlanan doğanın döngüsü işlenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 8, Ağustos 1964

Akgün, Nahit Ulvi, "Sonra", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1964, s.6, (ş.)

“Var mıyız yok muyuz? Kim kurdu bu düzeni

Yaşa yaşa da sen, sonra. Sonrası olacak şey mi" (s.6).

Gerçek olmayan yaşamın, ölüm gerçeğiyle yüzleşmesi işlenmektedir.

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Uçak türküsü", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964,s.7, (ş.)

"Binmişim gök atlarına, bir Orta Çağ saldırısı

Duruvermiş çirkin, korkak, bir Papazın sürüsünde." (s.7).

Haçlı ordusuna karşı kazanılan, zafer anlatılmaktadır.

İsimsiz, "Prevert'den şiirler", (Çev. Oktay Akbal), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.11, (ş.)

"Sudan toprağa can, candan cana oğul

Oğuldan kıza torun, torundan toruna torun." (s.8).

İnsanın ve doğanın oluşum serüveni anlatılmaktadır.

Menemencioğlu, Melâhat, "Çıplak ayaklı Netzke", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s.9, (ş.)

"Armağan et gölgelere çırıl çıplak tenini

Göksel bir suç gibi." (s.9).

Cinsellik ön planda tutularak, kadın anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 9, Eylül 1964**

Prevert, "Aile", (Çev. Oktay Akbal), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.11, (ş.)

"Olağan şey sayıyorlar ana - baba bunu

Yaşam akıp gidiyor, yün örmekle, savaşlarla, işini yürütmekle

İşler, işler, işler

Yaşam mezarlıkla beraber" (s.11).

İnsanların yaşamlarında, ölümü bile sıradan bir şey olarak kabullenmeleri anlatılmaktadır.

Sılay, Celâl, "Fahriye Sılay", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.7, (ş.)

"Suçlarımın ağarttığı, ak saçların üstüne

ana - oğul arası" (s.7).

Anne sevgisi işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 10, Ekim 1964**

Dağlarca, Fazıl Hüsni, "Türkü", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1964, s.9, (ş.)

"Parlaya parlaya. Birleşir dağ taş

Parlaya parlaya. Birleşir dağ taş

Avlanır mısın?" (s.9).

Sevmenin gecesi, gündüzü olmadığı ve hayatın akıp gittiği anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 11, Kasım 1964**

Baudelaire, "Şiirler", (Çev. C.S.Tarancı, A.M. Dranas, S.E..Suyavuşgil", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964,

s.25, (ş.)

Ne Dersin Bu Akşam? (1)

"Hatıram için yalnız güzel sevmeni istiyorum

Baş koruyan meleğim ben, ilham perisi, Meryem!" (s.25).

Hız. Meryem'e olan sevgi işlenmektedir.

Düşman (2)

"- Ey acı! Ey acı! Zaman ömrü yiyor

Ve kalbimizi kemiren sinsi düşman" (s.25).

Hayatın geçiciliği işlenmektedir.

Aşıkların Ölümü (3)

"Nihayet kapıları biraz aralayarak,

Sadık ve şen melek gelip uyandıracak" (s.25).

Ölüm ve sevgi işlenmektedir.

Dağlarca, Fazıl Hüsni, "Cahit Sıtkı'ya Ağıt", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.7, (ş.)

"İyimserdir ama durunuz,

Kim canı sıkılıyorsa Cahit'tir." (s.7).

Şair, Cahit Sıtkı Tarancı'nın ölümünden duyduğu ıstırapı anlatmaktadır.

Erkün, Safa Ş., "Tramvay", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.10, (ş.)

"Bambaşka bir tat vardı yaşamakta

Orhan, Cahit, Sait hayatta..." (s.10).

Yüreği insan sevgisiyle dolu, bu güzel insanların yaşadığı dünyaya özlem işlenmektedir.

Tarancı, Cahit Sıtkı, "Ben Aşk Adamıyım", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.11, (ş.)

"Sevmeye geldim insanları; hesapsız, karşılıksız

Gün gelir gidersem şayet. Öyle severekten gideceğim ki!" (s.11).

Ölüm ve insan sevgisi işlenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 12, Aralık 1964

Sütuven, Mustafa Seyyit, "İğ", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1964, s.9, (ş.)

"Elleri kanlı dostlarım. İkimizi ayırdılar

Ayrılığın acısını. Ta canıma değıdirdiler." (s.9).

Dostları tarafından sevdiğinden ayrılan kişinin, ıstırabı anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 1, Ocak 1965

Sütuven, Mustafa Seyyid, "Gölün Çanağı", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1965, s.11, (ş.)

"Elimde bir tutam saçım

Toprağı giresim gelir." (s.11).

Yaptıklarından, duygularından ve düşüncelerinden duyduğu pişmanlığı ifade etmektedir.

Tanyol, Cahit, "Aşk şiirleri", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1965, s.9, (ş.)

"Sarar beni çepçevre yalnızlığın

Seni düşünürüm damla ışıık ışıık" (s.9).

Aşk ve yalnızlık işlenmektedir.

Tunç, Mustafa Şekip, "Kendimi Ararken", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1965, s.7, (ş.)

"Ona gider ben'ler, onunla beslenir,

Ben'likten ben'i kurtarmak gerek." (s.7).

İnsanın kendi benliğinin farkına varması ve kendi benliğinden sıyrılıp mutluluğı erişmesi işlenmektedir.

Ürgüp, Fikret, "İstanbul'un gökyüzü", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1965, s.19, (ş.)

"Bırakıp gitmeli fakat bütün bu yıldızlara

bir düzen bulmam lazım sonra" (s.19).

İstanbul ve semaları anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965**

Dağlarca, F. Hüsnü, "Türkü", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.9, (ş.)

"Ben geceye geceye gideyim,

Seni görmeyen gözü nedeyim" (s.9).

Sevgilinin yokluğunda; gece, karanlık ve ölümün eş değer olduğu işlenmektedir.

Erdönmez, Melisa, "Alıştırmalar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.29, (ş.)

"Çıtırılçılak tanrıların zincirli tutsaklarda çiftleştiği

Ve insanla tanrı kırması bir yaratığın" (s.29).

Yaşamdaki tüm zevklerin ölüm karşısında bir anlamı olmadığı, sadece sevginin sonsuz olduğu işlenmektedir.

Kocagöz, Halil, "Büyük Sürek Avı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.31, (ş.)

"Sırtlanlar çekilerek gelir bir ağızdan, yanık bir türkü daha söylenir:

"Aç radarları meyvelerimiz ve buğdaylarımızla besleriz" (s.31).

İnsanoğlunun doğayı bilinçsizce katletmesi anlatılmaktadır.

Ürgüp, Fikret, ‘İstanbul sabahı’, *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.33, (ş.)

Yazar "İstanbul Gökyüzü" şiirini: "1.Keşke, 2.Yine, 3.Ancak, 4.Kimdir, 5.Neyseri, 6. Top Ağacı, 7. Deniz kenarı, 8. Taksimde, 9.Bayram, 10. Sokaklarda, 11. Tasasız, 12. güzel." başlıkları altında anlatmaktadır.

10. Sokaklarda:

"Sakallı kör namazlı

İki elinde tespih yan keseci" (s.33).

İstanbul'daki değişik yaşamlar anlatılmaktadır.

Sılây, Celâl, ‘Doğa’dan Parçalar’, *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.15, (ş.)

"Yelken rüzgarı alsa alsa yelkence

Savrulmadan tozuyla rüzgarın" (s.15).

Doğanın engeline takılmadan, istenilene ulaşmak anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 4, Nisan 1965**

Dağlarca, Fazıl Hüsnü, "Dövünü", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.9, (ş.)

"Küçüğü umar hala büyüğünden

Büyüğü milyonlarıyla avunmakta" (s.9).

Zenginin sadece kendisini düşünmesi işlenmektedir.

Apollinaire, Guillaume, " Savaşırken", (Çev. Oktay Akbal), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.17, (ş.)

"Gidecekler savaş alanlarına onlar da benimle

Uyuyacaklar yıldız yağmuru altında geceleri" (s.17).

Savaştan çıkmış toplumun, yaşamla aralarında başlayan savaşı anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 5, Mayıs 1965**

Ürgüp, Fikret, "İstanbul Mayısları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.15, (ş.)

"Mayısta yapraklar canlanır, kediler gebe kalır,

Namuslu namussuzluk, pis ve kalles değil. Her yerde mayıs bir midir?" (s.15).

Mayıs ayı, İstanbul'daki değişik yaşantıları sembolize etmektedir.

Erdönmez, Melisa, "Şiir", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.25, (ş.)

"Bu benim insan etim

Ama ne diye bırakır sızısını değdiği yere" (s.25).

İnsanoğlunun huzursuzluğu işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 6, Haziran 1965**

Tanyol, Cahit, "Körkütük", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.9, (ş.)

"Anılar bir eski şarap gibi tuttu beni

Kenetlenmiş yine parmakları ellerine" (s.9).

Sevgiliye olan sevgi ve hasret işlenmektedir

Ürgüp, Fikret, "İstanbul Şiirleri", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.19, (ş.)

"Elbette, sevgili elbette,

Yaşamak seninle zengin,

Sensiz yoksul" (s.19).

"Elbette, Kumarbazdır, Güzeldi, Nasıl, İşte" başlıkları altında İstanbul ve sevgili anlatılmaktadır.

Dağlarca, Fazıl Hüsni,"Yavaş Karşı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.17, (ş.)

"Kaynamaz ki bu aş, kanımızın ısısı yok,

Kızmasız, ayağa kalkmasız yavaş" (s.17).

Yoksulluk konusu işlenmektedir.

Lorca, F. Garcia,"Şiirler", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1965, s.25, (ş.)

"Filette memleket güzeldi

Çeşme başında nişanlanır..." (s.25).

"Gelin, Sevgili, Genç Kız, Pastoral, Kara Sevda, Ayrılık" adlı kısa şiirlerde, aşk, ayrılık ve doğa konuları işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 7, Temmuz 1965**

Dağlarca, Fazıl Hüsni,"Bilinç", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.15, (ş.)

"İşçi kardeş eyleminin bilincine var,

Kişi bilinci ile yaşar." (s.15).

İşçi dayanışması ve emekçinin hakkı işlenmektedir.

Duru, Hamit,"Haksızlık Üstüne", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.33, (ş.)

"Haksızlığa karşı bağırınlar

Haksızlığa karşı bağırıldılar" (s.33).

Haksızlığa karşı hakkını savunanları işlemektedir.

Dosdoğru, Hulüsi,"Çilemiz İnsan Olmak", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.6, (ş)

"Yoklamak sonsuzu el yordamıyla!..

Korkuyu kovup, ölümü hiçe saymak!" (s.6).

İnsanın tüm zorluklar karşısında sağlam duruşu anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 8, Ağustos 1965**

Erdönmez, Melisa,"Alıştırmalar", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.21, (ş.)

"Hangi cama baksam yarım insan

Bir şeyler için az bir şeyler için çok" (s.21).

Umutsuzluk konusu işlenmektedir.

Ürgüp, Fikret, "Çivili Sandıklar", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1965, s.22, (ş.)

"Hepsini, demir çemberli tahta sandıklara yerleştirip sandıkları perçinledik.

Sandıklar açılmayacak şekilde perçinledikten sonra gafletimizi fark ederek berbat olduk." (s.22).

İnsanların yaptıkları yanlışlarla, insanlık tarihini karanlığa mahkum etmeleri işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 9, Eylül 1965**

Sılay,Celâl,"Fahriye Sılay", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.15, (ş.)

"Karlı ovada aç kurtlar. Ne tavşan var,

Ne tilki ortalarda. Hepsi kendi yuvasında" (s.24).

Kara kışın beraberinde getirdiği, derin sessizlik işlenmektedir.

Ürgüp, Fikret, "O Yerde", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.24, (ş.)

"Evlatlığımla anlaşılan

Ömrümüzün üstüne

Anaların anası" (s.15).

Anneye olan özlem ve sevgi anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 10, Ekim 1965**

Sılay, Celal, "Aşk şiirleri", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.13, (ş.)

"Duygulu sözler ettim yüzüne yüzüne

Aldılar dilinden sözlerimi." (s.13).

Ayrılık acısı işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 11, Kasım 1965**

İsimsiz, "Cahit Sıtkı Tarancı'dan Şiirler", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1965, s.21, (ş.)

Gün Olur Ki

"Gün olur ki ne kız, ne rakı, ne şiir,

Hiçbir şey insanı sarmaz, kandırmaz," (s.21).

Asıl olanın ölüm olduğu belirtilmektedir.

Garip Kişi

"Ne geçti elime bu hayatın

Meyhanesinde, kerhanesinde?" (s.21).

Dünyanın geçiciliği anlatılmaktadır.

Korkunç Güzel

"Tutmuş bırakmaz bizi bir sıkımlık

Canımız çıkana kadar." (s.21).

Ölüm konusu işlenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 3, Mart 1966

Tunç, M. Şekip, "Kendimi Ararken", Yeni İnsan, S.3, Mart 1966, s.15, (ş.)

"Ona gider "ben" ler, onunla beslenir.

Benlikten "ben"i, kurtarmak gerek." (s.15).

Kendi benliğini bulmaya çalışan kişi anlatılmaktadır.

Erdönmez, Melisa, "Deyişler", Yeni İnsan, S.3, Mart 1966, s.12-13, (ş.)

"Dünya ki dul kalmıştır güneşten

İster ya karışmayı toprağa şairler" (s.13).

Ölen sevgilinin ardından yakılan ağıt işlenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 4, Nisan 1966

Sezer, Hamdi, "Sana", Yeni İnsan, S.4, Nisan 1966, s.11, (ş.)

"Kaymamış hayat çizgisi birbirimizin.

Buluşmuşuz." (s.11).

Zaman geçse de insanların bir yerde karşılaşılabileceği anlatılmaktadır.

Sutüven, Mustafa Seyid, "Alan Çatısı", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1966, s.9, (Ş.)

"Canım sana gönüllüdür,

Nasıl öldürsen, öyle." (s.9).

Sevgiliyle kaderlerinin bir olduğu işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 5, Mayıs 1966**

Sutüven, Mustafa Seyid, "Savaş-Barış", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.9, (Ş.)

"Savaşa gönüller verdiler,

Barışa düğünler yaptılar" (s.9).

Savaş ve barışın tezatlığı işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 6, Haziran 1966**

Erdönmez, Melisa, "Elim Boşluğa Karşı", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.11, (Ş.)

"Geçti gülceğizim, yeniden doğmak zamanı

Bir ateş çemberi çözer güneşin dilini" (s.11).

Doğanın yeniden canlanması anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 7, Temmuz 1966**

Sutüven, Mustafa Seyit, "Rüzgâr", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1966, s.13, (Ş.)

"Bulunacak yer değil yerim;

Rüzgara acırım, gülerim.." (s.13).

Rüzgarın her tarafa eserek, kaybettiklerini bulma ümidi işlenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 8, Ağustos 1966

Sutüven, Mustafa Seyit, "Şıp Şıp", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1966, s.8-9, (ş.)

"Unuttular üç günde eskileri

Ve gitmediler bir adım ileri" (s.9).

Geçmişten ders çıkarmamak eleştirilmektedir.

Özlü, Demir, "Sokaklarda Bir Avlu", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1966, s.13, (ş.)

"Ardından, gece yarısı kentin üzerine yapışmış boğucu yaz gecesinin içinde, dimdik başıyla - bir yazardan çok balıkçıyı andıran başıyla..." (s.13).

Düz yazı şeklinde yazılmış şiir örneğidir. Tarihi kentlerin sokaklarına hayran bir şairi işlemektedir. (Sait Faik Abasıyanık)

Sılay, Celâl, "Kendisinde Eskiyen", Yeni İnsan, S.8, Ağustos 1966, s.15, (ş.)

"Ben eylemim, lafta kirlenmeli mi

Kirlenmemeli miyim" (s.15).

Çürüyen bir beden anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 10, Ekim 1966

Sezer, Hamdi, "Deniz Türküsü", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1966, s.13, (ş.)

"Ne olur alıp götürseydin hepsini, bırakarak yalnız

Dizlerinde bulduğum o yosunsu uykuyu" (s.13).

Yalnızlık ve özlem konuları işlenmektedir.

Sılay, Celal, "Adamca'dan", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.26-27, (ş.)

"Göz adamı sıvasın, kafa ayak

Göz adamı sıvasın, boylu boyunca"

Bir insanda olması gereken özellikler belirtilmektedir.

Sutuven, Mustafa Seyit, "Yangının Külü", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.7, (ş.)

"Aşk düşmanlığı dostuma,

Yok oldum, düşürelidir." (s.7).

Aşk ateşiyle yanıp kül olmak anlatılmaktadır.

Işık, Gül, "Eugenio Montale", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.8-9, (ş.)

"Lodos yıllardır eski duvarları kamçılıyor,

Gülüşünün yanlısı neşeli değil artık." (s.9).

Yitirilmiş bir aşk anlatılmaktadır.

İsimsiz, "Limonlar", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.10, (ş.)

"Uçurumları izleyen, saz tutamlarına inen,

Bostanlara, limon ağaçlarının içine çıkan patikaları." (s.10).

Doğa sevgisi işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 11, Kasım 1966**

Sılay, Celâl," Sonra", Oktay, *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.26-27-28-29-30-31, (ş.)

on iki bölümden oluşan şiir verilmektedir.

"Kuzey'de Faust'un sahte gururu

Doğu'da düm tek-de- dümü-dümü tek

Batı'da trik trak

Güney'de Sadakallahülâzim" (s.28).

Doğu- Batık kültürü ve edebiyatı işlenmektedir.

Spire, Andre, "Çıplaklık", (Çev. Oktay Akbal), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.7, (ş.)

"Ben karşılık verdim sana: Kadın, sen çıplaksın

Boynundaki saçlar, bir kadeh şarap kadar taze" (s.7).

Kadın ve aşk işlenmektedir.

Oktay, Rıfat,"İngiliz Şiiri", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1966, s.6-7, (ş.)

Yazar; Shakespear'nin, T. S. Eliot, Shelley, Dylan Thomas'ın şiirlerinin kendisi üzerinde bıraktıkları hissiyatları ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 12, Aralık 1966**

Sezer, Hamdi,"Günüm", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1966, s.13, (ş.)

"Yaşam ne ki yaşam,

Bunca vakit, sanki hiç olmamış." (s.13).

Hayatın faniliği anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 1, Ocak 1967**

Erk n, Sefa,"Miras", *Yeni  nsan*, S.1, Ocak 1967, s.23, ( .)

" teberi kalmış pılı pırtı, o benim der mirasçı

Mirasa girecek babayığıt, Tümüne sahip çıkar" (s.23).

 nsanoğlunun a  gozl l ğ  anlatılmaktadır

Fournier, Alain,"Yazarların  cinden", ( ev. Oktay Akbal), *Yeni  nsan*, S.1, Ocak 1967, s.10-11, ( .)

" şte orada, ey benden uzaktaki, yanınızda

Gidiyorum, adımlarınızda düşlerimi sürükleyerek" (s. 11).

Çocukluğa günlerine olan  zlem anlatılmaktadır.

Sılay, Celâl," Rüzgârlarla Titreyen", *Yeni  nsan*, S.1, Ocak 1967, s.15, ( .)

"Her şeyi o şeyin en ucundan duy

duy duy da titreme" (s.15).

Bilerek istenilerek yapılmak istenen şeyler anlatılmaktadır.

***Yeni  nsan*, Yıl: 5, Sayı: 2, şubat 1967**

Sütüven, Mustafa Seyit," Yârin   l nde Kum", *Yeni  nsan*, S.2, şubat 1967, s.15, ( .)

"Ne geldi o, ne de gitti,

Karıştı sağlar,  l ler." (s.15).

Ölen sevgilinin ardından yakılan ağıt anlatılmaktadır.

 simsiz, "William Butler Yeats", (Derleme, Hulusi Dosdoğru), *Yeni  nsan*, S.2, şubat 1967, s.10-11, ( .)

Yazıda; 13 Haziran 1865'de Sandymount'da doğan, 20 yüzyılın en önemli İngiliz ozanlarından olan William Butler Yeats anlatılmaktadır.

"Şiirlerini (The Wind Among the Reeds 1899) adı ile yayınlamaya başladı. 1906, 1908'de zenginleştirilmiş olarak baskıları yeniledi. 1949'da bütün şiirlerini toplu olarak (Collected Poems) basıldı." (s.11).

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 4, Nisan 1967

Sılay, Celal, "Mayıstan Mayıs", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1967, s.15, (ş.)

"İstanbul bin dokuz yüz altmış

Nisanı güneşten önce

Mayısa yetiştirmenin" (s.15).

28 Nisanda yaşanan olayları, 27 Mayıs 1960 darbesini tetiklediği anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 5, Mayıs 1967

Sılay, Celal, "Sarırdık Kızarıyoruz", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1967, s.15, (ş.)

"Dokunsa dokunduğu aşk olan

Sen karışıklığının mimarı" (s.15).

Zihin karışıklığı işlenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 6, Haziran 1967

Dosdoğru, Hulusi, "Walt Whitman", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.23, (ş.)

Yazıda, 1 Mayıs 1819'da Kong İskand'da doğan, ozan Walt Whitman yer almaktadır.

"W. Whitman akıl alma yaratma gücü, heyecanlarının sonsuzluğu, duygularının gem vurulmazlığı, bakımından Mitolojik Tanrıları andırırdı. Kronos'u, Zevs'i, Hergül'ü düşündürürdü. Osiris ve İsis'in kuşağındandı sanki. Maxwell Geismer, W. Whitman'ın (Leaves of Gress) ı için "Amerikan edebiyatının hala tek gerçek epik şiir destanıdır." der. Whitman bir dev ilkel saflık içinde Amerika'da modern şiirin öncüsü olmuştur." (s.23).

Sılay, Celal, "Usulca Uzaklaşıyoruz", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.15, (ş.)

"Bir gün mum, bir gün çiçek

Bir gün şamdan, la seni yelpazelerdim." (s.15).

Aşkın değişen halleri anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 7, Temmuz 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "Hürriyet Meydanı", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.11, (ş.)

"Bayılırim şu sokak adlarına,

Kimi burjuva, kimi Proletarya..." (s.11).

Zengin ve fakirlerin yaşadıkları sokak isimleri sıralamaktadır.

Sılay, Celal, "Cemile'nin Elleri", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1967, s.12-13-14, (ş.)

"Kent ne dediğin ciddiyse, köy o değin şaka

Köy ne değin şakaya, kent o değin ciddi." (s.12).

Köy ve kent yaşamı arasında sıkışmış Cemile'nin dramı anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 8, Ağustos 1967**

Dalyancı, Bülent, "Kurşun Kuşa Tüy", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.24, (ş.)

"Ölüm şapkasız bir rahiptir her akşam

Usulca gökyüzüne" (s.24).

Ölüm ve yalnızlık konuları işlenmektedir.

Dosdoğru, Hulusi, "Boş saat", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.13, (ş.)

"Nasıl uçsuz bucaksız,

Dibi yok bir uçurum," (s.13).

Umutsuzluk konuları işlenmektedir.

Ölmez, Yener, "Veda Mektubu", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.27, (ş.)

"Yine sizi hatırlarım,

Öğrencilik sevdalarım,

Allahımsırladık." (s.27).

Güzel anılara edilen vedalar anlatılmaktadır.

Sılay, Celal, "Soytarı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.15, (ş.)

"Şimdi hangi kapıyı çalsam açan o

Kral katında soytarı

Soytarı katında kral" (s.15).

Doğu ve Batı kültürü işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 9, Eylül 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "Glokom", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.7, (ş.)

"Doğa bağışlar mı hiç aksaklığı,kusuru;

Yedi kuşak öteden de olsa: İletir kromozomla." (s.7).

Genetikten gelen hastalık anlatılmaktadır.

Ölmez, Yener, "Gecenin Altmış dördü", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.17, (ş.)

"Ayasofya üzerindeki bulut, altmış dördüncü gece

Bizans'ın kanlarını yıkadı, sonra davullar..." (s.17).

İstanbul'un fethi ve sonrasındaki sevinç anlatılmaktadır.

Sılay, Celal, "Adamca'dan", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.9, (ş.)

"Adam dediğin gündüz adam ve gece adam

Uşça dolu duyguca" (s.9).

Kendisini bilen; zeki ve yetenekli insanların yapabildikleri anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 10, Ekim 1967**

Andiç, Fuat, "Garcia Lorca", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.9, (ş.)

Yazıda, 38 yaşındayken bir faşist kurşununa kurban giden ve Neruda'larla beraber yirmici yüzyıl İspanyol dilinin en güzel örneklerini veren F. Garcia Lorca'nın şiirleri yer almaktadır.

Denize Ağıt

"Ah, bu acı bu elem nereden doğar?

Deniz suyu efendim. Deniz suyu elemdir." (s.9).

Gözyaşları deniz suyuna benzetilerek işlenmektedir.

Altının Şarkısı

"Ovalardan rüzgardan, siyah kısrak, kızıl ay

Kordoka kulelerinden" (s.9).

Kordoka'ya olan özlem anlatılmaktadır.

Sılay, Celâl, "Şimdi Gittin Şimdi Geldin", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.15, (ş.)

"Tanıdıkta yabancılığı, kendi kendisinden kaçanın

Anlaşılmaz tanışıklığı yabancısındaki" (s.15).

İnsanın kendisine yabancılaşması anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 11, Kasım 1967**

Ülken, Hilmi Ziya, "Kar", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.11, (ş.)

"Hey şey eriyecek mi bu buz gibi kucakta?

Ey ıstırap kadehi! seni parçalıyorum." (s.11).

Buzların erimesiyle birlikte dertlerinin de yol olmasını istemek dile getirilmektedir.

Dosdoğru, Hulusi, "Eylem kozasını örmede düşüncenin", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.18, (ş.)

"Limon hava; gergin ortam

Eylem, kozasını delmede düşüncenin..." (s.18).

İnsanların sindirilip, düşüncelerinin yok edilmesi ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 12, Aralık 1967**

Lorel, Carcia, "Ağıt", (Çev.Fuat Andıç), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.9, (ş.)

"Ölüm tohum attı yaraya

Akşamüstü saat beşte." (s.9).

Ölüm gerçeğine karşı yazılmış bir ağıt dile getirilmektedir.

Sılay, Celal, "Islak-Kuru", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.14-15, (ş.)

"Eylem ustası laf çırağı

Us oltacısı et yemcisi" (s.15).

Akıllı ve akılsız anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 1, Ocak 1968**

Çerkesi, Sadi,"Ağaç", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.12, (ş.)

"Sevdiğini söyleseydin bana

Koşardım kuru bir ağaca" (s.12).

Sevgisi için her şeyi yapabilecek kişi anlatılmaktadır.

Thomas, Dylon," Şiir", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.13, (ş.)

"Bir zamanlar şu ekmekteki başak

Sevinçle rüzgarda oynardı

İnsan kopardı güneşi saçtı rüzgarı" (s.13).

İnsanoğlunun yaşadığı doğayı yok etmesi dile getirilmektedir.

Dosdoğru, Hüseyin, "Avara Kasnak", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.16, (ş.)

"Yüzü dönük Batıya,

Sırtı gerçeklerine;" (s.16).

Kendi kültürüne yabancı insan ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 2, Şubat 1968**

Çerkesi, Sadi,"Ak - Kara Arası...", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.11, (ş.)

"Asar kendini kuru bir dala

Ve sallanır akla kara arasında," (s.11).

Arafta kalmış insan işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 3, Mart 1968**

Çerkesi, Sadi,"Adak", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.14, (ş.)

"Söz bitti, ten tenle bir

Birer bebek senin kollarına." (s.14).

Cinsellik konusu işlenmektedir.

Sılay, Celâl, "Adamca'dan Parçalar", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.28-29-30-31-32, (ş.)

"Adam dediğin gündüz adam

Ve gece usça dolu duyguca" (s.31).

Yazar, Adamca eserinden şiirleri yer almaktadır. Akıllı bir insanın nasıl olması gerektiği vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 5, Mayıs 1968**

Sılay, Celâl, "Çimen üstü - Yıldız altı", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1968, s.11, (ş.)

"Sabahı öğlesi ikindisi

Akşam edememenin

Gecesi gündüzü" (s.11).

Geçmiş yıllara duyulan hayıflanma dile getirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 7, Temmuz 1968

Bilgetekin, M.Ali., "Masal", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1968, s.8, (ş.)

"Mavi güvercinlere sor barışı

Eski günlerden taa akarsulardan" (s.8).

Fani olan bu hayat için bunca yıl yapılan savaşların manasız olduğu dile getirilmektedir.

Gündüz, Alev, "Balâd", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1968, s.11, (ş.)

"Beraber değildik aslında ya alışkındık

Bu defaki ayrılık fena koydu bitmez." (s.11).

Mavi gözlü sevgilinden ayrılmanın verdiği ıstırap dile getirilmektedir.

Sılay, Celâl, "Çimen üstü - Yıldız altı", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1968, s.14-15, (ş.)

"Koşuyor bir yer bilmeli

Kuş olsun balık olsun

Tutacağı geliyor insanın" (s.14).

Doğa ve umut konuları işlenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 6, Sayı: 9, Eylül 1968

Dalyancı, Bülent, "Kadife", Yeni İnsan, S.9, Eylül 1968, s.17, (ş.)

"Uslucacık çalarım

Flütümü ben aşka" (s.17).

Aşk ve doğa konuları işlenmektedir.

Gündüz, Alev, "O", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1968, s.21, (ş.)

"Beni ona fırlatan istek

Vücutça yok, usça var." (s.21).

Cinsellik konusu işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 10, Ekim 1968**

Irgat, Cahit, "İki göz Aydınlıkta", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.11, (ş.)

"Bu şehrin çılgınlıkları duyulmaz

Bu şehrin çılgınlıkları çıldırtır." (s.11).

Sesini kaybetmiş şehrin insanları anlatılmaktadır.

İzer, Sadi Faik, "Aton'a övgü", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.20-21-22, (ş.)

"Bu toprakta var ettin Nil'i

Arzu ettiğin gibi yaptın

Halka gerekli olanı vermek için..." (s.21).

Yaratıcıya olan minnet duygusu dile getirilmektedir.

Ürgüp, Fikret, "Senaryo", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1968, s.16-17, (ş.)

Yazar, bilinç akışı tekniği kullanarak düzyazı tarzında içinden gelenleri dile getirmektedir. (Bir yarış sonrası esmer Ermeni bir kızla sevişmesi, oradan ormanda canlılarla bütünleşmesi ...)

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 11, Kasım 1968**

Sılay, Celâl, "Küpe Destanı", *Yeni İnsan*, S.12, Kasım 1968, s.14-15, (ş.)

"Yaşamla baş edememenin sonucu

Bunca yıl akşam edememenin" (s.15).

Hayatından memnun olmayan kişi anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 12, Aralık 1968**

Irgat, Cahit, "Gece Yarıları", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1968, s.9, (ş.)

"Loş sokaklar, boş sokaklar, dik yokuş

Hep bildiğim, hep çıktığım indiğim" (s.9).

Gece yarılarında yalnızlık duygusunun daha çok hissedilmesi dile getirilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 1, Ocak 1969**

Sılay, Celâl, "Aşk Diyalektiği, 2", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1969, s.14-15-16-17, (ş.)

"Darılamam sen seninle dargınsın

Barışamam ben benimle dargınım" (s.16).

Aşkta yaşanan tezatlıklar dile getirilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 2, Şubat 1969**

Gök denizler, Tarık, "Sfenks", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.23, (ş.)

"Ve sen bir Sfenks

Görmez, duymaz, söylemez" (s.23).

Sevgili Sfenks gibi hayallerini yok eden canavara benzettiği anlatılmaktadır.

Gündüz, Alev,"Ürkek Bakış", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.21, (ş.)

"Boşuna uykularını bölme

Ben benim sen sendin" (s.21).

Kabul edilmiş çaresizlik anlatılmaktadır.

Lorca, Garcia,"Ağaçlar", (Çev.Fuat Andiç), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.13, (ş.)

"Hala zeytin topluyor güzel kız

Sarıyor rüzgarın, mavi eli" (s.13).

Doğa ile bütünleşen aşk dile getirilmektedir.

Sılay, Celâl, "Kuzu Gözünde Umut", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1969, s.15, (ş.)

"Yaşamla açılınca arası

Yok mu bir şey araması insanın" (s.15).

Yaşamından bıkan insanın umut arayışı anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 3, Mart 1969**

Bekem, Karin V.,"Yalnız Adam", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.9, (ş.)

"Giden yaşantılara gülerek

Oturduğu rakı şişesinin içinde

Yalnız bu adam" (s.9).

Toplum içinde yalnızlaşan insanın dramı anlatılmaktadır.

Dalyancı, Bülent,"Değişler", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.7, (ş.)

On dokuz tane deyişe yer verilmektedir.

"Kadınların günah çıkarışı, bayram temizliğine benzer.

Uysallık başlar hep satılmışlığın öyküsü

Öfke bilincin onurudur." (s.7).

Lorca, Garcia,"Kocasını Aldatan Kadın", (Çev. Fuat Andıç), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.13, (ş.)

"Binmişim bu kırsığa

Kocası varmış...

Kız oğlan kız demişti

İrmağı götürürken." (s.13).

Cinsellik ve sadakatsizlik dile getirilmektedir.

Sılay, Celâl, "İlişki Deyimleri Aşk Diyalektiği 2", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.14-15, (ş.)

"Değmemeli birbirine yaşamıyla anısı

Değmemeli kimsenin" (s.14).

İnsanları iyi ve kötü yönleriyle birbirlerinde farklı oldukları belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 4, Nisan 1969**

Dalyancı, Bülent,"Değişler", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.13, (ş.)

Yazıda, yirmi üç tane deyiş yer almaktadır.

"Uygarlık, ölüm korkusunun gizli bir görünüşüdür.

Çiçek, koklanırken duyar rengini.

Hüznün tamburudur gözyaşlarımız." (s.13).

Gündüz, Alev," Sonra Güleceğim", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.11, (ş.)

"Anılar anılar güzel gene de

Olancası nefretler ötesinde

Ağlama seni düşüneceğim" (s.11).

Geçmişte yaşanan acı olayların, bugünün gülüşünü engellediği anlatılmaktadır.

Ürgüp, Fikret,"Yaz", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.7, (ş.)

"Yemediğin yemeklerden miden mi bozuldu?

Geçmediğin yollardan dizin tutulmuş

sıcaktan eriyorsun." (s.7).

Yaz sıcaklarından bunalan kişinin sıkıntısı anlatılmaktadır.

Sılay, Celâl, "Aşk Diyalektiği", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1969, s.14, (ş.)

"Sevmeden aşk vereni konuşturmanın

Kızmadan öç alanı susturması" (s. 14).

Şiirde aşkın zıtlıklardan oluştuğu ve diyalektiğin bu sistemle geliştiği belirtilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 6, Haziran 1969**

Lorca, Garcia,"Lorca'dan Şiirler", (Çev. Fuat Andıç), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.13, (ş.)

İntihar

"Hayalindeki odayı gölgelerin

Doldurduğunu gördü" (s.13).

Hayal kırıklıkları işlenmektedir.

Şafakta Öldü

"Dört ay gecesi

Bir kimsesiz fidan

Ve kimsesiz gölgesi" (s.13).

Yalnızlık teması işlenmektedir.

Elveda

"Eğer ölürsem

Açık bırakın kapısını balkonun" (s.13).

Ölüm anında bile dünyayı seyretmek isteği dile getirilmektedir.

Resul, Dağıstanlı,"Ölünceye Kadar", (Çev. F. Ürgüp), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.9, (ş.)

"Seni bir kişi severse, kim olur benden başka,

Seni kimse sevmiyorsa, anlar ki ben ölmüşüm." (s.9).

Şair sevgilisini ölünceye kadar hep seveceğini dile getirmektedir.

Sılay, Celâl, "Süreyle Yarış", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.15, (ş.)

"Birinci adımdan sonra atabilirsin

İkinci adım" (s.15).

Yaşamda sürekliliğinin öncesi ve sonrası olduğu ifade edilmektedir.

Ürgüp, Fikret,"F. Ürgüp'ten Şiirler", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.21, (ş.)

Anna Karenina

"Sevilmeyince tren altında

İntihar etti, Anna Karenina." (s.21).

Sevgiye duyulan ihtiyaç işlenmektedir.

Kaçışsız

"Kan oturmuş Paris'in camlarına

Üst katlara çıkamıyorum eyvah!" (s.21).

İntihar duygusu ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 7, Temmuz 1969**

Gündüz, Alev" Uzak Tutkusu", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.14, (ş.)

"Dudaklarında ağırlığı

Sensizliktir seninle yaşanan" (s.14).

Sevgiliye duyulan özlem dile getirilmektedir.

Irgat, Cahit," Davul ve Tokmak", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.15, (ş.)

"Bu toprakta dört kitaptan

Davula aynı tokmak aynı yere vurmuş gibi" (s.15).

Dört kutsal kitapta, insanlık için aynı şeylerin istendiği belirtilmektedir.

Ürgüp, Fikret, "Ankara Kalesi", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.17, (ş.)

"Dostoyevsky'nin gözleri içime kadar sokulmuş:

Hepimiz zavallıyız.' diyor." (s.17).

Yalnızlık teması işlenmektedir.

Dalyancı, Bülent, "Usulca", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1969, s.11, (ş.)

"Pırpırlı kuşudur içimin

Şafağı sulayan ölüm" (s.11).

Yaşama isteği ve ölüm işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 8, Ağustos 1969**

Sılay, Celâl, "Aşk", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.15, (ş.)

"Kinle kızışır, dostlukla üşür.

Bırak beniler ile gelir." (s.15).

Aşkın tutarsız olduğu anlatılmaktadır.

Lorca, Garcia, "Portakal Ağacı", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.17, (ş.)

"Oduncu ayır gölgemden beni

Kes kısır gövdem

Kurtar benliğimden beni." (s.17).

Sahip olduğu durumdan kurtulmak isteyen kişi belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 9, Eylül 1969

Sılay, Celal, "İhtimal ki", Yeni İnsan, S.9, Eylül 1969, s.9, (ş.)

"İhmal ki bu mahallenin sokağında

Kaldırıma bir çocuk serilmiş" (s.9).

İnsanların vurdumduymazlığı dışlanmaktadır.

Dalyancı, Bülent, "Saçları Leyla'nın", Yeni İnsan, S.9, Eylül 1969, s.13, (ş.)

"Kan pıhtıları ulu bir şarkı olur elbet hüznün yalnızlığın çarşılarında." (s.13).

Umutsuzluk ve mutsuzluk temaları işlenmektedir.

Üzgür, Fikret, "Bob Dylan", Yeni İnsan, S.9, Eylül 1969, s.14-15, (ş.)

"Bob Dylanlar

Temiz Adamlarım benim..." (s.14).

Amerikalı zenci şarkıcı olan ve Nobel Edebiyat ödülünü kazanan, Bob Dylan'ın insanların sözcüğü olduğu ifade edilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 10, Ekim 1969

Dalyancı, Bülent, "Yangın", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1969, s.9, (ş.)

"Rüzgarlanıyor usulca

İçimdeki kanayan gök" (s.9).

Kişi içinde kopan fırtınayı dile getirmektedir.

Odman, Merih, "Akasya", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1969, s.13, (ş.)

"Döktü yapraklarını

Karşımdaki akasya" (s.13).

Sonbaharın gelişi anlatılmaktadır.

Sılay, Celal, "Cumhuriyet Şiiri", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.16, (ş.)

Yazıda, Türk şiirinde yeniliğin, dilimizin sadeleşmesiyle başladığı ve Cumhuriyete kadar süslü dille yazıldığı ve sınırlı konu içinde dolaştığı belirtilmektedir. Yazar, modern Türk şiirinin çeşitli yönlerden zenginleşerek geliştiği ve gitgide kendi sesini bulacağını vurgulamaktadır.

"Necip Fazıl'ın mistik duyarlıklara çektiği şiirimizi, öte yandan Ahmet Muhip Dranas, batı zevkine ulaştırmağa çalışıyordu:

"Uzakta her şey, gökyüzü, deniz

Her an peşimizde koşan gölgemiz

Özlenen limanda yanan yıldızlar,

Uzaktadır her şey, anneler, kızlar..." (s.16).

Sılay, Celal, "Şiir Üstüne", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.16-17, (ş.)

Yazıda, şiirin şiir olması, düşünce ile sesin, duygu ile sesin, konu ile sesin arasında uygunluk bulmasına bağlı olan yazıya yer verilmektedir.

Sılay, Celal, "Şuna Bak", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1969, s.15, (ş.)

"İnsan eğriliğiyle insan

Büğrüsüyle bir surat" (s.15).

İnsanların ikiyüzlülüğü eleştirilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 7, Sayı: 11, Kasım 1969**

Sılay, Celal, "Ölüm-Dirim", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.15, (ş.)

"Omuzu her gün ölü sırtında

Gelen gelene" (s.15).

Ölüm işlenmektedir.

Sutüven, Mustafa Seyit, "Yeni İnsan", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.8-9-10-11, (ş.)

Sutüven

"Burada Yunan, Moğol, Mısır, Med, Roma, Türk,

asır asır, taptı döküldüğün yere." (s.9).

Tüm insanlığın Allahtan gelip, tekrar Allah'ta birleşmeleri işlenmektedir.

Orşelim Kızlar

"Çöktü ayrılık ayrılık üstüne;

Servi boylar eğildi, günden güne,

Körpe çağları Tanrı durdurmadı." (s.10).

Kadınları, savaşa giden genç yiğitleri ardından yaktıkları ağıtları dile getirilmektedir.

Tütün

"Nefesim nöbetleşen karbon.

Ve önümde adım adım bir son.

Ve yeminle tütün zararsızdır." (s.11).

Sigaranın, insanı yavaş yavaş ölüme götürmesi anlatılmaktadır.

Dalyancı, Bülent, "Ay Ezgisi", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1969, s.13, (ş.)

"Ay'da söylüyorum zafer marşımı

Bir yanımda gözlerinin bayrağı

Öte yanımda gözlerinin bayrağı" (s.13).

Vatana ve sevgiliye olan aşk dile getirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 12, Aralık 1969

Irgat, Cahit, "Thetis", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1969, s.9, (ş.)

"Gözlerini gözlerimden kaçırma Hera

Ellerin en güzeli ellerimde Athena

Aşkın doruğunda koştuk dört nala." (s.9).

Yunan mitolojik tanrıları simgeleştirilerek, her millette evrensel olan aşk dile getirilmektedir.

İldeniz, Türkan, "Ozanlar Marştır", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1969, s.27, (ş.)

"Ozanlar birer marştır.

Göğü kuşatsın yedi oktavın kıyamında" (s.27).

Ozanların söylemlerinin bugün de yarın da var toplumda var olacağı belirtilmektedir.

Odman, Merih, "Evrin Şiirleri 1", Yeni İnsan, S.12, Aralık 1969, s.13, (ş.)

"Tencerede kulp olsam

Gelir beni tutar mıydın

Ellerin yanar mıydı." (s.13).

Yazar, sevgili tarafından iyi ve kötü yönleriyle kabul edilmek istenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 1, Ocak 1970

Apollinaire, G., "Çingene", (Çev. Sema Güneysu), Yeni İnsan, S.1, Ocak 1970, s.9, (ş.)

"Günah işledik iyi biliriz bunu

Ama sevmek umudu yolda." (s.9).

Sevmek uğruna işlene günahlar dile getirilmektedir.

Nida, Ömer," Sana Bakmadan Yaşamak Ya Da Kölenin Günlük Orucu", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1970, s.22, (ş.)

"İçinde o en büyük savaşlar verilirken

İşte akşam oluyor, biraz daha sabret çocuk." (s.22).

Kötü günlerden sonra gelecek mutlu günler dile getirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 2, Şubat 1970

Sılay, Celâl, "Karşın", Yeni İnsan, S.2, Şubat 1970, s.15, (ş.)

"Özlemle kaçışır

Usancı gözün" (s.15).

Sevgiliyle karşılaşmanın verdiği heyecan, dile getirilmektedir.

Odman, Merih, "Özlem", Yeni İnsan, S.2, Şubat 1970, s.17, (ş.)

"Vatan topraklarında

Rahat nefes alıyor insan." (s.17).

Gurbet özlemi dile getirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 5, Mayıs 1970

Gündüz, Alev, "Ak Yürekli Bir Dosta", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs, 1970, s.9, (ş.)

"Biz miydik topladığı usul usul

Kendi miydi dağıttığı gülücük gülücük" (s.9).

Dosta duyulan özlem dile getirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 7, Temmuz 1970

Sılay, Celâl, "Karşın 1", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1970, s.9, (ş.)

"Düşle çelişmeden usları

Gerçek umanların" (s.9).

Düş ile akıl arasındaki ilişki anlatılmaktadır.

Sılay, Celâl, "Karşın 2", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1970, s.18, (ş.)

"Hep o sözünü esirgeyenler yüzünden

Hep o yaygaradan çekindiniz." (s.18).

İnsanların çıkarları uğruna korkup, susmaları eleştirilmektedir.

Tanyol, Turgut, "Dolaşan Türkü", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1970, s.8, (ş.)

"Batan günle birlikte her sokakta

Bir adam ağlıyor." (s.8).

İnsanın günlük dramı anlatılmaktadır.

Gündüz, Alev, "Haydi Yürü", *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1970, s.11, (ş.)

"Koparıp; kitaplardan, yargılardan, anılardan

Kendimizi; koş, koşalım haydi." (s.11).

İnsanın kendi benliğinden sıyrılarak, özgürleşmesi işlenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 8, Ağustos 1970

Tanyol, Tuğrul, "Şiirler", Yeni İnsan, S.8, Ağustos, 1970, s.7, (ş.)

"Gün doğar martılar uçuşur tek tek

Seslerinde bir hüznün." (s.7).

Her doğan günün bir keder olduğu anlatılmaktadır.

Duru, Nermin, "Anılar", Yeni İnsan, S.8, Ağustos, 1970, s.9, (ş.)

"Anı, artta bir sürü yıl

Elde bir tutam kül" (s.9).

Geçen onca yıldan sonra elde kalan hiçlik dile getirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 9, Eylül 1970

Sılay, Celâl, "Karşın ", Yeni İnsan, S.9, Eylül, 1970, s.7, (ş.)

"Ya duyarak acısını

Kendi kendisiyle dargınlığın" (s.7).

Mutsuz insan işlenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 8, Sayı: 11, Kasım 1970

Arık. T., "Cid'den", Yeni İnsan, S.11, Kasım, 1970, s.7, (ş.)

"Mutluluğum şevk üzerine kurulmuştur. Her şeyin ardında,

belli etmeden çılgınca tapacak bir taraf bulmuşumdur." (s.7).

Kişinin kendi benliğiyle ilgili değişlerine yer verilmektedir.

Tanyol, Tuğrul, "Boşuna", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım, 1970, s.9, (ş.)

"Yeni evlilikler, yeni doğumlar

Her şey tekrar ölecek, kuşlar da ötmeyecek." (s.9).

Ölüm ve yalnızlık temaları işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 1, Ocak 1971**

Ürgüp, Fikret, "Günay'a", *Yeni İnsan*, S.12, Ocak, 1971, s.9, (ş.)

"Doğum kaza, ölüm daha da kaza...

Kim oynuyor, bu oyunu bizlere!.." (s.9).

Doğum ve ölümün kader olarak görülmesi ifade edilmektedir.

Sılay, Celâl, "Portre", *Yeni İnsan*, S.12, Ocak, 1971, s.22, (ş.)

"Yaşam usta biçimlendikçe oynak

Us yaşamdan esinlendikçe kesin." (s.22).

Aklın yaşamı biçimlendirmesi anlatılmaktadır.

Nida, Ömer, "Köle Senfonisi", *Yeni İnsan*, S.12, Ocak, 1971, s.12, (ş.)

"İyiye güzeli fark etmemeli,

Beyin dediğin düşünmemeli..." (s.12).

İnsanların düşüncelerinde ötürü cezalandırılıp, köleleştirilmesi anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 2, Şubat 1971**

Sılay, Celâl, "İlişki Deyimleri", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat, 1971, s.13, (ş.)

"Bulamam göründükçe kendinsin

Arayamam gizlendikçe benimsin" (s.13).

İlişkilerin bir diyalektik çerçevesinde geçtiği anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 3, Mart 1971

Tzara, Tristan, "Olgunluk", Yeni İnsan, S.3, Mart, 1971, s.13, (ş.)

"Sırılsıklam ıslak zamanla yasak hayal

Ölümün tetikte beklediği en derin yerinde gülüşünün" (s.13).

Yaşam ve ölüm arasındaki kısa hayat anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 4, Nisan 1971

Egee, James, "Ninni", Yeni İnsan, S.4, Nisan, 1971, s.9, (ş.)

"Uyanmak zorundasın birazda, uyu yavrum

Anan için biraz, biraz baban," (s.9).

Yazar, dünyanın sadece bir sıkıntıdan ibaret olduğu belirterek, görmezden geldiğini ifade etmektedir.

Lorca, Federico Garcia, "Nergis", Yeni İnsan, S.4, Nisan, 1971, s.14, (ş.)

"Sen miniciksin, ben kocaman

Sevgi çiçeğim, Nergisim benim." (s.14).

Sevgi teması işlenmektedir.

Ma'ari, "Doğudan Şiirler", Yeni İnsan, S.4, Nisan, 1971, s.7, (ş.)

"Utanıp silebilir misin yoksa

Hiç mi değişmeyecek damgan" (s.7).

Kader olan isyan anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 9, Sayı: 6, Haziran 1971**

Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Şairleri", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran, 1971, s.13, (ş.)

Üst üste

"Üstünde ve adeta sonsuz

Her kıvrımda ayrı yalnızlık" (s.13). A. H. Tanpınar

Sonsuzluk ve yalnızlık temaları işlenmektedir.

Orda Bir Köy Var

"Orda bir köy var uzakta,

O köy bizim köyümüzdür." (s.13). A. K.Tecer

Memleket sevgisi işlenmektedir.

Kimsesizlik

"Varsın bir yudum su veren olmasın,

Başucumda biri 'bana su yok' desin de!" (s.13).

Yalnızlıktan duyulan memnuniyetsizlik ifade edilmektedir.

Sılay, Celâl, "Cumhuriyet Şiiri", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran, 1971, s.14, (ş.)

Selam

"Hatırası kalbe ışıkla dökülen

En sevgiliyle, en iyice, en güzele." (s.14). A.M.Dranas

Özlenen sevgiliye selam gönderilmektedir.

Beraber

"Kumlu yol, küçük havuz, etrafında çiçekler

Bir kır evinde mesut olacaktık beraber." (s.14). Z. O. Saba

Doğanın verdiği huzur ifade edilmektedir.

Yalan Dünya

"Yaman çalacak o çalmayası saat yaman

Geçmiş ola bir kez yumuldu mu gözlerimiz." (s.14). C. S. Tarancı

Ölüm konusu işlenmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 9, Sayı: 7, Temmuz 1971

Egee, James, "Ninni", Yeni İnsan, S.7, Temmuz, 1971, s.9, (ş.)

"Uyanmak zorundasın birazda, uyu yavrum

Anan için biraz, biraz baban," (s.9).

Yazar, dünyanın sadece bir sıkıntıdan ibaret olduğu belirterek, görmezden geldiğini ifade etmektedir.

Lorca, Federico Garcia, "Nergis", Yeni İnsan, S.7, Temmuz, 1971, s.14, (ş.)

"Sen miniciksin, ben kocaman

Sevgi çiçeğim, Nergisim benim." (s.14).

Sevdi teması işlenmektedir.

Ma'ari, "Doğudan Şiirler", Yeni İnsan, S.7, Temmuz, 1971, s.7, (ş.)

"Utanıp silebilir misin yoksa

Hiç mi değişmeyecek damgan" (s.7).

Kader olan isyan anlatılmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Şiir duygu, çağrışım ve izlenimlerin dizeler halinde dile getirildiği söz sanatıdır. *Yeni İnsan* dergisinde yayımlanan şiirlerde genellikle aşk, ölüm, karamsarlık, kaçış, yalnızlık, yaşam, cinsellik gibi bireysel temalar yanında azda olsa toplumsal temalarda işlenmiştir. İşlenen toplumsal konular ise, derginin çıktığı dönemdeki siyasi olaylar, yoksulluk ve sanayileşmenin getirdiği sorunlardır.

Yeni İnsan dergisinde toplam toplam 205 adet şiir türü yer almaktadır. *Yeni İnsan* dergisi yerli ve yabancı şairlerin şiirlerine yer vermiş ayrıca birkaç yabancı şairin de şiir sanatı hakkında bilgi vermiştir. Derginin sahibi olan Celal Sılay'ın diyalektik tarzda yayımladığı birçok şiir de derginin içeriğine farklı bir hava katmıştır. Şiir; düşün, sanat, edebiyat, öykü, resim, yontu, tiyatro, eleştiri yazı türleri gibi dergide önemli bir yere sahiptir.

Dergide yayımlanan ilk yerli şiir, Halil İbrahim Bahar'a ait *Çiçek Üstündeki At* şiiridir. Yayımlanan ile çeviri ise, Ekin Duru'nun Ernest Dowson'dan çevirdiği 'Dünya Şiiri' adlı şiirdir. *Yeni İnsan* dergisinde en az bir şiiri yayımlanan Türk şairler şunlardır: Halil İbrahim Bahar, Merih Odman, Mustafa Seyit, Celal Sılay, Bülent Dalyancı, Üstün Akmen, Sedat Umran, Edip Cansever, Tevfik Fikret, Mehmet Menemencioğlu, Ekin Duru, Şüküfe Miha, Cemal Süreya, Melisa Erdönmez, Remzi, Fazıl Hüsnü Dağlarca, Cahit Sıtkı Tarancı, Behçet Necatigil, Rıfat Ilgaz, Ahmet Muhip Dranas, Nahit Ulvi Akgün, Melahat Menemencioğlu, Safa Ş. Erkün, Mustafa Seyit Sütüven, Cahit Tanyol, Fikret Ürgüp, Mustafa Şekip Tunç, Halil Kocagöz, Hamit Duru, Hulusi Dosdoğru, Hamdi Sezer, Demir Özlü, Gül Işık, Oktay Rıfat, Yener Ölmez, Fuat Andıç, Hilmi Ziya Ülken, Sadi Çerkesi, M.Ali Bilgetekin, Alev Gündüz, Cahit Irgat, Tarık Gökdenizler, Türkan İldeniz, Ömer Nida, Turgut Tanyol, Nermin Duru, Tülin Arık ayrıca dergide isimsiz kişilere ait kişilerde yer verilmiştir.

Yeni İnsan dergisinde şiirleri yayımlanan yabancı şairler ise, Jean Cocteau, Prevert, Renede Obalida, Aragon, F. Garcia Lorca, Dylon Thomas, Karin V. Bekem, Tristan Tzara, James Egee, Ma'arı ait şiirler yer almıştır.

1.4.3.30. Tiyatro

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 2, Şubat 1963**

Esenova, Güner, "Tiyatro üstüne", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1963, s.12, (tiy.)

Yazıda, insan oluşumundan bu yana, doğanın zorluğunun ezgisinden kurtulamamıştır. Yazar, insanların doğaya anlam vermek ve doğanın olumsuz durumlarından kurtulmak için tiyatroyu geliştirdiklerine değinmektedir. Ayrıca tiyatronun genel amacının kişinin kendisini bulma çabası olduğunu ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 3, Mart 1963**

Eserova, Güner, "Oyun ve yazarı", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1963, s.17, (tiy.)

Yazıda, tiyatro oyununa yer verilmemiştir. Daha çok tiyatro yazarının nasıl olması gerektiği konusunda, tiyatro yazarlığına yönelik eleştiriler ele alınmaktadır. Yazar, tiyatro yazarının; önce kendisine saygı duyarak izleyici önüne çıkardığı eserin, izleyicinin gerçeğini yansıtmayı gerektiğini vurgulamaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 4-5, Nisan-Mayıs 1963**

Eserova, Güner, "Yılda bir gün, umdukları", *Yeni İnsan*, S.4-5, Nisan-Mayıs 1963, s.29, (tiy.)

Yazıda, Ahmet Vefik Paşa zamanında topluma bir şey katmak isteyen ve Moliere'den çeviriler yaparak bu çevirileri kendi kültürümüze iyi adapte eden tiyatro yazarında bahsetmektedir. Yazıda, özümüzü bulmamız gerektiği savunulmaktadır. Yeni kurulmuş, bütünlüğünü bile tam sağlayamamış İsrail devleti örnek

gösterilmektedir. Yazıda, İsraililerin toplumu birleştirmek adına, çağın gerisinde kalmış oyunları oynatarak kültürlerini yaşattıkları vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963**

Andak, Selmi, " <Öp Beni Kate> ", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.27- 28, (tiy.)

Yazıda, 1962 - 1963'te <Öp Beni Kate!> isimli, Amerikan müzikal tiyatrosunun, bütün dünyada oluşturduğu yankı anlatılmaktadır. Yazar, özellikle bizim ülkemizde beğenilmesini vurgulamaktadır. Yazar, ülkemizde müzikal tiyatronun pek ilgi görmediğini fakat Amerikan deyimiyle <Kiss Me Kate!> müzikal oyununun büyük ilgi görmesini şaşılacak bir durum olarak gördüğünü belirtmektedir.

" <Kiss Me Kate> in senaryosunu ise Bella Spewack ve Sam Spewack yazmışlardır. Bu müzikal komedi 1948 yılında Broadway'de ilk defa oynandığı zaman büyük ilgi uyandırmış, sonra bütün dünyayı dolaşmıştır." (s. 28).

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 8, Ağustos 1963**

Dilman, E., "Eugene İonesco", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.26, (tiy.)

Yazıda, 1958 de La Nouvelle Revue'nin Franalse'de tiyatro üzerine yazdığı bir denemeden bahsetmektedir. Denemede şöyle demektedir İonesco: “<Kimileri, tiyatronun zamanına uygun olmayışını tenkit ediyorlar. Bence, uygundur. Onun zayıf ve geçici yönünü yapan, budur işte. Şunu söylemek istiyorum, tiyatro zamanına uygun olmakla birlikte yeter derecede de uygun değildir.>” (s.26).

Yazıda, İonesco'nun tiyatrodaki duruluğı aradığı belirtilmektedir. İonesco'nun, ne seyircide ne de yazarlarda kendi kendimizi bulmaya yarayan bir duruluk, bulamadığını belirtmektedir. Yazıda, 1950'den beri Paris'te çeşitli oyunları oynanan, İonesco'nun 'Havada Yaya' oyunu kısaca anlatılmaktadır.

İsimsiz, "Salahattin Mogol", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1963, s.27, (tiy.)

Yazıda, 1913 -1963 yılları arası yaşamış tiyatro yazarının hayat karşısındaki dramı anlatılmıştır. Yazıda, Salahattin Mogol'un çevresindeki insanlara karşı fedakar olduğunu, fakat buna karşılık bulamadığından yakındığı vurgulamaktadır. Yazarda, geçim ve yarın korkusu ile çevresine karşı duyduğu sonsuz kuşklar, ona komaya girerken: "Bırakın beni gideyim!" sözünü söylediği belirtilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 9, Eylül 1963

Gelenbevi, Baha, "Eski tiyatro binaları", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.28, (tiy.)

Yazıda, tiyatro anlayışımızın kısırlığı ile tiyatronun gerçekleşeceği yer olan bina ele alınmaktadır. Yazar, şimdiki Galata Saray Lisesinin karşısında, "...kâin Bosko nam kefereden bir hokkabaz" ın 1840 tarihinde açtığı, altı yüz seyirci alabilecek tiyatro salonunun, Ceridei Havadis gazetesinde verilen ilanını anlatmaktadır.

"O devrin 'âdetine uyarak, padişahın ömrüne dua ettikten sonra: Ve zikrolunan tiyatro güzelce ve yakışıklıca donanıp tezyin olunması hususuna bezli ceht ve gayret şartı nukutu himmet kılınmış olduğundan işbu sai ve gayretim semeresiyle meydana gelen mahallin telef tayyibei azimeye hokkabazlık ve mukallitlik vesaire guna oyunlar izhar edecek kimseler geldiği vakitte onlara dahi mahalli mezkurun elvereceği şüphesizdir." (s.28).

Yeni İnsan, Yıl: 1, Sayı: 11, Kasım 1963

İsimsiz, "Brecht ile Konuşma", (Çev. Teoman Aktüel), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.17-40, (tiy.)

Yazıda Augsburg'da 10 Şubat 1898 de doğmuş, 14 Ağustos 1956'da Berlin'de ölen tiyatro yazarı, Bertolt Brecht ile tiyatro üstüne yapılan konuşmalar anlatılmaktadır.

"Peki, kim için yazıyorsunuz?"

- Tiyatroya işin tadını çıkarmak, eğlenmek için giden, şapkalarını çıkarmaktan sakınmayan insanlar için." (s.17).

Paris, Jean, "Hamlet'de üç oğul", (Çev. Suna Lokman), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.16-37, (tiy.)

Yazıda, üç yüzyıldan beri Hamlet'in sonsuz anlam diplerinin bütün köşe bucağını araştıran sayısız şair olduğu vurgulanmaktadır. Yazıda, Hamletin ağır kanlı bir prens olan bir kötümserlik şaheseri karşısında yazarların tartışması anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 12, Aralık 1963**

Paris, İkean, "Hamlet'de üç oğul, 2 (Çev. Suna Lokman)", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1963, s.16, (tiy.)

Yazıda, Hamlet'in üç oğlu: ihtiraslı Fortinbras, coşkun Leartes ve krallığı elinde alınan bahtsız Hamlet olduğu belirtilmektedir. Yazıda bu üç oğlun amacı, babalarının intikamını almak ve bundan kurtulma ihtiyacında birleşmektir.

"Zaman zaman nihilizmin şaheseri diye suçlanan bu eser, Shakespeare'in eserleri arasında ve tümüyle Elizabeth tiyatrosunda kesin bir dönüş noktasıdır. Sınır imkanlarına itilen umutsuzluğun kendi üzerine döndüğü nokta. Ölen Hamlet Fortinbras'da yeniden doğmaktır, barışın büyüsunü, insan aklı ve mantığının son zaferi canlandırarak." (s.40).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 2, Şubat 1964**

İsimsiz, " Dünya'da tiyatro", (Çev. Ekin Duru), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.30-33, (tiy.)

Yazıda Hindistan, Hollanda, İsveç ve Kanada tiyatrolarının tarihsel gelişimleriyle ilgili bilgiler verilmektedir.

Hindistan tiyatrosu, 1961 senesi Robindranath Tagore'un 100. yıldönümü olduğundan Tagore'un eserleri sergilendiği ve Delhi'de Tagore Tiyatrosu yapıldığı bilgisi verilmektedir.

Hollanda tiyatro anlayışının daha çok turne şeklinde olduğu ve bir gecede 2-3 eser oynayan grupların olduğu belirtilmektedir. Hollanda da ilk Tiyatro Üniversitesi Utrecht'te Devlet Üniversitesi Müzikolojisi Enstitüsünün bir bölümü olarak açıldığı bilgisi verilmektedir.

İsveç tiyatrosu, televizyonun çekiciliğine kapılmış seyirciyi yeniden kazanma çabası içerisinde olduğu belirtilmektedir.

Kanada'nın geniş bir ülke olması, 18 milyon nüfusun dağınık bulunması yüzünden profesyonel tiyatroların yaşaması için gerekli seyircinin temin edilemediği vurgulanmaktadır.

Shaw, Bernard, "Ben artık izliyorum", (Çev. Ekin Duru), *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1964, s.11, (tiy.)

Yazıda, dört senesini tiyatro eleştiriciliğine vermiş ve bundan sonra bu işi yapmamaya, tiyatronun eşiğinden bile geçmemeğe ant içmiş Bernand Shaw şunları söylemektedir:

"Bununla beraber insanların neşesine gem vurulmamalı. Dışarıdaki meydanda iki nazik polisle birlikte bir sürü güzel kadın yatağımın başucuna gelme sıralarını bekliyor. Onları tiyatro yazılarıma son versem de hayat ışıklarının sönmeyeceğine inandırmam gerek. Her birine kendinden önce gelenlerin getirdiği çiçekleri vereceğim ve denizde daha çok balık olduğunu söyleyeceğim. Genç kuşak kapıyı çalıyor. Kapımı açınca içeri canlı adımlarla eşsiz Max giriyor.

Gerisini bırakalım Max söylesin. Ben artık izinliyim sür-git izinliyim ve uyumak istiyorum." (s.11).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 3, Mart 1964**

Duru, Ekin, "Schweik ve ötesi", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1964, s.12, (tiy.)

Yazıda tiyatroya öteden beri süregelen, sahne düzeni anlayışına ve seyirci-sanatçı alışverişine, realist bir şekil verildiği belirtilmektedir. Yazar, tiyatronun sıradanlıktan kurtulması gerektiğini ve gelişen teknolojinin kullanılarak daha iyi ve Schweik'in izinden gidilerek daha modern bir tiyatronun oluşacağı vurgulanmaktadır.

"Bütün dünyada insanlık her alanda kendisini saran, sıkı bağları koparıp fırlatmak amacıyla çırpınırken toplumun öğretici ve önder bir gruba olan tiyatro umursamazlık içinde yerinden sayamaz, Schweik'te umutlanmadık, sevindik; ötesini bekliyoruz." (s.12).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 4, Nisan 1964

Arpad, Burhan, "Müzikli Tiyatro gelişmeleri", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.8, (tiy.)

Yazıda, müzikli Türk tiyatrosunun geçmişinin müziksiz Türk tiyatrosunda daha kısa olmasına rağmen, geleceğinin daha parlak olacağı vurgulanmaktadır. Yazar, Dikran Çuhacıyan'ın çok sesli müzik geleneğinde yoksun olan, Osmanlı toplumunda yetişmesine rağmen, Milano Konservatuarında aldığı eğitim ile müzikli Türk tiyatrosunun öncüsü ve ustası olduğunu belirtmektedir.

"Müzikli Türk tiyatrosu, gerek yabancı bestecilerin repertuara alınışı, gerek Türk bestecilerin yeni davranışlarıyla, hatta genişçe seyircilerin ilgilenmesiyle, yeni ve umut verici bir döneme yöneleceğe benziyor. Birkaç yıldır Devlet operası klasik Viyana operetlerini oldukça başarıyla oynuyor. Ezgileri ve kişileri bizden olan Nasrettin Hoca komik operası (Müzik: Sabahattin Kalender, sahneye koyan: Cüneyt Gökçer) repertuara giriyor." (s.8).

Balcıoğlu, Tevfik, "Türk Halk Tiyatrosu", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.12, (tiy.)

Yazıda; Karagöz, Ortaoyunu, Meddah oyunlarına değinerek, o dönemlerde oynanan tiyatro oyunları anlatılmaktadır.

"Gelini ile başa çıkamayan kaynana senin çevresindekilerini dikkatle süzdükten sonra oyuna kendini en çok kaptıran birini seçerek:

- Bu ... bu gelin diyen elimle oğlumun koynuna saldığım ifrit beni boğarsa şahitsin değil mi? der.

Oyun da masa, bakır leğen, testi ve barut kullanılır." (s.12).

Duru, Ekin, "İyi insan, kötü insan yada < insan>", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.14, (tiy.)

Yazıda, Dreht'in Tepebaşı'nda oynanan <Sezuan'ın İyi İnsanı> eseri tekrar ele alınarak, kişinin iyilik - kötölük yargısını ortaya çıkartması anlatılmaktadır.

"Brecht'in gönlü. İyi insanlarla, kötü insanlarla; kısacası insanlarla dolu. Tanrı değil ki, bunları yargılasın. İyidir, kötüdür desin. Sadece insanlar diyor, var diyor." (s.14).

Duru, Ekin., "Keşanlı Ali Destanı", (Eleştirme), *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1964, s.14, (tiy.)

Yazıda, Keşanlı Ali Destanı müzikaliyle ilgili bilgi verilmektedir. Yazıda, oyunun konu yönünden zayıf kaldığı ve güncelliğini yitirmemesi gerektiği vurgulanmaktadır. Yalçın Tura'nın, müziğin ana hatlarıyla oyuna uygun olduğu fakat sinema müziği yazma alanında daha olgun kaldığı belirtilmektedir. Yazıda, Keşanlı Ali'nin bir başarısının da Semiha Berksoy'u zevkle seyredip dinleme fırsatını İstanbul seyircisine vermesi olduğu ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 5, Mayıs 1964**

Duru, Ekin, "Laterna Majıka", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.31, (tiy.)

Yazıda, tiyatro ve sinemayı birleştirmeye ilk defa 1918'de Sergei Eisenstein Rusya'da teşebbüs ettiğine değinilmektedir. Daha sonrada buna benzer birçok denemelerin yapıldığı, ancak 1948'de 'Laterna Magıka' da iyi sonuç verdiği belirtilmektedir.

İktibas, "Tiyatromuzda yenilik", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1964, s.30, (tiy.)

Yazıda Sururi Engin, Cezzar ve kırk arkadaşının oynadığı 'Keşanlı Ali Destanı' hakkında Prof. Esat Sabri Siyavuşgil'in bir eleştirisi belirtilmektedir.

"Bravo Haltun Taner, o insanı hem güldüren ve düşündüren oyunu ne güzel yazmışsın! Bravo aziz çocuklar, o güldüren ve düşündüren oyunu ne halis bir ciddiyetle, ne samimi bir kudretle oynuyorsunuz! Ben Devlet olsaydım, Öp Beni Kate yerine sizi gönderirdim Paris'e Milletler Tiyatrosuna. Ben Belediye olsaydım en aşağı, sizden on para vergi almazdım. Fakat ben sadece seyirciyim, daha bir kaç akşam sizi seve seve alkışlamağa geleceğim o kadar." (s.30).

Yeni İnsan, "Tiyatromuzun 50. yılı", Yeni İnsan, S.7, Temmuz 1964, s.28, (tiy.)

Yazıda, Batı anlamında tiyatromuzun 50 yıl önce başladığı fakat bu yarım yüz yıl içinde gelişemediği, hatta doğru - dürüst bir binaya bile sahip olamadığı belirtilmektedir. Tiyatromuzun, yeni çığırlar açma yoluna girmemesi, dili birinci planda tutmamaları ve hareket ile kelimeler arasında denge kuramamaları eleştirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 10, Ekim 1964

Ekin, Duru, "Bir Oyun Üstüne", Yeni İnsan, S.10, Ekim 1964, s.10, (tiy.)

Yazıda, Kadıköy'de kurulan tiyatro salonunda; ilk olarak Cahit Atay'ın "Ana Hanım - Kız Hanım" adlı türkölü oyunun oynanması ve değerlendirilmesi yer almaktadır.

"Yerli yazarlarımız oyunları topluma sunuldukça, sahneye konulan eserlerini izlerken eksik kalan yönlerini daha açık görüp tamamlamaya yönelecek ve daha olumlu yapıtlar verecektir." (s.10).

İsimsiz, "Tiyatro ve Politika", (Çev. İsimsiz), Yeni İnsan, S.10, Ekim 1964, s.11, (tiy.)

Yazıda, sosyal ve politik piyesler yazılmalı mıdır, tiyatro konusu olarak politikayı beşeri bir konu haline getirmeli midir?.. Yazıda, Fransa'da yapılan bir ankette, bu sorulara verilen cevaplar yer almaktadır.

"Georges Neveux

- Yazarların sosyal meselelere karşı aldıkları durumu si nasıl karşılıyorsunuz?

- Ders halinde sokmadan sosyal hayata temas pekala mümkündür. Tiyatro faaliyet sahasını genişletmektedir. Bence tiyatro, içinde bulunduğumuz hadiseleri onlara hakim olarak bize vermelidir." ... (s.11).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 11, Kasım 1964

Duru, Ekin, "İki Oyun", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.15-37, (tiy.)

Yazıda, o dönemki tiyatrolarda iddialı, güçlü ve zorlu oyunlar oynandığı belirtilmektedir. Yazar, toplum tiyatrosunu öne alan, bizi toplum dertlerinden uzakta seyirci kalma hastalığından kurtaran tiyatro oyunları anlatılmaktadır. Bunlar, Ulvi Uraz'ı oynadığı, "Gözlerimi Kapatırım Vazifemi Yaparım" (Haldun Taner), diğeri ise Bertolt Brecht'in "Sezuan'ın İyi İnsanı"dır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 12, Aralık 1964

İsimsiz, "Shaw'ın mektubu", (Çev. Ekin Duru), *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1964, s.15, (tiy.)

Yazıda, yazar piyes yazarken gazetede eleştirmenlerin isteklerine göre yazıldığında iyiymiş gibi gösterilip, istenilenin yazılmaması durumunda da eserin hak etmediği eleştirileri yapmalarını eleştirmektedir.

"Times bile herhalde her gün yeni bir piyes oynanmadığına şükrediyordur. Zira her temsilden sonra eserin ciddiyeti, istismar edilmekte, yavan lafları vecize gibi gösterilmekte, hayret verici tarafları zeka eseri olarak aksettirilmekte, münasebetler zarafet şeklinde tezahür ettirilmekte ve hatta eserdeki edep tutumu dahi edepsizlik

halinde kendini göstermekte olup bütün bunlar, gazetenin prensiplerine uygun olarak yazılarına imza atmayan eleştiriciler tarafından yapılmaktadır." (s.15).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 1, Ocak 1965

Duru, Ekin, "Shaw'un Mektubu, 2'", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1965, s.13, (tiy.)

Geçen sayıdaki yazının devamıdır.

Shwun arkadaşına yazdığı bu mektupta, Don Juan, Byron, Mozart'ın yarattıkları diplemelerin, toplum, gelenek ve nizam yasalarına kulak asmandan, hisleriyle hareket etmelerinden duyduğu memnuniyeti anlatmaktadır.

Duru, Ekin, "Yeni Oyunlar", Yeni İnsan, S.1, Ocak 1965, s.27, (tiy.)

Yazıda, iki yeni tiyatro oyunu olan; Charles Dyer'in "Taşralı oyunu ve Selçuk Kaskan'ın "Almanya'dan bir Yar Gelir Bizlere" oyunlarının içeriği verilmekte ve eleştirilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 2, Şubat 1965

İsimsiz, "Shaw'ın Mektubu", (Çev. Ekin Duru), Yeni İnsan, S.2, Şubat 1965, s.14, (tiy.)

Yazar mektubunda, toplumdaki; ahlaka, sanata, edebiyata Don Juan üzerinden göndermeler yapmaktadır.

Redgrav, Michael, "Oyunun Havasına Girmek", (Çev. Göksel Ayhan), Yeni İnsan, S.2, Şubat 1965, s.28, (tiy.)

Yazıda provalarda olsun, oyun sırasında olsun rolün hazırlanmasında, havaya girmenin önemli bir sorun olduğu vurgulanmaktadır. Ayrıca oyuncu rolüne girse bile, bu oyuncunun iyi oyun çıkardığı anlamına gelmediği vurgulanmaktadır.

"Bir oyunu bir kaç kez seyretmiş olan dikkatli bir seyirci bile, oyuncunun alışılmışın dışında bir çabayla oynadığını oyunla, tanrının geldiği gece arasında öyle

belirli bir ayırım yoktur. Ya da şöyle diyelim, bu ayrımı bulabilmek o kişi için güçtür." (s.28).

Duru, Ekin," Direkler Arasında", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1965, s.29, (tiy.)

Yazar yazıda, önce Refik Enderun'a "Bunca günün emeğine acımadan nasıl yazdın bu oyunu?", sonra da Gülriz Sururi - Engin Cezzar topluluğuna "Yüklü bilet parası ödeyerek sizleri görmeye gelen bu topluluğa , böylesine her şeyden yoksun bir oyunu nasıl oynadınız, yüzünüz kızarmadı mı?" sorularını sorarak onları eleştirmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 3, Mart 1965**

Basın, "Tiyatro Hürriyetine İndirilen Darbe", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.30-37, (tiy.)

Yazıda, bütün oynanan oyunları seçmek ve denetlemek için Denetleme Kurulu kurulacağı belirtilmektedir. Yazar, bunun her şeyden önce tiyatroyu önce sansürleme anlamına geldiğini, tiyatro sanatına ve yazarlığına doğrudan baskı olduğunu eleştirmektedir. Haldun Taner, Beklân Algan, Tunç Yalman'ın bu yönetmeliği bu açılardan protesto ettiklerini ve Türk Edebiyatçılar Birliği adına Cevat Fehmi Başkut'un açıklama yaptığını ifade etmektedir.

İsimsiz, "Shaw'un Mektubu", (Çev. Ekin Duru), *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1965, s.30, (tiy.)

Yazıda,"Ne kadar hayat dolu olursa olsun, Sosyalizme varacak bir zeka ve politik eğilimden yoksun kişi için ileride hiç bir umut yoktur. Bu yüzden burada da beni yanlış anlama. Eğer İngiliz'in zanlığını, bir arının canlılığı gibi takdir ediyorsan bu İngiliz'in de anlayış ve ataklık bakımından kendinden daha aşağı daha ileriye görme ve kuraklık açısından daha kuvvetliler tarafından tıpkı bir arı gibi dumana boğulup balından edileceğini görmemem demek değildir." (s.31). anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 4, Nisan 1965**

Arpad, Burhan, "Ankara Devlet Tiyatrosu Balesi", *Yeni İnsan*, S.4, Nisan 1965, s.10-37, (tiy.)

Yazar, Melih Cevdet Anday'ın "İçerdekiler piyesini" anlatmaktadır. Yazıda, ele aldığı konuyu iyi sunamayanların iyi bir yazar olmadığını belirtmektedir. İyi bir yazarın gerçek bir olayı anlatmasına gerek olmadığını, ele aldığı konuyu duyması ve kendinde yaşayabilmesi gerektiğini savunmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 5, Mayıs 1965**

Necatigil, Behçet, "Tankred Dorst ve Eseri", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.11-37, (tiy.)

Yazıda, Tankred Dorst'un yaşamı ve serleri hakkında bilgiler yer almaktadır. Yazar, Tankred Dorst'un eserlerinde çok kere kukla üslubunu yerleştirmekten hoşlandığını belirterek, yazarın "Kara Kız" adlı eseri hakkında da bilgi vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 7, Temmuz 1965**

Nadeau, Maurice, "S.Beckett'in <Oyunun Sonu> piyesi", (Çev. Demir Özlü), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz 1965, s.10-11, (tiy.)

Yazıda, Samuel Beckett'in oyunlarındaki konuları seçme biçimi ve "Oyunun Sonu" adlı piyesi hakkında bilgi verilmektedir. Yazar, Beckett'in bu oyununda, insanlığın acı ve dokunaklı yaşamlarını konu ettiğini belirtmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 9, Eylül 1965**

Basın, "Nazım Hikmetin Ferhat ile Şirini", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.29, (tiy.)

Yazıda, Nazım Hikmet'in üç perdelik bir çeşit masal olan ve ilk defa Gülriz Sururi ve Engin Cezzar topluluğu tarafından oynanan, "Ferhat ile Şirin" oyununun büyük taktir kazandığı belirtilmektedir. Yazıda, Nazım Hikmet'in karısına yazdığı mektupların birinde karısına şöyle demektedir:

"Tuhaf değil mi ben bu Ferhat ile Şirini adeta korka kork yazdım, yazarken de beğenmedim. Ancak bittikten ve baştan aşağı okuduktan ve senden her perde için gelen teşvik ve beğenme seslerinden sonra iyi bir şey yaptığımı anlarım. Hakikaten fena olmadı galiba? Bak hala içimde bir galiba var. Çünkü ne kadar duydum bu mevzu bilemezsin. Hani Ferhat bir yerde Şirin'e: Biz ancak hasretimizin binde birini koyabiliriz Laleye, diyor ya. İşte öyle olacak, bu piyese kendi içimdekini binde birini koyabileceğim diye üzuldüm. Yine hepsini koyamadım, fakat anlıyorum ki hiç olmazsa yüzde birini koymuşum..." (s.29).

Basın,"Tiyatrolarımızda Telif Eser", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1965, s.30, (tiy.)

Yazıda; 1965-1966 döneminde, Devlet Tiyatrosunun sekiz sahnesinde, altı telif piyese yer açtıkları belirtilmektedir. Bu da Devlet Tiyatrosunun, belki de o güne kadar ki sahneye en çok koyduğu telif eser dönemi olduğu vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 10, Ekim 1965**

İsimsiz, "sahnelerimiz", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1965, s.30-31, (tiy.)

Yazıda, AP'li üye İhsan Yarsavut'un Belediye Meclisine, Muhsin Ertuğrul'un "Türk Tiyatrosu" dergisinde "Perde Açılıyor" başlıklı yazısıyla Belediye Meclisine hakaret ettiği gerekçesiyle cezalandırılması istemi ve sonrasında başlayan çekişme yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 3, Sayı: 12, Aralık 1965**

Dosdoğru, Hulusi,"Teneke", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.29-30, (tiy.)

Yazıda, Yaşar Kemal'in ünlü gerçekçi romanı "Teneke"yi piyes olarak yeniden yazdığı ve Gülriz - Cezzar topluluğuna oynamak üzere verdiği vurgulanmaktadır. "Teneke" eseri, Çukurova insanının çilesini, oldum olası sürüp giden ağa - ırgat çekişmesini, namuslu aydın - ağalık düzeninin çatışmasında hep aydının yalnız kalarak alta gitmesinin nedenlerini anlattığı ifade edilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 3, Mart 1966**

Y. İ., "Muhsin", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1966, s.11, (tiy.)

Celal Sılay, Yeni Gazete'de Muhsin Ertuğrul'un 50. sanat yılını tamamladığı 1958 yılında, onun adına yazdığı yazıya yer vermektedir.

"Şehir Tiyatrosunu disiplin ve sanat anıtı haline getiren şey, Muhsin Ertuğrul'un bu ihtiraslı psikolojik ve artistik bir güçle dizginleyebilmiş olmasından geliyordu. Biliyoruz ki, onun ayrılışından bugüne kadar, tiyatromuzun dertleri bitmemekte, yıldan yıla daha da artmaktadır." (s.11).

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 5, Mayıs 1966**

Dosdoğru, Hulusi, "Shakespeare'in iç çatışmaları", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1966, s.6-7, (tiy.)

Yazıda, William Shakespeare'in 1564 yılında Stratford'da doğumu ve ölümüne kadar olan hayatı ve sanatı hakkında bilgi verilmektedir. Dünya tiyatrosunun en büyük ustalarından biri olan Shakespeare yapıtlarında hekimliği ile de birçok bilgi vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 6, Haziran 1966**

Ocak Dergisinden, "Pembe Kadın Anadolu'da", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1966, s.21-22, (tiy.)

Yazıda, Zonguldak'ta yayınlanan Ocak dergisinden alınan bu yazı, Anadolu'da "Pembe Kadın"ın oynanış ve anlayışı üstüne yapılan düşünceler yer almaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 4, Sayı: 10, Ekim 1966**

Özata, M., "Frederick Douglass ve İra Aldridge", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1966, s.14-15-16, (tiy.)

Yazıda, Amerikalı iki zenci sanatçı olan; Frederick Douglass ve İra Aldridge anlatılmaktadır. Yazar, bayaz bir baba ve kara bir anneden köle olarak doğan Frederick Douglass'ın, Douglass'ın adının önceden Bailey olduğunu belirtmektedir. Okumaya hevesli olan Douglass'ın bütün yaşamını zenci özgürlüğüne adanmış olduğunu anlatılmaktadır.

New York'ta Presbyterian özel kilisesinin bir papazın oğlu olarak doğan ve ömrünü ikinci sınıf insan olan zenci özgürlüğü için harcayan, kara derililerin ilk büyük Aktörü olan Roverend Daniel Aldridge anlatılmaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 1, Ocak 1967

Altunay, Necdet, "Berholt Brecht", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1967, s.12-13, (tiy.)

Yazıda, ünlü tiyatro yazarı Berholt Brecht'in sanat anlayışı ve hayata bakış açısı verilmektedir. Yazar; Berholt Brecht'in insanı yücelten sosyal düzenin yaratılmasında, tiyatro sanatını bir propaganda aracı olarak gördüğünü belirtmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 2, Şubat 1967

Işık, Gül, A. Sabatelli, "Pirandello", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.6-7, (tiy.)

Yazıda, 1867'de Agrigento'da (Sicilya) dünyaya gelen, İtalyan tiyatro yazarı Luigi Pirandello' yer verilmektedir. Yazar, İtalyan yazarlar arasında yurdumuzun en çok tanıdığı isim olduğunu belirtmektedir.

"Ben hayatın çok hüzünlü bir maskaralık olduğunu düşünüyorum, çünkü hepimizin içinde neden, nasıl, kimden geldiğini bilmediğimiz bir ihtiyaç vardır: Durmadan birtakım gerçekler yaratıp kendi kendimizi aldatmak ve sonra zaman zaman bu gerçeklerin boş bir aldanma olduğu ortaya çıkar." (Pirandello) (s.7).

Dosdoğru, Hulusi, "1966- 67 Dönem Oyunları", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.30-31, (tiy.)

Yazıda, Arena'da Melih Vassaf'ın "Bir Küçük Aslancık Varmış" ve "Palto"; Gen-Ar'da, Nazık Hikmet'in "Yolcu" ve "Ferhat ile Şirin"; Kent Oyuncuları'nda "Ver Elini Dünya"; Şehir Tiyatrosu'nda "Canavar Sofrası"; Ulvi Uraz topluluğunda "Kartal Tekmesi"; Dormen Tiyatrosu'nda Yaşar Kemal'in "Yer Demir Gök Bakır", Gülrüz-Cezzar topluluğunda "Kurban", "Midas'ın Kulakları", "Canlı Maymun Lokantası" oyunları ve oyuncular hakkında bilgi verilmektedir.

Altunay, Necdet, 'Breht ile Sartre', *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1967, s.12-13-24, (tiy.)

Yazıda, İkinci Dünya savaşının sürdüğü yıllardan günümüze kadar ün yapmış oyun yazarların arasında yalnız ikisinin kalmayı başardığı belirtilmektedir: J. P.Sartre ve B. Brecht. Yazar, Sartre ve Brecht'in günlük çalışmaların üstüne çıkarak, insan kafasını öteden beri didikleyen hürriyet ve ahlak problemlerini ile aldıklarını ifade etmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 3, Mart 1967**

Işık, Gül, V. Sabatelli, "Pirandello", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1967, s.6-7-8, (tiy.)

Yazıda, Luigi Pirandello ve tiyatro sanatı yer almaktadır.

" <Durum> ve <rastlantı> bu iki elmana verdiği büyük yerle başta Sartre olmak üzere birçok çağdaş yazarlara öncülük ediyor Pirandello. İnsanların adına kader dedikleri ve gerçekte rastlantının ta kendisi olan bir güç toplum koşullarını ve geleneklerini yıkmaya kasıtlı gibidir. Önüne geçilmeyecek ve insan sağduyusunun asla başa çıkamayacağı birtakım trajikomik durumlarla alışagelmış kökünden sarsıyor." (s.7).

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 6, Haziran 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "Yitirilen Çiyiltepe", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1967, s.26, (tiy.)

Yazıda; sırtlarını hükümete dayamış, nabza göre şerbet veren çıkarıcılara karşı; Türk tiyatrosunu kurtarmaya çalışan, halkın bilinçlenmesini amaçlayan toplumcu tiyatro yönetmeni Asâf Çiyiltepe anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 10, Ekim 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "Kötü Oyunu Alkışlamak İyi Oyunu Yuhalamaktan Kötüdür", *Yeni İnsan*, S.10, Ekim 1967, s.22, (tiy.)

Yazıda, Ankara Devlet Tiyatrosu'nda sergilenen "Durdurun Dünyayı İnecek Var!", "Bir Pazar Gezisi" ve "72'inci Koğuş" eserleri eleştirilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 11, Kasım 1967**

Dosdoğru, Hulusi, "Ayn Oyunları", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1967, s.11-32, (tiy.)

Yazıda, Haldun Taner'in Kabare Tiyatrosunu ikinci kez kurmağa çalıştığı belirtilerek, günlük işlerden bunalmış insanı, tiyatro ile eğlendirmek istediği vurgulanmaktadır. Yazıda, Ankara'da ve İstanbul'da Arena'da oynanan, Haldun Taner'in "Dünyayı Kurtaran Şaban" oyunu ile yazarı Rene de Obaldio olan "Edvard ile Agrippine" oyunları hakkında bilgi verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 5, Sayı: 12, Aralık 1967**

Dostdoğru, Hulusi, "Bitiyeniği-Polisler", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.24-25-26-27, (tiy.)

Yazıda, Dormen Tiyatrosunun oynadığı "Bit yeniği" oyunu hakkında bilgi verilerek, Fars güldürü ögesi taşıdığı belirtilmektedir. Yazıda, Cezzar Tiyatrosunun başarıyla oynadığı iki bölümden oluşan "Kelepçe" oyunu ile Gen - Ar tiyatrosunda oynanan, Polonyalı yazar Slawomir Mrozk'in üç perdelik "Polisler" oyunu hakkında da bilgi verilmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 1, Ocak 1968**

Dosdoğru, Hulusi, "Başlangıçtan Bugüne Tiyatro Tarihi ", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.24....34, (tiy.)

Yazıda; Tiyatronun Antik Çağı, Roma Tiyatrosu, Hristiyan Döneminde Tiyatro, 20. yüzyıl Asya Tiyatrosu, 20.yüzyıl İngiltere Tiyatrosu, 20. yüzyıl Rusya Tiyatrosu, 20. yüzyıl Alman Tiyatrosu, 20. yüzyıl Fransa Tiyatrosu, 20. yüzyıl Britanya Dışı Comman Wealth Ülkeleri Tiyatrosu, 20. yüzyıl Amerika Birleşik Devletleri Tiyatroları hakkında bilgi verilmektedir.

Dosdoğru, Hulusi, "Richter'den Pirandello'ya ", *Yeni İnsan*, S.1, Ocak 1968, s.16-17, (tiy.)

Yazar, dünyanın en büyük virtüözü Sovyet sanatçısı Svietoslav Riçter'in 29 Aralık 1967'de ülkemizde verdiği piyano konseri ile sonrasında Tepe Başı Tiyatrosunda izlemeye gittiği L. Pirandello'nun "Kendini Bulmak" oyunu hakkında bilgi vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 2, Şubat 1968**

Dosdoğru, Hulusi, "Bertholt Brecht", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1968, s.12, (tiy.)

Yazıda, 10 Şubat 1898'de Bavaria'nın Augusburg kentinde doğan, epik tiyatronun kurucusu olan, Alman oyun yazarı Bertholt Brecht anlatılmaktadır.

"Brecht, epik tiyatrosu Çin tiyatrosundan yararlanarak geliştirilmiştir. Bizim karagözde ve orta oyununda da bu özellikler vardır. Bu yüzden epik tiyatro bizim geleneksel sahne anlayışımıza çok yakın gelmektedir. Epik tiyatro, seyirci - oyuncu ilişkisi yabancılaştırmaya; seyirciyi oyunun dışında tutarak onu düşünmek için zorlamaya çalışır." (s.12).

***Yeni İnsan*, Yıl: 6, Sayı: 3, Mart 1968**

Dosdoğru, Hulusi, "Aydın Oyunları", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1968, s.16-17, (tiy.)

Yazıda Gen- Ar tiyatrosunda oynanan; Münir Özkul ve Altan Karındaş'ın oynadığı "Kanlı Nigar" oyunu, 1929'da Paris'te yaşayan hafif meşrep bir Macar soylusu olan Gabor von Vaszary'nin yazmış olduğu "Bir Aşk Hikayesi", salt gişe başarısı düşünülerek tezgahlanmış "Çorbamdaki Kız" oyunları hakkında bilgi verilmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 3, Mart 1969

Akmen, Üstün, "Dikenler", *Yeni İnsan*, S.3, Mart 1969, s.24-25-26-27-29, (tiy.)

Yazıda; kadın, erkek, adam, genç ve gardiyan arasında geçen konuşma anlatılmaktadır. Oyunda, kadın ve erkek renklerini bilemedikleri dikenleri gardiyana yakalanmadan koparıp vazolarına ekmek istedikleri belirtmektedir. Sonunda gardiyana yakalanan kadın ve erkek ellerindeki dikenleri bataklığa atarlar ve onların bu bataklıkta yeşermelerini beklemekten mutluluk duyacaklarını belirtirler.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 6, Haziran 1969

Defne, "Satıcının Ölümü", *Yeni İnsan*, S.6, Haziran 1969, s.25, (tiy.)

Yazıda, İbsen ve Dostoyevski hayranı olan, ikinci Dünya Savaşından sonra tanınan Aurthur Miller'in "Satıcının Ölümü" oyunu hakkında bilgi verilmektedir. "Satıcının Ölümü" oyunun kahramanının olan Willy Loman, mekanik dünyada, toplumun çöküşünü ve çıkarları uğruna çatışan aileleri temsil etmektedir.

Yeni İnsan, Yıl: 7, Sayı: 8, Ağustos 1969

Grotowsky, Jerzy, "Laboratuar Tiyatrosu", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1969, s.18-19-20, (tiy.)

Yazıda, 1959 yılında Jerzy Grotowski adından genç bir yönetmen tarafından çağdaş insanlığa sunulan bir olduğu belirtilmektedir.

" <Büyülü Tiyatro> sundan içtenlikle söz eder Grotowski. Sözünü ettiği büyüünün amacının salt seyircinin gözlerini ve duygularını etkilemek olmadığını,

bilinçaltına da inmeyi gerektiğini, hatta bilinçaltında beliren soru işaretlerini kollayıp onun da oyuna katılmasını sağlamak olduğunu söylüyor." (s.18).

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 2, Şubat 1970**

Nida, Ömer," Tiyatro Yönetmenliği ve Temel İlkeler", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1970, s.10, (tiy.)

Yazıda, tiyatromuzun başarılı bir yere gelmesini istiyorsak, bir tiyatro yönetmenliği oluşturmamız gerektiği vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 5, Mayıs 1970**

Nida, Ömer," İşçi Tiyatrosu", *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs, 1970, s.18, (tiy.)

Yazar, disiplin yönetmeliğinin tiyatro topluluğumuzun tümünün çabası ile düzenlenmesini, bu konuda bireylerin ne düşündüğünün ayrı ayrı sorularak öğrenilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Yazar, işçi tiyatrosunun yozlaşmaması için göz önünde bulundurulması gereken ilkeleri belirtmektedir.

Rys, Jean,"Sınırı Aşanlar", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs, 1970, s.11-12-13, (tiy.)

Oyun, Vrazıl ve Lıska arasında gerçekleşmektedir. Vrazıl yaşlı olduğu halde Lıska ile birlikte bir tren istasyonunda hududu geçerek vatanına kavuşma isteği işlenmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 6, Haziran 1970**

Rys, Jean,"Sınırı Aşanlar", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.6, Haziran, 1970, s.22-23-24, (tiy.)

Yazıda, bir öndeki sayıdaki tiyatro oyununun devamı verilmektedir. Oyunda, Lıska, Vrazıl'a güvenerek, nereye gittiklerini bilmeden, yol boyunca yaşadıkları yaşantılar anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 7, Temmuz 1970**

Rys, Jean,"Sınırı Aşanlar 4", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.7, Temmuz, 1970, s.19-20-21, (tiy.)

Yazıda, bir önceki sayıdaki tiyatro oyunun devamı yer almaktadır. Yazıda, Vrazil yanında kendisiyle birlikte sürüklediği Lıska ile doğup büyüdüğü eve vardıkları belirtilerek, Vrazil'in evinde gördüğü değişiklikler karşısında duyduğu şaşkınlık anlatılmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 8, Ağustos 1970**

Rys, Jean,"Sınırı Aşanlar 4", (Çev. Behçet Necatigil), *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos, 1970, s.11-12-13, (tiy.)

Oyunda, Lıska'nın Yaşlı Vrazil'i çocukluk anılarının geçtiği derenin yanındaki kayaya oturtur. Sonra da hava soğuyunca sıcak bir şeyler midesinde geçin diye lokantaya getirir. Fakat bir süre sonra amacına ulaşan Vrazil oracıkta can verir. Lıska da onun istediğini yerine getirmiş olmanın memnuniyetiyle hesabı öder ve kalkıp gittiği anlatılmaktadır.

DEĞERLENDİRME

Bir sanat dalı olan tiyatro, hayatta yaşanmış yada yaşanabilecek olayların taklit ve benzetme yoluyla belli yerlerde ve seyirci karşısında canlandırılmasıdır.

Yeni İnsan dergisi tiyatro türüne dair yazıları 'oyun' ve 'tiyatro' başlıkları adı altında almıştır. Bizde bütünselliği korumak adına tiyatro türüne ait yazıları 'tiyatro' başlığı altında ele aldık. *Yeni İnsan* dergisinde, tiyatro oyunlarının yanında tiyatromuzun geleceği ile bu konuda çalışmalar yapmış tiyatro yazarları hakkında bilgiler verilmiştir. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 68 adet tiyatro türü yer almıştır.

Yeni İnsan dergisinde, ilk çeviri yazısı Teoman Aktüel'in isimsiz kişiden çevirdiği 'Brect ile Konuşma'dır. Dergide isimsiz kişilere ait yazılar ile çevirilere de yer verilmiştir. Yazıları yayımlanan yerli sanatçılar ise, Güner Esenova, Selami Andak, E. Dilman, Baha Gelenbevi, Ekin Duru, Burhan Arpad, Tevfik Balcıoğlu, Behçet Necatigil, Hulusi Dosdoğru, Celal Sılay, Mesut Özata, Necdet Altunay, Gül Işık, A. Sabatelli, Defne, Ömer Nida.

1.4.3.31. Yontu

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 6-7, Haziran-Temmuz 1963**

Suman, Nusret (konuşma), "Yontu üstüne", *Yeni İnsan*, S.6-7, Haziran-Temmuz 1963, s.28, (yontu)

Yazıda, Nusret Suman'la yapılan konuşmada, yazarın çalışmalarında teknik, estetik ve endüstriyel basamakların birer birer aşıldığı ve sanatçının, maddenin doğal yapısına kendinden anlam vermesinin zorluğu vurgulanmaktadır. Yazıda, Atatürk yontuları üzerinde çalışan Suman'a sorulan soruda:

"- Yontu bir mimari içinde bulunduğu göre mimariye uymağa mecburdur, fakat Atatürk gibi bir şahsiyet portre içinde göstermeğe mecbur olunca, yontucu, bu işte serbest kalamaz." (s.28). Cevabını vermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 9, Eylül 1963**

(Y.İ.), "Hajdu", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1963, s.26, (yontu)

Yazıda, resimde düşündüren akımın etkisiyle yontudan detayı çıkarma çabasının tipik örneği olan, 1907'de Romanya'da doğan, modern yontu sanatçısı Hajdu anlatılmaktadır. Yazar, sanatçının parlağa düşkünlüğü, onun yapıtlarının konusunu oluşturduğunu belirtmektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 1, Sayı: 11, Kasım 1963**

İsimsiz, "Courtunnier", (Çev. G. F.), *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1963, s.24, (yontu)

Yazıda, Robert Couturier'e heykel sanatıyla ilgili sorulan sorulara verdiği cevapları içermektedir.

"Sizin gibi uzun yontu yapan yontucular da var. Onlar bu yolla ille de çevre etkisi yüzünden gitmiş değillerdir. Bu rastlantının nedenini açıklar mısınız?"

Karşılık: - Sanat da politika gibi, devrin akımlarına uyar. Maillol ve benzerlerinden sonra sanatçı, başka biçimler aramak istiyordu. Bu yolların en kolayı, tam karşısı idi. Uzun, ince biçimi, etkileyici olduğu için seçtikleri kanısındayım. Amaçları bir cins empresyonizm." (s.24).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 1, Ocak 1964

L'oela, "Antoine Pevsner", (Çev., Zehra Ağralı), *Yeni İnsan, S.1, Ocak 1964, s.22, (yontu)*

Yazı, Antoine Pevsner'e resim sanatıyla ilgili sorulan soruları ve cevapları içermektedir.

"S. Kardeşiniz Gabo heykel çalışırken siz de resme başlamıştınız. Bize bu çalışmalarınızın ilk yıllarından bahseder misiniz?

C. 1886' da doğdum. Babamın bakır fabrikası vardı. Babamın işi beni hiç bir zaman ilgilendirmede. 1910 'da Güzel Sanatlar Akademisinde de öğrenci idim. Fakat bu okullarda ilgi çekici hiç bir şey öğrenemedim. Bir gün manastırı ziyaretim esnasında bir hücrede elinde bir İncil tutan İsa ikonunu gördüm. Be resme dikkatli bakınca İsa'nın gözlerini bana dikmiş olduğunu fark ettim. Ne taraftan bakarsam o taraftan bakıyordu. İlk anılayamadığım bu durumu çözmeğe çalışınca, bunun ters perspektif kullanmaktan ileri geldiğini anladım." (s.22-23).

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 5, Mayıs 1964

Müridoğlu, Zühtü, "Çevre ve Sanat", *Yeni İnsan, S.5, Mayıs 1964, s.20-21, (yontu)*

Yazıda, çevrenin bilgisizliği heykelciliğimizi ve plastik sanatların gelişimini durdurarak onları sanatçının bir adım bile ilerleyemeyecek basmakalıplara ittiği eleştirilmektedir. Yazar, hiç bir çağda hiç bir toplum ileri adımları sanatsız atamadıklarını belirterek, toplumun gelişiminin ancak sanatla olabileceğini vurgulamaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 2, Sayı: 8, Ağustos 1964

Görey, Yavuz, " Yer ve yontu", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1964, s. 26-27, (yontu)

Yazıda, sanatın sadece bir zevk aracı olmadığı, bilim ve felsefe gibi, insanlığın gidişatını araştırma ve iyileştirme yolunca çaba harcayan bir unsur olduğu ifade dilmektedir. Yazar, kökünü toplumdan ve olaylardan alan sanatçının, geleceğe çevrilmiş bir radar olduğunu belirterek, araştırmalarının dikkat ve ilgiyle izlemesi gerektiğini vurgulamaktadır. "Müzik bizi içimizden, mimarlık, dışımızdan eğitir." (s.27).

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 9, Eylül 1964**

Esi, "Statik ve dinamik problemi", *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.28-29-30, (yontu)

Yazıda, yazar yirmi yıl önce heykeli tarif ederken, heykel maddesi ölü, mevzuu canlıdır dediğini, sonradan Fikstürsüz heykel anlayışına aykırı gibi olan bu ifadeyi, madde statik, mevzuu dinamiktir şeklinde değiştirdiğini ifade etmektedir. Yazar, canlı tabirini bir maddeye verilen şekil ve ışık değişmelerinden doğan dinamizm olarak kabul ettiğini vurgulamaktadır.

L'oeil, "Schöffer", (Derleme, Yavuz Görey), *Yeni İnsan*, S.9, Eylül 1964, s.26-27, (yontu)

Yazıda, eskiden kalmış tekniklerin artık kullanılmaması gerektiği belirtilerek, 20. yüzyılın teknik imkanlarının kullanılarak heykeller yapılması gerektiği vurgulanmaktadır. Yazar, Schöffer'in geçmişe yüz çevirerek, yepyeni bir heykel anlayışı geliştirdiğini ifade etmektedir. Yazıda, Schöffer; ses, ışık, müzik unsurları sayesinde göze ve kulağa hükmeden yeni bir heykel sanatı yarattığı vurgulanmaktadır.

***Yeni İnsan*, Yıl: 2, Sayı: 11, Kasım 1964**

İsimsiz, "Bir Anıt Üstüne Rapor", *Yeni İnsan*, S.11, Kasım 1964, s.28-29-30-31-36, (yontu)

Yazıda, Nusret Suman'ın üç jüride birincilik kazanan Dumlupınar anıtı, sonradan jüri tarafında elendiği belirtilmektedir. Yazıda, bilimsel değer taşıyan bu anıtla ilgi hazırlanan raporlardan biri yer almaktadır.

(Sanat Jürisi Toplantı Zaptı, Gün: 24 Temmuz 1964, Sanat Jürisi Milli Eğitim Bakanlığının 28.)

"Asım Mutlu, Nusret Suman'ın eserlerinin basit bir maket şeklinde olduğunu, eserde yer alacak rölyefler ile eserin tatminkar bir vaziyeti olduğunu, Yavuz Görey'in eserinin ise Türk Heykeltıraşlık sanatının bu günkü seviyesi muvacehesinde hiçbir değer taşımadığını, jüri bu eserde herhangi bir vasıf bulsa üzerine eğileceğini, fakat eserin dikilebilir bir nitelikte olmadığını söyledi. Atatürk'ün kaldığı evin muhafazası şayanı arzu olduğuna ve her iki projede bu husus derpiş edilmediğine göre yeni mahdut bir müsabaka yoluna gidilmesi muvafık olacağını da ilave etti." (s.29).

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 5, Mayıs 1965

Flemming, H.Theodor, "Belling", (Çev. Sevgi Nutku), *Yeni İnsan*, S.5, Mayıs 1965, s.22-23, (yontu)

Yazıda, 6 Ağustos 1886'te Berlin'de doğan, modern plastik sanatın öncülerinden olan, heykeltıraş Rudolf Belling'i ve sanatı yer almaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 3, Sayı: 12, Aralık 1965

İzer, Sadi Faik, "Alexander Calder", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1965, s.18-19-20, (yontu)

Yazıda, 1898'de Filadelfiya'da doğan ve ilk mobillerini 1932 senesinde Paris'te sergileyen, heykellin cansız duran kütesine dinamizm katan, Alexandre Calder'in sanatı yer almaktadır.

Yeni İnsan, Yıl: 4, Sayı: 2, Şubat 1966

İzer, Sadi Faik, "Michelangelo", *Yeni İnsan*, S.2, Şubat 1966, s.18-19-20-21, (yontu)

Yazıda, 6 Mart 1475'te Tello de Capresse' de dünyaya gelen, Kuatroçento ile Rönesans'ı birleştiren, Barok ile Modern sanatın hazırlayıcısı ressam, heykeltıraş, mimar ve şair Michelangelo Buonarroti ve sanatı yer almaktadır.

"Leonardo da Vinci resimde mükemmelli buldu. Michelangelo ise trajik bir dünya yarattı. O tek bir vücut içinde dört büyük sanatı yaşattı. Büyük bir heykeltıraş, büyük bir mimarı, büyük bir ressamı ve aşkı sayesinde büyük bir şairi." (s.21).

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 8, Ağustos 1967

Dosdoğru, Hulusi, "Arthur Fleischmann", *Yeni İnsan*, S.8, Ağustos 1967, s.17, (yontu)

Yazıda, hekimlikten heykeltıraşlığa geçen ve döneminin en etkili ve kalıcı yontu sanatçılarından Macar asıllı Dr. Arthur J. Fleschmann ve yontu sanatı anlatılmaktadır.

"Fleischmann; Perspex üzerine gravür ve resim karışımı yeni bir üslupla çalışmayı ortaya atmıştır. Ünlü Macar şairi Ady'nin büstü onun bütün sanat gücünü ortaya koyacak niteliktedir." (s.17).

Yeni İnsan, Yıl: 5, Sayı: 12, Aralık 1967

Dosdoğru, Hulusi, "Brancusi", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.8, (yontu)

Yazıda; 21 Şubat 1876'da Romanya'da dünyaya gelen ve yirminci yüzyılda heykelin soyutlaşmasında büyük etkisi olan Brancuis anlatılmaktadır.

Dosdoğru, Hulusi, "Doğal Yontular", *Yeni İnsan*, S.12, Aralık 1967, s.6, (yontu)

Yazıda; kütüklerin, köklerin, dalların sakladığı şaşırtıcı biçimlerin yüzyıllar boyunca insanları etkilediği vurgulanmaktadır. Yazar, eski zamanlardan beri insanlar doğanın güzelleşmesinde ağacın büyük payı bulunduğunu belirtmektedir. Sevgilinin

boyunu serviye, saçları salkım söğütle karşılaştırmaları, sanatın bunca yıl sonra yine doğaya döndüğünü göstermektedir.

***Yeni İnsan*, Yıl: 8, Sayı: 3, Mart 1970**

İsimsiz,"Modern Yontu ve Füsün Onur", *Yeni İnsan*, S.3, Mart, 1970, s.18 - 19, (yontu)

Yazıda, Devlet Güzel Sanatlar Akademisinin heykel bölümünü bitirdikten sonra Amerika'da uzun yıllar sanat okullarında bulunan Füsün Onur'un modern yontuda gerçek başarılar sağladığı belirtilmektedir. Yazıda Yavuz Görey, sanatçının modern yontu üzerine yaptığı çalışmalara değinmektedir.

DEĞERLENDİRME

Heykel sanatıdır. Taş, tunç, mermer, alçı, kil gibi maddelerin yontularak kalıba dökülerek ya da benzer yöntemlerle oluşturulan yapıtlardır. *Yeni İnsan* dergisi yontu, resim, seramik v.s. alanlara önem veren ve bu alanlarda okuyucularını bilgilendiren bir dergi olmuştur. Dergide toplam 15 adet yontu yer almaktadır.

Yeni İnsan dergisinde yayımlanan ilk çeviri eser G.F. tarafından isimsiz kişiye ait olan 'Courtunnier' adlı yazıdır. Devamında çeviri eserler şunlardır: Zehra Ağralı'nın L'oeila'dan çevirdiği 'Antoine Pevsner', Yavuz Görey'in L'oeil'den çevirdiği 'Schöffner', Sevgi Nutku'nun Flemming'den çevirdiği 'Belling' yazılarıdır. Dergide yerli yazarlara ait yontu yazılarını Hulusi Dosdoğru, Zeki Faik İzer, Yavuz Görey, Zühtü Müftüoğlu, Celal Sılay, Nusret Suman yayımlamıştır.

2. YENİ İNSAN DERGİSİNDEKİ TÜRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

2.1. Yeni İnsan Dergisi ve Düşünce

Düşünce yazıcılığı *Yeni İnsan* dergisinde önemli bir yere sahiptir. Daha öncede belirttiğimiz gibi düşünce kavramı daha geneli ifade etmektedir. Biz de bu bölümde ayrı başlıklar altında incelenen düşünce yazılarını tek başlı altında değerlendirdik

Toplumu sosyal, siyasal, ilimsel vb. konularda düşündürmek amacıyla yazılan kişisel ve ispatlanmış gerçekleri ele alan yazılardır. Bunlar: deneme, makale, eleştiri, anı, fıkra v.b yazılardır. *Yeni İnsan* dergisi okuyucusunu her konuda bilgilendirmek istediği için düşünce yazılarına ağırlık vermiştir.

Yeni İnsan dergisinde toplam 272 adet düşün yazısı yer almaktadır. Düşün yazılarında; felsefe, makale, deneme, sanat, fıkra, düşünce tarihi, siyaset, anı, eleştiri, ekonomi, coğrafya, sosyoloji vb. bilimsel yazılar kaleme alınmıştır.

Yeni İnsan dergisinde yayımlanan düşün yazılarını; Celal Sılay, Fügen Berkay, Cahit Tanyol, Bedi N. Şehsuvaroğlu, İsimsiz, Ömer Nida, T. Arık, Hilmi Ziya Ülgen, Haldun Taner, Hüseyin Dosdoğru, Adnan Zentürk, Maxime Rodinson, Dr. D., Diana, Mahmut Belik, Cemil Meriç, Ümit Meriç, Oktay Akbal, Merih Odman, Hüseyin Şaman, Nurettin Ergin, Fikret Ürgüp, Samim Kocagöz, Ziya Somar, Demir Özlü, Mustafa Şekip Tunç, Eşref Üren, Safa Ş. Erkün, Celal Esat Arseven, Orhan Kemal, Me – Se – Çe , Yaşar Kemal, Özdemir Duru, Ekin Duru, Fazıl Hüsnü Dağlarca, Burhan Arpad, Nezahat Arkun, Cemil Sait Barlas, İlhan Selçuk, Ziya Tiryakioğlu, Oktay Rıfat Horozcu, İsmet Zeki Eyüpoğlu, Edip Cansever, isimleri yazmışlardır. Ayrıca, Nicolai Hartmann, Jean Paul Sartre, M. Cooking, Goldmann, Levi Strauss, Armand Cuvillier, C. L. Strauss, Jeanrostand, D. Guerin, Jean Rostand, Touchard, Albert Camus vs. yabancı yazarlarında düşün yazıları yayımlanmıştır.

Yeni İnsan dergisi her görüşten sanatçıya sayfalarını açmış bir dergidir. Toplumsal ve düşünsel konuların yanında bireyin toplum içinde düştüğü durum ele

alınmıştır. Özellikle Celal Sılay'ın her derginin ilk 5. ya da 6. sayfalarında kendi düşüncelerini yer verdiği yazıları önemli yer tutmaktadır.

Anı, bir kimsenin başından geçen, kendi döneminde ortaya çıkan olay ve olguları bilgilerine, gözlem ve izlenimlerine bağlı kalınarak anlatılan yazı türüdür. *Yeni İnsan* dergisinde kimi isimler tarafında ara ara anı türünde yazılara yer verilmiştir. Yaşadıkları dönemde tanık oldukları gerçekleri anlatan yazarların varlığı, anı türünün önem derecesini artırmaktadır.

Yeni İnsan dergisinde toplam 9 adet anı türüne yer verilmiştir. Ancak *Yeni İnsan* dergisinde anı türü düşünce, sanat, edebiyat, resim gibi türler kadar yer almamaktadır.

Oktaç Rıfat Horozcu, Cemil Meriç, Fikret Ürgüp ve özellikle Celal Sılay'ın "Zamklı Adam" olarak nitelendirdiği Sait Faik'le olan anıları yer almaktadır. Nevzat Özmeriç, Celal Sılay ve Cahit Tanyol'un 30.11.1970 yılında kaybettikleri dostları olan Alaeddin Hakküder için yazdıkları anıları da önemli yer tutmaktadır. *Yeni İnsan* dergisi, şairlerin ve yazarların yaşamı ve birbirleriyle olan anılarını içermektedir.

Günlük, bir kişinin önemli ve kayda değer bulduğu olaylar, gözlem, izlenim, duygu, düşünce ve hayallerini günü gününe tarih belirterek anlatılan yazı türüdür. *Yeni İnsan* dergisinde sadece bir adet yer alan günlük yazı önemli bir yer tutmamıştır. Cemil Meriç'in, yazdığı "Son Putperestler" yazısından ibarettir.

Bir sanat eserini çeşitli ölçütler çerçevesinde değerlendirmek, bir bütün olarak ele alıp her yönüyle ortaya koymak, anlaşılması ve değerinin belirlenmesini sağlamak amacıyla yazılan yazılardır. *Yeni İnsan* dergisi birçok yazarın görüşlerine yer açmıştır. Özellikle Bülent Dalyancı o dönemin süreli yayınları olan *Soyut*, *Güney*, *Yenitepe*, *Türk Dili*, *May*, *Papirüs*, *Yordam* vs. dergileri hakkında bilgi vererek değerlendirmelerini yapmıştır.

Yeni İnsan dergisinde toplam 25 adet eleştiri yazı türü yer almaktadır. Bu yazılar Bülent Dalyancı, Ünal Sakman, Nurullah Ataç, Orhan Kemal, Fuat Göktaş,

Necdet Altunay, Hulusi Dosdoğru, Hüseyin Cöntürk, Fikret Ürküp vs. yerli yazarlar ile Le Monde, Eugene İonesco gibi yabancı yazarlara ait yazılar da yer almaktadır.

Yeni İnsan dergisinde edebi türler içinde en çok düşünce yazılarına yer verilmiştir. Düşünce yazıların ön planda olmasında derginin yeni bir insan yaratma fikri etkilidir. Ancak *Yeni İnsan* dergisinde bu doğrultuda yayımlanan düşünce yazılarının yanı sıra deneme, anı, eleştirilerde düşünce sanatına geniş yer ayrılmıştır.

Yeni İnsan dergisinde düşünce yazılarına ilişkin ilk izlenimlerini ilk olarak Celal Sılay kaleme alır. Derginin tüm sayılarının ilk sayfalarında yeni insan nasıl olmalı temalı yazıları yer almaktadır. Bu yazılarında bireyinin çağdaş medeniyet seviyesine nasıl ulaşabileceği konusunda önerileri anlatılır. “Adam, gelişmesini yetiştirdiği ortamın katlarında araştırarak sağlar. Bu ortamın dışındaki özentilere düşmez. Çevresine aşıladığı güven oranında güçleneceğini bilir. Toplumsal sorumluluğu inancına kaynak edinir. Bilimle araştırır. Yeter kanıya ulaşırsa diretici olur. Bilimdışı adım atmaz. Bilir ki yarı aydının kanıtı da yarım; direnişi de yarıda kalır. Bu tür bireylerin toplum için yararlı olmayacağını bilir. Gidişi durdurucu olmaları yüzünden yarı aydına karşı koymak gerektiğine inanır.” (Yeni İnsan, 1966: 39).

İsmet Zeki Eyüpoğlu’nun “Düşündüren Sorular” adlı yazısında da konuşması tek hece olan, düşüncesi derinlikten uzak yavan olan, kafalarını yormadan kolayca kaçan insanı eleştirir. “ Sanat; düşünceyi harekete getirmeden sunuluyor. Resim, renge; müzik, sese; mimari, biçime salt somutu veriyor, şiirin somut üstüne gösterdiği kaygısı, yeni kafanın geçirdiği krizin açık delili.” (Yeni İnsan, 1963: 1). İsmet Zeki Eyüpoğlu, “Yeni İnsan, Eğitimde Reform” adlı yazısında da eğitim sisteminde yapılan yanlışları dile getirir. Lise eğitiminin, zihin açılmasına yaradığını fakat gerçek hayata hazırlamakta yetersiz kaldığını eleştirir. Gençliğin aldığı eğitimle istediği bölümü okuma imkanlarının bulunmadığını, ilgi ve beceri alanlarının uygun olmayan bölümlere yerleştirildiklerini vurgulamakta ve meslek liselerine verilen önemin artması gerektiğini savunmaktadır.

Yeni İnsan dergisinde İlhan Selçuk’un “Toplumsuz Şairler” adlı yazısında eski kuşak sanatçılarımızın belleklerinin aruzun yardımı ile kuvvetlendiğini belirtir.

Yeni sanatçılarımızda bu amaçla eski edebiyatın seçmelerini küflü ama değerli sandıklarından çıkarıp kullandıklarını ifade eder. “Örneği Ataç böyle yapardı. Yazısının bir köşesinde bakarsınız Divan edebiyatından bir pırıltı... Sanki o güzel söyleyişinin tam orta yerinde konuşmayı ısıtmak için eski bir mangalın külleri karıştırılmış. Baki Efendi’den veya Fuzuli’den nar gibi bir beyit.. Nail-i Kadim’den veya Nedim’den birkaç örnek...

Sen bihaber, hayalin ile gûşelerde biz

Ta subh olunca her gece ayş ü dem eyleriz.” (Yeni İnsan, 1963: 6).

Celal Sılay Sait Faik Abasıyanık için yazdığı yazısında, Sait Faik’i “Zamklı Adam” olarak nitelendirir. Sait Faik’in ölümünün 10. yıl dönümüne özel olarak yazdığı yazıda Sait Faik ile olan anısını şöyle anlatır. “ O yıllar... 1939 yılları... Elinizdeki defterin süre oltası olduğunu anlayamamıştır. Bir kenarında iliştiğin pastane, birahanelerde yanına kim gelse, dürtülmüş gibi olurdun. İç yaşamından uyandıran kim olsa, önce irkilir, sonra o kimse kesilirdin. Hiç değilse, ‘Zamklı Adam’ yazımda senin için: Ahmet’le Ahmet’şir, Mehmet’le Mehmet’leşir...” Diyebilmişim. Sanatçıyı herkesten ayırt eden de bu. Yeni anladım.” (Yeni İnsan, 1968: 6). Celal Sılay yazısında “ Güneş Yürekli Adam” olarak nitelendirdiği biricik dostu Alaaddin Hakgüder’i kaybetmesinden duyduğu üzüntüyü dile getirir. “Hayat karşısında eğilenler gördüm. Öldüler ardından kalanları birbirlerine yaklaştıran anılarıyla, varoluşun en güzelini yaşamaktadırlar. Şimdi Alaaddin diriliğin bu en güzeliyle aramızdadır.” (Yeni İnsan, 1970: 12). Cahit Tanyol da “ Gerçek Bir Dost” başlıklı yazısında dostu olan Alaaddin Hakgüder’i kaybetmenin acısını dile getirmiştir.

Haldun Taner, “Vâ-Nû” yazısında Nazım Hikmet’in dostu olan, Ahmet Vala Nurettin’in yazıları ve düşünceleri hakkında bilgi verir. Vala Nurettin’in bilgiçlik taslamadan, kelimeleri atıp tutmadan, çok rahat ve akıcı bir üslupla toplumu uyardığını yazmıştır. “İrk, millet, mezhep dünya görüşü ayrılığının çok üstünde, katilin bilgisine kadar her insanda ilgilenecek şeyler olduğuna inanmıştı. Bu geniş acısı çoğu zaman yanlış yorumlandı.” (Yeni İnsan, 1967: 16).

2.2. Yeni İnsan Dergisi ve Sanat

‘Sanat’ kavramı da ‘düşünce’ kavramı gibi geneli ifade etmektedir. *Yeni İnsan* dergisinde ayrı başlıklar altında verilen ‘mimari’, ‘yontu’, ‘seramik’, ‘sinema’, ‘arkeoloji’, ‘mitoloji’ ve ‘müzik’ kavramlarını ‘sanat’ kavramı ile birlikte değerlendirdik.

Güzellik karşısında duyulan heyecan ve hayranlığı uyandırmak için insanın kullandığı yaratıcılıktır. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 153 adet sanat yazı türü yer almaktadır. Dergide tarihi medeniyetler ile onların sanatları hakkında bilgi vermesi, sanat kavramını daha özele indirgenmiştir.

Yeni İnsan dergisinde isimsiz kişilere ait sanat yazılarıyla Edip Cansever, Sabahattin Kudret Aksal, Celal Sılay, Baha Gelenbevi, Ercüment Kalmık, Mehmet Seyda, Günay Firüz, Cemal Süreyya, Mustafa Şekip Tunç, Rikkat Köknar, Safa Ş. Erkün, Sadi Faik İzer, Semra Ögel, Orhan Kemal, Mustafa Aslıer, Mesut Özata, Sait Yada, Hulusi Dosdoğru, Musa Gerçekçi, Hasan Kavruk, Gürol Sözen, Bülent Dalyancı, Mümtaz Işingör, Selim Turan, M. Gündüz, Cahit Tanyol, Mustafa Ayataç, Fügen Berkay, Kamil Dürüst, Bedi N. Şehsuvaroğlu, Tülin Arık, Muzaffer Aşkın, Nevzat Özmeriç’e ait sanat yazıları yer almaktadır. Ayrıca Hegel, Landgrebe, İgor Strawinsky, Connaissance, Robert Delounnay, Andre Gide, Andre Malraux, Le Gardin des Arts, V. Karin Beken, Monde Le Hebdomadaire, W. Hofmann, Auguste Renoir gibi yabancı yazarlara ait yazılar da yer almaktadır.

Mimarlık, insanların yaşamını kolaylaştırma adına yapılan mekanları tasarlanma işidir. *Yeni İnsan* dergisinde bu tür sanatlar önemli yer tutmaktadırlar. Mimarlık tütüne ait ilk yazıda ünlü mimar Le Corbusier’in mimarlık sanatına ait çeviri yazıları yer almaktadır. Toplamda altı adet yer alan mimarlık türü yazılarında ünlü mimarımız olan Mimar Sinan’ında mimarlık sanatı hakkında bilgiler verilmektedir.

Yeni İnsan dergisinde, mimarlık sanatıyla ilgili Nevzat Tandoğan, Hüseyin Kasap, Fethi Berker, ayrıca isimsiz kişilerden ve Andre Ferrier'den çeviriler yapan Zehra Ağralı, Ali Avni'ye ait yazılar yer almaktadır.

Seramik yüksek ısıda pişirilmiş, topraktan yapılan vazo, çanak, çömlek gibi günlük işlerde kullanılan kapların genel adıdır. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 2 adet seramik yazı türü yer almaktadır. *Yeni İnsan* dergisinde seramik türü yazıların daha çok sanat başlığı adı altında yer almaları, seramik yazı türünün iki yazı ile sınırlı kalmasına neden olmuştur.

Yeni İnsan dergisinde seramik alanında İsmail H. Oygur'ın yayımladığı 'Çağdaş Türk Seramikleri' ile 'Picasso ve Seramik' yazıları yer almaktadır.

Görüntülerin ışıkla bir perdeye düşürülerek hareketli görüntüler elde edilmesi temeline dayanan sanat dalıdır. *Yeni İnsan* dergisinde toplam altı adet sinema yazı türü yer almaktadır. Dergide çok fazla yer almamıştır.

Yeni İnsan dergisinde Semih Tuğrul, Baha Gelenbevi, Orhan Kemal ve isimsiz kişilere ait yazılar yer almaktadır. Türk sinemasının o dönemdeki durumu ve geleceğine dair bilgiler ve eleştiriler yer almaktadır.

Arkeoloji, eski çağlarda yaşamış insanların nerede ve nasıl yaşadıkları, ne yedikleri, ne giydikleri, neye taptıkları gibi sorulara cevap arayan ve eskinin günümüz yaşantısındaki etkilerini araştırmaktadır. *Yeni İnsan* dergisi de arkeolojik çalışmalara yer vererek toplumların dünyada geçirdikleri evrelere ışık tutmaya çalışmıştır.

Yeni İnsan dergisinde toplam 16 adet arkeoloji türüne yer verilmiştir. *Yeni İnsan* dergisinde arkeoloji türü çeviri yazılarıyla önemli yer edinmektedir.

Özellikle Ali M. Dinçol, Revza Özil, Benih Aksoy ve Sadi Faik İzer'in Gordon Childe, Edward Chiera, Scien et Vie ve ismi belli olmayan kişilerden yaptıkları çeviriler ile dünya insanlık tarihiyle ilgili geniş bilgilere sahip olmamızı sağlamaktadırlar.

Yeni İnsan dergisinde Edmond Sollberger gibi yabancı yazarların arkeolojik yazılarına da yer verilmiştir. Dergide arkeoloji türüne ait konular Babil Harabeleri, Çatal Höyük, Sahra Çölü, Meksika, Peru, Mayalar, Japonya , Çin, Avrupa toplumları gibi arkeolojik çalışmaları içermektedir.

Seslerin birtakım duygu ve düşünceleri belli kurallar çerçevesinde, uyumlu bir şekilde dile getirilmesine müzik denir. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 13 adet yer almaktadır. *Yeni İnsan* dergisi, Türkiye’deki müzikli tiyatronun başlangıcı olan Keşanlı Ali Destanı, Dodekafoni akımı, müziğin asıl olan özü ve müzik dehası olan Beethoven’in müzik sanatı hakkında bilgi vermektedir.

Yeni İnsan dergisinde müzik yazı türünde Hulusi Dosdoğru, Ekin Duru, Hüseyin Hulki, Leyla Taner gibi isimlere ait yazılar yer almaktadır. Ayrıca yabancı yazarlar Adli Moran, Herriot’a ait yazılara da yer verilmiştir.

Yeni İnsan dergisini incelediğimizde bütün sayılarında, müzik, mimari, yontu, seramik, arkeoloji, mitoloji, bale sanatlarına önemli bir yer ayrılmıştır. Zaten derginin asıl mantığını oluşturan bölüm sanat bölümüdür. Bu bölümde dünya sanatçılarından yapılan çeviriler ile yerli sanatçılarımıza ait yazılarla medeniyetlerin geçmişlerine ve sanatlarına ışık tutmuş bir dergidir.

Yeni İnsan dergisi sanat hakkında yayımladığı yazılarda, dikkati çeken en önemli nokta, Türk sanatını modernleştirilmesi ve batı tarzına yaklaştırılmak istenmesidir. Bu doğrultuda müzik sanatında Mozart, Berlioz gibi dünyaca ünlü kişilerin hayatları ve sanatlarına yer verilmiştir. Ayrıca Alman Basınının Türk sanatçısı Leyla Pamir’in Konseri hakkında yayımladığı bilgilere de yer alır.

Adli Moran “İgor Strawinsky” yazısında, müzikçilerin oluşturduğu ve korkunç bir ad taktıkları Dodekafoni akımını ve temsilcilerini anlatır. Nazi rejiminde kaçan ve aynı şehirde yaşamalarına rağmen birbirlerini tanımayan, Dodekafoni akımının iki büyük temsilcileri olan İ. Strawinsky ile Schoenberg anlatır. Yazıda, Dodekafoni ile ilgili eseri çalındığı zaman bir gazetecinin Strawinsky’ye sorduğu soruya, müzisyenin verdiği cevap şöyledir:

“Benim için müzik doğal bir görevdir, ben sadece bu görevi yerine getiririm. Beste yapıyorum çünkü bu i  için yaratılmı ım. Bunu yapmazsam olmaz.” (Yeni İnsan, 1963: 31).

Zehra Ağralı’nın çevirdiği “Le Corbusier  st ne Notlar” başlıklı yazısında, ünlü mimar Le Corbusier üstüne biyografik notlar anlatılmaktadır. Corbusier’in kendisi için değerli olan iki eserinden bahseder. Bunlardan birisi Marsilya’daki 1600 i  i barındıran ‘Michelet Binası’, diğer eseri ise ‘Modulor’ denilen altın altın bölümü olduğunu belirtir. Yazar, ‘Modulor’ altın  l y : “Yani yerden göbek hizasına kadar, g nek ba , baştan da kalkık kolun parmak uçlarına kadar olan mesafeler, Modulor’un derecelerini vermektedir. En küçük ev e yasından, en büyük  ehir planına kadar her çeşit projenin gerçekleşmesinde Modulor yararlı bir şekilde uygulanabilir.” (Yeni İnsan, 1964: 18).

Yabancı sanatçıların yanında dünyada tanınan Türk sanatçıları da dergide anlatılmıştır. Kasap Hüseyin’in  nl  Türk mimarı “ Mimar Sinan” başlıklı yazısında, Osmanlı Devleti’nin kurulu u ve devlet sisteminden kısaca bahsettikten sonra 1512 yıllarında devşirme olan ve Osmanlı mimarisine damga vuran Mimar Sinan ve sanatını anlatır. Yazıda, Mimar Sinan’ın  ıraklık dönemi eserim dediği ‘ ehzade Cami’, kalfalık dönemi eserim dediği ‘Süleymaniye Cami’, ustalık dönemi eserim dediği ‘Selimiye Cami’leri hakkında bilgiler verir.

Arkeoloji sanatına dergide önemli bir yere sahiptir. Dünyada yapılan arkeoloji kazıları ile nerdeyse insanlık geçmişi tekrar sorgulanmaktadır. *Yeni İnsan* dergisi de geçmiş bilgileri günümüze taşıyarak bu bilgileri günümüz bilgisiyle karşılaştırma imkanı tanımaktadır.

Edmond Sollberger’in “Babil’in Büyüklüğü” yazısında Irak’ın güney yarısı, İsa’dan önce altı bin yıl öncesine kadar dayanan, yüksek uygarlık seviyesine ula mı  Babil Medeniyeti ile ilgili bilgi verir. Babil’in yazı sisteminin geliştiren ilk medeniyet olduğu vurgulanmaktadır. Fakat bazı alimler kabul etmemesi ile ilk yazı kullanan medeniyetin Sümerler olduğu bilgisini verir. Yazar, Babil Medeniyeti’ni Nippur  ehrinin tanrıların tanrısı Enlil’in yönettiğini ifade eder. Şehir tanrılarında ananın hakim sayılmasına rağmen, egemenliğin tabii idarecisi tapınağın ba rahipleri

olduğunu vurgular. Yazıda, Nippur ve Ur şehirlerinde bulunan tabletlerde, Babil Krallığındaki eğitim sistemi ile bilgi elde edildiğini belirtir. Tabletlerin birinde okula başlayan katibin anıları şöyledir: “Mektebe giderdim, tabletimi okur, kahvaltımı yerdim. Tabletimi yapar, yazar bitirirdim. Yazacağım satırlar önüme konurdu. Öğleden sonra tabletimi verirlerdi. Mektep kapanınca eve giderdim. Eve girerdim, abam otururdu. Tabletimi ona okurdum, sevinirdi. Karşısına geçerdim ‘susadım bana su ver, acıktım, bana yemek ver, ayaklarımı yıka, yatağı ser, uyumak istiyorum.’ Erken kaldır, geç kalırsam hocam der derdim. Uyanınca annemin önünde dururdum. Annem bana iki ekmek verirdi, mektebe giderdim.” (Yeni İnsan, 1963: 36). Revza Özil’in Science et Vie’den çevirdiği “Tarih Çatal Höyük’ten Başlıyor” yazısında, uygarlık tarihimizin 3500 yıl öncesine dayandığı bilgisi, J. Mellaart’ın Ankara’ya 300 km uzakta bulunan Çatalhöyük’te yaptığı kazılarda değiştiğini belirtir. Uygarlık tarihimizin, 7000 yıl öncesine dayandığı bilgisine ulaşıldığını vurgular. Tabii ki günümüzde de bu bilgiyi Urfa’da bulunan ‘Göbekli tepe’ tapınakları değiştirmiştir.

Yeni İnsan dergisinde sanat yazıları belgesel tadında ele alınmıştır. Hint, Paleolitik Avrupa, Japonya, Mısır, Sümer, Meksika, İran, Türkiye gibi gelişmiş medeniyetlere sahip ülkelerin sanatlarını okuyucularının bilgisine sunmuş bir dergidir.

Sadi Faik İzer “Afrika Sanatı” yazısında , siyah Afrika sanatının ilkel olarak bahsetmesinin yanlış olduğunu vurgulayarak Afrika sanatının Mısır, Çin, İran sanatlarından geri olmadığını hatta daha değişik olduğunu belirtmiştir. Yazıda, tanıdığımız Afrika sanatının kalıntılarının 200 seneyi geçmediğini, Çünkü sıcak iklim ve beyaz karıncalar çoğu tahta olan sanat eserlerinin uzun süre yaşamalarına izin vermediklerini ifade eder. “Afrika sanatı asrımızda Fovizm, Kübizm, Ekspresyonizm ve Sürrealizm gibi dört büyük sanat hareketini etkiledi. Picasso, Derain, Vlaminck ve Matisse zenci sanatının keşfini aralarında paylaşamadılar.” (Yeni İnsan, 1965: 14). Sadi Faik İzer “Hint Uygarlığı” yazısında da Orta Doğu’da parlamış ve gelişmiş medeniyetlerden biri olan Hint Medeniyetini anlatır. Yazısında, İndüs vadisinde tren hattı döşemesinde ve lojman yapımlarında rastlantı sonucu ortaya çıkan kalıntılar, Mohenjo-Daro hakkında bilgi vermiştir. Yapılan araştırmalarda, Mohenjo-Daro halkının İran, Mezopotamya, Doğu Akdeniz

medeniyetleri ile ticari ve kültürel temaslarda bulunduklarını vurgular. “ Heykel M.Ö., üçüncü asırdan itibaren başlıyor ve uzun zaman devam edecek olan bir üslubun izlerini şimdiden hissettiriyor. Aşırı dekor yüklü figürler, dolgun hacimler ve yumuşak pozlar. M.Ö., birinci asırdan itibaren Buda heykelleri başlıyor. M.S., birinci ile dördüncü asırlar arasında iki ekolü belirtiyor. Mathura ve Amaravati.” (*Yeni İnsan*, 1965:12). Sadi Faik İzer “ İran Uygarlığı” yazısında İran yaylasında 7000 yıl önce yaşamış toplulukların zaman içerisinde geçirmiş oldukları arkeolojik araştırmalar sayesinde takip etmenin kolaylaştığını belirterek İran uygarlığı ve sanatını anlatmıştır. Yazıda, İran ikliminin Paleolitik insanın yaşamasına elverişli olmadığını belirterek, İran’a ait medeniyet izinin M.Ö., 4000 ile 3500’e inen, Suda diye isimlendirilen kalıntılar olduğunu ifade eder.

2.3. Yeni İnsan Dergisi ve Öykü

Öykü, *Yeni İnsan* dergisinde üzerinde durulan türlerden biridir. Birçok genç yazarın öykülerinin yayımlanmıştır. Dergideki öykülerde, günlük hayatta karşılaştığımız sıradan tipler anlatılmıştır. *Yeni İnsan* dergisinde daha çok fantastik tarzda öyküler karşımıza çıkmıştır. Yazarlar öykülerinde iç monolog, bilinç akışı, iç çözümleme gibi teknikleri de daha çok kullanmışlardır.

Yeni İnsan dergisinde yerli yabancı birçok yazara ait öyküler yayımlanmıştır. Öyküleri yayımlana yerli yazarlarımız; Tazer Özlü, Ekin Duru, Mehmet Seyda, Haldun Taner, Samim Kocagöz, Şahap Sıtkı, Haldun Arpad, Sait Faik Abasıyanık, Ferzan Gürel, Yaşar Kemal, Fikret Ürgüp, Cihangir Hidayet, Balaban, Burhan Arpad, Cihat Burak, Demir Özlü, Orhan Kemal, Hulusi Dosdoğru, İsimsiz, Sevinç İzat, Zeyyad Selimoğlu, Celal Sılay, Defne, Emel Karapazar. Öyküleri yayımlanan yabancı yazarlar; İvo Andrić, Franz Kafka, Jean Luc Maseene, Sherwood Anderson.

Yeni İnsan dergisinde yayımlanan öykülerde en çok karamsarlık konuları işlenmiştir. Yalnızlık, ölüm, boşluk, yabancılaşma, yoksulluk, Anadolu insanının gerçekleri, köydeki insanın çektiği sıkıntılar, kenar mahalle insanları, sarhoşlar gibi temalara önem verilmiştir.

Yeni İnsan dergisinde öykünün sanat yazılarının biraz gerisinde kaldığını söyleyebiliriz. Dergide yayımlanan öykülerde yalnızlık, karamsarlık zaman zaman da fantastik anlatımlar kullanılmıştır. Burak Cihat'ın “Üç Kesik Baş” adlı öyküsünde, üç başı olan Hidayet Arganot'un üç başı ile idam edilmesi olayı anlatılır. Arganot'un üç başı, çok yönlü düşünen insanların dünyamızda pek yaşama fırsatı bulmamaları yönünde sembolleştirilir. Dergide fantastik tarzda yazılan bir diğer öykü, Fikret Ürgüp'ün yazdığı “Atlı Kadın” öyküsüdür. Bir gencin bulunduğu ortamdan sıyrılıp, rüya alemindeymiş gibi hayallere dalması ve düşlediği özgür ortama hayallerinde kavuşmasını anlatır. Tezer Özlü'nün fantastik anlatım kullandığı “Fortuna” başlıklı öyküsünde, şehir kargaşasından korkup kendisini yalnızlığı kollarına bırakan şehir insanının dramını anlatır. Tezer Özlü “Çağrı” öyküsünde de yalnızlığın doğurduğu derin karamsarlık duygusunu anlatır.

Mehmet Seyda “Yasa Dışı” öyküsünde, insan zihninin parçalanmışlığını seçtiği sözcüklerle gerçeküstü öğelere de yer vererek anlatır. “Kuşkulu ve ürkek, ilkin sağ, sonra sol gözünü araladı. Nereden, ama durup dururken nereden biliyordun gittiğini?.. İyice biliyordu ki gitmiştir. “Tam vaktinde” diyen sesindeki kırık döküklüğü yeniden kavırıyordu.” (*Yeni İnsan*, 1963:35).

Orhan Kemal “Vay, Canım Efendim!..” öyküsünde, İstanbul'da Paris lokantasını anımsatan bir mekana giren adam; bu mekanda, sesiz bir ortamda kafa dinlemeyi ümit eder. Ancak, tanımadığı bir adam “Vay efendim, canım...” diyerek sessiz ortamı bozar. Bu kişinin asıl amacı, lokantadaki herhangi birini tanıyormuş gibi yapıp yediği içtiği her şeyi bedavaya getirmek olduğu anlatılır. Orhan Kemal “Numaracı” adlı öyküsünde de altmış yaşlarında, zamanın da tek yumruğuyla adam öldürmüş bir adamın lokanta önünde iyi giyimli insanlara kendisini acındırarak karnını doyurmasını anlatır. Orhan Kemal bu tarz öykülerinde günlük yaşam içerisinde küçük menfaatler peşinde olan insanlara dikkat çeker.

Türk öykücülüğünün yenileşmesinde yabancı yazarların etkisini unutmamak gerekir. *Yeni İnsan* dergisinde özellikle İvo Andrić, İlse Aichinger, Franz Kafka ve Sherwood Anderson'ın kimi fantastik ve olay öyküleri çevrilerek yayımlanmıştır. Zeyyat Selimoğlu Franz Kafka'dan çevirdiği “Kanun Önünde” adlı öyküde, adaleti arayan adamın adalete ulaştığını sandığı anda aslında adaletin ulaşılmaz olduğu

gerçeğini anladığını anlatır. Behçet Necatigil İlse Aichinger'den çevirdiği “Düğmeler” adlı öyküde, düğme yapımında çalışan bir grup gencin çıkarları uğruna söyledikleri yalanları anlatılır. Nihat Acemi İvo Andrić'ten çevirdiği “Demetçiler” adlı öyküde, zengin bir ailede büyüyen İbro'nun yoksulluğa doğru giden dramını anlatır.

2.4.Yeni İnsan Dergisi ve Resim

‘Resim’ adı başlığı altında ‘portre’, ‘fotoğraf’, ‘karikatür’ ve ‘resim’ türleri değerlendirilmiştir.

Resim sanatı, özlem, duygu ve düşüncelerin, belirli estetik kurallar çerçevesinde, iki boyutlu bir düzlem üzerine yansıtılmasına dayanan sanat dalıdır. *Yeni İnsan* dergisi estetik sanatlara önem veren bir dergidir. Özellikle resim sanatı alanına ait yayımladığı yazılarla Türk edebiyatında önemli bir yer kazanmıştır.

Yeni İnsan dergisinde toplam 117 adet resim sanatı türüne ait yazılar yer almaktadır. Dergide yer alan birçok yazı türüne göre daha fazla yayımlanmıştır. *Yeni İnsan* dergisi resim sanatı alanında dünyada ve ülkemizde yaşamış ve bu alanda önemli eserler vermiş kişilerini tanıtarak, resim sanatımızın gelişmesinde katkı sağlamıştır.

Yeni İnsan dergisinde Nermin Duru, Hüseyin Dosdoğru, Celal Sılay, Hasan Kavruk, Nuri İyem, Sadi Faik İzer, Hıfzı Topuz, Mustafa Cezar, M. Özata, Müzdan Arel, A. Sabatelli, Işık Gül, Cihat Burak, M. H. D., Güler Diler, Mübeccel İkmirli, Osman Okyar, Dinçer Erimez, Hüseyin Kasap, Nurullah Berk, Elif Naci, Necdet Kalay, Nihat Acemi, Ercüment Kalmık, Firuz Günay, Cemal Tollu, P. Velioğlu'na ait yazılar ile Zeyyat Selimoğlu'nun ‘Jedlicka’dan, Hasan Kavruk’un ‘J. P. Grespelle’den, Hulusi Dosdoğru'nun isimsiz kişilerden, Said Faik İzer'in isimsiz, İlhami Karaca'nın ‘Francois Mathey’den, Figaro La Litteraire’den’ Semra Ögel'in isimsiz kişilerden, Osman Mazlum'un isimsiz kişilerden, Adil Moran'ın isimsiz kişilerden, Zehra Ağralı 'nın isimsiz kişilerden, Dinçer Erimez'in isimsiz kişilerden, Ömer Madra'nın isimsiz kişilerden, Muzaffer Aşkın'ın isimsiz kişilerden, Nihat Acemi'nin isimsiz kişilerden çevirdikleri resim sanatı türüne ait yazılar yer

almaktadır. Ayrıca Aujourd Den, How to Understand, Arts, Pablo Picasso, R. Delaunay, Georges Duthuit, Life, Aujourdhui, Walter Ebre gibi yabancı yazarlara ve ressamalara ait yazılarda yer almaktadır.

Portre, resim, fotoğraf, heykel ve benzeri sanat türlerinde bir kişinin yüzünün ve yüz ifadesinin betimlenmesiyle oluşturulan eserdir. *Yeni İnsan* dergisi de özellikle bu alanlarda kendisini daha çok göstermiştir. Birbirine yakın olan resim, yontu, portre v.b türler *Yeni İnsan* dergisinde yerli ve yabancı yazarların eserlerinin içeriğine göre ayrı ayrı ele alınmışlardır.

Yeni İnsan dergisinde toplam 25 adet portre yazı türünde eserlere yer verilmiştir. En az yontu ve resim sanatları kadar önemli bir yere sahiptir.

Yeni İnsan dergisinde ilk yayımlanan portre, İsimsiz bir yazara ait olan “Albert Camus ve Veba” adlı yazıdır. Çoğunlukla isimsiz yazarlara ait olan eserler kendisini gösterir. Dergide Hulusi Dosdoğru, M. Özata, Hüseyin Dosdoğru’ya ait birçok portre örneği de yer almaktadır.

Karikatür, ele aldığı konuları komik veya iğneleyici olması için abartan ve çarpıtan resim türüdür. *Yeni İnsan* dergisi resim, yontu, fotoğraf gibi türlere önem veren bir dergidir. *Yeni İnsan* dergisinin hemen hemen her sayısında İlhan Selçuk ve Turhan Selçuk’a ait karikatür resimleri önemli bir yere sahiptir.

Yeni İnsan dergisinde, Türk edebiyatı ve sanatında 1960’li yılların başından itibaren gerçekçi çizgiden yavaş yavaş soyut çizgiye kaydığını, dergide yayımlanan yazılara bakarak da söyleyebiliriz. *Yeni İnsan* dergisi’nin resim sanatı karşısındaki tavrı Avrupa’da Pablo Picasso ve Paul Kle non-figüratif, Brague Brague kübizm; Matisse, Cezanne gibi fovizm biçimlerle soyut resme yönelen Türk resim sanatına etkilerini incelemek olmuştur.

Sadi Faik İzer, *Yeni İnsan* dergisine hemen hemen her türde yazıları ve çevirileriyle katkı sağlamış bir isimdir. Sadi Faik İzer, “Babam Zeki Faik İzer”, “Selçuk Gün ile Konuşma”, “Toaloas Lautnee”, “Modigliani”, “Hakusaki”, “Maurice Utrillo”, “Padualı Mantegna”, “Vittore Carpaccio”, “Boticelli”, “Bellini”, “Tintoretto”, “Paul Veronese”, “Giotto”, “Rafael”, “Sergiler”, “Tiziano Vecelli”,

“Benvenuto Cellini”, “Leonardo Da Vinci”, “Pierre Bonnard”, “Degas”, “Paul Gauguin” adlı yazılarında bu isimleri ve sanatlarını tanıtarak değerlendirmelerde bulunmuştur. “Sergiler” adlı yazısında Fatma Pamir, Zerrin Kehnemuyi, Gürol Sözen, Marta Tözge, Arsu Pekin, Yaşar Yeniceci, W. G. Casel, Adnan Çoker, A. Herciyan’ın açtıkları sergiler hakkında bilgi vermiştir. “Babam Zeki Fail İzer” adlı yazısında da on yıllık çalışma sonrasında açtığı resim sergisini değerlendirmiştir.

Nihat Acemi, R. Delaunay’dan çevirisini yaptığı Van Gogh’un mektuplarının hemen hemen hepsini dergide yayımlamıştır. Ayrıca, “Vincent Van Gogh’un hayatı” adlı yazısıyla da Van Gogh’un resim sanatına nasıl başladığını anlatmıştır. “Mektup Van Gogh tarafından 1880 senesi Eylül ayında Borinagen madenleri arasında yaşadığı zaman kardeşi Theo’ya yazılmıştır. O sırada 27 yaşında bulunuyordu. Esasen bundan sonra sadece daha on sene yaşamıştır. (Ölümü 1890)” (*Yeni İnsan*, 1963:28). Van Gogh son sayıdaki mektubunu, arkadaşı Rappard’a yazmıştır. Mektupta arkadaşı Rappard’a, aralarındaki samimiyete dayanarak, aşık olduğu kadından ayrılması gerektiğini yazmıştır. “Hiç olmazsa samimiyim ve farkına varmadan benimle mutabakat halindesin; sevgilinin biraz evvel ikiyüzlü dediğim kadınlardan biri olduğunu, farkına varmadan kabulleniyorum... Samimiyetle elini sıkar, her zaman senin tanıdığın Vincent olduğumu temin ederim.” (*Yeni İnsan*, 1963: 27).

Pablo Picasso’ya ait “Sanatı Anlayabilir misin” adlı yazıda, Picasso insanların neden bir kuşun ötüşünü, geceyi ya da bir doğal güzelliği anlamağa çalışmayıp iş sanat eserine gelince herkesin anlamaya çalışmasının nedenini sorgulamaktadır. Yazar, içgüdülerinden ve fikirlerinden çıkan duyguları, nasıl olur da bir başkası anlayabilir ya da tahlil etmeye çalışır, anlayışını eleştirmiştir.

Ercüment Kalmık “Kübizm” adlı yazısında kübizmin çağımızın bilim, teknik ve düşünce akımlarının sağlam temellerine kurulmuş, his olmaktan çok fikri bir sanat akımı olduğunu belirtir. Fakat 1941 yılında İkinci Dünya Savaşı’nın başlamasıyla kübizm çalışmalarının son bulduğunu vurgular. Pablo Picasso’nun bu konuda kanaati şöyledir. “Biz kübizme başladığımız zaman aklımızda kübizm diye bir şey geçmedi, bu içimizdeki ifadeden başka bir şey değildi.” (*Yeni İnsan*, 1964: 23). İsimsiz kişiye ait olan “Fouvisme” adlı yazıda, vahşi anlamına gelen fovizm’in renklerin etkisini

attırmak, parlak, çarpıcı, doygun renkleri birbirine karıştırmaktan kaçınan bir sanat olduğu anlatılır. Yazıda, fovizm'in 1398 yılında doğduğu, Marguet'in "Gün Batımı, Louvre ve Paris"i, Matisse'in "Toulousedan Peyzaj", ilk örneklerini içerdiği belirtilir. Yazar, fauve'culuğu ayrı ayrı sanatçıların aynı anda ortaya çıkardıkları bir sanat hareketi olduğunu da ifade eder.

Temel güzel sanatlardan olan resim, *Yeni İnsan* dergisinde üzerinde durulan ve hakkında geniş yorumların yapıldığı güzel sanatlardan biri olmuştur. *Yeni İnsan* sayfalarında geleneksel resim sanatımız, klasik batı resmi ile soyut resim sanatı üzerindeki çalışmaları okurunun bilgisine sunmuştur.

2.5. Yeni İnsan Dergisi ve Edebiyat

Edebiyat, kişinin duygu ve düşüncelerini, kendine özgü bir dil kullanarak, estetik kurallar çerçevesinde, yazılı veya sözlü olarak dile getirilmesidir. Edebiyat kavramı birçok edebiyatçı için ortak bir tanımlamada birleşmemiştir. Edebiyatın tanımlanmasını Platon, edebiyat genel anlamı ile hayatın yansıması olarak yapmıştır. Edebiyat, genel tanımıyla şiiri, öyküyü, romanı vs. türlerini kendi içinde barındırır. *Yeni İnsan* dergisinde ayrı başlıklar altında verilen bu türler, edebiyat türü başlığı adı altında ayrıca verilmiştir.

Edebiyat, *Yeni İnsan* dergisinde diğer yazınsal türler olan bale, tiyatro, yontu, müzik, günlük, ekonomi vs. göre daha çok edinmiştir. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 193 adet edebiyat yazı türü bulunmaktadır. Dergide yerli ve yabancı yazarlara ait edebi eserler hakkında bilgi verilmektedir.

Yeni İnsan dergisinde, isimli yazarlara ait yazılar ile Vala Nurettin, İlhan Selçuk, Orhan Kemal, Haldun Taner, Ahmet Oktay, Mehmet Seyda, Hilmi Ziya Ülken, Edip Cansever, Ertuğrul Ceylan, Salahattin Hilav, Samim Kocagöz, Burhan Arpad, Nermin Duru, Doğan Yel, Namdar Rahmi Karatay, Safa Ş. Erkün, Zeki Faik İzer, Cahit Tanyol, Nurettin Şazi Kösemihal, Fuat Kocataş, Oktay Akbal, Bedi Kösemihal, Meral Çelen, Rıfat Ilgaz, Işık Gül, Vaifro Sabatelli, Demir Özlü, M. Şekip Tunç, Tanju Gökçöl, Hulusi Dosdoğru, Celal Sılay, M. Özata, Necdet Altunay, Türker Acaroğlu, Cemil Meriç, Zeyyat Selimoğlu, Fikret Ürgüp isimlerine ait yazılar

yer almaktadır. Ayrıca Anthony Hartly, Albert Camus, Gerda Zeltnek, Sigmund Freud, Georges Simenon, Laurent Lesage, Martin Essellin, Robert Miguel, V. Karin Bekem, Albere, Bazın Louis vs. yabancı yazarların yazılarına da yer verilmiştir.

Roman, öykü, şiir gibi türler Türk edebiyatın temel taşlarıdır. Bunlar toplumsal ve yazınsal şartların ortaya çıkardığı edebi bir tür olmakla birlikte doğrudan batıdan alınmış türler olarak da edebiyatımıza girmiştir. *Yeni İnsan* dergisi edebiyat alanında birçok yazıya yer vermiştir. Bu yazılardan bir kısmı konusu üzerine yazılan yazılardır. Bir kısmı ise yerli yabancı romancıların kimi eserleri üzerine yapılan eleştirilerdir.

Nurettin Vala “Edebiyat Durumumuz” adlı yazısında, günlük bir gazeteye edebiyatçılarımızla yaptığı konuşmayı anlatır. Yazısında, Samim Kocagöz’ün romana Ahmet Mithat Efendi ile başladığını sonrasında memleketçi edebiyatı oluşturan Halit Ziya ve Hüseyin Rahmi gibi yazarların izinden gittiğini belirtir. Yakup Kadri Karaosmanoğlu ve Halide Edip Adivar gibi isimlerin ise Cumhuriyet döneminin önemli ve en güçlü roman yazarları olduğunu belirtir. Haldun Taner ise her milletin kültür seviyesiyle orantılı olduğunu söyler. Ne yazık ki edebiyatımızda dünyaca tanınan Stendhal, Bernar Shaw, Proust, Brecht gibi önemli isimler çıkaramadığımızdan yakındır. Yazıda, Sait Faik’in de annesinin ölümü üzerine duyduğu büyük üzüntüye yer verilir.

Albert Camus “Not Defterinden 2” adlı yazısında anılarını anlatır. “Mayıs-Kendini, dünyadan koparmak... Aydınlığına çevirirse, insan ömrünü harcamış olmaz. Bütün çabam, her durumda talihsizlik, hayal kırıklığı, tekrar değme noktasını bulabilmektir. Ve içimdeki bu kedere rağmen, ne büyük bir istek var sevmeğe karşı ve akşamın havası içimde, sadece görüntüsü bir yamacın.” (*Yeni İnsan*, 1963:14).

Orhan Kemal “Yaşar Kemal’in Mektubu” adlı yazısında Yaşar Kemal’in Cambridge’den 16 Ocak 1963 yılında gönderdiği mektuptan söz eder. Yaşar Kemal mektubunda, *İnce Memed* kitabının birçok milletler tarafından taktir görmesine rağmen, kendi ülkesinde ilgi görmemesine şaşıtığını belirtir. Yazıda, Yaşar Kemal Paris kitapçılarından şikayetini şöyle dile getirir: “Paris’teki kitapçılarla görüşmelerimde ümitsiz çıktım. Hiç bir kimseden fayda yok. Tırnağın var ise başını

kaşı. Kimseden kimseye fayda yokmuş. İşte böyle. Çok konuştum. Ağzıma geleni söyledim. İşte o kadar. Herkes, her kitapçı kendi başının derdinde. Düşününce para uğruna kendimizi harca baba harca etmişiz. Vay benim emeklerim.” (Yeni İnsan, 1963:10).

Haldun Taner “Kafka ve Evrensel Gerçek” adlı yazısında, Franz Kafka’nın Proustlar, Dostoyevski’ler kadar hasta ve içli olduğunu vurgular. Yazar, Kafka’nın Proustlar ile aynı devirde yaşamasına rağmen birbirlerinde haberdar olmayan, içli ve hasta çocuk kişiliklerine sahip yazarlar olduğunu ifade eder. Yazının devamında Kafka’nın evrendeki problemini hem dünyada hem de dünya düzeninden kopmuş olmasına bağlar.

“Her zaman hareket halindeyim. Tam hızıma kapılıp yukarı çıkınca yukarıdaki kapının önüne varında uyanıveriyorum, bir de bakıyorum ki dünya sularında karaya oturmuş kayığımın içindeyim.” (Yeni İnsan, 1963: 11).

Edip Cansever “Tragedya Üstüne Notlar” adlı yazısında, tragedyanın varoluşu ve ne olduğuyla ilgili bilgi verir. “Bana kalırsa o, kendini küllerinden bir daha bir daha yaratan Phoenix örneği, insanlığın da yeniden doğuşunu, direncini, yaşama tutkusunu hazırlayan korkulu bir düş alanı olmalı.” (Yeni İnsan, 1963: 9). Edip Cansever “Yapay Dil, Yapay Zenginlik” adlı yazısında da yapay dil ile yaratılan şiirlerin, salt şiirsel anlatıma özenmek olduğunu belirtir. “Giderek hiçbir şeyi anlamayan yatkın yatkın bir şiir dili kuruluyor ki bu da bir bakıma sözlerle yeni bir süsleme sanatı yaratmak oluyor. Sonunda doğallıktan uzak, ağırlığına ağır, süslü mü süslü bir şiirler geçidi, günlük alımlılıktan bile yoksun, çıkışıyla birlikte yitip gidiyor. Bir şiir yüzlerce şiir, yüzlerce şiir bir şiir olup çıkıyor.” (Yeni İnsan, 1964: 8).

Selahattin Hilav’ın “Dostoyevsky” adlı yazında, dünyaca ünlü Rus yazarının kendi yazdığı *Karamazof Kardeşler* romanının kahramanı ile psikolojik benzerlikler gösterdiğini belirtir. Yazıda, S. Freud’un Dostoyevsky ile roman kahramanının ruhbilimini anlatan bir deneme yazdığını ifade eder. “Karamazof Kardeşler’deki babasının öldürülmesi ile Dostoyevski’nin babasını öldürmesi arasındaki kesin benzerlik, bu büyük yazarın hayatını yazanlardan çoğunun gözünden kaçmamış ve

onları ‘belli bir modern ruh bilim okulundan’ söz etmek zorunda bırakmıştır. Gerçekten de psikanaliz açısından onların sözünü ettiği modern ruh bilim okulu psikanalizden başkası değildir. Dostoyevski’nin babasının öldürülmesinin şiddetli bir travma olduğu ve yazarın bu olaya gösterdiği tepkinin ise nevroz halinin bir dönüm noktası gibi görülebileceğini belirtmiştik. Bu görüşü psikanaliz bakımından temellendirmeğe kalkışırsam, psikanalizin diline ve teorilerine yabancı olan okurlarca anlaşılmamak tehlikesini yaratmış olacağımdan korkuyorum.” (Yeni İnsan, 1963: 36). Sigmund Freud’un “Dostoyevsky” adlı yazısında da Dostoyevski’nin babasına karşı olan davranışlarını ego ve süper egonun devreye girmesiyle gerçekleştiğini vurgular. Ayrıca Dostoyevski’nin babasını öldürme nedenlerinden birini de sara hastası olmasına bağlar. “Böylece Dostoyevski’nin nöbetleri sara biçimini almıştır. Bunların, ceza bakımından, babası ile özdeşliği dile getirdikleri besbellidir. Ama babasının ölümü gibi korkunç bir hale de girmişlerdir.” (Yeni İnsan, 1963: 14).

Burhan Arpad “Edebiyatçılarımız ve Sanatçılarımız” adlı yazısında, birçok sanatçıyı ve sanatını anlatır. Sait Faik’in Burgaz adasında yirmi yıldan fazla yaşadığı ve annesinin isteğiyle yaşadığı konağı, müzeye çevrildiğini anlatır. Orhan Kemal’in, romanlarının yanı sıra hikayeciliği de sürdürdüğünü belirtir. Burhan Arpad kendisinin Türk hikaye türüne getirdiği *Perde Arkası* ve *Komik Şehir* eserlerinde Türk hikaye türüne kazandırdığı biyografik hikaye başarısını anlatır. Yaşar Kemal’in yeni romanı *Akça Saz’ın Ağaları* hakkında bilgi verir. Haldun Taner’in müzikli tiyatro oyunu olan *Keşanlı Ali Destanı*’nın 31 Mart’ta başlayacağını belirtir. Refik Halit Karay’ın çoktandır tükenmiş olan eserlerini yeniden basacağı haberini verir. Hüseyin Rahmi Gürpınar’ın Heybeli adadaki köşkünün İstanbul valiliği tarafından satın alınması ve satın alınan bu köşte, yazarın 100. doğum gününü anma çalışmaları yaptıklarını ifade eder.

Zeki Faik İzer “Haşim Üstüne” yazısında, öğretmeni Ahmet Haşim’le olan anılarını anlatır. “Ezbere şiir bilir misin? O yılları (1927) şiirlerini o zamanın gençliği kadar ben de bilirdim: ‘Bilirim. Dedim. En çok beğendiğin şiiri oku dedi.’ En çok beğendiğim Haşim olduğu halde, imtihanda olduğum için söyleyemedim. Bunun üzerine Faruk Nafiz’in bir şiirini okudum. Kuru bir: ‘Teşekkür ederim.’ dedi. Bu

sınavdan bana 6 numara vermişti. Sınav bitti. Okulun koridorunda rastlaştık, koluma girdi: ‘İnsan, ondan şiir okur mu? dedi.’ (Yeni İnsan, 1964: 8). Cahit Tanyol’da “Ahmet Haşim Üzerine” adlı yazısında o dönem kuşağını etkisi altına alan iki büyük şair Ahmet Haşim ve Yahya Kemal Beyatlı’yı karşılaştırır. Ahmet Haşim’in tarafını tutarak şairin şiiri ele alış tarzının daha çok sevildiğini, Yahya Kemal Beyatlı’nın ise şiirlerinde biraz yukardan bakan şair izlenimi yarattığını belirtir. İkisinin de yazdığı *Vuslat* şiirini kıyaslayarak Yahya Kemal’in *Vuslat*’ı hadım ettiğini, Ahmet Haşim’in ise daha erkeksi anlattığını beğenerek anlatır. Cahit Tanyol “Cahit Sıtkı Tarancı” adlı yazısında da Cahit Sıtkı Tarancı’nın ölümü üzerine duyduğu ıstırabı anlatır.

Bedia Kösemihal “Baudelaire’in Mektupları” adlı yazısında, Baudelaire’in başta annesi madam Aupick’e, arada annesi kadar sevdiği Matmazel Jeanne Lemer’e, Ağabeyi M. Baudelaire’e ve az da olsa babası Mösyö Aupick’e yazdığı mektupları derginin hemen hemen birçok sayısında seri halinde yayımlamıştır.

Yeni İnsan dergisi, dünyada tanınan ve dünyaya ölmez eserler bırakan isimlerin, sanatlarının yanında bilmediğimiz yönleri hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlar. *Yeni İnsan*, bu özelliğiyle de sıkılmadan okunabilen bir dergi olduğunu gösterir.

2.6. Yeni İnsan Dergisi ve Tiyatro

Bir sanat dalı olan tiyatro, hayatta yaşanmış yada yaşanabilecek olayların taklit ve benzetme yoluyla belli yerlerde ve seyirci karşısında canlandırılmasıdır.

Yeni İnsan dergisi tiyatro türüne dair yazıları ‘oyun’ ve ‘tiyatro’ başlıkları adı altında almıştır. Bizde bütünselliği korumak adına tiyatro türüne ait yazıları ‘tiyatro’ başlığı altında ele aldık. *Yeni İnsan* dergisinde, tiyatro oyunlarının yanında tiyatromuzun geleceği ile bu konuda çalışmalar yapmış tiyatro yazarları hakkında bilgiler verilmiştir. *Yeni İnsan* dergisinde toplam 68 adet tiyatro türü yer almıştır.

Yeni İnsan dergisinde, ilk çeviri yazısı Teoman Aktüel’in isimsiz kişiden çevirdiği ‘Brect ile Konuşma’dır. Dergide isimsiz kişilere ait yazılar ile çevirilere de yer verilmiştir. Yazıları yayımlanan yerli sanatçılar ise, Güner Esenova, Selami Andak, E. Dilman, Baha Gelenbevi, Ekin Duru, Burhan Arpad, Tevfik Balcıoğlu,

Behçet Necatigil, Hulusi Dosdoğru, Celal Sılay, Mesut Özata, Necdet Altunay, Gül Işık, A. Sabatelli, Defne, Ömer Nida.

Yeni İnsan dergisinde özellikle üzerinde durulan sanatlardan biri de tiyatrodur. *Yeni İnsan* dergisinde tiyatro, sanatı açısından Türk tiyatro tarihinde son derece önemli bir yere sahiptir. *Yeni İnsan* dergisinde tiyatro her yönüyle ele alınıp değerlendirilmiştir. Özellikle İstanbul, Ankara ve Anadolu’da kurulan kimi kumpanyalar ve piyesler üzerine eleştiriler kaleme alınmıştır.

Selami Andak *Öp Beni Kate!* adlı yazısında, 1962-1963 *Öp Beni Kate* isimli, Amerikan müzikal tiyatrosunun, bütün dünyada oluşturduğu yankıyı anlatır. Yazar, özellikle bizim ülkemizde beğenilmesine dikkati çeker. Yazar, bizde yapılan müzikal tiyatroların ilgi görmediğini ama Amerikan deyimiyle *Kiss Me Kate!* müzikalinin büyük ilgi görmesinin şaşılacak bir durum olduğunu belirtir.

Behçet Necatigil’in Jean Rys’den çevirdiği “Sınırı Aşanlar” yazısında, Vrazil ve Lıska arasında geçen oyunu anlatır. Vrazil’ın yaşlı olduğu halde Lıska ile bir tren istasyonunda hududu geçerek vatanına ulaşması ve orada ölmesini anlatır.

Hulusi Dosdoğru “Aydın Oyunları” adlı yazılarında, Gen-Ar tiyatrosunda oynanan, Münir Özkul ve Altan Karındaş’ın oynadığı *Kanlı Nigar* oyunu, 1929’da Paris’te yaşayan hafif meşrep bir Macar soylusu olan Gabor von Vaszary’nin yazmış olduğu Bir Aşk Hikayesi ve salt gişe başarısı düşünülerek tezgahlanmış *Çoban Kız* oyunları hakkında bilgi verir. Hulusi Dosdoğru yine “Aydın Oyunları” başlıklı yazısında, Haldun Taner’in Kabare Tiyatrosunu ikinci kez kurmaya çalıştığını belirterek günlük işlerden bunalmış insanı tiyatro ile eğlendirmek istediğini ifade eder. Yazar, Ankara ve İstanbul oynanan, Haldun Taner’in *Dünyayı Kurtaran Şaban* oyunu ile yazarı Rene de Obaldio olan *Edvard ile Agrippine* oyunları hakkında bilgi verir.

Hulusi Dosdoğru “Başlangıçtan Bugüne Tiyatro Tarihi” adlı yazısında, Antik Çağ Tiyatrosu, Roma Tiyatrosu, Hristiyan Dönemi Tiyatrosu, 20. yüzyıl Rusya Tiyatrosu, 20. yüzyıl Alman Tiyatrosu, 20. yüzyıl Fransa Tiyatrosu, 20. yüzyıl Britanya Dışı Comman Wealth Ülkeleri Tiyatrosu, 20. yüzyıl Amerika Birleşik

Devletleri Tiyatroları hakkında bilgi vererek bu milletlerin tiyatro alanında olan eksik ve iyi taraflarının eleştirir. Hulusi Dosdoğu “Teneke” adlı yazısında, Yaşar Kemal’in ünlü ve gerçekçi romanı *Teneke*’yi piyes olarak yeniden yazdığı ve Gülriz-Cezzar topluluğuna oynanmak üzere verdiğini belirtir. *Teneke* eseri, Çukurova inanınin çilesini, sürüp giden ağa-ırgat çekişmesini, aydın ve ağa düzeninin çatışmasında hep aydının yalnız kalmasının nedenlerini anlatır ve eleştirir.

Ekin Duru “Direkler Arasında” yazısında önce Refik Enderun’a: “Bunca günün emeğine acımadan nasıl yazdın bu oyunu?”, sonra da Gülriz Sururi-Engin Cezzar topluluğuna: “Yüklü bilet parası ödeyerek izleri izlemeye gelen bu topluluğa, böylesine her şeyden yoksun bir oyunu nasıl oynadınız, yüzünüz kızarmadı mı?” eleştirilerini yönelterek *Direkler Arasında* oyununun halk önüne çıkarılmaması gerektiğini savunur. Ekin Duru “Yeni Oyunlar” adlı yazısında iki yeni oyun olan Charles Dyer’in *Taşralı* oyunu ile Selçuk Kaskan’ın *Almanya’dan Bir Yar Gelir Bizlere* oyunlarının içerikleri hakkında bilgi vererek oyunları eleştirir.

Ekin Duru “İki Oyun” adlı yazısında ise Ulvi Uraz’ın oynadığı Gözlerimi Kapatım Vazifemi yaparım (Haldun Taner) oyunu ile Bertolt Brecht’in Sezuan’ın İyi İnsanı oyunları için dönemin iddialı iki oyunu der. Yazar, toplum tiyatrosunu ön plana alan, bizi toplum dertlerinden uzak seyirci kalma hastalığından kurtaran oyunlar olduğunu ifade eder.

İsimsiz kişiye ait “Tiyatromuzda Yenilik” adlı yazıda Sururi Engin, Cezzar ve kırk arkadaşının oynadığı *Keşanlı Ali Destanı* oyunu hakkında Prof. Esat Sabri Siyavuşgil’in bir eleştirini belirtir:

“Bravo Haldun Taner, o insanı hem güldüren ve düşündüren oyunu ne güzel yazmışsın! Bravo aziz çocuk, o güldüren ve düşündüren oyunu be halis bir ciddiyetle, ne samimi bir kudretle oynuyorsunuz! Ben Devlet olsaydım, *Öp Beni Kate* yerine sizi gönderirdim Paris’e Milletler Tiyatrosuna. Ben belediye olsaydım en aşağı, sizden on para vergi almazdım. Fakat ben sadece seyirciyim, daha birkaç akşam sizi seve seve alkışlamağa geleceğim o kadar.” (*Yeni İnsan*, 1964: 30).

Yeni insan dergisi “Tiyatromuzun 50. Yılı” adlı yazıda, batılı anlamda tiyatromuzun 50 yıl önce başladığını fakat bu yarım yüz yıl içinde gelişemediğini , hatta doğru-dürüst bir binaya bile sahip olamadığını belirtir. Tiyatromuzun yeni çıgırlar açma yoluna girememesini dili birinci planda tutmamaya ve hareket ile kelimeler arasındaki dengeyi kuramamaya bağlayarak eleştirir.

Yeni İnsan dergisinde tiyatro önemli bir yere sahip olup ülke içinde ortaya konan her türlü tiyatro faaliyeti okuyucuya açıkça duyurulmuştur.

SONUÇ

Batı'da tarihi 17.yy'a dayanan dergi yayıncılığının bizdeki serüveni, matbaanın geç gelmesiyle yaklaşık 200 yıl sonra başlar. Ülkemizde dergicilik faaliyetlerinin Cumhuriyet'ten sonra yoğunluk kazandığını ve dergilerin sosyal, kültürel, düşünsel hayatımızı şekillendirdiğini söyleyebiliriz. Dergilerin oluşturdukları hür düşünce ortamı, okuyucuların kendilerini ifade edebilecekleri bir ortam yaratma niteliğindedir.

Toplumu yönlendiren, okuyucularına nefes aldırان ve bireysel farkındalık yaratan dergiler haftalık, 15 günlük ya da aylık olarak yayım hayatlarını sürdürürler. Yaptığımız çalışmada, 1963-1971 yılları arasında aylık olarak çıkan *Yeni İnsan* dergisi incelenmiştir. Bu çalışma böylece döneminin edebi, sanatsal ve kültürel dokusunu merak eden okuyuculara ve araştırmacılara rehber olmayı hedeflemiştir.

Çalışmamızda derginin 105 sayısı incelenmiş, her sayıdaki yazılar türlerine göre ayrılıp; ayrılan bu türlerde dergideki yayım sayıları esas alınarak belli bir düzen içinde sıralanmıştır. Derginin kronolojik sıralaması ay ay çıkartılarak yayımlandığı ay ve yıl sıralamasına göre düzenlenmiştir. Derginin ayrıca yazar soyadına göre dizini çıkartılmış, yazılar içerik bakımından tahlil edilerek dönemin sanatsal ve kültürel dokusu anlatılmaya çalışılmıştır.

1960'lı ve 1970'li yıllarda yaşanan darbeler ve muhtıralar o dönemlerin siyasi yönden hareketli olduğunu gösterir. *Yeni İnsan* dergisi ise çıktığı dönem itibariyle siyasi söylemlerden uzak kalmayı başarmış ve edebiyat-sanat dergisi olarak kalabilmiştir.

Dergide en çok yazısı yayımlanan isimler başta Celal Sılay olmak üzere Sadi Faik İzer, Hulusi Dosdoğru, Gül Işık, Vaifro Sabatelli, Fikret Ürgüp, Mesut Özata, Cemil Meriç, Cahit Tanyol, Bedia Kösemihal, Oktay Akbal, Orhan Kemal, Hilmi Ziya Ülken, Fikret Ürgüp, Nermin Başağa, Ekin Duru, Oktay Akbal, Bülent Dalyancı, Samim Kocagöz, Fazıl Hüsnü Dağlarca olduğu tespit edilmiştir. *Yeni İnsan* dergisi ağırlıklı olarak sanat dergisidir. Resim, yontu, seramik, portre, mimari, şiir v.b. türlere sıkça yer vererek genç sanatçıların da tanınmasını sağlamıştır. *Yeni*

İnsan dergisi, yabancı sanatçılardan yazılan çevirilere yer vererek, o dönem için ülkemiz insanının merak ettiği ünlü sanatçıları tanıtmıştır.

Yeni İnsan'da sanatın ve edebiyatın hemen hemen her türüne özgü çeviri yazı bulmak mümkündür. İnsanlık tarihi ilk oluşumundan itibaren ele alınarak Mezopotamya, Afrika, Anadolu, Avrupa'da ortaya çıkmış ve medeniyet oluşturmuş toplumların yaşamları, savaşları, sanatları v.b. özellikleri okuyuculara tanıtılmıştır.

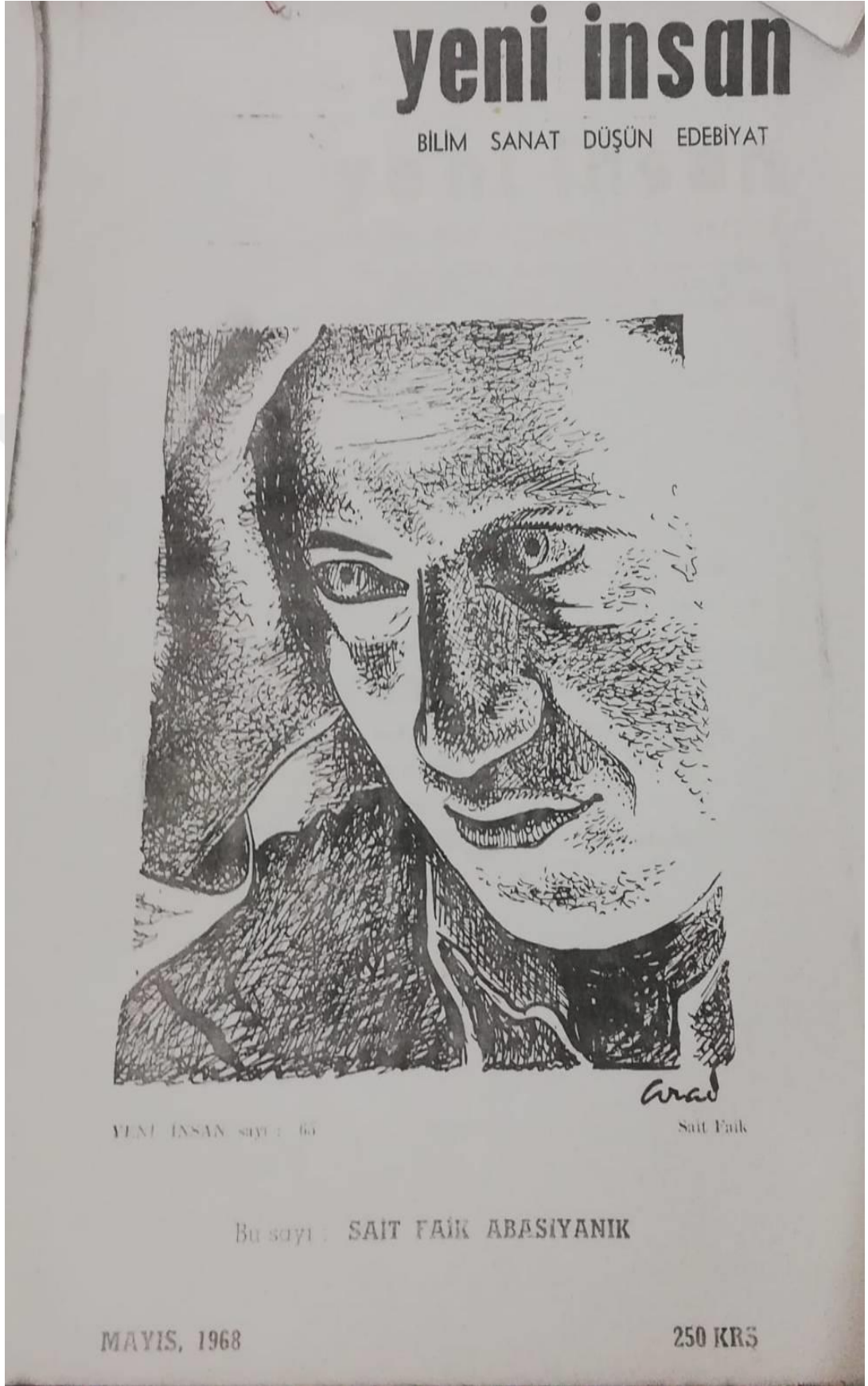
Yeni İnsan dergisinin Ocak 1963'ten Eylül 1971'e kadar çıkan 9 anı, 16 arkeoloji, 23 bale, 2 bilim, 2 deneme, 4 deyim, 50 dil, 1 diyalektik, 272 düşün, 193 edebiyat, 11 eğitim, 2 ekonomi, 1 fotoğraf, 25 eleştiri, 1 günlük, 117 resim, 153 sanat, 2 seramik, 15 yontu, 68 tiyatro, 6 sinema, 205 şiir, 1 karikatür, 10 inceleme, 1 konuşma, 13 müzik, 1 mitoloji, 58 öykü, 1 pandomim, 25 portre türünde yazıya yer vermiştir. Edebiyatımıza değer katan *Yeni İnsan*'da 160 yerli, 41 yabancı yazara rast gelinir.

Yeni İnsan dergisi farklı kişileri bir araya getiren, yeni anlayış ve tarzlara açık dergidir. Dergi bu yönüyle toplumdaki farklılıkları özümseyen ve yaşadığı toplumu en güzel şekilde temsil edebilen 'yeni insanı' yaratmayı amaçlar. Böylece dünya sanatında söz sahibi isimlerin önemli eserlerini okuyucusuyla buluşturarak, çağın gereklerini bilen sorgulayan yeni neslin yetişmesine katkı sağlayan bir dergi olmuştur.

Dergiler arasında *Yeni İnsan* dergisini farklı bir yere koyan iki özellikten birincisi, çıktığı dönem itibari ile siyasi söylemlerden uzak kalması; ikincisi de derginin daha ilk sayılarından itibaren yaptığı çevirilerle çağdaş insanı yaratmasıdır. *Yeni İnsan*, dönemin entelektüellerine bir nevi rehberlik görevi üstlenmiş, yayım hayatının sonuna kadar bu çizgide ilerici ve gerçekçi sanatından taviz vermemiştir.

Maddi yetersizlikler içerisinde çıkarılmaya çalışılan *Yeni İnsan*, yerli ve yabancı pek çok yazarın değerli eserlerini edebiyat ve sanat ortamına aktaran bir dergi olmuştur. Bizler de bu çalışmamızda onun bu mücadelesini edebiyat ve sanat ortamımıza taşımaya çalıştık.

EK-1

Istanbul yeni bir Tiyatroya kavuştu

12 Mart 1970 Perşembe akşam Mobil Sosyal Grubu, şirket mensupları için hazırladıkları klubün açılışını yaptılar. Bu münasebetle Mobil Amatör Tiyatrosu tarafından hazırlanan Somerset Maugham'ın «Kutsal Alev» isimli piyesi büyük bir başarı ile sahneye kondu.

1965 yılında Mobil mensupları tarafından mesai saatleri dışındaki boş zamanları değerlendirmek maksadile kurulan «Mobil Sosyal Grubu» o zamandan beri çeşitli sosyal faaliyetler tertiplemişler, bu arada tiyatro grubunun sahneye koyduğu çeşitli eserlerle amatör tiyatro sahasında kayda değer bir başarı göstermişlerdi.

Bu yıl bu faaliyetleri daha da yoğunlaştırmak ve daha çok sayıda şirket mensubunun bunlardan istifadesini sağlamak amacıyla iki katlı bir bina kiralanarak burası bir klüp haline getirildi.

Klüp binasının dekorasyonu, döşenmesi, lüzumlu malzemenin temini, kısaca en ufak teferruatına kadar herşey şirket mensupları tarafından yapıldı. İlk kattaki 70 kişilik tiyatro salonu profesyonel toplulukları dahi kışkıracak kadar güzel ve konforlu. Yukarıdaki kat ise kitaplık, müzik dinlemek ve birç satranç gibi oyunlar oynamak için bir salonla ping - pong için ayrılmış diğer bir salondan müteşekkil.

İstanbulumuzun kavuştuğu bu küçük tiyatro binası, kısa zamanda aydınların uğrak yeri olacağı benzer.

Mobil mensupları tarafından 1965 yılında mesai saatleri haricindeki boş zamanları değerlendirmek maksadile

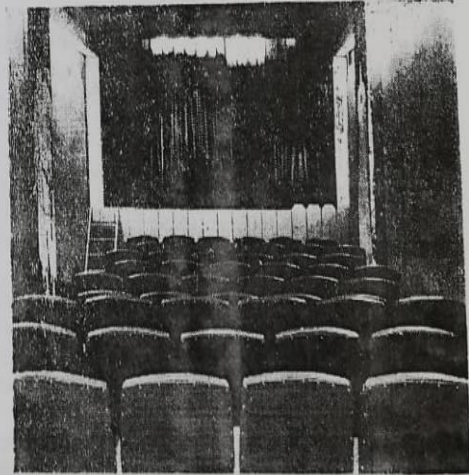
Somerset Maugham'ın «Kutsal Alev» adlı oyunundan bir sahne.

kurulan Mobil Sosyal Grubu bir faaliyet sahası olarak ta tiyatroyu seçti ve bu koldaki çalışmalarına ilk defa Agatha Christie'nin «FARE KAPANI» piyesini sahneye koymakla başladı.

Hayatlarında ilk defa sahneye çıkan bu amatör grubun ilk denemesi ümitlerinin fevkinde bir başarıya ulaştı. Hem bu ilk başarının verdiği şekle hem de etraftan gördükleri teşvik üzerine

bundan sonra her yıl bir piyes sahneye koymak bir gelenek haline geldi.

Bu suretle 1967'de Kesselring'den Vasfi Rıza Zobu'nun adapte ettiği «AHUDUDU», 1968 yılında Robert Thomas'ın «TUZAK», 1969'da ise Noel Coward'ın «NE UMURUM» adlı piyesleri sahneye kondu. 1970'de Somerset Maugham'ın «KUTSAL ALEV» isimli piyesi oynanmakta.

70 kişilik salonun görünüşü

ESEN LİK SİZE

O gün bu gün size özendim
Her yerde hava toprak deniz
Bir serüvendi: gökteyseniz
Çıktım, yok yerdeyseniz indim.

Ve size içkiyi tattırdım
Ömür boyunca serhoşsunuz
Artık ne açsınız ne susuz,
Sizsiz ben de susuz kalırdım.

Ve size geceyi öğrettim
İşte son uykulardasınız
Yaşantıda yorgun ve yalnız
Değilsiniz. Sizi ürettim.

Biterdi belki bu uykuyla
Her şey ve tadından ötürü
Ya gördün ki bundan ileri
Bir şey var çağıran tutkuyla.

Çağırdım çağırdım çağırdım
Bir böcek gibi titriyerek
Koşuştuk tükeninciyecek
Ha bir adım, daha bir adım.

Sizi ölümle perçinledim
Kendime sımsıkı ve sıcak
Üşürdünüz ah. çırlı çıplak
Ölüm döşeğinde, önledim.

Size yâni günahı sundum
Öptünüz ve güçleştiniz
Çirkindiniz ilkin, tek ve pis
İrmak oldunuz sizde yundum.

Resim: Ahmet Muhip DRANAS

AHMET MUHİP DRANAS

yeni insan

BİLİM SANAT DÜŞÜN EDEBİYAT

VAN GOGH

YENİ İNSAN, Sayı : 39

Bu sayı : BENVANUTO CELLİNİ

MART, 1966

250 Kır.

yeni insan

BİLİM SANAT DÜŞÜN EDEBİYAT

YENİ İNSAN, Sayı : 33

CEZANNE

Bu sayı : CEZANNE

EYLÜL, 1965

250 Krş.

H A Ş İ M İ Y E R M İ Ş İ M

Ahmet Haşim, Frankfurt'ta bir Yunanlı kadın şair ile

H A Ş İ M 'e V E D A ve H A Ş İ M 'İ Y E R M İ Ş İ M yazılarını Nurullah Ataç hazırlamıştır.

VEDA'ı, Haşim'in ölüm günlerinde yazan Ataç'ın on yıl sonra «Yerimşim» başlığı ile yayınladığı bu yazılar, salt o günün Haşim anlayışını göstermesi bakımından değil, ilirimizin geçtiği çizgileri belirtmesi açısından da ayrı bir anlam taşır.

Ahmet Haşim'i sağlığında överken ölümünden sonra yermişim «aleyhin de bulunmuşum» On bir yıldır bunu o kadar söylediler, o kadar yazdılar ki hanı benim bile acaba mı diyelim geliyor. Ama değil, hiç bir zaman yemedim Haşim'i. Ne sağlığında, ne de sonradan. Yermiş olsam söylerdim yediğimi. Neden saklıyacaktım? Ben ne düşünürsem onu söylerim; düşüncem değişince de değişti demekten, dönmekten çekinmem. «O günlerde iyi bir şair saymıyordum; ama yanlışlığı anladım, hayran oldum» demek utanılacak bir şey midir?

Ateş yanmadan duman olmaz derler. O dumanın da var bir ateşi. Bir akşam İstanbul'da Yüksek Muallim Mektebinde Ahmet Haşim için bir toplantı oldu, ben de oradaydım. Bir iki söz söyledim. İşte o sözlerden kötüleme mânası çıkardılar, anlamadılar da onun için sanmayım, açıklık benim dediklerim. Haşim'i yemediğimi belledi. Ama öyleye çekmek işlerine geldi. Hatırlarım ben sözlerimi, gene söylüyeyim.

Ta başından başlayayım. Ahmet Haşim öldü. Kadıköy'ünden aldık, Eyüp - Sultan'a götürdük. Edebiyat, şu en kötü mânasıyla edebiyat, daha o sabahtan başlamıştı. Ölen yazarların arkasından söylenilmesi âdet olan basma kalıp lakırdıları bilirsiniz: «Şöyle büyüktü... Böyle büyüktü... Canımız gibi severdik... Kim tutacak şimdi yerini?» Gazetelerimizde o lakırdıların bir tanesi esirgenmedi... Kimselerle geçinemiyen, boyuna kavga çıkararak Ahmet Haşim'in meğer ne kadar da dostu varmış! Hepsisi de ilk yazılarından beri onu okur, beğenirlermiş! Daha yeni örtülmüş mezarının başında bile ne acayip sözler işittik! Sağlığında düşmanı olan, ikide bir saldırıp kalbini kıran bir yazar: «Ahmet Haşim! Ahmet Haşim! bizi bıraktın da nerelere gidiyorsun?» makamından tutturup bir nutuk çekti. Öğretmen arkadaşlardan biri «nutuk atmak» der, o yazar da bir «nutuk attı.» Ondan sonra bir adam belirdi, Rum ağzı ile E-yüplüler namına Ahmet Haşime «beyanı hoşamed» etti. İnanmazsınız ama vallahi öyle oldu. «Ahmet Kaşim bey biraderimiz bu akşam bizim misafirimizdir» diye başladı, neler neler söylemedi! Kendisi tanımazmış, adını duymuşluğu yokmuş ama «Ahmet Haşim Bey büyük şairmiş; hem öyle şurda burda yazar bir şair değil, kitap'lar çıkarmış bir şairmiş.» Bir türlü de susmak bilmez! O kadar ki Nizamettin Nazif dayanamadı, o daha susmadan kendi nutkuna başladı. Ne dese beğenirsiniz? Ahmet Haşim'in şairliği kahramanlığı yanında bir şey değilmiş; Çanakkale savaşına topçu yüzbaşı olarak gitmiş, bir topta bir İngiliz dritnotu batırmış. Ahmet Haşim Çanakkalede bulunmuştu ama öyle gemi memi

batırdığını söylemezdi, orada karpuz kabuklarını bir şeyler okuyarak ay ışığına tutup şeffaf bir yemek haline getiren Hintli bir ef-suncu tanımışmış, yalnız onu anlatırdı.

Haşim'in mezarı başında işte böyle nutuklar dinledik.

Bir iki gün sonra Üniversitenin büyük konferans salonunda bir toplantı oldu. Geçmiş gün, orada söylenenlerin hepsi aklında kalmadı, zaten o zaman da iyice anılayamamıştım; ben öyle güzel, edebiyatçı sözleri pek kavriyamam. Ama bir tanesini hatırlıyorum; bu memleket kıymetlerini bilip şairlerine bakmamış. Ahmet Haşim de acından ölmüş. E! ne yapın? Açlıktan, yoksulluktan ölmüş sanat adamları üzerine şöyle içli içli, parlak parlak cümleler sırlamak kolay iş, dinliyenlere de dokunur. Ama Haşim acından ölmüş, ne çıkar? Öyledir diye sussun mu o adam?

Ertesi akşam Yüksek Muallim Mektebine Zeynep Hanım konağına gittik. Merdivenlerden çıktık, salona girdik, masanın üstünde bir lâmba, bir de sakı içinde bir demet karanfil. Haşim'in «Karanfil» şiirini düşünmüşler de onun için koymuşlar. «Karanfil şairi» demek ne ince, ne duygulu bir buluş, değil mi? Neyse! Oturduk. Az sonra bir işaret ettiler, hepimiz kalktık. Lâmbalar söndü. Cam bölmenin arkasına bir fonograf yerleştirmişler, Chopin'in ölüm marşını çaldılar. Onu öyle ayakta, karanlıkta dinlememiz lazım geliyormuş.

Sonra bir zat masa başına geçti, ayakta durup başladı edebiyata. Son günlerde Haşim'in evine gitmiş, bir çit bile yokmuş. «Yarasalar» şiirini hatırlamış, onu okudu: «Haffa-geler... san örmekteler... zulam-ı şeb-i...» O şiiri sevmem, ezberinde değildir; belki adını bile yanlış yazdı. Ama o zat ellerini omuzları hizasına kaldırmış, bir sağa, bir sola götürerek, ikide bir çıkırıncılar da karışan boğuk bir sesle şiirin tamamını okudu. Gene ağlarmaları devam etti: Haşim'in şiiri okunurken insanın kulağına bir keman sesi gelirmiş; şiir demek musiki demekmiş; daha böyle bir takım sözler... O bitirdikten sonra Haşim'in birkaç güzel şiiri okundu; okuyan iyi okudu, doğru okudu ama kimsenin kulağına keman sesi gelmedi.

Bir feylesofumuz kalktı, Ahmet Haşim'in tahtesguurunu tahlil etti, kimsenin de, öyle sanıyorum kendisinin de pek anılayamadığı derin derin sözler etti.

Benim sıram geldi. Ayağa kalktığım zaman ne kadar sinirli olduğumu bilmem anlatabildim mi? Böyle şeylere dayanamam; elimde değildir, homurdanırm. O akşam da homurdandım.

Bir kere karanfilleri uzağa itip iskemleye

Picasso

Kübizm

ERCÜMET KALMIK

Fransız ihtilâlinde sonra Avrupa sanatında Klâsik düzeni bulmak için ta eski Yunana kadar inmek gerekmişti. Çünkü onsekizinci yüz yılın saray zevkine göre ayarlanmış sanatı, toplumla başbaşa kalınca gelişecek hazır bir zemin bulamadı. Sosyal yapıdaki değişmeden haberi olmayan sanatın klâsik espriyi Piktüral alana geçirememiş oluşu, onu Yunanda aramağa zorlamıştı ki kiralık elbise gibi iğreti ve sahte kaldı. Neo Klâsizm adını alan bu sanatın diğer adı da Pseudo Klasiktir.

Yirminci yüzyıl Klasik düzenini kendi imkânları içinde yaratmasını bildi. Çağımızın Klasik espriyi Kübizmde kendini bulur. Yunan Klasizminde taklit payı ana prensipleri çiğneyerek onu kolaylıkla Akademizme götürebildi. Oysa, Kübizm taklitten çok yaratıcılığa yer vermiş olmasıyla kendinden sonra daha geniş ufukların açılmasına yardım etti.

Kübizm göz aldatma sanatına son

veren yeni bir Plastik Dildir. Çıkış noktaları başka olmakla beraber Kübizm aynı zamanda bugünkü Abstre Sanatın

KAYNAKLAR

Acaroğlu, T. (1971).”Dergiciliğimiz”. *Türk Dili Dergisi*, 23(233), 389 – 394.İstanbul Yayınları.

Açık, Y. (2014). *Mavi Dergisi Üzerine Bir İnceleme*. Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.

Adatepe, K. (2010). *Yeni Dergi Biyografi Bibliyografisi*. Hamburg: Altinkitap.

Baycanlar, Ç., S. (2012). *Sürekli Yayınlar ve Edebiyat Dünyası 1950’den Günümüze Genel Bir Değerlendirme. Prof. Dr. Mine Mengi Adına Türkoloji Sempozyumu Bildirileri İçinde*. Adana: Çukurova Üniversitesi Basımevi.

Cengiz, M. (2012). *Cemal Süreya İkinci Yeni Bilincinin Kurucu Gücü*. İstanbul: Şiirden Yayınları.

Cumhuriyet Gazetesi. (12 Temmuz 1960).

Çavdar, T. (2004). *Türkiye’nin Demokrasi Tarihi*. (3. Baskı). Ankara: İmge Kitabevi.

Çetindağ, M. (2017). *Soyut Dergisinin Sistematik İndeksi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Kırklareli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kırklareli.

Doğan, E. (1997). *Edebiyatımızda Dergiler*. İstanbul: Bağlam Yayıncılık.

Dursun, D. (2000). *Ertesi Gün; Demokrasi Krizlerinde Basın ve Aydınlar*. İstanbul. İşaret Yayınları.

Dursun, D. (2005).”Türk Demokrasisinde Kurumsallaşma Sorunu ve Krizleri Çözme Yöntemi Olarak Askeri Darbeler”, *Muhafazakar Düşünce*, 1(3), 197-196.

Erdost, M. İ. (1982). *Muzaffer İlhan Erdost Dergiciliğimizin Bugününü Değerlendiriyor*. Varlık Yayınları.

Ergin. F. (1960). Gürsel’in Bir Sözü. Cumhuriyet Gazetesi, 18-23.

Erkoç, G. (1993). *Türk Tiyatrosunda 1960-1970 Dönemi (Tiyatro Toplulukları ve Etkinlikleri)*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi), Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tiyatro Anabilim Dalı, Ankara.

Fuat, M. (1964). ‘Başlarken’. *Yeni Dergi*, 1 (2), 21-22.

Gündüz, O. (2016). *Türkiye Çağdaş Türk Romanının Sorunlar ve Romanda Yeni Açılımlar*. Uluslar arası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi, (5/2) 2016, 784-800.

Günyol, V. (1984). *Türkiye’de Dergiler Ansiklopedisi*. İstanbul: Gelişim Yayınları.

Kabacalı, A. (2007). *Türkiye’de Gençlik Hareketleri*. (2. Baskı). İstanbul: Güre Yayınlar.

Kıbrıs, İ. (2004). *Cumhuriyet Dönemi Türk Edebiyatı*. (2. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.

Korkmaz, F. (2007). *Pazar Postası’nın Türk Edebiyatındaki Yeri ve Önemi*. Yüksek Lisans Tezi, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Van.

Meriç, C. (2011). *Bu Ülke*. İstanbul: İletişim Yayınları.

Nesin, A. (2009). *Benim Delilerim*. İstanbul: Nesin Yayınevi.

Nutku, Ö. (1989). *İstanbul Şehir Tiyatrosu’nun Atın Çağı...; Benden Sonra Tufan Obnası*. İstanbul: Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Vakfı Yayınları.

Tunçay, Mete. (1992). *Çağdaş Türkiye Tarihi 1908-1980*. İstanbul: Cem Yayınevi.

Turjan, M. (1991). *Siyasal Elitler*. Ankara: Gündoğan Yayınları.

Ulutaş, N. (2000). *Çelişkilerin Darağacında Bir Şair: Celal Sılay (Hayatı, Sanatı, Eserleri)*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Van.

Uyar, T. (1992). *Papirüs'teki Günler, Papirüs'ten Başyazılar*. İstanbul: Cem Yayınevi.

Ünlü, M., Özcan, Ö. (2003). *20. Yüzyıl Türk Edebiyatı 3*. İstanbul: İnkılap Yayınevi.

İnternet Kaynakları:

<http://tr.wikipedia.org/wik> (Erişim Tarihi: 15 -05-2019)

<http://www.turkiyekulturportali.gov.tr/Sayfalar/KimKimdir/Cel%C3%A2%20S%C4%B1lay.aspx>, (Erişim Tarihi: 18 -05- 2019)

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Soyadı,Adı :Şaran Ergün, Melike
Uyruğu :T.C.
Doğum Tarihi ve Yeri :26/07/1989-Özalp/Van
Telefon :05443208033
E-mail :ekilem_saran@hotmail.com

Eğitim

Derece	Eğitim Bilimi	Mezuniyet Tarihi
Yüksek Lisans	Yeni Türk Edebiyatı	2019

İş Deneyimi

Yıl	Yer	Görev
2013-2018	Orhan Okay MTAL	Öğretmen
2017-2018	Edremit MTAL	Öğretmen
2018-2019	Mesut Özata AL	Öğretmen

Yabancı Dil

İngilizce.

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

LİSANSÜSTÜ TEZ ORJİNALLİK RAPORU

30 / 09 / 2019

Tez Başlığı / Konusu:

Yeni İnsan Dergisinin Sistemik Tahlili

Yukarıda başlığı/konusu belirlenen tez çalışmamın Kapak sayfası, Giriş, Ana bölümler ve Sonuç bölümlerinden oluşan toplam 612 sayfalık kısmına ilişkin, 17 / 06 / 2019 tarihinde şahsım tarafından Turnitinintihal tespit programından aşağıda belirtilen filtreleme uygulanarak alınmış olan orijinallik raporuna göre, tezimin benzerlik oranı % 5(beş) tir.

Uygulanan Filtreler Aşağıda Verilmiştir:

- Kabul ve onay sayfası hariç,
- Teşekkür hariç,
- İçindekiler hariç,
- Simge ve kısaltmalar hariç,
- Gereç ve yöntemler hariç,
- Kaynakça hariç,
- Alıntılar hariç,
- Tezden çıkan yayınlar hariç,
- 7 kelimeden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç (Limit match size to 7words)

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Lisansüstü Tez Orijinallik Raporu Alınması ve Kullanılmasına İlişkin Yönergeyi İnceledim ve bu yönergede belirtilen azami benzerlik oranlarına göre tez çalışmamın herhangi bir intihal içemediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

Gereğini bilgilerinize arz ederim.

30 / 09 / 2019

Melike ŞARAN ERGÜN

Adı Soyadı : Melike ŞARAN ERGÜN

Öğrenci No : 139201198

Anabilim Dalı : Yeni Türk Edebiyatı

Programı : Türk Dili ve Edebiyatı

Statüsü : Y.Lisans ■

Doktora□

DANIŞMAN

Prof. Dr. Zeki TAŞTAN

30 / 09 / 2019

ENSTİTÜ ONAYI

UYGUNDUR

30 / 09 / 2019

Doç. Dr. Bekir KOÇLAR

Enstitü Müdürü